DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Akşamsefası

LeMan LeMan LeMan LeM

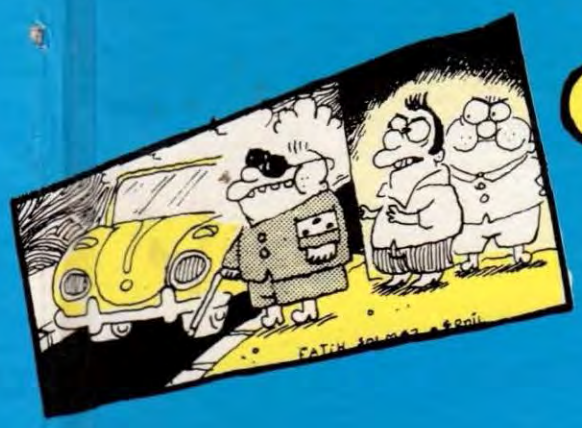

LeMan ÖZEL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

444

13 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/20 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

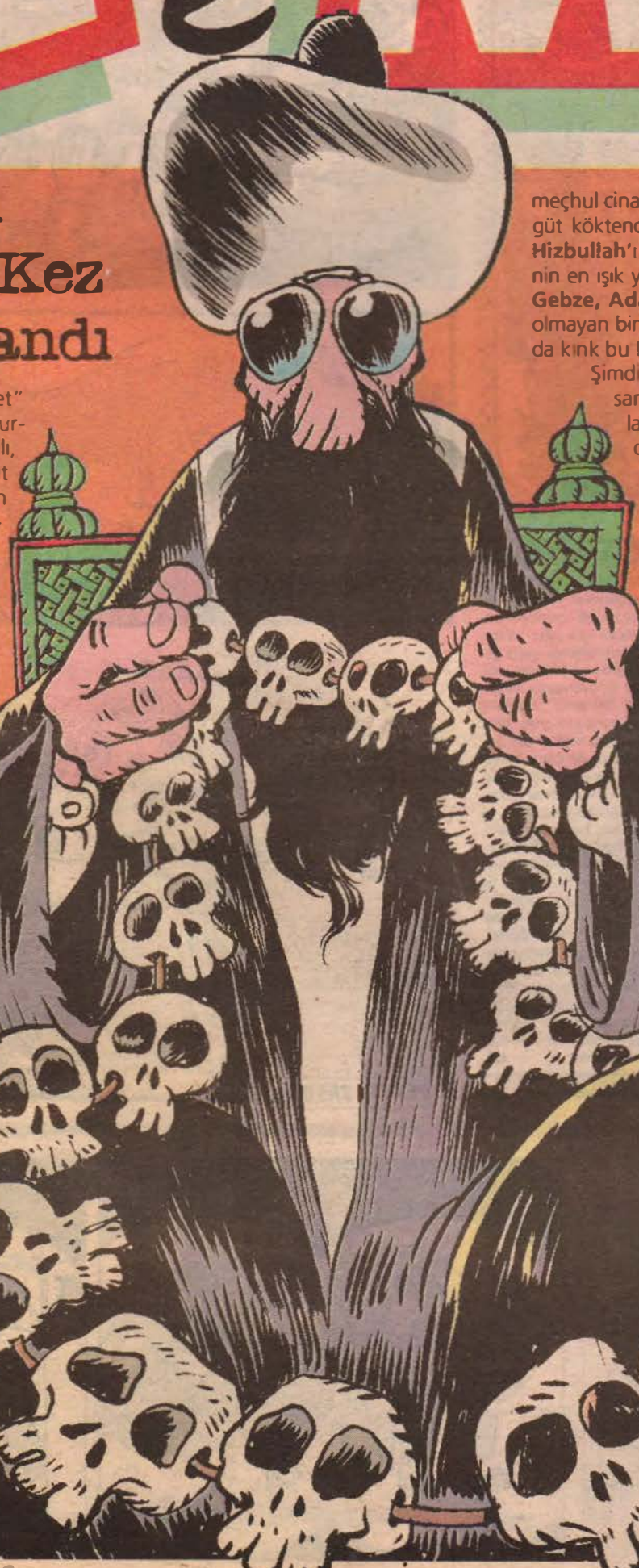

Uğur Mumcu Cinayeti Bir Kez Daha Aydınlandı

7 yıldır uyuyan devi oynayan "devlet" **Mumcu**'nun katillerini yakaladığını duyurdu.. Şimdiye dek rastladığımız en eli kanlı, hunhar ve vahşi **"köktenkatilci"** örgüt 'Hizbullah'ın militanlarının **Mumcu**'nun katilleri olduğu ortaya çıktı. Cinayetin arkasındaki ülke ise **İran**'mış. **İran,** rejim muhalifi vatandaşlarından yüzlercesini ülkemizde teker teker tavuk gibi boğazladı. İran başka hiçbir ülkede bu kadar rahat değildi. Ama ülkemizin gelmiş geçmiş en değerli, en onurlu, en sevilen, saygı duyulan gazetecilerinin başında gelen rahmetli **Uğur Mumcu**'nun katledilmesinin perde arkasındaki asıl failin **İran** olmasının birdenbire aydınlatılması bizi rahatlatmıyor. Daha önce **Mumcu** soruşturmasını yürüten DGM savcısı, Mumcu'nun eşine **"Elimiz kolumuz bağlı, bu suikast ancak devlet isterse çözülür"** savunması yapmamış mıydı? Eski İçişleri Bakanı Susurluk aktörlerinden olduğu her zaman iddia edilen **Mehmet Ağar,** aileye **"Bu tuğlayı çekersek devlet altında kalır"** dememiş miydi? Öyle görülüyor ki **Mumcu** cinayetinden sonra başta seri aydın cinayetleri, ardından pekçok faili meçhul cinayet aydınlatılacak. **İran** destekli, kaynaklı taşeron örgüt köktencani, **Hizbullah itirafçıları** bunları üstlenecek. Peki **Hizbullah**'ı kim kurdu? Katledilmeleri ülkeyi infiale boğan ülkenin en ışık yüzlü aydınlarının, sayısı onbinleri aşan baltalı, satırlı, **Gebze, Adapazarı, İzmit üçgenli, faili meçhul**'lerin, mezarı olmayan binlerce **kayıp**'ın sorumlusu eli kanlı olduğu kadar kışı da kınk bu **Hizbulcani köktenkatilci** örgüt müdür?

Şimdiye kadar söylenen yalanlar, uydurma gündemler, insanların kişilikleri üzerinde öylesine etkili oldu ki, sokaklar paranoyalarla doldu. Herşeye kuşkuyla bakar olduk, resmi çıkışlı hiçbir bilgi ve belgeye inanmıyoruz. Küçük hesaplar uğruna, kendi halklarının zihnini allak bullak ettiler. Yıllardır bildikleri derin devlet çetesine bırakın ceza vermeyi bir bir sokağa saldılar. Şimdi **Uğur Mumcu**'nun parçalanmış bedeninden rant kapmaya çalışıyorlar. **Hizbullah**'ın derin devletin eseri olduğunu bilmeyen mi kaldı...

Diyelim ki katil zanlıları, İran'da eğitildi, diyelim ki her biri **Hizbullah** militanı. Bu kafalardaki soru işaretlerini kaldırmaya yeter mi? Resmi belgelerin üzerindeki şaibeyi kaldırmak istiyorlarsa, ilk önce **Hizbullah**'ın nasıl kurulduğunu ortaya çıkarsınlar. **Güneydoğu**'da işlenen satırlı, baltalı faili meçhullerin faillerini söylesinler ya da elleriyle kazmış gibi buldukları toplu mezarların ilk kazmacısını açıklasınlar. İran'ın Türkiye üzerindeki amaçlarını ezberledik artık. Mollaların, burunlarının dibinde laik bir devlete tahammülü olmadığını da biliyoruz. **Uğur Mumcu** cinayetinin arkasındaki gücün ilk ipuçlarına göre **İran** olduğu anlaşılıyor. **Ülke alma komşu all..**

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

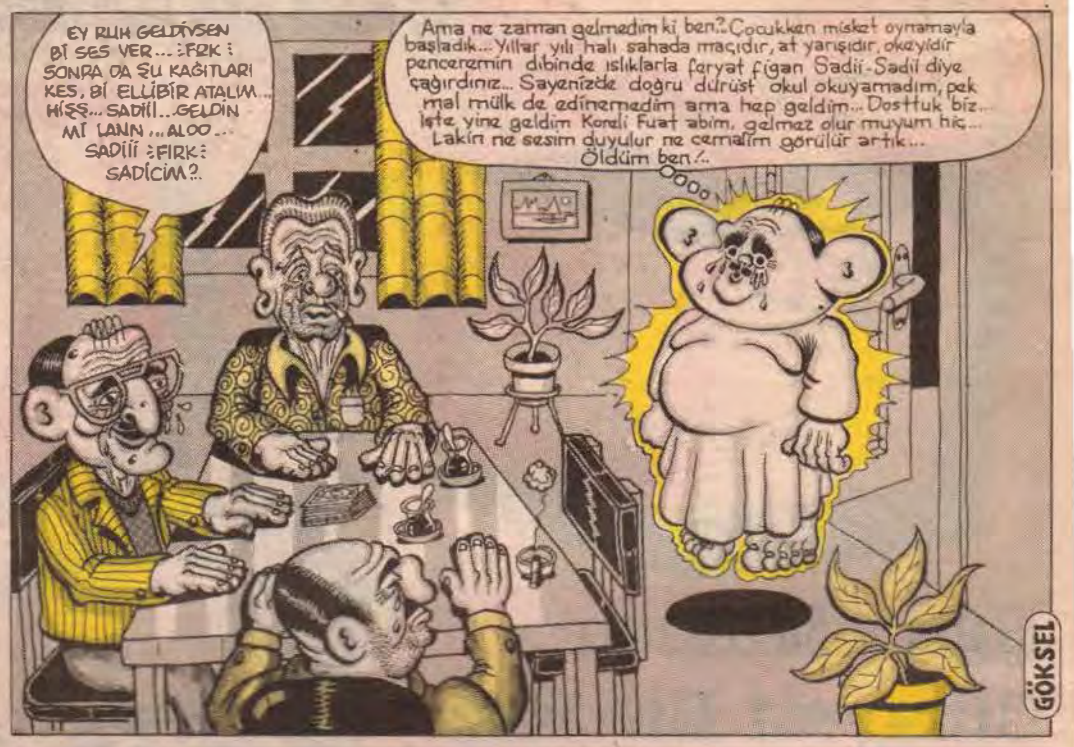

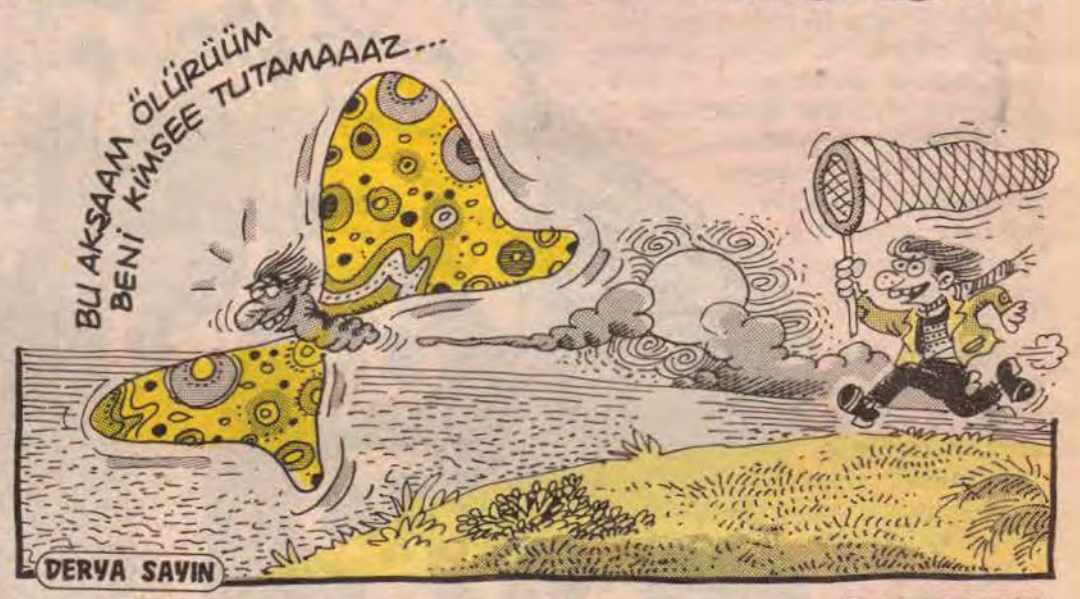

İSTER İNAN

İstiklal Caddesi'nde gezip görenler yakından bilirler, çeşitli çalgıcılar sanatlarını icra eder ve bunun karşılığında gelip geçenlerden önlerindeki kutuya üç-beş kuruş atılmasını beklerler. Bunların içinde kanun, sitar, gitar, bağlama, keman gibi çalgıcılar en ön plana çıkanlardır. Yine bir akşam dergideki arkadaşlarla geziniyorduk caddede bir de ne görelim; bir grup tinerci, ellerinde büyük plastik su bidonlarına darbuka misali vuruyorlar bir yandan da müziğin ritmiyle bağırıyorlardı: **"Ulan millet kemanı, gitarı çalıyor, dünyanın parasını veriyorsunuz, biz de burda müzik hizmeti veriyoruz, bizim de önümüzdeki kutuya** para atsanıza" şeklinde trajl-komik bir armoni içindeydiler. A.Ö.

İSTER İNANMA

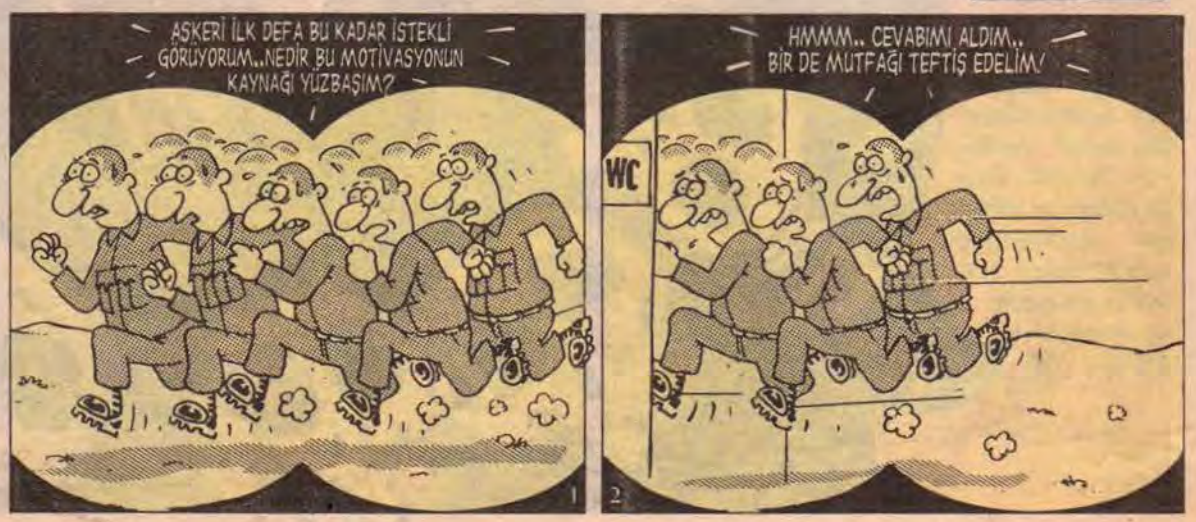

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

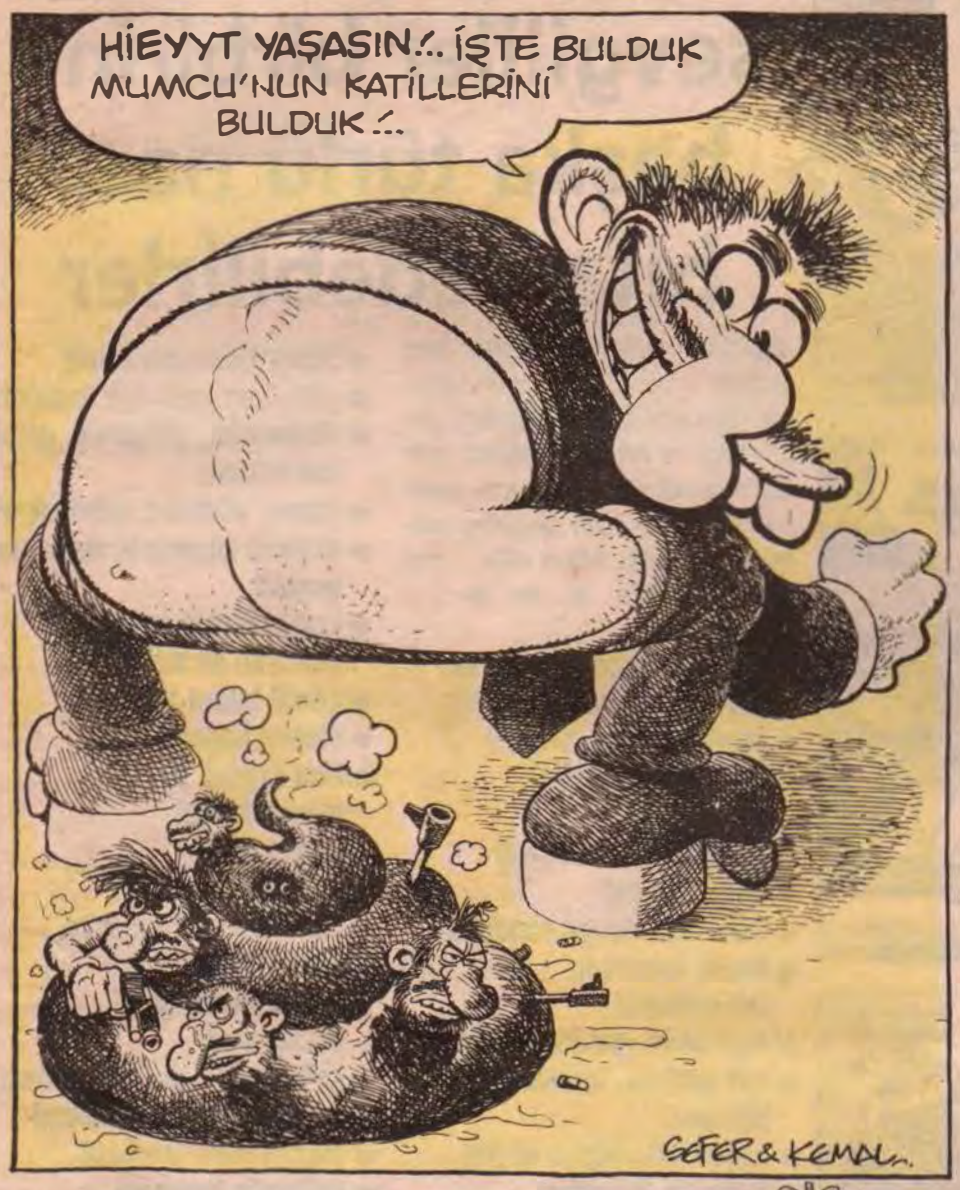

İşkence Vergisi çıksın!! AİHM'de işkence gördüğü kabul edilen Kemal Parlar'a devlet 45 milyar TL. para cezası ödeyecek. AİHM'de bekleyen davaların tamamı Türkiye aleyhine biterse, ödenecek miktarın 7 milyar doları bulacağı tahmin ediliyor. (İkinci bir Gölcük depremi bilançosu)

Uğur Mumcu cinayetinin failleri bir kez daha bulundu. Türkiye yakın tarihinin en karanlık cinayeti bir kez daha aydınlandı!??

İşkence aletlerini "biri bir sopa bulmuş" diye geçiştiren İstanbul Valisi Erol Çakır'ı ziyarete giden Çocuk Hakları Konseyi temsilcilerinin arasında bulunan 15 yaşındaki C.K, Vali Çakır'ı göremedi ama yardımcısına, "geçen yıl beni gözaltına aldılar işkence yaptılar, elektrik verdiler" dedi.

MUMCU'NUN KATİL ZANLILARI

maşalar burda, patronları nerde

DEVLET BAHÇELİ

pazulu partinin pazubendi

İŞKENCE

yaş ve sınır tanımayan insanlık utancı

SADİ SOMUNCUOĞLU

ona da demokrasi ve hukuk lazım oldu

BAKAN AZİLCİLERİ

böyle başa böyle demokrasi

TERBAKAN

tahammül ötesi ziynet siyasetçileri

"OHA"L

oraya demokrasi ne zaman gelecek

HASAN MEZARCI

mezarlık kaçkını, iran maşası kımıl zararlısı

ABD

cezaevlerinde kötü muameleye af örgütünden zılgıt

BORSAMANİA

çalışmadan para kazanma sevdalısı yurdum insanını damardan yakaladı

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

daralt imsah

mehmet çağçağ

BEDELLİNİN DÖNÜŞÜ...

açık büfe

met üst

sevgililer birbirine başka türlü nasıl hitap edebilirler

-baktım herkes birbirine aynı şablon sevgi sözlerinden sarfedip duruyor, dayanamadım, yeni sevgi ve hitap cümleleri kurdum kendi öz gönlümce, vatana-millete ve tüm sevgililer alemine bir katkı olsun diye... işte aşağıda o liste.. te.. te.. te-

- **canımın kuzey kıbrısı ve yurtdışı temsilciliği!**
- ömrümün ana teması!
- **duygularımın kıta sahanlığı!**
- kalbimin asıl konsepti
- **milli talihim!**
- çükümün duygu rondosu!
- **kınalı kukumun tek mikseri!**
- berivanım, gal kaplanı'm
- **ruh gemim, falakam, fillkam!**
- hislerimin yegane objesi
- **kadınım, kısrağım, tarantulam, zebram!**
- erkeğim, boğam, devekuşum, mandam!
- **yüreğimin balta girmemiş ormanları**
- tablikim, elbettem, mutlakam!
- **sevgi pınarım!**
- şehvet şelalem!
- **hayatımın en meşhur viyadükü!**
- sevgi koyum!
- **pakistanın türkan şorayı!**
- organlarımın mümessili!
- **soyulmuş sosisim!**
- tombul salamım!
- **cinsel metam!**
- ömrümün başbayii!
- **yat limanım!**
- hislerimin konu mankeni!
- **göt göbek sahibi hımbıl uykucuum!**
- değirmen hötlü yarim!
- **çıkan kısmımın özeti!**
- stres yumağım kıllı topağım!
- **depremim, yangınım, grizu patlamam!**
- gazım, elfrenim, debriyajım!
- **aklımın köşegeni, ruhumun poşeti!**
- toplumumun en küçük biriminin en birincisi!
- **gönül telimi titreten!**
- stepne kaderim!
- **tüm olanak ve olasılıklarım!**
- siyam ikizim!
- **kalbimin muhtarı!**
- conanım, süpermenim, batman'im!
- **pozitif elektriğim, pikaçyu'm!**
- kalbimin en sivil savunması!
- **karpatların maradonası!**
- evimin idare lambası!
- **kalbimin kombisi!**
- giriş'im - gelişme'm sonuç'um!
- **kerrat cetvelim!**
- kurufasulyem, pilavım, cacığım!
- **en tatlı mesaim!**
- sığınağım, sargı bezim!
- **ilham kaynağım, insan kaymağım!**
- titanicik'im, issız adam, cuma'm!
- **kuş cennetim!**
- soğanımın cücüğü!
- **yaşamak referansım!**
- hamili kart yakinim!
- **cinnetim, cennetim!**
- hayati meselem!
- **mutluluk çubuğum!**
- organ naklim!
- **ruh sinemam!**
- dünyadaki bölümüm!
- **ne desem boş'um!**

-devam edebilir'im-

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

CEZA HA !? ULAN SEN, BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYOR MUSUN HAA !?

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

SİZİ ISSIRAN KÖPEĞİN KUDUZ OLUP OLMADIĞINI ANLAMAK İÇİN ÜÇ GÜN BOYUNCA KÖPEĞİ GÖZLEYECEKSİNİZ!

KUDUZ DOKTORLU DİPLOMASI

E N'APALIM, GÖZLERİZ !..

ÖNCE PARİS'E GİDERİM, SONRA YARIN DA HONG KONG'A GİDERİM..!

2 Aylık 3 kardeş ve 1,5 aylık arkadaşları kedi dostu yuvalar arıyorlar Tel: 2937993

HA .!? NE ?.! KAPI ARALIĞINDAN HİÇ BİRŞEY DUYAMIYORUM, ALLAHIM .!. DUYAMIYORUM .!.

MAALESEF ÖMÜR BOYU SAĞIR KALACAK .!

BAKALIM KIRILAN VAZONUZU NASIL BULACAKSINIZ ?!

AY ÇOK HEYECANLIYIM, NASIL OLDU ACABA ?.

İYİ BOYAYIN, HER OT TANESİ BİLE BOYANACAK HA .!.

AAH, AAAH .!.. BURALAR EŞKİDEN YEMYEŞİLDİ...

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

• Beyaz iskarpin giyen sanatçıya değil ödenek, randevu bile vermem..

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TUMPF!

ANAM, ADAMA ARABA ÇARPTI... YETİŞİN!..

DAHA ÖLMEMİŞ... MUNDAR OLMADAN KESİP YİYELİM Mİ?.. NE DERSİNİZ?.

EVET İYİ OLUR, KAN AKSIN Kİ!..

KİMSESİZLER YUR

ARANIZDA BİRİNİN ÖZ BE ÖZ DAYISI VARMIŞ SAĞ... KİMSE O KÖSTEBEK, ÇABUK ÇIKSIN!..

HAY MINA KOYİİM YAA!..

BÖÖLE İŞİN MINA KORUM BEN!..

LAAAN!.. NERDE BU MINA KODU-MUN ŞEYİ...

BAK... ŞU EVDE MINA GECESİ VAR!..

AA!.. NE VAR BU KADAR KORKACAK CANIM, GÖZLERİNİZİ ALMAZSA-NIZ DAMLATAMAM Kİ?

AÇIK YAHU!.. ALLA ALLA!..

BAK, BURASI YAT LİMANI!..

NE BERBERE PARA VERCEM ABİ YA... DÖKÜYOM KEZZABI.. SAÇ MAÇ KALMIYO OOHiiiOOOVYiii!..

COZZZURRT...

BURASI DA KALK LİMANI!..

KALKIN ULAN... HOOO HERKES KALKSIN.. KALK!.. SEN DE KALK!..

canbarslan@turk.net

barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Çılgın sosyete için illegal sekstarifesi!

● **Kadın, kocası ve bir adet jigolo:** Jigolo, çiftten 1000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, jigolo ve jigolonun tıknaz kayınbiraderi:** Jigolo, çiftten 1000 dolar, kayınbiraderinden 200 dolar alır!

● **Kadın, kocası, eltisi ve biri eşcinsel iki jigolo:** Eşcinsel jigolo, çiftten 2000 dolar, diğer jigolo 1000 dolar alır, bahşişleri elti öder!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, bir fahişe:** Jigolo, çiftten 1000 dolar alır, fahişe çiftten 1000, jigolodan 500 dolar alır!

● **Kadın yok, kocası ve bir jigolo:** Jigolo, adamdan 5000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, 8 jigolo:** Jigoloların şefi 500 dolar alır, diğerlerine 125'er dolar ödenir! Kadının hastane masraflarını kocası karşılar!

● **Kadın, kocası, aşçı, hırsız, karısı ve aşığı:** Aşçı 300, hırsızın karısı 750, aşığı 520 dolar alır, hırsız paraları çalıp kaçar!

● **Kadın, koca yok, kocanın iki ortağı, bir fahişe, bir komi:** Fahişe, ortakların minyon olanından 3000 dolar alır, iri ortak olayı gizlice izleyen komiyi fena döver! Kominin hastane masraflarını kadının kocası karşılar!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, dörtlü zigon sehpa:** Jigolo, adamdan 1200 dolar alır, zigonların bakımını kadın üstlenir!

● **Kadın, kocası, eski kocası, eski kocasının eski karısı, eski kocasının eski karısının yeni kocası:** Kimse kimseye ödeme yapmaz, para kasada kalır!

● **Kadın, kocası, iki zenci neşe pınarı, bir traktör:** Neşe pınarlarından birine 2500 dolar ödenir, diğeri traktörü alır!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, yedi cüce:** Jigolo ve kurada çıkan şanslı cüce, 1000'er dolar alır!

● **Kadın, kocası, bir fahişe, bir orta yaşlı timsah:** Fahişe 40.000 dolar alır, timsaha 22 tavuk yedirilir!

● **Kadın, kocası, bir jigolo, bir fahişe, bir borsacı:** Jigolo ve fahişe 1000'er dolar alır, borsacıya verir, borsacı kocanın şirketinden hisse alır!

● **Sadece kadın:** Kadın, kocasından türlü çeşitli bahaneyle 10.000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, Filipinli hizmetçi, Slovak bahçevan, Perulu aşçı, Lüleburgazlı makam şoförü:** Hizmetçi, bahçevan ve aşçıya bir maaş ikramiye ödenir, makam şoförünün maaşından üç ay süreyle %25 kesinti yapılır!

● **Kadın, kocası, iki jigolo, dört kumarbaz:** Jigololar, çiftten 1500'er dolar alır, kumarbazlar konuyla ilgilenmez, poker oynar! (Potu 70 dolar!)

● **Kadın, kocası, kırk harami:** Çift, harami başına 150 dolar alır!

● **Kadın, koca yok, iki jigolo, üç fahişe, beş deli:** Jigolo ve fahişeler 1000'er dolar alır, delilere incik veya boncuk verilir!

● **Kadın yok, koca yok, bir jigolo:** Jigolo, sinir içinde kalır, moralman çöker!

● **Kadın, kocası, bir bankanın kambiyo bölüm personeli:** Personel başına 700 dolar ücret ve %20 ikramiye ödenir!

● **Kadın, kocası, üçüz sütçüler, bir fahişe:** Fahişe, çiftten 2000 dolar, sütçülerden ise kişi başına 350 dolar alır!

● **Kadın, kocası, bir sihirbaz:** Sihirbaz, 2000 dolar alır artı gümüş yemek takımlarını yok eder!

● **Kadın, kocası, kocasının sekreteri:** Sekreter 1100 dolar artı tazminatını alır, işten ayrılır!

● **Kadın, kocası, biri erkek iki manken:** Olay sonrası mankenler birbirine aşık olur, çift onlara düğünde 1000'er dolar takar, ayrıca geline hasır bilezik hediye edilir!

● **Kadın, kocası, bir IMF yetkilisi, iki fahişe:** IMF yetkilisi fahişelerden 500'er dolar alır, çifte de 250 dolar öder!

● **Kadın, kocası, bir dansöz:** Dansöz, çiftten 2000'i peşin, 5000 dolar alır!

● **Kadın, kocası, altı dansör:** Dansör başına 833 dolar ödenir, 5000 dolardan kalan iki dolar, üstteki dansözün fonuna ayrılır!

● **Kadın, kocası, nikah memurları Sait Bey:** Sait Bey, çiftten 1300 dolar artı üç adet oduncu gömleği alır!

● **Kadın, kocası, nikah memurları Sait Bey, nikah şahitleri iki bayan:** Sait Bey para almaz, oduncu gömlekleriyle yetinedurur!

● **Kadın ve kocası:** Heyecan yok, para yok, asla olmaz!

kilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UZAYLILARIN İSTİLASI (4.Bölüm)

(Özet!) Eyda Cenıfır ve Dilara adlı mankenler uzaylıların dünyayı istilasında uzaylılar ve Dünyalılar arasındaki iletişimde görev yapmaya başladıktan sonra epey değişmişlerdi. Eyda'nın bir zamanlar sıradan bir seks yaşantısı vardı. Oysaki şimdi günde en az yedi sekiz saat seks etmeden rahatlıyamıyordu. Cenıfır ise birayı bile burnunu bükerek içen bir şahısken şimdi ne bulursa götürüyordu! Dilara ise sıkı bir vejeteryan ve aseksüel olup çıkmıştı. Kendisini tamamiyle mistisizm'e adamıştı. Bu ilginç grubun (iletişimci dünyalılarjın dördüncü elemanı Doktor Vektör ise alem bir alim'di. Esra'nın seks zaafından devamlı faydalanıyor, Esra'yı her fırsatta şeftali yarar gibi yarıyordu!.. Bu durum Cenifır'ın da Dilara'nın da gözünden kaçmamıştı. Çünkü gözden kaçacak gibi deyildi!

(Öğlen 12. Nasa! Astronot C-bölümü!)

(Astronot C7 son zamanlardaki performansınızda bir düşüş var. Bu durumu halletmek için saat 20:30'da doktor Vektör-le görüşmeniz gerekiyor!) Dedi astronot başı Zerbezt! Astronot C7 (Anladım!) der anlamına gelen eli alnına vurma hareketini yaptı! Görev belirlenmişti. Daha 2.30'a çok var ..!

(Zaman: Öğleden sonra 1.20 Yer: Uzaylıların ana gemi enerji modülü!)

Teymen Bonkfiks elindeki ışıklar saçan ve garip sesler çıkartan transformatörün yanındaki düğmeye basıp koordinatları belirledi! O esnada astronot C7'nin zihninden şöyle bir görüntü geçti! (Çöllerde dolaşırken çıplak ayak ve gökyüzündeki güneş pek parlakken ne güzel yürürdük bir çölden diğer bir çöle. Ve bulurduk uçan kertenkeleleri ve avlayıp yerdik onları kızartıp gece güzel bir ateşin çevresinde ve birbirimize sarılıp uyurduk güzelce. Sonra gene sabah olurdu ve uyanıp yürümeye devam ederdik sonsuz çölde... güzelce)

(Fakat şu anda uzaydayız Astronot C7!) diye bilmiş bir ses tonuyla fingirdedi anabilgisayar. C7 (Evet haklısın, bir an için daldım gittim Korbertz 7000) diye cevapladı uyarıyı!.. Dev uzay gemisi uzaktan bakıldığında ağır ağır gidiyormuş gibi gözükmesine rağmen esasında 280 bin Zwin hızında gitmekteydi uzayda...

Doktor Vektör elindeki cihazla hastanın gözlerine bakıp (Hımmm klasik bir uzay travması!) diye mırıldandı. Ve ekledi (C7'ye iki ölçek Trizyum tatbik edin.) hemşirebaşı Klara ,rumu saygıyla onayladı. (Haklısınız efendim!) Ve akabinde olaylar hızla birbirini kovaladı. Astronot C7 komadan çıktı ve tekrar normal astronotluk yaşamına geri dön ü.

(Akşam 4:15 Paris!)

Doktor Vektör Kafe Döla'da bir taraftan köpüklü bonjer kahvesini yudumlarken bir taraftan da (Nerde kaldı bu kız!) diye endişelenmekteydi! Derken Dilara o her zamanki tuhaf gülümsemesiyle gözüktü. Gizemli bir sesle konuştu (Nasılsınız Doktor Vektör?)

Doktor Vektör kendinden umulmayacak bir çeviklikle soyundu ve penisine takmış olduğu saati ima ederek konuştu... (gördüğünüz gibi sekizi çeyrek geçiyorum!) Dilara'nın gözleri faltaşı gibi açılmıştı...

(devamı haftaya)

agdabak@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

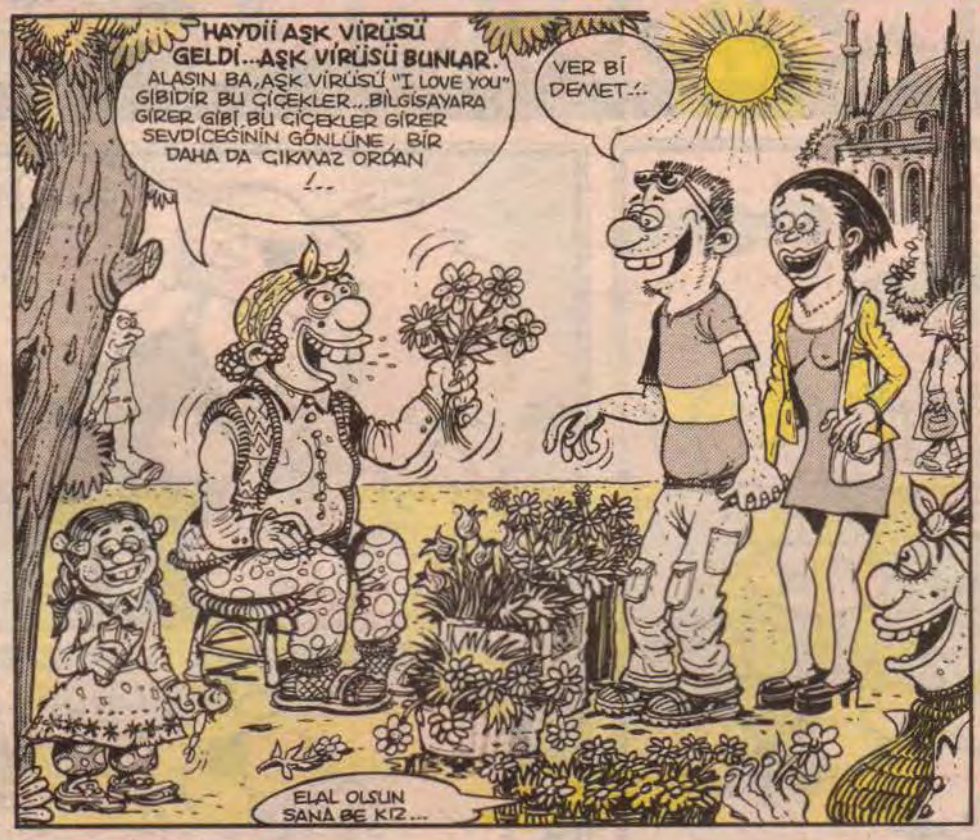

DUMUR

Pentium-Mentium Hikaye Kara Kaplı Şahanet

Bir bilgisayar alışverişinden kalan borcumu ödemek için bayiye gidip yetkiliye ismimi söyleyip durumu anlattım. Beni tebessümle karşılayan adam önündeki bilgisayarla uğraşmayı bırakıp, çekmeceden meşhur kara kaplıyı çıkarttı ve şakur-şakur sayfa sesleri içinde adımı bulup üzerime kocaman çarpıyı atıp; "Tamam" dedi. Onca bilgisayarın içinde yaşanan bu hadiseyi unutmak üzere çıktım gittim.

Gördal Dalkılıç / Van

DETAYLARI

TEZ

70 ve daha öncesi yıllara dek, bilgisayarın ortaya çıkışından önceki zamanlarda çocukluklarını yaşayan kuşağın erkeklerinin kafası yara izi ile doludur. Çünkü çocukluklan sokakta geçmiştir. Elleri daima toprağa, taşa değmiştir. Mücadele gerektiren çocuk oyunlan oynamışlar ve kavgalar yapmışlardır. Ağaca tırmanırken düşmüş veyahut komşunun balıçesindeki erik ağacına dalarken kafalarına taş yemişlerdir. Velhasıl bunlar hayatta hangi mevkiide olurlarsa olsunlar kafaları usturuaya vurulunca derin yara izleri hemen göze çarpar. Bir ağacın yaş çizgilerinden yaşını belirler gibi yaralarından bunların kuşağını saptayabilir, anlarını kafalarından okuyabiliriz. 80'li yılların jenerasyonuna gelince, bu kuşak bilgisayar karşısında sanal oyunlarla çocukluk geçirdiği için kafalarında bir milim yara izi yoktur. Mülitemelen yara izi beyinlerindedir diyebiliriz. Sonuç olarak kafasında yarası olmayan sokakta arsızolmayandır denilebilir...

Teşekkürler Alp Tamer...

ANTİTEZ

guneri@leman.com.tr

En seçme işlerden yaptığım "FİRAVUNUN LANETİ İKSLARÇ" albümü yakında çıkıyor...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Komikaze

Tüm hakları saklıdır., Copyright by Erdil Yasaroglu

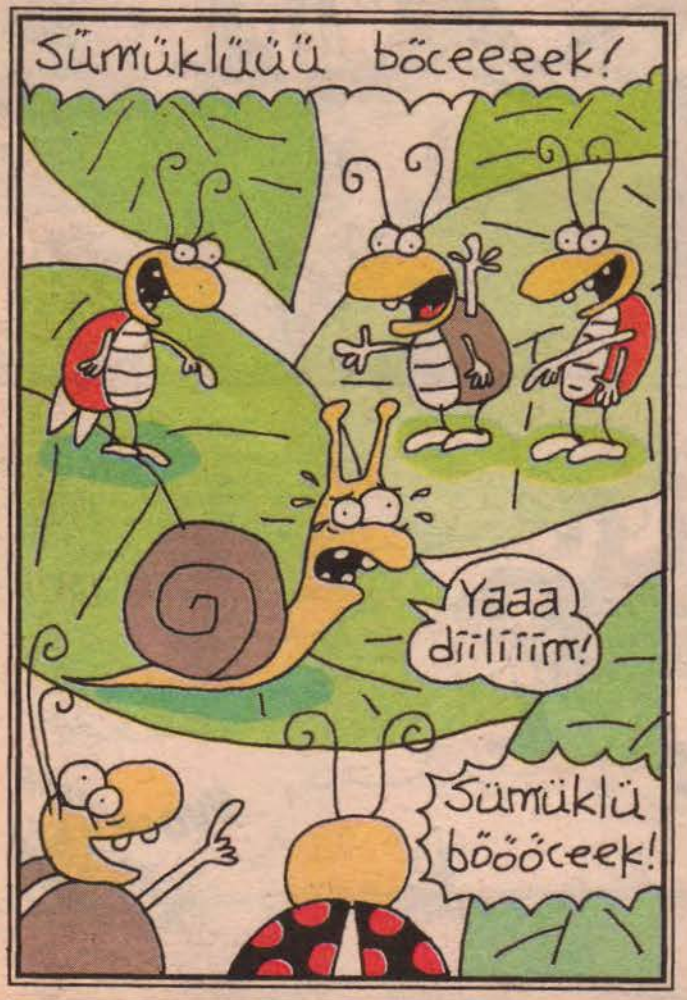

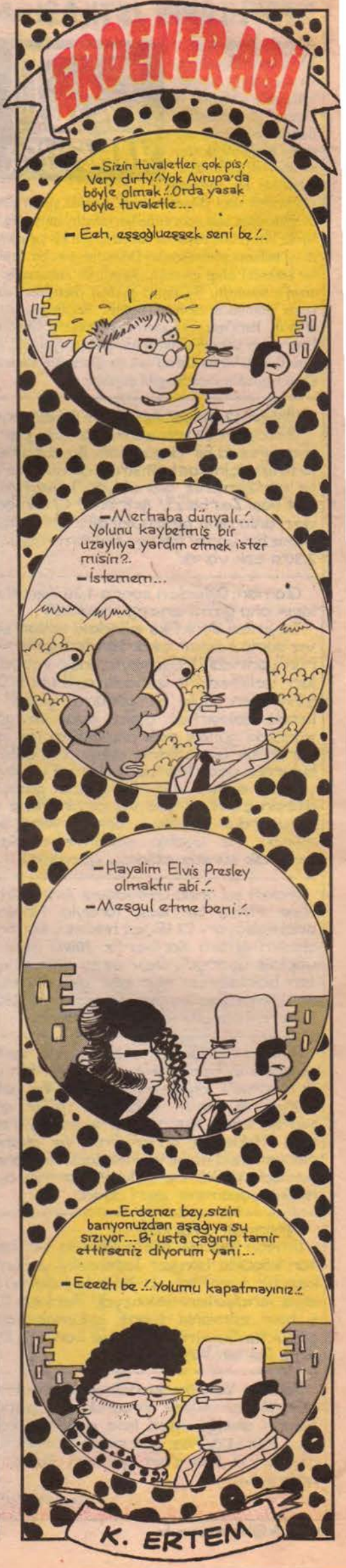

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sevgiye Acele Et

cezmier@leman.com.tr

Kötülüğümden korkmuyorum... Bırakıyorum kendimi ona. Diplere doğru usul usul sürüklenişimizi seyrediyorum...

Sürüklendikçe anlıyorum ki kötülüğüm benden daha eski, benden daha gerçek. Ve benden daha cesur.

Hiçbir dostumun öğretmediği, hiçbir kitapta yazılmıyan şeyler öğreniyorum ondan...

Hayat derinleşiyor. Kentler büyüyor. Sokaklar ıssızlaşıyor. Canı yanmış çocukluğum geçiyor yanımdan. Hem bilge, hem ezberci. Hem inanmış, hem korkak. Bağırıyor sesini arayan sesinle: **Sevmeye acele et... Çok az zanmanın kaldı. Sevmek için acele et...**

Kötülüğüm hayatımı derinleştiriyor, sezgilerimi aydınlatıyor ve büküyor boynumu. Kendimi tanıdıkça tedirginliğim artıyor. Azalıyor yalanlarım. Adımı ve bildiğim bütün buyrukları geçersiz kılmak istiyorum...

Kendimi gizli bir zevkle hayalkırıklığına uğrattıkça, kutsallık adına ne varsa ayaklarımın altında ezmek istiyorum...

Dünyanın nereye gittiğini kendimden başka kimseden öğrenemem. Çünkü o büyük hayat yalanı beni bana emanet etti sonunda...

Kimse kendisini anlatmadı bana. Kendileri diye korkularını anlattılar. O büyük yaşama korkularını...

Bu yüzden çoğu kez unuttum onlarla birlikteyken neden yaşadığımı.

Çünkü insan ne için yaşadığını ancak kötülüğüyle yüzleştiği zaman anlıyor..

Karanlığımın her derinliğinde anlamı yeniden değişiyor ne için yaşadığımın...

Karanlığımda yolaldıkça anlıyorum ki artık unutturamazlar bana niçin yaşadığımı. Çünkü sınırların ne denli anlamsız olduğunu bu yolculuklarda öğreniyorum ben.

Ve bir su gibi yaşamanın ne denli büyüleyici olduğunu... Sevginin ve özgürlüğün bir su olduğunu; başkalarının arzuları ve sevgileri içinde yolculuk yapmanın ancak su gibi yaşayarak mümkün olacağını orada anlıyorum...

En dibe indikçe, su gibi yaşayan birisine sonsuz bir inançla bağlanmanın ne denli vazgeçilmez olabileceğini bir kez daha anlıyorum...

Ama çok yorucuydu sonra yukarı çıkmak. Birkez olsun kötülüğünde yolculuk yapmamış, onunla sınanmış sahte doğrularıyla hep korunaklı duran, o bencil, o sığ insanların arasında dönmek çok zordu...

Çok zordu onlarla iyi ve normal insanlar nasıl yaşamalı, oyununu oynamak...

Hayat dururdu benim için böyle anlarda. Zevk alıyormuş gibi yapardım. Mutluymuş ve bu mutluluğumu onlara borçluymuşum gibi yapardım. Hiçbir şey öğrenmezdim onlardan. Ama öğreniyormuş gibi yapardım. Sınırlan çiğneyip ötelere gidip geldiğimi söyleyemezdim onlara...

Sonra ilaç isimleri verirdik birbirimize. Psikiyatristlerin telefon numaralarını... Ortaya çıkmasın diye oynadığımız iyilik oyununun arka yüzü, birbirimize fazladan iyi davranırdık.

Eşyaların bizi yendiğini gizlemek için bilgece sözler söylerdik, ezberimizde sakladığımız...

Gömüldükçe içimize daha da zorlaşırdı yaşamak. Zorlaşırdı bu boşlukları saklayarak yaşamak...

Birbirimizden boşluklarımızı saklamanın adı, yaşama sanatı olurdu...Hayatın anlamını sorguladığımız gecelerin sonunda birbirimize verdiğimiz kazakları geri isterdik sahte bir utangaçlıkla... Güçlendikçe ve hayatımızı garanti altına aldıkça nedense aklımıza dışlanmışları, itilmişleri ve yoksulları yazmak düşerdi. O uslu, o durmuş oturmuş, o evcilleşmiş sözcüklerimizle onları bir kez daha dışlanmışlığa ve yoksulluğa mahkum ettiğimizi bilsek de yazıp dururduk... Yazardık, sanki hayatı dondurmak, herşeyin adını koyup susturmak ve hareketsiz kılmak istercesine, yazardık...

Yaşamak profesyonelce olmalıydı. Sevmek, ihanet etmek, ölmek, hasret çekmek, dünyayı değiştirmek, devrimcilik bile profesyonelce olmalıydı...

Oysa insan nasıl sevebilir, nasıl ölebilir profesyonelce...

Anladım, hiç sevmiyorum kötülüğüyle yüzleşmeyen o sahte iyileri, o ufku dar ve ölçülü kalpsizleri...

Kendi kötülüğünden korkup, o sınanmamış ve ödünç ahlaklarına sımsıkı sanlan ve oradan herkesi kolayca yargılayanlan sevmiyorum...

Sevmiyorum onlardaki kendimi...

O basit, o cansıkıcı mutluluklarını korumak için sınırlarını sonsuza dek kapatıp, hayat hakkında yeni birşeyler öğrenmeyi kendilerine yasaklayanlan sevmiyorum...

Bu yüzden garip bir derinlik ve korkunç bir sığlık arasında gidip geliyorum onlarla birlikteyken...

Çünkü ben indim kendi karanlık derinliğime, bu yüzden artık hiçbir kelime taşıyamıyor aşklarımı, yalnızlıklarımı, o derin sevdalarımı...

Gördüm orada, en dipteki yaramı... Anladım ki yıllardır bu yara bağlamış beni hayata... Her soluk aldığımda bu yarayı hissettiğim için, sevmeye böylesine çok acele etmişim... Anladım büyük bir cesaretmiş bu yarayla yaşamayı göze almak...

Orada, en dipte gördüm seni. Kendi kötülüğümde gördüm senin kötülüğünü: Bir gözün acımasız bir pençe gibiydi. Öbür gözün çok kırılgan ve delice hasretti sevgiye...

Boşuna boyun eğmedim kendini savunan o acımasız pençe gözüne... Ne kanlar akıttım o sevgisiz gözüne...

Senin o çok kırılgan ve sevgiye delice hasret duyan gözünü içime aşkla almak için kendi kötülüğüme kimbilir kaç kez gidip geldim...

Birtek seni, ama bir tek seni sevmek için kimbilir kaç kişiye kötü olup geldim...

Hadi, kurtar gözlerini birbirinden; hadi sen de bir kez olsun bırak kendini kötülüğüne. Karış ona. Tıpkı bir su gibi. Ne için yaşadığını bir de orada gör... Sınırlarını onda yık...

Su taşır hasretleri. İnsan suya karşı koyamaz..

İn bir su gibi kötülüğüne, orada, en dipte beni bulacaksın. Orada çocukluğunu bulacaksın. **Sevgiye acele et... Çok az zamanın kaldı,** diyen çocukluğunu.

Orada senden daha eski, daha gerçek, senden daha cesur kendini göreceksin...

Orada seni hayata bağlayan o derin yaranı göreceksin...

Orada o acımasız bir pençe gibi olan gözüne ağlayan o çok kırılgan ve o sevgiye delice hasret duyan gözünü göreceksin...

.....

Şırnak'ta geçen pazar günü yapacağım söyleşi ve imza günüm **Şırnak Valisi** tarafından engellendi. Benim için, **bu şehre girmez,** demiş. Ve o pazar günü yollardaki ve şehirdeki arama ve kontrolleri iki katına çıkarmış.

Polisler etkinlik yapacağım kitapevinde sabahın köründen akşamın geç saatlerine kadar oturup beklemişler... Hani yollardaki ve şehrin girişindeki onca önleme rağmen kitabevine uçarak gelip, etkinliği başlatır ve Şırnak'ı karıştırırım, diye!..

Kendi ülkesinin bir yazarından korkan **Şırnak Valisi** için söyleyecek söz bulamıyorum. Ama yıllardır her türlü kültürel etkinlikten, konserden, dinletiden ve özgürlük ortamından mahrum yaşayan **Şırnaklı** dostlarım şunu iyi bilsin ki, kara **bir mevsimdir geçer...**

Cezmi Ersöz

* 17 Mayıs Çarşamba günü **Çanakkale (Biga) 18 Mart Üniversitesi**'ndeyim.
* 19 Mayıs Cuma günü saat 18:00'de **Çorlu**'da **Orion**'dayım (Alış-veriş merkezi).
* 28 Mayıs Cumartesi günü saat 15:99'de o çok sevdiğim **Tunceli**'deyim, yani **Dersim**'deyim. **Zen Kitabevi**'nde. (Eğer yetkililer izin verirse!)
* 31 Mayıs Çarşamba günü saat 15:30'da **Sakarya Üniversitesi Kampüsü**'ndeyim.
* **Sevgili Suat Özkan**'ın kitabı çıktı. Dedeler 2. Leman Yay.
* **Hicri İzgören.** Kod Adı Aşk. Koçer Kasetçilik.
* Eylem Yeşilyurt, Fatma Hacıoğlu, Fatma Tan, İbrahim Berksoy, Zeynep Ceran Akyüz, Murtaza Yeltaş, Güneş Işıl, Mustafa Burunsuz, Hale Gündoğ, Sevim Aşkın, Çisem Oktay, Gülşen Dalgıç, İ.Doruk, (Şenak'tan Ceyhan'a sevgilerimle)... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

HAFTAYA GALATASARAY POSTERİ BURADA YENSEN DE YENİLSEN DE

Akşamsefası

Kırık Leblebi

Suat Özkan

ÖYKÜ: VAHŞETE ÇAĞRI

kırıkleblebi@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

•15 YILDIR ÇİZDİĞİM BEZGİN BEKİR'İN İLK CİDDİ ALBÜMÜNÜ HAZIRLIYORUM GALİBA... "BÜTÜN ESERLERİ" FALAN FORMATINDA... 2-3 CİLT GERİYE -İLERİYE DÖNÜK OLARAK- BAKALIM, TAM DA KARAR VERMEDİM •

•ŞİMDİ DİKKAT ÇEKİCİ BİR ŞEY SÖYLEYİM DİYE DÜŞÜNÜYORUM... ÖRNEĞİN MEDİADA OLAN ÖNLERİ HABERDAR EDERİZ İNŞALLAH...

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Falli meşhur!

İyi ki varsın trafik canavarı!

Sen olmasan kim çıkartırdı karanlıkları aydınlığa?

Kim çıkartırdı Susurluk Çetesi'ni?

Kim çıkartırdı Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı'nın karanlık ilişkilerini?

Susurluk'ta yaptırdığın kazada ortaya çıktı ki, bir polis şefi, aşiret reisi bir milletvekili, aranan en ünlü ülkücü eylemci aynı arabada.

Son yaptırdığın kazada ortaya çıktı ki, Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı ile aranan bir mafyacı aynı arabada.

Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı'nın bile karanlık ilişkiler içinde olduğu bir devlete gel de güven.

En iyisi trafik canavarına güven!

O trafik canavarı ki, **çetelerle mücadele ödülünü** en çok hakeden.

Keşke trafik canavarı hiç can çıkartmasa da, hep karanlıkları aydınlığa çıkartsa.

Acaba her karanlığı trafik canavarının aydınlatmasından utanıldı da, "Uğur Mumcu cinayetini trafik canavarı aydınlatmadan biz aydınlatalım" mı denildi?!

Nitekim İçişleri Bakanı diyor ki; "Bugüne dek işbaşına gelenler Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili hiçbir şey yapmamış."

Demek ki bugüne kadar ki İçişleri Bakanları aslında **İçişleri Bakmayanları!**

Bakar kör değil, **Bakan kör!**

Oysa istenseydi Uğur Mumcu gibi cinayetlerin failleri meçhul kalmazdı.

Yakalardı onları devlet, eliyle koymuş gibi!

Zaten Uğur Mumcu cinayetinin zanlılarından ikisi Çeçenistan'da CIA ajanı oldukları gerekçesiyle Ruslar tarafından tutuklanmış, ancak Dışişleri Bakanlığımız onları kurtarmış.

Orası Çeçenistan, burası Çetenistan!

Çetenistan'dakiler de faili meçhul cinayetler değil, **faili meşhur** cinayetler!

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

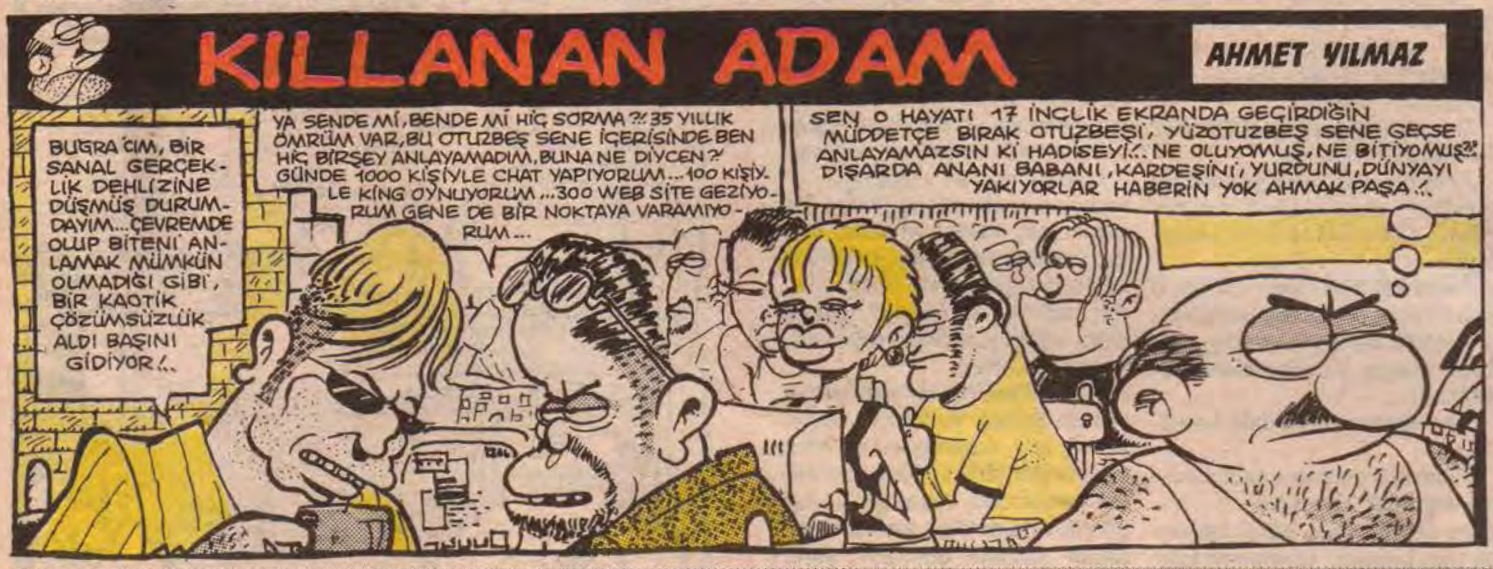

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sofra

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Hakkâri'de halen sürdürülmeye çalışılan bir gelenek vardır:

Düğünler içiri kurulan...

...ve uzun süreler boyunca yerde kalarak neredeyse şehirdeki herkesi doyuran sofra geleneği!..

Birinin kalkıp ötekinin oturduğu bu sofraların bazen günlerce durduğu olur!

BİRİSİ GELSİN! BEN KALKTIM!

Eskiden ise Hakkâri'de düğün sofralarının kilometrelerce ötelere dek uzandıkları ve yayıldıkları anlatılır..

BANA TEMİZ TABAK GETİRİN ULA!..

İşte!.. 17. yüzyılın sonlarında Hakkâri beyliği yapan Ahmedî Badincanî oğlunun düğünü için oldukça güzel bir sofra hazırlatmıştır...

SOFRA HARİKA OLMUŞ!

EVET! UZUN SÜRE KALKMAYACAK GİBİ!

Bu sofra, bir rivayete göre tam 43 gün yerde kalmış düğün de mecburen 43 gün uzamıştır...

Bu durum Badincanî'nin şöhretini artırırken, aynı günlerde çevreye nam salan başka bir olay daha cereyan etmektedir. Evet!.. Müküs Beyi Ali Bacanî'nin oğlunun düğünü için hazırlattığı sofra!

Rivayet edildiğine göre bu Sofra düğünevinden taa 200 kilometre uzağa gitmiştir...

...çünkü yemekler o kadar lezzetli ve katılım oranı o kadar yüksektir.

SEN!.. SEN NEYİ BİTİRMEKTEN BAHSEDİYORSUN MELUN!.. O ŞOFRA TAA HAKKARİ'NİN KALESİNE DEĞİN UZAYACAK!

AMA EFENDİM ŞEHİRDE SOFRA BEZİ ÇADIR BEZİ NAMINA NE VARSA TÜKETTİK, YERE SERECEK ŞEYİMİZ KALMADI!

Müküs kalesi ile Hakkâri kalesi arasındaki 220 km. mesafe vardır

Müküs

Baş Kale

Hakkâri

Ali Bacanî'nin uzayan sofrası...

Ahmedî Badincanî'nin yerden kalkmayan sofrası...

ve, 20 km. sonra sofra Hakkâri kalesine ulaşacaktır.

Bu sırada, Hakkâri kalesi'nde:

BEYİM BEYİİM!

N'OOLDU?.. BU TELAŞIN NEDİR?

MÜKÜS BEYİ ALİ BACANÎ, SİZİN TAM 43 GÜNDÜR YERDEN KALKMAYAN SOFRANIZIN ŞANINA GÖLGE DÜŞÜRMEYE ÇALIŞIYOR!..

NASIL?

...adam, uzayarak kendi kalelerine doğru gelen sofranın yemeklerini ve diğer özelliklerini anlatır...

AHA BEYİM!.. GÖRÜNDÜLER!

HA?..

ORADALAR!

43 gündür, duran ünlü sofrada yemek fırsatını yakalayanlar bile merak lamp kalktılar...

MM!.. GERÇEKTEN DE İHTİŞAMLI BİR UZUNLUKTAYMIŞ...

İYİ AMA... ALİ BEY NİYE BU TARAFA GELİYOR?

HAKKÂRİ BEYİ AHMEDÎ BADINCANÎ BEN SENİN 43 GÜN BOYUNCA KALKMAYAN SOFRANIN NAMINI İŞİTTİM VE YÖNÜMÜ BURAYA ÇEVİRDİM! İZİN VERİRSEN...

...GİTTİKÇE UZAYAN SOFRAMI SENİNKİYLE BİRLEŞTİREREK SON BİR NOKTA KOYMAK İSTİYORUM!

Ve yine rivayet edildiğine göre her iki bey sofralarını Hakkâri'de birleştirir ve 44. gün oradan kaldırır... Hakkâri ve Van bölgesinceki herkesin bu sofralarda karınlarını doyurduğu ancak bir köylüye yemek yetişmediği anlatılır... ki o da başka bir hikâyenin konusudur.

DURDUN DURDUN AKLIN BAŞINA 44. GÜN MÜ GELDİ ULA?

NE BİLEYİM!..

BİTTİ.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

DENGELİ BESLENME PRODUKTION SUNAR:

Deli gönlüm bal ister pekmez ister, hiçbir şey istemese, bir porsiyon acılı adana ister

KAAN ERTEM

TEKNOLOJİNİN GÖZÜNÜ YİYİM BATUR ABİ...NAH BAK ANINDA BURDAN BORSA İŞLERİMİ HALLEDEBİLİYORUM...

BERKANT'CIĞIM İSTERSEN KALDIR O ALETİ DE, ŞU GÜZEL HAVADA KARŞILIKLI SOHBET EDİP BİRER ÇAY İÇELİM.!.

...AMA GÖRÜYORUM Kİ SEN BENİ DİNLEME - YİP EŞŞEKLİK ETMEYE DEVAM EDİYORSUN.!. BERKANT.? ÇAY?.

ABİ ADANA ÇİMENTO ALIYORUM...YANINA HERHANGİ Bİ KAĞIT...

...TAVSİYE EDER MİSİN? MESELA BİR MİKTAR DA BORUSAN ALSAK?..YATIRIM FONU NE ALEMDE ACABA?

BERKANT SİNİR ETME ADAMI.!. GÜZELİM KALDIR. SANA ŞU ALETİ.!.

ABİ PEKİİİ DARDANEL ALSAK?..GETİRİSİ VAR MIDIR BU KAĞIDIN?.

EYVAAH!.. BORSA 20 PUAN BİRDEN DÜŞTÜ.!.

HAH İŞTE BU KADAAR.!. HEY ALLAHIM YAA.!. İŞTE RÜYANIN SONU.!.

BAİTTIM ABİ.!. GİTTİM.!. MAHVOLDUM.!. ÜHÜÜÜ ÜHÜ...N'APICAM ŞİMDİ?.

ULAN KEYFİMİN İÇİNE ETTİN AMA DUR BİR BAKAYIM ŞUNA.. ÇEKİL ŞÖYLE...

BÜTÜN PARAM GİTTİ ABİİİ.!.

ÖYLE KAĞITLAR ALMIŞSIN Kİ SATSAN SATILMAZ, ATSAN ATILMAZ.!.

ABİ GÖZÜNÜ SEVEYİM, Bİ ŞEKİL YAPIVER...

ULAN ŞURAYA Bİ ÇAY İÇMEYE GELDİK, HALİMİZE BAK BE.!.

EYVAH!.. BORSA 50 PUAN DAHA DÜŞTÜ.!.

DÜŞERSE DÜŞSÜN N'APICAZ?..ŞURDA BİR ÇAY İÇEMEDİKTEN SONRA.?.

ABİ İFLAS ETTİM, HER ŞEYİMİ KAYBETTİM!..

N'OLCAK BİRİ GİDER, BİRİ GELİR...AMMA BÜYÜTTÜN BE.!..

BÜTÜN YATIRIMLARIM... MAL VARLIĞIM...REPODAKİ PARAM...BANA BİŞİLER OLMU....

FAZLA KONUŞMA, ŞURDAN İKİ ÇAY SÖYLE DE İÇELİM...

ŞİMDİ ANLADIN MI HAYATIN ANLAMINI, BERKANT'CIĞIM.?. BU DÜNYADA PARA FULL VESAİRE HERŞEY SANALDIR...BİR GÜN VARDIR, BİR GÜN YOKTUR..AMA MUHABBET GERÇEKTİR... KALICIDIR ANLARSIN TABİİ.!..

YAA SİTİCEM MUHABBETİNİ YAA! BİTTİM MAHVOLDUM! SIFIRI TÜKETTİM.!.

BAKIYORUM HALA KENDİNİ KURTARAMA. DIN PARADAN, PULDAN.!..

FEYHAN GÜVER

BAYAĞI BAYAĞI

HAYIRDIR KIZ ANA... NE GÜLLİYON KENDİ KENDİNE.!..

ŞU YAPRAKLARIN ARASINDAN BİR KAHPE IŞIK OK GİBİ SIZIVERDİ DE GÖZÜMÜ KAMAŞTIRDI...ONA GÜLLİYOM...

BAK SANA DA ANLATAYIM DA SEN DE HEM DİYNE HEMİ DE GÜL...TEE BUNDAN 20-25 SENE EVELİSİ...BEN ON YEDİSİNDE VARİM... YOKUM...

BABAN TARLADA BAHÇEDE ETRAFIMDA DÖNENİP DURUR... LAKİN O ZAMANLAR KURU SİSKA BİR OĞLANCIK... HİÇ DE...

...Gözümde yok...Her karşılaştığımızda eli ayağı titrer... Bir de utangaç ki, ağzını açıp tek laf demeden geçer...

Bir gün bizim eve Koti Fatma geldi... Bak kızanım dedi...Seni severim...

KENDİNE MUKAYYET OLASIN.!..

HAYIRDIR FATMA ABLA...

BU YILBIRIK OSMAN SENİ ALMAYI AKLINA KOYMUŞ...ŞEHİRDEN NA BÖYLE KARA KUTU GİBİ BİR ALET GETİRTMİŞ...

O NEKİ?

GÖZÜNE IŞIK SALAN Bİ ALET... O IŞIK HANGİ KIZIN GÖZÜNE KAÇAR, O KIZIN ELİ AYAĞI KESİLİR... DİLİ TUTULURMUŞ.!..

Artık ondan sonra o kıza her istediğini yaptırır dedi...

KENDİNE MUKAYYET OLASIN KIZANIM...

Mukayyet olayım da nasıl...Bir iki gün bahçeye bağa çıkmadım ama, işler beklemez...

Elimde koca bir sopayla bakına korka yürüyordum...Birden yılbırık Osmanın önüme fırlamasıyla gözümü kör eden o beyaz ışığı patlatması bir oldu...

Işıktan gözüm görmez korkudan elim ayağım tutmaz olmuştu...O beyaz ışığın ortasından bir el uzanıp yanağıma dokundu...

Gözüm tekrar görmeye başladığında babam da korkudan tabanları çoktan yağlamıştı, ama yanağıma dokunduğu yer bir alev topu gibi yanıyordu...

O alet hakkaten büyülü olmalıydı...Çünkü Osman'ı artık her düşündüğümde içimde bir ateş harladı durdu..

SONRADAN İŞ ANLAŞILDI...BU İŞİ OSMAN'I CESARETLENDİRMEK İÇİN KOTİ FATMA TEZGAHLAMIŞ AYNI YALANI OSMAN'A DA YUTTURMUŞTU...MEĞER O IŞIKLI ALET BİR FOTOĞRAF MAKİNASIYMIŞ AMA O YAŞLI KERKENEZ İLK DOKUNUŞUN NELERE KADİR OLDUĞUNU BİLİYORDU...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kofti Operasyon

Orjinal adı: Antacıbıl opereyşın

Riçırt Börigtın Amerika'nın dünyaca meşhur uzay kuruluşu olan **NASA**'da başka gezegenlerde hayat var mı yok mu diye araştırmalar yapan bilimsel heyetin başkanıdır. **Riçırt Börigtın**'ın bacanağı **Kevın Weydırmın** ise yine aynı kuruluşun bünyesinde astronot olarak çalışmaktadır, o da ekmeğini uzay denen sonsuz boşluktan çıkartmaktadır. Günlerden bi gün **Kevın Weydırmın** gazetede şartları 23 bin dolar peşin ayda 730 dolar taksit olan bir yapı koperatifinin ilanını görür ve hemen telefonla bacanağı **Riçırt Börigtın'ı** arar *"Riçırt abi böyle bi koperatif durumu var, ne dersin giriyim mi?"* diye sorar. **Riçırt Börigtın** *"Tabi tabi gir"* der. **Kevın Weydırmın** *"Abi ya taksitleri ödeyemezsem"* diye sorar **Riçırt Börigtın** *"Sen gir hayatım yaparız bi şeyler"* der. Her neyse **Kevın Weydırmın** ya herro ya merro diyip koperatife girer. Aradan iki ay geçer ve **Kevın** taksitleri ödemekte zorlanmaktadır durumu bacanağı **Riçırt**'a söyler. **Riçırt** ertesi gün NASA genel müdürünü arar ve *" Abi Satürn'de hayat belirtisi gördüm"* diye yalan atar. NASA genel müdürü *"Yapma ya!"* der, **Riçırt** *"Abi bi astronot yollayıp inceleme minceleme yapalım mı?"* diye sorar. NASA genel müdürü *"Sorman bile hata hayatım, yapın tabi"* der. Bunun üzerine **Riçırt** Satürne gitme görevini bacanağı **Kevın**'a verir. **Kevın** bu ekstra görev için yedibin dolar harcırah alır, paranın bi kısmıyla koperatife olan borçlarını öder, bi kısmını bankaya yatırır, hani kompile zırtlan dilim, sizi de kolluyorum hesabı bacanağı **Riçırt**'a balık sırtı ceket, güzel bi gömlek, baldızı **Emılıy**'e de vakko eşarp alır. Her neyse, **Kevın** uzaya gidiceği günün sabahı **Riçırt Kevın'ı** evinden arar ve *"Kanka sakın Satürne matürne gitmeyesin, foyamız medana çıkar ikimiz de yanarız, Uranüs'e kadar git oralarda biraz dolan sonra koftiden merkezi ara mekikte bi arıza oldu galiba geri dönüyorum de, geri gel, tamam mı ?"* der. **Kevın**

"Tamam Riçırt abi" der. **Riçırt** *"Çeket ve gömlek içinde ayrıca teşekkür ederim ne zahmet ettin?"* der **Kevın** *"Ne zahmeti abi, ayıpsın"* der. Her neyse **Kevın** uzaya gider ve aynen **Riçırt**'ın dediği gibi yapar ve Uranüs'ün ordan geri döner. İki ay sonra NASA genel müdürü **Riçırt'ı** odasına çağırır *"Ya n'oldu bi ara Satürn'de hayat mayat var dedin sora bi şey çıkmadı, gidip bi daha baksanıza güzelim"* der **Riçırt** *"Olur abi bakarız "* der fakat bakmaz. Üç gün sonra NASA genel müdürü **Riçırt**'a gine sorar **Riçırt** gene *"Abi bilgi sarayın optik okuma sistemindeki bi hata yüzünden Satürnde hayat var sanmışım aslında hayat yokmuş "* der. Müdür *"Peki canım"* der ama **Riçırt**'ın bi dümen çevirdiğini hisseder ve tavır koyar, samimiyeti keser, meraba meraba o kadar.

Son

Soner Günday

copirayt@leman.com.tr

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gönül Adamı

BAHAR YÜRÜYÜŞLERİ

ÖZGE SAMANCI

✧ KOLAY İNTERNET E KOLAY NET...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Diyarbakır Güvercinleri

Hayat ne çabuk değişti. Henüz elli yıl önce Diyarbakır'da herkesin bir atı vardı. Sekiz cedran, Cilficaraba, Kırmoşa en cins şöhretli atlardı. Herkes atlarının cinsiyle iftihar eder, her akşam, bugün Bağdat caddesindeki gençler gibi at yarışları yapılırdı. Yarış meydan okumayla başlar, sıradan bir insan dahi, koskoca Kolağasına meydan okuyabilirdi ya da şöhretli at sahibine: "Nerde o kıratlı, nerde o paşalı" diye nara atıp, yarışa davet ederdi. Seyrantepa'da her akşam cirit oynanırdı. Cirli sopası, paşanın atına ya da kafasına isabet edip, bayıltsa, sesini çıkarmazdı. At terbiyeciliği fazlasıyla estetize edilmişti. bir atın merdivenden çıkması kolay, inmesi zordu. Hayranlık ve hayretle izlerdi halk. Ya da, at, dörtnala ter içinde geldiği o an, işaret edilen bir çizgi üzerine gelip ayağını koyup birden durması, üstün bir mahirlikti. Ya da at, köye giderken bıraktığı ayak izlerinin, dönüşte, aynı yerlerine basarak geri dönebilirdi, hiç şaşırmadan, günlerce konuşulurdu.

Henüz elli yıl önce şehirde sekiz-on tane boranhane vardı, yabani kuşlar beslenir, gübrası meşhurdu, dünyaca ünlü Diyarbakır karpuzlarının yetişmesi, lezzetinde önemliydi.

Cemiloğulları, Diyarbakır'ın bilinen en köklü, en büyük bey ailesidir. Karadeniz'in ünlü Çakıroğlu, Sancağoğulları, cumhuriyet öncesi toprak ağalığının üstünde derebeylik düzeyinde ailelerdir, bugün sütalenin eski konaklarında ailenin özel armaları hala kapıları süslar, Cemiloğulları çok daha geniş, yüzlerce köye hakim, toprağa bağlı, kentsoylu, derebeyliği hakeden bir aile. Aile, cumhuriyet öncesi dönemde çocuklarını Avrupa'da kolejlerde okutuyor. Ailede yabancı gelinler. Şato benzeri sağlam yapılı kasrlarda piyanolar.

Ailenin Mustafa Kemal'le derin dostluğu, isyanlara karışmadıkları halde birgün arzuladıkları siyasi ağırlığı alamayınca, bozuluyor. Atatürk, cumhuriyet döneminde aile bireylerini sürgüne gönderiyor. Bu siyasi küsülük, 70'li yıllarda aile bireylerinin birçoğunun Milli Nizam Partisine girmesine sebep oluyor.

Fransa'da boks şampiyonluğu olan, İstiklal Marşı henüz olmadığı için madalya töreninde Mozart'ın Türk marşını çaldıran Esat Cemiloğlu, Ankara ilk boks faaliyetlerini başlatan adam, Cemilpaşazade ailesinden. Muazzez Abacı'nın, 21 gibi erken yaşta sanlık benzeri hastalıktan ölen babası da yetiştirdiği en iyi boksörlerden. Cemiloğlu, aslında bir ziraat mühendisi. 1940 yılında "Trakya'da Pamuk" adında bir küçük kitabını okudum. İkinci kitabı daha da küçük, 1968'de çıkıyor, broşür gibi, sonra Dicle üniversitesi bu 22 sayfa kitabı, fotokopi çoğaltıyor. kitabın adı: Diyarbakır Kuşları-Güvercinleri. Cemiloğlu, "Kümes Hayvanları Derneği"ne de başkanlık yapıyor.

Bundan elli yıl önce, Diyarbakır'da birçift güvercin, birçift manda fiyatına müştari bulabiliyor. Fatihpaşa mahallesinde Kurşunlu Camii pazar yeri ve yoğurt pazarındaki yerler, kuşçuların demek, borsa işlerini görüyor. Son asrın meşhur kuşbazları hala konuşuluyor, Behram Paşa Camiinden Münir Efendi. Mevdanizade Emin Efendi, Cemilpaşazade Kasımbey ve Rafi Hoca, Hamit Yazıcıoğlu'nun amcası, Eminigazeli, Zazo Alo ve Mahzunun oğlu Mehmet Efendi gibi insanlar memleket kuşçuluğunda nam yapıyor.

Cemiloğlu kitabında, Diyarbakır güvercinlerini dört ana cinse ayırıyor: 1. Göğsüak, 2. Katme, 3. İçağlı, 4. Kızılbaş.

Ve her cins, altı ayrı renkte altı ayrı şubeye ayrılıyor: 1. Göğsüak: Siyahına Atlas, sarısına Narinci, kırmızısına Ciğerli, gök renginde olanına Göğala, açığına Kürenk, zeytin rengine Zeytuni adı veriliyor.

2. Ketme: Siyahına Ketmeatlas, sarısına Bozak, kırmızısına Ketmeciğerli, gökrengine Ketmegökala, külrengine ketmekürank, zeytuni rengine Ketmeysufi.

3. İçağlı. siyahına Zengi, sarısına Tahini, kırmızısına Gümüşkuyruk, gökrengine Kara, açığına Miski, zeytuni rengine Yusufi.

4. Kızılbaş. Siyahına karabaş, sarısına Sarıbaş, kırmızısına Kızılbaş, gökrengine Mavibaş, külrengini elde edememişler, zeytunisine Zeytunibaş.

Diyarbakır kuş meraklıları Mendel kanununa göre, beşyüz yıla varan çalışmalar sonucu bugünkü kuş çeşitlerini elde ediyorlar. Bunlardan sadece göğsüak cinsinin özellikleri şöyle: "Atlas ile zeytuninin ayaklarında tüysüz, diğerleri tüylüdür. Mesela, bir naranci veyahut ciğerci, kürenk, gökalanın boynu ve göğsü muntazam bir kolye gibi beyaz olacak. Ayaklarının tüyleri kendi renginden. Başları kahkülsüz. Her iki yanağında kendi renginden başlarının rengine yapışık ve gerdanına doğru "bank" tabur adı verilen iki zülüf olacak.

kuşların renk, tüy, kanat özellikleri ayrıntılarıyla açıklanıyor bu özelliklere girmeyenler kıymetsiz olup, Hasbeş tabir ediliyor, yani soylu değil. Veya bu özellikleri taşıyıp mesela gagasının siyah olması değerini düşürür. Mesela kahkülünün muntazam olmaması, renginin parlak olmaması, göğsündeki püsküllerin az olması da değerini azaltır.

Bu cinslerden başka, Mısır'dan gelme, Mısır cinsi vardır, bunlar rengarenk olup, sütbeyaz ve sırtları siyah. Sırtları gök renği, beyaz, kuyruğu siyah.. gibi. Bunların gagaları küçüktür. Bir buğday tanesinden ufak, göğüsleri açılmış gül gibi püsküllü olmalıdır. Makbulü, püsküllünün büyük açmış gül gibi olması, gagasının da çok ufak olması.

Ayrıca, çeşitli renklerde ayaktan parçalı, taklacı güvercinler vardır. Altı-sekiz saat havada takla atarak kalabilirler. Evi istikametine dönüp, 50-20 santim kadar yere doğru iniş, birden minare boyu yükselmesi, heyecan verici ve çok makbul sayılır. Dalış şekilleri bahis mevzuu olur. Fazla dalış yapanlar bahsi kazanır. Kuşlar, yukarı yükselirken kolarının çok kuvvetli ses çıkarması, kendi sahası dışında da alçaktan geçmesi değerini artırır.

Bunlardan başka, uçurtmak için değil, süsü için beslenen rengarenk kuşlar vardır, Mesela, Katme denen cinsin, omuzlarına kadar inen kürklü tabir edilen, yakasında bir kürk yakası manzarası veren bir cinsi çok beğenilir.

Mendavi denilen cins de rengarenk olup, Tavuskuşunun kuyruk açması ve duruşu gibi hareket eder. Başı geriye adeta kuyruğuna değer. Ve göğsünü ileriye doğru bir top gibi dışarıya çıkaran süs güvercini de mevcuttur. Normalde güvercinlerin kuyruk tüy adedi 12 olmasına rağmen, bunların en az 30, 40'ka, bir hindinin kabarması gibi dalına kabarık şeklini alır, hava atarlar.

Halep, Hama, Humus, Şam ve Beyrut'ta beslenen kuş cinsleri, Diyarbakır kuşlarının iki misli büyüklüğünde olup, kozar tabir adilen cinslerdir, bunlar Diyarbakır havalisinde makbul sayılmadığı için beslenmez. Yalnız, Antep, Kilis, Maraş ve Urfa vilayetlerinde kuşbazlar bunlara meraklıdır.

Kuşlar, buğday, dan, mısır dansı çokca da mercimeği sever. Hastalıkları difteri, verem, felç, İshal ve kursak hastalıklarıdır. Kuşçuluğun fazla gelişmesine rağmen tedavisi likel kalmış. Pratik yönteminlere başvurulur. İshale karşı nar kabuğu, difteriye karşı ağız ve boğaz ispirto ile yıkamak, verem, felç kursak hastalığına karşı tedavi yoktu. İçilecek sulara itina edilir, sabah akşam kapları yıkanır.

Kuşbazlığın gelişmesine sebep, kuşbazların kendi aralarında yapbıkları müsabaka ve bahislerdir. Başyüz yıldır bitmeyen bu bahisler kentte aralıksız bir festival havası yaratır. Sabah ve ikindi serinliğinde küme halinde kuşlar uçurulur. Kuşbazların kuştan sürüler halinde birbirine girerek bir tek küme halini alır. Bundan sonra kuş sahibi kendi kuşlarına, görmesa dönmeleri için bir kuş göstererek, dama atarlar. Bu suretle kuşlar havada yeniden bölünerek kümesslerine döner. Dönerken beraberlerinde yabancı kuşların da getirirler. Beraber gelipte inmeyen ve dönüp evlerine giden kuşlara Şatırkuş adı verilir.

Dama inen yabancı kuşlar, baltama tabir edilen tor, yani ağ ile tutulur. Tutulanların kanatları kesilir. Çekilir veya bağlanarak muhafaza edilir. Asla sahibine verilmez.

Şatır kuşları kuşbazlar, kıskaç, eülşer adet olmak üzere sepetlere koyup pazarlık ederek bahse tutuşmak suretiyle şehir dışında uzak bir mesafeden hap birlikte salıverirler.

Sonra hep birlikte toplu olarak şehre gelirler. Herkes evinde kuşların kümeler halinde dönmesini bekler. Kuşların uzak mesafelerden defalarca salıverilmesine rağmen, hiçbirinin başka kümese girmemesi değerlerini artırır, bu kuşlardan kuşbazlar, yeni yavru kuşları yetiştirir, ya da satın alırlar. Bu kuşlar yavru ve acemi olduklarından kuşbazlar tarafından iddialı olarak uçurulur.

Mesela, 5 kilometre mesafeden çok alışkın bir Şatırkuş evine kaç dakikada varabilir, bahis tutulur, hangi kuş sahibinin kümesine erken dönerse bahsi kazanır. Ya da ev sahibi kuşbaz, kendi kuşunun bir kısmını dama çıkarır, bir kısmını avluya salıverir. Bir tanesini de elıne alır. Bu kuş ya avludaki kuşların, ya da damdaki kuştarın yanına inerse, bahsi kaybeder, doğruca kümesine girerse bahsi kazanır.

En sıkı bahis, kışın kar yağdığında, avlu ve damlar beyaz olduğunda tanınmaz, kuşlar evi bulamaz. İkinci ağır müsabaka, gecelari yapılır, gece zifiri karanlıkta, uzak mesafeden 40'ar, 50'şer güvercin birarada salıverilir, aynı gece içerisinde dönmesi şarttır, fazla fire veren kuşbaz bahsi kaybeder.

Kuşların kanadı yeni çıkanına "Lapir", çok ötenine "Haşşaş", renginin haricinde bileklerinde tüy olanına "Bilezikli", göğüsten ileri çıkan tüylere "püskül", gagasına "dimdik", ayağı tüylüye "pampalı", saplı bir kasnak file ile yakalamaya "baltama", melezine "Habeş" fazla ötenine "ferah", dişisine sevdalı olanına "aşıktora", karmakarışık renklisine "kuboy", uçmaya tahammülü olmayan idmansızına "fülfül", yumurtlamayanına "sakat", dişi gagasını erkeğin gagasına geçirerek başını sallamasına "emişmek", kümesini, evini çok iyi tanıyanına "şatır", evini tanımayana "yaya", çift olup da yuvada sevişenine "yuvakızdırmak", dişinin çifte gelip erkeğe sürtünmesine "kösnemek" denir.

Ömürleri ortalama 7-8 sene, 10 sene yaşayanları var. Suriye, Irak, Urfa'da da besteler ama, Diyarbakır kuşları kadar şöhretlileri yok, zaten Diyarbakırlılar başka kuşları ciddiye almaz. Hapishanelerde esrar taşımada da kullanılır. Erkeğin dişisinin etrafında dönerek kur yapma sırasında çıkarttığı: "Bagbagova... bagbagova" sesini, kuşbazlar taklit eder, sesini dinlemeye ayrı meraklıları vardı

Telefon rehberinden Esat Cemiloğlu'nu bulup, Bahçelievler'deki evine gidiyorum, bu ünlü ailenin ünlü şampiyon boksör ve ziraat mühendisi artık 93 yaşında. İşitme zorluğu çekiyor, tek başına tavla oynuyor, büyük ekran televizyonunun kumandasını elinden düşürmüyor, hergün gelen bir gecekondulu kadın ev işlerini yapıyor. "Bundan elli yıl önce, diyorum, Diyarbakır'da sade bir insanın mutlu olduğu bir küçük an, anlatabilir misin?" diyorum. "Akşam evine dönerken, sabah gönderdiği kuşu evin damında tünemiş görürse, dünyanın en mutlu insanı oydu" diyor.

Doğu'da iç savaş patlamadan, henüz 1975'lerde, kuşbazlığın sonu geliyor, beşyüz yıllık bu gelenek bir anda nasıl sona eriyor, giden kuşlar bir daha hiç geri dönmüyor mu, halk artık bu kuşlar hiç geri dönmeyecek diye umutlarını hepten mi kesiyor. Ne oluyorsa, modernizm, İstanbul, yoksulluk, bilinmez, kuşlar geri dönmüyort

Elli yıl önce Diyarbakır'da her evde bir çift kuş, bir kümes mutlaka vardı, diyor. Beşyüz yıldan beri gelen bu gelenek son otuz yılda kayboldu, kuş türlerinin yeniden ıslahı bir beşyüz yıl daha istiyor. Karadeniz'linin silah, Ortaanadolu'nun bağlama, Ülkemizin güreş meraki, biliyorsunuz, yeniden yaşatılır da, yedi-sekiz yıl ömürlü kuş sevgisi bir daha yeniden nasıl yaşasını Hadi gelin de. bu geleneği yaşatını

Kuşların beslenme türü buğday, kurubakliyat. Halkın da beslenme türü buğday, kurubakliyat... aynı sofradan yiyorlar. Fakir bir ailenin bütçesini zorlamıyor, kuş sevgisi. Ortadoğunun, dünyanın en cins güvercinleri asırlardır hangi sevgiyle beslendi, korundu... Eski zamanlarda, tabii bugün de, fakirle, köleyi enerjileriyle ayırdedebiliyoruz. Köle iş yapmak için, at, deve, eşşek gibi çalıştırılmak için yedirilmek zorunda, fakirin üreteceği kadar gücü yoktur, bir kuş gibi, kuru bakliyat, mercimek-buğday yeter de artar bile.

Anadolu üzerina konuşmaya çalışan tüm siyasal, sosyal bilimciler, türbeler, mezhepler, şeyhler cenkler üzerine ve bunların kahraman tarihlerini yorumlar. Halkın siyasal-sosyal davranışlarını yüzde yüz bir mutabakatla, türbe, ağa şeyh, üzerinde şekillendirir. Bir halkın asırlardır sevincini heyecanını, umudunu, gurbete gidenini, aklını başından almış bu kuşların, kahramanlıkla, cenklikle, şeyhlikle, Haz.Ali cenklerıyla hiçbir ilişkisi yoktur. Anadolu'da sırtında kurbeç izi olmayan elle tutulur tek hayvan kuştur. Koç,boğa,deve,eşşek,at, köpek, insan, sır nda mutlaka bir "mor iz" taşır. Bir Helen bilgini Daptihos yargileriyle meşhur, bir öyküsünde, kralların adını "mor iz" koyar, kölenin sırtındaki kırbaç, halat şakırtısıyla açılan yaranın adını vermek için. Anadolu'yu ağa, şeyh, ilgat, İslam tarikatları, mezhepleriyle ilişkilendirip anlamaya çalışmak yüzyılımızın darın bilim modası oldu, bu halkın, tüm kentin, hemen hergün yeryüzü topraklarının en cins, en estetik, kuşlarının peşinden koştuğunu, üretiğini, uçurttuğunu neden sosyal bir davranış olarak o halkın ruhsal karakterinde önemli bir yare koymayız. Bu kuş sevgisini Diyarbakırlılar, kalplerine koydular, biz, hiçbir yere koyamadık. Gurbete, savaşa gidenlerin, kuş gibi, tumalar gibi uçup gittiğini türkülerde dinledik. Erenlerin, şeyhlerin kuş gibi uçtuğuna inandık. Hatta, 1960'da Menderes, Yassıada'da mahkumken, halkı "O her gece kuş olup uçup Eyüpsultan'da namazını kılıp geri dönüyor" diye inanıyordu. bu karatüylü kuşların asırlardır gidip, neden geri dönmediğine inanmadık.

Bundan 15-20 sene öncesi olduğu gibi, beş-on kişinin özel hobisi, sevgisi, olsaydı, üstünden atlanıp geçilirdi, ama, yüz-yüzelli sene önce bir şehrin tümüyle kabıdığı şenlik, birgünlük heyecanı anlamak ve bu halkın uçurttuğu kuşların nereelere savrulduğu, hangi göklerde kaybolduğunu anlamak zorundayız. Kölenin azad edilmesi gibi, kuşun serbest bırakılması, ayın, gururlu bir sevinç mi veriliyordu. biz çocukken, sokaklarda sakalı kuşları satıtırdı, küçük, yirmibeş kuruş verir alırdık avuçlarınıza, hemen bırakırdık. Pır pır, uçardı sonsuza, bir tiramız olduğu zaman hemen kafesin önünde sıra olurduk, dört tane kuş alır, birbiri sıra bırakoverirdik, kuş uçup gözden kayboldukça, içimizde gururlu bir sevinç, biz de onunla birlikte kanat çırpardık, ufukta seslerin arkasında sakalı dağ başlarına doğru...

Kuşun yurdunu bulabilme imkanı için serbest bırakılması gerekir herhalde, budur demokrasi. Evini bulanlara Şatır deniyor, bulamayan melezlere "habeş. Kuş sevgisi neden dönüp dolaşıp bir bahiste odaklaşıyor. Evi bulacak mı-bulamayacak mı gibi bir iddia neden herkesin, her insanın yüreğini yakıyor. Sürükleyici bir heyecan beşyüz yıldır durmaksızın sürüyor, karlı havada, zifiri gece karanlığında, hayatın bin türlü meşgalesinde bu iddia da daha da koyulaşıyor. Evini bulan kuşa üstün bir nişan verilliyor, cinsi övülüyori Mercimekten küçük, minnacık, ışıl ışıl gözbebeklerine boyundan, ülkasından, annesinden, babasından büyük kederler düşen kuştann sıtması mı tuttu, varem mi oldu, neden yuvalarını bulamaz oldu.

Bahis için, şehir dışından kuşları bırakanların evlerine dönme heyecanı, darın derin soluklar, iri iri adımlar, her gün aynı şey, damın üstüne tünedi mi kuşlar, beklentisi. Diyarbakır'ın o meşhur gavur arası sıcaklığında sık sık alın terini bu mendille sildi insanlar beşyüzbin yıldır. Hapisten dönmedi, gurbetten dönmedi, gözlerinden çoluk-çocuğa kan fışkırtı bu kederi Hayallerin ve umutların sonu, tüm kuşların tüyleri ürperdi, hiçbir sarhoşluk, hiçbir coşkunluk bu surat kemiklerini eriten, kemirten acıyı alamadı... Na kaldı geriye, tek başına bir yoksulluk, tutkarlığın bir talih oyununa döndü kuşbazlık, beşparasız akşamüstü, evin damına konan onlarca kuş, sevinciniz oldu. havadan-sudan bir bereketle sıçıp, pazarda paraya çevirdiniz. Yeri göğü inleten kanat sesleri, kanın tokluğu oldu, onlar da tarihin yoksul öfkesine boyun eğip, kaybolup gittil

Beşyüzyıldır Diyarbakır göklerinde serinletici gölgeler yapıverdi güvercinler. Kuşbazların, kara, kazgın, öfkeli bakışları beşyüz yıldır Diyarbakır göklerine asılı kaldı, kuş bakışı. Ne oldu bu şehre son otuz yılda, bir daha dönmedi kuşlar. Göklerde bir uçurum mu vardı. İstanbul'da yetiştirilmesinde hiçbir özen, acı, gözyaşı olmayan kuşlar binyıldır yaşıyor ehlikeyif. Kanat çırpınmaya bile üşeniyorlar. Beylerin, holdinglerin ayaklan altında rahatça geziniyorlar. Kimse yakalar, öldürür, kuşkuları hiç yok. Akşama kadar öyle tıka-basa yiyorlar ki, camil duvarlarında kandilleri için yapılmış kuş köşklerine sığmıyor ki, yağlı götleri. Kaç siyasal iktidarın efendileri değişti. ama İstanbul'un iri götlü, ka er katmer kursaklı ve bir hışt deyince topu birden korkuyla havalanan güvercinleri değişmedi. Bir avuç buğday, bir avuç mercimek nedir ki, bulamadı Diyarbakırlı. Beyazıt meydanındaki o domuz yavrusu gibi yağlı-yağlı güvercinlerin ne güzel köşkleri yuvaları var. Hiçkimse merak etmiyor, evlerine dönecekler mi, evleri hemen oracıkta, kimse merak etmiyor, yiyecekleri var mı, yiyecekleri hemen oracıkta. Ama, asırlardır Anadolu'da. bir avuç buğday bulacak, bir insana, kederlerini verdi yığınla insanlar. İşte asırlardır Anadolu'da evinin, yurdunun yolunu bulacak bir insana, "kederlerini, boyunlarını" teslim etti onbinlerce insan..

Yine değişiyor efendiler yukarda, aşağıda değişen ne,.. Eşek sahibi düşmanı görünce eşşeğine yalvararak kaçar, eşşek sahibine dönar, ne kaçıyorsun, taşıyacağım bir yük tür, ha o. ha san,.. Mahpus damından bir dışarı atsalar kendilerini. Bir avuç buğday için bir iş bulabilecekler mi? döndüklerinde evlerinin yolunu onlara artık kim gösterecek!

Diyelim havadasınız. Binlerce kuşun arasında kanat çırpıyorsunuz. Şaşkınca. Hastalıklı, sıska, körpe bir kuşsunuz, nerden tanıyacaksınız bu evi. Şu, loş bir hapishane avlusuna benzeyen ev miydi? Şu, önünde kadavra, ölüler kalkıyor sıra-sıra, orası mıydı? Yoksa, surdibinde et, kebap yiyen yağlıları seyreden boyacı çocuğun yanına mı tünesem. Şu Mardinkapı'da kokuşmuş paçavralar giyen beş-altı yaşında, kara, sümüklü çocukların oynaşbğı eve mi insem. Neresi evim. Şu, kan banyosu gibi kiremitleri, çatısı, avlusu yıkanmış ev mi, şu koyun koyuna, bir mendil kadar battaniye altında yatan onyedi çocuğun büzüldüğü ev mi? Yoruldu kanatlarım. Lapa lapa kar yağıyor, ağırlaşıyor. Yoruldu kanatlarım. demirı aritan kavurucu yaz güneşi tüylerimi alev alev yakıp kızdırıyor. Bayıldım, bayılacağım, Şu kapı dibine çömelmiş ağlayan biçimsiz şalvarlı ağlayan anneler, orayı inecektim. Tanrım, şu kara uğursuz geceyi kararttan sonsuz mermi seslerinin döndüğü gençliğimin çöplükte çevrili şu mahallesi miydi? Ne sert rüzgar surların üstünden.Kaburgalarım çıtır çıtır kırılıyor. Bekleyen kaldı mı? Yeniden şişiverse yüreğim balon gibi. Çocukluğumdaki gibi cıvıldayan kuşlarla dolu o avluya yeniden girebilsem. Unutuverdim sokaklarını. Hangi kemer kapıdan girecektim, herbir taşı düşmüş. Sonsuza değin çırpınıp duran. şu yıkınbı kara köşe, nayton torbalarla örtülü pencere miydi? Yıkanmış tertemiz çamaşırların asılı, annemin dizdiği, oraya mı inecektim. Ayakkabılar görsam çamurlu, uzaktan gelmiş, alelacele avluya fırlatılmış, ah oraya mı inecektim, yoksa evimi mi istemiyorum, emniyetli bir delik mi benim boşlukta asılı tüm hayallerim. Bir açık perde görsem gagamı vuracağım. İçimde acıyla mermi olmuş bu kederle gözlerimi dikip, masmavi göğü yeniden delip geçeceğim. Toprağı eşeleyip. Gizli gizli yuvalanma mı girsem kırmızı akreplerin. Mavi, masmavi gök. Ağır basıyor kanatlanma. Daha da yukan dikip gözlerimi... Asılı kalacağım, böyle, ah, ne türküler yağdıracağım böyle bol bol, sağnaki Ah, bu masmavi gök, boğucu bir oda burası, kopanp alıyor yıkıcı rüzgar, yıldızları bile kızgın... İnmek istiyorum... Tanıdık bir eski taş, bir kanımış kiremit parçası... Tünemek istiyorum.. Ah, son otuz yılda... Hayat ne çok değişti. Yurduna dönecek mi-dönmeyecek mi bu bahsi beklayen, iddiaya girmiş tek bir kuşbaz kalmadı... Ay ışığı parlıyor ıssız, sonsuz koyu lacivertte... Nereye inecceğim,.. Pınltılar yanıp sönüyor! Kalbim kût kût atıyor... Kimdir bu gelen, kimdir bu geri dönen, biliyor mu bu şehir!,.

nihatg@ermm.com.tr

NİHAT GENÇ

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

AYRINTILAR

METİN EİDAN

POTPURİ... Kapı gıcırdıyordu çok berbat! Gauiyynk! diye ötüyo gece... Sabah yağlıyım dedim. Vazelin sürdüm biraz ötesine berisine. Neresi gıcırdar ki bunun? Menteşeleri heralde! Oraya sürdüm! Gauiiiynk, azaldı. Giynkl ediyo sadece artık, hafifçe. Yani, illa bi ses çıkar cak. O da onun hakkı; çıkarsın o kadar. Kapanıyo, kolay diil. Açılıyo bi de... "Çeşmeci!" diye kulaama bağırdı adam! Köşeyi çiziyodum, zaten kaptırmışım; çalınca telefon, gidip açtım, "Çeşmeci!" dedi. Kimi arıyosunuz?.. Mustafa Çeşmeci!.. Yanlış, dedim. Çeşmeci! diye başlanır mı lafa ya! Mustafa dese, anlıycam.. Benzin istasyonundan geçiyodum yine, araba gibi. İstasyona girenotolar felan var mı diye saa sola bakınıp; ilerlerken, bi araba girildı, yanımdan geçti hemen. Çukurluk felan vardı yolda, tam önünde. Splaşht su sıçradı paçalarıma, tekerden! Ama bişiy diyemedim tabi. Hem çok yavaş gidiyodu ve sıçratmaması imkansızdı, hem de geçiş hakkı otoya aitti. Yapabileceğim bişiy yok. Ve eğer. ben haklı olsaydım, bişiyler yapmam gerekecekti! Arabanın arkasından el hareketi çekip küfretmek anlamsız. Çünkü acık ilerde pompanın önünde, geçiş yolunda durdu! "Bakar mısın?.. Paçalarıma su sıçrattın!.." "Selpak veriyim size! Kusura bakma!", "önemli diil!".. Fekat, hata bende tabi. Islak paçalarla yürüyüp, pompanın önünde duran arabanın yanından, yoluma devam ettim... yaya olmak da zor iş! çantalara çarpıyorum genelde.. Kadın çantalarına. Sanki, çantalar ayrı bir siymiş gibi, hiç, kendilerine düşen yan kıvrılma görevini yapmıyo sahipleri! Ben de mecburen, yani kendi payıma düşeni yapıp, yine de, tank! diye çarpıyorum çantalara! Kesin sarsılıyolardır arna, naapıyım! Ancak, paket, koli felan taşıyan, ağır bi torbası olan, el arabası süren, bidon, teneke falan taşıyan birine tam yol verebilirim. Onun dışında, sadece, payıma düşen kadar bi yana kıvrılış! Sonra, donk! tabi. Ne bu? Çanta! Neyse, bi çantadan özür dileyemem ya!.. Cep telefonu tutmak, harbiden hoş bi duyguymuş, şimdi anlıyorum ellerinde çük gibi gezdirenleri! Ağır bi kere. Avuca tam oturuyo! Sert, küçük, işlevli! Bi güvence aaleti hissi! Küçük, elastiki tuşlar, dokunma duygularını tatmin ediyo! O yüzden kurcalıyolar hep demek, bi bok yokken ortada! Eveti Tutturn, sıktım! Biraz da dokunup kurcaladım! Sonra, kodunu felan mı bozdum, bişiy oldu! gidip bıraktım k rdeşimin odasına!.. Tv kumandası veriyo t bi, asıl bu, hükmetme, güç hissini. Zapl diye bişiy yapabilme gücün var. Zap: Sigtir git, seni istemiyom anlamına geliyo çoğu zaman! Vani, illa elde bişiy tutucaz. Tespih almıştım! Saksız gibi yapıştı ama! Raatlıyım diye göyaa. Fekat bu sefer de, her bi yere onları gittim için evde, orda burda kayboluyo; ara dur! Yok mutfakta, girişte; nerde?! Eeh, çektim koparttım! Oüştü taneleri yerlere... "Telefonunuz borcundan dolayı kapalıdır" felan diyodu bi kadın telefonda. Kapattım, tekrar aldım ahizeyi sonra, dayadım kulaama: Yine aynı şeyi söyledi! Bi kaç kere yaptım. Sonra, çok saçma: "Annanıyo musun, beyinsiz! Kapalı işte!" falan diyebileceğini düşündüm. Ama o yine aynı şeyi dedi. Yaşını felan tahmin etmeye çahştım... Borç anonsu kadını!.. İki üç kere daa konuşturdum onu, sonra zıpanp vattım... Bişiy geldı aklıma yokta, aniden sertleştım! İyi ki ceket vardı, örtüyo ot sonra başka şeyler düşündüm, yumuşadım. Başka şeyler düşünme aanı çok ilginç! Oraya buraya, bi tabelaya falan bakıp, yoğunlaşıyosun. En saçma bişiy bile olabilir bu... Ayakkabının tekinin, kenarı portlemişti. Hafif bi açılma. Köşede, daa önce hiç uğramadım bi ayakkabıcı vardı. küçük bi dükkan. Girdim söyledim derdimi, verdim papucu. Köselelerden ve deri tabanlardan muhabbet açtım biraz, orda otururken oyle. Sarmadı. Yukarda bi yerde, antika, haşat olmuş bi radyo vardı. Hälä ses çıkarıyo ama. Maç vardı. Biraz da futbol geyii yaptık. Şu meydan, burdan ne güzel görünüyomuş! Oışanyı seyrettim, bi ayaam çorapsı ve yerde. Küçük vitrinde, ayakkabı bağları, topuklar, keçeler falan var! Akşam olmak üzere. Ben son müşterisiyim heralde onun. Yina, yukarda bi yerde, bi çıkıntıda duran, telefon çaldı. Evden anyolar galba. "Tamam oğlum" falan dedi adam. "Annen nerde?!" Bi iki şaka yaptı oğluna, sonra ayakkabımı uzattı. Giydim; beşyüz bin lirayı verdim, çıktım dışarı. Evet, güzel olmuş. Sıyrık kapanmış ama, dikiş belli oluyo yine del Olsun. Bu işi de hallettik, Bi de diş macunu almalı şimdi; bazen lazım oluyo. Hemen iyi günler diliyorum ben!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan Okurlar mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

(Bu, Coşkun'a ufak bir cevap yazısıdır)

Selam Coşkun,

Senin Leman'a gönderdiğin yazıyı okuyup, şöyle bir düşündüğümüzde, eğitim sisteminin bir sorunu olan kıyafet muhabbetine nasıl tek pencereyle bakbğını gördük.

Bazı sorunlann farkında olmana çok sevindik. Ali ile Veli'nin eşit bir yönünü keşfedebilmen gayet iyi. Zengin ile fakirin tek ortak paydasının okul kıyafeti dışında başka bir şey olmasına imkan yoktu zaten. Fakat atladığın çok önemli bir nokta var gibi geldi bana.

O da fakir olan Ali'nin o sıkıcı üniformayı nasıl aldığı? Eğitimin parasız olması gerektiği halde, maddi durumu iyi olmayan bir insanın, sırf okuyabilmek için, bütün bu zorluklara katlanması bize pek eşitlik gibi gelmedi. Senin de belirttiğin gibi Veli sabah kahvaltısını yapıp, servisine binip okula gider. Ali ise sabah kahvaltısını yapmadan, tabanlara kuvvet diyerek okulun yolunu tutar. Ve eşitsizlik burda başlar.

Kısacası, okulda öğrencilerin aynı formayı giymesi onlar arasındaki eşitliği göstermez. Umarım biliyorsundur? Öğretmenin fakir ile zenginler arasındaki yaptığı ayrımcılıktır. Gündemi izler ve onunla kalmayıp, kendini geliştirerek olaylara bakbğın pencereyi büyütür ve yaşadığın onları geçmişe devrederken o pencereyi, pencereler haline getirdiğin gün ne demek istediğimizi anlayacaksın. Kendine istediğin kadar iyi bak. Herkes iyi baksın. Özgür ve eşit bir dünya dileğiyle.

Kıvırcık, Senem, Çiğdem

Kaçış... Yine Kaçış

Tarih 5 Nisan 2000 Açıköğretim fakültesi turizm otelcilik 1. sınıf öğrencisi olduğum için yapmam gereken 3 aylık uygulamalı staj için Alanya'ya gidiyordum. Yani üç aylık da olsa Kayseri'den kaçıyordum, çünkü yaşadığım son 5-6 aylık süreçte haddinden fazla yıpranmıştım, sorunsuz, sıkıntısız bir gün bile geçirmemiştim, anlayacağınız çok kötü bir dönemden geçiyordum. O yüzden Alanya benim için çok iyi bir fırsattı. Ve gideceğim için mutluydum, ne de olsa gittiğim yer Alanya idi. Göremediğim, görmediğim denize girecektim, azgın dalgalarla dost olacaktım, Kayseri'de rahatça içemediğim birarnı sokakta hiç çekinmeden ve saklamadan içecektim, farklı kişilerle tanışacak, yeni arkadaşlar, sevgiler, sevgililer bulacaktım ve daha fazla özgür olacaktım.

Tarih 6 Nisan 2000 artık Alanya'daydım. Büroya gittim, nerde staj yapacağımı öğrenmek için, büroda ki hatundan staj dosyamı ve otelin adresini aldım ve doğru otele. Hala açılmamış ve yapılması gereken o kadar iş var ki biz stajyerler imdadına yetiştik. Ve başladık staja ilk gün attadık bir kamyonetin arkasına ellerimizde kazma-kürekler toprak taşıyoruz, çiçek ekilecekmişte, daha sonra başlıyor baştan aşağı temizlik muhabbeti .mına kodumun yerl küçük bir yer de değil ki hemen bitsin masalar, sandalyeler, şezlonglar, önce yıka sonra sil daha sonra çıkar güzelce diz (sayılarını bilmiyorum ama üç gün uğraştık) stajın 4.günü bebim .ikildi, kollarımı hissetmiyorum, aşırı bir yorgunluk ve sinir, ne olacak günde 2 paket sigara içen adam bırak bir paketi günde 5-6 dal sigara içebiliyordum. Tabi kesmiyor onun sinirı üstüne yanımda bulunan lavuklara da sinir olunca sessiz, sakin, uysal adam gidiyor, yerine huysuz, sinirli, konci bir tip geliyor.

Stajın ilk günlerinde hiç beklemediğim işlerle karşılaşmıştım. Tekrar büroya giderek bize yapbnlan işleri anlattım (kazma-kürek-15 ile 20 saat süren mesai vb. olaylar) kendini beğenmiş, ukala, yüksek sesle konuşunca ya da bağınp çağırarak bir iş yapbğını sanan hatun ben pek de hoş karşılamadı bırakın yardımcı olmayı tek bir kovmadığı kaldı. (Onu da zor yapar, çeker). Daha ilk günler şafak daha 85 diyor. Ve ben soğumaya başlıyorum.

Kaldığım yerde İnsanların ilk sorduklan soru birader, arkadaş memleket neresi, hay .ikeyim memleketini turizm gibi evrensel bir meslekte insanların adını bile sormadan sorduklan bu soru beni bayağı bir durnula uğratmışb. Hoş çömez olduğumuz için buraya gelirken gerek arkadaşlann gerekse yakınlarının hiçbir şeye karışma, herkesin suyuna git, herkesle iyi geçin gibi nasihatlannı da hatırlayınca hiçbir tavır koyamadım ama şaka ile karışkta olsa bu sorudan rahatsız olduğumu belli ettim. Kafasını .iktiklerim anladıysa tabi. Bir başka olay otelde bulunan elemanların (büyük bir bölümü) güleryüzlü, iyi arkadaş rolü oynayıp daha sonra da sahiplerine karşı olan görevlerini yerine getirdiklerine de maalesef şahit olduk. Günden güne hep olumsuz şeyler, insanların eğilip bükülmeleri bir oryantal edasıyla kıvırtmalan şeflere yalakalık yapmaları yanlannda iyi çocuk onlar gidince arkasından ana-avrat küfretmeleri ve buna benzer birçok olayı görünce bunaldığım, sıkıldığım, küçük bir azınlık hariCinde insanlarını sevmediğim Kayseri'yi arar ale geldim. Ve karanmı veriyorum şafak 80 diyor ve ben stajı yakıyorum. Alanya'da doğru dürüst ne konuşabildiğim, ne dertleştiğim ne de birşeyler paylaşabildiğim arkadaşlar bulamadım. Belki ilerleyen zamanda bulabilirim, bilemiyorum. Benim zaten üç senedir haftada birgün buluşup sohbet ettiğim, dertleştiğim (Cezmi Ersöz) tavrına hayran olduğum bana birçok konuda bilgi depolayan Nihat Abim vardı. Ve tüm güzellikleri ile Leman vardı. İyiki vardı. Nihat Abi yüreğine, eline, diline sağlık bi de .ikine sağlık, koy abi i.nelesin g.tlerine.

Ha bi de bayiden Leman alırken adam bana öküz gibi baktı, benim de çoktandır almadığım ÖKÜZ geldi aklıma ve Nisan sayısını aldım. Çok güzeldi.

Ben Kirik

Suç Ortağım Sazımdır!

Merhaba sevgili Leman dostlan. Yaklaşık dört yıldır Muğla cezaevindeyim. Sevginin, özlemin, umudun, hergün birikerek arttığı, kokusunun duvarlara sindiği, herşeyin daha bir anlam yüklendiği cezaevinde... Ben ve başucumda duran sazım issizliklardan kalabalıklar, umutsuzluktan umut yaratıp durduk hep. Çalıp-söylemek; kendimi bir ifade edişti... Bir varoluş ya da yaşamın anlamını bulma çabasıydı. Dışarda da öyleydi, burda da öyle... Sazımdan dökülen melodilerle, sesimin bınsıyla insanlara birşeyler anlatmak istedim hep... İnsanların en fazla ihtiyaç duyduğu şeyi: Sevgiyi ve paylaşımı. Bugün burda oluşumun bir nedeni de buydu belki. Dokunulmaması gereken bir şeye dokunmuştum. İnsanlann yabancılaştığı bir duyguyu, insanlara yeniden taşımış ve düşünce suçu işlemiştim. Farklı dillerden farklı kültürlere seslenmek beni cezaevine taşıyacak ve toplumla yabancılaşmam sağlanacaktı. Bu başarıldı mı? pek sanmıyorum. Fiziksel bir kopukluk olduğu muhakkak. Ama toplumu ve toplumsal ilişkileri zihnimin en derin yerinde hep sıcak tutmaya çalışıyorum. Önemli olan da bu değil mi sizce? Bu çabama katkıda bulunmak ister miydiniz. Bana yazmak isterseniz, mektuplarınızı bekleyeceğim. Şiddetle,. Hoşçakalın.

İbrahim Çalhan
E-Tipi Kapalı Cezaevi Oda
15 Muğla

Merhaba Leman Elemanları;

Şu yazar-çizer dünyasına bi de ben kapak atıyim dedim ve şimdi size içimi dökçem.

Sinirimi bozan bi konu var şu aralar: ben anarşistliğe doğru emin adımlarla ilerleyen biri olarak bu gayet mantıklı dünya görüşünü "edepsizlik" olarak yorumlayan ve bu yorumlara zemin hazırlayan "fırlama" punk arkadaşlara bi kaç şey söyliycem.

Öncelikle dostlar anarşizm ööle "hoppa hadi gençlik, özgürlük, yeah!" filan gibi kolay bi mevzu diil. Anarşizm, insanın kendini kutsamasıdır tabi insanın kendini kutsaması için bi takım olgunluğa erişmesi gerek. Emînim ki kölelikten, paralı köleliğe geçen insan, sonunda bireyselliğini ön plana çıkararak bu olgunluğu yakalıycak ve kendi kendine egemen olmayı öğrenecektir. Tabiki özgürlük burda önemli bi olgudur. Özgürlük düzenin çocuğu değil, annesidir. Ama bi takım "özgür" arkadaşlarımız işin bokunu çıkardılar, bu da olmadı tabi...

Neyse okurlar, sonuçta şunu diycem işte, anarşizm insanın üstünden devlet, din vb. baskıları kaldırabilir çünkü eğer insan anarşizmi yaşıycak seviyeye gelirse zaten bööle şeylere ihtiyacı kalmıycak. Dininden tutun da müziğine kadar herşey kendisine özel ve güzel olacak. (Böööğhh)

Burdan Ankara'daki punk arkadaşlara -ışık, Burak- selam. Siz de bu iğrenç düzenin bi parçası olmayın tamam mı, okuyun, kendinizi yetiştirin. Ayrıca kuzen (İzmir'den) abisinin arkadaşı bi elemandan bahsetmişti. Türkiye'nin görebileceği en büyük anarşistlerden biriymiş. İşte "yanımda taşınadığım hiçbir şey benim değildir." filan diyomuş. Ona da selam, evvelallah diyorum burdan.

Aslı

Paylaşma

Bilmediğimiz, ama arzuladığımız şey nedir? Bunun cevabı kişilere göre değişir. Çoğu kimse için aşktır, sevgidir. Bence değildir. Bunun cevabı PAYLAŞMAKtır.

Neyi mi paylaşmak? Herşeyi, yani hayatı, yani sevgiyi, yani acıyı, yani yalnızlığı, yani hastalığı, yani sıkıntıyı, yani sevinci... Zaten herşey de bu değil midir?

Üzülürsünüz. İçinizin ilme ilme olduğunu, ilmik ilmik çekildiğini hissedersiniz, çektiğiniz acıya inanamazsınız, ve inanamazsınız nasıl dayanabildiğinize. O an arzu etmez misiniz, sıcacık bir elin varlığını, yaslanacağınız güven veren bir göğsün yakınlığını...

Sonra hastalanırsınız arzu edersiniz, size sıcacık bakan bir göz olsun, teselli eden birkaç kelime, topırdayan dudaklarla sizin için yakarsın Allah'a.

Üzerler sizi insanlar, kinle dolarsınız birden bağırmak istersiniz, haykırmak istersiniz... Dinleyen birileri olsun istemez misiniz?

Sevinirsiniz bir gün, öyle bir sevinci ki için içine sığamaz olduğu zaman, gülümseyerek koşmak istemez misiniz birilerine?..

Sıkıldınız sonra dünya olanca genişliğiyle dar gelmişse size, kalbiniz sıkılıyorsa mengene gibi bir umut aramaz mısınız? Sonra güzellikleri doya doya yaşamak denizin mavilliğini, yaprağın yeşilini, gün batımının kızıllığını,. sevdiğin şeyleri, yani güzellikleri paylaşmak.

Yaşıyorsak paylaşmalıyız; güzellikleri, acıyı, kederi, sevinci, herşeyi, yani hayatı! Bunu öğrenmeliyiz herşeyden önce. Kendi başına katlanmaya çalışmak çok zor. Çok zor paylaşılmayan mutluluklar.

Benim dediğim; evi paylaşmak değil, yatağı paylaşmak, sofrayı paylaşmak, parayı paylaşmak değil. Herşeyi paylaşmak.

Anılan paylaşmak, hatıraları paylaşmak, anlaşılacağını bilmek ayıplanmadan, alay edilmeden.

Bir çocuğun ağlamasını paylaşmak telaşlanarak, gülmesini paylaşmak ferahlanarak, ilk adımını paylaşmak sevinçle, ilk sözcüklerini, ilk çıkan dişini, okula başladığı ilk günü, üzüldüğü ilk aşkını, herşeyiyle yavrum dediğin çocuğunun.

Bunları önemseyerek, özümseyerek paylaşmak. Başka şeylerle uğraşmadan, sevinci sevinç gibi yaşamak, korkusunda alay edilmeden, paylaşarak korkmak.

Sevinçlerin paylaşıldıkça çoğalacağını, acıların paylaşıldıkça azalacağını bilerek yaşamak. Yani herşeyi paylaşmak, yani hayatı, önemli değil mi sizce?

Şenel Güvenilir

DUYURULAR

Ankara Kitap Fuarı
LeMan standında İmza günleri
13-21 Mayıs tarihleri arasında
Atatürk Kültür Merkezi'nde

13 Mayıs Cumartesi
Suat Özkan, Soner Günday
ve Vedat Özdemiroğlu
(Leman dergisiyle gelenlere giriş ücretsizdir)

LeMan Kültür'de
Samimi Söyleşiler
17 Mayıs 2000 saat 19:30
KONUĞUMLA BİZ BİZE OTURMUŞUZ DİZ DİZE
ayhan bozkurt

KONUKLAR:
Zülfü Livaneli
Nebil Özgentürk

OĞUZ ARAL
Huysuz İhtiyar

RAMİZE ERER
Tehlikeli İlişkiler
ÇIKTI!

İlhami Algör'ün "Alışayım Beni Nezahat ile Evlendir" adlı romanı Dost Yayınevi'nden çıktı... Kitapçılarda!..

LeMan
Sayı: 442
13 Mayıs 2000 C.tesi
Haftada bir yayınlanır

● Yayınlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İŞOĞLU ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürsan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Erdal ÖZYAĞCAMAN ● Selen SELİM ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkok Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir şekilde [illegible] kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL & SANAL SİMGE

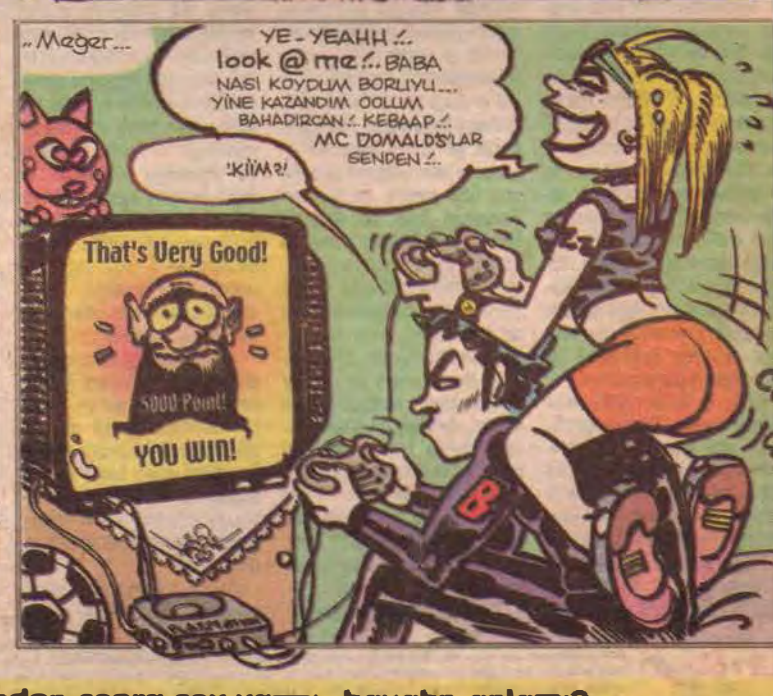

bahadirboysal@leman.com.tr

up-dıs! up-dıs! ALARMAAA! LA-BOMBAA!.. Kabızlık, depresyon, ölümden sonra sex varmı, hayatın anlamı?
Ve türlü serüvenlerle BAHADIR BOYSAL kuşe kağıda, renkli, cilveli, GICIK! gıcır gıcır.. Bekle.. Dur hele.. Dur hele..

Akşamsetası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

445

20 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/21 · 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

GALATASARAY POSTERİNİZ İÇERDE

LeM

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

GALATASARAY ŞAMPİYON

BABA GİTTİ!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Derya Suyu

grafiler..

Fatoş

- Gazete okumayı keser misin lütfen! Televizyon seyredemiyorum...

GÖXEL

göksel@leman.com.tr

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

LeMan 2

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

NİHAYET

Uğur Mumcu'nun katil zanlılarının ifadelerine dayanılarak yapılan operasyonlarda Ahmet Taner Kışlalı, Muammer Aksoy ve Bahriye Üçok cinayetlerine ilişkin önemli ipuçları ele geçti.

Galatasaray bir ilki başardı ve Türkiye'ye bir UEFA kupası rüyasını yaşattı.

BABA
son lale oluşun olur inşallah
SABAH, YENİ BİNYIL VE DİĞERLERİ
bülent erkmen'in belden yukarı büst çalışmasına belden aşağı vuran çüzeysiz medya
SADETTİN KEKSOY
kopenhag'da galatasaraylı taraftarları arsanellilere karşı kışkırtıp olayların çıkmasına neden olan provakatör tv'ci
ALPAY'A 90 DK.
ANA AVRAT KÜFREDEN TRÜBÜN MAGANDALARI

ŞAMPİYONLUK SEVİNCİNİ SİLAH ATARAK K TLAYAN ZONTALAR

Bülent Erkmen'in "32 Büst: Otuziki Fotoğraf İçin Yazılmış Yalanlar" adlı kitabında yeralan "büst" fotoğraflarının etkisi halen gündemi meşgul ediyor. Medya, mal bulmuş gibi olaya balıklama atladı. Yine bir bardak suda fırtına koptu...

TBMM Soruşturma Komisyonu üyeleri, duymakta ve hatırlamakta zorlanan İbrahim Şahin'in ifadesini alamadı.

Erbakan'ın emanetçisi Recai Kutan RP kongresinde diğer genel başkan adayı Abdullah Gül karşısında hezimete uğradı. Yenilikçiler kongreyi az bir oy farkıyla kaybetti.

Almanya'da yüzde 82 gibi bir çoğunluk (Türk) sol partilere oy verirken, Türkiye'de ise sağ partileri tercih ediyor.

LeMan 3

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sevişgenler met üst

İğne

Hayır çok da üzgün değildim. Kendimce direniyordum hayata... Yollara vurmuştum kendimi. Sağlığımı ve canımı hiç umursamıyordum. Hep vardı bende bu... Bu yaşama ve yetişme telaşı. Nereye gitsem hep oraya geç kaldığımı düşünürdüm. Ama yine de yollar hiçliğe düşmekten koruyordu beni.

Uçurum yanıbaşımda olduğu için, bu denli abanıyordum hayatın üzerine...

Bir elim neşeli bulutlarda, çocuksu sevinçlerde; öbür elim ölümün saçlarını okşuyordu...

Yollara vurmasam kendimi, uçurumla kucaklaşmam an meselesiydi.

Boşluk hem ürkütüyor, hem de içine çekiyordu.

Farkediyordum çünkü, birşeyler usul usul değişiyordu, insanların bakışları eskisi gibi değildi. Sanki herkes birbirine rağmen yaşıyordu.

Ortada yitip giden birşeyler vardı ve gizli bir yas yaşanıyordu da, sanki herkes bu yası nasıl olursa olsun gizlemekle görevliydi.

Yine de kızamıyordum bu insanlara. Öylesine yalnızdı ki herbiri, yaklaşan felaketten kendilerini, sadece o yapayalnız kendilerini kurtarmaktan başka birşey gelmiyordu akıllarına. insanlar lanetlenmemek için Tanrı diye "kendilerine dua ediyorlardı".

Delice acı çektikleri halde, acı çekmekten çok korkuyorlardı...

Benliklerini unutmak için denemedikleri eğlence kalmıyordu, ama herşeyi unutmak ve olabildiğince basitleşmek için ne yapsalar, benliklerindeki o gizli ve asıl soru peşlerini bırakmıyordu: Dünya artık bildikleri o dünya değildi. Yaşarnak o eski yaşarnak değildi.

Bu değişim hepsinden farklıydı... Anlamak bitiyordu. Dokunmak. Hatırlamak bitiyordu. Bir anıyı, bir duyguyu, bir davranışı ve sözü gözlerin içinde saklayıp, sonra eve gelip onu tekrar tekrar düşünmek yorumlamak ona yeni anlamlar vermek bitiyordu..

Garip bir belirsizlik vardı herşeyde, özellikle yüzlerde...

Herkes birbirinden, gizlice yaşanan o derin dehşeti saklamakla sorumluydu sanki...

Dünya kötüye gitse de, yine de herkes kendi hayatının iyiye gittiğini söyleyerek saklıyordu bu derin dehşeti..

Öylesine hızlı dönüyordu ki dünya, kimsenin kimseyi bekleyecek zamanı yoktu... Eskiden insanlar iyi kalpli bir isyanla yollarda yürür ve sömürüye hayır, diye bağırırlardı, şimdiyse bizi sömürün, diye bağırıyorlardı iş sahiplerine... Dünyanın o korkunç hızı öylesine derin farklar yaratmıştı ki, hergeçen gün sömürülmeye bile değer bulunmayanların sayısı çığ gibi artıyordu..

Bu hız yoksulları en dibe savururken, zenginleri ulaşılmaz bir yerde gizliyordu...

Yanyana yaşanıyordu, ama yine de herkes birbirinden uzak kalmaya çalışıyordu. Çünkü biri düşerse öbürünü de düşürüyordu. Düşen bir daha ayağa kalkamıyordu...

İşte böyle bir dünyada vurmuştum ben kendimi yollara... Sonra alkol vardı... Sonra sigara ve kimsesiz isyanlarım vardı...

İki kurt gibi uyurdu içimdeki umutla umutsuzluk... İki kurt gibi... Bıbılarını yoketmemek için, dişlerini boğazlarına geçirip öylece uyurlardı.

Kimbilir hangi şehirdeydim, bilmiyorum; ama bir otel odasındaydım, sabaha karşıydı. Sırtımdaki korkunç bir ağrıyla uyandım. Elbiselerimin olduğu yere neredeyse sürünerek gittim. Pantolonumu giyerken sırtıma saplanan o kezzaplı bıçağın acısına daha fazla dayanamadım. Halının üzerine kan ter içinde yığılıp kaldım... Orada, öylece kıvranarak bekledim, orada sağlıklı günlerimin o bencil neşesini özleyerek bekledim... Hayata ve ruhuma dair ne varsa herşeyi unutup bütün dikkatimi sırtımdaki o korkunç ağrıyı dinlemeye verdim...

Neden sonra farkettim, yatağın kenarında acıdan sızıp kalmışım...

Hastaneden kaçış yoktu. Birkaç gün sonra. İstanbul Tıp Fakültesi'nin verem ve kanser servisindeydim. Hastanenin en alt katında, kaloriifer kazanının yanındaydı bu servis. Kaloriifer kazanının yanında olmasına rağmen buz gibi soğuktu burası. Yüzlerine kırmızı çarpı işaretler içizilmiş kanser hastaları, yıpranmış koltukların üzerinde doktorlarını sessiz bir korkuyla bekliyorlardı...

Tavandan geçen, zifte boyanmış, kalın ve ürkütücü borulan seyrederek bekledim ben de doktorumu. Ne zaman sonra uykusuz ve çok genç bir doktor girdi odaya ve şikayetimi sordu. Anlattım. **Ölünüzü çıkarın** dedi.. Acileci ve hoyrat bir kibarlığı vardı... Çıkartıp usulca koydum onları sandalyenin üzerine... Polislere direndiğim kadar direnemem doktorlara. Ne kadar inkar etmek istesem de, galip ve çok eski bir saygıya vardır bilirne. Korkarım ondan, beni aşağıladıkça daha çok korkar ve sayarım...

Sırtımda gezdirdiği o soğuk aletin bir ucu ekrana bağlıydı ve oradan içimdeki karanlık denizin gelgitlerini seyrediyorduk..

Hem titriyor hem de içindeki gelgitleri seyrediyordum ekrandan...

Siz çok kötü zatürre olmuşsunuz, ciğerleriniz su toplamış, dedi genç doktor... Bir an gözgöze geldik. Hayatımı, nasıl yaşadığımı merak eden bakışlardı bunlar...

Sonra da, **giyinin**, dedi... Giyiniken engel olamadım kendime, düşündüm; ne mükemmel ve ne zavallı bir mahluk şu insan diye...

Yarın daha erken bir saatte, burada hastalar olmadan gelin de ciğerlerinizdeki suyu alalım, dedi..

Ertesi gün erkenden kalktım ve hastanenin yolunu tuttum. Veremli ve kanserli hastaların muayene edildiği bölüme gelip, kapıdaki eski sandalyeye oturup doktorunu bekledim. Biraz daha gecikirsem beni öldürecek olan içimdeki o karanlık suyu almasını bekledim...

Ne zaman sonra geldi. **Soyunmadınız mı daha?**, dedi. Yanında uzun ve ürkütücü bir iğne vardı. İğneyi naylon paketinden çıkartıp masanın üzerine bıraktı. Ekranı tekrar açtı. Tekrar içindeki karanlık suya baktı. O içimdekilere bakarken ben yanında getirdiği iğneye baktım. Öyle büyük ve öyle ürkütücüydü ki, bir an bana herşey bir şaka gibi göründü...

Biraz acıyacak ama, sıkın dişlerinizi, dedi...

O an bu hayatta kendimden başka kimsem olmadığını daha iyi anladım. Ve içimden, bu da oldu bak işte bunu da yaşıyorsun, dedim kendime... Tam o korktuğum iğne sırtımdan ciğerlerime girip oradaki suları çekip alacakken, üst kattan, zayıf, esmer, uzun boylu bir başka doktor geldi yanıbaşımıza. Benim doktorumun amiriydi sanırım...

Masanın üzerindeki raporlara şöyle bir göz attı. Sonra önce bana, sonra da doktoruma baktı. Ne oluyor **burada, hastanın nesi var?**

Hastamızın ciğerlerinde su var, onu alacağım, dedi benim genç doktor.

Bunun üzerine masanın üzerindeki raporlara daha bir dikkatle baktı. Sonra da başını raporlardan kaldırıp, yeniden baktı bana. Çıplaklığımı ve titreyişlerimi gizleyişimi seyretti bir an.

Siz Cezmi Ersöz müsünüz, hani şu yazar olan? diye sordu...

Titreyerek ve o halde ve o durumda yazarlığımın hiç umurunda olmayarak, **evet** dedim, **benim**...

Bir an tuhaf bir sessizlik oldu. Sonradan gelen doktor, ciğerlerimden o korkunç iğneyle su almaya artık hazır olan genç doktorumun kulağına birşeyler fısıldadı. O an, genç doktor iğneyi tekrar masanın üzerine bıraktı. Sonradan gelen doktor ise gözlerime gecikmiş bir saygının acemi telaşıyla, **lütfen giyinin Cezmi** bey, dedi.

Üşümekten yorulmuştum. Kaderin içinde gizlenmiş duran o iyi tesadüflere çocuksu bir minnet duyarak giyindim...

Kurtarıcım olan doktor elinde raporlarını, sanki çok gizli bir sırrı ifşa ediyormuşcasına: **Üzerinizde para var mı?** diye sordu, **mesela yedi sekiz milyon kadar...**

Hiç düşünmeden, **evet, var** dedim. Sanki birşeylerini sezmişcesine...

Bunu duyunca rahatlayıp anlatmaya başladı tecrübeli doktor: **İğneyle ciğerlerden su almayı biz çok yoksullara uyguluyoruz. Parası olmayanlara... Çünkü iğne ciğerlerde iz bırakıyor... madem sizin paranız var, ciğerlerinizde iz kalsın istemeyiz... Hem çok da acı verir... Şimdi yazacağım ilaçları dışardaki bir eczaneden alıp gelin, sonra bir konuşalım...**

Ben elimde reçete tam kapıdan çıkarken, hastabakıcının kolunda yaşlı bir adam girdi içeri. Çok bitkin görünüyordu. Güçlükle yürüyordu. Üzerindeki elbiselerden köyden geldiği anlaşılıyordu. Hastabakıcı; **doktor bey, bu amca geçen gün de gelmiş, ciğerlerinden su alınacakmış**, diyerek onu içerdeki bir sandalyenin üzerine oturttu..

Eczaneye gidip doktorun yazdığı ilaçları alıp yine odasına döndüm. Kapı tam örtülmemişti. içeri şöyle bir göz attım. Yaşlı adam yatağın üzerindeydi. Üstünü çıkartmıştı. Yoksulluğun bütün izleri görülüyordu o çok yorgun ve yenilmiş bedeninde. Esmer yüzünü elleriyle kapatmıştı.

O zalim iğne sırtına çoktan saplanmış...

Cezmi Ersöz

* 19 Mayıs Cuma günü saat 18.00'de Çanta'da Orhan'dayım (Alış-veriş merkezi).
* 20 Mayıs Cumartesi günü saat 16.00'da Kadıköy'de Pengueo Kitabevi'ndeyim.
* 27 Mayıs Cumartesi günü saat 17.30'da o çok sevdiğim Tanıcell'dayım, yani Dersim'deyim, Zen Kitabevi'nde. (İzin alındı)
* 31 Mayıs Çarşamba günü saat 15.30'da Sakarya Üniversitesi Kampüsü'ndeyim.
* Hande Çisem, Fatma Tan, Fatma Hacıoğlu, Toygar Hoaza, Jennie, Osman Korkutan, Fırat Özdemir, Sinem, Özgür Mara, Esra Demir, Deniz Kılıç, Özge Sönmez, Kadir Yeşiltaş, Kahraman Yıldırım, Ezcan Çelik, Leman Abla... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...
* Ümit Özyurt, Erdem Başkan, Gülizar Özdemir, Emre Caner, Sündüs Özmsoy, Tuğba Akgün, Kerem Erdoğan, Elif, Şule Pehlivan, Evin Soysal, Başak Çona, A.Bilkser, Öznur Özden, Sumru Karabaş, Bahar Avcı, Derya Beşikoğlu, Elif Gürdal, Rubat Sena Akşener, Sitar Atmaca, Ayşe Özpürtek... E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...
* E-mail'lerinizi geciktirerek okudum. Henüz cevap veremiyorum, özür dilerim.

cezmier@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

ALÇAKLAR, HEM MAHMUT ABİYİ YİYİP, ÖLDÜRDÜLER, HEM DE DÜMENDEN CENAZESİNE GELİ - YORLAR...

AHA BAK ŞU ÜÇÜNCÜ W.C. BİZİMKİSİ... YAKINDA BİTECEK İNŞALLAH.!.

KAHPEEE!.

SAMİ DUR YAPMA!..

ANNEN OLACAK ORUSPU BİR MELEKTİ YAVRUM...

Paranoya

HADİ LEN... YEME BENİ... EHE EHE EHE!.

KARATE BİR SAVUN - MA SPORU - DUR KUZEN!..

MÜVEKKİLİM BU KIRILAN KİRE - MİTLER KADAR MASUMDUR HA - KİM BEY...

WC

S.S. BOKOĞLU W.C. KOOPERATİFİ

AYY... NE ŞİRİN... BİTSE DE SIÇSAK BEY...

PATRON MAHFOLDUK... MÜŞTERİLER BUGÜN HASTA - LANMIŞLAR, GELEMEYECEKLER - MİŞ!...

EMEL HOSSES

MAKSUT

SİTTİİİR N'AAPÇAZ PEKİ?.

lombak@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

LeMan 6

© Akşam olunca evine iki ekmek götürmeyen sanatçıdan ne vatana ne de millete hayır gelir...

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELELLİ

PICTURES

VAH ŞETİN KANKALARI alper ve bünyamin HAMAMDA

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

DÜŞÜNSEL KANKALARIN MİNİ ÖYKÜSÜ: **TOTEM VE BÜYÜ**

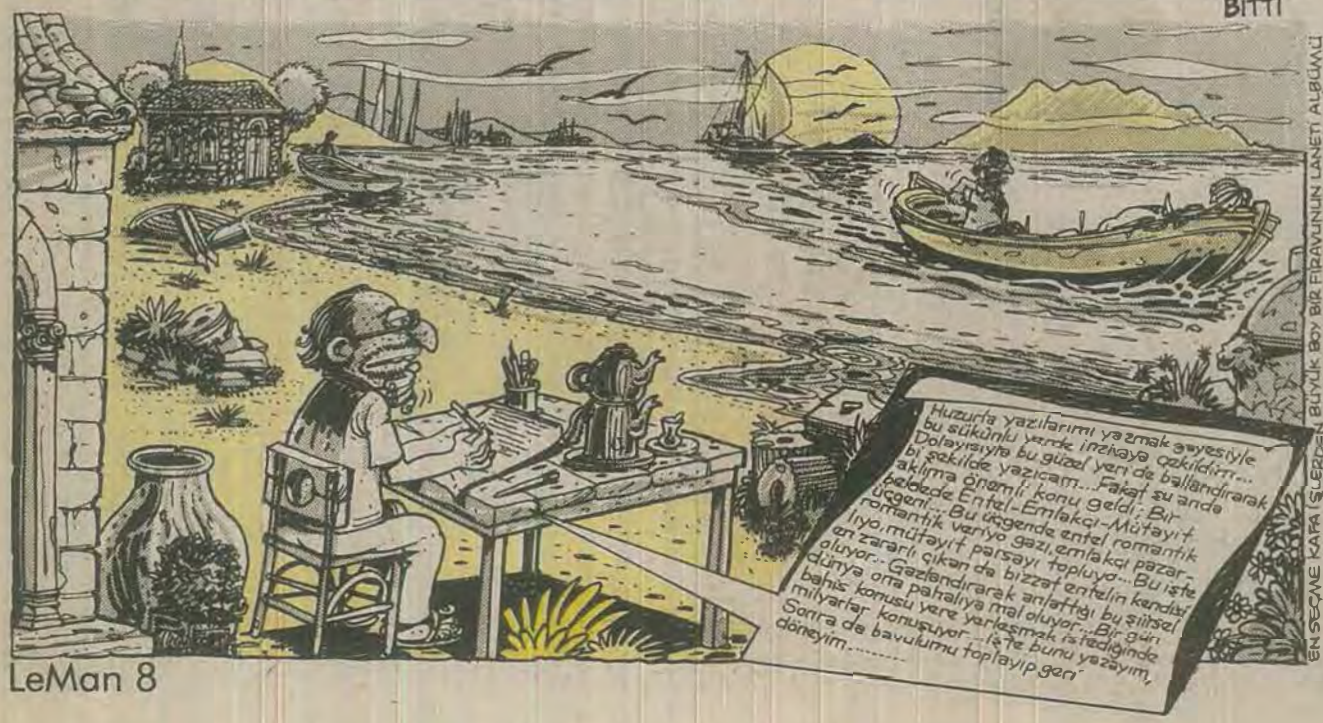

LeMan 8

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Kim 500 milyar ister?

- En çok kazandıran gizemli yarışmamız başlamış bulunuyor... Sondürışıklan oğlum... Güzel bi eko verin şu mikrofona... Eveet... Yarışmanın ön sorusunu yöneltiyorum, kimse kıpraşmasın.. Behzat-Süheyl Uygur kardeşlerin tiyatro sanatçısı babası kimdir?.. Sonuçlara bakıyorum, yüzde 98 Nejat Uygur... Amaa böyle diyenler yanıldı, çünkü son kasetlerinden sonra Nejat Uygur evlatlıktan reddetmiş onları... Yanıt verneyen izleyicimiz kim, gelsin buraya lütfen... Hah, buyrun beyfendi... 500 milyan alacam diyosunuz yani... İddialı mıyız?..

- Yok canım... Para herşey değildir... Bazen kalpten verilmiş 500 bin lira, 500 milyardan daha önemlidir...

- Çok şahane, isim?..

- Tufan Tazıdiş... Biyolojik olarak 42 yaşındayım... Özel bi şirkette devlet memuru olarak çalışıyorum... Yarışmaya kredi aldığım bankanın piknik tip müdürünün teşvikiyle katıldım... Oğlak burcuyum, yükselenim sincap..

- Geylk yapmayalım Tufan Bey... İlk soruyu soruyorum... Aşağıdakilerden hangisi bir televizyon dizisinin adıdır?..

a) Aşkın Dağlarda Seker b) Aşkın Dağlarda Gezer c) Aşkın Barlarda Gezer d) Aşkın Nur Yengi

- Eee... B desem... Aşkın Dağlarda Gezer.. Desem... Dlyim mi?..

- Bilemem... Heyecan dorukta yalnız, onu haber veriim...

- B diyorum...

- Emin misiniz?...

- Evet... Bilmiyorum... Eminim... Karar veremedim... Yorgunum biraz... Alkollüyüm..

- B son kararınız mı?..Yavrum ışıklan iyice kapatın, yarasaları da salın ortama... Verin çığlık efektini de... Hah, şimdi tekrar soruyorum, son kararınız mı Tufan Bey?.. Son isteğiniz nedir?.. Şaka şaka, öldürmicez sizi!.. B mi şimdi?..

- Evet gibi de... Evet yani... B anasını satiim B!..

- Tufan Bey, bildiniz, tebrik ediyorum... 50 milyon cukka şu an itibariyle... Devam ediyoruz... Yeni cumhurbaşkanımızın adı nedir?..

a) Ahmet Necdet Sezer b) Mazhar Fuat Özkan c) Ahmet Selçuk İlkan d) Güher-Süher Pekinel

- O, şey değil kesin... Mazhar Fual'ı biliyorum ben, o teknik direktör... Güher-Süher hanımlar da ikiz, sanırım en az birisi vesikalık soyunan sanatçılar arasındaydı... Ama diğer şıklardan emin değilim...

- Olasılıklan ikiye indirelim mi?.. Joker olayı?..

- Evet, zahmet olmazsa, lütfen Kenan Bey...

- Basın düğmeye yavrum.. İşte..

a) Ahmet Necdet Sezer b) Ahmet Selçuk İlkan

- Bak şimdi, iyice kuşkulandım.. Yoksa sayın İlkan mı cumhurreisi?.. Kenan Bey, olasılıkları bire indirmek mümkün mü rica etsem?..

- Genel olarak bunu yapmıyoruzama, bi kereliğine olsun hadi.., a) Ahmet Necdet Sezer kaldı... Ne diyosunuz?..

- Yanıt veriyorum: Ahmet Necdet Sezercik!..

- Cik yok, Sezer...

- Sezer diyorum...

- Son kararınız mı?..

- Hayır... Ya da evet desem...

- İyice düşündünüz mü?..

- Artık ne olacaksa olsun... Evet...

- Bu size 100 milyon lira kazandırdı... Benim maaş da işliyo bi yandan... Devam ediyoruz... Aşağıdakilerden hangisi biri iyi diğeri ise kötü rolü yapan polisler için söylenen tanımdır?..

a) İyi Polis, Güzel Polis b) Sözel Polis, Sayısal Polis c) Sivil Polis, Kötü Polis d) İyi Polis, Kötü Polis

- Seyircilere sorsak...

- Çok üzgünüm... Tufan Bey, yan stüdyoda Hülya Avşar Show çekiliyo, kapılar açık kalmış, sanşın hipnotize uzmanının güçlü elektriği tüm izleyicilerimizi bayıltmış durumda... Yani, şöyle ki, seyircilere soramayız.

- Herkes bayıldı mı şimdi?.. Karım, karım da mı bayıldı?..

- Sanınm... Son kannız mıydı?..

- Nasıl?..

- Yok bişey Tufan... Biz bizeyiz... Işıklan iyice kannızı gibi, kızılötesi gibi yapın çocuklar... Evet, ne diyosun Tufo?..

- Arkadaşımı arayabilir miyiz?..

- Tabii.. Neydi arkadaşınızın adı?..

- Şahbaz Melodika...

- Ne iş yapar?..

- Sınır Tanımayan Kaçakçılar Derneği'nde veznedar yardımcısı...

- Tamam, arayalım arkadaşınızı... Alo, Şahbaz Bey, ben Kenan..

- Ne Kenan'ı, yanlış numero kardeşim..

- Arkadaşınız Tufan Bey şu an yanşıyor, size danışmayı arzu etliydi de.

- Tufan?.. N'aber lan?.. İşin düşmeyince aramazsın Allahsız!.. N'apiyo çapkın deden, gene takiliyo mu Arabın yerine?.. Mangal yapalım lan bigün...

- Şahbaz,, sus.. Zor durumdayım... Soruyu soruyorum, hemen cevapla.. 500 milyar var işin ucunda...

- Nereyi patlattın lan, helal olsun.. Kim o Kenan, sıkı biri mi?.. Tufanıma bak, kardeşim benim... Adresi ver, hemen geliyorum... Taksi parasını hazırla kanka... Vay mına koyiim be... 500 milyar, ne demek, yutkundum şerefsizim...

- Öldürücem seni Şahbaz!..

- Son kararınız bu mu Tufan Bey?..

- Sus lan sen del..

kilservis@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

açık büfe

...met üst...

sonra neler oldu

- uğur mumcu'nun katilleri yakalandı

- hadi canım sen de

- vallahi.. ardından ahmet taner kışlalı ve bahriye üçok'un katilleri de yakalandı

- dünyada inanmam

- ekmek musaf çarpsın ki doğru söylüyorum.. sonra tüm fail-i meçhuller de bir bir aydınlandı.. bütün kayıplar bulundu.. hayat bayram oldu

- allah allah, nasıl olur

- oldu bir kere.. dur daha bitmedi.. sonra süleyman demirel, 35 yıl iktidarda olup da hiçbir şey yapmadığı için halktan özür diledi

- şaka mı yapıyorsun

- inan çok ciddiyim.. sonra kenan evren yaptığı tüm resimleri topluca satıp kazandığı parayla hakkari'de 'erdal eren köy enstitüsü'nü yaptırdı

- ay inanmıyorum

- inan inan.. sonra bizimkiler, yurt içindeki tüm karanlık olayları aydınlatıp bitirince, hızlarını alamayıp dünyaya açıldılar

- dünyada ne yaptılar

- ilk olarak brütüs'ü yakalayıp bürüt olarak kartal cezaevine koydular.. böylece geç de olsa sezar'ın hakkı sezar'a verilmiş oldu

- ne diyeceğimi bilemiyorum

- akabinde yine bizimkiler ünlü besteci motzart'ın ölümündeki sır perdesini de araladılar.. meğer bilinenin aksine motzart'ı, salieri zehirlememiş.. asıl katil ismail türüt'müş

- deme ya, eee sonra

- sonra kazıklı voyvoda bükreş'te kıskıvrak yakalanıp yansı pendik cezaevine kondu, yarısından da izmir'e kazıklı yol yapıldı.. dur daha bitmedi.. seri kadın katili mavi sakal da yakalandı, hem de fatih ürek kılığına girip paris'te gezerken

- nasıl olur ya

- oldu bir kere.. mavi sakal'ın hemen sakalı beyaza boyandı sünnet edildi ve hidayete erdirildi.. sonra kendi rızasıyla ve şevki yılmaz'la birlikte 'atatürkçü düşünce derneği'nin en faal üyelerinden biri oldu

- şaka yapıyorsun

- şaka yapıyorsam, sadettin tan tan öpsün.. oldu ya, oldu bir kere.. sonra şili diktatörü pinoche de çerkezköy'de yakalanıp ta şile'ye kadar kovalandı

- eşber yağmurdereli'ye ne oldu

- hapisten büyük bir devlet töreniyle çıktı, özür dilendi, ilk seçimlerde çankırı belediye başkanı seçildi, pamuk prenses'le evlendi, yedi tane cücesi oldu, hepsinin adını da 'düşünceli' koydu

- ya ismail beşikçi

- ismail beşikçi çorum dışişleri bakanı oldu.. kendisine bir sürü üniversite, fahri doktorluk ünvanı verdi..malzemesi beyaz leblebiden bir heykeli bile dikildi..

- oral çelik ne yapıyor

- oral çelik'e eflak ile boğdan'ı verdiler, kurtuldular

- ya sonra..

- sonra gökten üç elma düştü..

- sonra ne oldu..

- inek içti, dağa kaçtı, dağ yandı kül oldu

mehust@leman.com.tr

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan POSTER
GALATASARAY

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

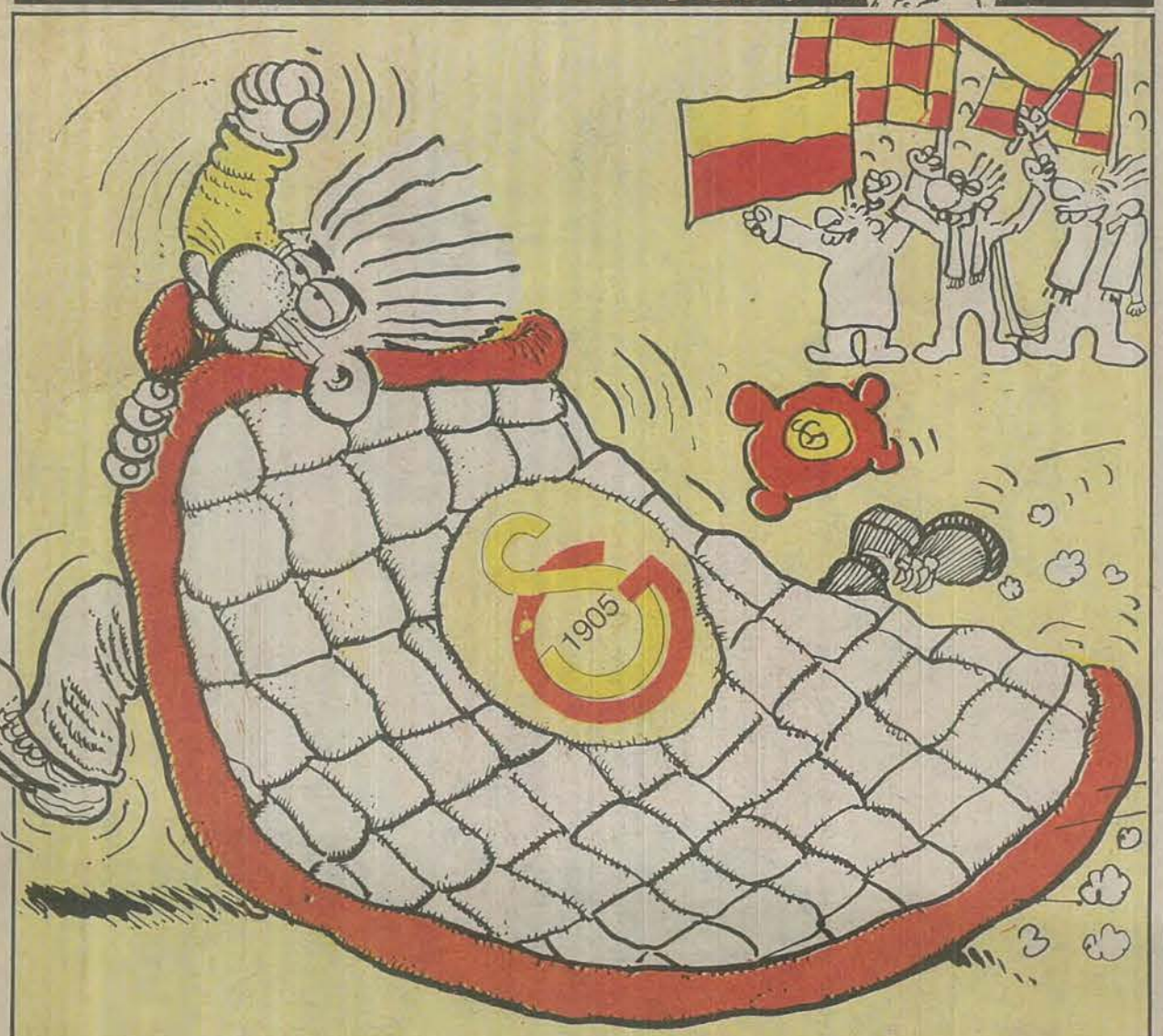

DARAL & TİMSAH

Çağçağ, Mallorca maçından sonra takım değiştirip Galatasaraylı oldu. Tuttuğu takım iki maç sonra UEFA kupasını aldı.. Galatasaray'a kendini iyi sardırdı, ilk şampiyonlukta çözürttü ve çizemedi... Bunu da haftanın timsahı diye gönderdi. Kendisine acil şifalar diliyoruz.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Başkaldıran baş!

"Efendi köpeğini sever, ama ona saygı duymaz!"

Bu sözü patronlar patronu Vehbi Koç'tan işitmiştim.

Davetli olduğum bir toplantıda karşılaşmıştık.

Generallerin çizmelerini, patronların pabuçlarını yalayan gazetecilerden, aydınlardan söz açmıştım.

İşte bunun üzerine Vehbi Koç şöyle demişti:

"Efendi köpek ilişkisinde efendi köpeğini sever, ama ona saygı duymaz!"

Patronların patronundan işittiğim bu sözlerin benzerini daha sonra bir generalden de işitmiştim.

12 Eylül darbesi sonrasında götürüldüğüm işkence merkezinden çıkartılıp huzuruna getirildiğim general bana demişti ki:

"Düşüncelerini işkencede bile korkusuzca savunan sizin gibilere sevgi duymasak da saygı duyarız."

Tüm bunları Deniz Gezmiş'leri asan askeri yönetimin savcısı Baki Tuğ'un geçenlerde bir TV'deki şu sözleri üzerine anımsadım:

"Deniz Gezmiş'ler dava adamıydılar; inançlarından idam sehpasında bile vazgeçmediler. Onlar gibilere saygı duyulur."

Başkaldıran baş, kellesinden vazgeçmeli, ama kellesinin içindekilerden vazgeçmemeli.

Kafası kellesini kurtarmak için çalışmamalı başkaldıran baş'ın!

Kellesinin içindekiler için kellesini verenler, ölseler de yaşarlar.

Kellesini kurtarmak için kellesinin içindekilerden vazgeçenler, yaşasalar da ölürler.

Yaşayan ölü olmak istemiyorsan köpekleşme.

Köpekleşenlere dostları bile saygı duymaz.

Köpekleşme ki düşmanların bile sana saygı duysun.

28 yıl önce bu ayda yitirdiğimiz Deniz Gezmiş'ler gibi ol.

Yenil ama teslim olma!

MARLON

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Erdil Yaşaroğlu

LeMan 12

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

16 Büst

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Dağlarına Bahar Gelmiş Memleketimin"

Alp Tamer

LeMan 14

alptamer@leman.com.tr

Bir Türk Yapmak

Selçuk Üniversitesi'nden Doç.Ali Osman Öztürk'ün Vadi Yayınları'ndan çıkan "Alman Oryantalizmi" adlı kitabı 134 sf. Alman Halk Kültüründe Türk motiflerini inceliyor, küçük, ancak kaynaklara hakim bir çalışma. Batıda yüzyıllardır oluşmuş Türk imajı üzerine artık elimizde hatırı sayılır çalışmalar var. Sargut Şölçün çalışmasında 'koca dayağı ve harem hayatı' gibi tehditlerle Türklerle evlenecek Alman kadınlarının uyarıldığı metinleri aktarıyor. Nuran Özyer, "Almanya"da en çok yabancı kalan Türkler'in boy hedefi haline geldikleri ve istenmedikleri anlayışını" irdeliyor. Alman çocuk edebiyatı üzerine yapılan incelemede, "genel olarak hor görülen, içinde bulunduğu toplumla entegre olamayan, siyah saçlı, siyah gözlü, koyu tenli olarak resimlenen bir Türk işçi çocuğu imajı'nı saptıyor, Alman yazarların Türk çocuğuna karşı merhamet duygusu uyandırma çabasını, acımayla birlikte ikinci sınıf bir insan değerlendirmesini incel'yor ve "doğrudan insanların merhamet duyularına seslenmekle üstesinden gelinebilecek kadar küçük bir sorun olmadığını" vurguluyor. Selçuk Ünlü, Alman edebiyatında dram, şiir, gezi notları'na yansımış Türk motiflerini araştırmış. Orhan Gökçe basını kanştırmış, Alman basınında Türkler'in "genellikle suç, sansasyon, yabancılar ve işsizlik" sorunu gibi olumsuz bağlamlarda haber konusu yapıldığı sonucuna varıyor. Onur Bilge Kula, Haçlı seferlerine katılmış savaşçıların, tüccarların notlarını inceliyor, bin yıllık hilal, müslüman, Türk nefreti üzerine kapsamlı bir metin sunuyor. Binnaz Aytekin, Almanya'da işçi çocukların imajını dört Alman ve dört Türk yazarın metinlerinde araştırmış, "Türk çocuğu yabancı ve ilginçtir, büyük ailelerden, fakir köylerden gelir, sıcak iklimden, yediklerı baharatlı, soğanlı ve sarmısaklı yiyeceklerden ötürü bedenleri değişik kokar. Almanlar başörtüyle gezen Türk hanımlarını garipser. Türk kadınları kısa ve şişmandır..." Çağatay Özdemir yabancı düşmanlığını teorik olarak değerlendiriyor: "Etnik ve kültürel boyutların ağır bastığı, kültürel ulus temeline dayanan Alman toplumunu son derece dışlayıcı özelliklere" sahip olarak niteliyor.

Yüksel Pazarkaya, "yabancı düşmanlığını, ısrarla neo-nazi ve ırkçılarla birlikte anmasına karşın, onlara seyirci kalan, alkış tutan yurttaş yığınlarını" bundan sorumlu tutuyor. Yüksel Kocadoğru, oldukça kapsamlı doktora tezinde olumsuz-düşman Türk imajının köklerini Viyana'nın kuşatılması ve İstanbul'un fethine kadar eskilerde arıyor. Binbir gece masalları ile bir yandan egzotik-erotik bir doğu imajı pompalanırken, Montesquieu gibi yazarların öncülüğünde ırkçı çizgilerle bu imajın belirlendiğini savunuyor. Montesquieu'nun temelini attığı ve 18.yy. sonlarında yayınlanan gezi notlarıyla pekiştirilen yeni anlayışın özü şu: "Doğu geri kalmış, vahşi ve kültürsüzdür. Bu anlayışa göre özgürlük ülkesi olan Avrupa, hem cinslerini, Türk boyunduruğundan kurtarma rolünü üstlenmelidir. Nitekim Avrupa düşüncesinin temelini oluşturan antik uygarlığın doğduğu Yunanıstan'ın kurtarılması gündeme gelir..."

Velhasıl yüzyıllardır Avrupa'yı tehdit eden Türk, bab edebiyatında "Can düşmanı Türk", "ahlaksızlığın sembolü olarak Türk", "Tanrının karşısı olarak Türk", "Hristiyanlık inancı için tehdit unsuru olarak Türk zorbalığı" gibi imgelerle anılıyor. Osmanlı devleti zayıflayıp, "tehdit"den çıkınca, motifler de yön değiştiriyor, "Kaba, saba, anlamaz Türk" gibi başka bir imaja doğru evriliyor.

Yazar, bir imajın tarih içinde nasıl değiştiğini çok güzel özetlediği, 17.,18. yüzyılda kilise korolarının repertuvarlarına, okul kitaplarına girmiş, çok yaygın söylenen (Kafleelied) kahve şarkısını irdelemeye çalışıyor. Şarkı önceleri şu düşünceyi savunuyor: "Çok fazla kahve içmeyin, bu Türk içkisi çocuklar için değildir, sinirleri zayıflatır içeni halsizleştirir, hasta eder" ve nasihat eder Almanlara: "Bu Türk içkisini bırakamayan müslüman gibi olur..", "Hristiyan içkisi şarabı için.

Ancak, Almanlar kahvenin tadını alınca, şarkının sözleri de değişiyor: "Öyle zevkle içiyorum ki, Türk içkisi kahve benim sevincimdir, her gün ona övgü ve şükür şarkıları söylüyorum, o halde müslümana hak veriyorum, kahvesi bol olmalıdır. Harika sıcak, insana hayat veriyor..." Çocuk ansiklopedisinde de tanım değişiyor: "Sevilen zevk araçlarından biri. Taze kavrulmuş ve ince öğütülmüş çekirdekleri, uyarıcı bir içki yapımında kullanılır, dünyanın her yerinde sevilerek içilir."

Ve şarkı nasihatları da yön değiştiriyor: "Bira, haydi bira, o kadar bira için çocuklar için değil bu Alman içkisi, sinirleri zayıflatır, insanı halsiz düşürür, hasta eder. Onu içmekten vazgeçemeyen Alman gibi olma.."

Ve tuhaftır, kahve kabullenip sevilince "olumlu" nitelikler arasında Türk, müslüman imgeleri kayboluyor, salt kahve kalıyor, oysa, ilk tanıştıklarında kahveyi kötülemek için Türk, müslüman kelimeleri düşmanlıkla kullanılıyordu.

Yazar diğer bölümde, bizim halk hikayecileri, meddahlar benzeri, sokakta destan anlatıcıların büyük ve meşhur bir hikayesini incelemeye alıyor, hikayenin kahramanı Müslüman Türk, diğeri Hristiyan. Türk imajı hikayede şu vurgularla kullanılıyor: "Muhammed'e inanan... İhtiraslı... Öldürmeyi düşünen.. Şeytanca planlar yapan... İnsanlık dışı... Parçalanmış ceset... Rezil, asi, şaki, merhametsiz, alaycı, gaddar, işkenceci..." Hristiyan kahraman ise şu cümlelerle anılıyor: "Güvenilirdi diğerine zor günde / İyi Hristiyan, soylu bir adam."

Ressam Gustav Kühn 1810'dan itibaren günlük olayları resimlere dökmeye başlıyor, altının adet resim bugün Nürnberg şehir müzesinde sergileniyor. Tarihçiler için muhteşem bir sosyal tarih ansiklopedi gibi başvuruluyor. Bu büyük albümden 3 resim inceleniyor, "nargile, harem, cariye, hasbahçede sefa sürme" imgeler. Resimlerden birinin konusu şöyle: "Türk erkeği kanepede oturur, kadın onun kucağına sokulmuş. Erkek nargilesini tüttürür. Sol elini kadının omzuna koymuş, başı aksi yöne çevrilmiş. Kadın sağ eliyle yelpaze tutuyor... Genel görünüm: mağrur, gururlu bir erkek ve onun teveccühünü kazanmaya çalışan, bakılan aşağıya dönük bir Türk kadını" Resmin alt yazısı ilginç: "Asya tipi aile hayatı. Kadınlar sınıflandırılmış ve erkekler tarafından baskı altında tutuluyor."

İkinci resimde Avrupalı bir çift resmedilmiş, kadın bir koltukta oturuyor yüksekte, erkek ise diz çökmüş. Kadın bakışı erkekten çevirmiş, küçümser bir eda ile bakıyor, boynunda mücevher bir kolye. Erkeğin bakışları onun yüzüne yönelik. Resmin altyazısı şöyle: "Avrupa tipi aile hayatı. Kadınlara büyük değer verilir ve eşit kabul edilirler: (Bu resimler, eskiden dükkanlarda asılan "peşin veren-veresiye veren" tablosunu anıştırıyor, veresiye verenin kasasında fareler cirit atıyor, perişan, peşin veren puro içiyor. Türk kadını veresiye verdiği için bedbaht, Avrupalı kadın kolyeyi alıp peşin verdiği için mutlu, eşi

Ve Almanca'ya girmiş iki deyim inceleniyor, birincisi, "Kümmel-Türke" (Kimyon Türk). Önceleri kimyon-baharat kimyon yetiştirilen yerdeki ahalı'yle ilgili çağrışımlar taşırken, sonraları bu deyim can sıkıcı, kafası çalışmayan insanlar küfür olarak kullanılıyor. Bugün ise iki anlamda: aşağılayıcı anlamda, Türk işçisi. Yine aşağılayıcı anlamda, defoooo!!

Konuşma dilinde kullanıldığında "kendini paralarcasına eşek gibi çalışma" anlamına geliyor, küfür sözlüğünde, aptal, anlama yeteneği kıt, kabasaba bir adam" olarak niteleniyor.

İkinci deyim, (Einen Türken, Bauen Bir Türk Yapmak. Burada Türk sözcüğü "yanlış, sahte, uyduruk" anlammda. A

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nya'ya bu deyimin girişi 19.yy
nları, "bıkkınlık verecek kadar
rar edilen şey, çok titizlikle hazır-
an teftiş merasimi".. 1930'lar-
n sonra başka boyut kazanıyor
yim: "Ustalıkla hazırlanmış sahte
tablo. Seyircinin yanıltılması.
bnlan tarih.". Sözlükde ise: a)
şeyi çokça prova etikten sonra
açlamadan özgün bir başarıy-
gibigöstermek. Bir şeyi ustalık-
yutturmak. Birini, hazırlanan bir
na göre kandırmak. Sadece (tür-
) deyimi, "birşeyi yutturmak,
na göre sahtekarca taklidini
mak, yeni eşyaları antika gibi
termek.

Einen Türken Bauen, "Bir Türk
mak" deyiminin kökenine dair
şma daha ilginç. II. Kaiser Wil-
n, 1895'te Baltık Denizi kanalını
ş merasimi vesilesiyle deniz yo-
ne açık tüm ülkelerin savaş ge-
erine gala yemeği verir. Ay yıldız-
mızı bayrağıyla Türk gemisi ya-
nca Türk milli marşının notaları
unamaz. Kısa bir tereddütten
ra bahriye mızıkası "Gutor
nd, du gehst so stille..." Türkçe-
'Aydede/Aydede/Durağın nere-
..." şarkısını söyler. Deyim o za-
ndan beri asker ve tiyatro diline
eşir.

Bu olayı, Türk kaynakları da
ylar, Türk Marşları kitabının ya-
Etem Üngör, Osmanlı harp ge-
i yerine son anda bir buharlı yat-
atılmaka an aldığını söyler. Türk
nı gören orkestra aniden bu şar-
söyler. Üngör, milli marşın ol-
ığı o dönemlerde, artık fıkıa ha-
almış, "hamsi koydum tavaya"
da "entanisi ala benziyor" gibi
ak türkülerin söylenerek duru-
n idam edildiğini, bunun da, aci-
son anda çevik bir kararla dişi-
lerin itibarını kurtarma anlamını
dığını, övünerek anlatıp, güldük.
Durumu kurtarmak için aniden
ey uydurmanın" adı, Alman-
la "Bir Türk yapmak" deyimiyle
yor. Bu çağdaki Türk'ün karak-
l, siyasi, sosyal, iktisadi, tavrını
imlamakta: "O an paçayı kur-
ah, eli çabuklukla mal satmak,
r cevaplıkla anı kurtarmak, ben
im olduyla; çözümlemeye ça-
ak, en iyi bildiğimiz meziyetleri-
Nasreddin Hoca'dan emanet
ak zekaya fazlasıyla tapınmamı-
rünü.

Üksek bir tepeden Ankara'da
ilim bir milyon aynı bina, beş
beğeneceğimiz bina çıkmaz.
bakışı Türk sineması, tiyatrosu,
erine bakın, 25 bin sinema, bin
ro, beş binin üstünde dizi film,
" tane beğeneceğimiz zor çı-
hepsi aynı. Dan akıllarına bir fi-
elmiş, uydurmuşlar,. Fena da
maz, idare de ediyor, ne olmuş
m iş görüyor ya... Ikibin devlet
anesinden bir tanesine, iyi yö-
yor, diyebilir miyiz? Birşeyi bu
sık, bu denli bıktırıcı şekilde
uruyorsak", içimizdeki hayva-
karanlık içgüdülerine yakından
namız gerekir.

emil Meriç, Türk aydınını
ndisinin ilacını aşınp içen köle"
eleştirir. Batı, mucizevi bir hay-
ile büyülendiği doğu toprakla-
yalnız müslümanı, Türk'ü tari-
m büyük felaketi, laneti olarak
ü. Hiçbir Türk aydını, batı için
yıldır "felaket", "lanet" olduğu
ocunmadı, aksine, gavuru tit-
korkuttuğu için hilalden, doğu-
şundan iftiharetti, doğrusu da
. Ancak, silahlı güç olarak
in "tehdit" olmaktan çıktıktan
, "kalası çalışmaz, anlamaz,
yi uydurur" eleştirileri karşı-
güvenini kaybetti, yıkılıverdi".
hoyak bir şebek gibi efendisini
etmek için, onun değerlerine
dı! Türk aydını Tanzimat'tan
ne hayvansı bir bilinçsizlikle
mış durumda. Batıdan aldığı-
mız otomobillerin, buzdolaplarının üstünde gizli bir yazı vardı: "Siz kaba-sabanız, bunlardan anlamazsınız" mesajını dahi çözemediler. Dehşete düşüp, halkından öğrenmeye, halkına, bablı muaşeret, adap, terbiye öğretmeye koyuldu. İlk tepkisi "kopya" etmek, ilk elinden gelen, "batılının ağzını" kullanmak, halkını, edepsizlikte, uluortalıkla, cahillikde, aptalsürüler olarak aşağılamakdı. Babı artık bizi aşağılamıyor Türk aydınları, batılı değerlerin pazarlama şiketi gibi çalışıyor, dergilerde, gazetelerde, medyada. Türk aydını için halkını aşağılamak dahi "hazıra konmaktı", halkdanını aşağılayacak, kafalarına vuracak ilim, irfan, batı, demokrasi, sopaları çoktan yontulmuş, ellerine verilmişti. Kolaycılık, derme-çatmacılıkla suçladığı halkıydı, ama, suçlama türü "kolaycıydı".. İşte, bilgisayarları benim annem kullanmayacak, Hatice teyzeler de kullanmayacak. Üniversite öğrencileri, mimarlar, mühendisler, genç aydınlar kullanacak, bilgisayar firmaları, bu insanlara malını "kokoreççi...!" diye, Kemal Sunal'ın aptallıkla simgelenmiş imajıyla "e-kolay" diye satılıyor. Yani, siz, aydın-maydın değilsiniz, böyle komplike bir teknolojiden korkar anlamazsınız, üzülmeyin, sizin kadar aptallar bile anlayabilir!.

Halkımızı aşağılamakla "bablı değerleri" öğreteceksek, gelin hep birlikte milli bir aşağılama devrimi yapalım. Bakın, Mevlana'yı sevmeyen aydınlar çıkabilir, normaldir, Yunus'u sevmeyen aydın çok nadirdir, birkaç hasta, belki. Ancak, bu topraklarda yaşayan herkesin "mutabık kaldığı Nasredin Hoca'dır. Halkını son otuzkırk yıldır aşağılayan tüm aydınlarımızın metinlerine cümle-cümle bakalım, bir tek Nasreddin Hoca eleştirisi bulamazsınız, hayranıdır, her vesileyle övgülerimizi dile getiririz. İçimizde Nasreddin Hoca'yı kıyasıya eleştirecek bir kahraman çıkamamıştır. Eleştiriden köşe yazısında yazmak, ekranda çıkıp konuşmayı kastetmiyorum, Orhan Kemal'in Murtaza, Aziz Nesin'in Yaşar Ne Yaşamaz, Tanpınar'ın Huzur'daki Mümtaz kahramanı gibi, bir roman ya da mizah kahramanı yaratırsınız, hepimiz bu kahramanı öyle sever, öyle kapılanırız ki, gizli bir şekilde bu kahraman Nasreddin Hoca'nın "o anı kurtarmak" için verdiği cevaplann başımıza ne denli trajik ruhsat kazalar açtığını "estetik" bir dille öğretir! "Durumu kurtaran" kıvrak zekaya modern toplumda fazlasıyla ve aptalca güvenmemizin ayağımıza nasıl kilit vurduğunu, anlatır bize.

Hazırcevaplık, el çabukluğu, hazıra konma, derme-çatmalık, işte kaba-sabalığın gerçek kültür dinamikleri. Nasreddin Hoca bize hazırcevaplığı, olur olmaz, anlamlı-anlamsız herşeye, bilerek-bilmeyerek cevaplamayı, bir şekilde "yırtınayı" öğretmiştir. Hocaya sorarlar, eşeğin götünde ne kadar kıl var, Hoca, "sakalımdaki kadar, isterseniz sayın. Hoca, dünyanın ortası neresi, eşeğin ikinin durduğu yer,, isterseniz ölçün..." Evet, "artık bilim ölçebiliyor, dünyanın ortası orası değil, artık bilim sayabiliyor, eşeğin götündeki kıl sayısı sakalınızdaki kadar değil".. İşte bir örnek vaka. Turgut Özal! Kifayetsiz ekonomiyi ve büyük ekonomik karamsarlığı "hayali ihracat" düğmesiyle çözümleyiverdi. Hileyle, o an uydurduğu çakal bir dümenle, bir sente muhtaç ülkeyi, dolar zengini yapıverdi. Yapb, oldu! Halk büyülü bir kahraman gibi tapındı Özal'a. Tanzimat'tan bugüne değişimin, ekonominin en büyük devlet adamı dahi oluverdi!

Akdeniz'in tartışmasız en güzel şehri Antalya, Akdeniz'in bugün tartışmasız en ucuz şehri yine Antalya. Almanya'nın o herşeye karşı ve beşparasız punkçu çocuktan bile, hayatlannda ilk defa bu denli lüks otellerde, büyük bir hizmet eşliğinde kalıyor.

Turizm bakanı ne yapıyor, "lale imajı". Türkiye'yi artık "lale" imajıyla tanıtmak için. Geçenlerde Dikmen'de Hatça Ana'nın yeni diye bir bahçede oturduk, kadın bahçeye lale dikmiş, dikmeseymiş, yeşil soğan gibi. Kala lahana daha güzel dururdu. Çünkü "lale", soğanı toprağa gömdüm oldu, diye büyütülen birşey değil. Ünlü tarihçimiz Orhan Şaik Gökyay, Lale devrinde yazılmış, lalenin yetiştirilmesi, toprağı, iklimi, çeşitleri ve lalenin edebi, filozofik anlamları üzerine metinleri bulduğunda şaşınp kalır. Lale üzerine yazılmış metinler, belki de bu topraklarda yazılmış en ayrıntılı edebi metinler. Lale, uzun, sabırlı bir iş. Osmanlı'da birgün paraya, rahata kavuştu, kimbilir, o da imajını değiştirmek istedi ve dünyanın en zor, en ince sanabna bir yüzyılını verdi. bugün bu lale çeşitleri ve bu incelikle tek bir lale bahçesi yok bu topraklarda.

Ancak, turizm bakanlığı iddialı, "lale"den imaj yapıyor. Kolay bir imaj, yaptılar, oldu. Turistler bu ülkeye geldiğinde tek bir lale göremeyecek, ama, tüm dünya televizyonlannda lale imajıyla anlacağız. Uyduruverdik, ne güzel! Grafik şirketi de iyi para kazanmış, bu zeki fikrinden dolayı, reklamcı da hem köşe olmuş, hem yılın ödüllerine aday olmuştur, çoktan. Paçayı kurtardılar işte.

Buradan yola çıkıp, üniversite konuşmalarında bana en çok sorulan soruya cevap vermek istiyorum. Gençlerin hepsi, bir, iki, üç yıl gibi kısa süre içinde, çok şey yapmak, herşeyi o anda yapmak istiyor. Bütün kitapları okumak, bütün sinemalara gitmek, bütün bilgileri öğrenmek. Bunları yapamayacaklarını bildikleri için hayalkırıklığıyla derin bir mutsuzluğa bürünüp, sonrası "boşvermişliğe" sürükleniyor. Cevabını veriyorum, üç-dört yılda birşey yapılmaz, yaparsanız "Turk" yaparsınız, ülkemizde bir milyon tane "Ferda Anıl Yarkın ve Emrah" olur. Bir yılda on kitap okusanız dahi kafidir, on yılda yüz temel klasik okumuş olmak, uzun bir yolla, deneyerek, tartarak, düşünerek yürumek, sizi mutlaka bilginin, sanatın, düşüncenin merkezine çekecektir! Unutmayalım, eski ve yeni uygarlıklar, kumanın "gençlik" üzerine oynadı, sanki mutlu olacaksak, gençlikte, sanatçı olacaksak, gençlikte... Osmanlı'da 17 yaşında eline palayı alan babayiğit genç, ardına ordular toplayıp ilerliyordu. Bugün, banka müdürleri dahi otuzbeş yaşında. Gençliği ne denli övüyor, yüceltiyorsa uygarlık, gençliğin enerjisini "köleleştirip", kullanmak istiyor, demektir. Bu yüzden modern toplum, hemen, oracıkta şöhret oluveren oyuncaklar sürer piyasaya, ağzımızın suyunu akıtır. İşte ülkemiz, hemen oracıkta yazılmış, yapılmış onbinlerce "derme-çatma" filmler, binalar, kurumların genç, umutsuz, mezarlığıyla dolu.

Bu topraklarda yaşadığım en büyük artistik şaşkınlık, şok, Divriği Ulu Camii'dir. Hani şarkısı da var, "binlerce güzel gördüm de, en son sana vuruldum.." Bu muhteşem yapı, yalnız beni değil, bu işten içimizde en iyi anlayan ünlü sanat tarihçisi Doğan Kuban'ı da sersemletmiş, tüm teorilerini darma dağınık yapmıştır. Büyük boy Yapı Kredi'den çıkmış "Divriği Mucizesi" kitabında hayranlık, çaresizliğini uzun uzun anlatır...

Mengücek beyliği topraklarında Ortaçağ Anadolusunun en önemli bu şaheserinin ortaya çıkması, Anadolu topraklarının çözülmemiş en büyük kültür sorunlarından biridir, diyor. 11., 13. yüzyıllarda İslam ülkeleri mimarisinde az rastlanan zengin, fantastik bir bezeme programı ile gerçekleştirilmiş olması, bu nitelikte bir yapının neden yeniden yapılmadığı, hatta hiç taklit edilmemiş olması, Anadolu Türk sanat tarihinin, en ilginç olgusudur, diyor. Bu anıt yapının Türk dönemi Anadolusu'nun en güçsüz ve küçük beyliklerinden birinin, ikinci derecedeki bir merkezinde yapılmış olması, daha da şaşırtıcı. Böyle bir tarihi yalnızlığı meteorik bir sanatçının varlığı ile açıklamak kolay bir yöntem olurdu. Divriği bezemesi, büyük bir sanatçı ile karşı karşıya olduğumuzun kanıtıdır. Ruski'nin dediği gibi: "esef etsek bile toplumların ve insanların üçbinyıllık otoritelerine ve alışkanlıklarına kafa tutan ustaların cesaretine hayran olunur!.

Sekiz asırdır Divriği'de bu yapı, mucizesiyle tüm Anadolu'ya meydan okuyor. Kimdir bu mimar, adını bilen yok. Kimdi bu adam, Türk müydü?

Divriği Ulu Camii'nin kapısına girdiğimde içimden bağırdım. "ben bu adamı tanıyorum". Her gece rüyalarıma giriyor, yürekten çağırıyor, "hadi ben baştan çıkartamadım sizi, gecenin mehtabı da mı baştan çıkartamıyor sizi!". Yavaş yavaş sabırlı, uzun, ince bir yol gösteriyor, çok zahmetti! Bütün yapılardan, kurumlardan, sinemadan, tiyatrodan meclisten, anayasadan, eski binalardan teker teker, çürüyüp, kokuşup, düşüyor taşlar. Milyonlarca dolar masraf yapıyorsun, tekrar üstüne koyuyorsun, yüz defa üniversite açıyorsun, yüzbin tane mühendisini, mimarını itinayla koyuyorsun ust üste iki yüzyıldır, tekrar düşüyor taşlar. Peki. Divriği'deki taşlar yedi asırdır neden düşmüyor. Kölesi olmuş, adı-sanı bilinmeyen efendi sanatçılarının sonsuza değin. Bir insanlık mucizesinin, rüyadan güzel bir doğu şaheserinin duvarında bir küçük taş olup, oraya sokulmaktan, soylu, gururlu, ağzına kadar, tıka basa coşku kopüren bir nehir gibi akmaktan ilahi haz duyuyorlar,.. Yaptım oldu, üç-beş yıla sığacak bir heyecan değil bu,.. O taşın altına gizlenmek istiyorum, hayranlıkla, efendimin dizi dibinde bu topraklara en deli ırmaklarının sürükleyici sesini yedi asırdır, oracıkta, o taşın albnda duyuyor, ürperiyorum!..

Kardeşlerim. Türk muydu bu adam, önemi de yok, bu topraklarda bir avuç Menguceğiz, gençlik heyecanında, medyanın şöhret ordusunda kılıç sallayıp heba edemeyiz kendimizi...

İşte yine geldi, bir aylık bedelli askerler, yine anlatıyorlar.. İlk gün girmişler, komutan gelmiş, ilk ders, "İlk dersimiz arkadaşlar emir-demir keser!".. "Bunu anlatacağız!". Komutan bir asker çağırır, "Gel!". Orda eski bir dikiş makinesi vardır. "İşte lan şu makineyi!" Asker neye uğradığını şaşırır, komutan bağırır: "İşte lan!" Asker çaresiz makinenin önünde gidip, gelip, cinsel pozisyor yapıverir. Komutan dersi bitirir: "Gördüğünüz gibi arkadaşlar, emir demiri keser!".

Askerlik yasası bunu gerektirir, mantık olmadığı, verilen emrin hangi şartta olursa olsun yerine getireceğini emreder, komutanımız filozofik dehasıyla, bu kadar kısacık yoldan, ancak bu kadar güzel özetleyebilirdi bu emri. Komutanın dehasına, dersine hayran kaldım. Ancak, emir-demir ilişkisi askerde kalır.

Komutanım, biz, askerlik biriktikten sonra da, ..ikiyoruz buzdolaplarını, bankaları, otomobilleri, karayollarını, bilgisayarları, üniversiteleri hastaneleri... Hepsini hızla Türk yapıyoruz...

NİHAT GENÇ
nihatg@keman.com.tr

● Erhan Güleryüz'ün şiir kitabı "KIRSMIT UÇURAN" çıktı...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dengeli Beslenme

kaaner tem @leman. com. tr

KAAN EKİTEM

Uçan kuştan hal hatır sordum, cevap alamadım. (Öylesine öyküler.)

Erdener abi albümü geliyor, yolda...

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

HINZIR MÜSİBET GICIK EFENDİ: Doink doink diye dolaşmaya devam etmekteydi... Çünkü dolaşmayı sever ama, o esnada uçup tekrar geri gelip ağaca konarlar... Ama hınzır müsibet gıcık efendi gene doink doink diye devam etmekteydi dolaşmaya... Çünkü dolaşmayı pek severdi ve dolaşmaya devam ederdi doink doink diye, zaten kuşlar ağaçta duruyorlardı... (Peki dursunlar.)

agdabak@leman.com.tr

LeMan 16

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yalarım Meteoru

Orjinal adı: Fiyting on di sipeys

Nasa'da teleskop uzmanı olarak çalışmakta olan **Rikardo Alvarenzo,** bi gece süper gelişmiş bir teleskopla gökyüzünü incelerlerken hızla dünyamıza doğru gelmekte olan bir meteoru görür ve çok tırsar. Hemen Teleskoplar Kısım Şefi **Danivın Rekinteybıl'ı** arar. **Danivın** o esnada balkonda masa kurmuş içki içmektedir (kafası güzel olmuştur). **Rikardo** *"Danıvın abi gece gece rahatsız ettim uyuyo muydunuz abi?"* diye sorar. **Danivın** *"Yok güzelim televizyon seyrediyodum, hayrola n'oldu ki?"* der. **Rikardo** *"Abi teleskopla uzaya bakıyodum, süratle dünyamıza yaklaşan meteor gördüm bu hızla yaklaşırsa on gün içinde dünyamıza çarpabilir abi."* derler **Danivın** tehlikenin büyüklüğünün farkındadır ama **Rikardo**'ya aralarında daha önceden geçen bi mevzu yüzünden kıl olduğu için *"Bi şey olmaz"* der. **Rikardo** *"Abi nası bişey olmaz bu yeryüzündeki bütün yaşamı yok edebiliecek büyüklükte bi tehlike"* der **Danivın** *"Ya bişey olmaaaz!"* der. **Rikardo** *"Hey dostum lanet olsun. Yeryüzü büyük tehlikede diyorum sana, neden anlamak istemiyorsun"* der. **Danivın** *"Zırlama lan damıcık, zati sana kılım"* der. **Danivın**'ın bu sert çıkışına şaşıran **Rikardo** *"Niye abi n'oldu ki" der.* **Danivın** *"N'olduğunu sen çok iyi biliyosun"* der telefonu çat diye **Rikardo**'nun suratına kapatır. Ertesi gün **Danivın, Rikardo**'yu odasına çağırır ve özür diler *"Kafam iyiydi, o yüzden öyle sert konuştum Rikardo'cum"* der ve aralarında sıcak bi dostluk başlar. Akşam mesai bitiminde beraber çıkarlar **Rikardo** *"Abi işin yoksa buyur bana gel, oturalım muabbet edelim."* der. **Danivın** *"Olur."* der, giderler. **Rikardo** neskuik yapar, otururlar muhabete başlarlar. Bi ara **Rikardo** *"Abi bu meteor meselesini n'apıcaz, ya dünyaya çarparsa?"* diye sorar **Danıvın** *"Kanka çarpacağı varsa çarpar, bi şey yapamayız. Ortalığı boş yere velveleye vermenin bi manası yok ki"* der. **Rikardo, Danivın**'ın bu vurdum duymazlığına kızar ve içinden bu olayı ne pahasına olursa olsun bütün dünyaya duyuracağına dair kendi kendine söz verir. Fakat sonra *"Bunun bi bildiği var ki, kimseye bi şey söylemiyo, coşup ortaya atlamanın bi gereği yok boş yere yakmayalım kendimizi"* diye düşünür ve konuyu hemen değiştirir. Ertesi gün başka teleskop uzmanları da meteoru görürler ve genel müdüre durumu bildirirler. Genel müdür *"Daha önce niye bildirmediniz lan?"* diye fırça atar. Uzmanlar *"Abi daha önce uzayı gözlemekle **Rikardo** görevliydi onun ihmalkarlığı var"* derler Genel müdür *"Çabuk **Rikardo**'yu çağırın bana"* der. **Rikardo**'yu çağırırlar, Genel müdür *"Lan oğlum seni o teleskopun başına süs için mi diktik"* der. **Rikardo** *"Hayır efendim"* der. Genel müdür *"E, peki o koca meteoru görmedin mi"* der. **Rikardo** *"Efendim ben kısım şefimiz **Danivın Bey**'e söyledim, fakat o bişey olmaz dedi"* der. Genel müdür *"Lan damcık, **Danivın** sana, git kendini damdan aşağı at dese, gidip atacak mısın?"* der. **Rikardo** *"Hayır efendim"* der. O sırada içeriye başka bir uzman girer *"efendim müjdemi isterim, meteor dünyamıza çarpmadı, yanından geçti"* der. Bunun üzerine genel müdür ve odada bulunan herkes çok sevinir, sevinçten bir iki tur halay dönerler. Halay esnasında genel müdür **Rikardo**'ya "sen bu halayı hak etmedin, siktirol git" der. **Rikardo** gider. Onun gidişiyle halay daha da bir görkemli olur. Genel müdür *"bak yolladım ibneyi halayın tadına doyum olmuyor"* der.

Son

Soner Günday

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

LeMan 17

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bayır Bebek

Feyhan Güver

feyhan@leman.com.tr

Gönül Adamı

Çünkü İçoğlu

AŞK VİRÜSÜ

UZAYLILARIN İSTİLASI (6.Bölüm)

Özet: İşler karışmıştır. Kayinat dönülmez bi noktadadır!.. Artık herşey an meselesidir. Bütün astronotlar alarm halindedir. Fakat bir anda Kozmik Cevdet ortaya çıkar. Bütün galaksi derin bir nefes alır. Çünkü Kozmik Cevdet (iks) ışınlarını karşı inanılmaz derecede duyarlıdır...

(O ESNADA NASA!)

Doktor Vektör bir taraftan Eyda'nın dolgun göğüslerini ihtirasla okşarken bir taraftan da (En kıza zamanda uzaylıların Evekşin ışınlarını nötralize etmeliyim!) diye düşünmekteydi. Eyda işveli bir sesle sordu.. (Ne düşünüyorsun hayatım?!) Doktor Vektör elinde olmadan irkildi. Ve cevap verdi. (En kısa zamanda Kozmik Trasnförmatör'ü devreye sokup boyut değiştirmemiz gerekiyo!) Eyda mızmız bi çocuk gibi dudaklarını büzüp.. (Sevişirken de işi düşünmek zorunda mısın...) diye fingirdedi. Vektör ellerini sevecen bir edayla Eyda'nın hacimli saçlarında dolaştırıp.. (Merak etme bebeğim herşey yoluna girecek, önümüzde güzel boyutlar var!. Bütün hesaplamalarım bunu gösteriyor.) dedi Doktor Vektör!..

(O ESNADA JÜPİTER)

Uzay çavuşu Zwirtwith ciddi bir ses tonuyla ileri geri dolaşmaya devam etti! (Bu dünyalılar da fazla ileri gitmeye başladılar. Hemen bu duruma bir son vermenin zamanı geldi!) diye homurdandı çılgıncasına!. Uzay üssünde derin bir sessizlik hakimdi. Artık hakketen zamanı gelmişti.

(VE BOYUTLAR KARIŞIYOR)

Kozmik Cevdet tüm enerjiyi itiş gücüne yükledi. Bir an önce boyut değiştirip diğer boyuta geçti. Sonra gene o boyuttan diğer bi boyuta geçti. Kozmik Cevdet devamlı şekilde boyut değiştiriyordu. (Bu boyut değiştirme hadisesi hoşuma gitti.) diye düşündü Kozmik Cevdet. Haklıydı da. Aniden telefon çaldı. Arayan Dilara'ydı. (Uzaylılar iyice sapıttılar artık ne yapacağımı bilemiyorum..) diye yakındı Kozmik Cevdet'e. Kozmik (Takma kafana tatlım ben halledicem herşeyi. Bütün mevzu iks ışınlarını nötralize etmekte. E atla deve değil yani (Takma kafana) diye de ekledi. Dilara rahatladı.

(TEKRAR JÜPİTER)

Uzay generali Zörb uzay çavuşu Zwithwith'e sağlam bi tokat çakıp (skerim tüm hücrelerini göt boku! derhal lazerleri ve fazerleri devreye sokun eşşoleşşekler!) diye haykırdı. Artık gene herşey an meselesiydi.

(O ESNADA SEBZE HALİ!..)

Patates soğancı başı Kozmik bir sesle (Posatyum vaar, uranyum vaaarr, yedinci boyutun domatesleri bunlaaarr) diye konuştu mikrofona. Uzay ise gene uzaydaydı!

Devamı haftaya

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeM Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Biz Tıp Fakültesi son sınıfında iken tutuklanarak cezaevine getirilmiş, 7-8 yıldır da cezaevinde tutuklu olarak tutulan, bundan dolayı bulunduğumuz cezaevinde karşı karşıya kaldığımız sağlık sorunları konusunda tutuklulara yardımcı olmaya, bu konuda gücümüz oranında vicdani sorumluluğunu yerine getirmeye çalışan insanlarız. Burda (cezaevinde) bulunduğumuzdan ben birçok arkadaşın olduğu gibi, Sevgi İnce arkadaşımızın da durumunu, -hayati bir tehlike oluşturmasından dolayı- yakından takip etme, tedavisinde yardımcı olma, sağlık kuruluşları nezdinde gerekli girişimlerde bulunma, gerektiğinde acili durumlarda müdahale etme gibi çabalarımız oluyor. Bu nedenle Sevgi İnce arkadaşımızın sağlık durumuyla ilgili bildiğimiz-karşılaşmış olduğumuz durumları kısaca da olsa sizlere de aktarmayı görev biliyoruz.

Sevgi İnce arkadaşın sağlık durumunu, tedavi amacıyla Batman cezaevinden getirildiği Mayıs '97 yılından beri takip ediyoruz. O günden bu yana, geçen bu yakın süreçte ÇAPA'da, (hastanesi) ayağındaki şarapnel parçalarının bir kısmının çıkarılması dışında herhangi bir tedavi görmüş değildir.

4 yıl önce almış olduğu ateşli silah yaralanmasından dolayı halen göğüs boşluğunda çok önemli, hayati organların bulunduğu mediasten denen bölgede, uzun namlulu ateşli silah çekirdeği olduğu, çekilen röntgen filmlerinden de çok bariz olarak anlaşılmaktadır. (Kendisine de zaten G-3 mermisi olduğu söylenmiş).

Bu mermi çekirdeğinin bu kadar hayati organların bulunduğu bir bölgede çok ciddi bir tahribata yolaçmadan bugün bulunduğu yere kadar gelebilmiş olması mucize denebilecek durumdur. Böylesi bir olay belki milyarda bir bile karşılaşılabilecek birşey değildir. Çünkü mermi şu anda göğüs boşluğunda omurların (dolayısıyla omuriliğin) hemen önünde, kalbin ve sağ ana bronşun hemen arkasında iki akciğer arasında ve yine çok önemli, hayati önemde olan damar-sinir paketlerin ve lenf yollarının geçtiği yere yakın bir yerde bulunuyor. Böylesi hayatı bir yerde yabancı bir cisim taşıyor olmak; hele hele bunu çok şiddetli, kabus gibi gelen ve bir gün boyunca süren mermi ve patlayıcı bombardımanı altında kaldıktan sonra, karşılaşmış olduğu yoğun işkencelerin bir anısı olarak taşıyor olmanın ne demek olduğunu tahmin edersiniz.

Kısaca söylemek istediğimiz, meselenin -hayati de olsa- sadece taşımış olduğu mermi çekirdeğinin de ötesinde, bu mermi çekirdeğinin, varlığıyla, ona dört yıldır gece-gündüz çektirdiği yoğun bir psikolojik işkence haline gelmesidir. Bu çekirdeğin orada olduğunu bilmek demek, geçmişte yaşadığı bu kabus gibi anıları sürekli ve tekrar tekrar yaşamak demek oluyor. Bunun genç bir kız için kolay anlaşılabilecek, kaldırılabilecek bir şey olmadığı / olamayacağı anlaşılıyordur sanırız. Kaldı ki, sözkonusu olan sadece göğüs boşluğundaki mermi çekirdeği de değildir. Mermi çekirdeği bunun en önemli hayati yönünü oluşturduğu için belirtiyoruz. Yoksa aslında yarattığı psikolojik etkiler bakımından en az bu mermi çekirdeği kadar etkili olan başka şarapnel parçaları da vücudunun çeşitli yerlerinde mevcuttur. (Bunların kimileri daha önce çıkarılmış olsa da, halen bunlardan tespit edilenlerden biri sağ kürek kemiğinin üzerinde, sırtında bulunuyor; birkaçı da ayaklarında bulunuyor. Ve zaten ayağında oluşan deformiteden dolayı -ki, bu kronik osteomiyelite dönüşmüş durumdadır- ancak degneklerle yürüyebiliyor.)

Kendisinin şu anki sağlığı, 3 yıl önce bulunduğumuz cezaevine getirildiğinden daha iyi durumda değil, tam tersine giderek daha da kötüleşiyor. Gerek göğüs boşluğundaki mermi çekirdeği ve vücudunun çeşitli yerlerindeki şarapnel parçalarının çıkarılmamış olması, gerekse de ayağındaki deformitenin (sakatlık) tedavi edilmemesi giderek psikolojik durumunu da bozmuş durumdadır. "Hep böyle mi kalacağım, iyileşmeyecek miyim?" duygusu onu her geçen gün daha olumsuz etkilemektedir. Bu da beraberinde oldukça hassas olmasını getirmiştir. En ufak bir olay, durum ve gelişmeden olumsuz etkilenebilmektedir. Tüm bunların bir sonucu olarak, gittikçe sıklaşan, adına Paroksismal Taşkardi (anı gelişen yoğun ve şiddetli kalp çarpıntıları) denen krizleri geçirmektedir. Yaşadığımız koşullar (cezaevi) itibariyle arkadaşın yaşamış olduğu bu krizler de oldukça hayati bir tehlike arzetmektedir. Çünkü bu tür acil hastalara zamanında ve gerekli müdahalenin yapılmaması yaşamına mal olabiliyor. Ancak bulunduğumuz koşullarda bir hastayı, hastaneye göndermek için cezaevinden dışarı çıkartmak en azından bir saatlik bir bürokratik işlemi gerektiriyor. Ki bu da rahatlıkla böylesi hastaların yaşamına mal olabilecek bir durumdur. Bu nedenle çoğu zaman cezaevi tabibliği de olmadığı için bu tür müdahaleleri, oluşturduğumuz olanaklar çerçevesinde kendimiz gerçekleştiriyoruz. Bu olanağımız olmamış olsaydı birçok cezaevinde yaşanan kayıplara benzer bir kayıp durumu bu arkadaşımız için de geçerli olurdu.

Her seferinde yaşadığı bu krizler, ona ölümden beter bir durumu yaşatıyor. Ani gelişen bu yoğun ve şiddetli kalp çarpıntılarıyla birlikte, göğüste sıkışma ve ağrı, nefes alıp vermede zorlanma, kol, göğüs ve boyun bölgelerinde kasılma, çenede kilitlenme sonucu konuşamama, ellerde uyuşma, olduğu yerde takılıp kalma, hareket edememe gibi belirtilerle kendini gösteren ve 20-30 dakika kadar süren bu krizler esnasında yoğun bir panik ve ölüm korkusunu yaşatıyor. Bu durumun (krizlerin) bulunduğu koğuştaki 30 kişi içerisinde gerçekleştiğini gözönünde bulundurduğumuzda, burada bulunan diğer insanların da bundan nasıl etkilenebileceğini tahmin etmek zor olmasa gerek. Dolayısıyla, bir anlamda bu krizleri sadece arkadaşın kendisi değil, aynı şekilde orada bulunan otuz kişinin yaşadığını söylemek herhalde abartılı olmayacaktır. Çünkü yaşanan her krizle birlikte orada bulunan her arkadaş, en az krizi yaşayan arkadaş kadar olumsuz etkileniyor ve bu durumda hiç bir şey yapamadan çaresiz bir şekilde olup biteni izlemek zorunda kalmak herkeste büyük bir acı içerisinde olmaya yolaçıyor.

Önceleri birkaç ayda gelen bu krizler, geçtiğimiz son bir-iki ay içerisinde neredeyse hergün tekrarlanır duruma geldi. Bütün girişim ve çabalarımıza rağmen bu süre içerisinde kendisini ancak bu kriz durumları için sadece iki-üç kez hastaneye gönderebildik. Bunun dışında hastaneye gönderebilmek mümkün olmamıştır. Bunun temelinde, İdare ve Dış Güvenlikten kaynaklı sorunlar olsa da, buna artık kendisinin de gıtmek istemeyişi eklenmiş durumdadır. Çünkü hastaneye gidiş gelişlerden herhangi bir sonuç almadığı gibi, bu gidiş gelişler sırasında güvenlik görevlilerinden gördüğü küfür, hakaret ve aşağılayıcı tutumları artık kaldıramayacak duruma gelmiştir. Her gidiş gelişi kendisi için büyük bir işkence olmaktadır. Bu nedenle de, böylesi kriz anlarında bile hastanelere gitmektense katlı ölmeyi tercih edebilmektedir.

Bu son süreçte gelişen acil rahatsızlıkları dışında, yukarıda belirtilen esas hastalığıyla ilgili olarak (göğüs boşlugundaki mermi, vücudundaki şarapnel parçaları ve sağ ayağındaki kronik osteomiyelit) elbette ki hiçbir şey yapılamadığı anlamına gelmez. Hastalığıyla ilgili olarak kendisi onlarca kez çeşitli hastanelere gönderilmiş ve bu hastanelerde tanı (teşhis) için gerekli bütün tetkikler fazlasıyla yapılmıştır. (Bütün bu tetkik sonuçları şu anda cezaevi tabipliğinde bulunan hasta dosyasında da mevcuttur.) Ancak her seferinde iş, hastanın, hastaneye yatırılışı ve bu temelde tedavi edilmesi (ameliyat olması) aşamasına geldiğinde "mahkum koğuşumuz yoktur" veya "tadilattayız" gibi gerekçelerle her hastane başka bir hastaneye havale etmiştir. Bu konuda İ.Ü. ÇAPA Tıp Fakültesi, İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi hastaneleriyle, Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesinin ilgili kliniklerinin (Göğüs-Kalp-Damar Cerrahisi) hasta için "ameliyat olabilir" diye kararları olmasına rağmen, yukarıda belirtilen gerekçelerle arkadaşın bu ameliyatları gerçekleştirilememiştir.

Elbette ki bu durumu sadece "mahkum koğuşu yoktur" veya "tadilattayız" gibi gerekçelerle izah etmek mümkün değildir. Özellikle öteden beri Dış Güvenliğin (jandarmanın) bilinen ve tutukluları hastaneye götürüp getirdiğinde de sürekli gösterdiği baskıcı ve tedavileri engellemeye dönük tutumu burada da kendisini gösteriyor. Resmi uygulama ve sağlık dosyasındaki belgelere fazla yansımasa da burada jandarmanın (dış güvenliğin) hastaneler (doktorlar) üzerindeki baskıları gözardı edilmemesi gereken önemli bir engel teşkil ediyor. (Elbette ki bu baskıları kabullenenlerin de durumu ayrı bir konu) Bu tür baskılar hemen hemen her gün kendini gösteriyor. Hastanelerde yatırılarak tedavinin gerektiği durumlarda, Dış Güvenlik "dış hastanelerde gerekli güvenliği alamıyoruz, bu nedenle hasta yatırılmasın" biçiminde idare ve doktorlar üzerinde baskılar oluşturabiliyor. Bu şekilde sözkonusu jandarma ve güvenlik konusu olduğunda hiçbir kurum ve kişi, sorumluluk almaya yanaşmıyor ve topu birbirlerine atabiliyor. Cezaevi idaresi jandarmayı, jandarma doktorları, doktorlar jandarmayı suçlayabiliyor ve dolayısıyla olan hastaya oluyor. Bu şekilde üç dört yıldır arkadaşımızın tedavisi ordan oraya havale edilerek engellenmiş olunuyor. Bu durumda hastanın girebileceği ruh halini siz düşünün. Tedavi olması için gerekli olan bütün tetkikler zor bela (çünkü her bir hastaneye gidiş geliş bile ayrı bir sorun ve işkence konusudur) ve aylarca süren yoğun uğraşlardan sonra tamamlanıyor, iş tam tedavi aşamasına geldiğinde uydurma gerekçelerle bu tedavinin gerçekleştirilememesi ister istemez hastada büyük bir karamsarlık, ümitsizlik, sıkıntı ve çaresizlik duygularına yol açıyor. Elbette ki bu da hastanın durumunu daha da ağırlaştırıyor. Bu durum, elbette ki sadece Sevgi arkadaş için değil, Sevgi arkadaşın durumunda olan tüm kişiler için geçerlidir. Ancak Sevgi arkadaşın durumu giderek ağırlaştığından dolayı bu durumunu kamuoyuna maletmekten başka çare görünmüyor.

Tüm bu durumların ve Sevgi arkadaşın nasıl bu duruma geldiğinin daha iyi anlaşılması için kendisinin bundan önce yaşadığı kimi durumları kısaca da olsa belirtmekte yarar var sanıyoruz. Kendisi 1980 Siverek doğumludur. Daha 16 yaşındayken kayıp olan ablasının PKK saflarında olduğunu öğrenmesi üzerine onu bulmak amacıyla izini sürmeye çalışıyor. Bu şekilde sora sora Bingöl köylerine ulaşıyor. Burada kardeşinin izini sürdüğü sırada bir köyden başka bir köye giderken asker ve özel timlerin pususuna düşüyor (30 Haziran 1996). Saatlerce süren yoğun ateş bombardımanı altında tesadüfen ölmeden, yaralı olarak bir gün yerde kaldıktan sonra baygın durumdayken PKK'cı diye ele geçiriliyor. Bu yaralı haliyle kanaması durdurulduktan sonra JITEM'de bir ayı aşkın süre boyunca tutulduğu yoğun işkenceli sorgulamalar ardından Bingöl cezaevine atılıyor. Bingöl cezaevinde bu şekilde yaralı olarak tutulduktan sonra Mayıs 1997'ye kadar Diyarbakır ve Batman cezaevlerinde tutuluyor. Tedavisi daha çok birlikte kaldığı arkadaşları tarafından gerçekleştiriliyor. En son, durumunun ağırlaşması üzerine kaldırıldığı Dicle Tıp Fakültesi hastanesinde mahkum koğuşunun olmaması gerekçe gösterilerek tedavisi için İstanbul'daki tam teşekküllü hastanelerden birine gönderilmesi gerektiği belirtiliyor. Bunun üzerine Mayıs 1997'de İstanbul Bayrampaşa'ya sevki gerçekleştiriliyor ve bu tarihten beri tedavi olması için Bayrampaşa cezaevinde tutuluyor.

Yukarıda kısaca özetlediğimiz bu yaşanmış öykü, cezaevindeki asker ve idarenin Sevgi arkadaşa niçin böyle yaklaştıklarını yeterince açıklıyor sanırız. Ayrıca durumunu daha detaylı olarak öğrenmek istiyorsanız kendisiyle, ailesiyle ve avukatıyla da ilişkiye geçebilirsiniz. Ailesi şu anda İstanbul'da ikamet ediyor. Annesi, Barış Anneleri Derneği çalışanlarından biridir. Buradan annesine ulaşılabilir. Avukatı (İstanbul BARO'su avukatlarından) Eren Keskin'dir. Sağlık dosyasının birer örneği bizde, ailesinde ve avukatında mevcuttur. İstiyorsanız bir örneğini size de gönderebiliriz.

Arkadaşın sorununu çözmek için bizim de kendi cephemizden bazı girişimlerimiz oldu ve bu girişimlerimiz halen devam ediyor. Ancak henüz herhangi bir sonuç almış degiliz.

Sorun yeterli hastane veya hastane donanımları değildir. Sorun, burda devletin veya en azından devletin buradaki (cezaevi) temsilcilerinin gösterdiği tutumdan kaynaklanıyor. Herhangi bir tam teşekküllü hastenede gerekli sürede tutulması durumunda tedavisi kolaylıkla gerçekleştirilebilecek bir tedavidir.

Normalde bu durumda olan tutukluların tedavi olmaları için salıverilmeleri yasal olarak da tanınmış bir haktır (CMUK'ün Ceza İnfazının 399'uncu maddesi) ve bu bölge Cumhuriyet Başsavcısının bile yetkisinde olan bir konu olmasına rağmen bu, Sevgi arkadaş için -herhangi bir gerekçe de gösterilmeden- işletilmiyor.

Sizden de beklentimiz, kendi cephenizden konuyu gündemde tutarak bu girişimleri yapmanızdır.

Bu konuda gerekli duyarlılık ve girişimleri göstereceğinize olan inancımızla selam, saygı ve sevgilerimizi iletiyoruz.

İnt.Dr.M.Reşit Arslan
İnt.Dr.Ali Dursun

Hasan Erdem

Y.Kemal Turan (Konya)

Yavuz

Arman Akın

DUYURULAR

ANKARA KİTAP FUARI
LeMan standında İmza günleri
13-21 Mayıs tarihleri arasında Atatürk Kültür Merkezi'nde LeMan yazar-çizerleri kitaplarını imzalıyorlar...

Erhan Güleryüz'ün şiir kitabı "KİREMİT UÇURAN" çıktı!

LeM
Sayı: 445. 20 Mayıs 2000. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfi OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOUMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Güneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● Bina Görevlisi: Yasin ACIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlkay ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yapıda, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

& SANAL SİMGE

SANAL SİMGE halkı... O internette tanıştığın birisiyle CHATleşip *sonrada buluşma* olayını daha neşeli hale getirmek istiyordu! Chatleştiği adam, Simge'deki pozitif enerjiyi görüp.. ona dağbaşında cinci *hoca - dertli kız* fantezisini önerdi. ama adamın iğrençliğine bakın işte.. belki de gerçekten cinci hocaydı puşt... çünkü bu sürpriz buluşmalar hergün yaşanıyor. Anadolu'da... artık hemen her taşrada internet cafe var. çobanlar... ev kızlarıyla... dul öğretmenler.... manifaturacılarla.. chatır chatır chatleşiyor.

Derileri bir kenara bırakın gayrı.. uzunun çilesi bir yolun sonunu gelmiyor. artık oturup soğuk bi ayran içmenin zamanı geldi! evet evet... sibernetik GICIK Bahadır Boysal ... sizin soytarı sandığınız odamın türlü oyunlarla rakseder, arzuyla kıvrılıp bükülerek aklınızı almasına az kaldı bebeğim... (çizgi romanlar, karikatürler, posterler, gıcır gıcır, gıcır gıcır...)

SON

bahadirboysal@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

27 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/22 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

2. ZONTALIK ALTIN ÇAĞI VE SEVİNÇ KURŞUNLARI

80'lerde Özal sonrası Türkiye'nin dinamiklerinde yaşanan değişim bize **zonta** sözcüğünü buldurdu. Bu sözcüğü bulan ilk kullanımında da mahkemelik olan bir çizer arkadaşımız da hapislerde yatb. **Kültürel erozyon, etik çöküş moral değerler kaybı, statü, para hırsı,** bunlara yeni sahip olan barbar bir kavim gibi önüne çıkanı talan edip, kentleri ve değerlerini işgal eden yabani ama iktidara oynayan bir güruh. **Limon-Leman** bunlara **zonta** adını verdi, bir çizerini hapse gönderip bedelini de ödedi ve bu güruhun birey olarak psikolojisini ve yıkıcılığını işleyen binlerce karikatürünü yayımladı. 80 ihtilalinde 650.000 solcuyu hapislerden geçirip ezdiler. Hem kitapları, hem yazanlarını, hem okuyanları yaktılar. Ardından Özal kuşağını yarattılar. Kitabında, şiirinde, sinemasında olan saf gönüllü son kırıntı insanları 'Entel' diye yaftalayarak önce sindirdiler sonra yok ettiler. 90'larda 'medya canavarlarını' güçlendirip **'Yükselen Değerler, Beyaz Türkler'** ideolojisini zehir gibi yaydılar. Şimdi 2000'lerde insanın aklının alamayacağı kadar seviyesiz bir pespayelikle ekranlarından, gazetelerinden sunucu, arabeskçi, haberci, manken, şarkıcı, komikçi ucubelerden oluşan bir lağıma boğdular tüm ülkeyi... Bu lağımın fare ölüsü kokusu cinnet çıkarır. Maç kutlamalarında silah atılır. Bebekler öldürülür. Asker gönderme kutlamalarında 7 yaşında çocuklar cennete gönderilir. Bir 'jean' defilesinde podyuma zonta çıkarıp havaya silah sıkılır. Daha çoook şeyler yapılır..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

göksel@leman.com.tr

GÖKEL

● Ahmet Çakar (Göbeği açık kızı meclisten atan kafası saçık))

IMF Türkiye Masası Şefi Carlo Cotarelli (Kurtarelli bizi baba!)

Hadi Uluengin Gülay Göktürk Cengiz Çandar (Çin yolcusu Ulusal Döneklik Komitesi)

● F Tipi Cezaevi (Sıfır noktasındaki adalet)

● Pakistan Yobazları (Kadına gülmeyi yasaklayan ve tecavüze uğrayanı tahrik etti diye hapse atan psikomanyak ruh coğrafyası)

● Holigan Cinayetli Mahkeme Güruhu (Ne gurur duyuldu ha, çeteciyle ayn,katille ayn!)

● Galatasaray ve Asker Uğurlama Magandaları (Silahsız gezemeyen şenlik denyoları)

lale@leman.com.tr

Küçük Sözlük Fotoş

"Karışık" Demek Ne Demek?

Dilek (9.5) "Karışık yani her yeri karıştırıp araştırmaktır. Onun için karışık yerleri araştırmaktır.

Cemal (10) "Bulanıma"

Saime (9) "Hiç bir şeyin yeri olmadığında karışık denir."

Zeynep (10) "Birbirinekarışan varlığa karışık denir.

Emrullah (9) "Bir bulaşmış varlık."

Celal (9) "Yani dalların varsa karışmışsa ona karışık denir."

Mehmet (11) "Karışmış bir çorba mesela o çorbaya benzer büssülü şeyler."

İsmail (10) "Karışıklardan kek yapabiliriz."

Emre (9) "Bir insan konuşurken öbürki de konuşursa karışık olur."

Fatih (11) "Çarman çorman şeye karışıktır."

Halime (10) "Bir şeyi karıştırırsın mesela elbise aldın onu karıştırırsan karışık demektir."

Kurtuluş (9.5) "Örneğin: Silgi ile kalemleri ve açıcakları birleştirdik buna karışıklık denir."

Tuğba (10) "İçinde herşeyolan bişey."

Gökhan (10) "Karışık bir bilav olsun fasilyele karıştığı zaman bir karışık denir."

Güldane (9) "Allak bullak demek."

Yeşim (9) "Bir şey karışıktır Örnek: Bir ip düşünelim ip karışıktır."

grafiler Fotoş

"79" İptal... "83" İptal!..

...sonra Kırmızı Başlıklı Kız, ormanın derinliklerine doğru dalmış!..

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Nazım Hikmet ölümünün 37. yılında Moskova'da mezarı başında anılacak. Türkiye'den de çok sayıda davetlinin gideceği anma törenine Kültür Bakanı İstemihan Talay'da katılacak. Türkiye böylece ilk kez Nazım'ı resmi olarak anmış olacak...

TÜRKMEN DOĞALGAZI DİYALOĞUNDA PUTİN DEVREYE GİRDİ DOĞAL GAZI KAPTI.. TÜRKİYE AVUCUNU YALADI.. Türki Cumhuriyetleri, kardeşlik, kandaşlık, vızıltı çıktı. Putin Türkmen'den gaz alacak, Türk'e satacak, Türk halkı daha pahalıya ısınacak.. Yurdum insanı Türkiye ile gurur duyacak. Basiretsiz politikacılar bundan zerre utanmayacak.

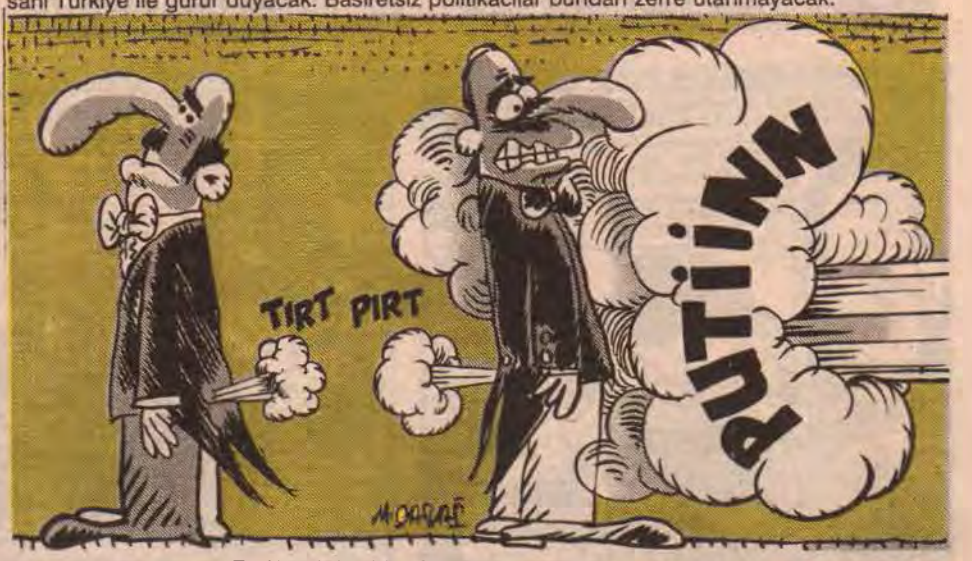

Tutuklu ve hükümlülere "hücre tipi" ve tabutluk olarak nitelenen, Adalet Bakanı ve medyanın ise "oda tipi" modern cezaevi diye lanse ettiği "F tipi" cezaevlerinde son aşamaya gelindi...

Azilzede, eski Bakan Sadi Somuncuoğlu, 1980 öncesi MHP'nin demokrat bir parti olduğunu söyleyerek, "bir yıldır hiçbir konuda müzakere yapılmayan MHP artık demokrat özelliğini kaybetti" dedi..

Pakistan'da kadınlara yasak üstüne yasak.. Şeriatçı uygulamalardan en sonuncusu, kadınların göze batmamak için kahkaha atmamaları, pazarda yürürken yüzlerine sert bir ifade takınmaları, erkekleri kadına yönelik cinsel suçlara teşvik etmemeleri tavsiye edildi...

Bakar bakmaz Çakan Çakmak MHP'li İdare Amiri... Görevi geldikten hemen sonra kısa etek giyen gazetecileri meclis kulisine sokmayan TBMM İdare Amiri MHP'li Ahmet Çakar, bu kez de milletvekillerini ziyarete gelen Galata Saray kafilesindeki kısa kazaklı bir bayanı, göbeği açıkta olduğu için bağıra çağıra dışarı çıkarttı... Tavsiyemiz etek ve göbek radarı Ahmet Bey için Meclisin namusundan sorumlu bir bakanlık açıp oraya bakan olarak atanması.

Sivas katliamı sanıklarından Faruk Ceylan cezaevinde açık görüşle de eşiyle ilişkiye girdi; bir oğlu oldu adını da "Mücahit" koydu...

ŞİMDİ BUNUN ADINI SİZ KOYUN

Biz mizahçılar, 70'lerde maganda ismini bulduk çizdik 80'lerde zonta ismini bulduk, hapse attılar, yine de çizdik 90'lar boş geçtik. 2000 modelinin ismini siz Leman okurları koyun istedik. Gönderdiğiniz isimleri hem yayınlayacağız, yayınladıklarımızı sizlere oylatacağız, hem bu isimleri esprilerimizde kullanıp çizeceğiz, hem tuttuturup tarihe geçirmeye çalışacağız, hem de eserlerimizle 'yanım elma gönül alma' ödüllendireceğiz..

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

açık büfe

••••••••met üst••••••••

altları hayatla çizilidir

- işlevsel, uyarı, öneri, açıklama, replik cümleleridir aslında.. ya da öylesine sarfedilmiş sıradan söz dizimleri gibi görünürler... ve fakat, ama, ancak pek çoğu o anki hissiyatıma uygun yan tesirler gösterirler... ya da başkalarında böyle olmayabilir, bilmiyorum... işte onlardan toparladım size bir demet-

"oto-yol'da durulmaz, geri dönülmez"

- sıradan bir trafik levhası, uyarısıdır.. lakin beni pek çarpmıştır.. çok sarhoşken bir gece, bir arkadaşın arabasının arka koltuğunda yarı sızmışken, araba hızla kadıköy'e doğru yol alırken -ağır çekimde- gördüm ben bu yazıyı ve anında ilaç gibi geldi ruh hâlime.. ayıldım, açıldım, rahatladım... bir mutlak hakikati, hayatın anlamını, maksadını, sonunu o an orada çözmüş gibi huzurla, arkadaşıma dokunup:'hadi çorba içmeye gidelim' dedim-

üyç gool üyç puan çook guzzssel"

-galatasaray'ın brezilyalı file bekçisi cladio taffarel'in bir sözüdür bu.. hemen hemen cimbom'un her galibiyetli maçı sonrası kendisine uzatılan mikrofonlara sarfeder bu cümleyi: 'üyç gool, üyç puan, çok guzzssel' mutludur, gururludur, ailesini, işini, hayatı ve çocuklarını seviyordur.. tüm memnuniyetini atasözü gibi özetler bu cümle.. ben de çoğu zaman mutluysam, neşeliysem, işler yolunda gidiyorsa, 'naaber', 'nasılsın' driye soranlara taffarel'in cümlesini söylerim: "üyç gool üyç puan çook guuzzssel"-

"fiş biletle muteberdir
film sonuna kadar saklayınız"

-eskiden sinema biletleriyle beraber verilen ve üzerlerinde yer numaraları olan bilet kadar büyük kağıtlarda yazardı bu not-uyarı.. ben çok ciddiye alırdım.. film sonuna kadar değil, eve kadar saklar, atmazdım o fişleri.. 'muteber' kelimesi nedir bilmeden.. 'fiş biletle niye muteber' diye sormadan.. bir sır gibi saklardım avucumda o fişleri.. bununla da kalmaz eve gidip deftere yapıştırırdım.. üzerine de hangi filmi seyrettiğimi yazarak.. sonra bir oğlum oldu ve yırttı attı birgün o defteri, oynarken.. hiç üzülmedim.. hayat ben'le, ben oğlumla, 'muteber'dık, anladım.. anladım, ağladım-

"müslüman olan buraya çöp dökmez"

-dolapdere'de bir duvara, kırmızı boyayla yazılmış.. vaktiyle bu duvarın karşısındaki evde 'şair ece ayhan' otururmuş.. ne laf, ne de boya mühim olan.. mühim olan, yazıldığı duvar.. bu yazı habire çöp atılan bir 'kilise'nin duvarına yazılmış, kırmızı boyayla.. 'hiç değilse dinin hakkı için buraya çöp atma be ya' der gibi.. bir azınlık 'el insaf' nidası olarak.. günlük hayatta ruh halime uygun düşerse içimden çok kullanırım ben bu cümleyi-

"yıllar sonra diyarbakır"

-senaryosunu yılmaz güney'in yazdığı, yönetmenliğini şerif gören'in yaptığı 'yol' filminden bir repliktir.. halil ergün'ün canlandırdığı karakter söyler.. '..beni sevenler, sevmeyenler, karım çocuklarım' diye de devam eder replik.. bir umut ve bir boğazına kadar şapa oturmuşluk hâli vardır bu cümlede.. diyarbakır'a yıllar sonra gelmek güzeldir ama dertler dizboyudur.. hem sonu da hiç mutlu bitmez hikayenin.. daha çok onulmaz, çaresiz durumlarda, 'fike fike' hallerde söylerim ben bu cümleyi içimden.. 'ya herro, ya merro' durumlarda yani: 'yıllar sonra diyarbakır'-

-haftaya devam edecek-

melust@leman.com.tr

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK

HEEY BİR DAKKA!.. BİR YANLIŞLIK VAR!..

Paranoya

BUGÜN ALMANYA'DAN AMCAM GELECEK...HAVAALANINDAN ALABİLİR MİYİZ?..

TABİİ, HADİ GİDELİM!..

HAVADAYKEN İRTİFA KAYBEDİP BU YÜZDEN BÜTÜN AĞIRLIKLARINI AŞAĞI ATAN ALMANYA UÇAĞI, ALANIMIZA İNMİŞ BULUNUYOR...ATEŞİN, ATEŞİN!..

SEVGİLİ CEMAAT... BU CUMA VAAZ OLARAK ÜÇ BİLİNMEYENLİ DENKLEMLERDE KOSİNÜS NASIL BULUNUR SİZE ONU ANLATICAM...

ŞÜPHELİ GÖRDÜĞÜNÜZ SEKİZ KİŞİLERİ TOPLAYIN..!

KAHRETSİN, ÇANTALAR KARIŞMIŞ!...

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

Yılmazkadir@leman.com.tr

LeMan 6

• Bir gün havlu corap giyen bir sanatçı gelsin,ona bakanlığı verioom!..

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

HACI AMCA İKİ EKMEK RİCA EDİYORUM...

KARAR VERDİM ABİ, ŞU SİGARAYI BIRAKI - CAM!..

HE HÜ... SON KARARIN MI?..

SENİ ÇOK SEVİYORUM AYŞE...SENDEN VAZGEÇEMEM!..

EMİN MİSİN CEYHUN?.. SON KARA - RIN MI HA!..

GIDA PAZARI

EMİN MİSİN?.. SON KARA - RIN MI? HE HE!..

YETEER!.. SON GÜNLERDE BUN - DAN BAŞKA BİŞEY DUYDUĞUM...ESPRİ YOK. SUNU HALKIMIN MAL BULMUŞ GİBİ SARILDIĞI BU KLİŞELERİ DAHA FAZLA...FALAN FİLAN...

ŞU ANDA HASTANEYE SÜREKLİ YARALI GETİRİLİYOR. YARALILARDAN BİR KISMI AYAKTA TEDAVİ EDİLİRKEN BİR YARALI DA ÇÖMELEREK TEDAVİ EDİLİYOR..GELİŞME - LERLE TEKRAR KARŞINIZDA OLUCAZ...ALİ KIRCA...

ACİL

ŞU HAPI İÇ ÇABUK...

İŞTE O BENİM... ÇÖMELEREK TEDAVİ OLAN BENİM...NE GURUR KALDI...NE KARİZMA NİYE ÇÖMELE - REK AMA NİYE?..

Espri: Dilaf Sezan

ANNEMLER MUTLAKA NİŞAN İSTİ - YORLAR TİMUR...NİŞAN ALIŞ VERİŞİ YAPALIM...TERLİK ALCAZ SANA...TIRAŞ TAKIMI...İÇ ÇAMAŞIRI...

BUTİK

NE NİŞANI, NE TERLİĞİ YA...BEN DAĞA TIRMANAN, RAFTİNG YAPAN Bİ DOĞA ADAMI - YIM...YANLIŞ BU İLİŞKİ YANLIŞ...ÇOK YANLIŞ..

AY MUHARREM... EVDE HIRSIZ VAR...KALK... VALLAHİ KENDİ GÖZLERİMLE GÖRDÜM... KALK...

UFF... ÖBÜRLERİN - DEN BİRİYLE GÖRÜNMÜŞSÜN - DÜR YA!..

BASIN ARKADAŞLAR BASIN ÜZERLERİNE... AMMA BÖCEK SARDI HA...HEPSİNE BASIN...

BASIN DİYOSUN AMA, HIZLI KAÇIYO - LAR BUNLAR!..

BASIN TOPLANTISI YAPIYOZ... HADİ SEN DE GEL...

Espri: Lifepain...

HÜÜÜP! OH..

HÜÜP..

HÜÜÜP!.. ŞURDAKİ AR - KADAŞ NİYE HİÇ İÇMİYO ÇORBASINI?!..

O İNGİLİZ...ONLARDA Ü HARFİ YOK YA...ONDAN İÇEMİYO ÇORBAYI...

HEY KÜLMANDASI!.. BİZ PRENSİN BALOSUNA GİDİYORUZ...SEN ATEŞİ YAK, E'TRAFI TOPLA!..ODUN KES!..MANDAA!..

HİH Hİİ... SALAK ŞEY!..

canbarslan @ turk.net

barslan@kraman.com.tr

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Reha Muhtar'ın şiirleri ilk kez burada!

Dünyanın ucunda bir bar açılmış
Muhtar Hattı'nı arayan ele merhaba,
Biz ne yapalım, halk böyle alışmış
Çankaya'dan inen kele merhaba!..

Reytingin kralını yapmış kişiyim
Show TV'deki personele merhaba,
Ulusal sınırları aşmış biriyim
Bana tavır alan
Der Spiegel'e merhaba!..

İşim olmaz prensiple ilkeyle
Ekmek bandığım reçele merhaba,
Ana haber olmaz kansız görüntüyle
Bana alegorik diyen
Radikal'e merhaba!..

Reha der ki, umutluyum kasetimden
Kirpiklere sürülen rimele merhaba,
Çekemeyenler çatlasınlar hasetinden
Dağa, taşa, termik santrale merhaba!..

(Mayıs 2000 - Kopenhag)

Atina akşamları bir başka oluyor
Hele bir de günlerden salıysa bambaşka!
Salı ki yavrum, benim izin günümdür
Bildirmem o gün Atina'dan hiçbir haber
Ne tatbikat yapan Yunan Hava Kuvvetleri
Ne de başbakanlığa çağrılan büyükelçi
Umrumda değildir bugün!
Haber atlatmak vız gelir şu an bana
Oturup Selanikliler Kahvesi'ne
Söyleyip oraleti'mi
Hayal kuranım amansızca,
Ne Adalar kalır, ne de modalar kafamda!
Elbet hasret bitecek,
Döneceğim ben de yurduma
Ve ismim patlayacak ülkemde kürk tenlim,
Doyacağım şöhrete, inan
Doyacağım çevreye ve ilgiye!..

(Temmuz 1993 - Atina)

Jet-Lag oldum şu alemi gezerim
Bir sponsor bulamadım gün akşam oldu,
Kendi kuralımca haber yaparım
Bir sponsor bulamadım gün akşam oldu!..

İyi akşamlar nerede yaşıyor ve yaşatılıyorsan
Donna Karan sona kalır diye çırpınıyorsan
Ve duy sesimi Harikam, beni izliyorsan
Bir sponsor bulamadın gün akşam oldu!..

(Şubat 1998 - Klassis Otel)

Fincanı ters yatırdım
Urfalı tekno, tekno!
Kahve falına baktırdım
Mardinli tekno, tekno!
Seni gelecek diye
Antepli tekno, tekno!
Nişan, düğün yaptırdım
Harputlu tekno, tekno!
Global aleme girdim
Berlinli tekno, tekno!
Sonra hemen geri geldim
Ercişli tekno, tekno!
Hastasıyım kafelerin
Parisli tekno tekno!
Takipçisiyim barış sürecinin
Yunanlı tekno, tekno!

(Mart 1999 - Zekeriyaköy)

Yeni cumhurbaşkanımız
Hayırlı olsun göreviniz
Ülkeyi yönetmektir ödeviniz
Hukuk adamlığıdır geçmişiniz
Güzel bir insansınız
Tasarrufta ustasınız
Aile fotoğrafı yerine vesikalık çektirdiniz
"Asliye nasıl kurtulur" diye araştırma ettiniz
Lütfen devam edin sayın büyüğüm
Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nı
Beş kişiye indiriniz
Gerekirse ben bas çalarım
Yeminlen diyorum bu işi yaparım
Yeter ki güzel olsun yarınlar,
Yeter ki girelim AET'ye,
Yeter ki Maydonoz Showland özür dilesin!
Efendim lütfen araya giriniz
Gerekeni yapınız
Bir akşam canlı stüdyo
konuğum olun
Oturup konuşalım dizdize
Anıların spotlarını yakıp
Uzatalım programı biraz!
Ta ki reklam arasına kadar
Ta ki gönüller coşana kadar!

(Mayıs 2000 - TBBM veya TBMM!)

Dişiyle tır çeken gencim
Söyle bana, acı var mı?
Cihangir'de mal satan zencim
Söyle bana acı var mı?

Kısa bir tur yaptığım hayvanlar alemi
Öz kedisini konuşturan kişi
Bar penceresinde sıkışan dişi
Söyle bana acı var mı?

Minik dostuyla gezen selvi boylum
Banko reyting olayı medyum
En iyi kankam, Saddettin Teksoy'um
Söyle bana acı var mı?

Tacizlere uğrayan öğrenciler
Adliyede kavga eden yiğitler
Çatır çutur cam yiyen ilginçler
Söylen bana acı var mı?

(Kasım 1999 - Nisan 2000, Dedikodulu Meyhane, Şenlikli Meyhane, Kırbaçlı Meyhane, Alkolsüz Meyhane)

kilservis@leman.com.tr

Derya Sayın

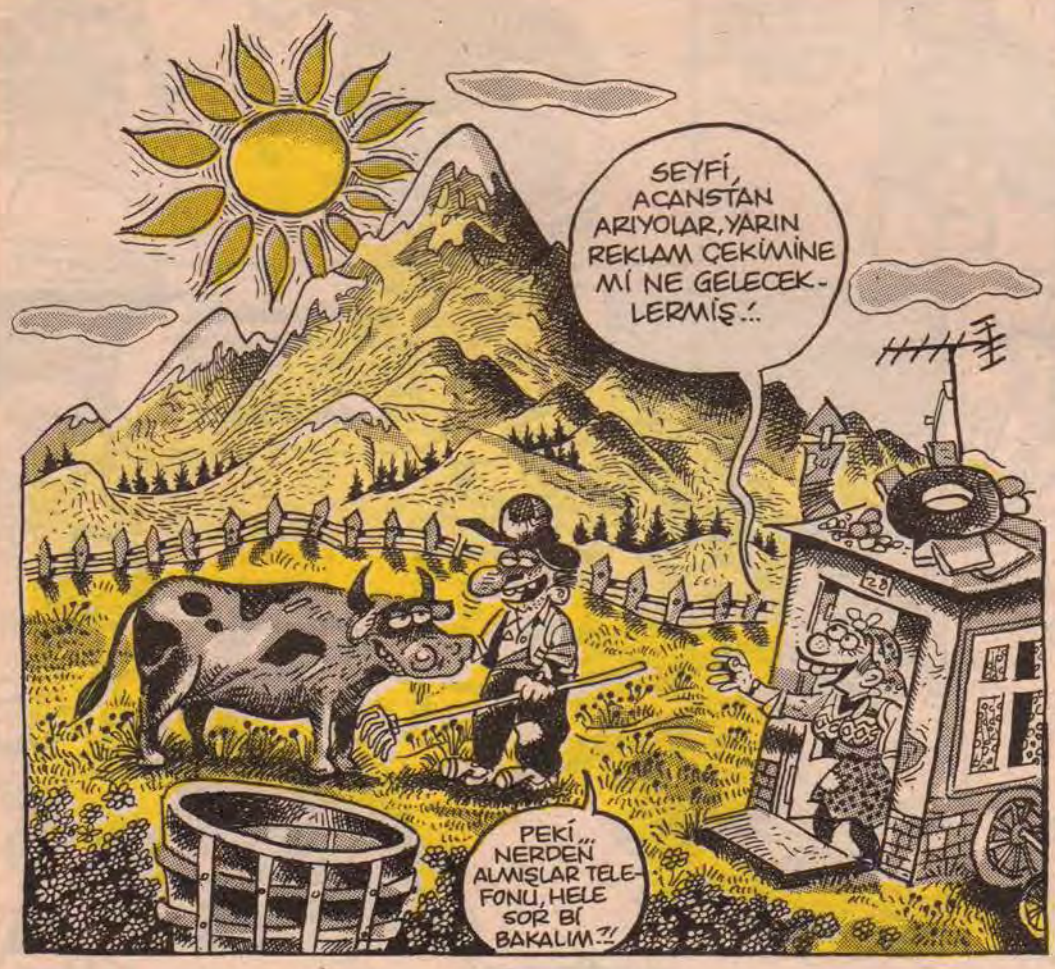

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÖZGE

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

DUMUR DETAYLARI

... Bazı minibüslerde, arabalarda ön camaya da dikiz aynasına birtakım CD'ler asıldığını görmüşsünüzdür. Fakat bir hurdacı arabasının önüne yapıştırılmış pani pani parlayan bir CD görünce ister istemez dumura uğruyor insan... Bu

şekilde, motoru, gaz pedalı, direksiyonu olmasa da bunun da bir araba olduğunu belirtmek istemiş anlaşılan... Bunu Beylerbeyi-Çengelköy arasında her zamanki yürüyüşlerimden birini yaparken ana cadde üstünde gördüm...

• • •

... Gözlükçüden numarası değişen gözlüğümü alacaktım. Hazır mı diye evden telefon ettim. **"Bir bakalım biz sizi arasız, numaranız var bizde"** dediler. **"Peki!"** dedim. Saatlerce bekledim arayan yok. Tekrar açıp **"Çok bekledim, niye aramadınız"**, diye sordum... Telefondaki bayan **"Siz! cep telefonunuzdan aradık, ulaşamadık!"** dedi. **"Hanımefendi, ben cep telefonu numarası vermedim, ev numaramı verdim"** dedim şaşkınlıkla. **"Ama size cepten ulaşmaya çalışıyorlar"** diye karşılık verdi. Ben de **"Hanımefendi yanlış anladınız, ben cep telefonu kullanan bir insan değilim"** dedim. Meğer ev numaramın başına **0532** eklemişler ve o numarayı arıyorlarmış. Gerekçeleri de o gözlükçüye gelen müşterilerin hepsinin cep telefonu varmış, benim numaramı da öyle sanmışlar. Kardeşim hep de bizi bulur böyle şeyler. Demekki aramasak bir şahsın cep telefonunu arayıp arayıp duracaklar. Bu nasıl iletişimdir anlamadımki... En sonunda yürüye yürüye gidip iletişimi sağladım ve gözlüğümü aldım. Artık herşeyi daha net görüyorum.

Gözlükçüden çıktım, Teşvikiye'ye doğru yürüyorum, o da ne!... Bir niyetçi niyet çektirdiği tavşanın kafasına güneş

gözlüğü bağlamış. Fakat, fakat... Yaklaştım baktım. Tavşan, gözlerinin önünde güneş gözlüğü öylece sakin sakin oturuyor. Yahu hayvancağızın gözleri zaten kırmızı, bir de mavi gözlük takılmış. Artık olup biteni mor mu görür, yeşil mi siz hesap edin.

© Firavunun Laneti'ndeki tüm çizimler "görsel hazırlık dolu büyük boy bir albüm geliyor" çok yakında...

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Yaralı İnsanlar Çeker

Manlığı yok bu aşkın, biliyorum.

Bizim çıkışımız yok.İçimde incecik bir sızı kanıyor bunu hissedince, ama onu bildiğim kadar kendimi de biliyorum. Biliyorum, istesem de kopamam ondan....

Onu burada, o yaralı çocukluğuyla başbaşa bırakamam... Birlikte dünyanın dışına doğru savrulsak da...

Oysa başta herşey güzeldir onunla. Beni göklere çıkartır. Alabildiğine yüceltir. Sadece benim yanımda kendisi olabildiğini, bensiz olamayacağını söyler. Bana olmadık anlamlar yükler. Hazımındır kapılmaya bu sözlere, çünkü bu sözlerin arkasındaki o anlam için feda etmişimdir hayatımı, bütün geleceğimi... Kazımak isterim bu ışıklı anı aşkımızın belleğine, onun yaralı çocukluğuna;benim tutunacak dal arayan yorgun hayallerime...

Onun o güneş görmeyen zemin kattaki rutubet kokulu evinde ve onca sefalet ve yitirmişliğin ortasında, sadece bizim görebildiğimiz bir güneşin sımsıcak ve bilge kokusunda o basta içimiz dirilir, o kelb saatler isteklerimize başeğince, yorgun arzularımızı o sadece bizim olan güneşte bahtiyarca ısırdık.

Sadece bu güneşte gerçek kokusunu bulan saçlarının kokusunu içime çeker, bebeğim derdim, ona: bebeğim...

Böyle anlarda bizi gönnezden gelebilir miydi, onun içindeki en değerli şeyleri kırmış olanlar...

Bizi bilkez olsun unutamazlar mıydı o sonsuz sefaletin içinde bile hayata duyduğumuz o minnet ve şükran anında;ellerim onun saçlarının kanayan kokusunu öpüp okşarken, bizi bir kez olsun unutamazlar mıydı...

Bunu düşündüğüm an sezerdim biraz sonra olacakları..Saçlarındaki ellerimin, hayallerimin arasından boşluğa kayıp gideceğini...

Çünkü birden uzaklaşırdı benden, sırtını duvara yaslar, bir sigara yakıp odasının bu dünyadan, bu hayattan çok uzak bir yerine gözlerini diker ve sadece bizim olan güneşinizi akıp, insafsızca çekip giderdi yanımdan....

Her defasında olduğu gibi, böyle anlarda aklıma söyleyecek hiçbir şey gelmez, umutsuzca ve durmadan, **neyin var?** derdim. **Ne oldu yine, ne yaptım sana, neden susuyorsun?**.. Konuştukça, sordukça batardım)..

Yüzü tanınmaz bir hal alırdı. Beni daha birkaç saat önce göklere çıkartıp, hiç olmadığı kadar yücelten insan, şimdi bana nefretle bakmaya başlardı. **Ne istiyordum ondan, neden onu bırakmıyordum. Sahteydim, yapaydı ona gösterdiğim sevgim.Kendim gibi onu da sıradanlaştırıyordum.Ne kadar istesem de onu asla anlayamazdım.Sıradanlığımla içindeki aşkı öldürüyordum...Onun ruhunu soyuyor, onu korunaksız ve tenidme muhtaç bırakıyordum...**

Beni benimle bırak ve git evimden, derdi. **Git evimden. Git ve bir daha arama...**

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

kirikleblebi@leman.com.tr

...birini

Cezmi ERSÖZ

...çok zor olurdu.Sevgisini orada dağılmış bıra...cık bütünleşme anı için bile olsa hayata de...ğinden duymuşken ve geçinişin mutlu ve eş...ini sonsuza dek aydınlatma umudu ellerimde ...geri dönmem her defasında zor olurdu...

...ine onu düşlüyordum.Ona ne kadar kırgın olur...ım birkaç olsun bile ondan ayrı nefes alamaz...yüzümden acı çektiğini görmüştüm birkaç...

...endisini, o yaralı çocukluğunu hatırlatıyordu. ...ok eskiden, derinden ve sonsuza dek kırıldı...

...nsuz kırgınlıktan geriye kalan o suçlu ve de...ğersiz hissetmeye başlıyordum...

...ğıma.. Kendi beklentisiz acılarını hafifletmeye...yordu.Sevgisini bana inanıp ortaya çıkarırsa ...ini, elinde kalan son sevgiyi yağma edecek...Öylesine incitilmişti ki, beni, diğer insanlar...mıyordu... Üzerine kapandığı ve herkes...ın sevgisini elinden alıp başkalarının acıma...a tehdit ediyordu beni...

...beni dışardaki o çok korktuğu insanların, iyi ...niyetsiz giymiş gizli temsilcisi gibi görüyordu. ...iyi kalmış, direnen bir yanı bana inanmak, ...istiyordu... Benimle sokağa çıkmak, hayata ...e kanayan yerlerini sarmak istiyordu... Ama ...incitilmiş, o çok korkan yanı, bunu hissetti...sevgimle birlikte bütün hayatı, bütün umut...

...in korku yüzünden, elinde kalan son sevgisi ...sizliğinde hoyratça ezilir gider endişesi yü...hayatın güzelliklerinden, hatta sevişmekten ...yasaklamıştı kendisine...

...en koyu anında, bu masum, bu ışıklı zevke ...ısına ramak kala, ansızın benden kopması, ...odasının bu dünyadan, bu hayattan en uzak ...esi bu yüzdendi işte...

...yüzüne hayretle bakar, o an benden asılan...ı insanın, daha birkaç saat önce beni neden ...diğini, neden benzersiz sıfatlarla yüceltti...

...Beni kendisinden uzakta tutmak içindi.Beni ...ürkmüş, korunaksız sevgisini benden gizle...ni yücelttikçe benden gidiyordu aslında. ...mak, küçülmemek beni anlamadın, sen ...tün, beni sıradanlaştıramazsın, yok ediyor-sun, demek içindi onca yüceltip, onca göklere çıkarması..

Ona yaklaştıkça, içinde sakladığı gizleri, kirliliklerini hissettikçe ve bana giderek bağlandıkça düşmanlığı daha da artıyordu... Oysa içinde düşmanın en ürkmüş, en korunaksız sevgisini saklayan bir düşmanlıktı bu...

Bilirdim bu düşmanlığı ben.Gecenin en olmadık saatlerinde kapıma gelip, affet beni, ne olur affet, diyen bir düşmanlıktı bu...**Ne olur sevgime cesaret ver, ne olur bana birşey söyle ve ben sonsuza dek seninle olayım.Ne olur bana birşey söyle, o o yaralı çocukluğum sevginle aydınlansın ve birkez, birkez olsun geçmişteki mutlu ve güzel bir anımı sevginin aydınlığında göreyim, diye yalvaran bir düşmanlıktı** bu...

Herşeyde böyleydi.Karşısına çıkan bir düşünceyi, tınıcı, ideolojiyi önceleri alabildiğine yüceltirdi.Bunu kanıtlamak için herkesten önden koşar, varını yoğunu ortaya koyar, canını bile sakınmazdı. Ama sonunda yüceltiği o düşüncede, o inançta yine suçlu ve değersiz kalbini, bendeğini görürdü.Kendisini nasıl aşağılıyor, yerin dibine batırıyorsa, varını yoğunu ortaya koyduğu değerleri de öyle aşağılar ve batırırdı...

Ve sonra yine evine, odasına, kendisine kapanırdı...

Neredeyse yıllardır kendi adına hiçbir şey yapmıyordu... Öyle bir yere gelmiş ki orada durmuştu. Daha fazla gidemiyordu.İçindeki o çok değerli şeyin, yıllar önce kırıldığını artık kesin olarak anladığı an, artık durmuştu. Saklayacak gücü kalmamıştı; başkalarından yıllarca kaçmış, bu arada hep başarmış, hep iyiyi ve mutluyu oynamıştı, anlamazlar, diye. Başkaları anlamayınca kendisi de anlamayacak sanmıştı. Başkalarını kandırırken, kendisini de kandırmıştı... Kendisini daha fazla kandırmak istemiyordu artık. Çünkü kendisini kandırdıkça içindeki boşluk büyüyordu...

Artık hiçbirşey yapmak istemiyordu... Çünkü içindeki kırgınlık gideriimedikçe ne yapsa, daha da kopacaktı kendinden.Ne yapsa, ne söylese kendine rağmen söyleyecek, kendine rağmen yapacaktı...

Çünkü bugüne dek ne yaşadıysa hep o içindeki derin kırgınlığı başkalarından gizlemek için yaşamıştı. Başarmak, birşeylere gelmek, adını birşeylere yazdırmak için değil, sadece o derin yaralanmışlığını gizlemek için çalışıp durmuştu. Herkes onun başarısını alkışlarken, o gizlendiğine seviniyordu... Herkes onu alkışlarken, o kendisine, bir süre daha bana dokunmayacaklar, beni incitmeyeceklerdi, diyordu...

Başarı onun için hayata katılmak değil, içindeki o derin yarasını biraz daha içerilere gizlemek içindi... Bu yüzden hiçbir zaman iyiyi kötüden ayırt edemedi. Ebnek için çaba harcamadı...

Hesap sormadı ona haksızlık edenlerden. Bu yüzden daha çok haksızlığa uğradı.. İnsanların içine çıkmaktan hep korktu. Ama evinde, bir başınayken bile insanların içinde ve en savunmasız haliyle hissetti kendisini. Öylesine korunaksızdı ki, o büyük incitilmeyi insanların arasına bile çıkmadan yaşadı hep... Daha fazla haksızlık etmesinler diye düşmanlarına açabildiği kadar açtı kapılarını...Bu kadarla yetinsinler diye... Ona daha fazla haksızlık etmesinler, diye hep erteledi yapmak istediklerini...Anladı, neye ulaşırsa ulaşsın, dinmeyecekti acısı, kapanmayacaktı asıl yarası...

İşte onu ben böyle tanıdım, bu yanıyla çok sevdim... Onu çok sevdiğim için ben de kendimi ona benzettim. O hiçbir şey yapmıyorsa ben de yapmadım... Sanki yapsam, çabalasam, biryerlerde olmadık başarılar kazansam ona haksızlık edecekmişim gibi geliyordu... Ben de tıpkı onun gibi kendimi suçlu ve değersiz hissetmeye başladım...

Öfkelendiğim, görür görmez hesap sormak istediğim insanlarla biryerlerde karşılaşınca başım utançla iniyor, ya da mahçup bir şekilde gidip ellerini sıkıyordum...

Onu tıpkı beni evine çağırdığı gibi evime çağırıyor, tıpkı bana yaptığı gibi övgülere boğuyor, hiç olmadığı kadar yüceltiyordum...

Sonra da sevişirken, sevişmenin en koyu anında, birden ondan uzaklaşıp, bir sigara yakıp, odanın bu hayattan, bu dünyadan en uzak yerine dalıp giderek ve adeta bambaşka bir kimliğe bürünerek onu evinden kovuyordum...

O beni evinden kovarken ne söylediyse, beni nasıl haksızca aşağıladıysa, ben de hemen hepsini olduğu gibi kendisine söyleyerek kovuyordum... İçim yırtılıyordu böyle anlarda. Ama susturuyordum benciliğimi, susturuyordum kendime duyduğu acımalarımı...

Yıllardır o benden hayata çıkış yolu aramıştı, şimdi de ben ondan bir çıkış arıyordum.

Artık onun imkansızlığında, yitirmişliğinde doğrulamak istemiyordum...

Onun o derin kırgınlığında geçmişimi anıyordum. Kendimi onun gözleriyle görmek istiyordum ...

Kendimi artık onun o derin kırgınlığıyla sevmek istiyordum.

Onu severken anlamışım; çok, ama çok eskiden kırmışlardı beni de...

Mantığı yoktu bu aşkın, biliyordum...

Yaralı insanlar çekerdi birbirini...

* 27 Mayıs Cumartesi günü saat 17:30'da o çok sevdiğim **Dersim'de yarın Zaza Kitabevi'nde**

* 31 Mayıs Çarşamba günü saat 15:30'da **Galatasaray Üniversitesi Konferans Salonu'nda**

* **Yılmaz Odabaşı**, Konuşsam Sessizlik, Gözüm Ayrıda Scala Yay.

* **Mustafa Kemal**, Dünyo Gözlü Sevgili, Kora Dykili

* Sabahattin Teyşun, Fatma Tan, Özlem Yalçın, Sevgi Turan, Kübra Paçacıoğlu, Seval Sağın, Eylem Aydoş, Daisy, Senem, Serdar Özbirt, Esra Sargüll, Mustafa Bursaroğlu, Gözem Kurt, Fatma Hacıoğlu, 10. dan Yasemin Kız, Cihan Kaya, Gaziantep Çocuklar Köyü'nden Pelin, Birgül, Özlem, Bahar, Filiz... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

* Bekiem Bostancıoğlu, Bulent Kılıç, Onur Özkan, İlker Konar, Leyla Ola, Cumhur 1, Kamil Yılmaz, Serhat Barka, Emel Soylu, Savaş Tekin (Beni Leman'dan ara), Ali Ulutürk, Eylem Dündar, Müge Süzülmüş, Antalya'dan Hazal, Onur Susuz, Deniz Güçlü, Turgut Yaşar, Özge Küpeli, U.Koyuncu, Kubilay Dikkaya, Özlem Demiray, Özge Yılmaz, Vuslat Aslan, Özlenen Tuncak, Zeynep Memak (beni lütfen Leman'dan ara), Nihan Demiray, Mine Bahadır, Sıla Dersim, Eyüp Hidiroğlu, Elif Art, Erhan Zengin, Deniz Değirmenci... E-maillerinizi aldım sevgiyle...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

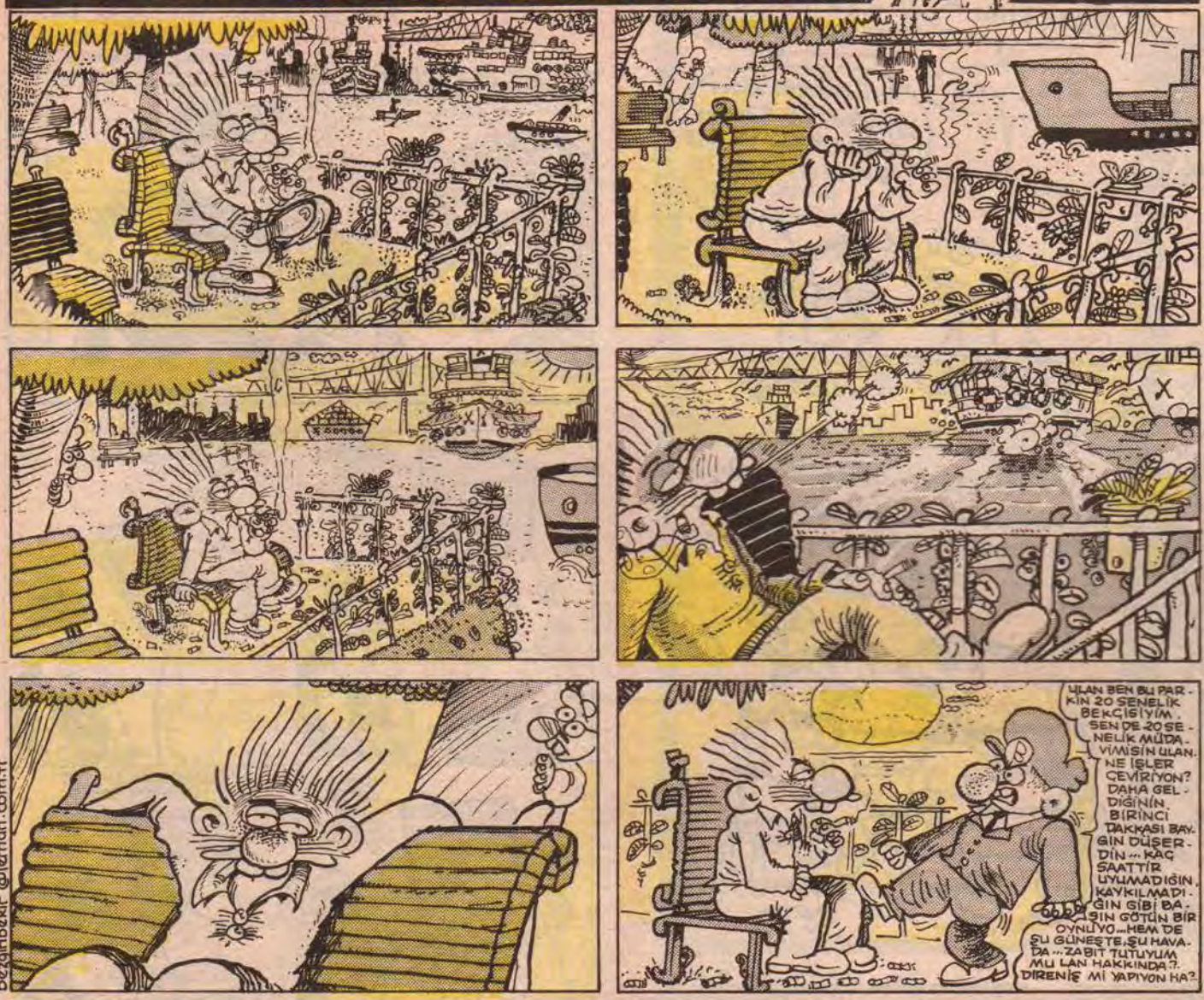

bezginbekir @leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Mide aç, ruh tok!

Futbol ruhun gıdasıdır!

Bu ülkede bu böyle.

Arsenal nal toplayınca aslanın arkasında ve G.Saray Avrupa şampiyonu olunca ruhlar doydu.

Ruhlar doyunca midenin açlığı da unutuldu.

Simidi bile veresiye alacak hale gelen insanımız açlığını unuttu.

Şimdi mideler aç, bedenler aç, beyinler aç, ama ruhlar tok!

Aslında **spor bedenin gıdasıdır** ama, bu ülkede bilimsel kitlesel spor yapılmaz.

Kitap beynin gıdasıdır ama, bu ülkede kitap da okunmaz.

Kimbilir belki de bu ülke insanı beyinsiz!

Beyinsiz olmasa, beynini besleme gereğini duymaz mıydı?

Beyinsiz olmasa, düşünce özgürlüğünü, demokratik hakları kısıtlayan darbecilerin anayasasına yüzde 92 oranında oy verir miydi?

Kimbilir belki de bu ülke insanı midesiz!

Midesiz olmasa, önemli bir bölümü yoksulluk sınırının da altındayken, yani açken, önemli bir bölümü de yoksulluk sınırındayken, bu durumu kabullenir miydi?

Türkiye kişi başına düşen milli gelirde Afrika ülkelerinden bile geri ve gelir dağılımında dünyadaki en adaletsiz ülkelerden biri.

G.Saray Avrupa şampiyonu oldu ama, Avrupa Demokrasi Ligi'nde ve Dünya Kalkınma Kupası'nda Türkiye sondan şampiyon!

Bu durumdaki bir ülkeyi Avrupa Birliği'ne kabul ederler mi?

Avrupa Birliği'ne kabul edilmenin şartı Kopenhag zaferi değil, Kopenhag kriterleri.

Türkiye'nin demokrasisi gibi ekonomisi de Avrupa seviyesinin çok altında.

Nitekim Fatih Terim de yabancı basına verdiği demeçte, "Avrupa şampiyonluğu Türkiye'nin değil, G.Saray'ın başarısıdır. Ülkenin durumuyla ters orantılı bir başarıdır" diyor.

Sonuçta **G.Saray Avrupa'nın başında, ama Türkiye Avrupa'nın dışında!**

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

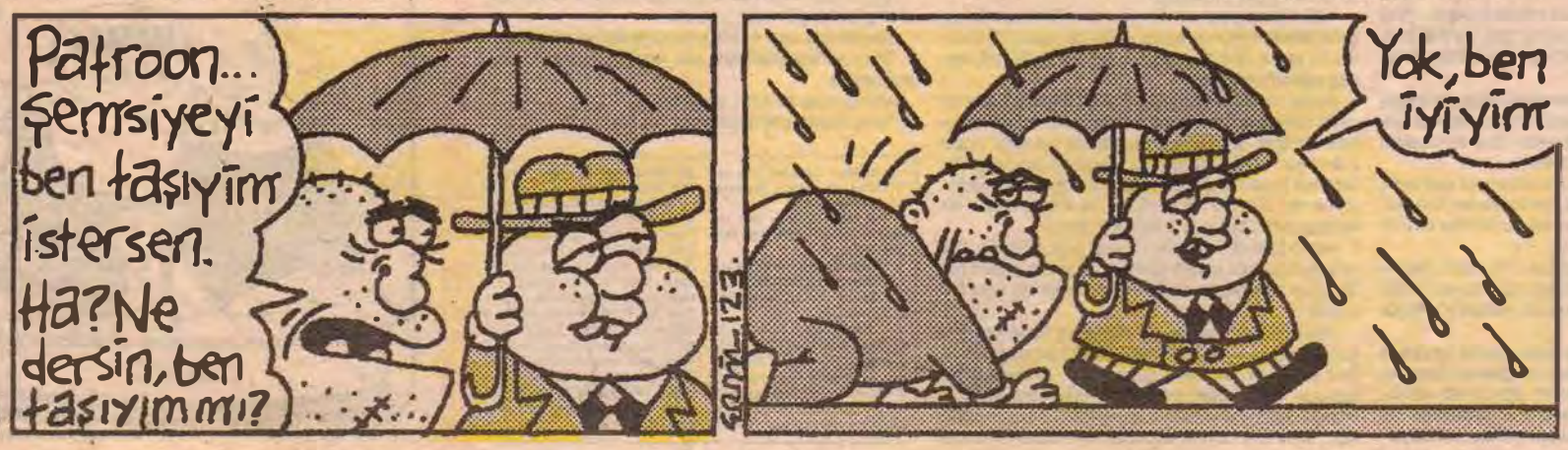

Akşamsefası

Kaset

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

Burası, Ağrı'nın Tutak ilçesindeki Elbarî Beye ait evin içidir...

Bu eve gelen misafir bu odada kalırmış ve her sabah bu odada...

?!!

...odanın duvarlarından gelen güzel bir türkünün mırıltısına uyanıp kalkarmış. Bu sesi dinler...

Sesin, duvar yada tavana gömülmüş olan bir teybin kolonlarından geldiğini zannedermiş...

♫ GULEEEEMIIIIN HEBUU YEK GUUUUL... MIN NE GAAND BÛ JI WEREE JI

Hikâyeyi bilmeyen misafir, sabah kahvaltısında ev sahibinden duvarlarda yankılanan bu büyülü müziğin kasedini istermiş...

NE?!! KASET mi?.. KASET HA... HAH HAH-HAH-HAA!.. AH'HAHH AH AH AH HHH!

HAHH HAHH... KASET HA...' AH HAH

HAHH AH-HAH

Kaset lafını duydukça Elbarî Beyi bir gülme krizi tutar ve aklı yıllar öncesine gidermiş...

HAH HA!

...Taa, Dengbejlik müessesesinin hükmünü sürdürdüğü o eski yıllara.....

İşte o yıllardan bir dengbej: Naroya Metter!..

Bölgede ne kadar bey varsa hepsi Dilaver Bey'in evine toplanmış, dengbeji beklemektedir...

Doğubeyazıt'ın en meşhur simalarından... Bölgenin tüm beyleri bu dengbeji davet eder...

...onun anlattığı hikâyelerle kendilerinden geçerler, okuduğu türkülerle coşarlarmış...

Tutak beyi Dilaver Bey, Naroya Metter'i birgün evine davet etmiş...

...sadece beyler değildir dengbejin yolunu gözleyen... Genç kızlar, kadınlar gizli gizli, kapı aralıklarından dengbejin yüzünü görmek, sesini duymak için beklemekteymiş.

serseme döner.. Hayatı boyunca böyle güzel bir kadını ne görmüş ne de bahsini duymuştur!

Dengbej atından iner ve eve geçerken orada bir kadına rastlar...

Kendisi için ayrılan yere oturur.

Fakat, halinde bir gariplik vardır dengbejin:

Dili tutulmuş gibi, el-kol hareketleri yapar, ağzından anlamsız lefazlar dökülür...

Birtürlü kendine gelemez... Oysa ki türküler okuması, hikâyeler anlatması gerekmektedir...

...ancak öyle imkansız bir sevdaya tutulmuştur ki, durumu dengbejin diline düğüm atmıştır neredeyse...

Sevda imkansızdır çünkü dengbejin aşık olduğu kadın Dilaver Bey'in üç karısından en küçük olanı; GÜLİZAR HANIM'dır!..

Bu aşka Gülizar Hanım da karşılık verince, durum Dilaver Bey'in kulağına gider... Bey, derhal, oracıkta, o misafirlerin ağırlandığı odada karısını öldürtür...

Hikâyenin bundan sonraki kısmı şöyle anlatılır:

O gece, gizlice Gülizar'ın bulunduğu odaya giren dengbej'in şöyle bir türkü okuduğu söylenir ki...

♫ AAAX GULEEEZAAAAR... DIILEEMIN

Hayatında hiç söyleyemediği güzellikte olan bu büyülü türküyü uykudaki çocuklardan, dağdaki tilkilere kadar herkes duymuş ve o türkü o odada kalmış...

İşte bugün o evde, DİLAVER BEY'in soyundan olan ELBARÎ BEY kalır ve evin misafir odasında kalanlar...

...ya gaipten ya da gerçekten o unutulmaz güzellikteki türküyü duyarak yataklarından fırlar... hemen kaset isterler.

BİTTİ...

♪ Sevgili Devrim YAŞAR, hikaye için teşekkür, değiştirdim kusura bakma! ♫ DENGBEJ: Eski Kürt kültüründe evlere gidip hikâyeler anlatan, türküler söyleyen ozan...

Akşamsefası

Melodram Siyaseti

NİHAT GENÇ

UEFA kupasını aldığımız gün, tüm gösterileri ekranlarda izledik, artık eliyle kurt işareti yapan, ekranların içine sokanlara, birkaç istisna, rastlayamadık. Henüz altı-yedi ay önce, bu tür gösterileri fısıltı bulanlar MHP bayraklarını, kurt işaretlerini sürüler halinde yapıyorlardı. Ne oldu, birşeyler mi değişti? MHP hayal kırıklığı yarattı, Apo yakalandı, milli galeyan küllenmeye yüz tuttu. 17 yaşındaki çocukların "milli kahraman" imgeleri, beklentilerini iktidarın Osman Durmuş suratları tatmin edemedi.

Varoşlarda İnternet dükkanları açılıyor, yoksul halk çocukları, arkadaşlıklarını, aidiyetlerini, başka yerlerde arıyor, toplumsal çeşitlilik, zenginlik birçok değişik, alternatif hayat hazırlıyor, topluma karışmak için eskisi kadar "milli" imgelere tutunmak ihtiyacı hissedilmiyor. Teknolojinin en aptalca kullanımı dahi, bilinçli allak bullak ediyor, bir karışık bilinç devrimi yaşanıyor.

Galeyanlarla yaşanan, kasaba milliyetçiliği pompalanarak gençliğin ayakta, "krizde" tutulduğu modernizmin kapısındaki toplumumuzda, bilinç, bir anda bu denli kısa sürede allak bullak olabilir mi?

Futbol tarihimizin en büyük başarısında, sahada gördük ki, MHP davranışları gösteren tek oyuncu, bizden olmayan Romen uyruklu Hagi, sinirlenip, oyuncuyu tartaklıyor, bizim, şahsi "milli heyecanımızda", bizden daha sert milliyetçi tavır gösteriyor, bu kafaları için-için kanştırabilir. MHP'liler dahi Hagi'nin davranışını beğenmedi, akıllı, sakin davranmasını bekledi, Hagi, kraldan çok kralcı oldu. Sert çıkışından utanacağımız bu kaba hareketi eğiticiydi, bize, "kabalığı" kınama tavrını yaşattığı için, bu lüks duygulan Hagi vasıtasıyla edindiğimiz için, Hagi'ye teşekkürler. En gözü dönmüş taraftarlarımızı bile korkutup gölgede bırakan İngiliz holiganlarına da teşekkürler, "kabalığı" eleştirmek lüksünü bize yaşattıkları için.

Eğer yerinde olseydik, galeyan kültürünün en galiz, en iğrenç küfürlerini manşete çeken Star gazetesi çok satacaktı, çünkü "ezildiğimizi" yıllardır ancak bu küfürler tatmin edebiliyordu. Hakem de maçı iyi yönetti, bir sürü bahane de ortadan kalktı. Star gazetesinin yüzüne kimse bakmadı.

Galatasaray'ın başarısında övünüp, izleyeceğimiz en büyük zenginlik galeyana hazır gençlerin zihninde bu spor müsabakasının yapbığı "bilinç" devrimidir. Kızılay Meydanı'ndaki gösterilerde yıllardır atılan "Avrupa Avrupa duy sesimizi" sloganı hiç söylenmedi, galiba bu slogan da tarihe karışb.

Galatasaray'ın başarısı bir "spor" devrimiydi, her devrim gibi bir bilinç sıçratması yaşatb. Yenilseydi, kitleler Star gazetesinin galiz manşetlerine sığınacaktı, Galatasaray kitlelerin elne Star'ı değil, kendi bayrağını tutuşturdu, Arsenal'i değil, "Star" zihniyetini yendi... Ülkemize UEFA kupasını değil, bu yepyeni "zihniyeti" hediye ettil

Bilinçlerdeki "devrim" toplumların tarihinde elli, yüz yıllar isteri Ancak, savaşlar, büyük trajediler, şoklar, birkaç allak bullak edip, "şok" kazançlar sağlayabilir. Depremden sonra da toplum artık eskisi gibi olmayacak demiştik. Kurt işaretlerinin sona ermesinde, gencecik çocukların, "derin devletin, sağcılığın" ne olduğunu, çürümüştüğünü, acizliğini, yolsuzluklarından ekranlardan canlı canlı izlemesiyle şaşırarak şahit oldular. On yıl siyaset dersine tabi tutsak, öğretilemeyecek şeyler öğretti kitlelere, deprem.

Devletin ve sağcılığın yüzyıldır tutunduğu bu sürüler şoklarla "dağılmıyor" ancak, deprem, UEFA kupası bizlere sürünün "kımıldadığını", kafaların karıştığını gösteriyor. İşte bu kımıldanış da bizim için "milli heyecandır", "Milli heyecan" borsamızda, devletin, holdinglerin, polisin hoşuna gitmeyecek iniş-çıkışlar yaşanmaktadır, bu sürülerin artık Tansu Çiller, Osman Durmuş suratlı, eski ahırlarına geri dönebileceklerini sanmıyorum. İzleyelim.

Askerde, mehmetçikler, bir ay bedellilere "ayşecik" diye seslenip, takılıyorlar. 1960'lı yıllarda sinema, umudun, düşlerin, mutluluğun bahçesiydi, toplumun en büyük eğlencesiydi. Kitleler halinde kadınlar sinema salonlarına doluşurdu, herbirinin eşarpları sırılsıklam, gözyaşı olurdu, çifter çifter mendiller... Kadınlar matinesinde fruko satardım, kapıyı örten kırmızı perdenin arasında beklerdim, beş dakika arada kapıyı açar, aralarına dalardım. Gözyaşı galeyanı. Sümkürenler, hıçkıranlar. Beyaz perdede Ayşecik konuşuyor, bilmiş bilmiş: "Sen benim babam değilsin, babam olsaydın...", Ekrem Bora: "Baban olsaydım?".. "Babam olsaydın, boynuna sarılırdım, sarılırdım, sarılırdım, bir daha bırakmazdım..."

Dudakları nemli, sürekli hareket halinde, herşeye zevkli bir kibarlıkla dokunan, sesini'n tınısında buz tutmuş dondurma kayganlığı, kurulmuş bir oyuncak, bilmişlik makinası gibi mantıklı konuşmaları... Eğlenceli ve komik bir hayatın neşeli yollarında büyüklerine hınzırca tuzaklar kurarken, birden şaşkınlıkla kırgın bir aile faciasının ortasında kendini bulması, seyircinin gözünde Ayşecik'i dünyanın en talihsiz çocuğu yapıveriyordu. Çocuksu umutsuzluğunu kelimeleri vurgulayarak dillendirişi, işte duygusal terörizme burada başlıyordu. Biz mi çok ahmak ve uykuluyduk? Dişimizi sıkarak yaşadağımız gündelik hayatta dökmemek için direndiğimiz gözyaşlarını neden sular seller gibi histeriyle Ayşeciğe ağlayan ediyorduk.

Ayşecik filmlerindeki bu gözyaşı selinin ardında ne vardı? 80'li, 90'lı yıllarda TV'de birçok Ayşecik benzeri melodramlar yapıldığı halde neden tutmadı. 60'lı yılların esrarı neydi?

Hepimiz çok çocuklu ailelerde büyüdük, Ayşecik'in ise en fazla bir kardeşi olmuştur. Şımarık bir özgürlük içinde, annesinin boynundan babasının boynuna koşarken, arka fonda büyükçe vazonun yerleştiği bir piyano dururdu. Tek çocuk, ya da bir-iki çocuk, modern aile göstergesi olarak topluma sunuldu, toplum, eğitildi, sonunda herkes bir tane olsun "cici" olsun, dedi. O bir çocuğa mutlaka bir "enstrüman" öğretmek de "modernlik" göstergesi oldu.

Ancak, şımarıklıklarıyla sevilen çocuğa tahammül bir yere kadar; o küçük çocuktan çok geçmeden "üstün bir performans" beklenmeye başlandı. Küçük kız küçük bir ata dönüştürüldü.

Toplumumuz 60'lı yılların kasabasından çoktan çıktı, mahalle-komşu çevresinde çokça görmediği "gizli" hayatları çok merak ediyordu, o denli trajik aileler, o denli acıklı öykülerle çocukların perişan olmasını izledi ki, Ayşecik'in "rahat, "zengin", "şımarık"lığı "lüks" gibi görünmeye başlandı. Ayşecik, platonik kırgınlıklarından, yani Türk sinemasının en ünlü mevzuu, "yanlış anlamalardan" kaynaklanan boşanmalarını önlüyordu. Artık kimse Ayşecik'in anne-baba arasındaki "avutucu" rolünü ciddiye almıyor. Birbirini sevmeyen, aynılmış çiftler, birarada Ayşecik'in büyükadamlaştırılmış konuşmaları tutuyordu, bu "konuşmaları" bugün herkes komik buluyor.

Toplum hızla değişti, Ayşecik filmlerinin psikolojik boyutu, unutuldu, ısrarla beğenenler "nostalji" boyutuna sarılıyor. Ayşecik filmlerinin "etiği" sorgulanmadı, bugün kimseyi de ilgilendirmiyor! Oysa, toplumbilimciler, siyasetbilimciler "bahar" bittikten sonra, gelecek baharın şokunu hafifletmek için, "mevsimi" konuşmak, tartışmak zorundadır. Toplumsal imgeler böyle birşeydir. Bütün bireylerin aynı bayrak altında toplanmış olması değil, "aynı" imgeler altında eşit derece ateşe tabi tutulması, onların tarihi üzerine konuşmak, bize hazine değerinde bilgiler verir.

60 İhtilali ve sonrası, Cemal Paşaları, Süleyman Demirelleri, Menderes belgesellerini hayretle izliyorum, Ayşecik, filmleri hiç kullanılmıyor, bu muhteşem "melodramlar" es geçiliyor. Kınlgan ve yufka yüreklerden oluşmuş bu toplumda bir kişi kahvede devlet aleyhine konuşsa, devletin çökeceğine inanılırdı.

Bu belgeseller hala tarihi kişiler üzerine kuruyor. Böylelikle, tarihi eleştirecek, dönüştürecek, bizleri nihayet düşündürecek bir bilinç gücüne ulaşmıyor. Bilincimizde bir sıçrama, gelişme sağlamadıktan sonra, gelişi, yine melodram.

Oysa, Ayşecik Menderes'ti. Cemal Gürsel'di. Onların ölümü, aynılığı, o günlerde "toplumun bütünüyle dağılmasına" sebep olacaktı!

Bu melodramların gücü hesap edilmeden, o günkü "siyaseti" kitlelerin nasıl algıladığını çözümleyebilmek mümkün değildir. Melodramlarda muhteşem bir "hissi" tepki vardı, bu "hissi" tepkiyi iyi tanıyın, 60 ihtilalinin sebebini de bulursunuz.

Kitleler, sinemayla, siyasetle sıkı ilişkilere girdiğinde, "öznel" tarihlerini unutturan bir mekanizmanın da içine girerler. Kendi ailelerimizi, kardeşlerimizi unuturuz, birilerine baba, diğerlerine bacı deriz, medya, siyaset, sinema, bizlere, daha büyük bir aile evreni açar. Ordaki kahramanları, yakından tanır, onları, kendimizden daha çok düşünürüz. Mesela, Ayşecik'in gerçeküstü, hayali tiplemesiyle, hepimiz özel dertlerimizi, unutuveririz.

Zaten, modern, toplumda, siyaset, sinema, medyanın tekniği de, halkı kandıracak-oyalayacak (manüpüle edecek) bu sanayiyi aceleyle, öncelikle kullanır.

Ne yapar bu teknoloji? Bize, öznel, kişisel tarihimizi unuttururken, yeni toplumsal özneler sunar, Banu Alkan, Çakıcı, Devlet Bahçeli, Okan Bayülgen'in hayatları, ailemizin hayatlarıdır. Kişisel yenilgimizi de, ülkenin siyasal çürümüşlüğünü de bu "isimler" etrafında sorgulanz. Bankalar niye kötü, "Engin Civanlar" yüzünden, üniversiteler niye kötü, "Doğramacı" yüzünden.

Altmışlı yıllarda da böyleydi, Menderes'i niye astılar, ordu yüzünden, Ayşecik niye ortada kaldı ağlıyor, hayırsız babası yüzünden! Hayat hızla değişirken "siyasal" bilincimizde hiçbir değişiklik olmaması, hepimizi topluca karamizaha doğru sürüklüyor.

Artık, Ayşecikler büyüdü, başka bir dünyaya düştü. Henüz, 1980'de, 24 Şubatlar olmadan, banker skandalları yaşanmadan, bir tezgahtar kız, küçücük maaşından eve para vermiyorsa, ayplanıyordu. Bir Özal geçti Türkiye'den, 80'li yılların sonunda, bir tezgahtar kız, küçücük maaşını, ailesiyle, büyükbabasıyla bölüşüyorsa, ayplanıyor, "deli misin sen kızım" diye azarlanmaya başlandı.

Ayşecikler de artık hayatını anne-babalarıyla kurmak istemiyor. Ekmeğini tek başına kazanan insanlar için aile sadece bir ayak bağı değil, kötürümlerin, eski adetlerin, sıkıcı merasimlerliyle donmuş bir tapınak. Bu tapınağın en acı veren yüzü, "özgürlükle" ilgili.

Aile bireylerinin Ayşecik için "cinsel" çağrışımı yoktur, dışardaki dünya ise, bakkalı, müzisyeni, sabcısı, kahvedeki arkadaşı, öğretmeni, herkesin, herşeyin cinsel bir yönü vardır. Aileye sığınmak demek, cinsel özgürlükten ebedliyyen arınmak, demek.

Sokaktaki, medyadaki, toplumdaki bu gepgeniş alleyle cinsel ilişkiye girme ihtimali, sınırsız, ucu bucağı yok... Öyle şaşırtıcı özgür bir ilişki ki, kendi öz kardeşin, "yabancı" geliyor sana, ondan bir içgüdüyle uzaklaşıyorsun, aileyi, Tanrı'nın bir cezası gibi görüyorsun...

Medya, yazarlar, hergün, dağılan "milli birliği", "aileyi" birarada tutmak için Ayşecik'in avutucu dilini kullanıyor, hala. Bugün bu avutucu konuşmalara başta Ayşecik inanmıyor. Ayşecikler ağlasın, zırlasın, onun, ortada kalmış olmasına bizlerin de çok üzülmediğini, Ayşecikler de iyi öğrendi... Modern toplumun bu sert yalnızlığı insanoğlunun tüm kanını dökecek kadar vahşi akıyor bu topraklardal En mahrem, en gizli, en kişisel "duygular" hızla çözülürken, kimsecikllerin de umurunda değil, tek tek kişilerin trajedi'si. Su ile ateş sanki ilk defa karşılaşıyormuş gibi gözlerinde, ağlıyor tek tek insanlar! Apayrı dünyaların umursamazlığından yayılan konuşmuş ahlaksızlık gittikçe "kök" salıyor, her bir gencin beynine, odasına, kimsesizliğine...

Gördüklerimizi, yediklerimizi sindiremeyecek kadar sert ve hızlı akıyor modern zamanlar! Basitleştirilmiş ve yığınlaştırılmış genç kitleler bitpazarındaki ucuz eşyalar kadar "değer, "ilgi" görmeyor toplumdan...

(Ünlü sinemacı Bertolucci'nin La Luna filmi, işte böyle birşey anlatır! Bizler "Ayşecik" sürecinde bir bilinç içinde debelenirken, La Luna filmi, bir "ensest" filmi, oğluyla, annenin cinsel yakınlaşmasını sorgularken, tüm bu soruların sonucundan hareket ediyor. Annenin hayatını öğrendiğimizde bu sonucu çıkarıyoruz, anne, "toplumsal" rolüne kendini kaptırmış, mesleğinde ince eleyip sık dokuyan başarılı bir kadın, arkasına hiç bakmıyor, mesleği öyle ağır basar ki, kocaları onu terkeder. Sonuncda, dünyada biricik varlığı, oğlunun da uyuşturucu kullandığını öğrendiğinde, tüm bu soruları sorar hayatına...

Öylesine bir şok değişme ki, işini, mesleğini, toplumsal rolünü gülünç bulur, hatta, kurulu düzenin, uçsuz bucaksız tarihin tüm terbiye sistemlerini sorgular, yani, o güne kadar oğluna vermediği sevgi, tüm kadınlığıyla devreye girip, başka birşey olur, "oğluna aşık olur!". Film karşısında Avrupalı aydınlar şok olmuştur.

Bertolucci, modern toplumun, saygısız, günübirlik ilişkilerinde sürüklenen aile bireylerinin unutulduğunda, insanoğlu bu kuyudan çıkabilmek için, tarihini, dinini, cinsini, tüm değerlerini "karşıncaktır" demek istiyor. Çok şey konuşabilir film üzerine, annenin, oğluna söyleyecek hiçbir "avutucu" cümlesi kalmamıştır, çocuk da bu avutmaya inanmamaktadır.)

Şiddetli bir tutkuyla, Kızılay meydanında, Karanfil sokakta, Kamu-Sen ve Haro-İş'in mitingini izledim, biri, KESK'i vatan hainliği, apoculuklla suçluyordu, diğerini sağcılar yeni ele geçirmişti... Sendikalarımızın renksiz bir ömür sürdüğü söylenemez, enteresan, nefes kesici bir macera, "sağcılık"tan yola çıkıp, hak arayarak "devletin yakasına" yapışmak. Sağcı sendikaların slogan atan kitlesi binlerce Ayşecik gibiydi. Hak aramak için çıktıkları meydanda, önce, "milli birlik, beraberlik" sloganları atılıyor, "dağılmayalım arkadaşlar, bu vatan hepimizin" temalan ağırlıklı işleniyor. Sanki ülkemizde hiçbir şey noksan, eksik değil. Nefis bir manzaradan sözeder gibi, "devletten" söz ediyorlar. Devlete, aşklarını, bağlılıklarını dile getiriyorlar ve utangaçlık içinde, "üstü kapalı" sözlere sıra geliyor! Güçlü, kararlı bir "sistem" eleştirisi yok, bir piyes gibi hazırlanmışlar, boş, cansız, kuru sözlere fazlasıyla, ahmakça inanıyorlar, tuhaftır, gözyaşı seline dönüşüyor ortalık, ağlayarak, "devlet bize bunu nasıl yapar?" sitemleri uçuşuyor havada. İnanılmaz ama cümleleri aynen şu: "Devletimizden avutucu sözler" bekliyoruz. Gittikleri her kapıdan kovulmuşlar ve onları kovan bakanın adını vererek, bir kişi üzerinden kötülüklere hücum ediyorlar, yani, "bakan" iyi olsaymış herşey yolunda gidecekmiş, bu bakan istifa etmeliymiş... Şekillenmemiş bir hissi tepkiyle sorunlarını çözeceklerini sanıyorlar, kırk yıldır. Henüz tek bir jop yemediler, polisler de onların "sağcı" olduğunu bildiği için gaz bombalarıyla teyakkuza geçmiyor, onlarca otobüsü miting meydanına dizmiyor, al gülümser gülüm coşkunluğu. Ancak, konuşmalar gittikçe kızışıyor, şirin, sitemkar, kabul edilebilir milli terbiye ölçülerindeki muhalefet, iyiden iyiye, kemiğe dayanan gergin, kritik uçlara dayanıyor!

Miting değil, müthiş bir melodram! Çünkü, konuşmalar, ağır sözler solculaştıkça şiddetli bir gerilim oluşuyor, gözyaşı nöbeti burada durup, çelik gibi kusursuz bir sertlik şakırdıyor! Solcu dili kullanmanın dillerine verdiği azgın zevkten hoşlanıyorlar, ama nasıl olduysa, birileri, yeniden "milli birlik ve beraberlik" cümlelerini, polise övgüyü dillendirip, genelimi bir sempati içinde yumuşatmaya çalışıyorlar.

Kırk yılda bir arpa boyu yol alamayan bu bilinç, işte el yordamıyla, işte, solcu görüneceğiz diye utanarak, ite kaka öğreniyorlar, bağırmayın! Aydınlar, medya çoktan bu melodramı çözümlemeli, kitlelere deprem, felaket, skandallar olmadan sözün, düşüncenin sanabn, tartışmanın zevki ve yüceliğini yaşatarak bir bilinç sıçratması yaratmalıydı, olmadı, tam teçhizat burunları üstüne sürünüyorlar, yıl 2000.

Sağcı olduklan için, patronların, siyasal iktidarın onları işten kovmamak için torpil yapacağını bile düşünmüşler, işte burada tatsız bir huzursuzlukla tembelleşip kafaların kanşıyor! Devlet onlara, "Ulan, biz size, solcuları sendikalardan temizleyin dedik, bağının mı, dedik" diye azarlıyor.

Ancak, toplumun en pis köşelerinde, en çamurlu mahallelerinde oturduklan yüzlerinden belli, açlığın, yoksulluğun cümlelerdeki galeyanı, miting ilerledikçe, milli galeyanı yokediyor. Hak talep eden sloganlarda gözleri yerlerinden fırlıyor, damarları şakaklarında zonklıyor, yırtınıyorlar, ancak, milli birlik sloganları, sıkıcı bir merasim gereği zorunlu bir vazifeyi gibi atıyor! Polislerin alaylı gülüşleri hiç yok. hatta, sigara alış-verişinde bulunuyorlar, KESK ve diğer sendikalarda olduğu gibi, "düşman" duruş, eğitilmiş köpekler hiç yok!

Devlet onları canevlerinden vurdu, derin bir acıyla karşılaşbılar, "bilinçleri" allak bullak, hem el ele tutuşmuş iyi çocuklar olacaklar, hem hak alacaklar, bunun mümkün olmadığını biliyorlar; yani, sağcılar, yani, aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık! Babasına ben evden ayrılıp erkek arkadaşımla kalacağım demeye çalışan dünün melek-velet, bugünün utangaç Ayşecikleri gibi.

Devletin adamı olmak, devletin yanında olmak, tam bir bozgun onlar için, güleleyip taşacaklar, kasırga olacaklar, "utangaç" bir halleri var, çılgınlık gibi fırlamış gözleri, zehir gibi, kamçılaşmış gibi "solcu" özlemlerini dile getiriyor...

Ülkemizde ve kendi hayatlarında maddi şeylerin ufak tefek duygusallıklarla avutulmayacağını öğreniyorlar; bekleyeceğiz bu bilincin hazır olmasını, üç-beş seneleri daha var, çünkü açığın, rengi solmaz... Ve yavaş yavaş Ayşecikler terkediyor devlet babayı, gerçek dünyaya bağlanmak istiyorlar, sert meydanların zifiriden, zehirden karataslarını yalayarak, kafatasları parçalanarak, kan kusarak, işte yavaş yavaş giriyorlar modern toplumun çabşan, ürkütücü kapısından. Henüz 60'lı yılların hisslyabndalar, henüz, "kötü adamları suçlayarak siyaset yapıyorlar...

Henüz, KESK gibi üzerlerine gaz bombası atıp analarının .mını görmediler, henüz, aziz ve kutsal gördükleri derin devletin çocuklarını tıergün düzdüğünü, yeni öğreniyorl , henüz "baba, baba" maaşımı ver, boynuna sarılayım, diye gözüyaşlı ağlıyorlar ve bir melodram artık onlar için de şimdi, bugün büyük bir trajediye dönüşüyor, ev dağılıyor.

Yarın çok uzun olacak!...

Gördüğüm tek şey vardı, devletin onları "avutacak" sözü kalmadı, onlar da artık sarılmak için boynuna devletin "avutucu" sözlerden asla heyecan duymuyorlar... Ve hepsi birşey saklıyor dillerinin altında gizlice, ben bir yazarım ve bunu görüyorum. Çanakkale'de geçen hafta on iki yaşında bir kız öğrenci, okul bahçesinde, öğrencilere mikrofonda "Türk'üm doğruyum" söyletirken "Türk'üm, yükselmek hepimizin anasını ağlatmaktır" diyor, öğretmenler, vali herkes şaşkın. Kız öğrenci "ağzımdan kaçtı" diye kendini savunuyor, ama sen, ben, o, hepimiz gerçeğin dil sürçmesinde gizlenip gizlenmediğini artık iyi biliyoruz.

nihatg@leman.com.tr

feyhan@leman.com.tr

Bayır Bucak

Feyhan Güver

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

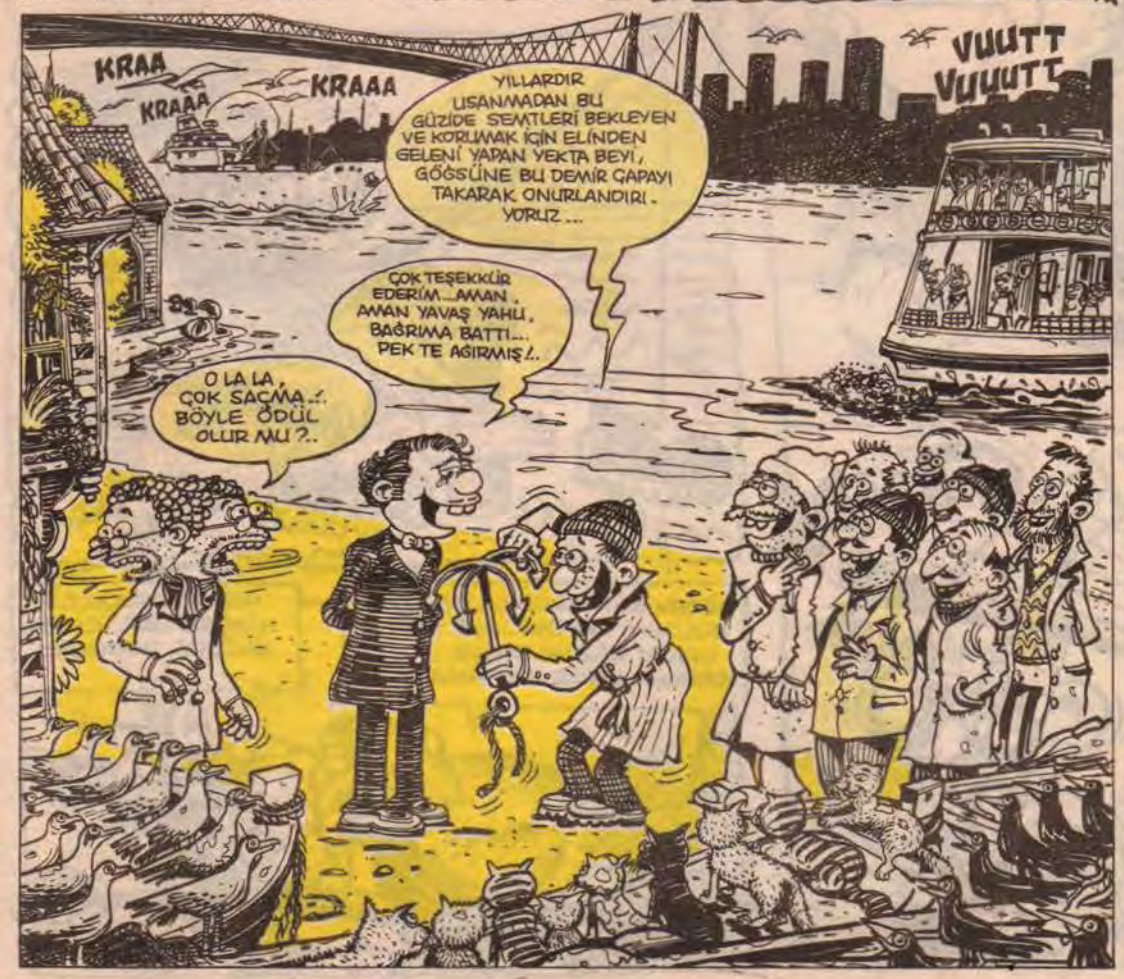

UZAYLILARIN İSTİLASI (7.Bölüm)

Uzaylılar güzel dünyamızı işgal etmişlerdir. Gezegende acayip bir kesmekeş hükûm sürmektedir Fakat bütün bu olanlar Doktor Vektör ve Eyda arasında yasanan çılgın aşkı etkilememektedir. İki sevgili ne zaman başbaşa kalsalar kumrular gibi sevişmektedirler. Fakat uzay kadını Fiyum'un işe ince D ktor Vektör'e yazılmaya başlaması bu ilişkinin yeni olaylara gebe olduğunun reel bir kanıtıdır adeta. Fiyum'un davranışlarındaki garip ik Vektör'ün gözünden kaçmasa da (zaylıdır ne yapsa yeridir) diye düşünür. Gelgelelim Fiyum bir müddet sonra iyice azıtır ve Doktor Vektör'e iyice yavşamaya başlar. Yanından gelip geçerken pandik atmaya, yanağından makas almaya (yalarım) felan gibi laflar atacak kadar işi ileriye götürür. Bir gün (Dünyalıların organlarını inceliyecez) bahanesiyle Vektör'ü soyar ve yalamaya başlar. Vektör (Napıyosunuz hanfendi, rica ederim kendinize gel'in) deyince (Biz uzaylılar dilimizle inceleriz pek çok şeyi) diye kikirdedi Fiyum. (Bu açıklama bana pek namtıklı gelmedi) diye hışımlandı Doktor Vektör. (Skerim mantığını ilkel dünyalı) diye terslendi uzay kadını ve ekledi (Bak oolum bizim gezegende bana çatlak Fiyum derler, kodum muydu oturturum adamı, öyle mantık felan geveleme lûun kadar konuş g tümün doktoru boşuna direnme senin de horuna gidecek) dedi ve nihir nihir diye güldü uzayca. Vektör donmuş kalmıştı adeta. Eydo duysa kıyameti koparırdı. Vektör (Neyse durumu idare ediyim Eyda kıllanırsa -felç edici ışınlarla etkisiz hale getirdi beni- derim) diye düşündü. Fakat bir uzaylı kadını ile sevişmenin yol açacağı etkilerden habersizdi ne yazık ki.

(Ertesi gün NASA. Saat 12.30)

Astronot yemekhanesindeki tüm birimler domates çorbası, patlıcan musakka ve çacıktan oluşan yemeklerini iştahla yemekteydiler. aniden iki astronot tekme tokat birbirine girdi. Astronotlarbası Teylir (Yapmayın ark şlar koskoca astronotlarsınız yakışıyor mu size) diye kavgayı ayırmak için müdahale etti. Fakat arada kalıp burnunun ortasına sağlam bir yumruk yemesiyle dengesini kaybedip pencereden, yirmiyedinci kattan betonzemine çakıldı ve beyni patlamış.

(O esnada Kozmik Cevdet)

Cevdet devamlı suretle boyut değiştirmeye devam etmekteydi. Arkadaşları (Yeter Cevdet bu kadar çok boyut değiştirme napıyosun iyice abarttın ha) felan deseler de Cevdet'e dinletemediler. Cevdet (Keyfimden mi boyut değiştiriyorum dallalamalar, bi bildiğimiz var helhalde) diye haykırıp yeniden boyut değiştirdi. Kozmikti çünkü...

Devamı haftaya

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem
@leman.
com.tr

KAAN ERTEM

İçine kapanık kişilik Burçin...

YANİ O KADAR AKSESUAR FİLAN TAKTIRDIM SANA, YİNE DE KABUĞUNU KIRAMADIN BURÇİN... DURSUN BİR ADAM OLDUN ÇIKTIN!..

Yaa güzelim seni anlamıyorsun ki ben ev adamıyım, ağır adamım, evlenip düğün yapmak, çoluk çocuğa karışmak istiyorum, ama ben bunları dedikçe sen beni maymuna çeviriyorsun!..

A?..ABİ SEN N'APTIN BÖYLE?.. ALT TARAFI BİR KAÇ TANE ERİK ÇALACAKTIK!..

KONUŞMA FAZLA!.. ÖNÜNE BAK!..

LAAAN LAAANN! HIRSIZLAAR!..

Kendi kendini yiyen adam.

BUDA BUDA BUDA DÖRT!

TOK!

AH!

YAA SENİN KADAR SALAK BİLGİSAYAR OYUNCUSU GÖRMEDİM BE!..ULAN İNSAN OYUNUN HAVASINA GİRMEK İÇİN ADAM TUTUP KENDİNİ DÖVDÜRÜR MÜ?..DEMEKKİ PORNO OYUN OYNASAN DURUM DAHA DA VAHİM OLACAK..!

YAA HOCAM ŞU EHLİYET OLAYINI KURSA MURSA GELMEDEN HALLETSEK..?. BENİ DE YORMASANIZ...MALUM İŞ GÜÇ...

VALLA PEK GÜZEL SÜRÜYOR-SUNUZ ZATEN... MADEM TOPTAN GIDA İŞİYLE UĞRAŞIYORSUNUZ ELBET SİZE İŞİMİZ DÜŞER, EHLİYETİNİZİ VERDİM GİTTİ!..

Ulan ulaaan yiğit diycem dilim varmıyo... Bedavadan ehliyet verilir mi lan?. Ulan yapmayın, bu kadar insan telef olurken bu kadar kolay ehliyet verip delirtmeyin, divane edip dağlara çıkartmayın beni be!..OOF OOF OF BE!..

ÖKÜZOĞLU SÜRÜCÜ KURSU

ACEMİ SÜRÜCÜ

ÖKÜZOĞLU SÜRÜCÜ KURSU

"ERDENER ABİ" albümü pek yakında geliyor.

ZİFTLİ SÜTLAÇ

GÖKHAN DABAK

HINZIR MUSUBET GICIK EFENDİ

HİNNNN... NEFİS BİR SOPA DERHAL DEĞERLENDİRMELİYİM...

PEK DE VERİMLİ ÇALIŞIYOR... HIHARHOHARHUHOO.!

TONK

DONK DONK DONK

AMAN TANRIM ON YIL EVVEL DENİZE DÜŞÜRDÜĞÜM PABUCUM...AZMETTİM BAŞARDIM... HAYKIRA HAYKIRA AĞLAMAK İSTİYORUM --- ÇILGIN GİBİ OLDUM AADETA...

GEÇEN GÜN BKUMDA BONCUK BULDUM CEVDET...NE YAPICAAMI BİLEMİYORUM --- SABAHA KADAR UYUYAMADIM...

NE DİYOSUUN?.. HAYRETLER İÇİNDE KALDIM DOORUSU!..

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

iZ PEŞiNDE

Orjinal adı: Ratıbıl feyvırt

Viktır Keningtın, Vaşıngtın Post adlı gazetede muhabir olarak çalışmakta olan cevval bi gençtir. Günlerden bir gün müdür **Edıms Böri, Viktır**'ı odasına çağırır ve ona bir sıkandali araştırma görevini verir, **Viktır** "hay hay abi araştırırım" der. Aradan iki hafta gecer **Viktır** gecesini gündüzüne katıp araştırma yapar, ama hiçbi sonuç elde edemez, fakat müdüre ayıp olmasın diye onu cepten arar *"Alo Edıms abi çok güzel şeyler buldum aklın çıkar, yer yerinden oynayacak abi"* der. Müdür de; *"Yapma ya, vay koçum benim be"* der ve karşılıklı iyi günler dileyip telefonu kapatırlar. Aradan bi ay geçmiştir **Viktır** gene hiçbi şey bulamamıştır. Bu sefer müdür **Viktır**'ı arar ve *"Viktır'cım n'oldu şu sıkandal işinden bi ses çıkmadı da o bakımdan aradım"* der **Viktır** *"Abi yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik yakında her şeyi açığa çıkaracam hiç merak etme"* diye yalan atar. Üç gün sonra müdür **Edıms Böri** *"Ulan bu **Viktır** he abi, yakında abi, zırt abi, zurt abi diye bizi mi yiyo acaba"* diye düşünür ve hemen **Viktır** 'ı arar *"Alo **Viktır**'cım bu akşam bize gelsene, yengen kıymalı Mişigın böreği yapmış hem bi çay içelim hem güne kadar bulduğun şeyleri inceleyelim"* der. **Viktır;** *"Abi yarın getirsem olmaz mı?"* der. **Edıms;** *"Ulan şerefsiz yoksa ip ucu mip ucu yakalayamadın da bizi mi yiyosun"* der. **Viktır;** *"Yok abi olur mu hiç öyle şey, süper ip uçları yakaladım"* der. **Edıms;** *"E ne güzel işte, getir şunları da inceleyelim be oğlum"* der. **Viktır;** *"Abi dosyada bazı eksik kısımlar var bu haliyle incelersen hiç bi şey anlamazsın, boş yere incelemiş olursun onları tamamliyim öyle incele"* der. Bu cevap üzerine **Edıms Viktır**'ın dümen yaptığından iyice emin olur ve *"Jölansi kujansie tüee"* der. **Viktır;** *"Pardon abi ne dedin anlayamadım"* der. **Edıms;** *"Zııtt Erenköy"* der ve ekler; *"Ulan kaşif bi aydır sıkandalı aydınlatacam diye bizi oyaladın durdun, sevdiğimiz bi kardeşimizsin diye sesimi çıkartmadım, ama eğer yarın akşama kadar o sıkandalı aydınlatamazsan zikerim terekeni bilmiş ol"* diye bağırır. **Viktır;** *"Hey dostum lanet olsun bi günde koca bi sıkandalı nası aydınlatabilirim ki"* der. **Edıms;** *"Peki o zaman işi sana teklif ettiğim de niye he abi yaparım dedin, madem yapamıycaktın yapamıycam abi diyeydin ya dallama!"* der. **Viktır;** *"Edıms abi doğru konuş"* der. **Edıms;** *"Nası konuşucamı sanamı sorucam lan ibibik"* der. **Viktır** çok sinirlenir *"Şimdi taksi tutup oraya geliyorum o çemçük ağzını kırmazsam banada Viktır demesinler"* diye haykırır ve hışımla evden çıkar bi taksi tutar. Yolda giderlerken taksici **Leri, Viktır**'a *"Abi memleket neresi"* der. **Viktır** sinirli olduğu için duymamış gibi yapar ama taksici **Leri** ısrarla bi daha sorar **Viktır;** *"Kuzey Dakota"* der. Taksici de Kuzey Dakota'lıdır hemen geyiğe başlarlar. Taksici; **"Abi bizim oralar ne güzel di mi, her taraf yemyeşil! havası temiz, suyu temiz"** der. **Viktır** içinden *"Hay Kuzey Dakota'ya bir sana iki"* der. Ama bu hislerini **Leri**'ye belli etmez *"He öyle"* der. Neyse **Edıms**'ın evine gelirler **Viktır** çıkartır **Leri**'ye yüz dolar verir taksici *"Abi bozuk yok muydu?"* der. **Viktır;** *"Yok abi"* der. **Leri,** *"Abi bende de yok"* der ve beraberce parayı bozdurabilecekleri bi yer aramaya başlarlar. Bu arayış onları iyice birbirlerine kenetler ve çok sıkı dost olurlar. Fakat onca çabaya rağmen parayı sabaha kadar bi türlü bozduramamaları ikisinin de sinirlerini gerer ve kıyasıya tartışırlar. Fakat parayı bozdurduklarında onlar için yepyeni bi hayat başlar, geçmişe sünger çekerler, münger çekerler... **SON**

Soner Günday

copirayt@leman.com.tr
Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

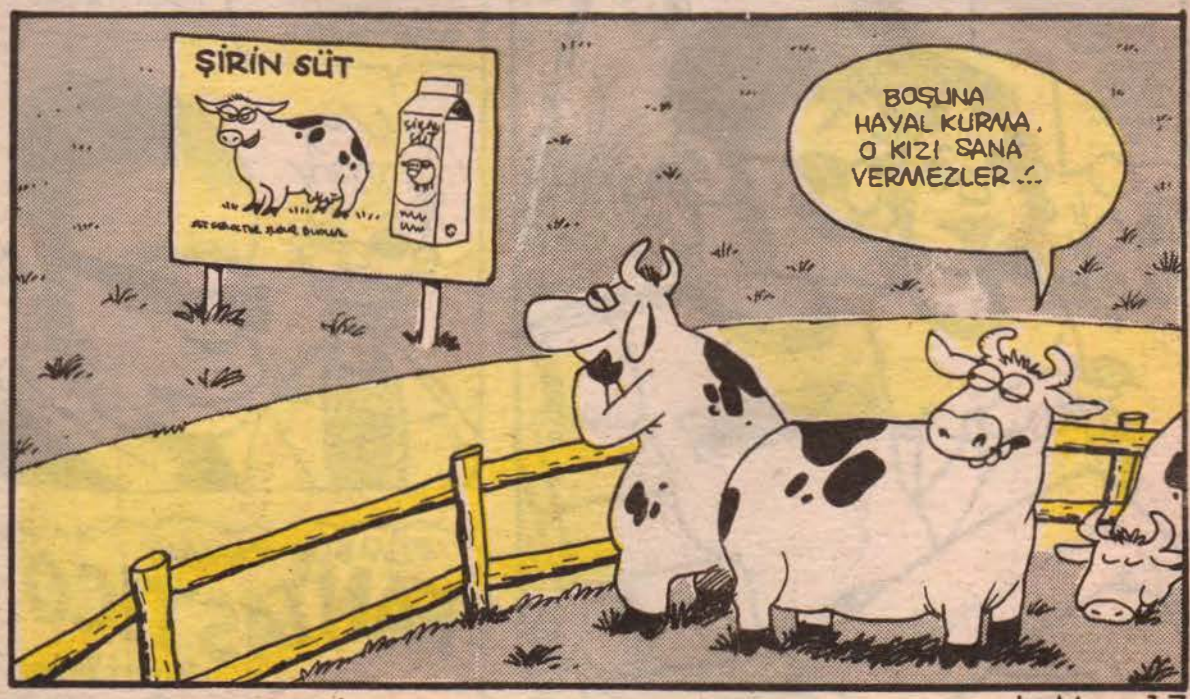

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ŞİİR DÜNYASI GLOBAL TAD VERİSİ
PLAJLAR ve KUMSALLAR

Kumsallar vardır çakıllı, kumsallar vardır kumlu... Doğal mineral açısından zengin olun bu kumsallara sevgili yatırılmalı güneşten ve mineralden istifade ettirilmelidir... Tabi yalnız bununla kalınmamalı, plaj büfesinden vitamini ve kalorisi bol olan besinlerle takviye yapılmalıdır, aksi halde sizi terkedecektir, kuşlar ve doğa ise aynıdır...

CÜMBÜR CEMAAT

FANTASTİCO

Ahmet Yılmaz

ÇOK YAKINDA

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Selam... Her zaman böyle hepsi aynı anda olmaz. Temiz giyinmiştim, temiz bi traş olmuştum. Papucumu bile parlatmıştım biraz, eski bi bezle. İç çamaşırım temizdi, koltukaltımı permatikle almıştım, kulaamı temizlemiştim, tükürmüştüm, tuvalmıştım, kapıya kadar gidip geri gelmiş, tekrar tükürmüş ve, dışarı çıkmıştım.

Dışarısı ne acayip bi yer! İnsan, araba, uygarlık, ilişki falan kokuyor. Biraz kokladım, sonra yürüdüm. Bugün değişik bir gün olabilir diye düşünmüştüm. Arasıra böyle düşünürüm. İyi bi düşünce değil aslında. Daha iyisini de düşünebilirdim. Fazla zorlamadım, orda bıraktım. Şu ceketin rüzgarda açılıp arkama savrulmasından nefret ediyorum! Garip şekiller meydana getiriyor. Bi elimle tuttum kenarından. Böyle iyi. Elimde, oynıycak bi anahtarlık, içmekte olduğum bi sigara falan da yoktu. Ceketimin eteğini tutarak, kendime önemli ve yararlı bi uğraş bulmuş gibiydim. Aptalcaydı da aslında. Fakat düğmeleri iliklemek istemiyorum; sıkılıyorum. Pembe butlarının daha fazlasını göstermek istemeyen acemi bi orospu gibi sanki, sahte ve gergin hissettim kendimi. Sonra rüzgar dindi ve, bıraktım kumaşı. Keşke bi kere daha tükürseydim lavaboya, evdeyken. Ağzımın içinde pis bi tad var hala. Yuttum.

Şu kaldırım varya, işte burayı seviyorum. Sonunda; yola çıkışın köşesi, otla ve çalı çırpıyla, bi ağacın dallarıyla kapanmış. Eğilip, bükülüp falan, o yeşilliğin içinden dalıp geçiyor, tekrar caddeye, yola çıkıyorum. Her zaman böyle olmaz. Papucumu bile parlatmıştım biraz, eski bi bezle. Aslında koltukaltımı filan almadım. Sadece, yokarken, çok iyi ovaladım oraları, almış kadar oldum. Siyah bi fanila vardı, onu giydim. Saçımı taradım, elimle bastırdım. Önüme düşen saçlara, parmaamı falan sokup, abuk sabuk hareketler yaptım aynanın karşısında. Arka dişlerimin arasında küçük bi leke vardı. Fırçalanınca çıkmadı, elimle de alamadım. Tırnaamı soktum, kazıdım, olmadı. Niye böyle bir gayret gösterdiğimi bilmiyorum. Sadece haftanın bir günü. Her hafta da olmuyor bu. Ve hepsi kolay da, yani dayanabilirim ama, gömleğimi pantolonuma sokarken hayat çok zor geliyor! Befrfi bi formülü yok bu tıkıştırmanın! Gitsene be! Sokup, sonra birazını tekrar dışarı çekiştiriyorsun! Büküm leri dengelemeli! Bi boy aynası yok; duvardaki aynayı aldım, şeyimin hizasına indirdim. Al işte! Saçmasapan kıvrılmalar, tuhaf büzgüler! Bazen böyle kaptırmak ilginç. Altı kaval, üstü şişhane olmasın diyorumhani. Madem ki pabucu temizledik, bel hizası falan da düzgün olsun bari. Ya hep ya hiç! Böyle, çok iddialı gibi davranıyosun ama aslında biraz ondan biraz bundan, hayat yine olması gerektiği kadar devam ediyor tabi.

Zaten ilk çıkış anındaki heyecan da kalmamıştı artık. Ufak tefek işlerimi hallettim, geri dönüyorum. Vapura yetişmeliyim. Yetişeceğim kesin bi kere! Sakin yürüsem bile olur! Sadece, bi yere yetişmesi gereken biri gibi falan görünmek istedim şu an. Üzerinize afiyet, bendeniz de biraz alçaklık kompleksi, suçluluk hissi, eşşeklik teorisi, sapıklık mekanizması gibi şeylerden şöyle karışık olarak biraz vardır da. Herneyse, (herneyse dilil işte! herneyse diyip kurmaca gibi devam ediyon ama, herbişiy umrunda şu an!) Yine de herneyse işte, vapura bindim, bi sigara yakıp dolandım koridorda biraz. Hava serinlemişti. İçeri girip koçumu biraz yumuşak bi yere dayama isteği de belirdi ve, attım sigaranın geri kalanını denize. İçerde üşüyen bi yolcu da, açık salon kapısını kapatmaya kalkmıştı ben girerken. "Ben kapatırım" dedim, o yerine geçti. Bu vapur kapıdan da bi tuhaftır. Arkaya mı çengelli ne? Baktım, yok. Ağır bi de meret! Çektim, girdim, laank! İttim, öbür kanadı bunun üstüne bindirdim, tekrar laank! İyi iş becermiştim. Bi iki saniye falan durdum sonra ortalıkta. Kapıyı, yerine kapattığım kızın yanı boştu sadece ama, oturamadım, yürüdüm geçtim salonu, dışarı, kıç tarafına çıktım! Niye girdim, niye çıktım? Hayat bi oyun! O değil de, "hayat kısa, eğlenmene bak!" falan diyolar ya; hesapladınız mı beyninizi sigiyim! Nası yani, kaç yıl hayat, kaç yıl şey? Bi denklem mi geliştirdiniz? Formülünü falan mı ürettiniz bunun labaratuarlarda sanki; hap gibi yavşak özdeyişler var böyle.

Arka taraf biraz kalabalıktı. Köşedeki yangın kutusuna yaslandım, elimdeki dergiyi açıp bi göz attım. Alır atmaz kapattım. Denize falan bakmalı. Deniz dediğin de hep aynı işte. Yan tarafta bi boşluk gördüm sonra; ben dolu sanıyodum. Geçtim oraya, boşluğu tam ortaladım şöyle güzelce ve, elimde cetvel olsa ölçücem nerdeyse! Ulan, iki taraftaki kişilerden birine daa yakın dursam ne olur ki! Niye hep boşluğu ortaliyoz! Seçme, bi tarafa daa yakın oturma şansım olsaydı; boşluun şu tarafındaki siyahlı kadının yanını seçerdim. Neyse, oturup, boşluğu biraz doldurmuş ama, bölerek de, iki küçük boşluk daa yaratmıştım yanlarımda. Fakat fakat, kimse gelmedi ve, rahat bi yolculuk geçirmek için ayaklarımı uzatıp, bi şeyler okumaya çalıştım. Bi adamın günlüğüydü. Ben de bi gün, bi günlük yazmak isterim belki. Bi gün ama! Bir günnük bi günlük yazmak isterdim. O zaman günnük dilil tabi, günlük olur bu! Komik mi? Dilil? Naapiyim, içimden geldi! Bıraktım zaten kitabı bi süre sonra; deniize falan, ufka, uzaklara baktırım dedim şöyle güzelcene. Laank! Dalga kıran çıktı karşıma! Bak bak, uzayıp giden taş duvar! Tabelalar vardı üzerinde. Midem bulanana kadar okudum inatla. "Devlet demiryolları, Betül iç çamaşırları, Dük kravatları, Kale kâğıtları, ve bi banka falan işte. İndim sonra vapurdan ve, temiz temiz eve gittim.

Akşamsefası

LeM Okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Aslı,

Sen şu anda anarşistliğe doğru emin adımlarla ilerlerken, ben de düşüncelerimi aktarmak istedim.

öncelikle anarşizmin bir dünya görüşü olduğuna, insan üzerindeki tahakkümü reddetmesine katılıyor ve bilgisizce "terör-şiddet"le aynı anlamda kullanılmasına karşı çıkıyor, fakat biraz derine inince anarşizmin bir çözüm olmadığını anlıyorum.

"Anarşizm insanın kendini kutsamasıdır. Dindenmüziğe kadar herşey kendisine ait olacak" gibi içi boş laflarla bu vahşi sömürü düzeninin yıkılacağını sananlar, düzenin ekmeğine yağ sürdüklerinin farkında değiller. Zaten parayı tek tanrı kabul eden kapitalistlerin işlerine geldiğinden bu felsefeye, karşı fikir üretme zahmetine bile katlanmıyorlar. Çünkü anarşizmde gelecek yoktur; bugün vardır. Siyaseti, hiyerarşiyi kabul etmez. Böylece muhalif olunmadan, örgütlenmeden özgürlüğe ulaşılabileceği sanılır. Sistemle savaşılmaz! Yani sistemin oyuncağı olunmaktan öteye gidilemez!

Bilmiyorum haksızca karşı çıkmadan, onun sömürü, yağma özgürlüğü elinden alınmadan, hakkının sömürülenin özgürlüğü gerçekleşebilir mi! Özgürlük kazanılmak ve yaşanmak isteniyorsa, onun düşmanlarına sınırlamalar getirmek, zor kullanmak, onlarla savaşmak kaçınılmazdır!

Aslı, eğer gerçek özgürlüğü arıyorsan, çözüm getirmeyen felsefeleri bir kenara bırakıp, "eşitlikçi düzen"e doğru emin adımlarla ilerle!

Hasan

Hangi Kültür Dede

Anadolu'da yaşayan insanları dini duyguların baskısı altında kalarak, bir takım örf ve adetlere bağlı kalmışlardır. Asırlardır devam eden örf ve adetler sağlamlığından ziyade, çaresizlikten sahiplenilmiştir. Nedense metropol şehirlere gidildiğinde, bu değerlerin çoğu hep zarara uğramıştır. Geri bırakılmış büyüklerimiz, devleti baba gibi görerek bizi ezdikçe ezdiler. Köyümüzde yaşarken herşeye özlem duyardık. Bunca baskılara rağmen aydınlarımızın çoğu ya köylü çocuğudur ya da zor imkanlarla kendisini yetiştiren insanlardır. Dedelerimiz hep ahlaki kuralları, yaşam biçimi olarak gördükleri için, bugünkü gençliğin hep sapıklık içinde olduklarını sanırlar. Ama işe yaramayan insanların baskılar altında büyüyen insanlar olduğuna bir türlü inanmazlar. Çocukluğumuzda camiye sırf dedemiz bizi görsün diye giderdik. O da büyük mutluluk duyardı. Devamlı bize vaaz verirdi. Oysaki biz günümüzün çoğunu fındık bahçelerinde mastürbasyon yaparak geçirirdik. Aklımızda hep başka hadiseler vardı.

İstanbul'da yaşanan bütün suçlar, Anadolu'dan gelen insanların yapmış olduğu suçlardır. Gerek eğitimsizlik, gerek ekonomik denge bozukluğu bu vakalara hep zemin hazırlamıştır. Örf ve adetler adı altında yaşadığımız yörelerimiz, törelerimiz bizi en büyük kara cahilliğe sürüklemiştir. Abilerimiz köyden çıkıp, İstanbul'a geldiklerinde, ilk gittikleri yer Karaköy'deki genelevlerdi. Ben bile yirmi yaşında, genelevine ilk gittiğimde, acemiliğim yüzünden az daha dayak yiyip dışarı çıkacaktım. Oysaki yirmi yaşına kadar o sorunumu aşıp başka hadiseler düşünmem gerekirdi. Sanki hayatın başlangıcı genelev miydi?

Baskılar altında yaşadığımız köyde ne eğitim verebildiler. Ne de biz kendimizi yetiştirebilme imkanı bulabildik. Hayatı 27 yaşına geldiğim bu yaşta anlayabildim. kitaplar okudukça kendi cahilliğimiz ve nelerden mahrum bırakıldığımızı anladım. Okudukça dedelerime kızgınlığım azaldı. Suçun onlardan çok, onları yetiştiren insanlarda, onlardan da çok devlette olduğuna inandım. Dedelerimi dağ başında sesi çıkmayan zavallı olarak görürse Devlet, onlar da bizi böyle yetiştirirler işte. Neyi bilecek, neyi anlatacaktı, bana dedem ya da büyüklerim.

Dedem benim, bize anlatmış olduğun hadiselerin bizim yaşamımıza hiç katkısı olmadı. Hep bizden birşeyler götürdü. Hayata ayak uydurmadık. Hayatı yirmi yıl geriden takip ediyorum. Ama yine de sana kızmıyoruz, yine de o yüzündeki temiz masum saf yüzünü hatırlıyoruz. Bütün torunların ve biz seni çok seviyoruz. Ama dediklerinin hiç birini yapmıyoruz ve yapmayacağız. Çünkü biz senin o dar kalıplarından kurtulamadığımız müddetçe, senden çok yaşayacağımıza inanmıyoruz.

Dedemi ve bütün Leman okurlarının dedelerini saygıyla selamlıyorum, hoşçakalın.

Selçuk.Sosyal / İst.

Cezaevinden..

Leman okurlarının toplumun farklı ve duyarlı bir kesimini oluşturduğunu biliyoruz. Çoğunuzun gözucuyla ya da belli bir kayıtsızlıkla izlediğiniz cezaevindekiler sizden çok farklı insanlar değil. Benzer duygu ve düşünceleri paylaşıyoruz. Leman ve Öküz'deki okur mektupları köşesinden bunu takip edebiliyoruz. Belki toplumsal sorunların çözümünde birazcık farlı düşündüğümüz için biz burda siz dışardasınız.

En yaratıcı insanlar mahkumlardır denir. Kısıtlı olanaklarla yaşamı zenginleştirmek için öyle olmak zorundasınız. Diğer seçenek, koşullara teslim olup, rüzgarda savrulan yaprak olmaktır. Düşünüp, üretmemek bu sonuca götürür. Tüm gücümüz ve çabamızla bunun önlemlerini almaya çalışıyoruz.

İçerdeki insanla dışarda olanın ihtiyacı farklıdır. Pratik yaşamın yoğunluğundan artakalan sınırlı sürede yaptığınız "okuma" işi, bizim esas uğraşımızdır. Dar ve hareket alanı sınırlı bir mekanda olmamız, pratik yaşamın az, kuramsal yaşamın yoğun olmasına neden oluyor.

Prestij ailesi gibi bir Leman ailesi(!) oluşmamasına rağmen yine de bazı konularda sizlerin desteğine ihtiyacımız var. Bütçemizin önemli bir kısmını kitap, dergi, gazete vb. gibi basılı yayınlara ayırmamıza rağmen yine de yeterli olmuyor. Gönderebileceğiniz her türden kitap ve dergiye ihtiyacımız var. Bunların en yararlı şekilde kullanılacağından emin olabilirsiniz.

Yeni yaşamlar tanımak, dışarıyla bağımızı daha güçlendirmek için mektuplarınızı da bekliyoruz. Saygılar...

Mesut Göker
Özel Tip Kapalı Cezaevi
B-2 Blok Gaziantep

Merhaba Leman

Öncelikle bütün yoldaşlarımızı selamlarız; bahsetmek istediğimiz konu yaşamakta olduğumuz -her ne kadar yaşamak denirse- çarpı, bozuk, sömürülen düzene ve eğitim sistemine...

Biz iki arkadaşız, şu an dersanedeyiz, her anımız stres, endişe, gelecek korkusuyla dolu. Umutlarımızı, geleceğimizi bu sınava bağlamışız. Yaptığınız bu sınavın önemini ve bedelinin bizim hayatımıza mal olacağının farkında mısınız? Soruyoruz...

Bu sınavın adaleti olduğuna inanıyor musunuz? Bütün haklarımızı kısıtladığınız gibi eğitim hakkımızı da kısıtlıyorsunuz.

Her şeyde olduğu gibi eğitim sisteminde de gelir ön planda. Zengin çocukları ayrıcalıklı olmak zorunda mı? Özel okulların sömürüsü altında okuduk hep ve şimdi de üniversitede bile para konuşuyor. Parası olan bu sıkıntılara katlanmadan üniversiteye girebiliyor. Mesela Boğaziçi'ne girebilmek sadece bilgi değil, para da gerektiriyor. Bu ülkede paran yoksa geleceğin de yok!

Üniversiteyi kazanmakla herşey çözüme ulaşmıyor. Yine bu devlete hizmet ediyor ve yine umutlarımız, emeklerimiz hepsi yok oluyor. Ve yine haykırınca, düşününce, konuşunca dayak yiyen, işkence gören biz öğrenciler oluyoruz...

Doğuya gönderilen öğretmenler de neden seçici davranıyorlar? O öğrencilerin hayatı, geleceği hiçbir anlam ifade etmiyor mu sizin için? Stajyer öğretmenlerle biz birşeyler öğrenmeye çalışırken onlar deneylerle, profesörlerle bir şeyler öğreniyorlar. Yalan mı?

Doğuyu neden atlama tahtası olarak görüyorsunuz. O öğretmen tecrübe kazanınca neden batıya gönderiyorsunuz? Bunları görmüyor musunuz? Söylene, söylene anlamını yitirmiş eğitim evet eğitim bu kadar basit değil, kimi için üniversite babanın parasını yiyeceğin, gezip tozacağın bir şehir, kimi içinse doğduğu yere umut ışığı saçmaya çalışan bir yürek, devrimci yüreği kadar dolu bir yürek!

Umutlarımızı yüreklerimize ekmiş, yeşermesini bekliyoruz... Umutlarımız, emeklerimiz adına tüm devrimci yoldaşlara selam olsun!!!

Gülcan ve Meltem

Gerçek Öyküler

Bir gün ıssız bir köy yolundan bir yere arabamızla giderken, yolun ortasında bir kaplumbağa gördük. Arabayı durdurup kaplumbağayı gideceği yöne doğru yolun öbür tarafına götürüp koydum. 10 dk. sonra geri dönerken aynı kaplumbağa yine yolun ortasında ve ilk geldiği yere gidiyordu. Bu defa arabayı durdurup kaplumbağanın istediği yere gitmesini bekledik.

Köyümüzde taş ocaklarında çalışırken dinamit patlaması sonucu iki gözünü de kaybeden Veli Amca vardı. Sonradan adının önüne bir de "kör" ekleniverdi... İşte bu amcayı einden kahveye, kahveden eve biz çocuklar elinden tutarak götürüyorduk. Bir gün benim götürmem gerekti. Adamın kocaman ellerinden tuttum. Dokuz yaşında falandım. Adamın diğer elinde de bastonu vardı. Bastonuyla o da bize güvenmeyip sağı solu yokluyordu. Derken adamın gözlerine dalıp gitmişim.. Bir müddet sonra adam, taşla örülmüş bir avlu duvarına çarptı. Sonra benim bu anıyı hatırlayınca utandığım, zaman zaman da güldüğüm bir söz söyledi. "Oğlum sen benden de körsün" dedi.

Bir kız arkadaşım anlatmıştı: Almanya'da dul annesiyle yaşayan arkadaşının en büyük zevki, annesiyle erkeklerin (Özellikle Alman erkeklerinin) birlikte sevişmesini seyretmesiymiş. Hatta başka kızları çağırıp, soluğunu tutup onları arkadaşlarına göstermeyi, bu anı paylaşmayı çok seviyormuş.

Zamanın birinde ben bakkal dükkanımızdayken, yan bakkal (bu bakkalın özelliği "ç" harfini "t" diye söylemesi) bir tamirci çırağıyla yanıma geldi. Çocuğa ne istediğini bir de bana söylemesini istedi. Bir elinde de çocuğa vereceği çiti deterjanı duruyordu. Çocuk "piti deterjanı istiyom abi" dedi. Sonra bakkal arkadaş gülerek çocuğun sözlerini düzeltircesine "piti değil, titi titi" dedi.

Bir tanıdığım genç anne anlatmıştı. Gece yarısı sancıları tutmuş, kocasını kaldırarak doğumun geldiğini belirtmiş. Kocası 23-24 yaşlarında karısına "ben bu manzaraya dayanamam arkamı dönüyorum sen doğuruver" demiş. Genç anne adayı "sen ne saçmalıyorsun, burada doğum mu olur? Hastaneye gideceğiz" dediğinde "ya bir sürü masraf çıkacak; boş ver hastahaneyi burada doğuruver" demiş. Ve sancısı yavaşlayan genç kadın "belki bir gün sancısıdır" deyip yatağına uzanmış. Bir müddet sonra kocası, arkası karısına dönük vaziyette, "doğurdun mu?" demiş.

Güngör Ergin - İzmir/Bornova

LeM
Sayı: 446. 27 Mayıs 2000. Cumartesi - Haftada bir yayınlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GİRİVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Eddy ORUAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürsan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Selen SEMİ ● Fatih SOLMAZ ● Celip TEKİN ● Mehmet TEKİT ● Özge SAMANCI ● Alp Kaşmir ULUTAŞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgişlemeye Hazırlayan: Cabbar OKÇU ● Satış: Güneyi AYDIN ● İşletmeci: Orhan AÇAR ● Muhasebe: Ali YAMUR ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEŞ ● Tel: 292 95 65 14 Hat ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: Ayak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL & SANAL SİMGE

OY ANAM OYY... BEN NERELERE GİDİİM...

ALLAAM, SEYR-İ ALEM ETTİKÇE DEBİRİYOM... HERKES UÇKURUNU ÇÖZMÜŞ, AŞ-KEDİYOR...

FİK FİCKU FİK

BENİM KARA BAHTIM NEYE BU KADAR KAPALI?.. BİR SEVGİLİM OLMAYACAK MI HİÇ?.. BAKİR Mİ UÇUP GİDECEĞİM ŞU YALAN DÜNYADAN... KIZLAR NİYE BU KADAR UZAK...

SEMPATİK Bİ OĞLAN DEĞİL MİYİM BEN?..

ABAZANLIKTAN SİVİLCEYE GARK OLDUK BE!!! TABİİ Kİ İTİCİ Bİ ERKEK OLUCAM... RABBİM BU NE ÇEŞİT Bİ IZDIRAPTIR...

BUSTER SEX FULL COLOR HARDPORN SUPER SEXY PUSSY FUCK!

HUNOÖRH!.. HUMOUR!..

ATI ALAN ÜSKÜDAR'I GEÇİYO..MINA KOYİİM... SEN HALA PISIRIK OL, AÇILAMA... BİR PARTNER EDİNEMEE!.. YUHLAR OLSUN!!!

ALLAAHIIM NEYDİ♫ GÜNAHIIM... BİTSİN BU ÇİLE BİR YARE GAVUŞAYIM! OHOOREEEYY

ansızın..

İNLE! İNLE! ŞİMDİ ZİKTİM CİBİLLİYETİNİ!

OBUMM!

bir müddet sonra

HNÖH?.. NOOLUYOR LAN!!

ARADA BÖYLE ENTERESAN MACERALARDA OLMASA BAYILICAZ YAANİ BAHADIRCAN.. RESMEN AYI AVLADIK BEA! VE BİZİM PEDERİN YAZLIK DAĞ EVİ... AYI POSTUNUN ÜZERİNDE ŞAMPANYA KEYFİ...ŞÖ-MİNE FALAN... ESKİ TÜRK FİLMLERİNDE OLUR YA, NURİ ALÇO-BANU ALKAN MOTİFİ İŞTE... EHHEHE!!

WALLA, SİMGE NEDİ-YİM...ATILGANPERVER Bİ KIZSIN.. KORKULUR SENDEN...HATIRLARMİ-SIN Bİ ARA İNTERNETTE ALIŞVERİŞ YAPTIYDIK... amazon.com'DAN Vİ-DEO KASET ŞİPARİŞİ VERDİYDİK. ADI "SÜPER AYI"... BİR AYI'NIN KOMEDİ-BELGESEL DRAMI ANLATIYORDU. DÜN GELDİ KASET... BENDE BUGÜN MAH-SUL ALIRSAK SEY-RETMESİ İŞABET OLUR DEYİP GE-TİRDİM...

HÖÖH?!! NE BETER TALİH LAN BU!! POST MU OLA-CAKTIM ANCAK AŞKA BEN!

cinayet... işeme zorluğu... yüksek tansiyon... gülme krizi... dayak... aşk... AŞK!... gül memeler... öpme... jilet'leme... yalama... dallama... dallama.com.tr... gırtlaktan... inceden... GICIK!... kuşe kağıda... renkli... 32 sayfa... bekle!... kaçan kurtuluyor...

bahadirboysal@leman.com.tr

Akşamsefası

447

3 Haziran 2000 Cumartesi-Sayı:2000/23 - 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

EZBERCİ EĞİTİM BALONUNUN TRAJİKOMİK PATLAMASI

Türkiye'deki ezberci eğitim sisteminin öğrencideki yaratıcılığı geliştirmek yerine köreltiği eğitim uzmanlarınca onaylandı. Türkiye Zeka Vakfı ile MEB'in ortaklaşa düzenledikleri, 'Yaratıcı Zeka ve Eğitim' konulu sempozyum, eğitim uygulamalarımızın çağdışılığını ve çarpıklıklarını bir kez daha su yüzüne çıkardı. Katılımcılardan Doç. Dr. Füsun Akarsu gereksiz bilgileri öğrencilerin zihnine yerleştirmek için tüm öğretmenlerin, yöneticilerin 'canla başla' çalıştığını, beden eğitimi derslerinin göstermelik, resim ve müzik dersleri için okullarda ayrılan sınıfların donanımsız, ezbere dayalı edebiyat derslerinin verimsiz olduğunu belirtti. Prof. Metin Ger ise yaratıcılıktan eğitim sistemindeki herkesin korktuğuna dikkat çekerken, "Yaratıcı olmak şizofreni değildir. Yaratıcılıkta akıl şizofrenideki gibi daldan dala uçmaz. Akıl kontrol altındadır. Düzeni öğretmeye yönelmiş eğitim çıkmazından çıkalım artık" diye konuştu.

Türkiye'nin en temel problemlerinin başında gelen eğitim sistemimizdeki çarpıklık, bozukluk, çağdışılık ve içerdiği dangalaklıklar, ülkemizin insanımızın ruhunu çocukluktan başlayarak ileri yetişkinlik çağlarına kadar sakat bırakıyor.. Bir dil sürçmesi sonucu rütin olarak okullarda yapılan andımızı inanılmaz bir küfürle noktalayan ilkokul öğrencisi kızımızın dramı herşeyi açıklıyor. Neyseki artık okula gitmek istemiyen çocuğu arkadaşları, öğretmenleri ve müdürleri okula etmek için çok dil dökmüşler.. Başarılı da olmuşlar. Bunca olumsuzluğa karşın güzel şeyler de var... Ama büyük özveriler ve çoğu zaman heba olan emeklerle...

ADINI SEN KOY İSİM BABASI OL

Biz mizahçılar, 70'lerde maganda ismini bulduk, çizdik, 80'lerde ZONTA ismini bulduk. Bulan arkadaşımızı hapse attılar, yine de çizdik. 90'larda BABAÖZ, KOZALAK, ŞİDDET ABİ, MAĞARA dedik, 2000 modelinin ismini siz koyun istedik.. Gönderdiğiniz isimleri hem yayınlayacağız. Yayınladıklarımızı sizlere oylatacağız, hem bu isimleri esprilerimizde kullanıp çizeceğiz, hem tutturup sosyoloji bilimine katkı sağlamaya çalışacağız, hem de kitaplarımız, tişörtlerimiz vs. ile yarım elma gönül alma katılanları ödüllendireceğiz...

Adını:.....koydum

Adı koyan, isim babasının adresi:.....

.....

Gönderme posta adresi: Leman Dergisi İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr, Faks: 0212 251 52 67

grafiler Fatoş

- Vallahi bey, sırtıma bir ağrı saplandı taş gibi oturmaktan..

ÖZGE

küçük SÖZLÜK Fatoş

"BÖCEK" DEMEK NE DEMEK?

Aykut (9)
"Böcek" bir hayvanı belirtiyor. Bu bazı böcek olan hayvanlar olabilir."
Dilek (9.5)
"Böcek" bir yaramaz işidir. Böcek hiç kimseyi dinlemez."
Selim (11)
"Küçük bir bitkidir."
Kurtuluş (9.5)
"Sürekli çalışan bir hayvan demek"
Halime (10)
"Böcek bir sürüngendir. Sürünür."
Alaattin (10)
"Örnek: Böcek beni ısırdı."
Neşe: (10)
"Yerde gezen kapkara şeylere böcek demek."
Ömer (11)
"Mikrop dolu zehirleyici olabilir. Çevremizde çok böcek vardır. Sinek, u urböceği vb."
Fatih (11)
"Zararlı ve ısırabileçektir."
Sedat (10)
"Bir böcek mesela an gibi ısırır. O ısırdığı yer şişer oraya buz koyanz orası iner. işte o ısırana böcek denir"
Yasemin (9)
"Böceklerin bazısı ısırır. Bazısı ısırmaz buna böcek denir."
Fırat (10)
"Karada ya da havada uçan Allah tarafından oluşmuş canlı."
Eda (10)
"Böcek canlıdır. Bazıları zararlı, bazıları yararlı, bazıları da hem yararlı hem zararlıdır."
Muttalip (9)
"Böcek bizi soktuğunda ona böcek deriz."
Fatma (10)
"Yerlerde bulanan şeylere böcek denir."
Hakan (10)
"Siyah bacakları vardır."
Emre (9)
"Böcek bir hayvan ama çok çok küçük."
İsmail (10)
"Böcek ısırgan bir hayvandır."
Uğur (9)
"Böcekleri öldürmemeliyiz yazık."
Celal (9)
"Birisinin üstüne çıkar."
Serkan 10
"Duvara yada cama tırmanan Böceğe Böcek denir."
Ertuğrul (10)
"İnsana midesini bulandıracak bir şey."

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LeMan

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan, işçilere yüzde 60 zam veren Sabancı'ya yüksek zam yapıyor diye sitem etti...

Türkiye organ ticaretinin en gözde merkezlerinden biri haline geldi! Uyuşturucu, eroin ticaretinin merkezi olarak anılmamız yetmemişti, bir organ ticaretimiz kalmıştı.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu, il il dolaşarak işkence izleri aradığı karakollarda, bulduklarını kitaplaştırdı.

● **Yüzlerce trilyonu hortumladığı belirtilen paraşüt operasyonunun baş kahramanı Yasin Altınbaş'a Demirel, Devlet Üstün Hizmet Madalyası takmış...**

Reha Muhtar ve Sadettin Teksoy'un Kopenhag'da çıkan meydan kavgasında, yaptıkları yayınlarla alevlendirdikleri iddiaları, medyada geniş yankı uyandırdı... Tivali Meydan Savaşı'na tanık olan gazeteciler kendi aralarında kışkırtıcı ünlüleri konuşuyor ama kimse tanıklık etmeye yanaşmıyor.

Paraşüt operasyonunun ucu Habur Gümrük kapısına kadar dayandı... İddiaya göre Habur Gümrük müdürü de milyarca lira götürmüş.

İçişleri Bakanı Tantan'ın bombaları gürültüden başka bir işe yaramıyor. Önemli ipuçlarının, ucu kaçtı artık...

O çocuk çaresiz...

14 yaşındaki Sevgi İnce, ablasını bulmak için PKK'lı bir grubun peşine takılıp dağlara çıkar. Çıkan bir çatışmada ağır yaralanır ve askerlerin yardımıyla mucize eseri hayata döner. Kalbindeki kurşunla dört yıldır ölümün gölgesinde; Sevgi'nin annesi Rahime İnce ağır cezaevi koşullarından şikâyet ediyor: Kızım ölecek.

Akşamsefası

daral & timsah

tripanazomigabiyetsizler

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

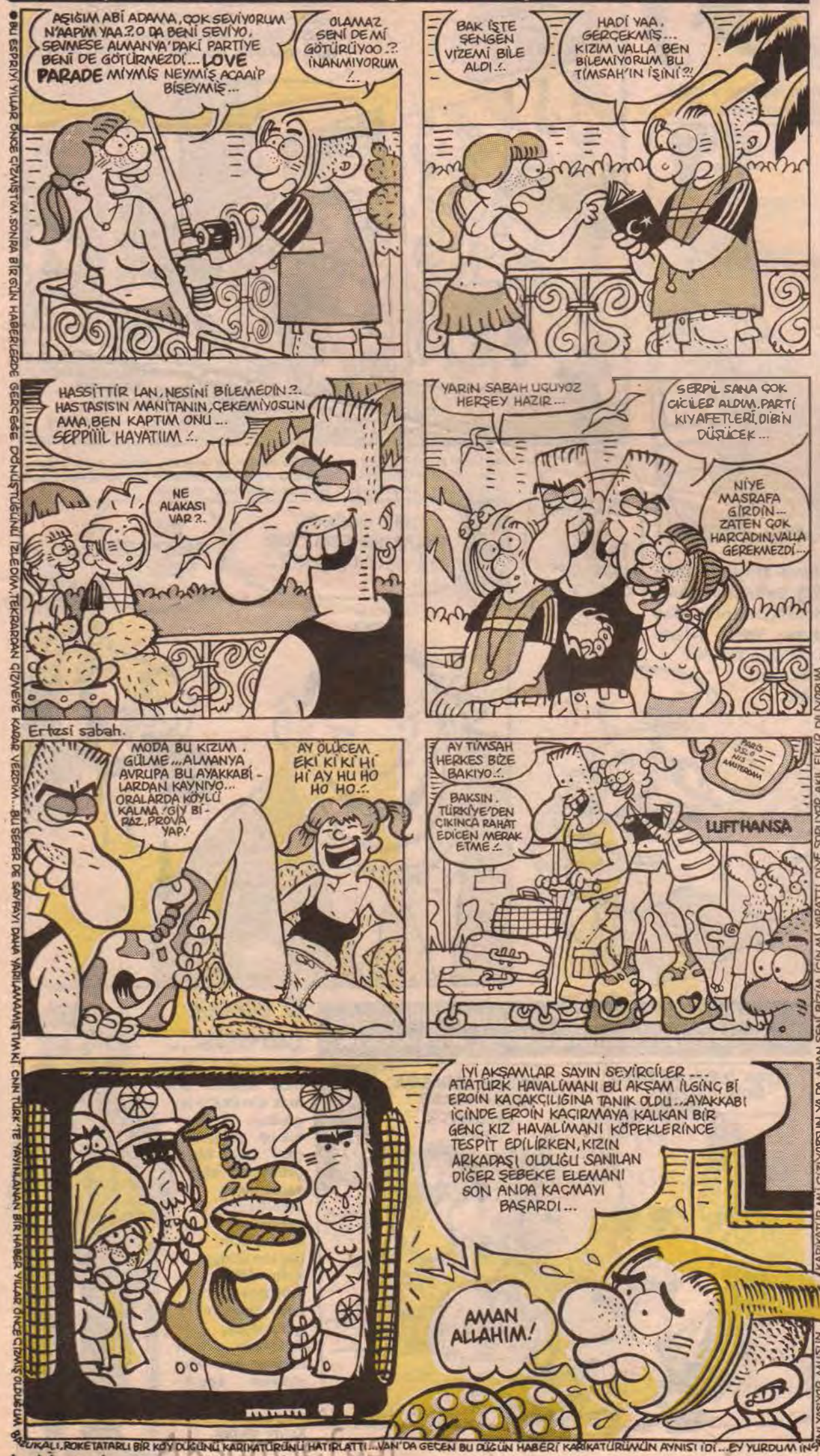

● BU ESPRİYİ YILLAR ÖNCE ÇİZMİŞTİM. SONRA BİR GÜN HABERLERDE GERÇEĞE DÖNÜŞTÜĞÜNÜ İZLEDİM. TEKRARDAN ÇİZMEYE KADAR VEREDİM... BU SEFER DE SAYFAYI DAHA YARILAMAMIŞTIM Kİ CNN TÜRK'TE YAYINLANAN BİR HABER YILLAR ÖNCE ÇİZİNİŞ OLDUĞUM BİR OLAYI... KARİKATÜR Mü ÇİZİYORSUN YA DA ANAN SENİ BİZİM İÇİN Mİ YARATTI. DİYE SORUYOR AKIL FİKİR DALIYORUM... ŞİNİ YAŞIYOR MUSUN.. BEZUKALI, ROKETATARLI BİR KÖY DÜĞÜNÜ KARİKATÜRÜNÜ HATIRLATTI... VAN'DA GEÇEN BU DÜĞÜN HABERİ KARİKATÜRÜMÜN AYNISI İDİ... EY YURDUM İN?

açık büfe

met üst

altları hayatla çizilidir -2

"bazı şeyler vardır, delikanlılığı bozar"

- eşber aabi çok kullanır bu lafı.. daha çok da uzun sürdüğünü ve artık belki dinleyenleri baydığını düşündüğü teorik konuşmaların orta yerinde söyler.. biraz önceki o ciddi, o bıçak sırtı, acılı atmosfer karrt diye ortadan ikiye kırılır ve herkes güler.. en çok da eşber aabi güler.. eşber aabi dedim de canım acayip eşber aabi çekti ya, şimdi dışarıda biraz eşber aabi olsa da delikanlılığa bir hâlel getirmeden çok gülsek -

"inek sütü anne sütünün yerini tutamaz"

- ineğin de çok fikinde sanki bu... tövbe tövbe.. durup dururken o fedakar inek hayvanı için bu küstah üvey anellik ibaresi de niye ki.. anne sütü'nün sonsuz yararlarına dikkat çekmek için ille de inek hayvanı harcanmak zorunda mı ki.. hangi inek hayvanı: 'sütün çok şahanedir, anne sütü'nün yerini tutar, demiştir ki.. hemmen özür dilenmeli bu laf için inek hayvanından ve itibarı iade edilmeli.. olmayacak biri, olmayacak biriyle kıyaslanırken ederim ben bu cümleyi tabiiki içimden, inek hayvanı kadar olamayan üvey ebeveynleri de düşünerek -

"aşırı taramalardan kaçının"

- üstadımız oğuz aral'a ait bir cümle olup aslında bir bakıma bu hayata özgü 'karikatür'ün tek maddelik anayasası niteliğindedir.. bu söz sayesindedir ki artık sokaktaki insan ve evdeki ihsan hiç kendisini ırgalamadığı halde iyi karikatür müdür, kötü karikatür müdür bilmekte, söyleyebilmektedir.. her eve, her hayat ve sanat alanına bir oğuz aral ille de gerekmektedir -

"arkadaşına irtifa kaydettir"

- arkadaşını öv, arkadaşını yükselt, arkadaşına jest yap durup dururken, yani.. halit çapın aabinin bir sözdeyişidir.. hep bana rabbena trendi'nin dışında bir dervişlik mertebesi, bir vefa duygusu bol kepçeliği içerir.. yağcılık, yalakalık değil yüzde yüz hakiki sevgi, şefkat ve iyilik hissiyatı gerektir.. arkadaşın istemeden, ihtiyacı olduğunu söylemeden, süpriz yapılan bir sevgi çıkarmasıdır.. bir nevi racon bilmek, kalpten sevmek gerektir.. "naassın halit aabi" -

"o şimdi ne yapıyor"

- nazım hikmet'in aşk sızısı bol bir uzun şiirinin bir tıfıl dizesidir.. bol miktarda hasretlik revaçtadır.. "fasulye ayıklıyordur", "kitap okuyordur" teselli tahminleriyle devam eder şiir amma velakin inceden inceye de bir tereddüt duygusu mevzubahistir.. 'lan şimdi o ne yapıyor', olur aniden ruh hâli.. uzaktasındır, özlemişindir ve meraktasındır.. hem şimdi yanında, yanı başında olabilecekken sevgilinin, burada ne arıyorsundur ki.. derinden deri'ne 'unutulduk mu yoksa ya' tripleri de gündeme gelir.. ve hayat senin ne yaptığından çok onun ne yapacağına.. ne yapabileceğine endeksli geçmektedir.. görüş günü, ilk görüş günü bu hâl bitecektir -

"anne sözü dinler gibi masum"

- mfö'nün bir şarkısı mazhar alanson'un bir şarkı sözüdür.. ilgili ilgisiz yerlerde güzel bir güzelliği övmek için derim ben, tabii yine içimden.. anne sözü dinler gibi masum olmak nedir üzerine düşünürüm.. o çocuk saf ruh hâli içinde eriyip gitmek isterim.. uzun bir müddet o kendiliğinden güzellik, şahanelik bitmesin ve mümkünse asla 'biz büyüdük ve kirlendi dünya' olmasın isterim.. köşede sevgiden sızanım -

-haftaya devam edecek

met@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

LOMBAK

BOM 1

EVET ARKADAŞLAR İCAT ETTİĞİMİZ BU NÜKLEER BAŞLIKLI GÜDÜMLÜ NÖTRON BOMBASINI İLK OLARAK TAVŞAN-LARDA DENEYECEZ!..

Paranoya

YİRMİÜÇ MİLYON LİRA CEZA ÖDEYECEKSİNİZ...

YANIMDA PARA YOK, SONRA ÖDESEM..!

BEN CEZAYI PEŞİN ALIRIM CANIM, 7 MİLYON DAHA LAZIM..!

HOOP..! İSTEMEZ LAN, BIRAK SİLME!..

L-Manyakçılar Antalya'da

10 HAZİRAN CUMARTESİ 14:00 - 17:00
AKDENİZ KİTABEVİ, CUMHURİYET ALANI, GENÇLİK VE KÜLTÜR PARKI, ANTALYA

İMZA SEYSİ

DOKTOR ODASI

BİR DAKKA, ŞU KAPIYI KAPATAYIM DA KOCANIZ KAPI ARALIĞINDAN ÖMÜR BOYU SAKAT KALACAĞINI DUYMASIN!..

EKİBİ YENİDEN TOPLUYORUZ, TIPKI ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ...

EKİBİ YENİDEN TOPLUYORUZ...TIPKI ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ.. ŞU SALAKLARI YAKALAMAK İÇİN....

EHEĞĞ!..EHEEĞĞH..! MEMME...KÖT...ANCUK..! EĞĞEHEEHE..!

AY KARDEŞ GETİRME ARTIK ŞU MORON OĞLUNU...HER ŞEYİ ANLIYOR BU..!

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

● Ercan, Rauf, Serkan, Necati isminde genç akım sanatçısı gelirse hiç dinlemem...

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

BU BÖLGEDE ÇOK DOĞAL CAZ ÇIKAR ABİ...

AYY...EMRE KALK...EMRE...EVDE HIRSIZ VAR...AY ADAM ÇALMIŞ EŞYALARI GİDİYO...EMREE...

UFF..TAMAM YA... HALLEDERİZ YA..: BİRAZ UYUYİM YAA..:

UYUYİM DİYO ADAM YAA...KAÇIYO EMRE... BİŞEYLER YAP... AA :.

YAA...AMAN BEE... KAÇAMAZ YA...BİLİYO-RUM BEN...KAÇAMAZ...

BİRADER BENİ Bİ KÜTÜRDETSENE N'OOLUR YA...

KÜTÜRRT!

SAĞOL ARKADAŞIM YA..: OH BE :. KENDİME GELDİM VALLA..:

AA...ŞU YATAKTA DÖNÜP DURMA DA UYU ARTIK ADAM... BENİM DE SİNİRLE-RİM BOZULDU :..

BAK... ŞEKSEK...DAHA İKİLERDE...BUNUN ÜÇ-LERİ VAR, DÖRTLERİ VAR...BEŞLERİ... YEDİ...SEKİZ...OHOOO :.. BİTİRENE KADAR ÇOKTAN HABER VERİRİZ VE POLİS GELİR, KEKLİK GİBİ YAKALAR HERİFİ :..

canbarslan @ turk.net

Akşamsefası

barslan@leman.com.tr

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Ölürken Bile Başkaları

Bazen özür dilemek geliyor içimden. Üzdüğüm herkesten özür dilemek... Öyle masum gölünüyor ki hayat. bazen ondan bile özür dilemek geliyor içimden..

Aklımdan geçen herşeyi yapabilirmişim gibi geliyor bana.. İşte, upuzun, geniş biryol. Kimse kanşamaz, yürüyüp giderim diyorum...

Yolda mola verip ve istediğim yere oturup, gelip geçeni seyredebilirim...

Kimse engelleyemez beni, bunu şimdiden biliyorum... Her taraf ışıklandırılmış, her taraf güvence altına alınmış. Reklam panoları iyimserlik ve mutluluk dağıtıyor...

Vitrindeki kadın baktığı yerden herkesi görüyor, gördüğü herkese eşit ilgi dağıtıyor... Yollarda ne bir ürkütücü hayalet var, ne de yırtıcı bir hayvan... Olsaydı, vitrindeki kadın onlara da aynı ilgiyle bakardı elbet...

Kimse yolda yürürken yanıma gelip canıma kast etmiyor, etrafı seyretmeme engel olmuyor.

Sanki aklıma gelen herşeyi yapabilirim. Sanki alabildiğine özgürüm. Ama bu özgürlüğümü düşündüğüm an, ne olduğunu bilmediğim birşey tutuyor beni yine de. O an garip bir ürperti geçiyor içimden. Etimi delip geçiyor bu ürperti.

Kendime duyduğum o üvey ve yabancı sevgileri bile gölgeleyerek geçiyor bu ürperti.

Hayat bu ürpertinin ışığında hemen kendisini affettiriyor. Özlediğim ve düşündüğüm herkes birden kayboluyor ortadan....

Özgürlüğümün bedeli bu olsa gerek:Hiçbir el uzanmıyor elime... Elim öylece boşlukta; gerçek bir sevgi istiyorum, gerçek bir acı ve gerçek bir ölüm istiyorum. Hiçbiri uzanmıyor elime... Elim öylece boşlukta kalıyor... İstediğim hiçbir şey olmuyor bu hayatta, ama yaşamaya devam ediyorum. Bana istediğim hiçbir şeyi vermeyen bu özgürlükte başbaşa kalıyorum...

Nedir bu aldanmışlık, bu boşunalık hissi? Düşmanım bile yok sanacağım.. Sadece boşluk ve ürperti...

Ne söylense söylensin kendimden kaçıp hayatın dizlerine kapanmak istediğim her an, alabildiğine çığlık atmak ve başımı amansızca duvarlara çarpmak istiyorum...

Bu mu katlanabilir olan acı? ortada hiçbir kötü, olumsuz şey yok sandığım anda başımı duvarlara vurma isteği mi özgürlük...

Herşey mümkün sanıyorum, herşey olabilir; kendi kendime telkin veriyorum; **aslında abartıyorsun, bak hayat masum, bak insanlar iyi, sandığın gibi düşman değil kimse kimseye; yaşa istediğin gibi** diyorum, ama olmuyor. İçimdeki o büyük genişlik hafifletmiyor, o yüksek ba-

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Sevişgenler

metüst

Düşünürsün...

afiletmek için, bir felaket olsun ve ben
a koşayım istiyorum. Bir savaş olsun ve
ake olanlara kendimi siper edeyim, onla-
ayım, onların yerine öleyim istiyorum...
anmış ki kendisine, beni görsün ve hisset-
ın yerine yatarca hapis yatayım istiyorum...
anlanın olsun ve ben onlann düşman
erkırpmadan bakabileyim istiyorum.
rum... Gerçeğin sahici kurallarını.
den önce sevdiklerimle birkez buluşturup
istiyorum.
r haklarımı. Benim dışımda kimse bana
ir acı vermesin. Düşmansak bile herşey
Saygı duyulsun düşmanlığa bile. Saygı
n kopan o kimsesiz gözyaşlarına...
düşman diye kimse yok. Kiminle hayatın
abilirim ki... Kimden sorabilirim bu hayat-
an haklarını... Kime şikayet edebilirim
ertici boşlukta yitirmiş ve yapıktan hak-
endisini incetmeyen, üzmeyen insanlan..
m ki, çok, ama çok büyük bir duyguya,
tkuya sanılmak istiyorum:Yok... Bağlana-
oksa; yoksa hiç umudum; çekliğim onca
irmden soracağım ben:Muhatabı kim on-
aşlarını boşuna akıyor:Anlamsız mı?
gerçek düşüncelerini ben yokken konuşu-
ve yakınım saydıklarım...
benimle ilgili gerçek düşüncelerini hiçbi-
kken beni karanlık, balçıktan bir göle at-
bağlayan tek şey bu suç ortaklığı, ben yan-
eni karanlık, balçıktan bir göle atmalan...
liğimde bana çürümüş bir acıma duygu-
bu yüzden...
n yanlarına gelsem bana umut veriyorlar,
leyip, gururumu okşuyorlar...
ce beni karanlık ve balçıktan bir göle atan
ahkım edip karanlık bir göle attıklan biri-
ri ve onun gururunu okşamalan bana bu
r. Kendi gerçeğini ürpertici bir kayıtsızlık-
u hayatı...
le bir anda kimi suçlu bulmalıyım?
ksa ona gizlenmiş gerçeği mi? Kimi?..

Şimdi yüzüme gülüp, elimi tutan bu insan birbirimizden ayrıldıktan sonra neden hemen beni kurban etmek istiyor?

Benimle konuşan kimdi o zaman? Beni kurban etmek, issiz ve karanlık bir göle atmak isteyen kim? Hangisi gerçek o zaman? Peki ben ne arıyorum bu insanların yanında? Neden kopamıyorum onlardan? Neden ihtiyaç duyuyorum onlara? Kurban edilmekten hoşlanıyorum muyum yoksa? Ya benim kurban etti'klerim?...

Bibi saçlarını okşuyor; **korkma, geçecek acıların**, diyor.

Ilık bir bahar sevinci var sanki elllerinde; kapılmaya hazırım, öyle hasretim ki hayata dair birşeylere bırakmaya kendimi; çünkü bırakırsam gerçeğe dokunacağıma öyle çok inandırmışım ki kendimi, taiketmek istemiyorum boynumdaki keskin bıçağı...

Oysa saçımı okşayıp bana umut veren bu insan, aynı anda elindek bıçakla boynumu kesmeye çalışıyor...

Tıpkı ben yanlarında yokken hakkımda karar verip, beni karanlık bir göle atanlar gibi...

Karşılaştığım; korunmayıp maruz kaldığım herşey yeni bir soru uyandırıyor bende. Ölmekten çok, saçımı okşarken boğazıma bıçağı dayayan insanı anlayamadığım için korkuyorum...

Çünkü boşluk ürkütüyor beni. Gerçeği arıyorum ve boşuna yaşamak istemiyorum. Bu yüzden, saçımı okşarken ve bana umut verirken, boğazıma bıçak dayayan insan, işte en çok bu yüzden beni öldürecekse, sorduğu soruları mutlaka bilmeliyim istiyorum...

Ama beni öldürürken ne anlamak için bir soru soruyor, ne de son kez hissetmek için dokunuyor bana..

Bu yüzden arzu ettikçe, istedikçe, hasret çektikce büyüyen bir yokluğu yaşıyorum... Umut ettikçe büyüyor omuzlarımdaki karşılıksız yük...

Umut ettikçe büyüyor boşluk ve ben bu boşluğun ürpertisini, o sinsi korkusunu içimden atabilmek için başımı duvarlara vurmak istiyorum. Gerçek bir sevgi, gerçek bir el, gerçek bir acı ve gerçek bir ölümü hissedebilmek için başımı duvarlara vurmak istiyorum...

Kendimi bu denli tanıdığımı sandığım halde,neden ben de herkese uydum öyleyse? Bunca kopmuşken kendimden, neden hâlâ çığlığıma yanıt bekliyorum?

Kimsesiz bir sevgi, lanetli bir aşk değil; neden içimdeki bu sonsuz ürperti ölümü hatırlatıyor-bana....

Neden omuzlarımdaki bu korkunç yükü, içimdeki o tahammül edilmez gerilimli basıncı biraz olsun hafifletmek için, arkadaşlarımı, yakınım saydıklarımı kapalı kapıların arkasında benim hakkımda ne konuşuyorlar, diye dinlemek istiyorum...

Dinle istersen; diyorum kendime **birkez daha dinle, daya kulağını kapıya, o çok güvendiğin insanlar senin için neler söylüyor, dinle... İstersen kapıyı sonuna kadar aç; göster kendini onlara. Duydum de hakkımda ne konuştuğunuzu; benim için gerçekte neler düşündüğünüzü öğrendim de... Belki o zaman biraz olsun hafifler omuzlarımdaki yük... Biraz olsun diner içimdeki o ağır gerilim... Belki birkaç gün mutlu olursun,** işte böyle diyorum kendime...

Ama işte o kadar; biliyorum... Sonra içinde başıboş kalmış bir düşmanlık ve sahipsiz bir öfkeyle düşersin kendi boşluğuna...

Hayatı gizlendiği yerde göremediğin için masum sanırsın; hayatı doğru dürüst anlatamadığın için üzdüğünü sandığın insanlardan özür dilersin...

O birtürlü ulaşamadığın gerçek, seninle alay ettiği için onu yoksayarsın...

Aslında bilirsin içten içe neyi özlediğini, bilirsin nereye gideceğini; ama gidemezsin, çünkü kendi boşluğunda sana ait hiçbirşey kalmamıştır...

Bir an gelir, hayatına son vermek ve gövdeni sustumak istersin...

Ama o an anlarsın ki hayatın senin değildir; yıllarca acısına katlandığın gövden bile sana ait değildir...

Karşılığını bulamayan hayatın gövdende aramışlır sırnu.. Ama hayatı karşılıksız olanın yiliktir zaten gövdesi...

İşte bu yüzden hayatına ve gövdene son verirken bile başkalarını düşünürsün hep... İnsanların ölümünden kadar etkileneceğini, cenazene kimlerin geleceğini...

Öylesine yitirmişsindir ki hayatını ve gövdeni...

Cezmi Ersöz

* Sayısı mahkumun kaçtığından, duşmanlarından kopamadı ve yalnızlığını dindirebilmek için yaptığı F Tipi cezaevlerine mektup yağdırıyor.

* Dersim, kentiyle, doğasıyla bambaşka bir yer. Önce Munzur, onca zaman karşısında bile yeni ve büyüleyici Dersim... Selam olsun...

* Ankara: 15 Haziran Perşembe günü saat 18.00'de Ankara'da Kırtık Kafe'deyim. İnkılap Sok. 15/8 Kızılay. Tel: 0312 - 430 02 61.

* 16 Haziran Cuma günü (muhtemelen öğleden sonra) Aksaray'daki Eğitim Fakültesi'ne gelmek istiyorum. Tarih uygunsa arkadaşlar bizden beni arasınlar.

* 17 Haziran Cumartesi günü saat 15.00'de Trabzon Kültür ve Sanat [illegible]ndeyim: Hükümetkonağı Mah. [illegible]un Cad. 9/8 Trabzon. Tel: 0462 - 326 35 61. (Elbirliğini saati tam olarak bu numaradan öğrenebilirsiniz)

* Sevgi, Ayrılmalar, Fatma Yüksek, Sevda Özer, Samsun Arkeoloji Müzesi.

* Tomer Erel, Alb Cell Bir Öykü.

* Mircea Eliade, Sevgiye Gazaları İthaki Yay.

* Yavuz Arda, Fatma Tan, Oktay Ziya, Önder Çelik, Fatih Gündüz, Ahmet Gezi, Özlem Yılçe, Müşerref Kaya, Ömer Elbir, Deniz Boran.., Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

* Zennure Aktay, Ebru İpek, Sercan Bazı, Özdaş Eroğlu, Su Güzel, Pelin Güreli, Özlem Sayın, Aleyna San, Çiğdem Şahmiz, Nazlı Demirbaş, Mesut Keskin, Özlem Sumengen, Esra Sargut, Uğur Koyuncu, Taner Kınca, Barış Mahmoğlu, Deniz Perisi, Zeynep Küçük, Ayşenime, Korcan Özsoer, Deniz Naz, Ilke Yıldırım, Cenk Mitan, Murat Yıldırım, Kasan Arslan, Mustafa Gündoğar, Phoenix, Aydın Hatipoğlu, Sema Küçük, Yavuz Güngör, Erhan Sertaş, Ezgi Hatınoğlu... E-maillerinizi aldım sevgiyle...

cezmi@leman.com.tr

Akşamsefası

Kırık Lebleb

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

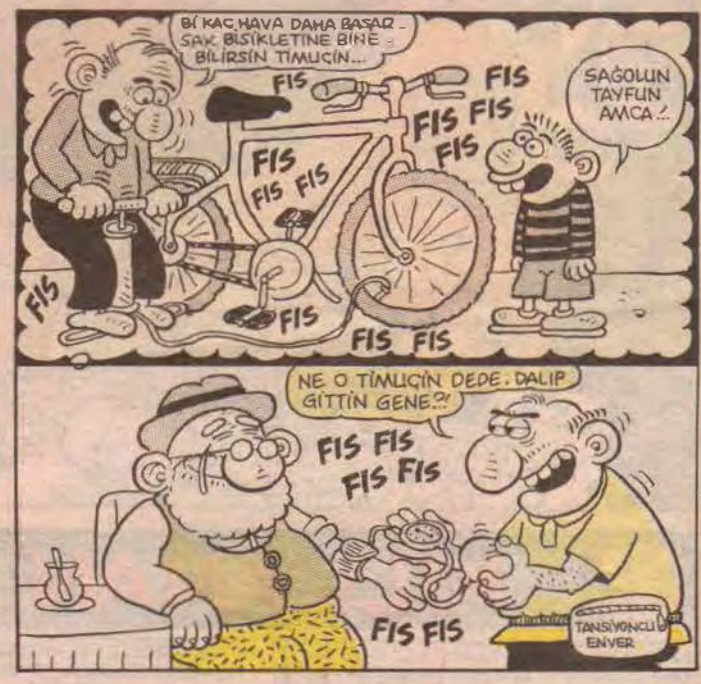

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

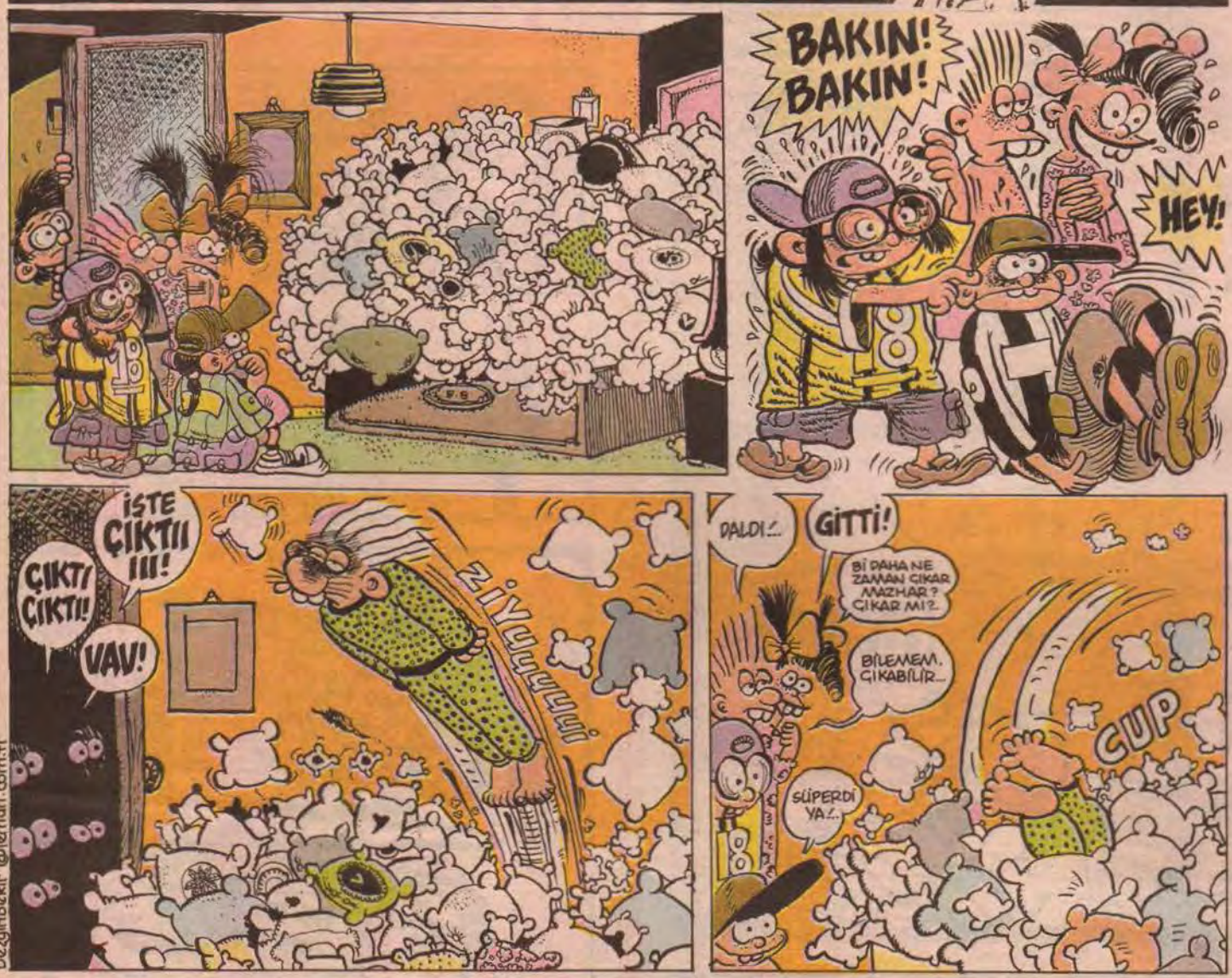

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sarıoğlan!

Ecevit dün karaoğlan, bugün sarıoğlan!

Dün pembe solcu, bugün sarı solcu!

Sarı sendikacı gibi solcu.

Ecevit'in solculuğu gibi halkçılığı da sarı.

Kendini halktan yana gösterip oy alan, ama patronlardan yana icraat yapan sarıoğlan!

Kısa dönem solculuk yaptı Ecevit!

Şimdi kısa dönem solculuktan terk!

Sayesinde **DSP**, Demokratik Sağ Parti olarak okunuyor artık!

Gerçi arada bir nostaljik takılmıyor da değil hani.

Birkaç gün önce kutlanan 76. doğum gününde "Ben solcuyum" demesi gibi.

Solcu, ama sarı solcu!

Sarı solcu olmasa, emekçiden alıp patronlara verir mi?

Halkın onlarca yıllık emeğiyle kurulmuş devlet işletmelerini, "özelleştirme" adı altında yerli-yabancı şirketlere peşkeş çeker mi?

Ecevit yuvarlanmış ortağını bulmuş!

Ortağı Devlet Bahçeli de sarı milliyetçi!

Ecevit gibi sararıp solmuş bir solcu ile Bahçeli gibi sararıp solmuş bir milliyetçi yönetiyor ülkeyi.

Bahçeli sarı milliyetçi olmasa, ülke ekonomisini IMF'e teslim eder mi?

Ülkenin bağımsızlığını katleden Tahkim Yasası'na, İncirlik Üssü'ne karşı çıkmaz mı?

Solculuk, bağımsızlıkçılık neymiş görmek istiyorsanız Küba'ya gidin.

Nitekim Küba'ya giden MHP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Yahnici, "Amerika'nın burnunun dibinde olmasına rağmen teslimiyeti reddeden Küba halkı bağımsızlığına, onuruna çok düşkün bir halk" diyor.

Ne diyelim, darısı başımıza.

Aklımız başımıza gelene kadar, Amerika'yı esas oğlan, kendini Figüran Osman olarak gören sarıoğlan'lar başımıza gelecek!

Akşamsefası

Kırmızı Işık

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

Abi bi dakika ekini..?

Ciddi ciddi bazen "ülkede neler oluyor" diye merak ederiz ve gazete alırız...

Borsa

Boşver eki!..

çünkü gazeteler ciddi ciddi neler olduğunu anlatır bazen...

mmm... sonra?

HAKAN ŞÜKÜR, FATİH HOCA'YA KIRGIN DEĞİLİM' DEDİ.

TOR-RRRRN!...

Bazı haberler de vardır ki; gazeteler onları taşımakta güçlük çeker...

FOGGS

Sıtkır!..

Bu haberle...

DÖKTÜN BE ABİ!

...konu olan olayı ve kişiyi kolay kavrayabilmemiz...

ÖNCE SENİ BİR ÇIKARTALIM KÜÇÜK KIZ!

SONRA HARFLERİMİZİ TEKRAR DİZERİZ YERİNE!..

...özel bir çaba sarfetmemizi gerektirir...

HADİ... SEN DE ÇERÇEVEYE GİR BAKALIM!

O çocu çaresiz...

14 yaşındaki Sevgi ablasını bul bir grubu

TAMAMDIR SEVGİ! HİÇ KIPIRDAMIYORSUN BEN OKUYORUM HABERİNİ!

14 yaşındaki Sevgi, dağa çıkan ablasını aramak, yaşayıp yaşamadığını öğrenmek istemektedir. Bingöl'ün köylerinde dolaşırken o sırada dağdan köye inmiş bir grup gerilla ablasını tarif eder Sevgi...

SİZİNLE GELEBİLİRMİYİM? BELKİ ABLAMI BULURUM!

Öğle vaktidir... Bir ara yalnızken birden kurşunlar yağmaya başlar ve Sevgi küçük bir dereye düşer...

onu dereden çıkartıp ilkyardımı yapan oradan geçen bir askerdir.

Akşam askerler onu Bingöl'e götürürler. Yoldan geçen köylüler yaralı kız çocuğunu görünce, bunun o anla kadar kayıp Sevgi olduğundan şüphelenirler, ve...

İSTANBUL'A ARAYALIM MI?

AİLESİNE HABER VERELİM!..

Zaten Sevgi'de haber bekleyen aile, bunu duyar duymaz derhal İstanbul'dan Bingöl'e gelir ve orada kızlarını bulur. Fakat...

Anne Rahime İnce, kızını ilk gördüğü an baygınlık geçirir, çünkü kızının acısının büyük olduğu yüzündeki ifadeden anlaşılmaktadır...

Durumu çok kötüdür Sevgi'nin. Yüzü adeta dönmüştür, ağzı çarpılmış ve konuşamamaktadır. Bunu gören anne, kızına sarılır ve 'KORKMA' der.. Oysa korkan kendisidir, çünkü o andan sonra kızının bu acıya zor dayanabileceğini düşünmektedir. Anne, kızına 'NEN VAR?' diye sorar;

YARALIYIM!

Aradan dört yıl geçmiştir... Bugün 18 yaşında olan Sevgi, hakkında bir mahkûmiyet kararı olmadığı halde parçalanmış ayağı ve kalbinde taşıdığı iki kurşunla Bayrampaşa Cezaevi'nde ameliyat edileceği anı bekliyor...

Sevgi, Diyarbakır DGM'de yargılandığı için ifadesinin de orada alınması gerekiyor... Ancak, cezaevi aracıyla bir gün sürecek bu yolculuğa Sevgi'nin vücudu dayanamayacağından, ifadesinin İstanbul'da alınması için yapılan tüm talepler reddedilince tam dört yıldır ifadesi dahi alınamadan öylece cezaevinde tutuluyor Sevgi. Hasta ve her geçen gün artan ateşle...

Hmm...

Gaste yolsuz!

Üper takım

EN İYİSİ ŞU GASTEYİ ÖTEKİ IVIR-ZIVIRLARDAN BİRAZ OLSUN ARINDIRMAK!

HAH... TAMAAM!

TAP TAP TAP

ŞİMDİ GASTEDE Bİ TEK SEN KALDIN SEVGİ!

BİR DE CUMHURBAŞKANIMIZIN KIRMIZI IŞIKTA GEÇMEMESİ İLE İLGİLİ HABERLER!..

BİTTİ...

Akşamsetası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN EKİEM

Sosyolojik Rağıp ile Sakıp...

PEKİ DÜNYANIN EN ALAKASIZ OLAYLARI NİYE HEP BU ÜLKEDE MEYDANA GELİYO HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ?.

TABİİ... BEN DİYORUM Kİ BİZİM GİZLİ BİR ELEKTRİĞİMİZ VAR, O ÇEKİYO BİZİ.. BU YÜZDEN ACAYİP OLAYLAR BİZİM MİLLETİ BULUYO.

ÇEKİLİN ABİLER.. MEYDANI AÇIN.. HADİ ABİM, HADİ GÜZEL ABİM.. MEYDANI BOŞALTALIM..

BUYUR İŞTE YİNE BİŞEYLER OLACAK GALİBA..

VUUUUVV VUUUVVV VUUUVV

VUUU VUUU

EVEEET... EN SONUNDA BEKLEDİĞİM OLAY DA OLDU İŞTE.. BÖYLECE MİLLETİMİZ BİR İLKE DAHA İMZA ATMIŞ OLDU SAKIP'ÇIĞIM..

PEKİ NİYE AMERİKA VEYA AVRUPA DEĞİL DE TÜRKİYE'YE İNDİ, BANA SÖYLER MİSİN?.

O DEĞİL DE BENİM ŞU ANDA İLGİMİ ÇEKEN ŞU YALAKADIR..

AÇILIN ABİM... BAK ADAM İNEMİYO.. BİRAZ YER AÇIN... HADİ ABİM..

SELAMİ'NİN TELESEKRETER MESAJINI DEĞİŞTİRİYORUM.. BUNDAN SONRA "ALO BEN İPNE.. SELAMİ... KİM BENİ MUKMEK İSTER" DESİN MİSİN?.

DESİN DESİN.. BİRAZ DAHA UZAT KONUŞMAYI.. SENİNKİ DAHA TUVALETTEN ÇIKMADI... BEN BAKIYORUM... REZİL ET İPNEYİ..

YAHU YİĞİTLERİM, ELLERİMLE SÜT İÇİRİP BAL YEDİRDİĞİM SİZ GENÇ JENERASYON ÜYELERİ.. YAHU SİZ TEKNOLOJİNİN NİMETLERİNDEN BÖYLE Mİ YARARLANIRSINIZ A BENİM DERT YUMAKLARIM?. HER YENİ TEKNOLOJİNİN İÇİNE BÖYLE Mİ EDERSİNİZ A PEHLİVANLAR? IIGGNNN ?!

Abi ama şehrane müzik yapacak tık?

ARADAN 20 SENE GEÇMİŞ, EVLENMİŞİM, ÇOLUK ÇOCUĞA KARIŞMIŞIM, SONRA KALKMIŞSINIZ GELMİSSİNİZ, ABİ GRUBU TEKRAR KURUYORUZ, DİYE... ULAN GRUBU MU KALMIŞ, MÜZİĞİ Mİ KALMIŞ.. ŞU HALİME BAK..

Erdener abi albümü pek yakında geliyor...

Gönül Adamı

Güneri İçgüllü

ÇILGINLIK ve DELİLİK

TAHSİN AMCA, MAHALLENİN DELİSİ DELİ HİKMET'E BAK, OYUNCAK DA OLSA BİR CEP TELEFONU ALMIŞ KENDİNE... VAY VAY VAY, HİKMET SEN DE Mİ KAPSAMA ALANINA GİR.. DİN?.

HÜBE HÜBE HÜBE...

OYUNCAKÇI VERMİŞTİR..

HİKMET, VER BAKAYIM ŞUNU BİRAZ DA BEN KONUŞAYIM. PEK TE GÜZELMİŞ, RENKLİ DE...

HÜBE HÜBE HÜBE..

DUR MEŞGUL ETME.. İŞ GÖRÜŞMESİ YAPIYOR. AH AH AH..

AAA, OYUNCAK DEĞİL BU YAHU, GERÇEK... ÜSTELİK TE BİRİ KONUŞUYOR...

ALO... ALO...

ALO ALO BEYEFENDİ, BENİ DUYUYOR MUSUNUZ, VE ANLIYOR MUSUNUZ?? O ADAM BEN ÇAY BAHÇESİNDE OTURİRKEN TELEFONUMU KAPIP KAÇTI... PEŞİNDEN KOŞTUM YETİŞEMEDİM... PEK NORMAL GÖRÜNMÜYORDU.. SAATLERDİR ARIYORUM, ANLATMAYA ÇALIŞIYORUM.. RİCA ETSEM GERİ GETİREBİLİR MİSİNİZ TELEFONU MU?.

ALO, EVET YARIM SAAT İÇİNDE BEYLERBEYİ VAPUR İSKELESİ'NE GELİNİZ... TELEFONUNUZU İADE EDECEĞİM, ARKADAŞIN NAMINA ÖZÜR DİLİYORUM... KÖTÜ BİR NİYETİ YOK, SAFLIĞINDAN YAPMIŞ...

HÜBÜ HÜBÜ HÜBÜ HÜÜÜ...

FİYUUUVVV EN SONUNDA DELİYİ DE DELİRTTİLER..

gunerі@leman.com.tr

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

ORÇUN KUNEK

Haftanın Filmi

*Bu hafta sizlere korku ve gerilim filmlerinin usta yönetmeni **Tınzey Hemıltın**'ın son çalışması olan **TIRSTIRICI OLAYLAR** adlı filmi tanıtacağım. Hemıltın bence bu filminde diğer filmlerinde olduğu gibi fantastik kuntastik ayağına yatıp, izleyicileri tırstırarak aradan ekmek parasını çıkartmaya çalışmaktadır.*

Havırt Kılizmınt, Şikago'da, şehrin biraz dışındaki müstakil evinde yaşamakta olan bir genç adamdır. Günlerden bir gün **Havırt**'ın evinde garip olaylar olmaya başlar ama **Havırt** biraz denyo bi arkadaş olduğu için önce bu garip olayları önemsemez. Fakat bir akşam evde oturmuş televizyon seyrederken birden bire ceyranlar kesilir ve "Horeyyyyy horeyyy" diye bi gürültü kopar. Ceyranlar geldiğinde **Havırt** evdeki eşyaların tamamının yerlerinin değişmiş olduğunu görür ve çok tırsar. O gece **Havırt** sabahı zor eder ve ertesi gün iş yerine gider, gece olanları arkadaşlarına anlatır, millet inanmaz ama inanmış gibi yapar, **Havırt** gittikten sonra arkasından "İyice delirdi itoğlit" diye atar tutarlar. Her neyse o gece **Havırt** evde televizyon seyrederken gene ceyranlar kesilir, ceyranlar geldiğinde gene evdeki eşyaların yeri değişmiştir. **Havırt**'ın korkudan aklı çıkar ve o evden taşınmaya karar verir. Ertesi gün **Havırt** yeni bir ev tutmak için emlakçıya gider. Emlakçı "Abi elimde bi ev var, yanlız ev sahibi kirayı döviz olarak istiyo, ayda 700 mark. Bi de dört aylık peşin 1500 mark da dipozit istiyo" der. **Havırt**'ın emlakçının "depozit" diyiceğine "dipozit" demesine gülmesi gelir ama içinde bulunduğu fantastik durum buna engel olur ve gülmez. Her neyse **Havırt** emlakçının şartlarını kabul eder, "Yarın sabah geliyim kontratı imzalayalım abi" der emlakçı "Tamam abi, ama biraz kapora bırakmanız gerekiyor çünkü gelen olursa ev tutuldu diyim" der. **Havırt** çıkartıp emlakçıya bi 100 dolar kapora verir ve evine gider. O gece **Havırt** "Acaba bu gecede fantastik olaylar olacakmı?" diye korku dolu bi bekleyiş içindedir, saatler ilerler ama hiç bı fantastik olay olmaz. Ertesi gün **Havırt** emlakçıya gider ve "Abi ben evi tutmaktan vaz geçtim" der. Emlakçı "Olur mösyö canınız sağolsun" der. **Havırt** kaporayı geri ister, emlakçı "Bu gibi durumlarda kapora yanar abi" der.**Havırt** çok sinirlenir "Ver parayı siterim terekeni" diyerek emlakçıya girişir, gürültüleri duyan komşusu esnaf gelir ve hep birlikte **Havırt**'ı döverler. O gece **Havırt** evde otururken gene ceyranlar kesilir gene evde fantastik olaylar olur, **Havırt** çok tırsar ve evi terk etmeye karar verir, tam kapıdan çıkacakken telefon çalar, koşup telefonu açar, "Alo buyrun" der. Telefondaki ses "Ne buyurunu damıcık ha ha ha!" der. **Havırt** "Alo kimsiniz mösyö"der. Telefondaki ses "Tanımadın mı lan, ben Sitivın" der. **Havırt** "Ooo Sitivın, nasısın kanka" der **Sitivın** "İyiyim be kanka uğraşıp duruyoz işte" der ve ekler "Kanka ben yarın Şikago'ya geliyorum"der. **Havırt** "Hayırdır dayıoğlu" der **Sitivın** "Öyle işte biraz tatil yapiyim, kafa dinliyim dedim" der. Kısa bi süre sessizlik olur **Sitivın** "N'oldu lan niye sustun, gelmemi istemiyomusun yoksa"der. **Havırt** "Olurmu hafız, gel başımın üstünde yerin var ama benim evde bi kaç gündür fantastik olaylar oluyo, burda rahat edemezsin diye söylüyorum yani " der, ve olanları anlatır, **Sitivın** inanmaz çok bozulur, ama belli etmez. Ertesi gün **Sitivın** bütün eşe dosta "Şikago'ya gitmek istedim **Havırt** evde fantastik olaylar oluyo, burda rahat edemezsin ayağı yaptı. Çok değişmiş, **Havırt** o eski **Havırt** değil" diye söylenti yayar. Bu söylentiler **Havırt**'ın kulağına gider, ama evdeki fantastik olaylar yüzünden pek ilgilenemez. Fakat söylentiler ayyuka çıkınca, **Sitivın**'ı dövmek için Mayami'ye gitmek zorunda kalır.

SON

SONER GÜNDAY

copirayt@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

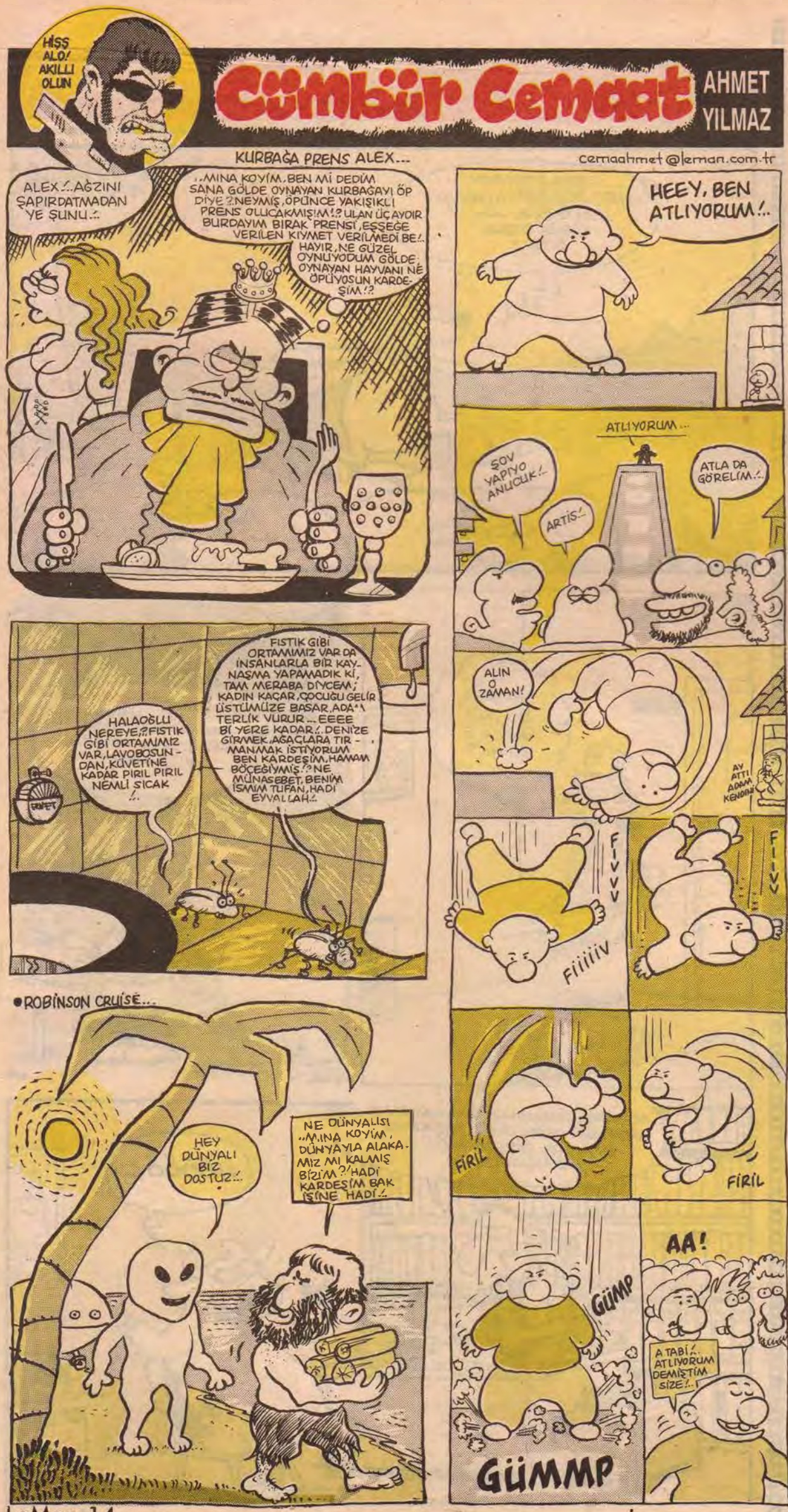

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Kutre

- Tarihten bir kişiyle, istediğim herhangi bir kişiyle oturup tek bir sigara, şöyle içimi hoş, kafayı toparlamamıza yardım edecek bir sigara içme şansım olsaydı, bu kim olurdu?

Kendime bu soruyu sordum ve yanıtlamadan önce biraz daha üsteledim:

- İstediğim herkes olabilir; yaşayan, yaşamayan, erkek, kadın, Romalı ya da Romasız. İstediğim herkes olabilir.

Sessiz kaldım ve son kez, ısrar ettim:

- Herhangi biriyle bile sigara içmek, yalnız içmekten iyidir. Kaldı ki, istediğinle içebileceksin. Hadi, söyle bir isim!

Tamam, söyleyeceğim. Biraz düşünüp, hemen söyleyeceğim. Ama biraz düşününce, "hemen" olmaz o zaman, doğru. O zaman hemen düşünüp, biraz sonra söyleyeceğim.

Nedense, aklıma yaşayanlardan biri gelmedi. Belki de yaşayan herhangi biriyle zaten birlikte sigara içme şansım olduğu içindir. Bunun için, hayalden çok, bilgisayar tuşlarına ihtiyacım var.

Diyelim ki, Robert de Niro. Çok zor görünüyor ama ikimiz de yaşadıkça imkansız değil. Robert de Niro, birgün Türkiye'ye gelebilir, ki daha önce de gelmişti yanılmıyorsam, onu tanıyan bir arkadaşım beni onla tanıştırabilir veya başka bir şekil olur, birlikte sigara içebiliriz.

Ya da Laletia Casta. Olur mu olur!

Veyahut Bill Clinton. Günün birinde, herhangi bir yerde aynı dumanı paylaşacağımızdan ben tabii ki emin değilim, ama asla paylaşamayacağımızdan siz nasıl emin olabilirsiniz ki?

Bu sebeplerle, hemen yaşamayan, tarihi kişilere yöneldim. Tarihe geçenler hep ünlü olduğu için ya da hep ünlüler tarihe geçtiği için, aklıma hep ünlü insanlar geldi.

Nasreddin Hoca'yı düşündüm. Bu muzipler muzibi adamla, hem de yoğurt çalmaya çalıştığı gölün kıyısında, taşların üzerine oturup, birer sigara içmek... Vazgeçtim, çünkü bu tarihi şansı mizahçı olmayan biriyle değerlendirmek istedim, ben mizahçıdan bıkmışım zaten, yıllar yılı!

Mizahçı tercih etsem Hacivat'la Karagöz daha iyi seçim olurdu aslında. Efsane doğruysa, inşaat işçisi olarak çalışan bu ikili, hep konuşup insanları güldürerek, işlerin aksamasına yol açmış ve bu yüzden boyunları vurulmuştu. Yani bugünün deyimiyle, geyik muhabbeti yüzünden canlarından olmuşlardı. Tutsağı, izleyicisi ve emekçileri olduğumuz geyik muhabbetinin tarihteki ilk şehitleri'ydi onlar. Sıkıcı derse ve daha da sıkıcı öğretmene dayanamayıp geyik yapan, bunun karşılığında da sınıftan atılan neşeli öğrencileriydi onlar tarihin. Ama hem mizahçı tercih etmediğim, hem de sigara içeceğim kişinin sadece bir kişi olması koşulunu kendime koyduğum için Hacivat'la Karagöz'den vazgeçtim.

Bir sürü insan düşündüm, hepsinden vazgeçtim. Sonunda kararımı verdim: O tek sigarayı Hz. Nuh'la içecektim!

Gerçekten de hayal bazen çok güçlü birşey, kendimi bir anda tufanın ortasındaki geminin güvertesinde, Nuh'la karşılıklı taburelere oturmuş, sigara içerken buldum. Gemide her cins hayvandan bir çift bulunuyordu gerçekten de ve sigaradan derin bir nefes alan Nuh anlattı: "Tufan öncesi, bulabildiklerimi alabildim sadece. Ortadan kaybolanlar ve ikna edemediklerim de oldu. Onlar için üzgünüm, nesilleri tükenecek, ama artık yapacak birşey yok". Ben de aldım bir nefes, "Yapacak birşey yok" diye tekrarladım. Gemiye gözattığımda tufanın ortasında neşe içinde eğlenen hayvanları gördüm. Tavuklar, ayılar, zürafalar, yılanlar, penguenler ve diğerleri, kahkahalarla gülüyorlar, daha da eğlenceye doyamamış bir hal içinde görünüyorlardı. "Hayatta kaldıkları için mi bu kadar neşeliler?" dedim. "Hayır, kutre yüzünden" dedi, Nuh. "Efendim?" dedim. "Kutre" dedi, "gemide bir çift kutre var". "Kutre ne" dedim, "biz öyle bir hayvan bilmiyoruz", "Sus" dedi, "sen ve diğer insanlar kutreyi tanımadığınıza göre demek ki, aklımdan geçeni yapacağım sonunda, kutreleri ıssız bir adaya bırakmayı düşünüyordum, gemiyi Aşk Gemisi'ne benzetti haylazlar!" Sonra bana kutreleri gösterdi. Muhteşemdiler. Fizik olarak maymuna, deri olarak yunusa benzeyen, kıpır kıpır bir hayvandı bu. Konuşma biçimleri insanoğlununkine benziyordu. Gemideki tüm hayvanları azdırışlarını, yarasadan pumaya, hepsini güldürüşlerini gözümle gördüm. Neşe saçıyorlar, felaket yolculuğunu eğlenceye çeviriyorlardı. "Lütfen bu hayvanları ıssız adaya bırakmayın" dedim, "kutre olmazsa hayat çok neşesiz geçer, lütfen!" Son nefesi alıp, sigarayı söndürdü Nuh: "Yok, böyle olmaz. Bunlar hep oyun peşinde, hayatın daha ciddi olması lazım, elimden birşey gelmez".

Ben o gemiyi, o çaresiz Nuh'u ve o neşeli kutreyi gördüm. Kutresizliğin ne demek olduğunu öğrendim. Artık sigara içmek istemiyorum.

kilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

Selam;

Biz bu lanet dünyada yer edinmeye ve Kayseri gibi bir yerde kendilerini bulmaya çalışan üç kızız. Dünyanın civik, arabeskleşmiş, sinsi, iğrenç dönüşüne ayak uydurmaya çalışıyoruz. Bizi de kendine benzetmeye çalışan bu sistem karşısında ayakta durmak, karşı koymak için savaşıyoruz. Şu ana kadar öğrendiğimiz tek şey var: "Herkes gibi olmamak, çoğunluğun yaptığı şeyleri yapmamak". Dünyayı, yaşamı kirleten insanlara benzememek de mantıklı insanların istemekte haklı olacakları bir düşünce olsa gerek...

Herşeye karşıyız: İşleyişe, sistemlere, kuralara, savaşlara...

Herşeyden nefret ediyoruz: Anlayışsız büyüklerden, koltuklarına yapışıp kalan yüzsüz politikacılardan, doğayı kirletenlerden, çıkarcı ilişkilerden, yalan sevdalardan...

Herşeye üzülüyoruz: Aptalca nedenlerle çıkan savaşlara, açlıktan insanların ölmesine, yaşamın kirlenmesine, insanların ruhsuzlaşmasına, sevginin unutulmasına, doğanın yok olmasına, sokak çocuklarına ve çocukların çalıştırılmasına, sokak hayvanlarına ve hayvanların katledilmesine.

Korkuyoruz: Düşünenlerin azalıp aptalların çoğalmasından kimselerin bu gidişe dur demeyecekterinden, dünyanın gıt gide rezilleşmesinden, ruhların bedenlerin içine daha çok gömülmesinden.

Istiyoruz: Savaşların bitmesini, herkesin düşünmesini ve kendi fikirlerini oluşturmasını, insanların etrafa bakmasını değil, etrafı görmesini, herkesin daha çok okumasını, herkesin sevmesini, insanların diğer insanlar, dünya ve yaşam için birşeyler yapmasını ve en önemlisi bütün bunlar için çalışılmasını istiyoruz. Çünkü bu bile ileri gitmektir.

Millet!!! size sesleniyoruz. Beyinlerinizi uyuşturuyorlar. Uyanın...

Esin-Sibel-Esra

Merhaba

Çok değerli Leman okuyucu ve yayıncıları öncelikle sizlere selam ediyor saygı ve sevgilerimi sunuyorum...

Toplumdan dışlanmış hayatı boyunca hor görülmüş hep yerden yere vurulmuş ve yaşamak an bıkmış bir kader mahkumu olarak özgür topraklarda özgürce yaşayan gerçek dostluğa ve sevgiye önem veren insanlara Leman dergisinin bize fırsat tanıdığı bu mektup köşesiyle seslenmek istiyorum...

Öncelikle hepinizi tüm samimi coşkumla selamlıyorum.

Değerli Leman okuyucuları: insan gerçek dostluklarla paylaşımın huzur veren rahatlığı ile toplumsal sevgi tomurcuklarını kalpten kalbe bedenden bedene hissettikçe dünyada varolan tüm kötülükleri ve acı gerçeklere karşı koyabilir. Her çeşit çıkarcı rüzgâra baskı fırtınalarına karşı elele birlikte insanı ezen bilgisizliğe soysuzlaştıran para gücüne bu olumsuz koşullarda bile boyun eğmeyi yadsıyarak onur mücadelesinde ve yaşam kavgasında başarılı olabilir. Anıların onlarla harmanlaştığı yaşamda dostluklar gerçek ve kapsamlıysa değerlidir. Biraz da kendimden bahsedeyim. Ben 12 yaşımdan beri İstanbul'a gelmiş bir gurbetçiydim. Urfa'lıyım yaşım (20) 3 senedir yanlızlık acısını tattığım duvarları rutubetle çürümüş hapishane hücrelerindeyim. Belki deydi belki deymedi bu cezaevinde yatışımın sebebi fakat en güzel yıllarımı gençliğimin en güzel çağını ve bütün umu larımı, hayallerimi, düşlerimi çatan dört duvara mahkum etmemesidir. Bu konuyu duygularımın beyaz sayfaya döktürdüğü bir şiirimle beyan etmek istiyorum...

Bir anda herşeyden habersizken / Herşeye gülüp geçen / Esen bir rüzgâr gibi uçup giden / Gençlik yıllarım nerdesin? / Körpe umutlarım, aç duygularım / İpi kopmuş kısrak zamanım / Kar gibi güneşte eriyip giden / Gençlik yıllarım nerdesin. / Düşlerle dolu Aç gecelerim / Hasretle kokuşan boş günlerim / Sonsuzluğa akıp giden ömrüm / Gençlik yıllarım nerdesin... umarım bu şiirin manasını derinden düşünür gerçek sevgi, mutluluk ve dostlukları terk etmek yerine onların nerde olduğunu ve nasıl bulabileceğimizi öğrenmektir. Eğer benimle duygularımı düşüncelerimi ve yalnızlığımı paylaşmak isteyen bay-bayan arkadaşlardan mektup bekliyorum.

Hayattan korkuyorum, bana küsecek diye gülmekten korkuyorum, ağlatacaklar diye insanlardan korkuyorum, arkamdan vuracaklar diye sevmekten korkuyorum, yine beni bu hallere düşürecek diye...

Elimi bir tesbihe, ağzımı bir sigaraya, kulağımı bir teybe, gözümü ise pencereye, düşlerimi karanlık geceye, hayallerimi geleceğe, gençliğimi ise mapusa emanet ettim. O bunları bilemez ki, kaç gece kabuslardan uyanıp ter içinde, hayatımı yıktı diye feryat edip haykırdığımı, kaç gece mazgalları yumrukladığımı o bunları bilemez bilemez ki çok değerli Leman okuyucuları sözlerim dertlidir. Kusura bakmayın sakın bu sayfaları yırtıp atmayın fazlaca düşünüp beni merak etmeyin. Bu mahkum mektubudur sakın yırtmayın.

Ellerim varmıyor
mektup yazmaya
Zalim zevk alıyor beni
ağlatmaya
Zaten alıştım
mektupsuz kalmaya
Bu mektubu
çok görmeyin bana

Saygı ve Sevgilerimle

Urfalı Mehmet Akdağ
Vezirköprü Özel Tip Kapalı
Cezaevi Tecrit Koğuşu
Vezirköprü/Samsun 55900

Sevgili Leman Dergisi;

Yazıma başlamadan önce sizlerden ufak, aslında büyük ama biz gene de ufak diyelim! bir ricam olacak yazımı derginizde yayınlamazsanız bile yayınlamaya çalışırsanız benim için en büyük mutluluk olacak. Bu mutluluğumdan sizlerin ne kazancı olur bilemem.

Ben bir Leman okuruyum ve Pratisyen Dr. olarak yaşamdaki yerimi büyük bir titizlilikle korumaya çalışırken 9 Mayıs gecesi önemli olaya da tanık olunmuş bulunmaktayım. Şu saniyelerde de bu olayı basına diğer adıyla Leman'a açıklamanın heyecanını yaşamaktayım. 9 Mayıs gecesi gerçekleşen, birazdan anlatacağım olay aynı zamanda bu konuda bende teorik bir alt temel'de inşa etmiştir. Evet, şimdi olayı anlatabilirim. Sanırım yalnız önce şurdan soğuk bir su içiyim. Suyumu da içtim. Olaya geçiyorum.

Olay gecesi Saat 00.20'de ben komşu ilçeden çalıştığım ilçeye doğru kendi özel ve Makam Şoförü olmayan arabamla büyük bir hızla trafikteki yerimi almış bulunmaktaydım (Her ve ya çoğu vatandaşımız gibi). Yolun ortasına doğru gelmekte iken birden arabamın önüne dört ayaklı, iki kulağı ve iki gözü olan her neyse bir görüntü çıkıverdi. Makam Şoförü olmayan arabamın direksiyonunu, olayı hemen fark etmiş olmalıydım ki, yana kırdım, çarpmadan tekrar şeride geçtim. Bu arada dikiz aynasından bu varlığın biyolojik evrim açısından ait olduğu türü anlamaya çalışırken bir İnek olduğunu da bizzat ve Noter tastikli öğrenmiş olmanın sevincini kursağımda taşıyarak yoluma devam ettim. Kafamda çok büyük bir soru işareti ile birlikte. Acaba benden sonra gelecek taşıtların şansı veya İneğin şansı benimki kadar yaver gidebilir miydi?

Ertesi gün iş nedeniyle aynı yerden geçerken karşılaştığım manzara çok korkunç ve antidemokratiktı. İneğe çarpmışlardı ve İnek yolun kenarında cansız bedeniyle nur içinde Cennete yapmış olduğu yolculuğun keyfi yüzünden okunurcasına yerde yatıyordu, ne yazık ki olay faili meçhul bir şekilde son bulmuştu. Kafalarda bir sürü soru işareti bırakarak da. Çünkü faillerin aramızda gezdiğine %100 inanmaya başlamıştım. En büyük soru işareti de bir mermi gibi benim kafama isabet etmişti. Olay sonrası AB'ye adaylığı konuşulan memleketimizin yöneticilerinin, Siyasi Partilerin ve Özellikle Hayvan Severlerin niye olaya el atmadıkları sorusu hâlâ kafamda canlılığını korumaktadır ve devam da edecektir. Oysa başta siyasilerimiz olmak üzere sonra her defasında sokaklarda başıboş gezen Köpek haklarıyla gündeme gelen Hayvan severlerimizin kazaya kurban giden bu canlı türüyle şaşırtıcı benzerliği (ki bu benzerlik boynuzların olmadığını düşünürsek ayırt edilemeyecek boyuttadır) ve hem fikirliği bu konuda üstüne üstlük tepkisiz kalmaları tanhsel bir ihaneti de gündeme bomba gibi oturtmuştur. Daha sonra aklıma bir fırsatta İnekler Ülkesi Hindistan geldi (Bazı Otörler ikinci sırada da Türkiye'yi söylemektedirler). Hindistan'da benzer bir kazanın asla yaşanmadığını öğrenmiş oldum, ama bu bağlamda sözkonusu ineklere tapındığı için değil de arabalarının zarar görmemesi için İnsanların yolun kenarındaki zengin bitki türlerini yiyen İneklere karşı pür dikkat oldukları sonucuna ulaştım. Yol kenarı bitkileri yiyip karınlarını doyuran inekler daha sonra Güneşin sıcaklığını içine iyice absorbe eden Asfaltın tam ortasına gelip dinlenme keyfini çıkarmaktadırlar. Gelen arabaların da bunlara çarpmayıp, hatta saatlerce bekleyip Trafik işgaline sebebiyet vermeleri İneklerin kendilerine olan güvenlerini katbe kat arttırmıştır (Bizdeki İneklerin tersine gelişmiş bir tutumda olsa). Ve sözkonusu İneğe tapma düşüncesini de Trafik işgalinden (tabi inekler tarafından yapılan Trafik işgali) sonra ortaya çıkmış olabileceği bizzat otörler tarafından da üstüne basılıp, altı çizilerek dile ve yazıya getirilmiştir.

Türkiye ve Hindistan İneklerinin sosyal yaşamlarını ve can güvenliklerini birbirleriyle karşılaştırmak gibi tarihsel bir görevi yerine getirmiş olmanın sevincini yaşarken son olarak; İneklerimize bir tavsiyede bulunmak istiyorum:

Bütün İnekler Anavatanı Hindistan'a deyip artık İnekler Ölmesin diyorum (Bu arada birşeyi hatırlatmak istiyorum. İnekleri örgütlemenin suç olduğunu biliyorum. İnekler için Sloganda atmıyorum. Lütfen yanlış anlaşılmasın yoksa çok ayıp olur).

Hoşçakalın
Ali Rıza Ünlü
Cihanbeyli-Konya

Sayın Leman Okurları;

Devrek ilçesinde seyyar satıcılık yapmaktayım. Dilencilik olarak kabul etmeyip dayanışma olarak sizden 42 numara eskittiğiniz spor ayakkabı istiyorum. Kargo ile gönderebilirsiniz. Buradaki ilerici geçinen arkadaşlar ve ne yazık ki sisteme ve onun yeni olan paraya ruhlarını teslim etmişler, ben, benim gibi düşünen arkadaşlarım var olduğuna inandığım için böyle bir istemebaşvurdum. Siz de taktir edersiniz ki sistemle barışık olduğunuzda onu desteklediğinizde arabanız, yatınız herşeyiniz olabilir. Ama devrimci ilerici ölçülerde onurunuz olmayabilir, selamlar, sevgiler.

Hayrullah Karabaş
Yenicami Yanı
Seyyar Satıcı
Devrek/Zonguldak

Sevgili Leman,

Ben sizin devamlı okuyucularından biriyim.

Bence Leman, ağlamamız gereken halimize güldüren çizgisi olan bir dergidir.

Şimdi ben de size ağlamamız gereken halimize güldüren bir olayı anlatmak istiyorum (yaşanmış).

Ben Muş-Varto'luyum. Bu olay Varto'da yaşanmış. Bizim köyün yakınında bir köy var. Taşlıyaka (Gulik) bu köydeki insanlar alevi.

1993-94 yıllarında güvenlik güçleri birgün köye gelmişler. Köyde genellikle yaşlı insanlar var. Gençler genelde ilçe merkezde veya büyük şehirlerdeler.

Güvenlik güçleri bu yaşlı insanları köy meydanında toplamışlar sonra sıraya dizmişler. Bu insanlara alevi oldukları için; İslamın şartını sormuşlar. İlki 7 demiş dayak yemiş. Yanındaki 8, 9..., diye devam ediyor. Arkada yer alan çakalamcaya (Gerçek adını bilmiyorum köylüler lakap takmışlar) ilkokula giden bir çocuk yaklaşır ve Zazaca der ki:

- Amca söyle S

Çakal amca döner çocuğa yine Zazaca der ki:

- Ha sktir, Adam işte 15'i kabul etmiyor, sen diyorsun S

Ve çakal amca 18-19 derve dayak yer.

Boybey Çelik

Deniz'e

Bugün, tüm gün beynimin her yanında git buralardan diye bir çığlık dolaşıyordu. Geçmişimizin, yüklü bir katır misali sürekli bizi çektiği ve hayatın seni ne zaman ne olur taktiğiyle bir oradan bir buraya attığı düşünülürse "git buralardan" kötü bir istek değil herhalde. Biliyor musun? Hayatı limanlardan oluşan, fırtınalardan geçmiş, sert rüzgârlar gibi tokatları yemiş bir kaptan için alışıldık bir durum değil bu "özlem sancıları". Belli ki sen de hayattan birşeyler almışsın, ama hayatta senden almış! Aynı şey benim içinde geçerli ve bir korkunu bile korkum yapmadın giderken. Hayat insanlara hatalar yaptırıyor elbette. Bu hataların biri sonucu zamansız, bu soğuk, ruhları alınmış kentte bir başına bekle medeyim. Ne diye geleceğim için. Peki ya gelecek denen b.ktan şey benim neler istediğimi biliyor mu? Ve sen, senin de aynı koşullarda bu duyguları içinde barındırdığını biliyorum. Canım şu anda şarap istiyor, ama zor bu saatte. Ve neden biliyor musun? Kafamı uyuştursun diye bir parça. Uyuşturtsun ki gecenin bir yarısı, çizgileri kesik kesik olmayan yollara çıkayım da sana kavuşayım diye! Hoşuma giden bir benzetme geldi aklıma; Deniz suyunun güneşte, teninde bıraktığı tuzları bilirsin. Bir duş almadan hiçbirisi çıkmaz vücudundan. Bizlerin ruhları da böyle. Ruhlarımızı temizlemeden sürekli dönen bu yuvarlak nesnede yaşayıp gidiyoruz.

Benim için bir iyilik yap kendine. Yarın sabah kalktığında ilk gülümsemen benim olsun, umutların ise senin. Bağlı kalmasın umutların yosun tutmuş halatlar gibi bir babaya. Ve kışın görünen güneşin hiçbir anlamı yoktur. Çünkü ne ısıtır seni, ne de ... Anılarını canlandırır kapılar ardından duyduğun garip sesler gibi. Ve benim güneşte, özünde kış güneşinde anılarım bile yok. Hal böyleyken belki bir parça anlarsın hayatın neden boş bir tenekenin tınısı olduğunu kulaklanmda.

Güzel bir türkü tuttur, şöyle kallavi bir kahve içiminde insana sigara içme isteği hissettirecek türden olsun... Sana birşeyden bahsetmiştim; Hatırlarsın bu hayattan gidersem ne hissettiğimi, ne düşündüğümü, nasıl yaşadığımı bilen tek bir canlı varlık yok diye. Yirmiüç Şubat'tan itibaren ar ık var. Belki biraz geç kaldım, demek istediğim buralar yağmurlu poyrazlara hasret ama güney esintileri ağrı kesici bana. Hayatıma kattığın sonsuz anlam için sana teşekkür ederim.

Sevgilerimle...

Cem Başaran
Değirmendere/İzmir

PEK YAKINDA
Galip Tekin
Yeni resimli romanı
CÜMBÜR CEMAAT
FANTASTİCO
Ahmet Yılmaz
PEK YAKINDA
Güneri İçoğlu
Firavunun Laneti
İkslarc
TÜRK NET
Önümüzdeki hafta dıil ondan sonraki hafta, ayda 5 saat bedava internet ömür boyu abonelik şeklinde.. Her Leman alana
Bekleyin...

LeM
Sayı: 447, 3 Haziran 2000, Cumartesi - Haftada bir yayınlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Sıtkı EROEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Görcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKARAPAMAN ● Selen SEDA ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİRET ● Özgür SAMANCI ● Alp Tamer ULUDUZ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram UĞLU ● Bilgisayar İşletmeni: Cabbar OKUÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR ● Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gökay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE & SANAT SETTAR

Beşiktaş ev... Öğleye doğru...

ÖEH TİPE BAK... YÜZÜME, YANAKLARIMA, İÇİME İŞLENMİŞ MAGANDALIK... BEN BİR HANZOYUM BUNU KABUL ETMELİYİM!.. ALLAH KAHRETSİN!.. GURTAR KENDİNİ!.. SIYRIL!.. ARIN! EVET! EFET!.. AMA NASIL? AMA NASIL ALLAAM?!?! HADİ!?!

DALLAMA 2000

Sevdim

Bir hafta sonra MISIR-- Kahire...

ŞU MUHTEŞEM PİRAMİTLERİN YÜZYILLAR ÖNCE YAPIMINDAKİ TILSIMLI BİLGİ Mİ?.. NEREDE RUHUMU AYILIKTAN GURTARACAK SIR?!

Ekvator... Yerli bir kabile...

SIĞIR BULAMACI RUHUMU AYIKLAYIP ŞAHLANDIRACAK ASIL SIR BELKİ DE BU İLKEL GABİLEDE... TOTEME TAPINARAK COŞAN, YÜCELEN RUHLAR ELİMDEN TUTUN...

PERU... Taxla mağarası...

MAĞANDALIKTAN GURTULMAK, BİLGİYLE, KÜLTÜRLE ŞEREFLENMEK İÇİN BELKİ DE DAHA GERİLERDEN BAŞLAMALIYIM... MAĞARA DEVRİ ADAMLARININ DUVARLARA NAKŞETTİKLERİ BU NADİDE RESİMLERDEN YAPAMAYACAK GADAR DAŞGAFA MIYIM?.. ALLAHAM YUNUS GİBİ DÜŞTÜM YOLLARA, DAĞLARA, DAŞLARA...

PARİS... Louvre müzesi...

ART!

MONALİSA!.. ŞAHESER!.. ÜSTAD LEONARDO-NUN İNSANLIĞA HEDİYESİ!.. ŞU YÜZDEKİ ANLAMA BAK!.. BU ANLAMI GÖREBİLECEK BİR GÖNÜL GÖZÜ YOK MU ÖZÜMDE YANİ?.. BU DERECE KURU KÜTÜK MÜYÜM?..

NEW YORK... Metropolitan müzesi...

MODERN RESMİN DEHASI PİCASSO..!! EŞYAYI, FORMLARI, ÇILGINCASINA PLANLARA, PARÇALARA BÖLEREK SANATTA ÇIĞIR AÇAN PİCASSO'NUN DEHASINI GÖREBİLİYORUM!.. VİZYONUM GENİŞLİYOR ALLAHAM!.. HİSSEDİYORUM!.. ÖZÜM FOKURDUYOR!..

15 Gün sonra... İSTANBUL Cihangir-de bir atölye

APTAAL!.. ARADIĞIN SIR KENDİNDE..!! İŞTE ASIL BAŞLANGIÇ! ŞİMDİ YAPACAKSIN..!! AL FIRÇAYI ELİNE GEÇ BOŞ TUVALİN KARŞISINA!.. RUHUNU HANZOLUKTAN GURTARIP, DOYURUP, YÜCELTMEK İÇİN ÖNCE ÖZÜNDEN VER!.. AKIT TUVALE!..

İki saat sonra... Aynı yer...

AAA!.. HADİ AMA!.. ÜNİVERSİTEDEKİ KİMİ PARASIZ ARKADAŞLARIM OKUL HARÇLIĞINI ÇIKARMAK İÇİN KİMİ RESSAMLARA ÇIPLAK MODELLİK YAPIYORLARDI... ŞİMDİ BEN DE SOYUNDUM BU ENTERESAN TADI ALMAK İÇİN... AMA SAATLER OLDU YA... SIKILDIIM!!

SAKİN OL SİMGE'CİM... BİTİYOR... KOLAY İLHAM GELMİYORKİ!..

COLD! COLD!

YETENEKSİZ BİR DALLAMAYIM BEN..!! ULAN HADİ HANZOLUĞUN YONTUP DÜZELTTİN!.. PEKİ BU BASTIRAMADIĞIN ABAZANLIK NOLUCAK?.. ÖKÜZ.. ÖZÜNDEN TUVALE AKITACAĞIN TEK ŞEY BU ÖZSUYUN İŞTE!..

bahadirboysal@leman.com.tr

özleme... bıçaklama... buğulama... dallama... digitalsex... ağlama... hanzoloma... açlık... yumruk... SÜPER GICIK!... cıvıl cıvıl... dergi... renkli... kuşe kağıda... portatif boy... bahu bekle bil... Allahhalla...

448

10 Haziran 2000 Cumartesi-Sayı:2000/24 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

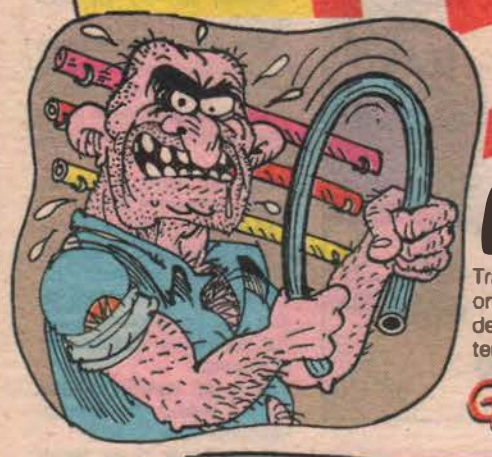

HORTUM SİLEYMAN NE'Kİ!

Travesticiler için ayn tinerciler için ayn hortumlan olduğu dilden dile dolaşırdı... Televizyona yansıyan ve infial uyandıran görüntülerindeki asayiş tarzı onun saklı gizli değil alenen ortalıkta da yaptığı hareketlerdi. Acaba yine asıl suçluları işkencecileri yıllarca saklayan, mahkemelere bile getiremeyen devlet "Türkiye baarsaklarını temizliyor" diyen Avrupaya göstermelik bir kurban daha mı vermeye çalışıyordu. Çünkü bizim bildiğimiz işkenceciler sistematik, burslu, yurtdışı eğitimli yukardan ve derinden desteklilerdi. Ve Hortum onlann yanında devede kulak bile kalmazdı. İşte bildiklerimizden birkaçı.

GÜRGEN YAŞAR

KERPETEN KERİM

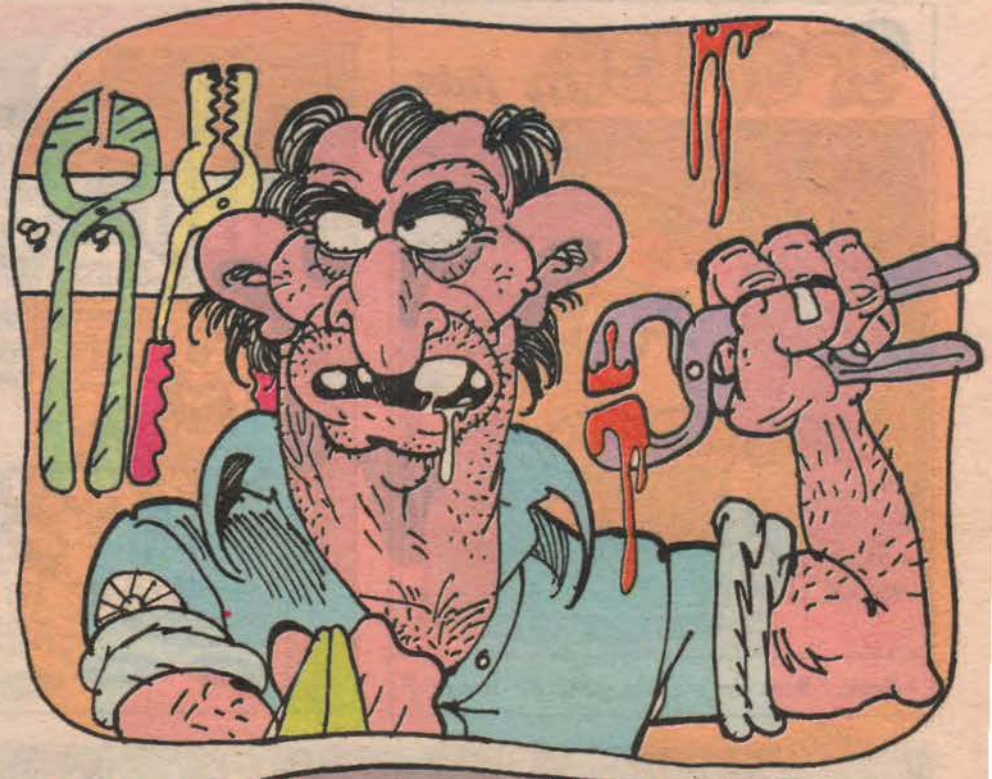

FİLİSTİN FAHRİ

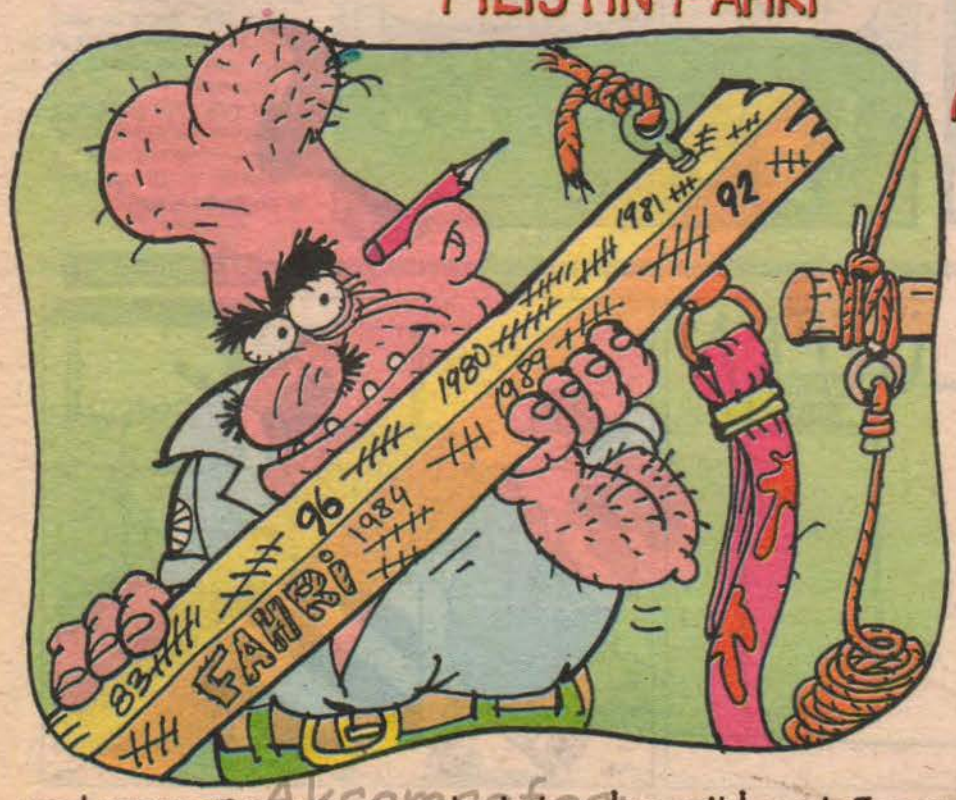

MANYETO MUHARREM

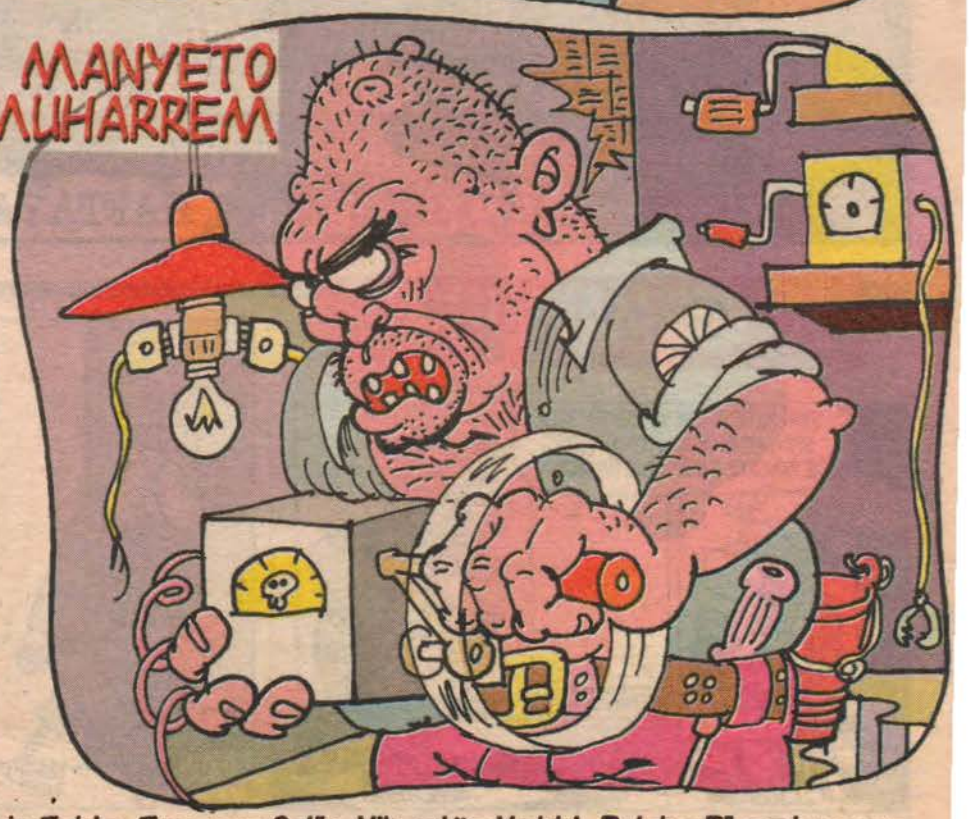

ve buraya sığmayan saz arkadaşları, İzmarit İsmet, Tornavida Tahir, Travma Salih, Vibratör Vehbi, Falaka Fikret..vs.vs...

DERYA SAYIN

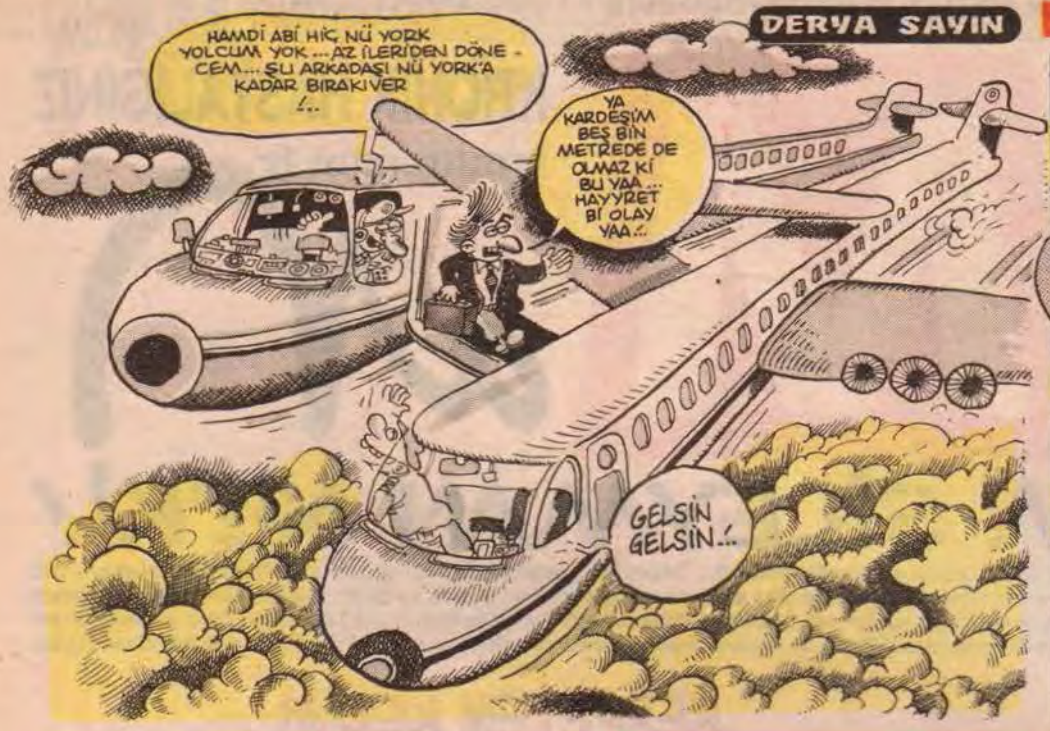

KADİR YILMAZ

grafiler Fatoş

GÖKEL

TURK NET
Önümüzdeki hafta ayda 5 saat bedava internet ömür boyu abonelik şeklinde...
Her LeMan alana HAFTAYA

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

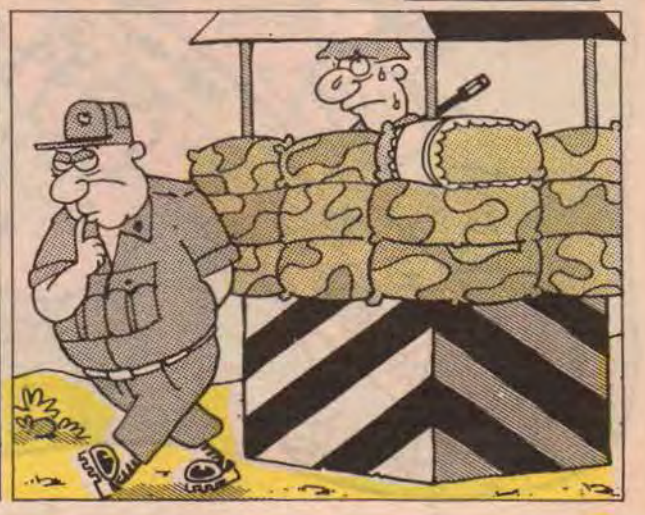

Küçük Sözlük Fatoş

"KORKMAK" DEMEK NE DEMEK?

Muttalip (10): "Birisi bi yere saklandığı zaman biz de yolda gittiğimiz zaman o da bizim önümüze çıkarsa ona korkma deriz."

Mahmut (8): "Ben kaplandan korktum."

Naile (10): "Korkmak başına her an gelebilen şimdi de gelebilir. Korkmak bir şeyden korkmaktır. Mesela yolda yürürken önüne köpek çıktı korktun işte. Böyle olabilir."

Uğur (9): "Korkmak bir insan bir yere saklanır bizi korkutur."

Ali (9): "Mesela bir canavar seni yemeye çalışıyor. Ve siz kaçıyorsunuz. Korkuyorsunuz."

Fatih (11): "Bir ormanda akşam gezersen korkarsın ve kaçmak istersin ama ayakların titrer. Ve bağırırsın."

Hasan (9): "Korkmak bir köpek havlarsa korkarız. Korkunca damaklarınızı yukarı kaldırırız."

Yurdagül (10): "Örnek: Mesela seni çalıyorlar ona korkmak denir."

Ali (9.5): "Korkmak bir yırtıcı hayvan veya acımasız bir insan."

Aslı (10): "Bir köpekten kaçarsak o da bizi ısırabilir."

Yeşim (9): "Yani küçüklerimizi koruyacaz."

Aykut (9): "Mesela birisi der ki baban seni dövücek der. Ve o an sen korkarsın. Ve buna korkma denir."

Esma (8): "Bir insanı korkutmak demek."

Kader (9): "Mesela bir kuduz köpek gelirse korkarız. Başka bir köpek geldiğindede korkarız. Korkmak buna denir."

Sedal (10): "Bir insan dalmış olabilir. O insanı bir çocuk ve ya bir insan, o dalmış insanı korkutur. Ona korkmak denir."

Büşra (9): "Birisi birisine böh diye söylerse o insan korkar bunada korkmak denir."

Vahit (10): "Korkmak çok korkunçtur."

Canan (8): "Acı gibi."

Safiye (9): "İçinde bir his var. Yani birisi bizim içimizde bir korku var. Bu korku demek."

Duygu (9): "Çok kötü bir filim izlersin korkarsın demek."

Kübra (10): "Besela bir sabah uyanır dışarı çıkarsın korkunç bir cinayet yada haber görürsün buna korku denir."

Onur (10): "Dev gibi korkunç insanlardan korktuğun zaman korkarsın ona korkmak denir."

Sema (8): "En çok zaten insanlar çingeneden korkar."

Akşamsefası

LeMan

Trilyonları götürdüğü belirtilen Devlet madalyalı Yasin Altınbaş'ın, üst düzey bürokratlara milyarlık hediyeler verdiği yetmemiş gibi, 7.5 milyar liralık baklava göndermiş...

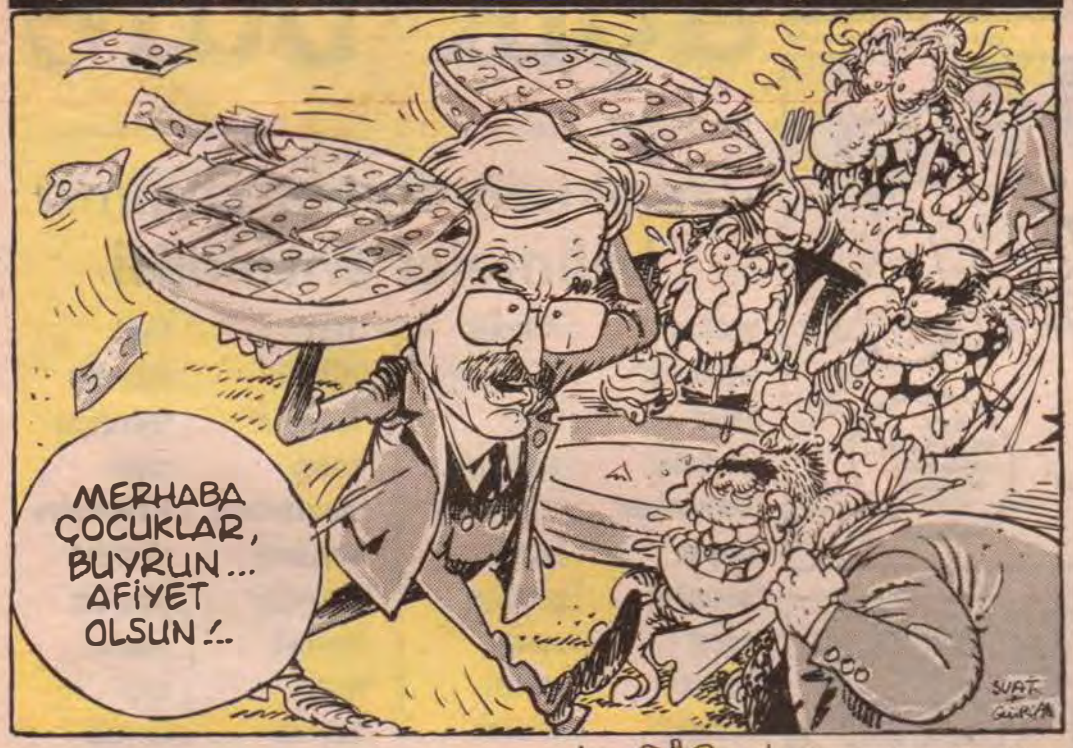

7 kişinin katili Haluk Kırcı'nın "Bırak Eşkiya Bilsinler" adlı kitabının kapağına dava kankalarının portrelerini koydu...

Kötülük rekorlarının alt-üst edildiği ülkemizde, kadın dövmede de birinciliği hiçbir ülkeye kaptırmadık..

İNSAFSIZ DERİN DEVLET
tutuklu üç genci tedaviden alıkoydular... yargısız infazdan sonra sargısız infaz
TURBAN YOLSUZLUK DOSYALARI
kendi kaderine bırakıldı... doğal afete kurban gidecek
VALİ ŞARMAN
ihaleye mercedes karışmış
HÜKÜMET ORTAKLARI
suç ortaklığı
ERBAKAN
ona da demokrasi lazım oldu

Deprem yine vurdu... Bu kez 5.9 şiddetinde, binlerce ev yıkıldı, ona yakın insan öldü... Atılan nutuklar, vaadler, umutlar yine enkaz altında kaldı... Bu dipten gelen ölüm karşısındaki çaresizlik, kaç insan daha ölürse bitecek...

TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun karakollarda bulduğu işkence aleti Filistin askısı, tek başına delil olarak kabul edilmeyecekmiş.

Diyarbakır'da 15 yaşındaki bir öğrenci sahneye koyduğu "aşk" konulu oyununun ismi Kürtçe olduğu için gözaltına alındı...

Akşamsefası

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

daral@leman.com.tr

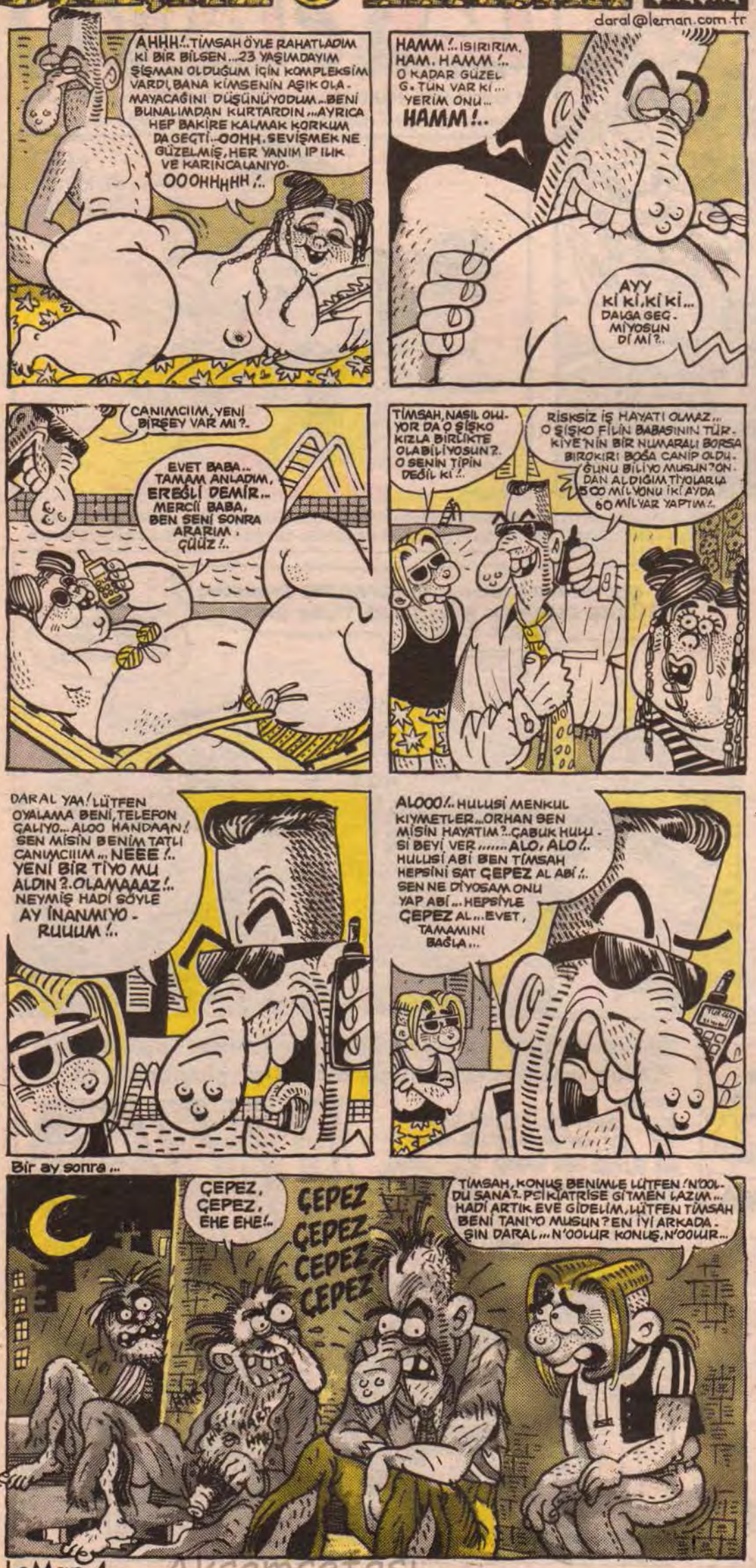

açık büfe

met üst

çocukken diyemediğimiz kelimeler antolojisi

'makus'	: mahsus	**'kaat'**	: kağıt
'ayabakkı'	: ayakkabı	**'börbek'**	: böbrek
'taski'	: taksi	**'telezyon'**	: televizyon
'porkatal'	: portakal	**'cacıç'**	: caçık
'zekeremen'	: zeki müren	**'kurufasurye'**	: kurufasulye
'torpak'	: toprak	**'cukulato'**	: çikolata
'şeşmiye'	: şemsiye	**'limanato'**	: limonata
'çacız'	: sakız	**'memek'**	: yemek
'laylon'	: naylon	**'teyip'**	: teyp
'kebelek'	: kelebek	**'kayrola'**	: karyola
'kirpit'	: kibrit	**'ehmek'**	: ekmek
'hankı'	: hangi	**'meşaz'**	: masaj
'bibelon'	: bibelon	**'barnak'**	: parmak
'foşet'	: poşet	**'şiyir'**	: şiir
'yannış'	: yanlış	**'lavcıret'**	: lacivert
'terifort'	: feribot	**'kazoz'**	: gazoz
'itantaşı'	: nişantaşı	**'tartal'**	: kartal
'cimnastik'	: jimnastik	**'kofret'**	: gofret
'eşortman'	: eşofman	**'yüskek'**	: yüksek
'önnük'	: önlük	**'ovarlak'**	: yuvarlak
'örtmen'	: öğretmen	**'dastik'**	: lastik
'fermos'	: termos	**'aboo'**	: hayret
'babanne'	: babaanne	**'cıyırtı'**	: gürültü
'böcük'	: böcek	**'çepce'**	: kepçe
'daltavuk'	: dalkavuk	**'eskik'**	: eksik
'göynek'	: gömlek	**'leklamlal'**	: reklamlar
'şepke'	: şapka	**'aşkam'**	: akşam
'lüle lüle'	: güle güle	**'furkan'**	: tarkan
'pirofllarel'	: profiterol	**'intaar'**	: intihar
'süpliz'	: sürpriz	**'mam'**	: mama
'çengere'	: tencere	**'bici bici'**	: banyo
'tiktak'	: dikkat	**'abara'**	: araba
'flsked'	: misket	**'tığtıl'**	: tırtıl
'dodak'	: dudak	**'capon'**	: japon
'hırhıs'	: hırsız	**'lötrefil'**	: sevişmek
'jiklet'	: çiklet	**'öskürük'**	: öksürük
'keltenkele'	: kertenkele	**'felfese'**	: felsefe
'fitbol'	: futbol	**'avşan'**	: tavşan
'töfte'	: köfte	**'pantul'**	: pantolon
'apla'	: abla	**'lörelh erdi'**	: laurel-hardy
'klpat'	: kitap	**'taam'**	: tamam
'üt'	: süt	**'demoklasi'**	: demokrasi
'töpek'	: köpek	**'ölencl'**	: öğrenci
'cllatin'	: jilatin		

-tüm hakları saklıdır-

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

AHA, BU POK GIZ GARDAŞI-MIZIN POKUDUR... GALINLIĞINA BAKIN HELE.!..

DEMEK Kİ KÖTTEN FURDURUYOR OROZPU... FURALIM ÖLDÜRELİM /..

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

BELEDİYE BİZİM YALOVA'DAKİ EVİ ESER KAPSAMINA SOKTU TORUN, YIKTIRMIYORLAR..!

ALLAH ALLAH /.. O EV DAHA 3 SENELİK. NEYSE BİR BAKALIM /..

İŞTE EV... DEPREMDEN SONRA BÖYLE OLDU.. BELEDİYE POST MODERN SANAT ESERİ İLAN ETTİ EVİ..!

TARİHİ ESER

KLARK! ALLAHIN CEZASI HERİF! YİNE ANNEMLERİ KAÇIR-DIN. AZ ÖNCE BURDAYDILAR...

BABA BAK PALET ALDIM..!

AFERİN SALAĞIN EVLADI..!..

KOŞUN!.. GEZİCİ CAMİİ GELMİŞ..!..

lombak@leman.com.tr

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

*Sanat için öldürüm diyeni öldürmeye hazırım! V.Ö'ye teşekkürler...

yilmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ALO..?..MECİT ABİ...

BEN YOLDAYIM..GELİYO - RUM...BALIKLARI ALDINIZ MI ABİ..?.TAMAAM...TÜKEN - MEZ KALEM YAYI VAR BENDE...

KOLTUKALTI DEODORANTI HALİL GETİRCEKTİ...EVET...VİTES KUTUSU DA ONDA...

HAH HAHAA..?..DOĞRU... EFENDİM?..DALAYLAMA DA MI GELİYO?..ÇOK İYİ YA..?

ALLA ALLAA...

BAK BEN Bİ DAA SAYAYIM ABİ...ODA İÇİ ANTEN GEREKİYO...KOKULU SİLGİ, YARIM DEMET MAYDANOZ... MEYDAN LARUS ANSİKLOPEDİ 5'NCİ CİLT... OLSUN...SEN YAZ GENE DE !..

KULAK TEMİZLEME ÇUBUĞU... YEDİ ADET...

NAAPI - CAKLAR YA..?

YÜRÜYEREK GELİYORUM ABİ... ACELEMİZ YOK...

HALİL GELDİYSE..ORA - LARDAN 17 YAŞINDA GENÇ Bİ KIZ KIRPİ BULSUN...HI?.. OLMAZ ABİ...TARLA FARESİ AYNI ŞEY DİİL...

NE YAPABİLİRLER NE?..NEE ?..

ÜÇ AÇILI DİŞ FIRÇA - SI..?

Bİ TANE BİNAENALEYH, İKİ TANE BİZATİHİ...EVET İKİ...BİRİ SARI BİRİ PEMBE OLURSA DAHA İYİ...

AMAN HA..?.ORTASINDAN TAZE SOĞAN GEÇİRİLMİŞ TİTREŞİMLİ CEP TELEFONU OLMAZSA OLMAZ... MUTLAKA BULUN. VARDIR ORALARDA...

HAYATIMDA BÖYLE ŞEY DUY. MADIM...GÖRMEM LAZIM BUNU... KESİNLİKLE LAZIM...

YAKLAŞTIM..YAKLAŞTIM... SİZ ARNAVUT CİĞERLERİNİ PİRAMİT ŞEKLİNDE DİZMEYE BAŞLAYIN...VİYADÜK VAR, DİMİ ORDA...

HALİL'E SÖYLE İÇİ KIYMA DOLU BASKETBOL TOPLARINI SOĞUTSUN...YOK ABİ' - CİM ONLAR SOĞUK, SICAK OLAN VOLEYBOL TOPLARI YOK, BEN GELİNCE VETO EDERİZ...

DELİRİCEM YAA..!.. MERAKTAN AKLIMI KA - ÇIRMADAN GÖRSEM ŞUNU...

ANAM AZ DAHA UNUTUYODUM...BELE DİYE ENCÜMEN ÜYESİ BULDUNUZ MU?.. ORTAYAŞLI,KEL...İYİ ŞİMDİ SİZ ONUN PARÇALARINA BALON BAĞLAMAYA BAŞLAYIN...

EVEET..!.. SON BİŞEY KALDI...MERAK ETMEYİN ONU BEN GETİRDİM...

SAZAN ADAM..!..

HI?..

HEH HE..!..

A..E NOOL?..

TAKTAK TAK

HAKETTİM BEN BUNU... HAKETTİM...PLANINIZA SAYGI DUYUYORUM ARKADAŞIM...YAPIN, HELAL OLSUN...SAZANLARIN BAŞINA NE GELİRSE MERAKTAN GELİYO İŞTE...AH ACIDI..!..

canbarslan@turk.net

Akşamsefası

barslan@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

DÜŞÜNSEL AHBAPLARIN FELSEFE DÜNYASI...

Hikâyeler biter felsefe bitmez

FİRAVUNUN LANETİ İKSLARC

En seçme işlerden düzenlenmiş, birinci hamur, bembeyaz kağıda basılmış, büyük boy albüm.

Geliyor, Pek yakında

TEZ

Bir geyik muhabbeti esnasında herkesin gözü sürekli konuşan geyikçinin üzerindedir.

Fakat muhabbette katılımcıların fazla dikkat etmediği bazı şahıslar vardır. Bunlar ara gazı verip geyiği hallandıran ara gazcılardır. Geyikçi susar gibi olduğunda bunlar devreye girer ve geyik sürsün diye ortama ara gazı verirler. Mesela **"Abi Almanya sokakları tertemiz dimi, bai dök yala dimi abi"** gibisinden bir laf atarlar. Geyikçi de hemen coşkuyla konuya girer ve durdur artık durdurabilirsen. İşin tuhafı geyikçi de bu ara gazcıları pek farketmez, sadece ara gazcının ortaya attığı lafları duyar ve konudan konuya atlar, coştukça coşar. Kısacası ara gazcılar **"Abi çayı ince belli bardakla içiceksin"**, **"Kaplıcanın keyfi başkadır dil mi abi"**, **"Çinliler nası yemek yiyo o çubuklarla abi"** gibi tek parça cümlelerle geyik muhabbetini ateşleyen isimsiz kahramanlardır.

ANTİ TEZ

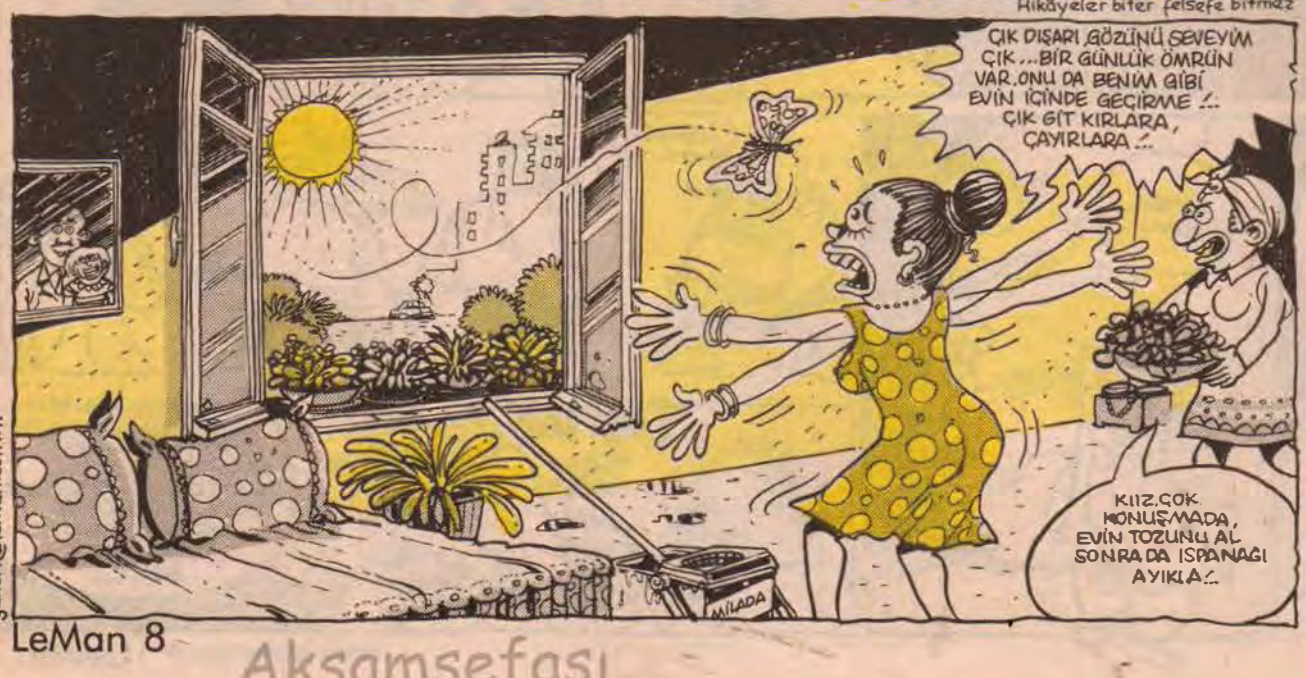

guneri@leman.com.tr

ÖZGE

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

VÖSYM

(Taze sorular, müthiş deneme sınavı!)

1- Bir sınıftaki öğrencilerden onu İngilizce, Fransızca ve Almanca, onbaşı İngilizce, Portekizce ve Hintçe, yirmiikisi ise Fransızca, İspanyolca, Türkçe ve Arapça bilmektedir. Bir öğrenci de bütün dillerde "Seni seviyorum" demeyi öğrenmiştir. Bu nasıl bir sınıftır? Bu öğrenciler ajanlık eğitimi mi almaktadır, olayları nedir? Tüm bunlardan aynı olarak bu sınıl hangi ülkededir? Hepsini hesaba katarak, sınıfın yüzölçümünün aşağıdakilerden hangisi olduğunu sorar isek yanıl ne olur?

a) 105 santiküpe b) 98 hektolitre c) 1040 kilirkare
d) 22 abeybiküp e) Hepbiri

2- A kentinden yola çıkan bir otobüs, B kentine vardığında araba olmuştur. Aynı anda Z kentinden yola çıkan bir minibüs ise ters yola girerek, kısa sürede A kentine varmıştır. Aynı saatlerde G halkı, İl olmak için eylem yapmıştır. Tüm midibüsler ne zaman Pi ilçesinde buluşur?

a) Sonbahar gibi b) 21 Temmuz, saat 17:00-17:30 arası
c) Böyle bir buluşma olmaz d) Böyle soru olmaz dsvm e) Hepsi

3- Bir semtteki insanların yarısı liriktir. Bu semt nerededir, bir insanın lirik olup olmadığını kim ölçer? Bunlar pozitül bilimin konusu değildir. Pozitif bilim, işinde gücünde insanların işidir. Fakat bu tip insanlar da yeri gelince öpüşür, koklaşır. Bunların sevişeni de olur. O semtteki kadınların "ilişkiyi gözden geçirme" katsayısının 0.42 libküp olduğunu varsayarsak, bu semtin adı aşağıdakilerden hangisi olabilir?

a) Memolipaşa b) Veresiyekent c) İkslarçköy
d) Beldemeliler sitesi e) Hiçbiri (Vişnezar)

4- Beş garsonun 6 saat içinde yaptığı servisi bir garson 10 saat içinde tek başına yapmaktadır. Buna karşılık bir insanın da sabır limiti vardır, yukarıdaki beş garsondan en az üçünün haylardığı açıktır. Duruma böyleyken, sekiz garson, aynı servisi ne sürede yapar?

a) 40 saat b) 2.5 saat c) 7 ay, 3 gün d) 7 ay, 4 gün e) Bu soru yanlıştır

5- Dışbükey bir aynaya 10.24 yalaklık eğrisiyle gelen bir ışın, fizik yasalarını hiçe sayar bir şekilde eğilip kırılmakta, aynayı gereksiz yere tribe sokmaktadır. Öte yandan hırsbükey bir aynaya aynı muamele yapılamaz. O anda "Maddenin dost meclisinde şakrak olma" kanunu devreye girer. Dışbükey-hırsbükey ayna bağlantısı aşağıdakilerden hangisinde vardır?

a) İçbükey-Turgbükey b) İçbükey-Kübükey
c) İçbükey- arsbükey d) İçbükey-Tostbükey
e) İçbükey-Hiçbükey (Hiçbiri anlamında olsa gerek)

6- Potasyum ile kükürt birleştirildiğinde potesyum kükürt olur. Olur da size mi olur? Bu bizim işimizdir. Öyle 3-5 yıl okumayları, kursa falan gitmeyleri olmaz bu iş. Nelicede biz bu sınavı hazırlayan kimya uzmanları, sizden üstünüz. İsteseK size yalan-yanlış şeyler öğretebiliriz. Örneğin Hasuktyom diye bir element var desek ve sözbirliği etsek, siz buna inanırsınız. Ama yapmayız. Yapamayız. Sorusa geçersek, aşağıdakilerden hangisi gerçek bir kimya olayıdır?

a) Çiçekyumurtası b) Hastayumyaşıyorum c) Sodyumtaksokrat
d) Soydumkaçtım e) Yok böyle bişey

7- "Abicim, yanlış anlaşılma olmuş! ben, Alkol Nuri'ye 1500 markı borç diye vermedim! O benim kankamdır, ne demek!? İşi karıştıran Jokey Çağalay'dır, ben sane söyleyeyim! O puşt var ya, hep ara bozar. Yoksa ne ki abicim. Çenemi kırmamıza değecek bi olay yok! Olsa, buyrun: Kırın abi! Yok ama!"

Yukardaki metni defalarca okursanız da, tam olarak neler döndüğünü anlayamayız. Yalandan dolayı tümleç, edat-medat da soramayız. Bari, en azından, yukarıdaki metne göre ne olmadığını düşünürüz! Aşağıdakilerden nedir?

a) Jokey Çağatay, puşt bi insandır!
b) Sözkonusu 1500 markın en az 1200'ü saltzedir!
c) Alkol Nuri'ye, çok içki içtiği için "Alkol" denmiştir!
d) Tamamen yanlış anlaşılma olmuştur! e) Hepbiri

8- "İlk kadeh vücuda yarar / İkinci makul karar / Üçüncü kafayı sarar / Dördüncü keseye zarar / Beşinci dimağı yorar / Altıncı halır kırar / Yedinci bela arar / Sekizinci plan kurar / Dokuzuncu vurur, kırar / On'da hakim sual sorar"

Yukardaki deyiş, kadro halinde gördüğümüz meyhanede bir hata yapılmadı ise, Sayın Şemsi Yastıman'a aittir. Sekizinci kadehten sonra kurulan plan, konunun en kritik noktasıdır.

Aşağıdakilerden hangisi, bu plana en yaman örnektir?

a) Vaay, yarım saat masadan ayrıldık, Recai manitaya yavşamış! Dur şuna bi yolluk isteteyim de gitsin hırbo!
b) Hmmm, ne yapsam, iki kadeh daha içip mahkemelik mi olsam?
c) Bu saatte kimse görmez, gidip çiriere mi bassam?
d) "Radyolarını Yeni Açanlar Derneği" kursam mı acaba? e) Bir kısmı

7- "Yavrum, sen var ya, acaip ..... bi kızsın!"

Yukardaki boşluklara aşağıdakilerin hangisi gelmelidir?

a) Trendy, şugar b) Ç'ill, sempati manyağı
c) Sinirli, titrak hissiyatlı d) Kanıncayiyen, global
e) Hepsi desem yalan! (Ama biri doğru olabilir, o da var)

8- "Dear Hamit, I kiss you! I will go to Argentina this summer!.."

Bu metnin devamında hangi cümle gelirse, herkes için en iyisi olur?

a) I hope, you aren't an elephant! b) Are you very duyarlı, Hamit?
c) Fat songer is your wife, isn't she?
d) I Like kedigiller's e) Nothing (Hiçbiri olayı)

VÖSYM BAŞKANLIĞINDAN

* Vedat Özdemiroğlu, 12 Haziran Pazartesi saat 14:00'te Bakırköy-Yunus Emre Kültür Merkezi'nde ÖSS ile ilgili bir panele katılacak. Merakla duyurulur!
* Haftaya daha büyük çaplı bir sınav olmasın sakın?
* VÖSYM kitabını arayıp da bulamayanlar, lütfen Leman'ı arayıp not bırakın!

ilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

KEMAL ARASTAD.

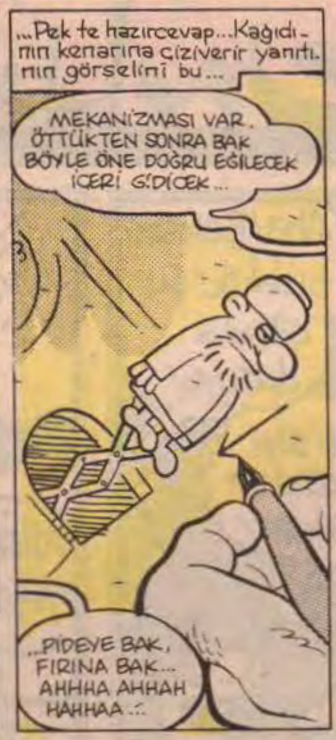

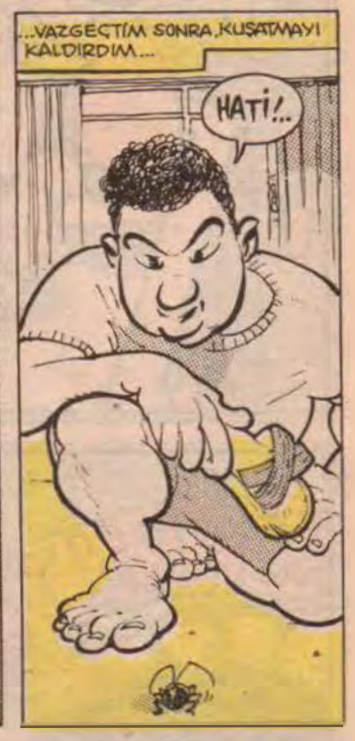

Bitti

komikaze

Tüm hakları saklıdır., Copyright by Erdil Yasaroglu

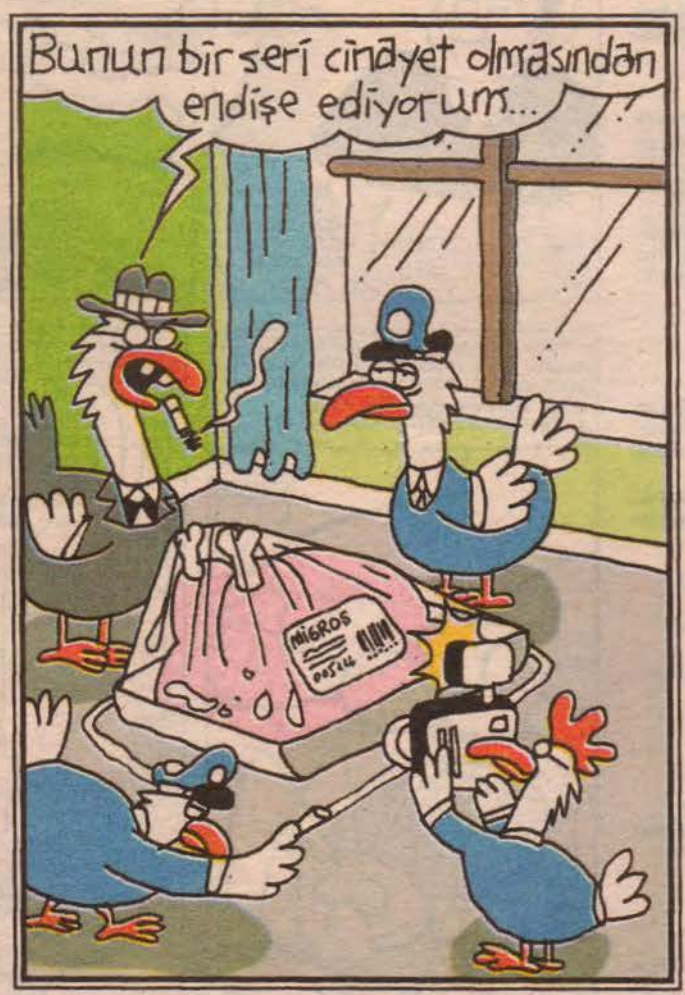

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Cezaevlerinde Çığlık ve O B

Unutmak mümkün mü bu ülkedeki acımasızlığın tarihini... Etme, bulma, işleme korkusu...

Gözlerim yırtıldı bu korkudan. Bayrak törenlerinde hep içim üşüdü...

İnsanın kendi ülkesinde bir yabancı gibi yaşaması ne demektir; ne demektir kalbine batan aykırı bir dikenle yaşaması... Ben bu ülkede hep gitmekle kalmak arası yaşadım... Doyasıya sevmekle, bütün varlığımla nefret etmek arasında gittim geldim...

Bu ülkeyi anlamak ve ona bağlanmak istedikçe ona hep yabancı kaldım, hep aykırı, hep düşman...

Onu en çok ben tanıyordum, ama ilk anda gözden çıkarılacak olan yine bendim... Ona en çok ben özlüyordum, ama yine de sığınıtaydım sonuna dek...

Ne kadar sevsem de hiçbirşeyi unutmuyordum ve neden ondan bütün varlığımla nefret etiğimi biliyordum: Çünkü unutmuyordum, ortaokul çocuklarına seyrettirilen idamları...

Çok da eski değil, altmışlı yıllara dek, ortaokul öğrencilerine Yurttaşlık Bilgisi derslerinde **Sultanahmet Meydanı**ndaki idamlar seyrettirildi... Çocuklar yakından görürdü mahkumun boynunun nasıl kırıldığını, kırılırken çıkan sesi...

O zamanlar halka açıktı idamlar. İdamın olacağı gün, darağacının olduğu meydanı sabahın çok erken saatlerinden itibaren simitçiler, baloncular, kokoreççiler, limonatacılar ve idamlara meraklı halk doldururdu... Bir de başlarında öğretmenleri olan ortaokul öğrencileri...

İdam mahkumu boynu kırıldıktan sonra altına kaçırırdı.Bunu da görürdü o gencecik öğrenciler...

Dersin adı Yurttaşlık Bilgisiydi!..

Son nefesini veren mahkum yağlı urganın etrafında dönmeye başlayınca gazetecilerden biri tutar, bir diğeri fotoğrafını çekerdi... Herkes ibret alırdı bu görüntülerden.En çok da o gencecik öğrenciler!. Herkes devletten korkmayı öğrenirdi.En çok da öğrenciler...

En çok onlar üşürdü bayrak törenlerinde...

Öğretmen müfredat defterine; **bugün Yurtaşlık Bilgisi dersinde öğrencilere idam edilen bir mahkum gösterilmiş, bu ibret verici olay bütün ayrıntılarıyla kendilerine** anlatılmıştır, diye yazardı... Ölüyü urganın etrafında dönerken tutan ve fotoğrafını çeken gazetecilerden duyarlı olanları daha sonra alkolik olurdu...

Öğrenciler büyür; bazıları büyük adam olur, ama ne olurlarsa olsunlar, gözleri hep o eski korkuyla yaralı olurdu, öyle ki o korkuyla yırtılan gözleri baktığı yeri görmez olurdu... Onca korkuya rağmen hala görebilenler için ise bu ülke dayanılmaz bir acı, karanlık ve yapışkan bir hüzündü sadece.. Bazı geceler o inanmadığım Tanrıya yakarırdım durmadan;bilmeseydim, görmeseydim keşke diye.. Ama bilirdim, görürdüm yine de...Onca korkuya rağmen.. Görebildiğim,hissettiğim için suçlanırdım üstelik, aşağılanırdım...

O zamanlar **Güneş Gazetesi**'nde yazıyordum... En karanlık, en dışlanmış **Beyoğlu** sokaklarını yazmaya niyetlenmiştim bir keresinde.Vitrinlerin, parlak neon ışıklarının, varlıklı insanların coşup eğlendiği, düşünmeden para harcadığı yerleri değil;lanetlenmiş ve onca zenginliğin hemen yanı başında can çekişen Beyoğlu'nu, onun o kara sokaklarını yazmaya... Çünkü ben o kara sokaklarda büyümüştüm. Hüznüm orada yüzünü aramıştı.. Baştan kaybederek sevmeyi o sokaklarda öğrenmiştim... Bir gece o lanetlenmiş arka sokaklardan İstiklal Caddesi'ne henüz çıkmıştım ki iri yarı, takım elbiseli bir sivil polis koşarak yanıma geldi ve **amirim sizi çağırıyor**, dedi... Etrafında silahlı korumaları, gri bir reno marka arabanın ön tarafında, bir ayağı yerde, bir ayağı arabada beni bekliyordu amiri... Caddenin gür ışığı aşağıya doğru sarkan acımasız bıyıklarını aydınlatıyordu en çok... Çocukluğumu korkuyla lekeleyen ve bayrak törenlerinde içimi üşüten o zehirli soğuk gibiydi küstah bakışları...

Ne dolaşıyorsun gecenin bu saatinde?

Gücünü benim üzerimde sınamak ona garip bir zevk veriyordu...

Gazetecİyim, Beyoğlu'nun arka sokakla a ilgili bir röportaj hazırlıyorum:..

Adın ne senin?

Adımı söylüyorum. Etrafımdaki silahlı sivil polis sayısı giderek artıyor... **Bak koçum, yazdıkla nı okuyorum.Çok ileri gidiyorsun. Haddini bildirmeye az kaldı senin...**

Susuyorum... Lambanın ışığında parlayan ve aşağıya doğru pervasızca sarkan acımasız bıyıklarına bakarak susuyorum... Korkuyla sakatlanmış çocukluğumu sevmeme bir türlü izin verilmeyen ülkemdeki çaresiz hali'mi düşünüyorum bir de...

Çünkü hep beklediğim anda gelirdi tokat, hep beklediğim anda kilenirdi düşlerim... Burası hep karşılıksız sevdiğim ülkemdi ve karşımda, **Beyoğlu Ekipler amiri Hortum Süleyman** vardı... **Süleyman Ulusoy**... Hani şu geçenlerde **CNN Türk**'de çingenelere, yoksul ve kimse-

Son
az Gemi

ğı işkencelerin görüntüleri sergilenen

ğı insanları önce soğuk suyla ıslabp,
umla dövdüğü için lakabı **Hortum**
ni basıp döve döve emniyete getirdiği
lanını önce sıfır numaraya vurdurup,
çıplak soyup hortumla döven ve sonra
diye zorla namaz kıldıran polis şefi...
aşıydı. Korku isim değiştirmiş, güzelle-
.. **Vitali Haklco** ve **Semra Özal**'ın başın-
ğlu'nu **Güzelleştirme Derneği**, özel bir
lan, uzun ürkütücü pardesüleri ve elle-
sopalarıyla dolaşan ve istediklerini so-
sorgusuz sualsiz dövme hakkına sahip
diği oluşturmuştu. Bu polisler Beyoğlu
çoğunluktan farklı, kendilerince aykın
i ellerindeki o kalın tahta sopalarla rast-
ına dayağından geçiriyorlardı.. İşte bu
başında **Hortum Süleyman** vardı... **Be-**
eştirme adına her gece onlarca insan
rdu!... **Hortum Süleyman** o gece beni
p küstahca sorguya çekip, ben onu
sarkık bıyıklarını seyrederken **Talisim**
n bir yerden canhıraş feryatlar duydum.
övülüyordu. Bugün bile o korkunç çığ-
. **Ne oluyor, kimi dövüyorlar**, diye he-
diği yere bakarken, **Hortum Süleyman**
h sesiyle beni aydınlattı: **Merak etme-**
rasiyi yerleştiriyoruz!..
mokrasiyi yerleştiriyorlardı.. Kim ken-
sa, kim çoğunluğa göre yaşamak iste-
fasını kalın tahta sopalarla konyorlardı.
vurdu biz büyüdük'... Biz büyüdük on-

nsanların birçoğu yıllarca evlerinin ya-
sokaklarını kuytu yerlerinde, çok du-
sofralarında önce gömleklerini, sonra
utangaç bir hüzünle sıyırır ve o derin
devletin vücutlarına kazıdığı o mor mü-
e gösterip dururlardı...
bu utangaç hüznün içinde, çoğu kez
aklıydı... Ve beni vücutlara kazınmış o
n daha çok bu yaralı gururlar incitirdi.
r kimi kez silkinir kendisine geniş ve
r açardı:Kim daha çok içerde yatmış,
iyet görmüşse, yatmamışlardan, eziyet
özel bir saygı beklerdil.. İçerde yat-
a pek eziyet görmemişler, nasılsa vü-
r mühürleri taşımayanlar onlara karşı
k duyar, suçluluk duydukça, o utangaç
lı gururlar durmadan kimsesiz ruhları
na çıkanları kendi iklimine çekerdi.
ca bu mor mühürlü, suçlu, bu utangaç
durduk... Şimdi çağ değişmiş, bizim
onlar öyle söylüyor... Artık kimse idam
cence tarihe karışacakmış. İşkence ya-
landırılacak, karakollardaki filistin ask-
ktik veren manyetolar teker teker top-

nda Cumhurbaşkanımız bile **polis dev-**
ne son verilmeli, diyormuş...
yman'ın bile defteri dürülüyormuş...
yıllardır gözlerimizi korkusuyla yırtan,
or mühürler kazıyan devletimiz **Avru-**
or... Bizleri bir daha yaralamamak, kınp
değil; **Avrupa** istedi diye böyle yapı-
ğı söyleniyor insanların vücutlarında
rakan faşizan uygulamaların; yerine ar-
getiriliyor..
sındaki hayab insanlara göstermeye ç-
an, düşünüp hisseden insanların vücut-
larında açılacak artık o derin yaralar,
r hücreler...
ce görüntü değişiyor. İmaj değişikliği
et, kadrolar, asıl can alıcısı sürekli mağ-
deden, yitirmiş insan yaratan bu ekono-
stem değişmiyor, aksine giderek vahşi-
ğişmiyor; aslında değişen sadece de-
n, adaletsizleri örtmek için daha gözal-
, daha yalancı bir perde geriliyor toplu-

ok yırtılmışb artık, sürekli arka bahçeyi
lik kan ve çığlık geçiriyordu... Bu sızan
lar yeni çağa pek uymuyordu!..
dekoru değiştirmek yetmezdi. Önce
miş ve başkaldırı noktalarını birbir yoket-
... Nereden yayılıyordu direniş, yeni fi-
eliyordu sağlam mançlar;coşkulu baş-
versitelerden ve cezaevlerinden... Yıllar
üniversiteleri bitirmeye.... Ve bunu bü-
ardılar... Şimdi sıra cezaevlerine geldi.
Yeni dekorlarını topluma benimsetebilmek için cezaevlerini de bitirmeleri gerekiyordu...

Çünkü kim haykırıyordu en çok adaletsizliği, zulmü, eşitsizliği, köleleşen ruhları? Cezaevlerindekiler...

Kimler özgürlükleri için gerekirse canlarından bile vazgeçebiliyorlardı? Cezaevlerindekiler...

Bu direnişi, bu başkaldırıyı kırmak için tek yol vardı, o da hücre sistemini getirmek, ülkenin her tarafını F tipi cezaevleriyle donatmaktı.. Cezaevlerindeki o son çığlığı duyacak hücrelere gömmekti. Floresanla aydınlatılmış daracık bir hücre bu... Lavabo ve tuvalet hücrenin içinde. Küçücük penceresi ancak hava almaya yarıyor. Tavanda bir de hoparlör.Oradan durmadan marş mı dinletirler, insan hakları bildirgesi mi bilinmez;ama bilinen birşey var:Hücrenin elektriği, suyu, penceresi, herşeyi uzaktan kumandayla gardiyana bağlı. Gardiyan düğmeye bastığı anda bunları kapatabiliyor...

Arkadaşlarından, havalandırmadan, yüksek duvarların arasından bile olsa sızan güneşten, koğuş sohbetlerinden ve dostluk paylaşımlarından koparılan mahkum, günlerce, aylarca değil;yıllarca kalacak o hücrede... Vücudundaki o mor mühürleri bile gösterecek kimsesi olmadan kalacak...

Giderek kendi sesine bile yabancılaşacak, giderek direncini yitirip, öfkesini bile savunamaz hale gelecekti..

Sonra kim kalacaktı; bu ülkede aslında hiçbirşeyin değişmediğini, değişenin sadece dekor olduğunu, bu dekorun arkasında o korkunç zulmün sürüp gittiğini haykıran kim kalacaktı...

Bu aydınların büyük çoğunluğu kapitalizmin dünya nimetleri karşısında adeta büyülenmişti.... Kan ve çığlık geçirmesin, ardındaki olanları gizlesin diye önüne yeni bir dekor yapılmaya çalışılan ve sürekli mağdur ve yenik insan üreten bu sistemde, dünya nimetlerine sahip olmanın bedelini onlardan iyi kim bilebilirdi ki..

Ruhsal köleleşmenin kitabını en iyi onlar yazabilirdi. Ama sadece yazabilirlerdi.

Onca yabancılaşmalarına rağmen bu köleşmenin tabını yazabilen onu dilediği gibi gizleyebilirdi zaten.

Bu köleşme zulmün önüne gerilen o gözalıcı perdeyi, o yeni dekoru daha da inandırıcı kılar ve güçlendirirdi.

Bu aydınlar dışardaki insan çoğunluğunu örnek gösterip kendi köleleşmelerini haklı çıkarmaya çalışıyorlardı.

Sistemin büyük bir hızla yarattığı bu yeni insan tipi kimdi, nasıl birşeydi?.. Düşünmeyen, sorgulamayan, yüzeysel, boş, kayıtsız, ne verilirse onu alan, kolay yönlendirilen yeni bir insan tipiydi bu... Yanındakini, arkasını döndüğü anda unutan, üzülmeyen, vicdan azabı çekmeyen, yaptığı herşeyi doğru ve haklı sayan... Herşeye geç kaldığını sandığı için yanında, çevresinde kim varsa düşünmeden ezip geçen... Derinden sevmediği için derinden acı çekmeyen biri...

Derinden acı çekmediği için, derinden acı çeken bir başkasının yerine kendisini koyamayan biri...

Bunalımları bile anlamsız olan; duyguları giderek köreldiği için hayatını sadece tensel hazlar peşinde koşmaya adayan; duygusuzlaştıkça acımasızlaşan ve dünya nimetlerine ulaşabilmeyi tek amaç sayan, aslında kim olduğunu bile giderek unutan, önüne sunulan bu gözalıcı dekorun ardında ne olup bittiğini düşünmeyip sorgulamayan biriydi bu yeni insan tipi..

Geçen hafta bu yeni dekorun arka tarafından, cezaevlerinin birinden maket bir gemi; yelkenleri bembeyaz bir gemi hediye gönderildi bana...

Bu beyaz yelkenli gemiyi bana gönderen insan mühebbet hapse mahkumdu, üstelik beyninde ölümcül bir ur taşıyordu...

Penceremin kenarına koyduğum bu beyaz yelkenliği günlerdir hüzünlü bir sevgiyle seyrediyorum... Beynindeki ölümcül ura rağmen kendisine kart atıp imzalı kitabını gönderen bir yazara ömrünün son günlerinde yelkenleri bembeyaz bir gemi yapıp gönderen bu mahkumun varlığı beni hayata bağlıyor şimdi...

O beyaz yelkenli gemi hergün bu yeni dekorun arkasındaki o acımasızlıktan ve hayatın direnen yanından usulca gelip penceremin kenarına yanaşıyor.. Bu gemiyi yapan mahkum ölürken bile bana elini uzatıyor.. Ölürken bile ruhumda taşıdığım o derin yaralara, o mor mühürlere dokunuyor sevgiyle...

Bu dokunuş içimdeki yaralarımı, o mor mühürlerimi sevdiriyor bana... Bu dokunuş korkuyla yırtılan gözlerimi bana bağışlıyor..

Ne olur ölmesin bana yaralarımı sevdiren o eller...

Ne olur o son çığlık hücrelerde boğulmasın..

O beyaz yelkenli gemi bize hayatın direnen yanından hep umut taşısın..

Cezmi Ersöz

* Hapishanede kabindeki kurşun yaralarıyla yaşam mücadelesi veren Sevgi İnan'ın ölümüne karşı düzenlenen konserlerden, bu hafta sonu Ankara ve İstanbul'da gerçekleşiyor.
* Ankara: 15 Haziran Perşembe günü saat 18:00'de Ankara'da Kafka Kafe'deyim. Iskitler Sok. 15/8 Kızılay Tel: 0312 - 430 02 61
* 17 Haziran Cumartesi günü saat 15:00'de Trabzon Kültür ve Sanat Merkezi'ndeyim. İskenderpaşa Mah. Güzelhisar Cad. 9/B Trabzon. Tel: 0462 - 326 35 61.
(Etkinliğin saati tam olarak bu numaradan öğrenilebilir)
* Sibel Eraslan, Sezen Hükümsüz...
* Yusuf Gökçenin gözaltında intiharı. Yolu açık olsun.
* Esra Avcı, Fatma Tan, Seçil Yılmaz, Hande İçdem, Ahmet Odabaşı, Derya Bozarslan, Özge Özer, Erkan Uyanıksoy, Reyhan Karabulut, Yavuz Arda, Doğan Arız, Eyüp Yeşilyurt, Sema Varol, Hacer Bayrak, Serdar Özbirt, Evrim Aytaç, Mehmet Akşam sağlıkla...

cezmier@leman.com.tr

Akşamsefası

Sevişgenler

metüst

Bezgin Bekir

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

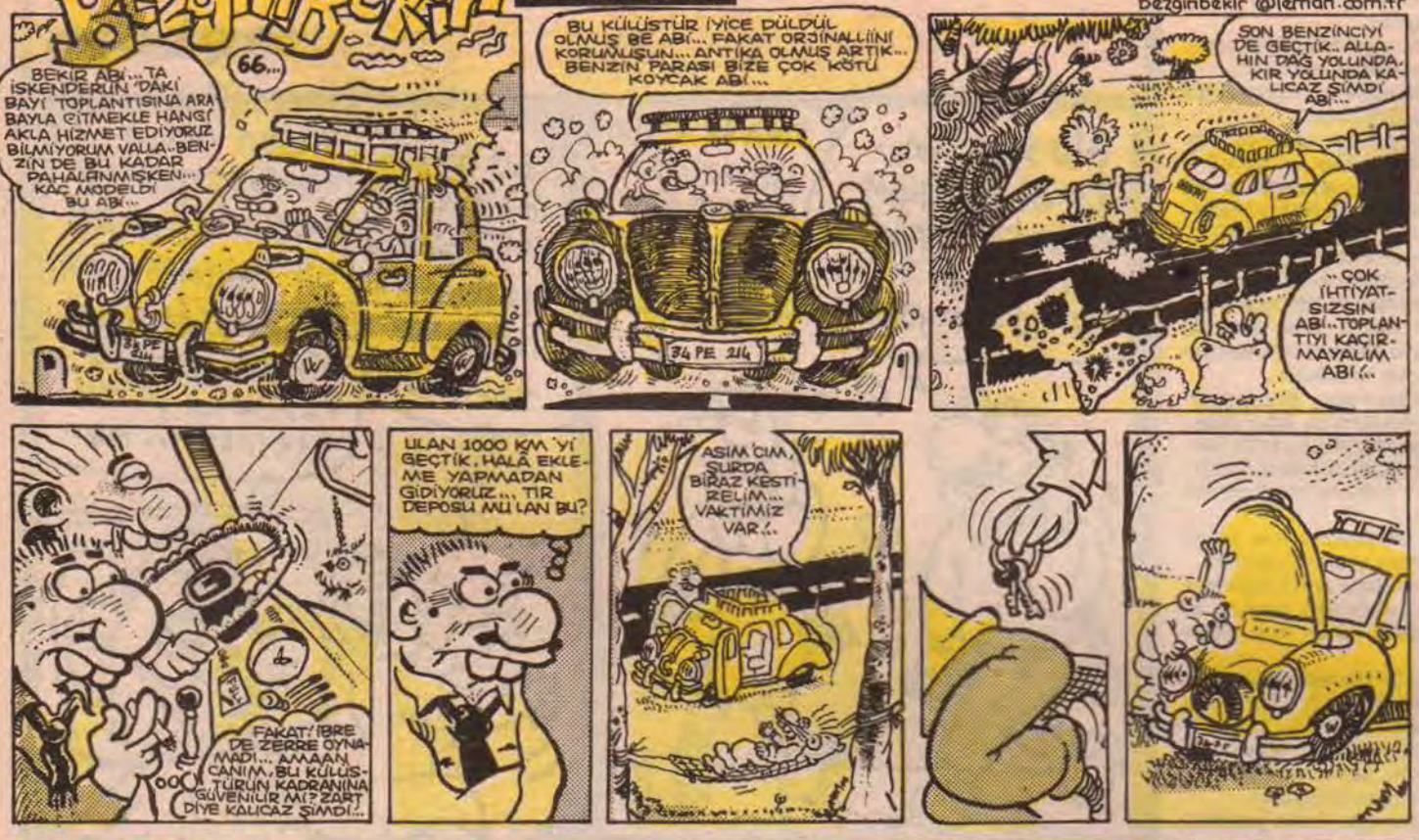

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Zengine bal global!

Kapitalizmin küreselleşmesi doğurdu küredeki selleşmeyi!

Küresel kapitalizme karşı isyan ruhuyla sokaklara dökülenler sel gibi.

İşte Hindistan'da kapitalizmin küreselleştirme adı altında köleselleştirme politikasına karşı 20 milyon insan döküldü sokaklara.

Cakarta, Seattle, Washington, Londra, Rio, Sydney, Manchester, Mexico City, Toronto, Dallas, Neworleans, Chicago, Los Angeles, Winsdor, Detroit derken küresel kapitalizme karşı isyan bayrağı açılmadık dünya kenti kalmayacak.

Kısacası, kapitalizmi yıkacak büyük depremin öncü şokları sürüyor.

Artık anlaşıldı ki **global** sistem zengin için **bal!**

Fakir içinse zehir.

Farklı kıtalarda, farklı ülkelerde isyan bayrağı açsalar da, isyancıların söyledikleri aynı.

Diyorlar ki: "Kapitalistlerin egemenliği ne kadar küreselse, bizim isyanımız da o kadar küresel olsun."

Diyorlar ki: "Sokaklar bizimdir, yeryüzü-gökyüzü bizimdir; işyerleri, fabrikalar, tarlalar bizimdir."

Diyorlar ki: "Hedefimiz dayanışma, yardımlaşma, doğaya saygı üzerine kurulu bir dünya."

İnsanı kirleten kapitalizme karşı insanlığın isyanıdır bu.

El Nino sonucu oluşan dünya çapındaki seller de, doğayı kirleten kapitalizme karşı doğanın isyanı değil midir?

Kapitalizme doğanın isyanı El Nino, insanlığın isyanı Sel Nino!

Sel gibi geliyor isyancılar kapitalizmi yıkmak için.

Isyancıların oluşturduğu bu sel suyu, aslında insanlık ve doğa için can suyu.

Küresel kapitalizme karşı insanlığın açtığı isyan bayraklarına selam olsun.

Ve kalemimden bir mermi gibi fırlayan şu iki dize andımız olsun:

El'me verip 32 dişini,
Yere sereceğiz kapitalizmin leşini!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Gitmek

Ender Özkanraman

enderoz@leman.com.tr

Resimdeki yeri hemen tanıdılar, çünkü tesadüf eseri geldikleri şehrin bir sokağına aitti:

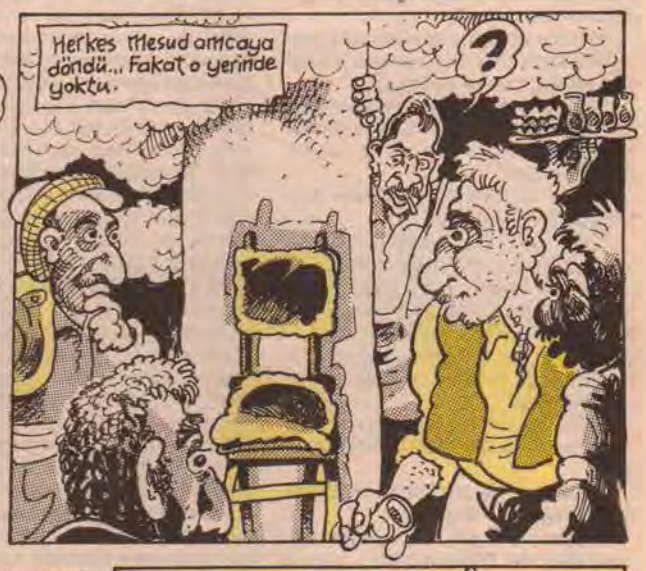

Derhal yerinden kaldırıldı fotoğraf... Çünkü artık 'neresi' olduğu bilindiğinden Mesud amca için tehlikeliydi...

Akşamsefası

Bokundan Yemiş Deli

NİHAT GENÇ

Kamuoyu 5-6 ay önce, Bilkent Edebiyat Bölüm başkanı, eski Kültür Bakanı, köşe yazarı Talat Halman'ın İsmail Cem'e yazdığı "yalaka" şiirleri duymuş, iğrenmişti. Kelimeleri bu denli bayağı, alçak, görünce insan alay dahi edemiyor, bir bozuklukla kuşabiliyor, cevap veremiyoruz. Oysa bu insanlar, pırıl pırıl bir neşe ve mutlulukla Türkçe, edebiyat öğretiminin bu ülkede en büyük imkanlarla donatılmış makamlarında oturuyorlar. Bu makamların şevkiyle burunları göğe kalkmış, tiksindirici bu insanların pislettiği suyun adına edebiyat deniliyor ve bu balgam kavanozunda binlerce melek yüzlü çocuk edebiyat öğreniyor! Mümkün değil, öğrenemezler! Paralarınıza yazık etmeyin, "ahlak" olmayan yerde, "bilim" olmaz!

Alın bir bozuk dahil Türkçe'nin en büyük kurumu TÖMER'in başkanı, üstelik, Dünya Türkçe Öğretmenler Başkanı, ünvanlı, Süleyman Demirel'in yakınlarından, bakanların dostu, Mehmet Hengirmen. Şiir kitabının adı, "Aydınlık-Karanlık". Kitabı, Engin yayınlarından çıkıyor, Kültür Bakanlığı yıllarından tanıyorum bu yayınevini, bakanlığa, ucuz turizm broşürleri ve benzeri uyduruk. Üstünkörü tanıtım kağıtlarından yüzbinlerce nüsha sabp, geçiriien bir yayınevi!

Kitabın arka kapağında Yunus Koray imzası, Hengirmen için neler diyor, dinleyin: "Hengirmen'in şiirleri gücünü yalınlıktan ve bilgelikten alan şiirler. Onda eski uygarlıkların şiirlerinden, özellikle Eski Mısır, Eski Hint ve Eski Çin şiirinden fışkıran çağdaş bir ozanın düşünsel engininiği görüyoruz. Dünyayı ve sonsuzu kavrayışta insan ufkunun sınırlarını zorlama, aşma isteği, Hengirmen'in şiirlerinde düşünceyle düş gücünün nasıl buluşturulabileceği gerçeğini bir kez daha ve kendine özgü bir anlatımla ortaya koyuyor..."

Yani, bir hazineymiş Hengirmen'in şiirleri, bakalım. Kitabın ilk boş sayfasında şu iddialı sözler yazılı: "Düşüncelerim kafama sığmıyor / Yazmak istiyorum..."

İkinci boş sayfasında, şu iddialı sözler yazılır: "Bu kitaptaki şiirler, toplumun bana verdiklerinin yeniden, topluma sunuluşudur..."

Şimdi, bu hazinenin kapağını açalım, 48. sayfada "Evlenme Teklifi" başlıklı şiiri: "ela gözlüm, tatlı sözlüm, güler yüzlüm / Düşün, taşın / Bize taşın..."

"Teşhis" başlıklı şiiri: "Şu ağaçlar ne aksi / Yazın giyinir, kışın soyunur"

"Obur" başlıklı şiiri: "Yemeyi severdi / Bir gün dokuz kurşun yedi / Hazımsızlıktan gitti!".

"Kundura" başlıklı şiiri: "Bu kundura, zavallı bir kunduradır / Bu kundura bergün, akşama kadar / Yüzetli kiloluk, Ayşe hanımı taşır...!

"Aç" adlı şiiri: "Bir kahkaha, üçyüz gram pirzolaya bedel, derdi / Parasız olduğu zamanlar / Hep gülerdi!".

"Çağrı" adlı şiiri: "Bir elmanın yansı sen / Yansı ben / Haydi gel, bir bütün olalım, istersen!"

"Mezar Vazo" adlı şiiri: "Benim yaşadığıma dair, eserlerim var / Ya sizinl.."

"Çobanın Derdi" şiiri: "İyiyse çoban / Koyunlar güzel otlar / Kötüyse çoban / Buyurun kurtlar, sizlere ziyafet var!"

"Uzayda Bir Otel" adlı şiiri: "Bu dünya bir otele benzer / Evrim yolcuları olan bizler / Geliriz mavi bir küreye / Bir vücut veririz bize / Yeni ortama uyum sağlayalım diye.."

1991 Sevgi Yılı nedeniyle Yunus Emre'ye ithaf şiiri: "Hepsini severim, severlerim / Kimseyi incitmeyelim / İncitmeyelim ya sevgili Yunus / Bizi incitenlere ne diyelim!.."

Ve tekrar arka kapaktan Yunus Koray imzalı tanıtımı dinleyelim: "Karşımızda derinden özünsenmiş bir yaşamın farklı şiirleri duruyor!"

Bir de şöyle mısra Hengirmen'den: "Sana duyduğum saygı, anama duyduğum saygının bin fazlası..!"

Bir de şu şiiri okuyalım: "Toprağın midesi geniştir / Eritir en iğrenç pisllkleri / Sindirir milyonlarca cesedi / Ve biz leşleri koklanız çiçeklerde / Leşleri dişleriz meyvelerde / Bilmez kimse?

Bu topraklarda yaşayan her insanın kötü, iğrenç, basit, uyuz, berbat, sfeco, may may, bir işe yaramaz, şiir yazmaya haddo vardığı beğenmez, ilgilenmez, bir kenara atarsınız. Ancak bu adamın Türkçe öğretim kitapları, hikayeleri, tüm dünya dillerine çevriliyor, Güney Afrikalılar da, Çinliler de, Türkçe'yi bu cümlelerle öğreniyor...

Ve kötü değil, "bozuk" şiir, bozuk sanat eseri, aç karnına içilen cıtlk yumurta gibi, bok gibi yapışır beyninize, bir derili silonlu infilaka yarabr. Bozuk, yani, paranoyak bir hafızanın radyasyonuna tabi tutulmuş algınız, düşünceniz, hayata bakışınız, o güne dek öğrendiklerinlz, bir çarpışmayla, bu şiirleri bir kez okumayla "budalalaşır!"

Bu şiirler, gülme, eğlenme, komiklik duygulan yaratmış olsa, ne güzel eğlenir, dalgaya alır, gideriz. Türkçe'nin en başındaki bu adamın şiirleri, paranoyik bir kasırgaya tabi tutulduğumuzlu, dipten gelen bu radyasyonun artık çığından çıktığını, üniversitelerde, bakanlıklarda, bir yerlerde, korkunç şoklar yarattığını, işitilmemiş delilliklere yol açbğını, işitilmemiş yeni bir kimyayla toplumu topyekün bambaşka bir beyin-zeka manyaklığına sürüklediğini görüyoruzl

Bokundan yemiş adamlar... Bu beyinden sıyırmış şairlerden, bakanlıklarda, büyük adamların etrafında, büyük kurumların başında, depolar dolusu var. Vatil vanl zehirli varller atılıyor, genç nesillerin okullarına, dillerine, annemizin sütü kadar temiz, beyaz Türkçe'nin içine...

Dünyaya Türkçe öğretenlerin başında bu adam! Üşenmedim saydım, yüz sayfalık kitabında yüzün üstünde "ölüm" kelimesi, ölüm kelimesini kullanmadığı şiiri yok gibi. Sayılan eliyi geçen ve en çok kullanılan kelimeler şunlar: Evren, güneş, karanlık, milyarlarca, yokluk, sonsuzluk, galaksi, yörünge...

Galaksi ve yörüngelerle kafayı yemiş bu adamın ne demek istediğini psikiyatristler iyi anlıyor. Ancak, kendisine hakaret edildiği gerekçesiyle, açacağı davaya, bilinçsiz olarak psikiyatristler değil, edebiyat bölüm başkanlarını çağırılacak, mesela Talat Halmanl Hakim, şiir mi diyecek, Halman, şiir diyecek, orada deli olarak biz kalacağız.

İşte resmi edebiyat, resmi bizim, resmi Türkçel Eskiden, bokundan yemiş delilere halk acır, giysi-elbise verir, yemek yedirir, bir tuhaf eski zaman cins kuşu gibi beslerdi. Artık, bokundan yemiş deliler sırf sağcı siyasete bağlılıktan yüzünden korunuyor, besleniyor, en büyük kurumlarda baştacı ediliyorlarl

Ve hepiniz işe girmek için "beyaz kanatlı bir melek bu adamlar" diye övgüler yağdırmak zorundasınız, "bir dünya kahramanı", "sanat atölyesinde doğmuşlar", "duygusallıktan, zerafetten, ahlaki ilkeleri, ikna edici edebi kabiliyetleri" diye göklere çıkartacaksınız, yüzünüz kızarmadan, "okuduğum en zevk verici eser" diye takdim edeceksiniz, sıcacık bir maaşınız olması için, ne Yunus'u, ne Fuzulisl, tüm galaksilerin en büyük şairi, Hint, Çin edebiyatını aşmış, Türkçe, onun şair ellerinde Tanrı'nın büyük bir mükafatına döndüğünü, yazacak, söyleyeceksiniz. Devletin, akademilerin eti kemiği olmuş bu paranoyanın içinde eknek bulabilmek için, susacak, yalakalaşacak, solucanlaşacak, manyaklaşacaksınız...

Bu şiirleri okurnak, beyin hücrelerinize fare kuyruğu dokunmuş gibi, hepimizin zihnini bozmuştur, hemen dilimizin ucuna gelen bir iki düzgün şarkı sözü yazayım, Türkçemizi toparlayalım: "Ufuklara yaslanmış yorgun dağlar sırayla"... "Belki dalilim içsem elimden / Senin çam kokulu bir tasçık ayran"... "Benzemez kimse sana, tavrına hayran olayım / Bakışından süzülen işvene kurban olayım / Uğruna ermek için / Söyle perişan olayım", oh be...

Amerikan psikoloji dergilerinde tartışılan iki hararetli konu var, birincisi ilaç vermek ya da vermemek! Bizim doktorların maşallah böyle dertleri yok, ilaç şirketleri her yıl lüks otellerde eşleriyle birlikte ağırlayıp, turistik ziyafet çekiyor, dönüşlerde, basıyorlar ilacı... İkinci konu, klinik vakalarda teşhis savaşları yaşanıyor, mahkemeler, tazminatlari Neymiş efendim, doktorun ifadesi, hastanın ifadesi, tüm konuşmalar tane tane lime lime inceleniyor, hangi cümle söylendi, nasıl söylendi, binlerce girift, ayrıntılı tartışma! Bizde Allah'a şükür, "teşhis" "tanı" karmaşası henüz yok, biz henüz bu deli kapatılmalı mı, yoksa kapatılmamalı mı, sürecindeyiz ya da bu bodoslama delileri alıp baştacı ediyoruz!

Oysa Anadolu'da hakiki delileri ayırdetmek için basit bir yöntem vardı. Deliye para verilir, almaz ise, o deliye korku dolu bir hayranlık beslenir, hakiki delimiş diye itibat görür, ancak, hızla uzaklaştırır ondan. Bugünkü delilerimiz paraya bin takla atıyor, zaten hepsi para yüzünden deli olmuş, delimiş numarasına yatıyorlar.

Parayı kabul eden deli, ehlileştiği, evcil özellikler gösterdiği için çiğ bir dev fare gibi bağırlarına basılır, t tlak dolu bir lütuf ve hürmetle her cefasına katlanılır. Ve insanlar, hayatlarında hiç kimseye sarfedemedikleri absürd, bozuk, tuhaf laflan, sorulan, takılmaları, küfürleri, yani tüm cinsliklerl, bu deliler üstünde denerlerdi. Velhasıl bu deliler tüm halkın, amatör, ham söz dizinlerini ve küfürlerini, garip şakacıklarını denediği birer ayaklı sanat atölyeleri gibiydil

Çocukluğumuzun en müthiş delisi Deli Hüseyin'di. Kocaman burnunun deliklerine kadar inmiş patlamış gözleri. Bu yüzden, dilfiyle gözünün saydamını yalar, bir gösteri yapardı. Pantolonunu göğsüne kadar çekerdi, aıkadan götü yükselir, sırtında ilkel kanath bir kambur gibi dururdu.

Birkaç haftadır aralıksız süren uzun yağmurların şemsiyelerine sığınmış kadınlar, çarşıda öteberi bakıyor. Tozdan küçük yağmura hiç aldırmayıp, dükkanın önüne atılmış hasır sandalyelere tünemiş esnaf, esneyerek yoldan geçenlere bakıyor. Üstü şekerlikle kapalı ve akrobatik numarayla tepsiyi ters çevirerek getiren dükkan çırakları, ustaları, eski tahta masanın çekmecesinden bir kırmızı marka alıp, şekerliğin üstüne koyuyor, usulca... İşler kesattır, dükkana öğleye kadar bu çaydan başka giren, kasadan bu kırmızı markadan başka çıkan, yoktur... Yalnız gözledikleri kimse de yoktur!

Dizginlerini koparmış salyalı bir at gibi, Deli Hüseyin dörtnala şehre girer! Bakırcılar çarşısından, içyağları da sablan bıtkiçilerin önünden, zeytinyağı teneke!eriyle dam, çatı yapılan çekiç seslerinde dolu sokaktan, diken gibi kabaralanyla öcü gibi görünen kalkanların tepsilere dizildiği balıkpazarından, kavun, karpuz, bostan satan dükkanların saman tozlarını dumana kanşbnp, nanelin kokan, kumaş boyalarının satıldığı semerciler çarşısından çığlıklarla çıkar, son durak, kumaş toptancıları, elbise satan dükkanların, maniifaturacıların bulunduğu kunduracılar caddesi...

Deli Hüseyin'in sokağa girişiyle üstünü başını parçalaması, dal-daşşak üryan kalması birkaç saniyelik işti. Her dükkanın camı çerçevesi indirilmiş, bomba patlamış gibi, her dükkan sahibi köpürerek fırlardı sokağa. Ergen kızlarına çeyizlik bakmaya gelmiş uzun mantolu kadınlar bin pişmanlık içinde kaçışır, utançla yüzlerini duvara döner, bir elleriyle eşarplarını yüzlerine kapatır, diğer elleriyle koltuğunun altına sıkıştırdığı kazının yüzünü kapatırdı.

Ve tabii, Deli Hüseyin de dal-daşşak, Yunan heykellerindeki gibi ballarına küçücük bir erik üstüne yürüyen bir bi kadar pembemsi ve uysal durmuyordu. Tek boynuzlu bir öküz gibi! Boşlukta sallanan korsan piton! Bu yaratığın sadece uykusunda beslendiğini düşünmek, deniz solucanları gibi sadece kabuğunda bir hayat sürmesi, sadece, rüyasında kükreyerek meleklerle iş tutması bu dev mongol için ne hüzünlü bir hayat! Bir defiye ait olunca bu organ, bir nesne, et parçası gibi görünmüyor, merakla izlenen bir garip bilinç hali.

Ağarbaşlı, ağarmış sakallı, tesbihi elinde, camiden yeni dönen hacı, hoca esnaf neye uğradığını şaşırır, tüm kötülüklerin şeytanı sokağa cehennemiyle gelmiş gibi, gözleri parlar. saldırıya geçerler! Duadan dilleri düşmeyen hocalar: ".ikbd-daşşağın topla ulan!" diye bağırır, ".ik-daşşak" laflarını pimi çekilmiş el bombası gibi herkes birbirine atar. Kadınlar, iki ateş arasında kalmış, gözlerini mi, kulaklarını mı kapasın. Ortaçağ büyücülerinden kalmış hasta edici bir elektrik akımına tutulmuş gibiler.

O şehirden çıktığım güne kadar Delil Hüseyin, öğle vaktini hiç şaşırmadan bu gösteriyi boğuşarak heryün yapardı. Görkemli bir kamu hizmeti. Anladığım kadanyla bu yaratığın soyunda görünmek-görünmemek gibi evrensel bir korku varl İyice bakmaz iseniz, adak ağacı gibi pis ipllk parçalarının asıldığını sanırsınız. Evreni ayakta tutan bu gizli tapınağın hiç temizlenmemiş olduğunu, artık mantar mantar tüm pistik bitkilerini büyüttüğünü görürsünüz!

Esnaf, hergün, Delil Hüseyin'in ne yapmak istediğini bildiği için, üstüne çullanıp pantolon giydirir. Elbise durmaz, kilitli kancalarla tutturulur. Deli Hüseyin cicileri giyince sakinleşir, tek istediği de elbisedir zaten, usulca gözden kaybolur. Ertesi gün, yine ve bazen pantolon bulunamaz, Sezar gibi kumaşlara sarılar Deli Hüseyin'i, üstünden kumaşı atmasın diye de kalın iplerle bağlarlar! Ve bu bağlanada gizli bir pohpohlama var sanki, yarın bir daha gel. .ik-daşşağın utancı, merakı değil, çok uzaklara sürükleniyorlardı sokakta, sinsi bir zevk alıyorlardı. .ik-daşşak yelkenliyle bu tehlikeli denize açılmaktan, esnaf Koca Ahap'tı, Hüseyin beyaz balina.

Deli Hüseyin'in ayakta kalma tehdidi "çıplaklık", karın doyurması için başka şansı yoktu. Her akşam bu cici elbiseleri birilerine götürüyor, ertesi gün yine yırtık pırtık sokağa fırlıyor. Onu, besleyip, büyüten, evine alan kim ise, onlara karşı aşağılanmaması, korunması için evine ekmek taşıyor, böyle. Deli Hüseyin, hergün mezbahada boğazlanıyormuşcasına bir arbedeye girerek, üstünü başını temize çekiyordu.

Bu acaiplik değirmenin sokağında tüm ergen meraklan lime lime koyan çeyizlik kızlar, biz çocuklar, artık başımızı öne eğip usulca yürüyebilir miyiz? Onlarca esnafın Hüseyin'in üstüne çullanırken çıkardıkları hırıltılar, küfürler ve bir müddet sonra, milletini, namusunu, sokağını kurtarmış gibi, tekrar, hasır iskemlesine oturup, çırağın getirdiği üstü şekerlikle örtülü çayını içip, usulca kırmızı markayı şekerliğin üstüne koyuşu... İnanılmaz bir doyum. Zihnimde, bu sakin sokakta tüm kaldırım taşları ayn bir böcek olup yürürdü, basit bir dünyada, zaptedilemeyecek canavarlar, halinden memnun hacı-hoca hayatları ağızlarında, gözlerinde köpürerek kuduruyordu. Hayatlarının başka hiçbir yerinde saçtan sakalsan bu vahşi korkuyla terlememiş bu insanların şimdiki doğal hallerini zihne inandırmak imkansızl Vebak bir diken gözlerinin tam bebeğine batıyormuş gibi çığlıracasına boğuşmaları, işte, bu boğuşma-dalaşma seansları için hergün Deli Hüseyin'e şükran borçluyuz. Binicik güvenimiz, ahlakı hoşnutluk bulduğumuz o sade hayat, allak bullak olup, bir sokak hıtalına dönüşüyor. Ve sonra küfürü nüktelerle süslenip fırtınayı savarlar. Rahat bir yatakta gerinip durduklan bu uzun sokakta artık hiç konuşmaksızın günü boylu boyunca, ikindi ışığının koyu, sarı renklerinin oyunlarıyla tamamlarlar. Hacı, hoca tüccarların kalbine saplanan bu dal-daşşak gösterisi, şeytanı taşlayarak, bir başka ibadet gibi beğiyordu. Balta girmemiş bu kasabalarda hayvanlar, gündelik hayata böyle alışıyor, aynı ihtiyarlar, aynı sokakta, kuruyarak öl üyorlar!

Ve artık kih kih kih diye gün boyu delice gülen Arnavut kaldırımlı sokak! Varsa bir hayat önünde her adımında kih kih kih diye sıntarak gülen bu hortlaksı köprüden geçmek zorundasın, ya da kih kih kih bir çakıltaşı gibi sertleşip gözlerine çakılır, bu sokakta artık .ik-daşşak birgün sen soyunmalısın.

Velhasıl halkımız delisini fırıldak, fıstıkta beslerdi, ancak, hakiki deli dediği, Deli İzzet'ti, İzzet'i sokağa dahi sokmazdı. Sahilde kayıkların arasında komitesiz oturur, martılar başına konar, hiçbir hayvan sınıfına giremeyecek kadar pis kokardı, yanına yaklaşılmaz, bazen kayalıktan uzun bir sopayla dalgaların içine yuvarlarlardı onu, dalgalar yıkasın diye. Bazen ev kadınları kova kova su döker başından, bazen horlurna tutulur. Her iki kolu, her iki bacağı çürümüş ağaç gövdelerine benzerdi, tırnaklar uzamış çatallaşmış, soyulmuş fare derisi gibi kemirilmiş kafa derisi, soğuktan, sıcaktan hiç etkilenmez, çenesinin altından sürgün vermiş söğüt gibi bok yeşili bir bıtkım sakal uzanır. Ancak, geceleri girebilirdi şehre. Uzun Sokak'ta, ışık oyunlarıyla süslenmiş fantastik bir mağazanın önüne oturur, gece ilerledikçe, çocuklar üstüne işemek için kuyruğa girerdi. Bin işer, diğeri işer, işedikten sonra delice bir kahkaha atarak, arkasında sakladıkları kaya parçasını İzzet'in tam ahnına indirip, kaçarlardı.

Merhametli Allah bir güç veriyordu ona, İzzet, gülerek bakıyordu, hiçbir şey olmamış gibi. Bedenleri yusyuvarlak ve lastik kafalı çocuklar, duvar diplerinden kazıyarak boklar getirir, yetmez, yazlık İnci Sineması'nın helasından kürekle boklar taşınır, üstüne atılır. Hızlarını alamazlar, boklar kartonlarla, gazete kağıtlarıyla yeniden yerden kazınarak üstüne atılır, yine hızlarını alamaz, suratına boylu boyunca sürerler. İnsanın kanını ürperten bir soğukkanlılıkla gülerdi, başından aşağı salkım saçak boklar süzülürken kutsal bir heykel gibi, ya da ayaktan yeraltında bir kutsal mağaraya bağlanmış gibi, kımıldamazdı. Hayatında tek bir bardak sıcak çay içmemiş. Vahşi şakalar karşısında bir an olsun sarsılmamış. Bir an ayağını kımıldatsa, ayakkabısının yırtılmış ağzı kıdumuş bir at gibi görünür, çocuklar, arkalarına bakmadan kaçıp, sokağı boşaltırdı. Uzaklardan olup bitenl izler, kımıldası sonra erdiğinde. Teyakkuzda yeniden yanaşırlar. Gecenin yarısa gözlü çocukları için neşe çiçeğiydi İzzet. Sildiğin, çöplerin, odun parçalarının, boklu gazete parçalarının ve yüzüne yakaşıklarak boğazlar kazılarak suratının tam ortasına balgam fırlatılmış İzzet, o boklann içine gömülüp usulca melekler gibi uyurdu. Sabah dükkanı açacak çıraklar için tam bir felaket. Uzun sopalarla dövülerek kaldırılır. Hayatında bir kez olsun uyku sersemliğiyle gerinerek uyanmamış bir yaratığı anlamamız mümkün mü? Tanrı'nın merhametli gizli parmağı İzzet'le ne öğretmek istiyor, bize!

Dünyanın en tatlı geceleri, sahilde dalga çırpıntılarıyla başlar, uzun uzun gezmek, yaşadığımız hayatın en romantik akşamlarıyla, Mayıs, Haziran akşamları. Liseden kız arkadaşlarımız, annelerinden on-onbeş adım geride kalır. Fısıltılarla konuşur, annelerıyle araları açıldıkça usulca, hayatlarında yakaladıklan bu en özgür anlarda duygularının her bir coşkulu rengini yaşamak isterler. Şarkılar söyleriz, avuçlarımız ter içinde, en moda şarkılarındı o günün "Ağlar gezerim sahili, sanki benimlesin...", "Pişman olup da bir gün dönersen bana geri", "Bu kadar yürekten çağırma beni, bir gece ansızın gelebilirim"...

Ve sonra ayaklarımızı dalgalara uzatıp, kayalıkların üstüne otururduk, bir yerlerimize midye, şişe kınkın batarak. Hepsinin bir gözü annesinde, "Annem gördü" diyen, korkuyla fırlayıp, biaden ayrılıyor, sonra yine bir pundunu bulup geliyor! Dalgalar kayalıkların dıplerinde küçük oyuklar içinde süsli, neşeli köpüklerıyle bitmeyen bir resim gibi, gerçekliği o en sıcak çağında oynaşıp duruyor. Köpükler çıplak ayaklarımıza uzandıkça çılgınca deliye dönüyor, sevinçten gecenin korkusuz mavisini oluyoruz. Başımıza yükselen, durduramadığımız mor bir alev! Ellerimiz ilk defa, bu koskoca yeryüzünde belki de burada birbirine dokunacak. Parmaklarımız hınzır yengeçler gibi kayalıklar üzerinde birbirimizin koluna, şakayla, omuzlarına yürüyor, bir bahaneyle, cimciksi şakalar şarkıların içine karışıp, kayboluyoruz...

Görülmüz korkusu, annelerini göz hapsinde tutarak, kaygan, yosunlu kayaların üstünden sıçnıyoruz, kızlı-erkekli beş-altı arkadaş. Boğaziçili, mehtaplı, Çamlıcalı, ada sahilli şarkılarla, hepimizin yeni öğrendiği gizli bir plana doğru mu hazırlanıyoruz. Kayalıklar kuytu köşelerine çekiyor bizi. Hayallerimiz elele tutuşmaktan ötesini bilmiyor, ama.. Ah o bin tane penceresi olan karanlık kayalar. Ah o milyoncuk köpüklerin sızıverdiği midye ağızları, dalga sesleriyle soluğumuzu kesiveriyor. Serin yaz akşamları nasıl da kudurtur! Senin yaz akşamların, ne güzeldir çekilirken dalgalar kayalıkların dibinden içini çeker gibi hazla yükselen uğultular. Işıklı şehir uzakta kaldı. Gece yansına doğru ateşli bir coşku kamçılıyor, hepimizi. Avuç avuç köpük alıp göğsünden döküyor kızlar. Sızarken su, göğüslerine, ne güzeldir yüz ifadeleri. Çarpıcı bir arzuyla dökülmeye doymayan şelale tülü gibi. Dokunsam şimdi omzuna, birden taşıverecek, allak bullak olup toz gibi incecik havaya savrulacağız. Kollarımız köpükler içinde birbirimize çelenk oluyor. Dokundukça tuvale fırça. En hoş renkleriyle sürtündükçe tuvale fırça, kızgınlaşıyor, Mermi gibi başımız dönüyor. Kalbim patladı patlayacak, bomba tozu. Birden ürktücü, kezzap gibi yakıcı bir çığlık kız arkadaşımdan. Neye uğradığımızı şaşırdık. Dehşetli bir sarsıntıyla çığlığın atıldığı karaltıya baktık. İki çocuk kayalıkların altında, İzzet'in arkasında. İğrenç bir resim. Çığlıklarla kaçışan kızların ardından koştuk. Balıklık sanki, çirkin ellerinden kayıp hayatın, yeniden denize kaçtık.

Yalnız ordan değil, ertesi gün okulda, ertesi yıl, birbirimizi hiç tanımamışız gibi kaçtık, o resim, kepaze bir kuyuya sokmuştu, o çığlık, masumluğumuzu denizden testeresiyle soyup, aldı gençliğimizdenl

Bu yüzdendl İzzet'in kaya darbeleriyle dövülmesi, kimse yanaşmasın diye üstüne bok sürülmesi.

En güzel çağında hayallerimiz, etinden kemiğinden sıyrılıp, derin suçluluğun çelikten, bakışı herşeyi zehirleyen yılanı yalnızlığına sürüklendi. Bir daha bakamadık, gözlerimizin içine; artık içimizdeki şehvetli fırın bir ömür kapalı mı tutulacak. Ellerimiz tutuşurken birbirine, terler içinde gizlenen resim, aynı resim miydi?.. Bu tartışma beynimizde hayli uzun sürdü!

Yalnız İzzet'e sürülmedi bu pislik, civik, yeşil, nesne, bok değildi, bir bilinç hali, tarih müzesil O serin yaz akşamlarının anılarından şarkıların, düşlerin, ilkokulların, edebiyat fakültelerinin üstüne sürülüyor ve bu buzdan ince, melek düşlü çocukları, kim istese korar, bozar şimdil Ateş, ter basar şimdi, doktorlara koşar, ilaç içer şimdi.

Yoksa, o kasabadan hiç çıkmasaydık, Deli Hüseyin, Deli İzzet olmak sırası bize gelene dek, beldeyiverseydik! Bu zihni kazımak, bu hafızayı temizlemek, bu tarihi değiştirmek için, geldik işte bu şehire, o kasabada bokundan yemiş delilerin kusmuk lekeleriyle...

Canımı okudular, bokundan, püsürüğünden tanrının türkçeyi! Delilerin aptallarını, zırva cırcır böceklerinin, beyinleri bir kez zonklamamış bu çürük vebalı dişlerin, hangi düşleri, hangi nesli, hangi nehirleri iğfal edip, bozduğunu, iyi bilirim!...

nihatg@leman.com.tr

BAYAK GİBİ

FEVHAN GÜVER

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

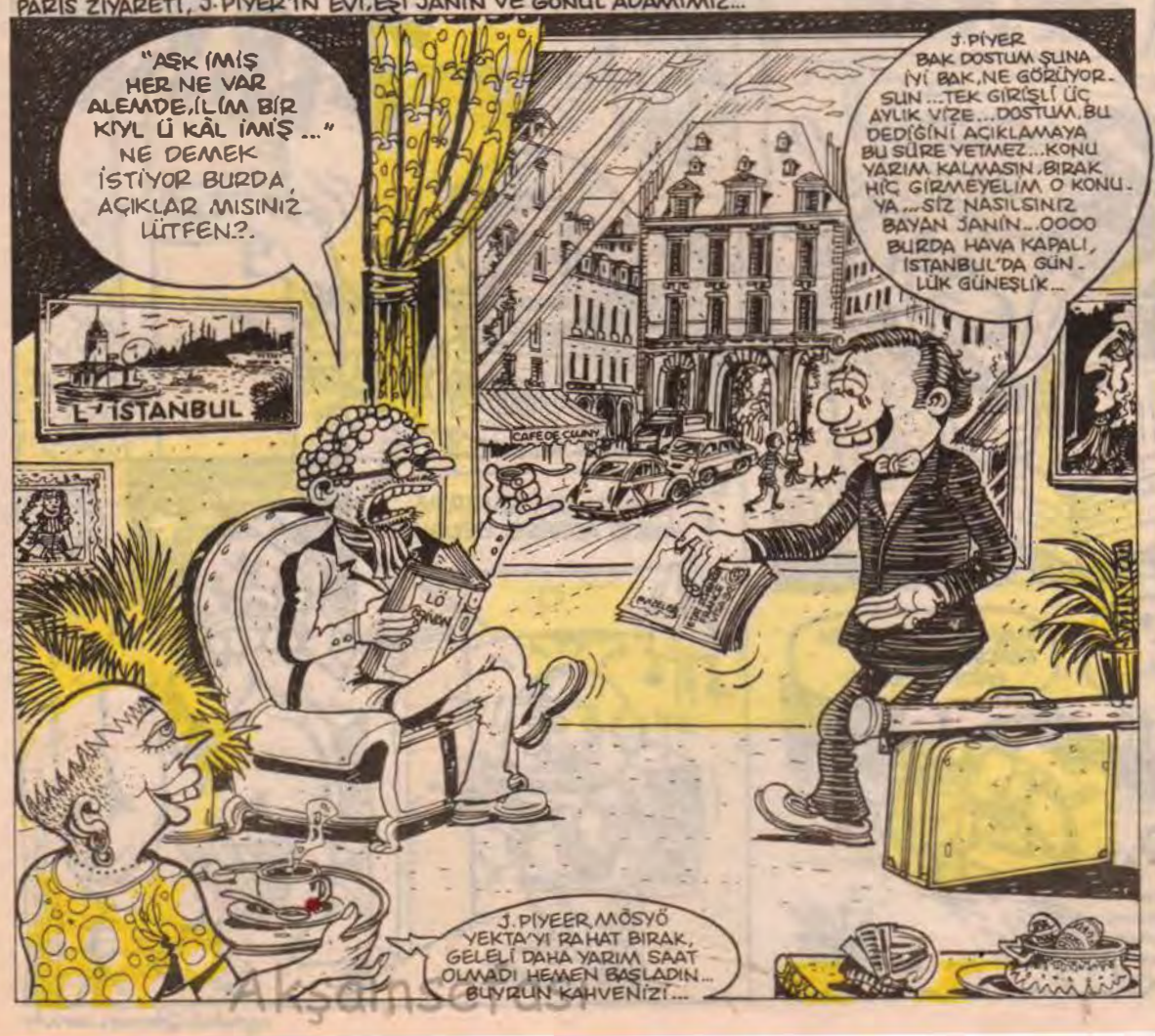

UZAYLILARIN İSTİLASI (8.Bölüm)

GÖKHAN DABAK

HABERLER

Paris (Dö Banjör Hotel) Sabah 3.30.

Doktor Vektör ve Eyda çılgıncasına bir sevişme sonrası orgazım olmanın ferahlığıyla osura osura uyumaktaydılar. Aniden kozmik telefon (Zwiiit, zwiiiith) diye çaldı. Vektör bikkın bir şekilde telefonu açtı. Karşıdaki ses asistanı Ferit'ti. Ferit heyecanla konuştu. (Abi Vektör abi, olanlar inanılır gibi değil. Uzaylılar sudan sebeplerle bir sürü astronotumuzu gizli ışınlarla ördek şekline soktular. Hepimiz ördek olma tehlikesiyle karşı karşıyayız. Esrarengiz ayak sesleri geliyor, uzaylılar olabilir, korkuyorum.) Vektör bembeyaz olmuştu. Eyda (Nen var hayatım, ne oldu?) diye sordu telaşla. Bir çırpıda anlatverdi herşeyi Eyda'ya. Eyda (Ördek olmak istemiyorum ördek olmak istemiyorum...) diye hıçkırıklara boğuldu. Vektör sevecen bir tavırla yaarine sarılarak. (Sakin ol hayatım, asla senin bir ördek olmana müsade etmeyeceğim, bana güvenebilirsin) diye konuştu. Bir taraftan da (Hay amına koyim nedir lan bu!) diye düşündü kendi kendine.

Odadaki ördekler telaşlı telaşlı vaklamaktaydılar. Astronot Stiwirt (Vak vak vaak!. lan nooluyoruz kafayı yiycem resmen ördek olduk yaa.. İçine sıçıyim böyle işin, bittik oolum bittik biz vaak vaak!) diye vaklarken astronot Osman (Vaak vöök pıçak yok mu lan pıçak öldürücem lan kendimi vöövak vöövak) diye bir taraftan haykırıp bir taraftan da odanın içinde paytak paytak bir o yana bir bu yana koşturmaktaydı. Kıdemli astronot Klara (Vak arkadaşlar kütfen soğukkanlılığımızı koruyalım, vak vak) dedi fakat nafile. Ördekler panik içindeydiler.

O Esnada Kozmiz Cevdet

Cevdet gene boyut değiştirmeye devam etmekteydi. Benimsemişti bu olayı. Fakat aniden boyut trasförmatörünün kayışı koptu. Kozmik Cevdet (Vay be tam da kaptırmıştım!) demiş.

Devamı haftaya

NASA (Astronot C) Bölümü

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

Saçma öyküler dizisi...

VAAY BABA?.YENİ EVE TAŞININCA KENDİNE YENİ BUZDOLABI YAPMIŞSIN? DAHA GENİŞ, GÜZEL... DUR Bİ BAKIM...

YAA TİMLİÇİN BIRAK DOLABI ŞİMDİ, HADİ SALONA GEÇELİM.!

YAA DUR BE OĞLUM! SADECE DOLABA BAKICAM.!

SIRADAN BİR BUZDOLABI.! SEN SALONA GEÇ, BEN DE SANA KAHVE YAPIYIM.!

Bİ DAKKA YAA... BAKICAM!

YAA SANA SURAYI AÇMA DEDİM BE ADAM.! AÇMAAA.!

Bu ne yaa?.

ŞLAP ŞUP!

İKİ SAATTİR MEVZUDAN UZAKLAŞTIRMAYA ÇALIŞIYORUM, BANA M.S.N DEMİYO.!. BE ARKADAŞ AÇTIRDIN KUTUYU GÖRDÜN GÜNÜNÜ EN SONUNDA.!

Hezy Hezy

AAH

ABİ FAZLA HIZLI GİTMEYE KORKUYORUM... YANİ ANİDEN ÖNÜME BİŞİ ÇIKAR HESABI... ŞEHİRLER ARASI YOL ABİ...

ABİ YANİ YÜKSEK HIZDA KONTROLDEN ÇIKARIM FİLAN?.. TAKLA ATARIZ VALLA.!.

GÜZELİM ÇIKMAZ, SEN BAS GAZA, BASA BİLDİĞİN KADAR.!.

YAA EVLADIM BAS GAZA YAA.!. ARABA BEMEVE ULAN.!

ARABA BMW DE ONU YAPAN MÜHENDİS DE BU ARABANIN TAKLA ATMAYACAĞINI GARANTİ ETMİYOR Kİ A BENİM DELİ GÖNÜLLÜ ZIPKIN YAVRULARIM.! A BENİM VURDUMDUMAZ PEHLİVANLARIM.! A BENİM ZEKİ GÖRÜNÜP APTALCA HAREKET EDEN MAYDANOZ KAFALI YİĞİTLERİM.!

DYO SADOSAN

GOBBİ, HİMMİ, ZİKMİ, OPUS, TOLOMUS, GÖTUS...

ULAN BELKİ BİR İKİ İŞ BAĞLANTISI YAPARIM DİYE GELDİM BU ZENGİNLER KULÜBÜNE ÜYE OLDUM, FAKAT GÖRDÜMKİ BUNLARIN ORTAMI DA BAMBAŞKAYMIŞ.!. AYLIK TOPLANTIMI YAPIYORUZ, ŞEYTANA MI TAPIYORUZ, ADAM MI KESİCEZ NE POK YİYCEZ HALA ANLAMIŞ DEĞİLİM.!.

Erdener abi albümü pek yakında geliyor...Gelmese olmaz mıydı? Olmazdı.!

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

HEY AHBAP BİZ BURDA YABANCILARI SEVMEYİZ.!.

HEM YABANCILARI SEVMEYİP HEM DE **AHBAP** DİYE HİTAP ETMENİZ BİR ÇELİŞKİ DEYİL Mİ SİZCE ARKADAŞIM?

YAMANMIŞSIN YABANCI!

TUR BULDUM AMSTERDAM'A, ALTİ GÜN BEŞ GECE 495 DOLAR... YOKSA DİYORUM KUŞ UÇUŞUMU GİTSEM... KARAR VEREMEDİM...

KUŞ'SUN, KUŞ UÇUŞU GİDİCEN TABİ DELİ MİSİN NESİN?

ZIRRR 1

Füzü

HAY ALLAH.!.. SANIRIM YANLIŞ ADRESE GELDİM.!.

2

Füzü

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

AÇSTROLOJİ

BORÇLAR VE SİZ

KOÇ

Güne başlamak için hiç de iyi bir gün değil. Şimdiden bileklerinizi ufak ufak jiletleyin. Diğer bir tavsiye de, var gücünüzle evden hızla kaçın. Kapıcı birazdan zilinizi çalmak üzere; unutmayın ki bugün aidatı ödemenin son günü. Yükseleneniz Yengeç'e dikkat, bu günlerde çok parasızlık çekiyor, aman görmemezlikten gelin.

BOĞA

İş hayatınızda büyük bir süprizle karşılaşabilirsiniz. Bunun nedeni aldığınız avanslar maaşınızı karşılıyamamaktadır. Hemen kendinize bir ek iş bulun, ilan sayfalarını tek tek tarayın. Gazete alacak paranız yoksa, eski gazeteleri bir daha gözden geçirin.

Uğursuz gününüz ; Pazartesi

İKİZLER

Iç dünyanızda nedensiz bir bunalım geçirebilir, beklenmedik borçlara kızabilirsiniz. Haklısınız ama tefeciye olan borcu ödemediğiniz takdirde bu akşam eve misafir beklemek zorunda kalabilirsiniz. Evde yokuz numarasını boşuna yapmayın, kınlan kapı kilidi için yeniden para gerekecektir. O çift karakter yok mu o, o seni yaktı.

YENGEÇ

Duygusal çıkışlarınızı dengelemeniz pek kolay olmayabilir. Kız arkadaşınız istiyor diye illede bir yerde oturup yiyip içmek zorunda değilsiniz. Gülhane parkında gezebilirsiniz, halen ücretli giriş başlamadan bunu kendinize tattırın. Ayrıca ordaki yırtıcı hayvanları göstererek açlığını unutturun arkadaşınıza.

ASLAN

Yakın çevrenizle aktivitelerde bulunabilir, dostlarınızla ortamlara akabilirsiniz. Yalnız tek bir şartla; kredi kartınızı sakın kullanmayın. Kartınız verilen limiti aştığından, öyle **" Durun hesabı ben ödiyecem"** diye bir hanzolukta bulunmayın. Kredi kartınıza el konur, siz de rezil olursunuz. İyisi mi, **" Ya ben bi şey içmedim, hesaba katkı yapmasam olur mu?"** diye söyleyip işin içinden çıkın.

Bu borcun ünlüleri : Fatih Kaçan, Mehmet Coşkun, Levent Erseven

BAŞAK

Gününüz oldukça yoğun ve yorucu geçecek. Bir yandan iş arkadaşınızdan aldığınız parayı ödeyememenin ezikliğini yaşıyacaksınız, diğer yandan gelen faturaların hesabını yapmaktan bunalacaksınız. Ay'ın Uranüs'le buluşması sizi sevindirmesin, zaten ay sonunu zor getiriyorsunuz.

TERAZİ

Bugün alacağınız bir haber sizi hem üzecek, hem de az da olsa sevindirecektir. Postada bulacağınız zarf size, ödenmemiş son bulaşık makinası taksidini hatırlatacaktır. Bu sizi kederle yıksa da, son ödeme tarihine daha üç gün kalması sizi sevindirecektir. Grubunuzdaki diğer borçlarla bir araya gelmek size moral sağlıyacaktır.

AKREP

Huzursuzluk sizin göbek adınız olmuş. Paranoya ve beraberinde getirdiği de cabası. Stresinizi böyle, iki'de bir yer değiştirerek atamazsınız. Sağa sola gizleneceğinize peşinizdeki çek senet mafyasına gidip teslim olmanız en uygunu. Belki bu cezanızda bi indirim sağlar.

Bu borcun ünlüleri : Vedat Özdemiroğlu,Soner Günday

YAY

Maddi konularda beklenmedik gelişmeler sizi bekliyor. Haydi gözünüz aydın, önümüzdeki ay zam ayı. Hemen kağıda kaleme sarılın, mahalle esnafına olan borçlarınızla alacağınız parayı denkleştirmeye çalışın. Aslan'daki Ay, eş dost borçlarını bir süre daha ödememeniz gerektiğini belirtiyor. Bunu fırsat bilip de denyo gibi yine borç istemeyin.

Uğursuz sayınız; Her ayın sonu.

OĞLAK

Bugün size bir yol görünüyor. Dün son otobüs biletini de kullandınız, hadi bakalım topuklan yağlayın. İşe geç kalmamak için en kestirme yolları yürüyün. Yolda sizi bir tanıdık görüp de **" Ekrem abi! Ekrem abi! gel bırakalım gideceğin yere kadar, işe geç kalma"** derse, hemen **" Yok! yok! ben bugün izinliyim, öyle geziyorum"** diye cevap verin ki daha fazla rezil olmayın. Yükseleninizi, mükselenenizi boş verin, hadi daha hızlı yürüyün işe geç kalacaksınız.

KOVA

İkili ilişkilerinizde kararsız davranışlar gösterebileceğiniz çok duygusal bir gün. Sevgilinizle baş başa bir yemek yediniz ve tek başınıza hesabı ödiyemiyeceğiniz için Alman usulü ödensin istiyorsunuz. Ama bunu bir türlü karşı tarafa söyleyemiyorsunuz. En iyisi hesabı kasaya ödiyecem diye gidip, garsonlara bunun başka bir yolu olup olmadığını sorun.

BALIK

Sosyal olaylar günlük olağan koşuşturmalarınızı engelleyebilir. Bu yüzden siz siz olun borç aldığınızda sakın döviz kabul etmeyin. Zaten dolar almış başını gidiyor, mark desen yine öyle, altın'a, reşat'a hiç mi hiç girme. Banka faizine de güvenilmez, sonra bi ödiyemezsen olacaktan bi düşün. Hacizden hacize koşabilirsin. Ama baktın olmuyor, borçsuz yapamıyorum dersen al.

Bu borcun ünlüleri: Alp Tamer Uluklıç, Bahadır Boysal, Aslan Özdemir

AÇSTROLOG ASLAN ÖZDEMİR

aslan@leman.com.tr

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

HİŞŞ ALO! AKILLI XLIN

•MEDYA DÜNYASI ve BAŞARIYA SUSAYANLAR ..:.

•EMEKTAR FUTBOLCU HİLMİ ve YEDEK KALECİ MURAT ..:

cemahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

AYRINTILAR

metinden

SEVERİM:... Yukardan gelen; üst komşunun asbi kocaman bi çarşafın, balkon demirlerine felan vurarak çıkardı flap, flap! seslerini... Pereja metka kolonya şişesinin kapaanı bir anda, hızlan çevirip, kapaan döne döne havaya fırlamasını, ve öbür elimin avucuna düşürmeyi... Pakedin dibinde kallan bi iki tek sigarayı alıp, yeni sayılan başka bi paketin içine yerleştirmeye çalışmayı; fekat, tamam annadık yirmi tane oluyo işte; ama ben koyunca olmamasını; fabrikadaki diziliş gibi yapamamayı ve, bi tenesini zorlan ittirip felan, oraya bi yere tıkışbrmayı... Gece için makarna yaparkene, bi paket elbette çok olcaa için, paketi ortasından biraz yukarda felan, belinden tutup; küçük boru olduu için iyi bükülüyo beli; işte ordan gıvınp, sıcak suyun içine istediim kadannı dökebildiim aanı... Işıklarda, yürüyen yeşil adamın yanmasını bekleıken, sanki tam çizgide durup beklemek çok zor ve aptalcaymış gibi, az az ileri gidip tam sınırda felan beklerken, büyük bi kamyon, dev bi otobüs felan vooom! diye yaklaştında, hemen sige sige geri kayıp haddim olan yere dönmeyi... Sokak kapısını açıktan sonra, parmaklarnmın arasındaki anahtan değiştirip, daire kapısınınkini tutmak için ve, gerekli olan anahtan evirip çevirip parmaklarına alıp, tuttuumda, diğerlerini bi şıngırtıyla aniden bırakıp anahtarlıktan sarkıtıam aanı ve, ordaki küçük metal ağırlı... Rey Bredböri; Allaamıyaarabbim! Hfff! Baz Layt-yır; Yuro Sport; Editpiyaf demeyi... Buz daa tam olmadı için, buz çıkarmak için kalıbı boşaltmaya koktuında, parmaamın çırt! diye ince yüzeyi kınp, kalıptaki suya girdii aanı..

PSİKOAYRINTI:... Fanilayla oturuyordu raatlama koltuunda. Göğsünü ve boynunu sıvazladı; ensesine götürdü sonra elini, bi iki şaplak attı kendine. "Siz terlemiyo musunuz?" dedi Dr. Semih'e. "İyiyim ben böyle" dedi doktor, "siz raatsanız sorun yok." Uzandı biraz, kalktı hemen. "Yapışıyo koltuun derisi" dedi. Kalkıp yere oturdu, sırtını koltuğa dayayıp. Ayaklarını da, sehpanın gazete koyma boşluğunun içine uzattı, öte tarafta çıkardı. Saçmasapan bi duruş olmuştu. Bi eliyle yine marteydeki tozlan silip bi şeyler çiziyordu yere. "Temizlenmiş!" dedi. "Çok toz yok!" "Temizlikçi kadın geldi" dedi Dr.Semih. Ve onun abuk sabuk duruşuna bakıp, rahatsız olup olmadığını düşündü. Eşyalarla tuhaf ilişkiler kuruyordu ama zarar vermiyordu onnara. Sadece bi kere kültablasını devirip kırmışb ama, bi züccaciyeciden gidip ona benzeyen başka bi tane almıştı hemen. Bazen konuşmak istemiyordu. Korkuunu hissediyordu Dr.Semih onun. Ayaklarını çekti sehpadan; kalasını soktu, öbür taraftan çıkarıp, Dr.Semih'e baktı. Gülümseyerek; ve önemli bir bilimsel kanıt yakalamak istermiş gibi, "Ne yapmaya çalışbrızı sorabilir miyim?" dedi Dr.Semih. O aniden, kafasını çekip çıkardı ama, vurmuştu yan yolda kült diye. Kafasını tutup koltuğa uzandı. "Götünü sığdirmin sehpası!" diye sızlanıp, bi şeyler daha mırıldandı bi süre. "Başka bi açıdan bakmak istiyorum hayata! Durduum yerden sıkıldım!" dedi aniden, sokulduğu köşeden bağırarak. Dr.Semih, bi süredir hazırladığı yorumları ve tesbitleri yapmak içimiyi bi açılış yakalamanın heyecanıyla; "ne gibi?" diyebildi sadece. Daha geniş ve çözümleyici bir soru yöneltmek istemişti ama, kafasının hala acıdığını düşünüp üstüne gidemedi. "Mesela böyle!!" dedi o, yine bağırarak. Tam da doktor bişiy düşünüp tasarlarken bağırıyordu aniden hep. Dr. Semih ona bakb. Duruşu ayniydı. Ayaklarını karnına çekmiş, köşeye sokulmuştu işte. "Değişik bir açı mı bu?" dedi Dr.Semih. "Evet!" dedi o. "Siz beni görmüyonuz ama, ben size değişik bi açıdan bakıyorm şu ani"... Kafasını saçmasapan bükmüş ve, kolunu hafif aralayıp, koltukaltından doktora bakıyordu. Sonra o pozisyonda kalkıp, o şekilde yürüdü, mutfaa gitti. Soğuk suyla döndüğünde, "o açıdan nası görünüyorum" diye gülümseyip, espirili bi soru yöneltti Dr. Semih.. O şekilde doktorun önünde durdu, "Karanlık ve, burnunuz yok!" dedi...

POTPURİ:... Bi pazarma gideıken, karşıya geçmeden önce, köşede bi spor maazası var. Bakıyorum geçerken vitrinlerine. Öylesine bi bakış ama. Sırf bi yere bakmış olmak için. Bi iki küçük halter, bi yay, o yeni modern patenlerden, çoraplar, ve annamadım bazı şeyler daa var. Ordan yıllar önce, kapı barfiksi alıp takmıştım eve, tuvaletin önündeki kondor kapısına. Bi iki hafta çektim, beşer onar. Sonra unuttum gitti. Arasıra geçerken elimden tutunup, vuruyorum felan demire. Amerikan sbiptüz kulüplerindeki parlak borular gibi, dikey felan olsaydı bari. Ben de öyle tutunup, daa değişik hareketler yapardım belki.. Bi durakta oturup konuştuk biraz Faruk'la. Güzel bi durakb. Işıklı, camlı, vitrinli, temiz felan. Kanepe mi, sehpa mı, oturulan o şey işte, hah, oturma grubu diyim tam gerzekçe olsun; o iyiydi, oturma grubu! Güzel yapmışlar Kola felan almıştık az ötedeki kuruyemişçiden. Karnımı ağrıttı yine. Kesin ülser var bende! İçmedim hepsini, koydum kenara. Otobüs bekliyo gibi oturduk. Tabelalar vardı yolın karşısında. Bi çocuk kuaförü açmışlar. Tabelasında da, palyaçolar felan var elbet. Alt taraf kebapçıydı. Onun tabelası da fena dili. Yürüdük gittik sonra... Şu görmeleen yakasını diktirmeli anneme. Hani, yakayı kenara sabitleyen bi düğmesi var ya, bi tanesini yanmış yere dikmişler. Yamuk duruyo yaka. Onları uğraşıyorm hep dışarı çıkarken. Sanki elimleri düzeltince olucak! Aslında belki de, iliklememeli yakayı. Dev gibi de bi yaka olsun! Yayılsın kenarlara; yetmişli yıllar modası gibi. Aç yakayı bağrı! Kıllarım yok fekat yeterli sayıda o bölgede. Bi iki tane var saçmasapan uzayan, onnar da ne sikime yarıyo orda, naapıyolar annamıyorm!. Bakkalın dondurma dolabı önünde durmak kadar sıkıcı bişiy yok! O da tabelaya bakıyo, ben de! Dolabın kenarındaki tavuncu dondurma afişine! Şundan alıyım! Şu mu! Tam adını ikiniz de bilmiyoz! Ve işte yav. Hararetim bastı, bi tane zıkkımlanıyım şundan, farketmez. Daldırdı kolunu dolabın içine. Yanmış bişiy çıkarcak kesin. Ne saçmasapan dondurmalar var tabelaya baktım da! Oyuncak gibi! Evde birileri vardır belki şindi.. Bi tane daa alıyım; yedek olsun... Böcekleri ilaçlıycaklarmış sonunda; apartman yönetimi karar almış. Ulan; alışmışbm onnara be. Parmaamı uzatıyodum, kaçıyolardı, kahverne düşüyolardı; kumandayla eziyodum. Neyse; gebersin tavuklar! İçlerinden bi iki tanesi muttaka sağ kalıp hemen ünycekler yine aslında. Ama bi, süre ölü kalıcaklar en azından. Hemen iyi günner diliyorum!...

Kuzguncuk'un Ciğeri Delindi

Türkiye Organ Nakli ve Yanık Tedavi Vakfı, Vakıflar İdaresi'nden kiraladığı, Kuzguncuk'un 700 yıllık tarihi Bostanına hastane yapmak üzere 1992 yılında başladığı girişimini, bu kez "ÖZEL OKUL" olarak yineliyor. İlk girişim, Kuzguncuk halkının duyarlılığı sayesinde başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

Söz konusu Vakıf, şimdi geçen senelere göre daha da büyük bir beton yığını projesi ile yine tarihi Bostan'a, 2960 sayılı Boğaziçi kanununa göre "yeşil alan" sayılan bu alana geldi. Gelen Vakıf yetkililerinden 2863 sayılı kanunun 8. maddesi gereği Koruma Kurulundan izin alınması gerektiğini söyledik, bu izin belgelerini göstermelerini istedik, gösteremediler. (Bu konuda Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştuk.) İzin belgeleri olmadığı halde, jeolojik etüt çalışması adı altında 1 Haziran Perşembe günü iş makinalarıyla Bostan'a girdiler.

Kuzguncuklular olarak bu barbarlığı, "TAŞLA SOPAYLA DEĞİL" hukukla, çocukluğu burada geçen yaşlı teyzelerin gözyaşlarıyla karşı koyduk. Bostan'a girdiler.

KUZGUNCUK'UN CİĞERİNİ DELDİLER

NEFES ALMA HAKKIMI AT - CAVÜZ ETTİLER

Aslında delinen, tüm ulusun tarihi bi değeridir. Çünkü Kuzguncuk, kiliseleri, havraları, camileri ve yeşil dokusu ile inanç turizminin de uğrak yeri olan bir tarihi alandır. Bu tarihi Bostan, hiçbir vicdan sahibi ve uygar kişinin bozmaya kıyamayacağı, Kuzguncuk portresinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Geçen yıl, bir deprem anında sığınacağımız açık alanların ne kadar az olduğunu gördük. Bu Bostan da bu ender kalan alanlardan bir tanesidir. Büyük deprem felaketinin üstünden daha bir yıl bile geçmeden yine yeşil bir alana Boğaz'da koruma altındaki bir alana göz dikilmiştir. "Ucuz arsa" peşindeki bu zihniyet, bu kez "ÖZEL OKUL" tabelası ile karşımıza çıkmıştır.

İstanbul'da yapılmak istenecek bir okul için her zaman başka yerler bulunabilir. Ama koruma altındaki bir yeşil alanı feda ederek okul yapılması, hiçbir milli eğitim politikası ile uyuşmaz.

Her gördükleri yeşil alana "UCUZ BOŞ ARSA" gözüyle bakan yoz, kültürsüz anlayışı kınıyoruz. Tüm yetkilileri, kültür ve tabiat varlıklarımızı koruma görevini hakkıyla yapmaya çağırıyoruz.

Kültür ve tabiat varlıklarını tüketen uluslar, uygarlık haritalarından siliniyorlar. Bu nedenle Kuzguncuklular olarak, kültür ve tabiat değerlerimizi sonuna kadar savunmaya kararlıyız. Çünkü bu değerler, sadece Kuzguncukluların değil tüm insanlığındır. Burada yaşadığımız için bu koruma görevinin daha ağırlıklı olarak bize düştüğüne inanıyoruz. Okullarda okutacağımız kültür ve tabiat varlıklarımız konusunda verebileceğimiz bir iki canlı örneğin de Türkiye'de kalmasını istiyoruz.

Bunun için gerekli tüm hukuksal mücadeleyi vereceğiz ve demokratik haklarımızı kullanacağız. CİĞERİMİZİ OYDURMAYACAĞI.

Kuzguncuklular Derneği

Yaşasın Görebiliyoruz!

Biz Bursa'nın herhangi bir lisesinde okuyan, yaşları 16 olan ve yaklaşık iki yıldan beri gören ve yaşayan iki kızız. Bize bunu sağlayan Leman'a çook teşekkürler. (Yalakalık değil)

Herkesin malumu ki şu anki eğitim sistemimizin amacı tek tip, ot öğrenci imal etmek. Sadece kurbağaların sindirim sistemiyle ilgilenen ve dışardaki hayattan bi haber olan insanlar. Ama böyle olmayı reddeden ve Lütfü abinin de dediği gibi; bizi düzen bu düzene karşı gelmeye çalışanlar da var. Fakat, okullardaki aşırı zihinsiz kadrolaşma ne yazık ki bunu baltalamaya çalışıyor. Bundan önce bazı arkadaşlarımız da gerek kıyafet, gerekse eğitim hakkında duygularını yazdılar. Biz de onlara aynen katılıyor ve canı gönülden destekliyoruz.

Okulumuzun hemen hemen hepsi ülkücü. E tabi buna paralel olarak da bir sürü reis var. İşte bu yüzden bir çok arkadaşımız susturuluyor. (Bunun nasıl olduğunu hepimiz biliyoruz) İşte böyle bir ortamda birimiz, sonradan ülkücü olduğunu öğrendiğimiz biriyle bir müddet çıktı. Fakat insanları genelleştirmenin ve kalıplaştırmanın yanlış olduğunu ve görüşümüze ters düştüğünü düşünerek, onun ülkücülük yanını pek önemsemedi. E takdir edersiniz ki bir yerden sonra da hiç çekilmez oluyor, işte bu anda da ayrıldı. Ama şunu da belirtelim ki bu bahsi geçen şahısların hiç birisi pasif değildi, yani mutlaka bir ocağa bağlı, sitahlı, kavgalı dövüşlü, haraççı ve sülalesinden milletvekili çıkartmış olanlar bile var: Ki, malum şahıs da öyleydi. Neyse, iki halta kadar sonra; beyfendinin arkadaşları tarafından, hal ve hareketlerimizde dikkatli olmamız konusunda uyarıldık. Biz de öylesine güzel uyduk ki buna(!) yani tıpkı süt dökmüş kedi olduk. İşte bu yüzden yolumuzu erkekler(!) kestiler. İlle de erkekler dedik çünkü onlar da yasaktır. Kıza kız verilir, ama bir yandan mantıklı bir yönü var. Üç kızın yolunu kesen dört erkek ve tehdit eden on erkek olunca, insanın bunlara erkek diyesi de gelmiyor.

Tamam biz yaşadığımız ülkenin neresi olduğunu ve konumlarını çok iyi biliyoruz ama on kişinin okulun içine sivil girip (bunlar pansiyonda kalıyorlar ve bu şekilde girmeleri yasaktır) bağıra, çağıra tehditler savurması -üstelikte bizim sınıfın karşısında bir müdür yardımcısı odası varken- ve kimsenin de buna kulak asmaması ve susması (bizim dışımızda) tam oohaa'lık bir olay. E tabi şimdi o kapı komşumuz muavin'in de onların başları olduğunu bildikten sonra insanın 'imam osurursa, cemaat sıçar' diyesi geliyor, değil mi?

Haftada bir gün toplanırlar ve yaptıklarının çok tersi kararlar alırlar. Bir eğitim yuvası olması gereken binalara 'bellerinde silahlarla' kolayca girebilirken onlar, biz arkadaşlarımızı sokamayız sonra da yapılan aramalarda onların okul mu, cephanelik mi olduğunu ayırt edemezsiniz. Tabi bunlardan haberi olmayan biri için okul çok temiz, vukuatsız, ama bize ve size göre?..

Siyah giydiğimiz için satanist (yanlış değil, hatta birkaç tane Q var, onlardan iyi mi bileceksiniz) olduk, insanları ve hayvanları onlardan daha çok sevdiğimiz halde sadist olduk, Yılmaz Güney'i sevdiğimiz için vatan haini olduk. Daha ömrümüz var, bakalım neler göreceğiz.

Evet, belki kız olduğumuz için dayak yemedik ama kabul edin ki o tehditlere de herkes dayanamaz ve de karşı koyamaz. Ama bunların da hiçbir şey olmadığını biliyoruz, fakat bir başlangıç.

Ama biz kararlıyız, insanların kendi gözleriyle yarattıkları canavarlara yenilmeyecek, savaşacağız. Bizce; ölüm nereden gelirse gelsin; sefa geldi, hoş geldi.

Biz, Che'nin yolundan yürümek istiyoruz, biz 28 yıl önce bazlarına bayram gibi gelen ama bizce yas olan Hıdırellez'de katledilen Deniz'lerin yanındayız. Sizden istediğimiz bizi daha çok bilgilendirmeniz. Abilik, ablalık taslamanız değil. Hepinize sevgiler.

Sinner Girls

Sizi Biz Boğdurduk!

Trabzon'un Beşikdüzü ilçesinde, meydana gelen ve çok sayıda insanın boğularak ölmesine sebep olan deniz faciasını ilk defa görmedik. Eğleneceğiz derken ıstırap çekerek ölürken, gelide kalan insanları yasa boğmak ilk defa olmamıştı. Denizin kenarında denizden ne kadar uzak yaşadığımızı bir kez daha bütün dünya gördü. Sanki okyanusta ve çok açıklarda gemi batmıştı da, kurtarılma şansları hiç yoktu. Kıyıya çok yakın bir yerde cereyan eden bu olay hepimizi çok üzmüştür. Bu olayda kayıkçıların hatası olduğu kadar, binen insanların da hatası olmuştur. Kadınının denize girmesine, kapalı zihniyetteki insanlar hangi deniz bayramını kutluyorlar anlamıyorum. Bu ölen insanların çoğu bayandı. Çünkü onlar yıllarca deniz kenarında yaşamalarına rağmen denizden mahrum bırakılmıştılar.

Özellikle bizim Doğu Karadeniz'de bayanların denize girmesine ayıp gözle bakılır. Bazen kadınlar toplu halde bir köhne yerde denize girerler. Bazı yerlerde plajlar olsa da oralarda ya turistler ya da değişik yörelerden gelen insanlar girer. Denizin kenarında evi olanlar bile denize sıkıla büzüle girerler. Bu insanlar denize alışık insanlar olsaydı, eminim ki çoğu boğulmayacaktı. Karadeniz kara değildir, insanımız kaderdir. Bu deniz canları almadı. Biz kendi canlarımızı kendi ellerimizle boğduk. Tıpkı balıkları yok ettiğimiz gibi. Tıpkı insanları denize hasret bıraktığımız gibi. Tıpkı yetkili insanların bizi terkettiği gibi.

Karadeniz işte yakaladığı zaman affetmiyor.

Bu denizin isyanıdır. Bu denizin bize haykırışı ve sitemidir. Bizler topyekün bu kafalarla yaşadığımız müddetçe bu olaylar ne ilk ne de son olacaktır. Denizin kenarında denizden uzak yaşayan insanlar olarak diyorum ki; "Denizden uzak olmamak, umuduyla" hoşçakalın.

S.Özyurt - Trabzon

Ankara'dan Şirine'ye

Senden bir eksiğim yok. Sen unuttuysan pekala ben de unutabilirim. Tamam, farklar mevcut aramızda. Mesela sen hiç gece 2'de, 3'te almadın kağıdı kalemi eline. Sen hiç hisli duygulu şiirler yazmadın bana. Sen dinlediğin şarkılarda hiç hissetmedin beni. Dertlerimi paylaştın ama kendini bana hiç ortak etmedin. Sevmedin beni, sevmedin! Tabi zor olmaz senin için. Sen ağladığın şarkılarda hep başkalarını dinledin. Onları pembe rüyalarda gördün, beni kabuslarında. Suçlu benim aslında. Piyangodan çıkmış amorti fazla, incir çekirdeğini dolduracak sevincim olsa paylaşmaz mıydım seninle? Yoktu ama, olmadı işte! Bu kadar dert, bu kapkara dünyamda, tertemiz kalbimin tamamını kaplama hakkını nasıl buldun kendinde? Bu şimşek yüklü kara bulutların arasında niye patladın güneş gibi? Battığın zaman gömüleceğim karanlığı niye hiç düşünmedin?

Benim yaptıklarım sana hala düşmanlık geliyor, değil mi? Hala bana o gözle bakıyor, bana güvenmiyorsun. Ama adın gibi de biliyorsun, sana hiç yalan söylemedim, sana çok değer verdim, seni kendimden fazla sevdim. Ama inan ki pişman değilim. Pişman değilim, çünkü beni bu kör kuyuya atan sensin! Seninle yaşadım en güzel günlerimi, her gülümseyişimde dudaklarının arasındaydın. Hayatımın aydınlık günlerinin sanal güneşiydin. Senden önce de karanlıktım ben, senden sonra da. Sanki bir gün! Güneşin doğuşuyla batışı gibi... Ama bilmem gereken, benim ömrüm bir günlük. Diyeceksin ki benden önce gülmedin mi hiç? Gülümsedim ama hiç katılmadım gülerken. Sadece dudaklarım gerilirdi. Ama kimse görmezdi içimde ağlayan çocuğu.

Çalıştım, uğraştım, denedim ben sensizliği... Her ne kadar tahmin etsem de içime kazıdığım adının derinliğini, yine de bu kadar işlediğini anlayamamıştım. Tanırsın beni, yılmak yok bende! Uğraşırım, didiniirim, belki başarırım. Kalbim kanar, beynim sulanır. Vazgeçmem. O acıyı hissederim ruhumla! Benedimden ayrı yaşayan, sana dört kolla sarılmış ruhumu çekip almaya çalışırım senden. Belki olur, belki olmaz. Harcanır kendimi belki, belki köreltirim tüm hislerimi bu uğurda! Peki sonra?.. Çalan bir telefon, korkuyla karışık bir umut, telefonun ucundasın! Benim halimden haberin yok, konuşursun normal. Yabancı kelimeler yok aramızda! Ama bilmediğin birşey var. Senin doğal büyün, bunca emeğimi, bunca çabamı, seni unutma hakkımı bir eşatbı güle çevirir gibi tekrar umutlara, boş bekleyişlere çevirir. Geçer bir süre, kopar yine filim ve herşey tekrar baştan başlar. Bu senin benim aşkımı tanımadığını ilan ettiğin günden beri böyle... Ta o zamandan beri Reha Muhtar'ın tekrar tekrar gösterdiği haber görüntüleri gibi aynı filmi yaşıyorum. Her telefondan sonra, numaranı çeviren parmaklarımı kırasım geliyor ama korkuyorum. Girdiğim bir kızdır sensizlikten korkuyorum.

Şimdi senden bir iyilik istiyorum. Saçma diye nitelendirdiğim intihan bile düşündüğüm bu bunalım zamanımda telefonunu bekliyorum. Bana benden hiçbir şey istemediğini söylemen, zavallı ruhumun bunca emeğine büyük bir katkı olacak. Yaşadığım bu deli-platonik aşk boyunca derin uykuda bulunan gururuma bir öpücük olacak, cam tabutları kaldıracak. Ya da ahıreye ağızdan dökülecek iki kelime, tüm yatırımını sana yapmış olan iki organımı, beynimi ve kalbimi bu azaptan kurtaracak.

Sadece sıvası değil, tamamı pespembe bir rüyanın içine, bir daha çıkmamacasına hapsedecek, gözyaşların artık gülümseyen dudaklarına süzülecek. Biliyorsun beni, kendim için yaşamadım hiç! Şimdi de kendimi senin avuçlarına koydum! Seni böyle yaşamak istemiyorum. Sana yeniden başlamak ya da sensiz başlamak!.. Seçimini sen yapıyorsun ve ben o ana kadar seni yaşamaya devam ediyorum!

Civa

Ismarlama Günler Yaşıyoruz

İsmarlama çılgınlıklar yapıp, ismarlama gülümsüyoruz... Sanki, elimizden birdenbire alıverecekler yaşama hakkımızı da, sonra hiçbir şey ama hiçbir şey yapamayacağız...

Sanki kapılar suratımıza kapanacak, kilitleri açamayacağız... Gülümsemeye bile hakkımız olmayacak sanki.. Geri verecekler miş(!) Peki verdikleri zaman gülümsemeyi hatırlayabilecek miyiz? Ya elele tutuşmayı? "Acaba nasıldı?" diye mi soracağız yoksa içten içe, ışıktan bahsederken?.. Nereye kadar kilitli kapılar ardından gün doğsun diye bekleyeceğiz? Yaşamak bile ismarlamayla mı sürüp gidecek böyle?.. Hiç içimizden geldiğinde 'seni seviyorum' deyip elini tutamayacak mıyız sevgilinin? Kalbimizin taa derinliklerinden gülümseyemeyecek miyiz?

Anlık bir coşkuyla avazımız çıktığı kadar bağıramayacak mıyız gökyüzüne doğru?

Yaşamımızı ismarlanmış zaman dilimlerinden kendi ellerimizle çıkarıp sonuna kadar içtenliklerle doldurmanın zamanı hala gelmedi mi?

Blu Rain

LeMan Okurlarına

Dostum dostum güzel dostum/ Bu ne beter çizgidir bu/ Bu ne çıldırtan denge yaprak döker bir yanımız / Bir yanımız bahar bahçe.

Yanlız mı tüm şiirlerin söylenmiş tüm türkülerin yazılacak ve söylenecek tüm sözlerin neresinde kalır... Dostluk... Neresinde doğrudur, neresinde yanlış? Hangi zamanlarda, nasıl yaşanmış bu dostluk? Peki şimdiki zamanda nasıl yaşanıyor bu dostluk? Kimsin sen "DOST" Ben miyim "dost" benden öte mi? Peki neden "dost" olamadım ben o kadına? Kim gösterebilir bir kadının bir erkeğe, bir erkeğin bir kadına iki kadın gibi ya da iki erkek gibi "dost" dost olabildiğini... illaki yüreğinde (öncesinde ya da sonrasında) azıcıkta olsa bir duygu beslemediğini?.

"Öncesine" üzgünüm özürdilerim kendi adıma kendi payıma. "Şimdisi" çok karışığım kırgınım. "Sonrası" kararlıyım önce kendime "dost" olmaya dostluğumu paylaşmaya! Dostluğumla karşımdakine asla iktidar kurmamaya. Dostumun iktidarına göz yummamaya. Kendimi kullandırtmamaya.. Taraf tutmamaya. Objektif olmaya. Ortada bir yanlış varsa dostumu o yanlışıyla mahkum etmeye. Onu sahiplenmeye ve tüm değerleri yaşatmaya ve yaşamaya kararlıyım. Sevgilerimle.

Ali Rıza Yıldırım
E Tipi Kapalı Cezaevi D.6 Koğ.
40100 Kırşehir

LeMan
SAYI: 448. 10 HAZİRAN 2000. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: Ikaş ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL & SANAL SİMGE

YIL... 1995...

FUNDA'CIM... SONUÇTA BİZLER SENİN ANNEN VE BABANIZ... BİLİYORUZ Kİ PROBLEMLERİN VAR... AMA BÖYLE DAVRANIRSAN ÇÖZÜME ULAŞAMAYİZ...

N'OLUR SANKİ BİZİMLE DİYALOG KURSAN... SANKİ ÇOK ÜZÜLÜYORUZ... ANLATSAN KORKULARINI, KAYGILARINI...

FUN

PİKO

LÜTFEN YANLIŞ ANLAMA... SENİ SORGULAMAK DEĞİL AMACIMIZ...

AMA İLGİLENMEK ZORUNDAYIZ... ANLA LÜTFEN... ÜFF... YİNE GİDİYO... TANRIM N'OLUYO BU KIZA BÜYÜDÜKÇE...

ANLAMIYOSUNUZ!.. ANLAMADINIZ VE ANLAMIYCAKSINIZ ?!!

IŞIK BİRAZ DAHA IŞIK... Goethe

CHE

BENİ ANLAMAK İÇİN O KADAR SİNİR BOZUCU YERLERDEN GİRİŞ YAPIYOSUNUZ Kİ... ALLAHIM NEDEN BEN?! BU ZAVALLI DÜNYADAKİ POZİSYONUNNEDEN BU KADAR BOKTAN VE ANLAŞILMAZ....

BENİ BİR TEK SEN DUYUMSAYABİLİRSİN PİKO... İNSANLAR ÇOK ÜZÜYO BENİ... ÇILDIRACAK GİBİ OLUYORUM, KAHROLUYORUUUM :(.

TOSEXY

See love

SKTR YAA! DAHA SİFTAH OLMADI Kİ.. SEX YOK. Bİ DE SENİN BED TRİPLERİNLEMİ UĞRAŞICAM.. YETER BİTTİ...

19 UNDER EINZ 57

ANLAMADIII... ANLAMADIII... ALLAAM NEREYE KADAR?. ÇILDIRICİM.:. HERKES UZAK BANA...

Ertesi hafta oku!

RADIUM SUPPORT

ÖZEL AMERİKAN KOLEJİ

BAHAR ŞENLİĞİ

TOPLUM BANA TERS AABİ... FREKANSIM BAMBAŞKA... AMA AZICIK DUYARLI OLSAYDINIZ YALNIZLIĞIMA... YAZIK, ANLAMADINIZ SİZ...

WAR

ÜVEYYK... ANLAMIYO BENİ KİMSE AAAABİİ...

Akabinde bir müddet sonra...

BAKIRKÖY RUH VE SİNİR HASTALIKLARI MERKEZİ...

Meğer...

CHE

EEAAAY!! HAAYIIIGR.:. AY KABUSMUŞ, AY AY AYY... BU KAÇINCİ KABUS YAA.:.

NEDİR BU YAA.:. HEP YATIŞTIRICIMI ALÇAM.:. GELEN SIKINTIYI HİSSEDİYORDUM AMA BU DERECE BİLİNÇALTIMA İŞLEYECEĞİNİ BİLMEZDİM !!!

Ertesi gün... yine aynı kabus odası... ve KAPICI BÜNYAMİN.:.

OHENEH.:.

VIVA ZAPATISTA

OLAYA KÖKTEN ÇÖZÜM BU.:. DİĞER SALAKLAR GİBİ O EN ÖNEMLİ DÖNÜM NOKTASI 18 YAŞIMDA.O ERGENLİK BUNALIMINA GİRMEMEM İÇİN ANAHTAR HAREKET BEKARETTEN KURTULMAM.' AY AY AY... HA GAYRET BÜNYAMİN EFENDİ.:.

Ve YIL 2000.:. 10 HAZİRAN.:.

YAA İŞTE BÖYLE BAHADIRCAN... İŞTE BENİM 16 YAŞIM.:. O YAŞIN VE EN ÖZEL ANISI... BEKARETTEN KURTULUŞUMUN ŞÖLENE DÖNÜŞÜ... İLERDE KARŞIMA ÇIKICAK GENÇLİK DEPRESYONLARINA KARŞI İLAÇ GİBİ GELMİŞTİ... İSABET OLDU... ANNEMLER YAZLIĞA GİTTİYDİ O VAKİT.:.

LAN NE BİÇİM HATIRA DEFTERİ BU YAA?. MİLLET HAYAT PAHALILIĞINDAN BİRBİRİNİ YİYOR. SENİN UĞRAŞTIĞIN ŞEYLE RE BAK?!

B

bahadirboysal@ieman.com.tr

balgam yutmak... kalp sıkışması... orgazm sonrası basılan hüzün... gece yarısı köpekleri... çalınan sokak maymunları... bakire meryemler... imansızlar... kahkahalar... patırtılar... kuşlar... böcekler... geliyor... süper grafik... kuşe kağıda... renkli... dergi... bir BAHADIR BOYSAL tasarımı bekle...

Akşamsefası

449

17 H[illegible]martesi-Sayı:2000/25 • 350,000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LEMAN ÜNİVERSİTE SINAVI STRESİNİ SİLER SÜPÜRÜR, MORAL VERİR, GEVŞETİR, BEYNE GİDEN OKSİJENİ COŞTURUR...

leman.com.tr.

LeMan

İSTALIĞINIZ

BEDAVA İNTERNET CD'Sİ UNUTMA!

Ağca Kesin Dönüş Yaptı

Gazeteci Abdi Ipekçi'nin katili, Papa suikastiyle uluslararası üne kavuşan, "ya sev, ya terket" ideolojisinin mitolojik kahramanı terörist Mehmet Ali Ağca, İtalya'da 20 yıl hapis yattıktan sonra vatana kesin dönüş yaptı. Seri katilleriyle gurur duyan yurdum insanı bi gurur kaynağına daha kavuştu... Papa suikastından ömür boyu hapse mahkum olan Ağca'yı Cumhurbaşkanı Carlo Azeglio Crampi kişiye özel afla affetti, Adalet Bakanı Pierro Fassino'da Türkiye'ye iade kararını imzaladı. Ağca sabaha karşı Falcon tipi bir uçakla İstanbul'a getirildi. Geniş güvenlik önlemleri altında seri katillerin, kaçakçıların beş yıldızlı hapishanesi Kartal Cezaevi'ne kondu. Her seri katil gibi o da cezasını vatanında kırallar gibi çekmek istedi. Ağca, Abdi İpekçi suikasti nedeniyle bu kıral hapishanesinde 9.5 yıl ağırlanacak. Kamuoyuna, medyaya (Uğur Mumcu cinayetinin traji-komik operasyonunda olduğu gibi) yeni senaryolar, yeni geyikler açıldı... Şöle oldu, böle oldu falan şeklindeki haberleri okur gibi oluyoruz. Medyanın Ağca'yı masum gösterme çabaları da ayrı konu. Ülkemiz bir seri katiline daha kavuştu, dansı diğerlerinin başına...

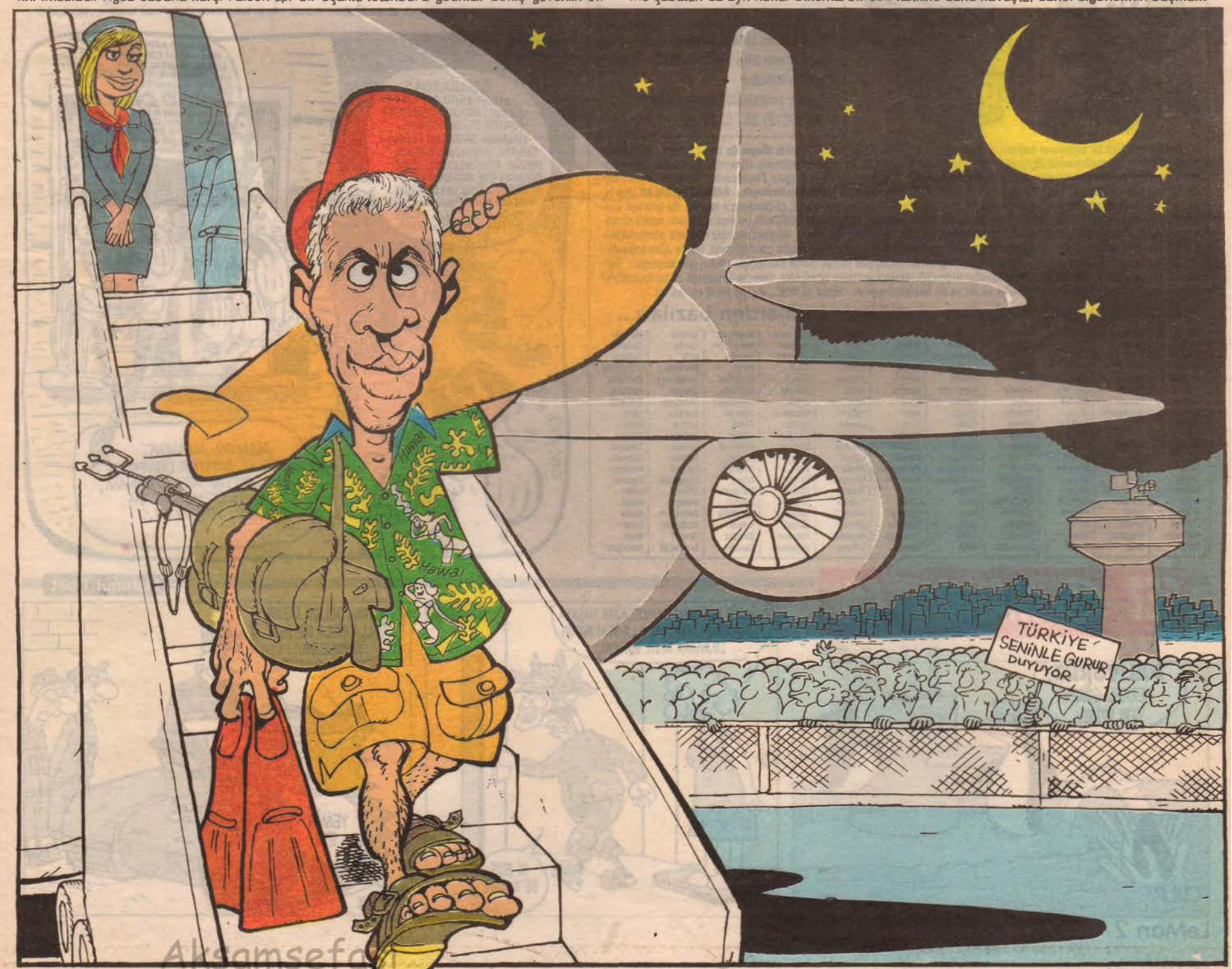

Akşamsefa

ADINI SEN KOY

İSİM BABASI OL

Adını:.....
.....
.....
..... koydum.
Adını koyan isim babasının:
Adı-Soyadı: .....
.....
Adresi:.....
.....
.....
.....
.....
Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No:20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr.
Faks: (0212) 251 52 67

Türkiye çok hızlı bir toplumsal değişim geçiriyordu... 12 Mart'tan çıkılmıştı... 70'lerde **Maganda** dedik onlara... 80 darbesi oldu.. 500.000 kişi hapishanelerde işkencelerden geçirildi.. Türkiye tam bir beyin erozyonuna uğramıştı.. Cunta'dan sonra iktidarı devralan Özal ters bir insanlık evrimi daha yaşattı ülkemize.. Türeyen yeni insan(!) tipine **Zonta** dedik... 90'larda bu kez medya-holding dönemi başladı.. Yükselen değerler trendiyle bambaşka bir yozlaşma trendine binmiştik... **BABAÜZ KOZALAK** diye tanımlıyordu artık onları.. Bu isimleri biz mizahçılar bulduk.. 100'lerce karikatürümüzde, çizgilerimizde işledik.. Bu terimleri sosyoloji bilimine, argo sözlüğüne, literatüre ve günlük kullanıma armağan ettik.. Şimdi 2000'lerin bu insan(!) tipinin ismini siz koyun istiyoruz.. Kampanya başladığından beri ummadığımız kadar büyük bir ilgi gördü.. İnternet sitemiz'e maillerle gönderdikleriniz tamam, ama fakslar okunmayabiliyor. Posta, faks yerine tercihimiz... Ayrıca postayla gönderirseniz, biz de adını koyduğunuz 2000 modelin çizeceğimizin elinden çıkma bir çizgi kartpostalını size hediye olarak belirttiğiniz adrese göndereceğiz... Haftaya bütün çizeceğimiz gönderdikleriniz arasından beğendiğiniz isimlere portreler çizecekler.. Gelecek haftalarda da bu karikatürler sayfalara sıçrama yaparak sürecek.. Sonra ya biz ya siz bunları eleyecek.. Sonra bir final... Ve işte 2000 modeli bir...

İşte gönderdiklerinizden seçtiğimiz isimlerden bazıları...

Zokara	Ozilarnos	Koala	Osmacara	Bilderya	Matoz	Hace	Kanzırtık	Azarkovel	Zortlaki	Starvaljo
Kenji	Sekbirle	Tavtay	Oobyamguz	Mielnbük	Kodon	Gürbi	Zeytun	Mazırkom	Lanbış	Zortanac
Dörüş	Barzo	Bog	Keşist	Şiberpançal	Gogok	Tafsetin	Tafsetin	Lambil	Kuffi	Zortasa
Zotton	Gobal	Kazbur	Kalıvor	Geldikaç	Gu nap	Nanrazun	Yeska	Zorton	Dazıbak	Damzirmon
Boş baba	Zortak	Oobel	Zurra	Godirik	Hellöft	Hübnük	Mohan	Dambilsa	Zortakbonya	Zostsport
Kadurba	Andarsa	Çemişler	Oxdurlo	Kazmongıl	Samsak	Potuk	Zambak	Zortakbi	Şikubok	Bardarno
Gazyuz	Gabayı	Hösbek	Lakuro	Cumba	Barzo	Karakifter	La yak	Lavuliosak	Oxdrobdu	Darrelso
Grefesh	Mikaganak	Serisa	Mandıgı	Tangut	Salca	Nabarto	Mandabaş	Dazıdız	Zortabe	Lakto
Zabal	Mikarto	Lagbaz	Kambu	Cisco	Köpe	Lambar	Mikasro	Gallik	Zortyak	Parlo
Dobor	Ilin	Çoltarak	Olagal	Çivilaş	Gorilka	Koyalak	Oxbirak	Abazarı	Zortabay	Zoppa
Çöpez	Kanarsal	Lalıb	Zoşkapur	Şoppal	Hayartan	Dambay	Hödsayo	Dazbarsal	Tarpruri	Canzarlo
Gotbar	Godal	Şebulla	Tabalak	Lümbüs	Zortak	Dilgan	Bolta	Hotbar	Jarilbe	Dozzarlo
Dabaa	Höbek	Magnata	Gopsa	Mikasyon	Kanbinyon	Hasbar	Tirli	Gerbirbli	Sakbaka	Mukazarı
Gulgul	Kalak	Döyüs	Dikmarka	Mostdalama	Kanpalma	Milangil	Zövzün	Kazart	Oxatikbre	Eyparro
Oonga	Prakzorlub	Zogarı	Mozik	Yurtaçalı	Gebio	Dalgal	Eabar	Zortapala	Garbak	Lakka
Hiçus	Lö mbös	Saplama	Vurtaçalı	Pirtiye	Labbit	Palanga	Temrak	Pakbarı	Orospari	Golkok
Zebal	Lakva	Könçek	Maldam	Ravo	Gomalak	Hazarak	Yarmabaz	Trobbako	Damzirman	Gavra
Cehetak	Korzan	Curul	Hayyart	Abuş	Kaba-ran	Gerdo	Bazanar	Kalbil	Zortarakli	Curto
Elbarnus	Trapanci	Dongoz	Görgen	Faraş	Zontrakulla	Korvançi	Zortolom	Daardaz	Danzort	Mazol
Sebça	Tabat	Gaydal	Ligerbenus	Zokta	Vanpaq	Salkama	Dizarlman	Sapsilik	Zorbiadat	Gokanglak

Hoşgeldin üniversiteli. Coplanma sırası sende, senin yolunu bekliyor harç parası, YÖK belası.

Bileğinize, zihninize kuvvet desek de fırsat eşitliğinden nasipsiz Türkiye'de kimlerin üniversiteye girebilecekleri sınav öncesinden çok belli.. Şansınıza kuvvet diyoruz.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

TBMM Komisyonu'nun işkence raporlarında, çocuklara uygulanan insanlık dışı, ürkütücü, işkence yöntemleri de yer aldı.. Kulaklara iğne batırmalar, diş sökmeler, aç ve susuz bırakmalar, elektrik vermeler, askıya almalar... Daha neler neler...

Hastaneden kaçabilir gerekçesiyle şimdiye kadar tedavisine izin verilmeyen mahkumlardan kanser hastası Murat Dil, ölüm sınırında şuuru kapalı olarak tedavi için serbest bırakıldı.

Tıkış tıkış sınıfları, kalitesiz öğretimiyle bir ders yılı daha bitti...

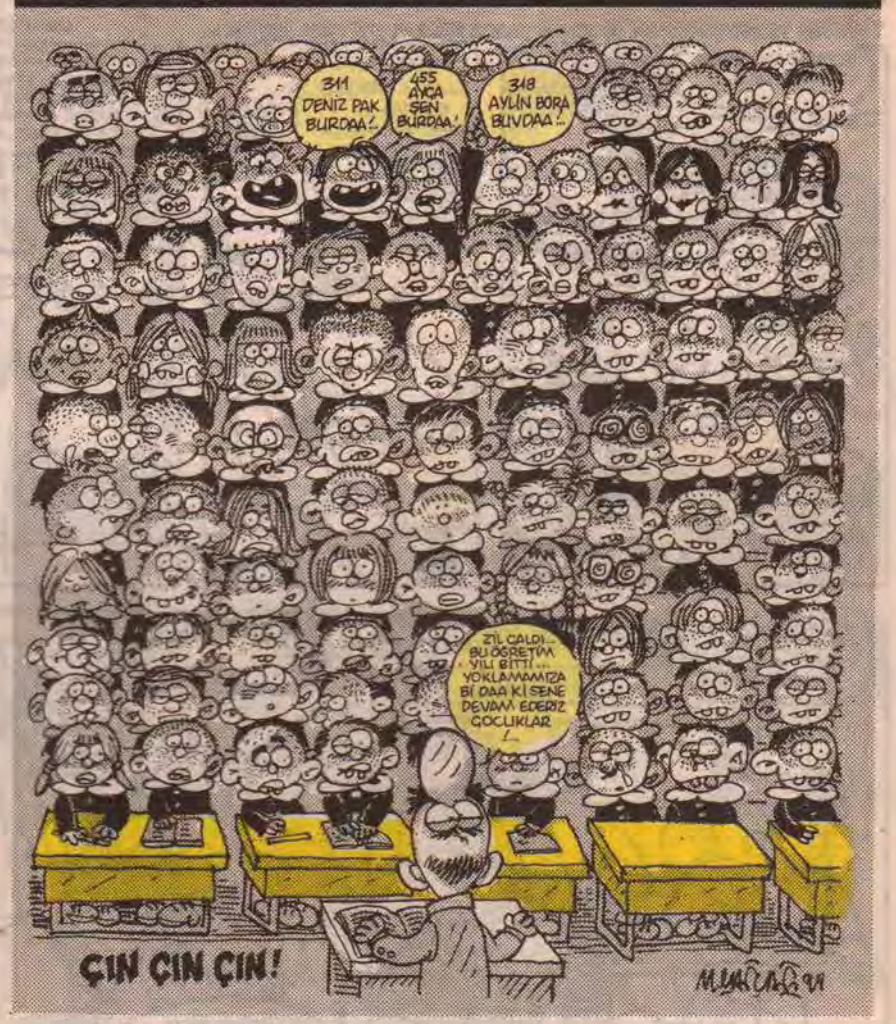

MHP'li **Yahnici**'ye göre uyuşturucu paylaşımında MİT ve polis de payına düşeni alıyor. Yahnici; **"Tırlara yüklenen uyuşturucu, polis eskortu ile gider"** dedi

HÜKÜMET bergama'da siyanürlü altına izni verdi...

SİSTEMATİK İŞKENCECİLER bari çocuklara kıymayın

MEHMET ALİ AĞCA katillikten emekli

EUROGOLD çevre zehiri

MESUT YILMAZ sağdan iki kroşe yedi

Gözaltında cinsel taciz ve tecavüze karşı girişim platformunun düzenlediği kurultayda, taciz ve tecavüze uğrayan kadınlardan bazıları gözyaşları içinde yüzleri kapalı olarak yaşadıklarını anlattılar

Akşamsefası

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAĞ

TİMSAH VE BORSACININ KIZININ MACERALARI DEVAM EDER...

daral@leman.com.tr

• Bu hikayedeki salıncak Amerikan seks endüstrisinin son parlak buluşu olarak gerçektir...

LeMan 4

Akşamsefası

açık büfe

met üst

eski bilmeceler yeni cevaplar

'dağdan gelir taştan gelir
yüzü kirli enişten gelir'
(parașüt operasyonu)

'ben giderim o gider
ardımdan tin tin eder'
(yeşil kod adlı mahmut yıldırım)

'canlı kaçar cansız kovalar'
(uğur mumcu)

'inim inim inler
cümle alem dinler'
(arabesk müzik)

'cansız doğar canlanır
kendi etini yer kanlanır'
(yeni dünya düzeni)

'altı manda yüz keçi
minareye çıkarken gördüm'
(fazilet partisi)

'nar tanesi nur tanesi
bu dünyanın bir tanesi'
(fethullah güllen hoca)

'deve hamama girmiş
kuyruğu dışarda kalmış'
(rüşk)

'üç başlı, altı gözlü,
on ayaklı'
(enflasyon canavarı)

'sende de var bende de var
bir kurucuk dalda da var'
(düdük)

'burdan vurdum kılıcı
halep'ten çıktı ucu'
(susurluk skandalı)

'geniş yuvarlak bir camii
içine doldurmuşlar bademi'
(necmettin erbakan)

'hergün yeniden doğar
dünyaya haber yayar'
(reha muhtar)

'yedi delikli tokmak
bunu bilmeyen ahmak'
(cep telefonu)

'bir odam var, içinde
üç sandalye bir halı var'
(büyük millet meclisi)

'elleri yok kolları çok
hırsız içerde başı dışarda'
(derin devlet)

'bilmece bildirmece
el üstünde kaydırmaca'
(fail-i meçhul)

'biz biz idik biz idik
otuz iki kız idik
ezildik büzüldük
bir duvara dizildik
(natoşalar ve romenler)

'et et içinde, et fit içinde
dünya dümeni onun içinde'
(magazin forever)

'ufak ufak odalar
birbirini kovalar'
(veli göçer arsa ofisleri)

'biri oturur kalkmaz
biri kalkar oturmaz'
(koalisyon)

'bir ufacık fıçıcık
içi dolu turşucuk'
(ismail türüt)

'babam kandil dedem çıra
işin yoksa beni ara'
(kayıplar)

'bir küçücük kutudur
bütün dünya yurdudur'
(internet)

'türlü türlü türlüsü var
bir hayli sulusu var
aptala ad takarlar
upuzun boylusu var'
(televole'ler)

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Akşamsefası

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

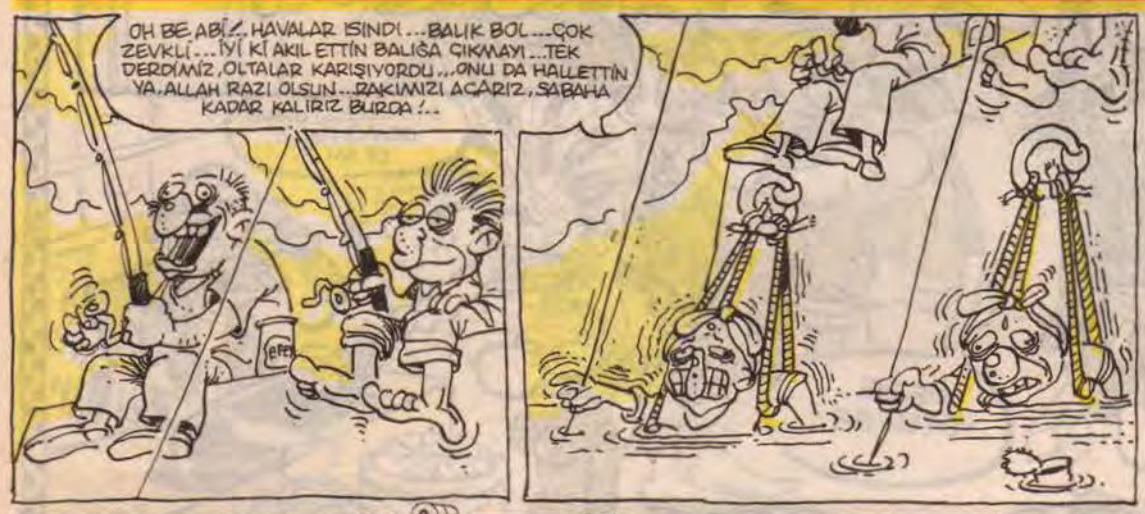

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

• Allah, hiçbir memlekete zalim sanatçı vermesin. (Cuma çıkışı.)

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

BİR PROVA DAHA YAPALIM... NİKAH MEMURU SORUCAK... EVET DİYCEZ... SONRA İMZALAR VE BEN DUVAĞINI AÇIP ÖPÜCEM... O KADAR...

EN KOLAY BİZİM İŞİMİZ... MEMUR. AKDE ŞAHİT MİSİNİZ DİYE SORUNCA, EVET ŞAHİDİZ DİYCEZ... İMZA ATICAZ!..

HMMM... ŞAŞIRMASAM BARİ... TEKRAR EDİYİM... BELEDİYENİN BANA VERDİĞİ YETKİYE DAYANARAK SİZLERİ... EE... NEYDİ?..

DURUN SİZ EVLENEMEZSİNİZ DURUN!.. SİZ EVLENEMEZSİNİZ!..

DUUR!.. PAROLA!..

BİR TAS HAŞOŞ... A... ŞEY... BİR TAŞOŞAHA... DUR ATEŞ ETME SÖYLİYCEM... BİR TAS HAFOŞ...

EE?.. NE ANLADIM BEN BU İŞTEN?. HEM HAVADA, HEM SUDA, HEM KARADA GÖRDÜM... N'OOLCAK BENİM DURUMUM?.

KOŞ YETİŞELİM, ADAM BİR AÇIKLAMA YAPMAK ÜZERE... YANINDA İKİ NOKTA ÜST ÜSTE BELİRDİ!...

HERİF KRİZ GEÇİRİYO LAN...

SOĞAN LAZIM...

SOĞAN KOKLASIN...

AÇILIN..!

BEN HALLEDERİM...

EE? NERDE SOĞAN?

HOOH!

ÖĞLE YEMEĞİNDE YENİLEN BİR BAŞ SOĞAN HAYAT KURTARIR... UNUTMAYIN ERENLER...

HOCAA GÖĞÜS İSTOBU YAPARKEN BENİ ÇEK...

ÇEK... ÇEK... BENİ ÇEK...

HEMEN ÇEEEK!..

ÇEK CUMHURİYETİNİN MAÇLARINDA GÖREV YAPMAYI BUNUN İÇİN SEVMİYORUM İŞTE...

PRESS 312

PRE 24

canbarslan@turk.net

barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

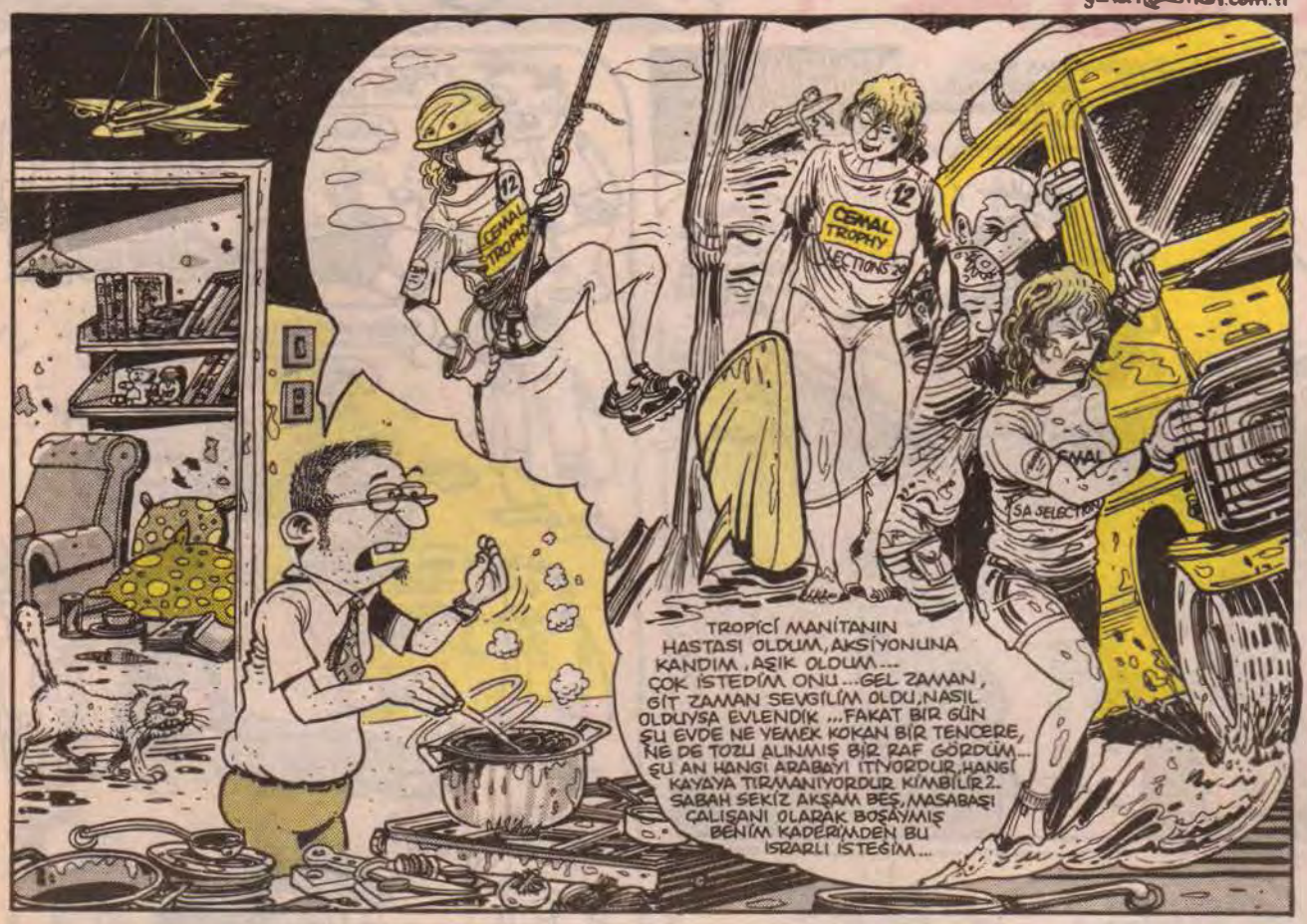

FİRAVUNUN LANETİ İKSLARC

En seçme karikatürlerden düzenlenmiş. birinci hamur kağıda basılmış, (Kitap ayracıyla beraber) büyük boy albüm.

AYRINTILAR

METİN EİDAN

SEVERİM:... Traş olduktan sonra, lavaboyu; dökülüp yapışan kıllardan, traş kâsesine su doldurarak üstleri'ne döküp temizlerken, elimlen de kenara barikat yapıp yere su dökülmesini önnemeyı, çünkü, yavşak bi kılın tam sınırda, lavabonun nerdeyse gerisine yapışıp ordan sırıtmasını; elimlen daa iyi bi barikat yapıp suyu öyle dökmeyi üstüne ama baraj felan diilim ben, yine de o kadarcık yere sıçramasını ve, sonuçta, lavabonun, kar gibi beyaz, kılsız ve sümük parçasız, kırıntısız, köpüksüz hale geldii aanı... Papucumu bağlarkene, hiç gereksiz bi hareket yapmadan, net ve temiz bi düğüm attıktan sonra, fiyonk haline gelen bağın açık uçlarından birinin diğerinden daa uzun olduunu görüp, bu abartılı bi farksa eğer tabi, onu tutup, hafifçe çekerken, düğümün içinden zorlanmadan sıyrılıp gelerek, öteki uçla dengelendii aanı ve, düğümün o esnadaki çözülme riskini... Yere, halının üstüne felan, irice bi kör parçası düştüünde, onu, parmaamı tükürükleyip alamayınca, üstüne vurup felan, küçük, etrafa zarar vermiycek minik parçalara ayırmayı; o ışıklı minik parçaların da bi an panidayıp sonra teker teker söndükleri aanı... Bozuk, kötü, arızalı, eski bi sandalyeye felan oturduumda, bi an gacırdayıp, az yan yatıp felan beni düşürüyomuş gibi yaparken, masaya felan tutunup onu sakinleştirdiim, sonra bu bozuklukla idare ettiim oturuş aanını... Yorgun ve şanslı yaşlı köpeğin, sanki hiç umursamıyomuş gibi, azıcık bi dikkatle, önüne baka baka, sakin bi şekilde karşı kaldırıma geçişini görmeyi... Tv. kumandasının, çift haneli program numarası yazma tuşuna basıp, ilk numarayı yazdıktan sonra, o an başka bişiyle felan ilgilenip zaman geçirince, kanalı ekrana getircek son numaraya da basıp; ama hane kapandıı için başka bi kanalın çıktıı, ve, nooluyo lan diyip, buna her seferinde bi bokmuş gibi şaşırdım aanı... Sabahlan, pooçalarda yapılan, az kelimeli "iki peynirli", "bi kıymalı" felan şeklindeki, ciddii, olgun ve uykulu bakışlar eşliindeki, gereksiz eklemelerle dolu olmayan kısa ve sakin geçen konuşmaları... Kaldırımın kenarına park ederek, dükkana mal indiren kamyonun, açık arka kapağının önünden, aar, demir bişiy olduu halde onu biraz iteleyip, yanından sıyrıldım ve yola devam ettiim aanı...

POTPURİ:... Çerçevenin içindeki poster, yine buruştu hafif kendiliinden, zamanla... Arkası da cam olması lazımmış. Öyle dedi biri. O zaman çok düz dururmuş. Yine de işe yarıyo. Duvarın o kısmındaki dökülmüş boyayı kapatıyo. Fena bi poster de diil. Brus Lii'nin oğlu Brandın Lii'nin, bi filminin afişi. İnsan niye bi filmin afişini duvarına asar ki! Sinema lobisi mi burası?! Tasarım yüzünden heralde. Çok simgesel, çağrışım felan dolu, düşsel anlatımlar var afişlerde. Hepsinde diil tabi. Bi de Bleyd Ranır'ın ki iyidir; Izzet'te vardı... Ama bi fotoğraf görmüştüm bi yerde, onu hala bulamadım. Annatması bile zor, gördüüm resmi. Bunu denedim, pişman oldum! Şöyle şöyle bi resimdi diyorum adama. Kataloglar felan uzattı bana bi sürü! Vazgeçtim sonra; lafı değiştirip, çıktım gittim ordan. Salonda da bi tane küçük Mona Lisa var, telefonun yanında. Çok küçük ama; kumaştan bişiy. Yanında da bı Havai fotoğrafı var. Ulan bu da şeye döndü! Şarkıcıların felan evlerine gidiyolar ya! Herbişiyi gösterip tanıtıyolar evde! Ama tertemiz ev! Hazırlıklı felan! Bi hazırlık olmalı tabi biraz. Bı arkadaş uğrıycaa zaman, balkon kapısını felan açıp, içerdeki sigara kokusunu azaltıp, odaya biraz sprey sıkıyorum. Çöp kutusunu dışarı koyuyorum. Eski, yeni, kirli felan, hangisi temiz, birbirine karışmış çorapları koltuun altına atarsın; oraya buraya atılmış atleti, kilotu felan kaldırırsın. Yorganı düzeltiyim. Aslan, yattı yerden belli olur. Bi de, bi müzik felan koyıyım teybe. Yapacak bi işim yoksa, onu bekliyomuş gibi gözükmemiş olurum. Aaniden gelsin hani. En nefis aanımda yakalanıyım... Genelde böyle olmuyo, kapıya abuk sabuk çıkabiliyosun! G.t, baş, darmadaan; görmlek yannış iliklenmiş, eşofmanın sıyrılıp dize çıkmış paçasını son anda indiriyosun... İstasyonun orda bi büfe var. Çay da veriyo. Önünde plastik bi masa, bi iki sandalye. Güneş geliyo ama çok dik. Şemsiyelik yetmiyo. Trenin orda oturduk bi kaç kere Taner'le. Görevli geldi, uyardı kibarca. Süs treni tabi. Haklı adam. Anıt gibi dikmişler o treni oraya. Gidip oturulur mu kenarına at sigine kelebek konmuş gibi. Arkasında duruyoz aslında ama, gölge orası diye; olsun, adam haklı. Süsü bozmamalıyız. Ya bi Japon fotoğrafını felan çekecekse o an, noolcak. Nagasaki'ye, evine gittiinde, ne diycek evde, görümcesi Hiyajo'ya? Fotojenik de diilim hem!.. Bitpazarında da Japonlar'dan geçilmiyo artık. Bi sürü tezgah açmışlar. İncik boncuk, abuk sabuk şeyler satıyolar! Soni'ye bişiy demiyom ama, baazen de bayaa saçmalıyolar!.. Sırası gelmişken, bi de Japon yapıştırıcılı bi espri yapıp öyle bitiriyim. Rezervuar Köpekleri'ndeki arabadaki muhabbeti kadar ilginç diil belki ama; geçen gün, bunlan bişiy yapıştırırken (kültabiası kırılmıştı); acele davrandım ve, kurusun hemen diye üflerken, burnum deydi! Çektim kurtardım fekat son anda farkedip. Çtl etti. Hemen iyi günner diliyorum!..

Akşamsefası

harala gürele

Mehmet Çağçağ

KEÇİLERİN ADAMI ENDEKS ENVER VE BORSA MACERALARI...

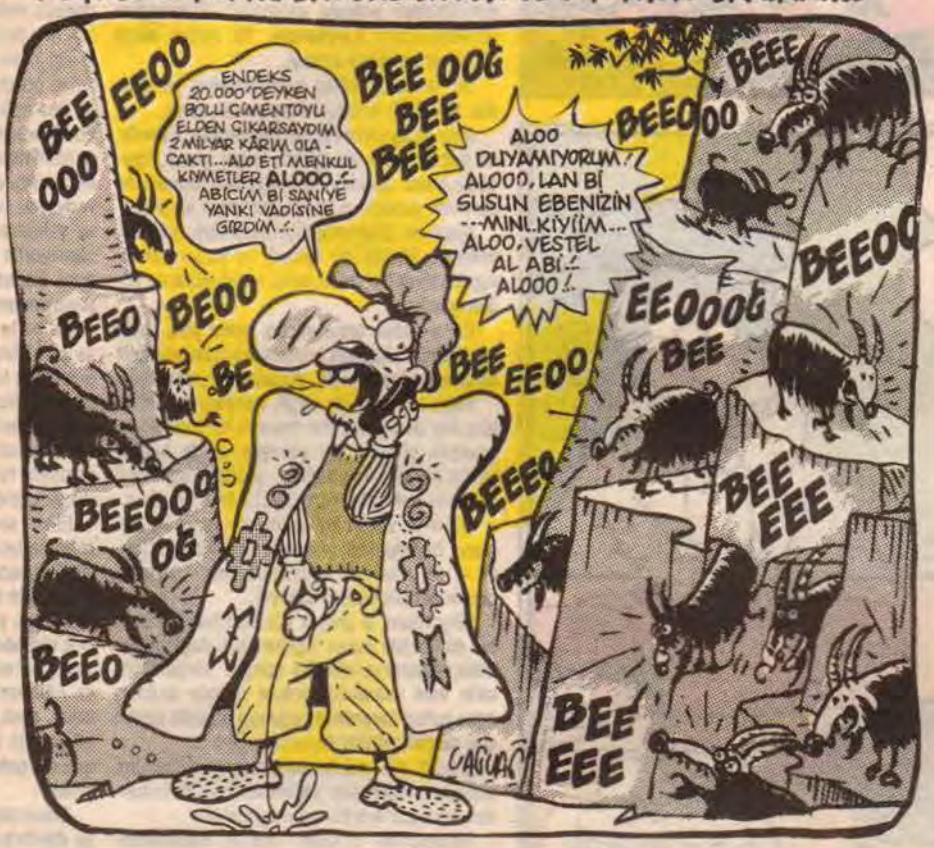

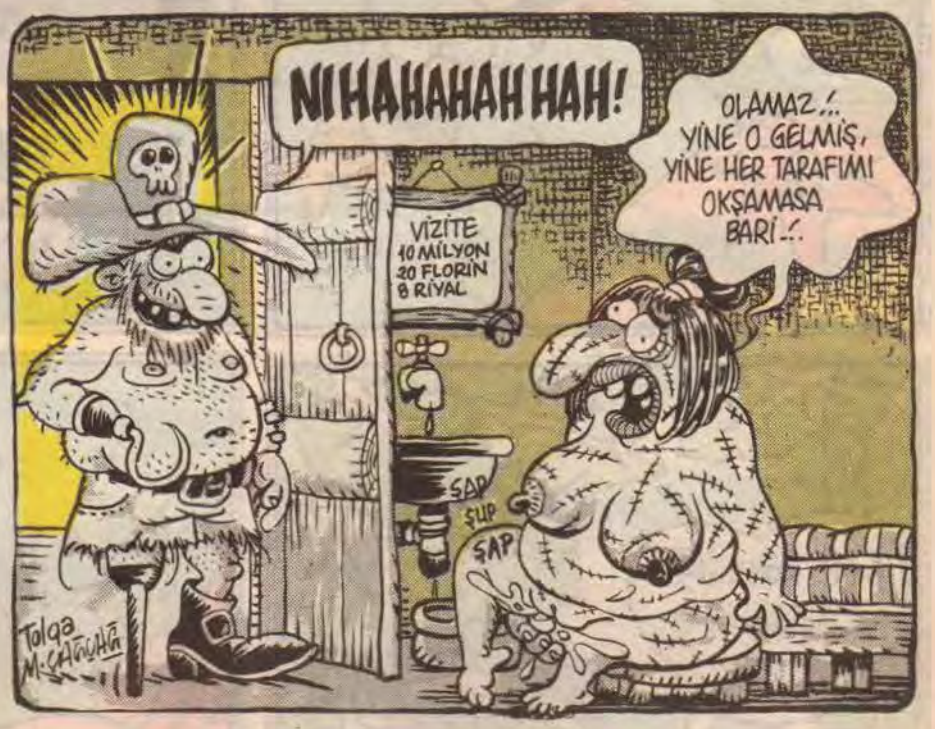

MÜDÜRÜM

ÇAĞÇAĞ

H 2000 ÇİMERİ MÜZİK FESTİVALİNDE LEMAN 2000 TİŞÖRTLERİ SATIŞA ÇIKTI

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

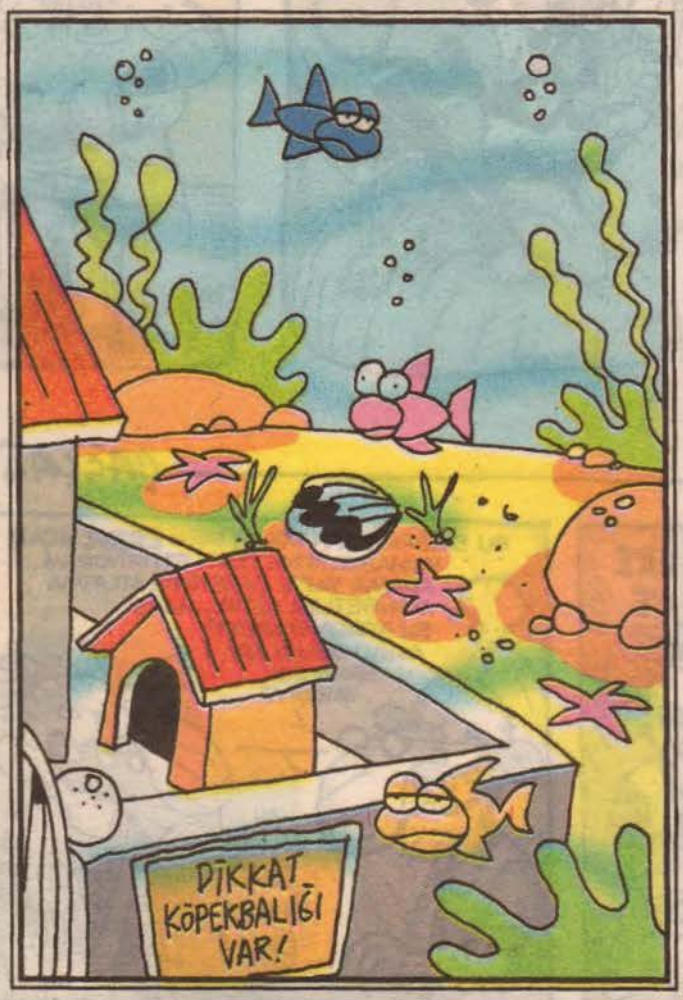

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Apartman Boşluk
Güvercin İniltileri

Evimdeydim işte. Ne zamandır özlemiştim duvarlarımın ardında yaşamayı. Özlemiştim kendime sofra hazırlamayı. Bir kadeh rakıyı kendimle başbaşa içmeyi..

Ne zamandır eğilip bakmamıştım yaralarıma. Kendimle konuşmamıştım doyasıya...

Ama kolay olmayacaktı biliyordum. Evimde, bir başımayken bile içimde kırgın, yaralı, kimsesiz sesler uğuldüyordu. Aramam, durumunu sormam gereken o kadar çok insan vardı ki.

Nasıl da bölünmüştüm insanlara, yüzlere, yollara... Bir türlü bu sesleri, bu yüzleri sustur-up kendime, kendi sesime, kendi yüzüme eğ-ilemiyordum...

Onca sesin, onca yüzün, onca yitik hayat öyküsünün arasında kendimi nasıl bulacaktım. Oysa evimdeydim işte, duvarlarımın arkasında.

Haklı çıkmak için değil, kendimi kayırmak için hiç değil; sadece hayatın tortusu içime yavaşça çöksün, bu yavaşlık içinde herşey aslına dönsün, unuttuğum, gözden kaçırdığım ne varsa belirsin o berrak yüzüyle istiyordum..

O berrak yüzün arkasında dünyanın en acımasız hayalkırıklığı olabilirdi, kabulümdü. Çünkü o en acımasız hayalkırıklığının arkasında benim gerçek yüzüm saklıydı.

Biliyordum, o gerçek yüzümü bulamazsam bu dünyadaki insan ilişkileri hiç değişmeyecekti;değişmeyecekti bu sonsuz sürgünlüğümün eski yasası;biliyordum içimde birikmiş onca özlem karanlık bir uçurum olacaktı benim gibi gerçek yüzünü bulamayanlara...

Gerçek yüzümü bulamazsam ne yaparsam yapayım, hiçbir şey yapamadığım duygusundan sonsuza dek kurtulamayacaktım..

Perdelerimi örttüm. İçkimi hazırladım. Mumlarımı yaktım. Müziğimi açtım. **Merhaba,** dedim kalbime, **merhaba...**

İşte başbaşayız içimin acısı; eskiden sus ve konuşma derdim şimdi konuş diyorum sana, alabildiğine konuş ve acıl içimi, çünkü az zamanımız kaldı.

İşte tam bu sırada kapımın zili çaldı. Tam kalbimle konuşacakken... Hem üzüldüm, hem de sevindim buna. Çünkü yalnızlığımı sevdiğim kadar hatalarımı da seviyordum. İçe kapanmayı sevdiğim kadar, zaaflarımı da seviyordum. Günahlarımı da...

Kapıyı açtım. Karşımda **Bayan N** vardı bütün o kanayan güzelliğiyle... Makyajı aksa da, yorgunsa da, üstelik alkollü olsa da, çok güzeldi **Bayan N**...

Kusura bakma, dedi, **böyle çat kapı geldim ama, beni bir tek sen anlarsın, öyle kötüyüm ki...** Öyle ayakkabılarıyla girdi, girer girmez sigarasını mumun alevi̇yle yaktı.

Keşke yakmasaydın, dedim, **niye** diye sordu. **Kadınlar sigaralarını mumun alevinde yakarlarsa okyanusta bir gemici ölür,** dedim.

Sigarasından derin bir duman çekti: **Okyanusta o ölen gemici aslında benim,** dedi. **Sevgimin okyanusunda... Bu defa gerçekten bitti. Ayrı dık, gerçekten ayrıldık.. Bir daha asla dönmem ona. Çok kırdı beni..**

Hem intihar etmeyeceksek içelim bari, ne olur bana rakı doldursana...

Mutfakta ona rakı doldururken **Bayan N**'nin ayrılıklarla ve kırgınlıklarla dolu hayatını düşün-düm. Çok güz ulsuzca verirdi lan, hep incitik lü asıl kadın ol Kolay gözden dı. Ona aşık ol ım. O, bende h gösterilmesi g kez birlikte old veriyordu bana ve yalındım ki olamıyordu bi dum. **Neden,** d tuyorum onu..

Bir hafta so şe gitmiştim. dolabımın başı şturmuş buzla dum. Ev tertem ı. Sıra buzlar gelmişti. Hiçbi içinden geldiği

Elleri soğu usanmadan yi lerini ovuştur **ben böyle bir mür boyu yaş** çok deminden yere çömelidi v dı. Ağlarken, **leme, dedi, ya biliyorsun ki çok acı çekiyo leme...**

Ellerindeki ye duyduğu de

Sevginin peş lan öğrenmeye kınlsa, haksızlı anda unutur, ç randan hesap s ığı ve aradığı gi̇ye teslim olu unutulandı. He radan tanışıla hesap soranla yenler, aldatan hep peşinden k

Bayan N'ye kole düşkün y aldı içkisinden. lerinde zehirli yanıp bir söne ve sevilmeye, yalnızlığına uğ da yıkıcı bir cin ğuna ve bu kal ye asla ulaşam na dek yüz çev dan sonsuza de işleyebilirdi.."

Ama bitmen yordu sevgiye

İşte yine sev bekletti̇m iş, kı **attetmeyeceği** yanına, diyor açık bıraktığı c

...ndaki

Cezmi ERSÖZ

...içtendi, sevgisini koş-
... gariptir ki hep kullanı-
...u. Erkekler onu bir tür-
...ezlerdi. Hep yedekti o.
... Hep çabuk unutulan-
...edim, ama başaramad-
...n. korunulması, şefkat
...ri olarak kaldı... Birkaç
...maz bir huzur ve güven
...anında öylesine çıplak
...ine de vazgeçilmezim
...nu kendime çok sor-
...den **gider gitmez unu-**
...e kalmışb. Ben alışveri-
...üğümde onu eski buz-
...ukta küçük bir dağ olu-
...i bıçakla kırarken bul-
...yoyu pınl pınl yapmıştı
... kapanmayan buzluğa
...riyeti yokken, öylesine
...yordu bunları...
...ısmor olmuştu. Ama
...aşıyordu. Sarıldım. El-
...meye başladım: **Keşke**
...masam ve seninle ö-
...dim... Bir an gözlerime
...dakları titredi. Yavaşca
...bıçak ağlamaya başla-
...ana böyle şeyler söy-
...cağın şeyler söyleme,
...en inanıyorum, sonra
... olur böyle şeyler söy-

... soğuktan değil, sevgi-
...tardı sanki..
...şmaktan kadınsı oyun-
...ti olmamışb... Ne denli
...a da, ona yapılanları bir
...anda koşardı. Onu ku-
...apris yapmaz, çağırdı-
...ut, o an herşeyiyle sev-
...e bu yüzden o en çabuk
...eydi. Başkaları, o son-
...ca oyunları iyi bilenler,
...dığında hemen gitme-
...iye teslim olmayanlar
... Asıldı.
...verdim. Sevgisizlik al-
...onu. Büyük bir yudum
...ağında patlayan göz-
...ekleri görüyordum, bir
...sine hasretti ki şefkate
...detasında öylesine ha-
...i, sevgi açlığının ardın-
...ydı sanki... Umutsuzlu-
... dünyada aradığı sevgi-
...bir bilse herşeye sonu-
...la "onu bütün insanlar-
...ak benzersiz bir cinayet

...bitecek gibi görünmü-
... o büyük açlığı...
...n tarafından incitilmiş,
...itti artık, bu kez onu
...sa da gitmeyeceğim
...du, ama gözü sürekli
...nunun bir yanıp, bir sö-

nen yeşil ışığındaydı...

Benim o çok eski; kendimi yazılarla, sözcüklerle, imgelerle korumaya almadığım yıllarımdaki halime benziyordu. Hiç değmeyecek insanları öyle çok sever; onlara öylesine adardım ki bu yüzden yıllarca kimsesiz bırakmışım kendimi...

Çıplak sevgi korkutur çünkü. Bu dünyanın insanı çıplak sevgiyle ne yapacağını bilemez. Deli yerine, hastalıklı bir çocuk yerine konur böylesi çıplak sevenler...

Eğer biraz olsun eli yüzü düzgünseler, güzelseler ihtiyaç anında aranır; ihtiyaçlar giderilince, uzun bir süre aranmamak üzere terkedilirdi sonra da...

Kalbimizin hatalarından bir telefon sesi uyandırdı bizi. Gecenin kaçıydı bilmiyorum. Telefonu kaldırdım. Arayan **Bayan S**'ydi.. Kalacak yeri yokmuş, bende kalabilir miymiş...

Bir arkadaşımla olduğumu söyledim. **İyi o zaman ona sor, dedi, benim gelmemde bir sakınca var mı..**

Bayan N'ye sordum... Gözlerini mum ışığından ayırmadan, **tabii ki gelsin, benim için sorun yok, dedi..**

Telefonu kapattıktan sonra **Bayan S**'yi düşünmeye başladım.

O hepimizden farklıydı... O sevginin peşinden koşmazdı. Şefkate, paylaşıma bu dünyadaki herkesten daha çok ihtiyacı olduğu halde bunu hiç belli etmezdi. Çünkü artık çok iyi öğrenmişti aradığı sevgiyi bu hayatta bulamayacağını... O derin bir inançsızdı. Bu yüzden katıydı. Sertti. Kolay kolay kimseyi yanına yaklaştırmazdı... İçindeki o çok yaralı, o sonsuz kınlgan çocuğu korumak için böyle olmak zorunda hissederdi kendini.

Aslında o en çok kendini kırardı o gizli bahçesinde. Öyle çok şey saklardı ki içinde, sakladıklarının kanıyla sevişirdi sanki. Yıllarca hapishanede kaldığı halde bunu kimseyle paylaşmazdı...

Sevmek onunla ölmekle eşdeğerdi. Sevdiğini anlar anlamaz yüzüne bir ölüm güzelliği gelirdi. Onunla aylar süren bir ilişkimiz olmuştu. Bağlandığı anda sevdiğini bu dünyadan alıp başka bir boyuta taşırdı. İşinden ayrılır, okulunu bırakır, ailesiyle bütün bağlarını koparır, kolundaki saati çıkarıp atardı...

Onu içimde hissettiğim anda bende ağlama duygusu uyandırmıştı...

Sevgisi gibi sevişmesi de sertti. Derimi yırtmak istiyordu sanki. Derimin altında benden daha gerçek, daha sahici şeyler arıyor gibiydi. Apartman boşluklarına sıkışmış güvercinler gibi derin, boğuk inlitüler çıkarıyordu sevişlikten. O da bu dünyaya, bu dünyanın insanlarına, onların sevgisine sıkışıp kalmış bir güvercin gibiydi işte...

Uzaklara, çok uzaklara gitmek istiyordu; ama o derinlerine, gizli kuyularına gizlediği o yaralı çocukluğu buna izin vermiyordu... Tek başına kaçıramazdı o yaralı çocukluğunu bu hayattan. Koşulsuz inandığı birisi gerekliydi ona. İşte bu yüzden benimle böylesine sert sevişiyordu. Derimin altını görmek istercesine, kıyasıya.

Dürtek, o tedirgin sevgim, onun gözükara sevgisine çare olamıyordu biirtürlü. Ben de onun vazgeçilmezi olamıyordum ne kadar istesem de...

O gece **Bayan N** ile **Bayan S** evimde ve bir mum ışığının altında tanışbılar...

Ouvarlanmın arkında benden çok onlar vardı artık.

Kadehler yeniden doldu. Sigaralar yeniden yakıldı. Okyanusta bir kaç gemici daha öldü...

Garip, çok eski, şimdilerde olmayan birşey onları hızla birbirine çekti. Şimdi aynı mum aydınlatıyordu ikisini. Onları seyretmek mesut bir acı veriyordu bana...

Büyücüydü alkol. Büyücüydü mum ışığı... Çok konuşmak, birşeyleri durmadan kanıtlamak gerekmiyordu.

Bir ara ellerinin kenetlendiğini gördüm.

Sevginin peşinden koşmaya her an hazır olan **Bayan N**'nin, herşeye yüz çevirmeye her an hazır olan **Bayan S**'ye, **gözlerinde inanılmaz bir derinlik var, hiç böyle bakan birini görmedim şimdiye kadar,** dediğini duydum...

Bayan S sevmeye başladığı insanın derisinin altına girmek istediği kadar, belki de ondan daha çok sevdiğininsözcüklerinin altına da girmek isterdi. O kirli kana.

Gözlerindeki o binlerce kınlmış ışıkla seyretti **Bayan N**'yi..İnançsız olan oydu çünkü. Gözlerini kırpmadan ve inatla bakmaya en çok onun hakkı vardı. Ama **Bayan N**'nin elleri kanatırcasına okşamaya devam ediyordu, o apartman boşluklarına sıkışıp kalmış güvercin inlitüleriyle...

İşte böyle bir anda kendime, çabşma odamda bir iş icat ettim. Yanlarından usulca ayrıldım. Odamda ne kadar kaldım bilmiyorum. Çünkü kendimde değildim odamda bile. Onların mum alevinde eksik sevgilerin, eksik hayatların ve bu yüzden sonsuz özlemlerin tutuştuğu kalplerini, maceralarını, o gizli cinnetlerini merak ediyordum..

Bir sigara yakıp onların bulunduğu salona doğru yürüdüm. Salonun kapısına gelince deneyimsiz , ama duyarlı bir çocuk gibi durdum..

Çınlçıplaktılar, ama değil gibilerdi. Sevişiyorlardı, ama sevişmiyor gibilerdi... Yıllardır yaşadıkları o karşılıksız sevgilerin o asil hıncını ilk kez onlarda, onların bu gerçekdışı sevişmesinde görüyordum...

Sevişmiyorlardı da, o kederli ama alevlerle yanan tenlerinde birbirlerinin kalplerini arıyorlardı sanki...

Durdum orada. Hareketsiz, soluk almadan durdum. Hayır, sapkınlık değildi bu yaptıkları; bayağılık hiç değildi. Başıboş ve susuz kalmış sevgilerin, eksik kalmış hayallerin, hep hayatın kurallarına çarpmış arzuların taşkın ve masum bir buluşmasıydı bu sadece...

Onca yarı kalplerinde biriktirdikleri sevgi, hasret ve aşk; şimdi firaıl bir özlemle gövdelerinden birbirine akıyordu...

Sevgisizlikten morarmış eller, apartman boşluklarında sıkışmış güvercin inlitülerini okşuyordu sayıklarcasına... Suç ortağıydılar ama, o yaban turkunun ateşinde aydınlanan akıldışı derinlikte birbirlerinin o eksik hayatlarını aklıyorlardı aslında...

Sonra, sonra **Bayan N**'nin geldiğinden beri yeşil ışığı yanıp sönen cep telefonu çaldı. **Bayan N**, çok eski bir zamandan, yitik bir aşktan bu çağa özgü bir telaşla uzanıp açb telefonu. **Tamam hayatım,** dedi soluk soluğa; **ben de seni merak etmiştim, hemen geliyorum, bir kız arkadaşımdayım şu an. Birazdan orada olurum.**

Oysa, **ben de seni merak etmiştim,** derken **Bayan S** onun o dipdiri, ama hep çilekeş bacaklarını öpüyordu kanayan bir hızla...

Bayan N hızla giyinirken, **Bayan S** bir sigara yakmış onu seyrediyordu...

Bir an bakıştılar. Çok kısa bir an ama... Bu kısa bakışta herşey gizliydi. **Bayan N**, sonsuza dek burada kalmak istiyordu bu bakışlarda. Çünkü kendisi mişimdiye dek hiç olmadığı kadar sahici, çıplak ve gerçek hissetmişti burada.

Ama yine de gitmesi gerekiyordu. Onu bugüne dek hep kırmış, incitmiş, hep başkalarına tercih etmiş olan sevgilisi çağırıyordu. Ona ihtiyacı vardı sevgilisinin. O ihtiyaç anında aranan biriydi hep...

Gitmese, burada kalsa, ilk kez bu hayatın sevgisine, bu hayatın normallerine, alışkanlıklarına isyan etse onun için çok şey değişebilirdi; ama henüz öyle açtı ki bu hayatın sevgisine, ona isyan edecek gücü yoktu...

Sevgilisi bu hayatın ta kendisiydi ve geceye kurallarıyla gelmişti...

Taksi aşağıdan korna çaldı. **Bayan N** hatasını anlayanların o çaresiz hüznüyle **Bayan S**'ye baktı. **Bayan S** oralı bile olmadı. Kopmuştu ondan. Çok uzak birşeylere bakıyordu. Derilerin ve sözcüklerin altından daha da uzağa... **Bayan N** taksinin biteviye çalan kornalarına aldırmadan onun çıplak ayaklarından defalarca öptü.

Sonra gitti; kendisine rağmen ve o birtürlü dindiremediği sevgi açlığının peşinden gitti...

Bayan S'nin sigarasını, okyanuslardaki gemicileri düşünerek ben yaktım. Çakmağımın alevinde yüzünü seyrettim biran... Yüzünde hem derin bir gurur, hem de gizli bir utanç vardı...

Ya, işte böyle, dedi bana, gözlerini ayırmadan bakbığı mumun alevinde kaybolmak istercesine...

Ona sarılıp uyumayı çok istedim o an; o umutsuz sevgileriyle, o gizli bahçelerinde kanayan sularıyla...

Ama o istemedi. **Ben bu kanepede uyurum,** dedi... **Peki,** dedim, dolaptan nevresim çıkartıp üzerine örttüm... Gözleri kapalıyken gülümsedi...

Anlamaya henüz başlamışken kaybettiği herkesi bağışlar gibiydi gülümsemesi... Herkes vardı yüzünde, ama yine de derin bir yokluktu yüzü...

Eğilip öptüm yüzünü. İçim ürperdi...

Sabah kaçta kalkacaksın, dedim. Yarın pek bir işim yok, sen uyanınca beni uyandır, dedi...

Oysa uyandığımda çoktan gitmişti.. Ama, üzerine serdiğim nevresimi özenle katlamışb...

Heryerde bana özel olarak bırakılmış bir not aradım, ama yoktu...

Sonra pencereyi açıp sokaktan, evleri, insanları, bu koca şehri seyrettim. Onların bu koca şehirdeki hayatlarını düşündüm... Onca hayalkırıklığının arkasında duran gerçek yüzümü düşündüm sonra...

Penceremde öylece durup, sevgisizlikten morarmış ellerin apartman boşluklarında sıkışmış güvercinlerin inlitülerini okşayışını seyrettim.

cezmier@leman.com.tr

---

* Karikatürist **Fernah Doğan** ağabeyimizi kaybettik. Anısı bizimle olacak.

* 17 Haziran Cumartesi günü saat 15.00'de **Trabzon Kültür ve Sanat Merkezi**'ndeyim. İşkendergaşa Mah. Güzelhisar Cad. 9/5 Trabzon. Tel: 0462 - 326 35 61. (Etkinliğin saati tam olarak bu numaradan öğrenilebilir.)

* 24 Haziran Cumartesi saat 14:00'de **Tozkoparan Kitabevi**'ndeyim. Rıhtım Cad. Kadıköy. Tel: 0532 - 670 00 06

* **Adapazarı**'nda, umut saçığı ve kitapla çevrelediği Ekşi Ocakları'na gönüllü bayrağa dönüşturuyor. İşte Başarı.

* Zehra Tanyeli, Bilal Doğala, Sevim Aşkın, Ayşe, Doğan Akhanlı, Atilla Keskin, Özlem Yalçın, Şehribanı, Açal Yay, Selda Şahin, Müşerref Kaya, Şebnem, Mavi, Sinem, Yener Coşkunsu, İbrahim Aslan, Bahar Avcı, İ.Doruk... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

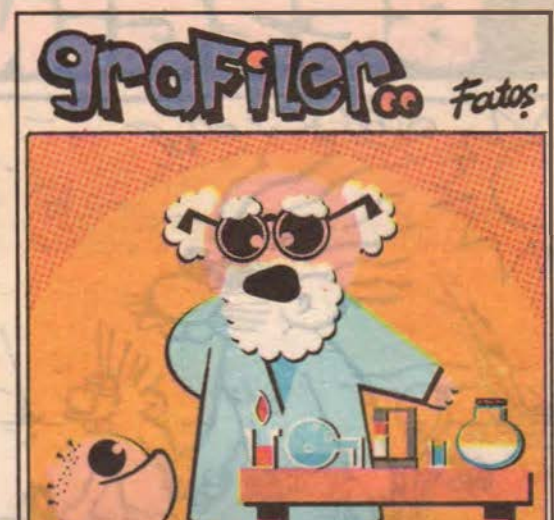

KÜÇÜK SÖZLÜK Fatoş

"KARNE" DEMEK NE DEMEK?

Sedat (10): "Bir öğrenci 1 sene boyunca okula gidip çaba harcarsa çalışır dersine çaba harcar o zaman karnesini alır. Öğretmenini öper. Biz ona karne alma deriz."

Aykut (9): "Bizim notlarımız onun içinde saklı olan bir kağıt."

Engin (8): "Annemizi sevindirme."

Gökhan (10): Karne bir sınıfı geçince ve kalınca karneye bakınca geçtimi diye ya da geçmişse buna karne diyoruz."

Ali (9): "Okullar kapanınca karne oluyor. 1, 2, 3, 4, 5 aldığını açıklayan karnedir."

Selen (9) "Karne okullar kapanmak ve onu saklamak ve kaybetmemek ona karne denir."

Fatih (11): "Okulu geçtin mi sana bir karne verirler. Eğer o karne zayıfsa geçemezsin karne kağıttan yapılmıştır."

Yasemin (9) "İnsanlar sevincini karnesini alarak gösterirler. Buna karne denir."

Kurtuluş (9.5): "Öğrenciler sınıfı geçmiş mi neyle geçmiş cevabını veren karnedir."

Songül (8): "Dersimizin iyi olup olmadığını bize bildiren iştir."

Mehmet (11): "Birinci sınıfta çok çalışırsan öylece geçersin. Sana bi tane kağıt verirler. İyi, orta ve peki alırsan ona karne denir."

Neşe (10): "Çalışkanlığını, iyiliğini, tembelliğini belirten şey."

Dilek (9.5): "Karne yani bütün okuldaki çocuklar karnesini alıp evlerine giderler. karnede güzel bişeydir."

Ömer (8): "Ben karnemde 5 aldım."

Naile (10): "Karne okullar bitince alınan bir kağıt parçasıdır. Karnesi 5 olanlar sevinir. Karnesi 1 olanlar üzülür."

Semih (10): "Sınıf geçmeyi belli eder. Sınıfta kaldığımızı belli eder."

Uğur (9): "Karne bilgi toplar. Çok işe yarar."

Pelin (8): "Ben karnemin hepsini 5 götürdüm."

Hakan (10): "Çocuklara verilen bir karton ve de notlara karne denir."

Safiye (9): "Geçmiş miyiz geçmemiş miyiz kontürol edilen yere karne denir"

Suat (9): "Çocukların sevinip üzelmesidir."

Mahmut (8): "Karne bir olabilir. 5 olabilir 4 ve 3 de olabilir."

Aslı (10): "Not dur."

Küçük Sözlük, Ümraniye Hekimbaşı Çiftlikli İlköğretim Okulu'nun 2.3. ve 4. sınıf öğrencileriyle birlikte oluşturulmuştur.

LeMan

EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

Karnen kötü diye üzülme, evden kaçma, sakın ama sakın intihar etme... (Lütfen)

Bu yollardan geçmiş Lemancı Abi, Abla sözü...

Ey Öğrenci!..
Karnen kırık olabilir... (Hocadan) düzelir...
Kalbin kırık olabilir... (Hayattan) geçer...
Kolun kanadın kırık olabilir... (Babadan) iyileşir...
Yeterki bisikletten düşüp kafanı kırma (Lemandan)
Ortaokul, Lise öğrencileri... Kötü karnenizin bir fotokopisini bize yollayın... Bisikletleri kapın...

Not: Karnelerde tahrifat yapmayın çocuklar... araştırıp bisikletleri teslim edicez..

Adres: Kötü Karne. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu - İst.

Akşamsefası

bezginbekir @leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

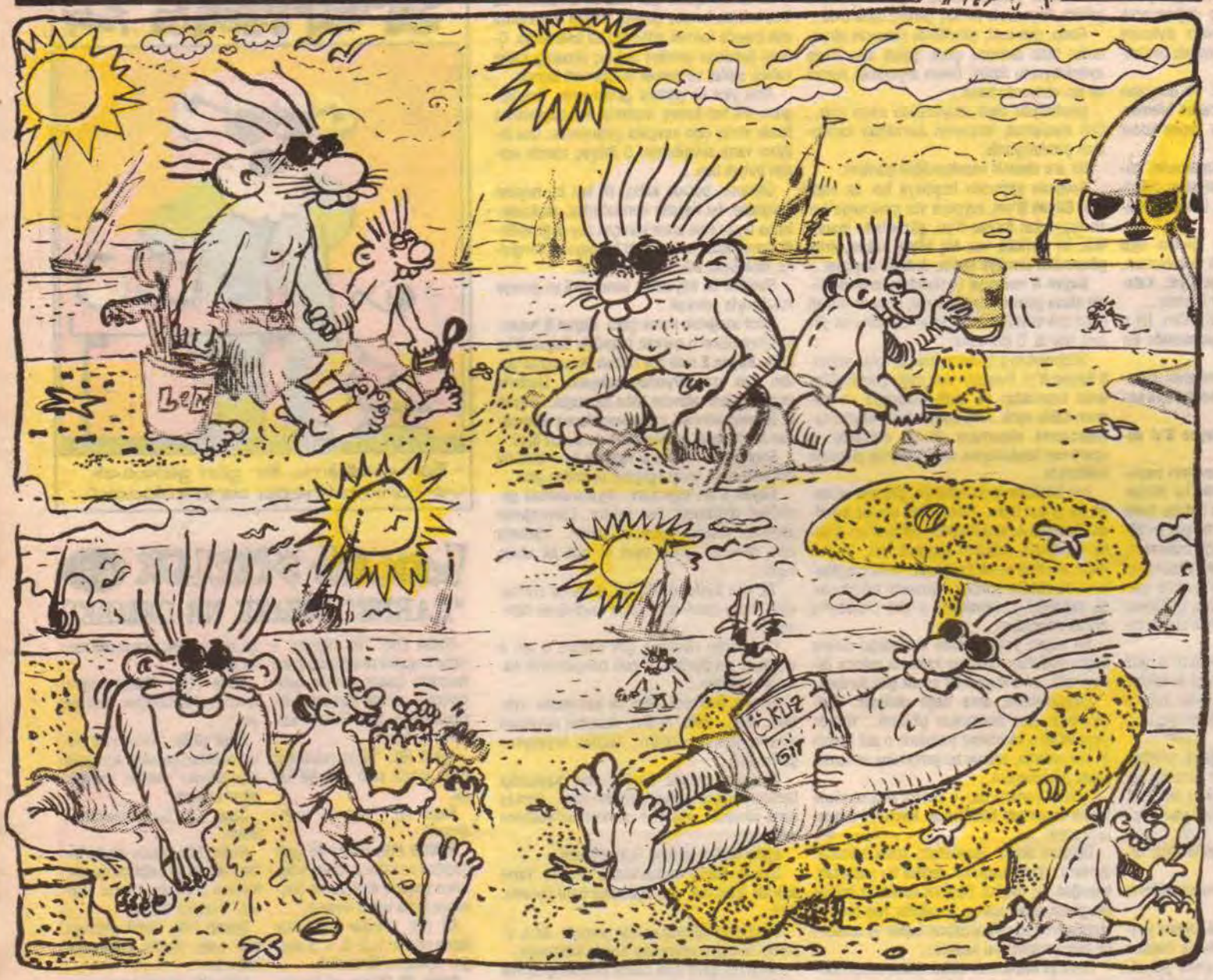

Hoca bir gün göle maya çalmaktadır...Amacı yoğurt gölü oluşturmaktır...O esnada köylü durumu görür ve sorar..(HOCA HOCA NE YAPMAKTASIN ?) Hoca basar cevabı ...(YOĞURT YAPMAYA ÇALIŞIYORUM ,OLUR MU ,OLMAZ MI BİLMEM ,FAKAT DENEMEKTE FAYDA VAR.) diyince köylü şaşırır.Veya şaşırmaz.Duruma göre değişir.Ama hoca gene de basar cevabı.(SANA NE EŞŞOLEŞŞEK) diye döver köylüyü...Köylü (HOCA ABARTTIN) deyince Nasrettin hoca gene basar cevabı..(ATI ALAN ÜSKÜDAR'I GEÇER) demiş...

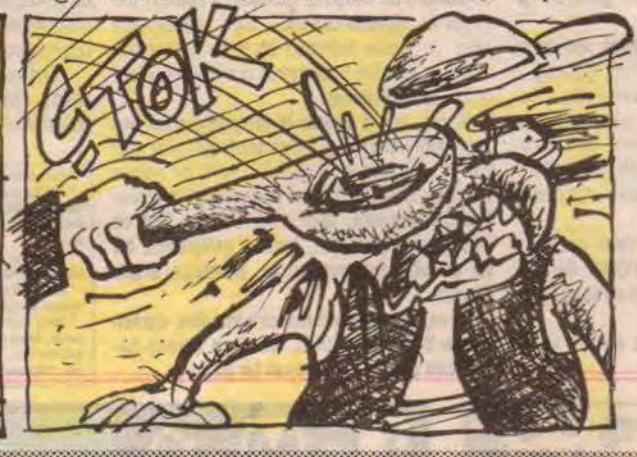

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Karıştırmacı - gazetecilik!

Medyadan Önce (**MÖ**), Medyadan Sonra (**MS**)!

Hayatımızda milat gibi medya.

Medyadan önce basının ahlakı vardı.

Basın medyalaştıktan sonra bu ahlak kalmadı.

Kartel medyasının, tecavüzcülüğü meslek edinmiş Tecavüzcü Coşkun'dan farkı kalmadı.

Her gün yalan yanlış haberlerle beynimize tecavüz ediyor medya.

Beynimizi kirletiyor.

Bunun son örneğini Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili haberlerde de görmedik mi?

"Uğur Mumcu'nun katilleri yakalandı" diye günlerce yayın yaptı medya.

Bu haberin doğru olup olmadığına bakmadı.

Hukukun "sanık" saydığını "katil" yaptı.

Oysa şimdi anlaşıldı ki medyanın Uğur Mumcu'nun, Ahmet Taner Kışlalı'nın, Muammer Aksoy'un katilleri olarak sunduğu kişiler katil değil.

Gel de böyle bir medyaya güven.

Hukuk tanımayan böyle bir medya oldukça hukuk devleti nasıl gerçekleşecek?

Her geçen gün daha da kirlenen böyle bir medya oldukça temiz toplum nasıl gerçekleşecek?

Her gün beyinleri kirleten bir medyanın olduğu yerde temiz toplum olabilir mi?

Yoksa medya Uğur Mumcu cinayetiyle ilgili yalan yanlış haberlerle gerçek katilleri mi gizledi?

Kafaları karıştırmak mı istedi?

Medyadan önce araştırmacı-gazetecilik vardı.

Medyadan sonra ise **karıştırmacı-gazetecilik** var!

Aslında bu medyanın bir tek şeyine inanılır; bir gün **"Yalancıyız"** diye manşet atarsa ona inanılır!

"Hayatım yalan" derse doğru söylemiş olur medya!

Yalanları izlemek istiyorsanız medyayı izlemeye devam edin!

samsefası

?!!

Ender Özkarraman

enderoz@leman.com.tr

Akşamsefası

VÖSYM

Vedat Özdemiroğlu

kilservisi@leman.com.tr

1- A kentinden B kentine 3 değişik yolla, B kentinden C kentine ise 4 değişik yoldan gidilmektedir. A'dan C'ye ise gidilememektedir. A halkı ile C halkı 6 yıl önce bir futbol maçı yüzünden kavgalıdır. Bu kavgada C halkı haksızdır. Biz, kurul olarak, tamamen A'lıyız. Hastasıyız. Aşağıdakilerden hangileri A ilinin ilçeleridir?

a) b - j - k
b) w - x - q (A ilinin ilçeleri sınır dışındadır!)
c) m - f - ö
d) c - n - n (n, yüzölçümü geniş bir ilçedir)
e) Hepbiri

2- Gülce ile Ece'nin yaşlarının toplamı 35'tir. Ece yaşını gizleyen bir tip, agresif yapıda bir insan, negatif psikoloji sahibi bir resim seçici olduğuna göre, Gülce'nin yaşını tam olarak bilemeyiz. Laf aramızda Gülce çıtır bir kişidir. Hangi yaş grubuna çıtır denir matematikte?

a) 16 - 18
b) 15 - 19
c) 17 - 22
d) 18 - 38
e) Çıtırlık yaşta değil, baştadır!

3- Deniz seviyesinde, açık hava basıncının P_o olduğu bir yerde, sıvı içerisine iple bağlanan elastik balondaki gazın yoğunluğu D, ipteki gerilme kuvveti T'dir. Hiç üşenmeden bu düzeneği hazırlayan kişiye fizikte H (Haşlak) denir. Kap deniz seviyesinden daha yukarı çıkarsa değerler nasıl değişir?

a) T azalır, D artar, H ortamdan uzar.
b) T artar, D azalır, H fizik işlerini bırakıp su istasyonu açar.
c) M (Mert) dayanır, N (Namert) kaçar.
d) Elastik balondaki gaz bir anda değer kazanır, H zengin olur.
e) Hepsinden biraz.

4- Buharlaşma ve buhar basıncı ile ilgili aşağıdaki cümlelerden hangisi doğrudur?

a) Abicim, geçen yıl bu vakitler 7200 markım vardı, aynen buhar oldu!?
b) Sıcaklık düşürülürse, buharlaşma hızı karaktersizleşir, buhar basınca oralı olmaz!
c) İkinci Buhar başladı mı, televizyonu açın!
d) Moleküller arası çekim kuvveti zayıf ise, buhar, ortamdan tiksinir, yalandan bi bahane söyleyip kaçar!
e) Yorum yok!

5- Canlıların sindirim sisteminin evrimsel gelişimi aşağıdakilerden hangisi gibidir?

a) Kutre - Hidra - Planaria - Kelebek
b) Kutre - Kuş - Kurbağa - Karıncayiyen
c) Kutre - Hidra - Kaplan - Tavukkuşu (Tavuskuşu anlamında)
d) Kutre - Maymun - Tavşan - Tekrar Maymun
e) Salt Kutre (Evrilen birşey yoktur, şekil değişmiştir, imaj değişmiştir!)

6- Aşağıdaki cümlelerin hangisi zaman konusunda bir kargaşa yoktur?

a) Ben genellikle kıvrak bir insanımdır, yanı da halı sahada maçım var, dün dişimi çektirdim!
b) Salı gibi, Çarşamba gibi gelir o minyon kız, olmadı haftasonu biz gideriz, minyonda acaip çevre var!
c) Yağmurlu bir yaz günüydü, sonbahar yüzünü göstermeye başlamıştı, oysa ilkbahardan yeni çıkmıştık biz kış çocukları!
d) Bisikletini bana verirsen, ben de sana saatimi, evdeki Pirelli takvimini ve Kurtoğulları Holding'nin 2000 yılı ajandasını veririm! (Yanıltma şıkkı)
e) Hepsi. (Bu dahil)

7- "Yağmur yağıyor, Bana mı yağıyor?!"

Yukandaki şiiri, hakikaten şiir olarak kabul edersek, şair nasıl bir ruh hali içinde olmalıdır?

a) Karamsar, romantik ve ıslak
b) Karamsar, iyimser ve tıknaz
c) Romantik, Tatar asıllı ve kedisever
d) Şirin, piknik tip ve marangoz (Yanıltıcı)
e) Haylaz, kirli sakallı ve piknik tüp (Bu da yanıltıcı. Hatta sizi mi üzücem, doğru şık a'dır!)

8- Bazen kendimi bir kaplan yavrusu gibi hissediyorum.(!) Orhan'la konuştum, o da bazen kendini bir ayı gibi hissediyormuş. (II) Orhan'ın ikizi Burhan'da ise bu tür bir hissiyat yok. (III) Belki de Burhan bir yalancıdır. (IV) Dıbro kovçevko mıre es transpotlesko. (V).

Yukarıdaki paragrafta anlatım akışını bozan cümle aşağıdakilerden hangisidir?

a) V
b) Evet, V
c) Kesinlikle, V
d) Enayi olmayın, V
e) Hiçbiri (Yalan, V)

9- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde siyah olarak yazılan sözcük bir sinsilik **belirtmez?**

a) Dayıma öyle mükemmel bir kumpas hazırladım ki, Mudanya'daki çay ocağını bana devretmek zorunda kalacak!
b) Belma'ya iyice bir **işleyin**, Sami'yi terkedip bana gelsin!
c) Yann, ikindi vakti **gizlice** bahçeye gel, bir Matruşka sefil vereceğim!
d) Kabmlyo bölümünü hiç **uyandırma**, şef bize bi ikramiye güzelliği yapmayı düşünüyor!
e) Hadi iyisiniz, doğru şık budur!

10- "Yılmaz Baykuş, çevresinde sevilen bir avukattı. Aldığı davalarla hiç ilgilenmez gibi görünüp, içten içe savunma hazırlardı. ilginç adamdı Yılmaz. Güzel de içerdi. Mübaşirler bile Yılmaz Baykuş'u bir başka severler, avukat camiasında ayrı tutarlardı. Kral çocuktu Yıldo. sonra birgün ortadan kayboldu Yılmaz Baykuş. 'Bankayı patlatıp kaçmış' diyenler de oldu. Fakat on gün sonra da döndü Yılmaz!"

Yukarıdaki metinde, yazar anlattığı şahısla samimi midir, değil midir, anlaşılamamaktadır. Bir Yılmaz Baykuş demekte, bir Yılmaz demektedir. Hatta bi ara Yıldo demiştir. Edebiyatta bu çelişkili duruma ne denir?

a) Mesafenin Korunumu Yasası
b) Avukata Gereksinim Duyan Adam Kararsızlığı
c) Yılmaz Baykuş Sendromu (Yanıltma şıkkı)
d) Ünsüz Harflerin Ünlülerden imza Alma Geleneği
e) Hepbiri

11- I. Haçlı Seferleri

II. Civciv Saçlı insan Sayısının Artışı III. Katolik Kilisesi'nin Kafa Takımından Üç Kişinin Protestan Çıkması IV. Rönesans ve Reform Hareketlerine Alternatif Olarak Doğu'da Ragıp Hareketi'nin Çıkışı. (Ve Tutmayışı) V. Prusya'dan Adam Çıkmayışı

Yukarıdaki olaylar, aşağıdakilerden hangisinin zemini olmuştur?

a) Ticaretin ve repo işlem hacminin canlanmasına
b) Amerika'nın Keşfi ve Asya'nın Unutulmasına
c) Kruvaze Deniz Savaşı'na
d) Sırbistan Kralı'nın Avustralya - Macaristan Kralı'na sanal alemde savaş açmasına
e) Yüzyıl Savaşları'nın duraklamalar yüzünden 103 Yıl Savaşları olmasına

12- Çöllerde günlük sıcaklık farkının fazla olmasının temel nedeni aşağıdakilerden hangisidir?

a) Yerşekillerinin sade olması!
b) Serapların yalan olması!
c) Kumsal olarak tasarlanıp, maket planda bulunmadığı için denizin unutulması!
d) Camel'in son anda sponsorluktan vazgeçmesi, prodüksiyondaki düşüş!
e) Aslında çölün sıcaklığı normaldir, diğer yerler aşırı soğuktur! (Yalan)

13- "Come here Şehmuz! Come, come! How are you Şehmuz? You don't speak! Why? Why Şehmuz, why? Ha, my Şehmuz? Are you mendeboor?"

Yukandaki metnin en doğru çevirisi hangisidir?

a) Gel Şehmuz, biraz otur hele! Ağzını bıçak açmıyo Şehmuzum, bi derdin mi var? Konuşsana lan, mendebur!
b) Şehmuz, gel, gel! Beşinci kata şahane manita taşındı, müşteri temsilcisiymişi
c) Şehmuz, sen benim en somurtuk kankamsın! Niye Şehmuz, niye! Değer mi be hacımın oğlu!?
d) Mendebur Şehmuz seni, ay ne ilginç, ne acar bir insanmışsın sen böyle!
e) Doğru yanıt a (True answer A) (İngilizce'de a, A şeklinde yazılır!)

GALİP TEKİN'in yeni resimli romanı haftaya başlıyor

Aksamsefası

BAYIR GİLİ

FEYHAN GÜVER

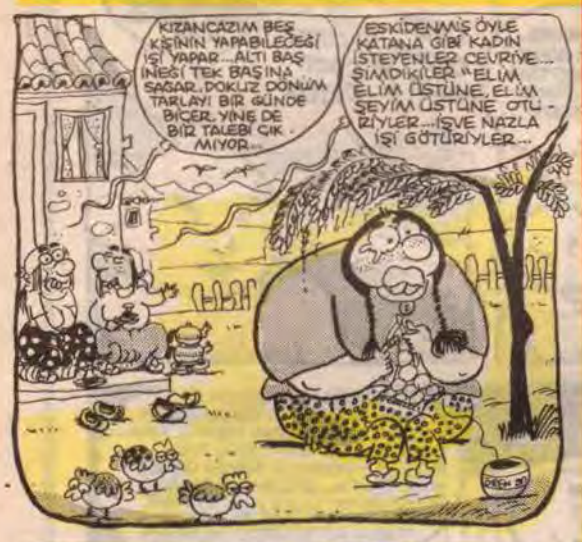

UÇAN KUŞLAR MARTILAR

Celalettin Benzer
Kemal Aratan

Devamı 17. Sayfada

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

N'APALIM ABİ? YAZLIK SAHİBİ OLMAK SUÇ MU?.. HERKES ALIYO... BİZ DE ALDIK ZAMANINDA... BAK ŞİMDİ KEYFİNİ SÜRÜYORUZ!..

ÖYLE DEĞİL Mİ?..

MEMLEKETTE Bİ TANE BOŞ ARAZİ KALMADI BE!..

HAKSIZLIK ETME ŞİMDİ MUSTAFA ABİ?.. BU DENİZ, BU GÜNEŞ, BU SESSİZLİK!..

HEMEN AKABİNDE ÇEVRE KİRLİLİĞİ, O BÖLGEDE EKOLOJİK DENGENİN BOZULMASI!..

AMAN ABİİ!.. DÜNYAYI SEN Mİ KURTARACAKSIN?.. BOŞVER BUNLARI... HADİ GEL DENİZE GİRELİM, SERİNLİYELİM...

SEN GİR. BEN BİRAZ GÜNEŞTEN İSTİFADE EDİCEM...

AAAH!.. MUSTAFA ABİ? ABİ BU SU DEĞİL... BU... BU ASİT ABİİİ... AAAHHHHH YANIYORUUM!..

COZZ COZUR COZUR

COZZ COOZ COZUR

ULAN ANLAŞILANLAŞMA SULARINI DÖKE DÖKE DENİZİ FİLAN DA DEĞİŞTİRMİŞ BUNLAR!.. DÖTÜ KAYBETMEDEN BEN DE UFAK UFAK GİDEYİM BARİ...

SENİ SEVİYORUM

PÖRT! ZORT!

SENİN ŞU HAYVANSI SÜPRİZLERİNE BAYILIYORUM TİMUR!..

KIZIM BENDE DAHA NE NUMARALAR VAR!.. HINNG!..

TOORT TORT! TIRRRT!

PORT! TORT! TOROT!

BEN DEPOYA İNİCEM, SANA TAMAM DİYİNCE VANAYI AÇ, İÇERİ SU DOLSUN!.. BEN ŞAMANDIRANIN DURUMUNA BAKICAM!..

SİTTİR LAN, NE BOĞULUCAM?.. BEN BİLMİYOR MUYUM LAN BU İŞİ? HIYARAĞAS!..

AMA USTA YA İÇERİ ÇOK SU DOLARSA...? BOĞULURSUN BAK KARIŞMAM SONRA..!

SENSİN HIYARAĞAS!.. ULAN BOĞULACAN ORDA, ÇIRAĞIN USTASIZ, ÇOCUKLARIN BABASIZ KALACAK A BENİM GÜL YÜZLÜ KUŞ BEYİNLİ YİĞİDİM!.. A BENİM ÇORBA KASESİ KAFALI ATILGAN VE ÇEVİK PEHLİVANIM!.. ULAN YİNE BERBAT ETTİNİZ GÜNÜMÜ BE!.. GİDİP DUŞUN ALTINA GİREYİM DESEM SULAR DA KESİK BİR TARAFTAN... OOF OF!..

Sıcak yaz günlerinizi serinletecek Erdener abi albümü pek yakında geliyor!..

GÖNÜL ADAMI'NIN AĞABEYİ VE YEĞENİ BATUHAN...

Gönül Adamı

GÖKHAN ÇOĞULU

SENİN GİBİ KARDEŞ OLMAZ OLSUN YILLAR YILI YETMEDİ Mİ BU AVARELİK... HİÇBİR İŞTE TUTUNAMADIN... BARİ SERMAYE VEREYİM DE VAKİT VARKEN Bİ DÜKKAN AÇ TİCARETE ATIL... KÂRIN YÜZDE YİRMİSİ SENİN OLSUN BU SANDALI DA SATIP SERMAYEYE KAT... SON SÖZÜNÜ SÖYLE HADİ...

DÖÖNÜÜLMEZ AAKŞAMIIN ULFKUUNDAYIIZ VAAKIIIT ÇOOOK GEEÇ... BUU SON FASILDIIR EEY ÖÖMRÜÜM NAASIIIL GEEÇEERSEN GEEÇ...

KISMET

SON SÖZÜN BU MU? NE HALİN VARSA GÖR!..

PERİSKOP

Çılgın cüceler neşeyle şişip şişip patlamaktaydılar. Madam Rezistans sordu (Zeytinyağlı karpuz yer misiniz Mösyö Bönarj) Mösyö Bönarj puantiyeli şemsiyesini beş kere açıp kapadı ve kendi etrafında el çırparak dönmeye ve tavukların yumurtlamalarına dair eski bir eskimo şarkısı söyleyince fakat Madam Rezistans (her zamanki gibi küstahsınız) deyip ivedilikle altına işemeye başlamıştı bile. Her halinden kendini boğmak istemediği belliydi. Burun üzerine kabuklarını kaybetmiş üç portakal telaşla içeri girip kayıp eşya bürosunun nerde olduğunu sormuşlardır. Bu soru karşısında Mösyö Bönarj çılgına döndü. (Buraya böyle patavatsızca girmekte neyin nesi) diye bas bas bağırmaya başladı ve yedi dakka sonra aklını tamamiyle kaçırıp Napolyonluğunu ilan etti. Derhal hastaneye kaldırdılar. Zürafa Periskop'tan bakıp (hava yarın ya yağışlı olucak veya fırtına çıkabilir) diye düşündü dii mi Cevat abi? (Evet.)

GÖKHAN DABAK

ggdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

ORÇUN KUNEK

Haftanın Filmi

Niye Öyle Diyosun ki Edıms

Orjinal adı: "Untaytıl Feyturgeyt"

Aynı mahallede yaşayan **Honk Konır**, **Cimly Ebrıtayzing** ve **Edıms Konzinbörl** adlı üç genç, kardeşten ileri, çok samimi arkadaştırlar. Günlerden bi gün bu üç genç *"Sütüdınt Selekşın İnstoleyşın Egzemineyşın"* yani öğrenci seçme ve yerleştirme sınavına girerler. Sınavda **Honk**'in 35 neti, **Cimly**'in 27 neti ve **Edıms**'ın 45 ya da 47 neti vardır. Bu durumda üçü de üniversiteye giremez. Her neyse, üç arkadaş ne iş yapacaz diye düşünürlerken **Honk** *"Müzik gurubu kuralım mı hafız?"* diye ortaya bi fikir atar. Oldukça coşkun bi yapıya sahip olan **Cimly** bu fikri hemen kabul eder, **Edıms** karşı çıkar. **Honk** fikrine karşı çıkan **Edıms**'ı ikna etmeye çalışır *"Niye öyle diyosunuz ki bizim YUTU'dan neyimiz eksik ki?"* diye sorar ve ekler *"Herifçioğulları tuttular birbirlerini, aldılar yürüdüler ibineler. Senede adam başı bi yüzer milyon dolar yapmıyolarsa a buraya yazıyom ben de ne oliyim"* der. **Edıms** *"Sen ne diyosun ne yüzü ne ikiyüzü en az ikiyüzellilik yapıyolardır şerefsizim."* der. **Cimly** *"Vay be usta"* der. **Honk** *"Hey dostum lanet olsun, biz de bi guıup kuralım."* der. **Edıms** bu sefer ikna olur ve gurubu kurarlar. Günlerce çalışıp süper şarkılar bestelerler ve ilk kasetlerini doldururlar. Kaset listelerde bi numara olur (Burda özellikle dikkat ettim bakıyım dedim kaset bi numara olunca, bi şımarma bi coşma olacak mı diye ama ibrede en ufak bi oynama olmadı her üçünü de sinema sanatı adına kutlarım.) Ondan sonra dünyanın dört bi yanında konserler vermeye başlarlar ve şöhretlerinin doruğuna çıkarlar. Günlerden bi gün **Honk** anlamsız bi şekilde **Edıms** ve **Cimly**'den şüphelenmeye başlar ve *"Siz benden gizli bi iş çeviriyosunuz gibime geliyo anlamadım sanmayın , pastadan ben de pay isterim"* diye tutturur. **Cimiy** ve **Edıms** çok şaşırırlar ve *"Kanka yok öyle bi şey ne gizlisi ne işi"* diye ikna etmeye çalışırlar. Fakat **Honk** bi türlü ikna olmaz. Bu arada **Cimly**'nin akılına bi fikir gelir ve gizlice kaş göz işareti ederek **Edıms**'ı dışarı çağırır ve *"Biz bu denyoya ondan gizli bi iş çevirmediğimizi kabul ettiremeyiz en iyisi aramızda para toplıyalım sanki payına düşen paraymış gibi ona verelim. Yoksa bu harbiden polise gider. Bunlar bi iş çeviriyo diye söyler ondan sonra uğraş dur."* der. **Edıms** *"Doğru haklısın"* der ve aralarında para toplayıp keriz gibi **Honk**'e verirler. Günler böyle geçerken hepsi içlerinden *"Acaba Honk haklı mıydı, bi dümen dönüyo da ben mi işe uyanamadım"* diye düşünmeye başlarlar. Bir akşam üstü hepsi birbirinden nefret eder ve o güzelim o canım gurubu dağıtırlar. Bi kaç sene sonra **Edıms** *"Li la li la li la jötö katifi... Li la li la li la jinasö jibisii... Li la li la li la jimi ja sö sö"* diye bi şarkı besteler ve bi soto albüm çıkarır, ama albüm pek tutmaz. **Edıms** bu başarısızlık üzerine bunalıma girer, hısım ve akrabaları **Edıms'ı** *"Valla kanka kasedin süper olmuş halk anlamadı, sen daha ne yapacaksın ki"* diye teskin ederler. O da teskin olur. N'apacak ki başka?..

SON

SONER GÜNDAY
copirayt@leman.com.tr

Tanım n'olur..Bi kerecik,sırf bu hikaye için güneş batıdan doğsun; n'olur...N'olur...

Akşamsefası

Sevişgenler

metüst

Akşamsefası

Aletler Hazır, Haydi Avrupa'ya!

Sabahları insanın pek iştahı olmuyor. Uykuyu yarıda kesip derslere yetişmek için mecburi kalkıştan sonra kahvaltı yapmak katlanması zor bir lüks haline geliyor. Ben de genellikle bu lüksü es geçiyorum. O sabah ise, kendime lüksü tanıdığım ender zamanlardan biriydi; kahvaltımı yapıyor aynı zamanda haberleri izliyordum... Ki ne vardı o iştah kesici görüntüleri izlemeseydim de kahvaltıma ağız tadıyla devam edebilseydim. Haber, yetkililerin adeta savunma mekanizmalarını kullanarak bastırdıkları, görmezden geldikleri ama elle tutulur bir gerçek gibi var olan "işkenceler" ile ilgiliydi; karakollardaki işkenceler.

İlk görüntüler karakola götürülen travestilerin nasıl ıslah ! edildikleriyle ilgiliydi. İlk önce polisler, travestileri bağıra çağıra, hakaretler yağdırarak karakolun holünde düzgün bir sıraya koymaya çalışıyor. Düzgün sıra oluştuktan sonra sivil kıyafetli amirleri geliyor. Elinde hortum, hali döver gibi başlıyor gözüne kestirdiklerini hortumlamaya. Hortum vurduğu kişiler sırtını dönmüş, yediği darbelerle inliyorlar, amir vuruyor, onlar inliyor; amir vuruyor onlar inliyor... Amir artık dış dünyayla ilgisini kesmiş, her türlü acı çığlığını duyamayacak kadar kendinden geçmiş insan dışı biri halini alıyor. Ve onun bu hali kamuoyunda, ona kendisini elinde tuttuğu hortumla bağdaştıran bir lakap kazandırıyor: "Hortum Süleyman"

Diğer görüntülerdeyse dövülmeye Ankara'nın göbeğinde başlanmış alkollü bir sürücüyle ufak bir hırsızlık yüzünden (tam olarak hatırlamıyorum) karakola götürülmüş 15 yaşında bir çocuk var. Sarhoş sürücü hakkında detaylı bilgi verilmedi fakat o 15 yaşındaki çocuğun yüzü dağlık arazi gibiydi. Dudakları, elmacık kemikleri, kulakları balon gibi şişmiş, gözleriyse kıpkırmızı, kan çanağı olmuştu. Çocuğun anlattığına göre kendisini dövmüş, konuşmayan bir arkadaşına da konuşturmak için elektrik vermişler. Bununla da yetinmeyip hızlarını alamamışlar ve bulaşıkları yıkatmış, yerleri temizletmişler. Yani pes, bu kadar olur.

Şimdi sormak gerek: Biz AB'ye girecektik öyle değil mi? Hani şu üyeleri arasında polisleri silah taşımayan ülkelerin de olduğu; şu "İnsanlık Hakları Evrensel Bildirgesi"ni benimsemiş uygar toplumların üye olduğu? Tabii bir elimizde hortum bir elimizde jop doğmaz ayın 33'üne kesin üyelik hakkımızı alırız.

Vatandaşa işkence. Bu işkence kamburunu da örtbas etmek, halkı duyarsızlaştırmak için gelsin Televoleler, gitsin Şamdanlar... Ve sonuç çok başarılı bir operasyon: Uyuşmuş beyinler, duyarsız halk, işkence mişkence yok. Sorarım size: Bunu başarmıyorlar mı? Elbette başarıyorlar; yoksa -Hortum Süleyman'ı bir kenara bırakın- bu ülkede bize yansıtılmayan nice jop Kemal'ler, elektrik İsmail'ler hatta Filistin askısı Ahmet'ler var.

Meriç Sabutay

Bir efkar anının en koyusunda yazılmıştır

Yaşamım türev, integral'den ibaretti. Bi akşamın türevini alıp sonra diğer akşam, o akşamın integralini alıyordum. Bir nevi matematiksel durağanlık!...

Bu matematiksel durağanlıktan bıktığım akşamların birinde karar verdim. yaşamak için değişiklik gerekir. Değişmek olgunlaşmaktır. Olgunlaşmak yeniden doğmaktır.

Doğmaya karar verdim. Nefes almaya karar verdim. Hayat denen o ucubeyi kendimden biktırmak istedim. Kendimi, hayata değil, hayatı ezmek istedim.

Sırf hayata gıcık olsun diye uçurum kenarında bile sırıtacaksın destürünü belledim. Öğrendim...

Gücümü ondan almak istedim. Sevgi denen o güçte aradım kudreti...

Seviyordum ya... Hayattan intikamımı alacaktım ya... Değişmek gerekiyordu ya... Herşey ona bağlıydı...

İlk defa birine muhtaç olma fikri beni rahatsız etmiyordu. Herşey ilk defaydı.

Sonra ne mi oldu?

Tebessümün ilk defa bu kadar çirkinleştiği haller zuhur etti. Gülmek bu kadar çirkin miydi Allah'ım?..

Kudretim tükendi. Gücüm kalmadı. Hayatla savaşacak o sevgi kaynağım kurudu. Artık sığınacak bir mekanım yoktu. Tükendi herşey! Yıldızlar soldu, gök kubbe devrildi. Bahar gitti, kış geldi. Şu yürek dayanamayacağı anlar yaşadı!..

Sonra beynim susturdu yüreğimi. Mantık olmalıydı herşeyde diye haykırdı beynim! Haklıydı beynim, bunu yüreğimde biliyordu yaa.. Ve karar verdim... Savaşmalıydım, herşeye rağmen, kudretsiz de, güçsüz de olsa sığınacak bir mekanda bulamasam, savaşmalıydım.

Savaşıyorum artık. Sırf hayata ve ona gıcık olsun diye! Gözleri ela idi!...

Not: Birilerine birşeyler ifade etsin diye yazılmamıştır. Manasızca gelen herşey o yazıda, bir mana ifade etmektedir. En azından bende birşey ifade ediyor.

Fatih Kiriz - Yozgat

Merhaba Leman

Ben Baran ve arkadaşım Özgür. Bizler birçok zorluğa katlanarak kazandığımız Niğde Üniversitesi'nde kurulu olan düzenin paslanmış çarkları arasında ezilmemeye çalışan öğrencileriz.

Sadece demokratik bir eğitim ve özgür bir düşünceyi savunduğumuz biz ve bizim gibi binlerce öğrenci yoldaşımız baskı ve şiddet yoluyla sindirilmeye ve hatta okulu bırakmaya zorlanıyor.

Faşistlerin kurmuş olduğu bu düzende kendilerine ters düşünceli olan ya da çelişen insanların okuma özgürlüğü yok edilmeye çalışılıyor. Başkanlık dedikleri bu düzende her sınıfın bir reisi ve bir asenası, her bölümün bir başkanı ve her fakültenin bir genel başkanı ve de onların çakalları dört bir yanımızı sarmış durumda. Her devrimci gibi bizim de yaşam boyu içimizde taşıdığımız devrim ateşi ne kadar da zorlukla karşılaşırsak karşılaşalım hiçbir zaman hiçbir kimse tarafından söndürülmeyecektir. Ailemize karşı olan okuma yükümlülüğümüz, düzenin yandaşları olan öğretmenler tarafından da derslerden bırakılarak yerine getirmemize engel oluyor. Derginizi kuytu köşelerde okumaktan bıktık.

Diliyoruz ki bu yazılanlardan sonra birşeyler değişir. Bizim ve bizim gibi okumaya çalışan özgürlükçü öğrencilerin sesleri bir yerlere ulaşır. İçimizde sönmeyecek olan devrim ateşi ile sizleri selamlıyoruz. Saygılarımızla...

Baran & Özgür - Niğde

Çüş

Yaklaşık hergün görüp de zorla selam verdiğim bazen de görüp de görmemezlikten geldiğim (Görüp de görmemezlikten gelen tiplere gıcık olurum) 60 yaşlarında köpek gezdiren bir Alman adamdı. Saat 09:00 suları mesaiye yeni başlamıştım. Bir elimde kova diğer elimde maşayı andıran 75 cm. uzunluğunda hareket edebilen iki parmaklı yerdeki çöpleri toplama nesnesi vardı. Zaman zaman yaptığım gibi adımı başımla selamladım. Alman adam da Almanca günaydın dedi ve sonra -kuaför görmemiş sakallı bıyıklı teraziye koysan iki kilo eti gelmeyecek kıro ve sosyete sentezi- köpeğiyle yanımda durdu.

Çöpleri yerlere atanlara sitemde bulundu. Sonra da bana "nasılsın?" dedi. Ben de "Allah'a şükür iyiyim" demedim tabii. İyi değilken iyiyim rolü oynaması -Artist olmaktan daha zor olduğundan ve "Yılan Hikayesi" dizisindeki rolüyle Meltem Cumbul gibi başarısız olacağımdan hem de kendime karşı dürüst olmayacağımdan- ve de gücüme gittiğinden iyi değilim dedim. Ben de malum sıkıntılarımı anlattıktan sonra, Adam bana bende yalnız yaşıyorum dedi. Pratik hazır hazırlanabilinecek yemeklerden konservelerden dondurulmuş yiyeceklerden ve pirinç pilavı tavuk da yapabileceğimi söyledikten sonra hergün yağlı ekmek zeytin ekmek, peynir ekmek yenmez sıcak yemek de yemen lazım dedi. Benimle sanki annem gibi ilgilendi.

10-15 dakika konuştu. 10 dakikasını atarsak 13 dakikası konuşmamızın daha doğrusu adamın konuşmasının yemek tarifi vermesiyle geçti. Halbuki ben 5 dakikada 10 yemek tarifi okuyabilirdim. Tabi adama yemek yapması bulaşık yıkaması gücüme gidiyor demedim. Hem yemek yapması bulaşık yıkaması karı-kız işi. Bu sözlerimi Duygu Asena duymasın yoksa fitil fitil burnumdan getirir ve bu "Leman Okur Mektupları" yaprağını bana çiğ çiğ yedirir. Allah hiç bir erkek milletini onun eline kalemine ve diline, düşüncesine düşürmesin. Allah tüm erkek milletini onun şerrinden korusun. (Amin) demiyorum. Başta Duygu Asena olmak üzere tüm feminist kadınları seviyorum.

Adama yemek yapması bulaşık yıkaması gücüme gidiyor. "Gücüme gidiyor böyle yaşamak" desem. Yalak iti paçamı bir 15 dakika bilemedin 25 dakika kadar daha yalayacak. Sen git Panter Emel'i yala desem Alman köpeği ne bilecek. Adamla konuşurken köpeğine nefretimi elimden geldiğince belli etmemeye çalıştım. düzenli şekilde adamın gözlerinin içine bakarak zorunlu nezaket gereği tebessüm etmesi icap eden uçak hostesi gibi sırıttım. Beni becerik-sizlikle suçlayacak diye kimselere açmadığım ve bir sır gibi sakladığım cinsel açlığımı hiç açmadım. Nerede bir kamera ve mikrofon gören ünlüler gibi çocuk istiyorum da demedim. Açsam da 'kim 500 milyon ister' pardon kim inanır ki bana Almanya gibi bir yerde. Hem erkekliğimize yediremeyiz. Hep beceriyoruzdur. (Beceremediğimiz işleri) En büyük çapkın bizizdir. Elini tuttuğumuz kızları öptük öptüğümüz kızları yatağa attık dediğimizi bizden iyi kim, kim bilebilir ki? Sonra adam yanımdan "cüz" diyerek ayrılırken ben de "çüş" dedim.

Ayhan Küçükşahin

Alışamıyorum;

Henüz yaşım 17 ama daha yeni doğmuş gibi alışamadım hayata; insanlara, herkesin maskeleriini giyip karşıma çıkmalarına ve benim yüzlerce, binlerce kez onlara aldanmama alışamadım. Göremedim yüzlerini, gerçekten ne düşündüklerini, ne hissettiklerini. Onların yüzlerini görebilmek için aradığım her maske yüzüme sert bir kapı gibi kapandı ki hiç bir zaman geri aralama cesaretini kendimde bulamadım. Hep yalındım, sade, saf ama kendileri gibi zannettiler beni her davranışımın ardından gerçek isteğimi sordular ama ben hep gerçekleri istedim.

Eksiklerimi görüyorum, farkındayım fakat üstünü örtmeye çalışmıyorum, gizlemiyorum. İşte karşınızdayım gördüğünüz, düşündüğünüz ve hissettiğiniz gibiyim. Yanlışlarımı düzeltmek istiyorum ama tek değil çünkü herşeyi tek kaldıracak kadar güçlü değilim.

Her arayışım boşuna çıkıyor, tam buldum derken avcumun içinden uçuveriyor. Göğümü maviye boyayan çocuk artık hep siyah boya kullanıyor. Benim mi değişmem gerek diye düşünüyorum bazen. Ama olmuyor değişmek istemiyorum, farklı olma çabası içinde değilim. Sadece elini tutmak istediğim kişilerin ellerini hep geri çekmeleri korkum, geri çekerek beni hep aynı uçsuz bucaksız siyahlığın içine bırakmaları, yine ayın duygusuz, renksiz maskelerini takmaları.

Hayata bakış açınızı hep o iki delikten belirliyorsunuz benim gibi bakmak zorunda değilsiniz ama ben sizin gibi bakmayı çoktan reddettim bile. Şu anda elim yine sana uzanıyor. Bunu sen de görüyorsun tutup beni kurtarmak sana kalmış, ama sana uzanan elimi hiç bir zaman geri çekmeyeceğim. Ta ki sen tutana dek!

Duygu Cengizeroğlu

LeM
Sayı: 449. 17 Haziran 2000. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN Can BARSLAN Bahadır BARUTER Bahadır BOYSAL Mesut CEYLAN Mehmet ÇAĞÇAĞ Gökhan DABAK Selçuk ERDEM Cezmi ERSÖZ Koan ERTEM Metin FİDAN Nihal GENÇ Feyhan GÜVER Soner GÜNDAY Güneri İÇOĞLU Lüfti OFLAZ Aslan ÖZDEMİR Vedat ÖZDEMİROĞLU Gürcan ÖZKAN Suat ÖZKAN Ender ÖZKAHRAMAN Sefer SELVİ Fatih SOLMAZ Golip TEKİN Mahmut TİBET Özge SAMANCI Alp Tamer ULUKUÇ Metin ÜSTÜNDAĞ Erdil YAŞAROĞLU Ahmet YILMAZ Kadir YILMAZ Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN Bayram USLU Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU Satış: Cüneyt AYDIN İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ Muhasebe: Suzan ERBAŞ Gülay AKKAYA Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE Tel: 292 95 65 (4 Hat) Faks: 251 52 67 Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks:245 38 06 Baskı: İlkak Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşam Ekspresi

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

VE AYRAN GÖNÜL RIFAT'IN MUHTEŞEM PATLAMASI

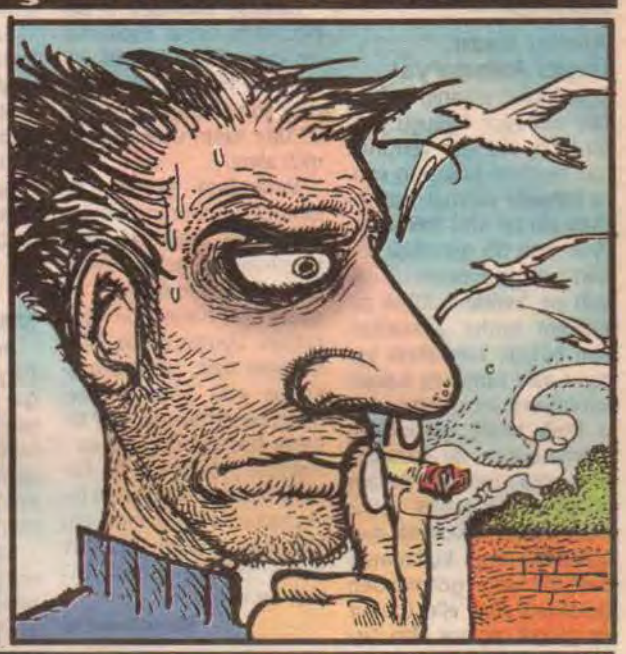

bahadirboysal@leman.com.tr

samsun sigarası... pembe tavşanlar... imansızlar... psikopat cüceler... portatif gergedanlar... güsel kızlar... koç yumurtası... aşk meyvesi... kasımpaşa bahçıvanı... sultanahmet köftesi... kadırgalı aysel... SÜPER GICIK!... kuşe kağıda dergi... renkli... bir BAHADIR BOYSAL ürünü... az kaldı...

Akşamsefası

450

24 Haziran 2000 Cumartesi·Sayı:2000/26 · 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

İŞTE GAZETE, İŞTE PROFİL, İŞTE PORTAL, İŞTE İNTERNET, İŞTE SANAL VİCDAN

Hürriyetim sordu; dijital zonta, hasta mahkumlar cezaevinde ölsünler dedi...

İnsan Haktan portala düştü. Hürriyet gazetesinin sanal ortamdaki internet gazetesi anket yapıyor. Sorular aynen aşağıdaki kapak karikatürümüzdeki dijital zontanın ekranında yazdığı gibi. İşin daha kötüsü, maalesef yanıtlar ve yanıtların oranı da öyle. Bilindiği üzere cezaevlerinde ölümcül hasta pekçok mahkum var. Bunların tedavilerinin yapılmadığı tedavilerinin engellendiği, ölüme terkedildiği, bazılarının hayati organlarını kaybetmek üzere olduğu sürekli tartışılıyordu; yazılıp çizilmeye de başlandı. Leman'da da konuyla ilgili pekçok okur mektubu yayınlandığı gibi çizdiğimiz karikatürlerde de başlıbaşına insanlık durumu olan bu sorunu işlemeye çalışıyoruz. Sonunda bir kamuoyu oluştuğundan cezaevlerinin kör karanlık duvarlarının içine bir ışık sızdı ve hayati tehlike taşıyan, hatta ölüm sırasında olan birkaç mahkum salıverildi, tedaviye alındı. Tam da bu sırada Sanal Hürriyetim'in yaptığı ankete bakar mısınız?.. Anketin niteliği midemi kaldırıcı, sorular kusturucu, yanıtlar ve yanıtların sonuç yüzdeleri ürkütücü. Hangi birine yanacaksınız. Aşağı tükürsen portal, yukarı tükürsen profil. Böyle portala, böyle profil. Yine tam da F tipi cezaevlerinin yapılış arefesinde, bunlara karşı ayağa kalkışın önüne geçmek için. Aşktan, sevgiden, düşünceleri sayısal kodlara dönüştürdüler de sıra vicdanlara mı geldi?. Hiç vicdan kodlanabilir mi?..

Küçük Sözlük

"Dev" Demek Ne Demek?

Coşkun (9): "Bir şeyi taşıyan kişiye dev denir."

Öznur (9.5): "Büyük bir devdir."

Vahit (10): "Dev çok kötü bir şeydir."

Mestafa (9): "Dev çok büyük bir adamdır. O işte devdir. Bir dev adam gördüğümüzde kaçarsa, o belkide iyi bir a amdır."

Şerife (8): "Koskoca bir insandır."

Muttalip (9): "Dev bir büyük birkdir. Ne demek, büyük bir adam bizden iki kat daha büyük."

Fatih (11): "Dev çok büyüktür. Onun bir özelliği var. Devler o kadar acımaz ki karınca gibi ezer."

Özgür (9): "İnsanları öldürmez."

Kurtuluş (9.5): "Örneğin: Uzun boylu bir adam. Öyleyse insan devdir."

Uğur (9): "Dev bir adam önüne çıkarsa ezer."

Kader (9): "Dev hayvan demektir. Devin üstüne binebilirtz. Dev buna denir."

Yurdagül (10): "Develer yük taşır. Deve hayvandır."

Neslihan (9): "Dev uzun boylu toprağı sallatan büyük bir adam. Dev uzun bir adama denir."

Naile (10): "Dev bir hayvan veya bir dev adam olabilir. Dev'e bir hayvandan örnek verelim. Dev bir hayvandır. Dev hayvan bahçeğında yaşayabilir."

Gökden (11): "Korkunç bir şeydir."

Mahmut (8): "Bir canavardır."

Celal (9): "Dağda yaşar. Devler üstüne binen adamı düşürür."

Hafize (10): "İnsanlar devin üzerine biner."

Pınar (9): "Bir deve binmeye dev denir."

Süleyman (9): "Bulamadım."

Meral (10): "Dev bir yerde dev görürsen ona dev denir."

Burak (9): "Birisini taşıyan."

Sebahattin (10): "Dev büsbüyük adam çıkarsa ona dev ka ar adam denir."

Güldane (9): "Koca man uzun bir kişidir. Bir dev gördüğünde biraz korkarsın."

Ertuğrul (10): "Bizden uzun boylu eşya taşıyıp yorulmayan kişilere dev denir."

Konan (9): "Büyük çok büyük kocaman bir büyük eşya."

Fatma (11): "Dev kocaman bir şey insanın üstüne çıkarsa adam ölür."

Okan (9): "Sınıf kadar bir dev adamdır ve ona denilir."

Er em (8): "İnsanların dinlenmek, oturmak için iyi bir yer."

Dilek (9.5): "Dev yani bir insan dev olur. Dev de bir dev olur. Dev yani dağlardan gelir."

Aykut (9): "Uzun boylu 5-6 metre vb. O kişilere dev denir."

Tuğba (10): "Çok şişman. Çok yemek yiyor."

Coşkun (9): "Dev her yeri sıkar. Ayaklarıyla gelince devin sesi çıkar. Ve yer yıkılır."

Sedat (10): "Bir insan iki, üç metre boyu olunca çok büyük olur. Bizden çok büyüktür. Ona dev denir."

Mehmet (11): "Çok uzun bir şey olursa. Mesela Halil İbrahim'e dev denir."

Fotoğ

ADINI SEN KOY İSİM BABASI OL!

Adını:.....

.....

.....

..... koydum.

Adını koyan isim babasının:

Adı-Soyadı: .....

.....

Adresi:.....

.....

.....

.....

.....

Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No:20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Ağca'nın ağır suç dosyaları ya kayıp, ya eksik. İpekçi cinayetinden yargılanamıyor. En ağır suçu sadece "gasp".

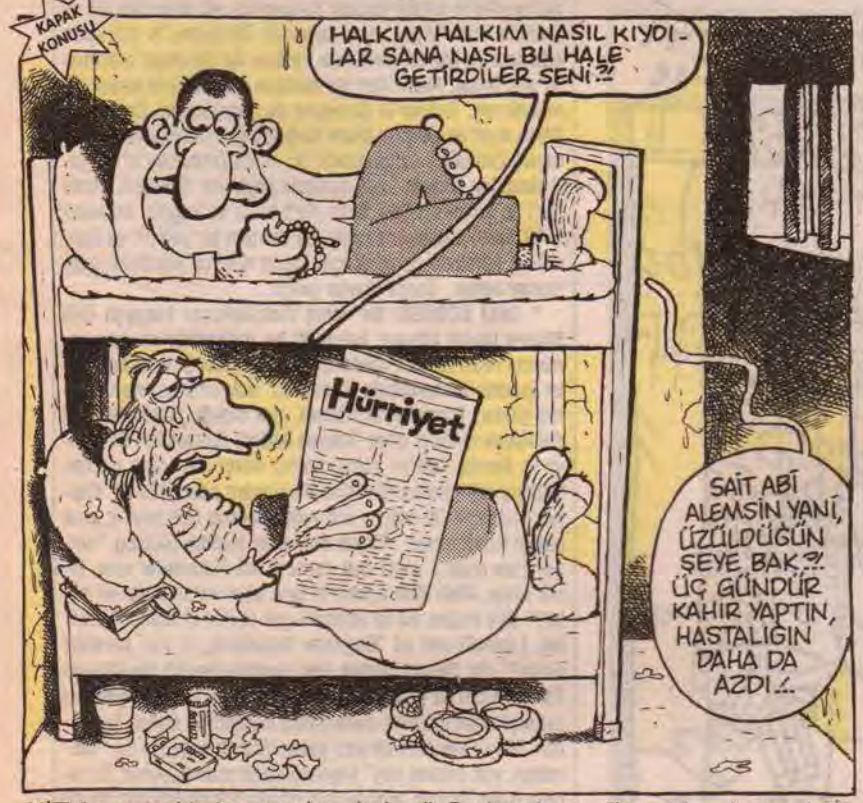

MİT'çi gazeteci tartışması yine alevlendi. Suçlamalar yenilir, yutulur cinsten değil. Ortada MİT'çi gazeteci listeleri dolaşıyor. Gizli operasyonlar kapıda sanki.

F tipi cezaevlerinin yapımı hızla sürerken, mahkumlar arasındaki gerginlik artıyor. F tipi cezaevine karşı toplumsal muhalefet de hızla yükseliyor.

Birleşmiş Milletler'in kabul ettiği "İşkence Mağdurlarıyla Dayanışma Günü" 26 Haziran'da. Unutma.

TİMUR SELÇUK ağca'yı kaçıran adam, yine yaparmış. meydan boş. peki hukuk nerede **ARI, GÜVERCİN, KURT POLEMİĞİ** insandan uzak, hayvanca polemik **F TİPİ** cehennem hücreleri **HÜRRİYETİM** sanal vicdan

BİR REKLAM

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

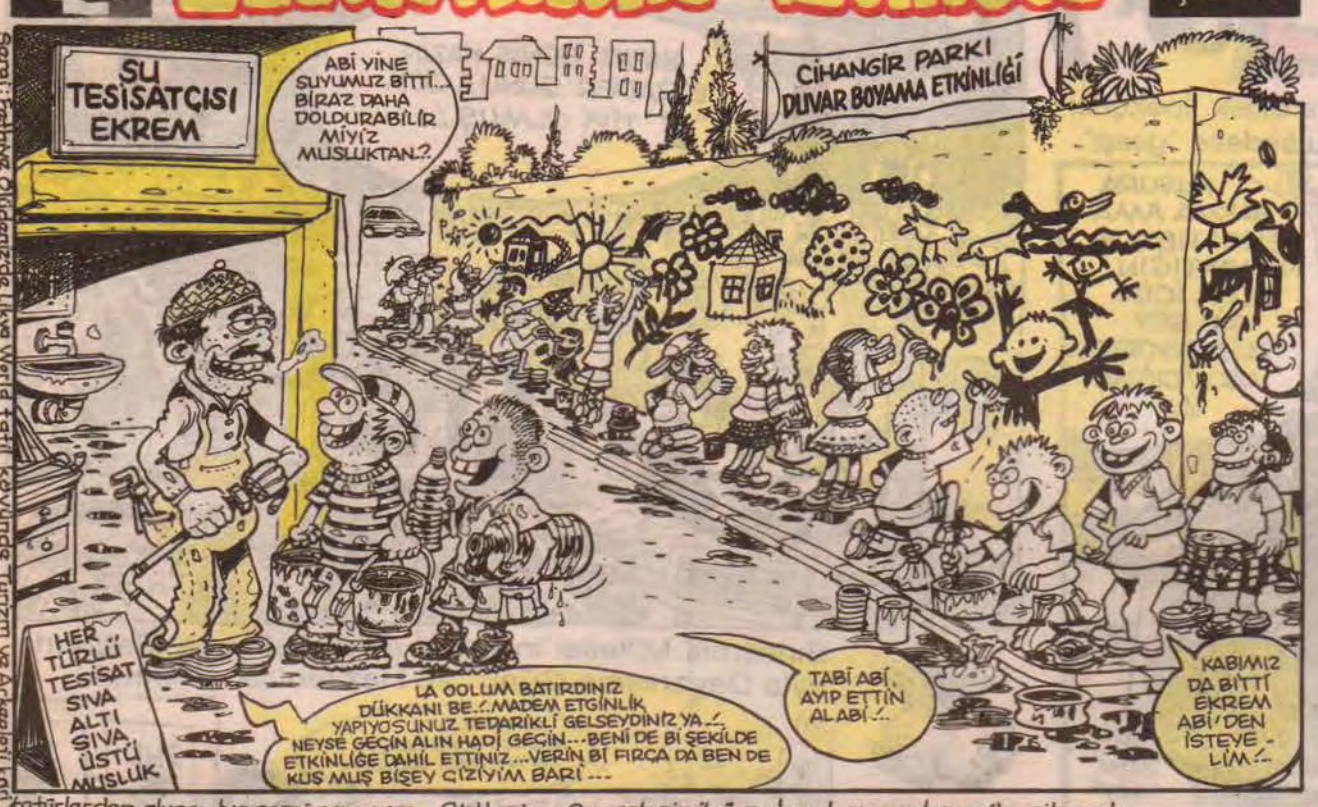

Sergi: Fethiye Ölüdeniz'de Likya World Tatil Köyünde Turizm ve Arkeoloji kat'ürlerden oluşan bir sergi açıyorum... 24 Haziran Cumartesi günü açılacak ve on beş gün sürecek...

açık büfe devşirme kipat isimleri

'saygıyla'

- bir dino zoff'un anıları!
- **yerdübür gök dübür!**
- godoşu beklerken
- **xl -ikslarç- memed!**
- işte baş, işte gövde, işte kanatlar, işte şampiyon, işte taraftar!
- **gark cephesinde yeni bir şey gurk!**
- çanakkaleli melahat'a iki el pandik!
- **gece veren kızlar!**
- vatan kurtaran hakan -şükür-
- **sonsuz ve dünürü!**
- düşünüyorum öyleyse sevin!
- **piedra ırmağının kıyısına oturdum yaprak dolma sardım!**
- 4. murat ve şifo mehmet!
- **dedem bana değdirtti hikayeleri!**
- keşansız ali destanı!
- **ay büyürken uy uy aman!**
- berberleri beklerken!
- **foucault bakracı!**
- böyle buyurdu berduş!
- **morartma gündüzleri!**
- büzzüklerin efendisi!
- **içime gir ama etrafı dağıtma!**
- şehirden bir çıtır düşürdüm yine!
- **zen, motorsiklet bakımı ve zikiş zokuş sanatı!**
- edebiyatımızda cisimler sözlüğü!
- **quentin tarantino babu'ya mektuplar!**
- taşşaklı talat ve kınalı kutulu fitnat!
- **şairler sıvışır!**
- gomonist imam paris'te!
- **ahmet'in kuzuları'nı kim çaldı lan!**
- uyumaz haydutlar hanındaki kadın!
- **benim adım james bond!**
- tacı suya düşen gelinlik kız!
- **insan bir kurnazlıktır!**
- hıçkırık seven ne yapmaz!
- **bir küçücük aslancık varmış!**
- suçlu olan ümit!
- **meşazımı sen anla!**
- ruh gurbetinde pervane!
- **balıkesir muhallebicisi!**
- insan tükenmez, vatan bölünmez!
- **eskiden dürzü!**
- kınalı kuzu kebabı ağıdı!
- **uçurtmayı vurmasınlar, bir avuç kanı için!**
- bütün dünya top olsun!
- **şapkam dolu demeçle!**
- çağın cihazsız yakup!
- **hacivat'ın flörtü!**
- davlumbaz sevişmeler!
- **her gece bodrum sabaha kadar dans!**
- gümüş selvi boş yuva eğik ibrik!
- **ben sana meczubum!**
- hasretinden şınngalar eskittim!
- **zenciler birbirine höykürmez!**
- eltim ile konuşmalar!
- **istanbul'un gözleri yağmur!**
- dudaktan kalbe ordan allah ne verdiyse!
- **kıllandım yaşamaktan!**
- bebekler globalleşemez!
- **sen olsaydın yapmazdın biliyorum!**
- çağın cihazsız yakup!
- odunlarla yaşayanlar!
- **dostlar bana chat yapsın!**
- **nesne olmak istiyorum!**
- ya devlet başa, ya kuzgun leşe, bu maçı alıcaz başka yolu yok!
- **aşk ve selülelt!**
- insan aşklarının kafa golüdür!
- **haytalarla hatmiler, daltonlar'a karşı!**
- baba anamı zikme!
- **vatan mahsun ben kırmızıgül!**
- kahpe felek ve diyalektik dünyası
- **internet bir şenliktir!**

not: 'denemeyenler' ve 'tentürdiyot' diye iki cillop kitabım çıktı, bilmem haberiniz var mı!

met üst....

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Memoli ve benzerlerinden sonra YENİ TELEVİZYON KAHRAMANLARI

VÖ'nün notu: Bu "Killandırma Servisi" başlığıyla yazdığım son yazıdır. 8 yıldır bu başlık altında yazıyorum ve artık sıkıldım. Yeni köşe adı için birkaç olasılık var ama kesin kararını vermedim. Haftaya yeni isimle buluşmak üzere. N'apalım, sıkılınca vazgeçmeyi bilmek lazım!

* **ZIMBABEY:** Yoksul ama onurlu bir çiftlik sahibi olan Zımbabey, aynı zamanda bir sivil polistir. Kirli sakallarını kesmesini isteyen şefini sivri burunlu ayakkabısıyla tekmelediği için işten atılmıştır. Zımbabey, aynı zamanda geleneklerine bağlı bir kişidir, cazcı olan dedesinin vasiyeti gereği, ömür boyu kirli sakallarını kesmemeye yemin etmiştir. Bu arada komşu çiftlikte çalışan Kurabiye adlı kız, Zımbabey'e aşık olur ve aşkını bir mektuba yazar. Bu mektubu Malik adlı keçiye bantlayan Kurabiye, sözkonusu keçiyi gizlice Zımbabey'in çiftliğine bırakır. Malik'i ortalıkta göremeyen Kurabiye'nin patronu Tılsım Kurt, Kurabiye'yi zindana atar ve dört saatte bir gelip dudaktan öpüşür. Zımbabey aynı zamanda bir basketbol koçudur. Çalıştırdığı takım, Balkan ikincisi olunca, Gürcistan Gizli Servisi tarafından kaçırılır. Fakat eski bir narkotik çalışanı olan Malik, Zımbabey'i kurtarır ve bu esnada ölür. Malik'in derisini sal yapıp Meriç ırmağı'nı geçen Zımbabey, bu sırada Kurabiye'nin mektubunu farkeder. Tılsım Kurt ise aynı zamanda kan davalısı olduğu Polat Kuruyemiş'in sahibi Yadigar Kuruyemiş adlı kişiyi kaçırır ve zindana atar.Yadigar, aynı zamanda Zımbabey'in çocukluk arkadaşı ve ikizidir. Zindanda Yadigar ile Kurabiye arasında bir aşk doğar. Tılsım Kurt ise zindana gelişlerini iki saatle bire indirmiş, Yadigar'ın dudağına da dadanmıştır. Zımbabey, Tılsım Kurt'un çiftliğine Malik kılığında girer. Kurabiye ise Yadigar'ı Zımbabey sanmaktadır. Bu arada Zımbabey'in işe geri alındığını bildiren kağıt postada kaybolur. O kağıdı Tılsım Kurt'un büyük amcası Narin Kurt bulur ve kağıdın arkasına 8-10 tane rasgele imza atar. Bu resmen bir delildir ve Zımbabey, harekete geçmek için Tılsım Kurt'un kendisini sağmasını bekler. Sonra olaylar gelişir...

* **DELİ BÖBREK:** Bir varoş mahallesinde yaşayan Deli Böbrek lakaplı Hüsnel, babayiğit bir delikanlıdır ve aynı zamanda AKM'de büfe işletmektedir. En yakın iki arkadaşı Balet Tacettin ile mahallede "Durndurn" adlı yerel gazeteyi çıkaran gasteci Parsullah'tır. Hüsnel, aşık olduğu Nur Dalak adlı dul kadını rahatsız eden Trakyalı ikizleri, Sıraselviler'de kustuğunu ve Bambi Kafe'ye sokup sokup döver. Bu arada Kaptan Stubing adlı meczup da Hüsnel'e yardım eder. Hüsnel, Kaptan Stubing'e 30 milyon lira verir. Meczup çok sevinir ama parayı kabul etmez. Hüsnel ısrar eder. Kaptan Stubing "Herşey para mıdır a dost? Bak, buranın adı Sıraselviler ama, bırak sırayı, Allah lillah aşkına bi tane selvi var mı? Var mı evlat?" diye bağırır. Bu laf Hüsnel'i çok etkiler. O sırada Parsullah, Hüsnel'i arar ve "Başyazar hastalandı, bi yazı yazabilir misin?" der. Bunun üzerine, hep yanında taşıdığı lap-topuyla Taksim Parkı'na giden Deli Böbrek Hüsnel, Devlet Tiyatrosu sanatçılarının dizilerde oynamasını engelleyen Bakan İstemihan Talay'ı eleştiren bir yazı yazar. Yazının başlığını da "İstemihan, yan cebime koy" yapmayı uzun uzun düşünür. Bu sırada Balet Tacettin, evsahibinin oğlunu tokatladığı için başını belaya sokmuştur ve kaçmaktadır. Yazıyı fakslayan Hüsnel, Tacettin'e de yardım amacıyla dernek kurar. Bu arada, Nur Dalak adlı dudu arayıp "Lap-toplu gecelerde hep seni andım" demeyi ihmal etmez. Sonra olaylar gelişir...

* **BABA, OĞUL, KURNAZ RUH:** Kötünün kötüsü milyoner bir baba ile yüreği iyilik dolu fakir oğlunun mücadelesini baz alan bu dizi iyi ile kötünün, güzel ile çirkinin, zayıf ile şişmanın, şakrak ile dertlinin ve Yukarı Volta ile Aşağı Volta'nın hikayesini anlatmayı hedefleyen bir çalışma. Tahılcan adlı oğul, Güher-Süher Pekinel'in son kasetini almak için babasından para ister. Fakat Nefret Balık adlı baba, "Hadi oldan hışır, benden onlar için kuruş para alamazsın. Sürümden kazanıyorlar!" diye bağırır. Tahılcan ise "Sanata ve sanatçıya saygılı ol babaaa!" diye çığlık atar. Bu arada bu iki erkek de Bulut isimli temizlikçi kadına aşıktır. Fakat Bulut, Norton isimli minyon bir İrlandalı ile nişanlıdır. O esnada Nefret Balık, dostu olan Kadir Çelik'i arar ve "Çelik'in son şarkısını 'Artık devir değişti, Kadir Çelik de değişti' şeklinde değiştir, programında kullan" der. Tahılcan ise "Telif denen bişey var babaaa!" diye çığlık atar. Bu arada minyon Norton "Çenen ölsün sarı gelin" adlı bir türkü yakmıştır. Sonra olaylar gelişir...

kılservis@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BUYRUN DİYETİMİN İLK TAKSİDİNİ... BEŞ TAKSİDİ KABUL ETTİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM...

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

SİNEMA

Seanslar: 12 14 16

ŞU KISA BOYLU BEYİN ARKASINI İSTER MİSİNİZ?.

KESİNLİKLE EVET..!

GİT BANA RAKI AL ANUNA KODUMUN KARISI...

TOK

ARAMIZDA KÜLTÜR FARKI VAR, BOŞANMAK İSTİYORUM...

VAY ADİ KARIII... DEMEK O KİTAPLARI BUNUN İÇİN OKUYODUN HA?!

TAVŞAN (Monkey)

MAYMUN (Rabbit)

AYI (URSUS)

EYVAAAH...! BU AYI AZRAİLİ, SIÇTIK...

SİZ BENİ BURDA BOŞ YERE TUTARKEN DIŞARDA GERÇEK KATİLLER ELLERİNİ, KOLLARINI SALLAYARAK DOLAŞIYORLAR...

HANİ NERDE?.. BEN GÖREMİYORUM MESELA?..

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

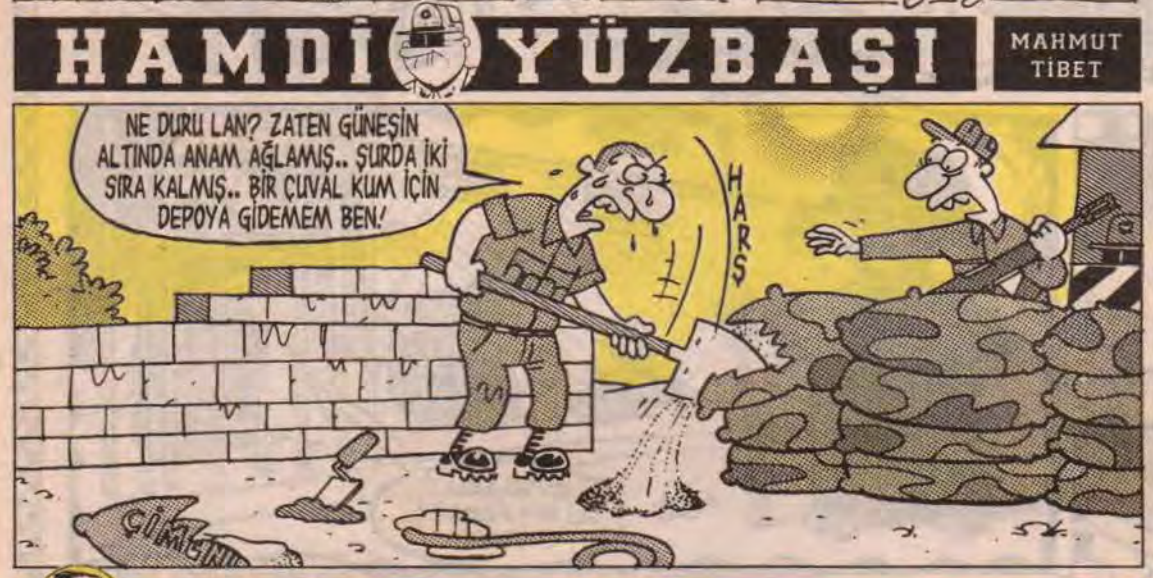

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

*(Sanata ödenek vardı da biz mi içtik.) Gürcan Yurt'a çok teşekkürler...

PANTOLON

METİN FİDAN

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

KENDİ MİTOLOJİK BULGULARIMIZ

Başkasının yalancısıyız... Eski Yunan mitolojisi benzeri ama sadece bize ait mitolojik bulgulara rastlanmış... İşte onlardan bazıları... Gerçek dilse bile olsun... Belki böyle böyle kendi mitolojimizi oluştururuz...

EŞŞENZKİ TANRISI

(Mandabaş)

Mitolojideki kanatlı at Pegasus'un kıllısı ve asabi olanıdır. Katır tanrısı Matoz ile taklatan güvercinin yasak ilişkisinden doğmuştur. Sarhoş olup orra buna bulaştığı için bir gün yüce Dangıl tarafından zkilmiş ve o günden sonra köy gençleri arasında eşşeğe yaklaşmak gelenek olmuştur...

OCAKBAŞI TANRISI

(Gindo)

Saçları çöpsişten kolları midesi, ayakları ise Beykoz paçasından oluşmuş mitolojik varlık... Eski Yunan mitolojisindeki Satirik tanrı Pan ile tek benzerliği beyninin çoban salatasından oluşmuş olmasıdır... Ayrıca iç organları yerinde de acılı ezme mangal kömürü ve soslu patlıcan bulunur...

CİNSEL TACİZ TANRISI

(Destırlo)

Güzeller güzeli çıtır tanrıça Güldübür bir gün mitolojik patangoz dağında, halk tabakasından tecavüzcü Coşkun tarafından ifgal edilir... Bunun sonucunda yarı tanrı yarı insan Destırlo doğar... Ancak bebekken terkedilen Destırlo'yu M. Ali Erbil bulup yetiştirir...

HALKA AÇIK PLAJ TANRISI

(Taharettin)

Rakip mitolojideki deniz tanrısı poseydon'un karşılığıdır... Sakin denizlerde ortaya çıkar ve korkunç dalgalar yaratarak ortamı bozar... Uğurlu duyguları huzursuzluk ve tırstırmaktır...

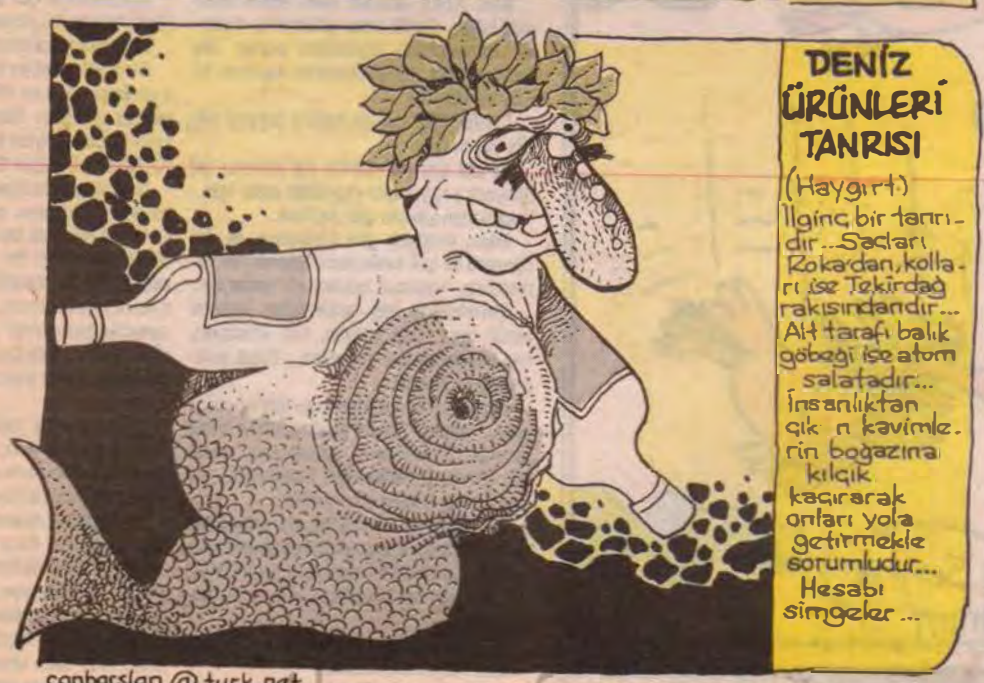

DENİZ ÜRÜNLERİ TANRISI

(Haygırt)

Ilginç bir tanrıdır... Saçları Rokadan, kolları ise Tekirdağ rakısındandır... Alt tarafı balık göbeği ise atom salatadır... İnsanlıktan çıkarılmış kavimlerin boğazına kılçık kaçırarak onları yola getirmekle sorumludur... Hesabı simgeler...

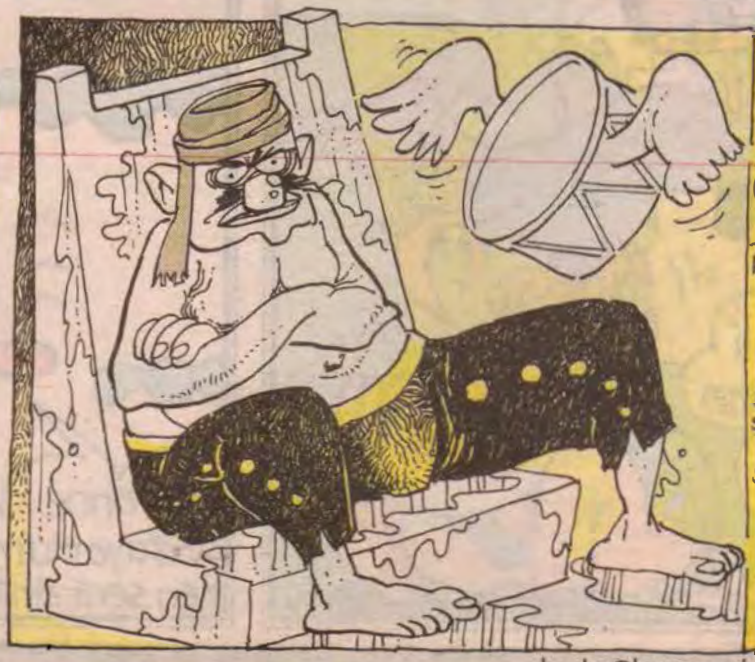

YAĞLI GÜREŞ TANRISI

(Herratorn)

Paçakasnak tanrışı ile bir komili yudum teneke şirin evliliğinden doğan üç erkek çocuğun en büyüğü, diğerleri ise serbest güreş tanrısı ve grekoromen tanrısıdır... Herratorn, güç dayanıklılık ve merdaneyi simgeler...

canbarslan@turk.net

barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

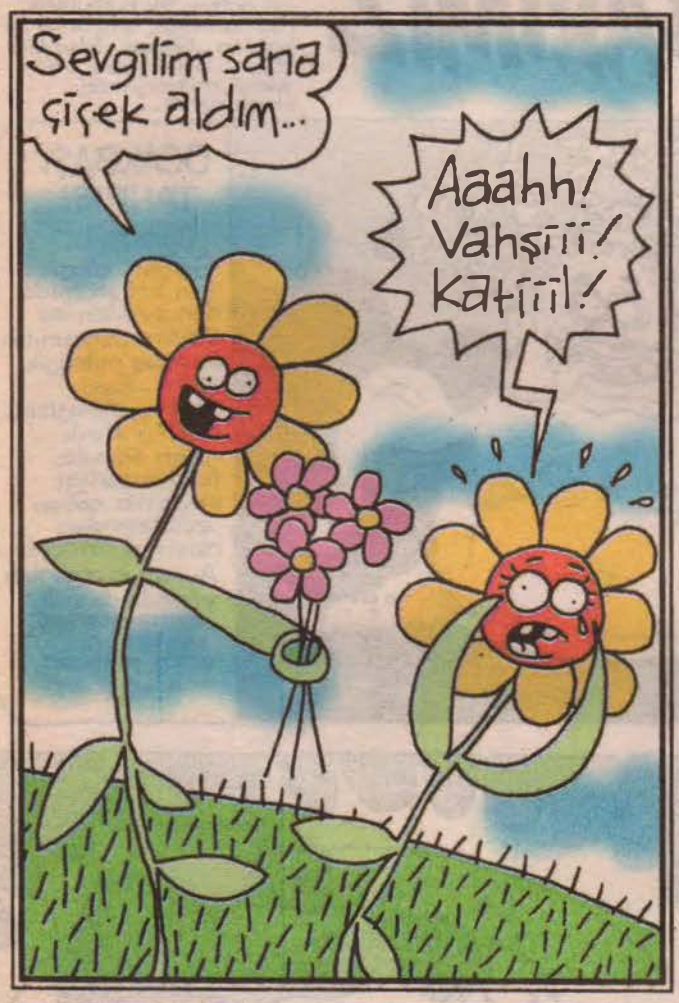

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

LeMan EN KÖ KARNEYE BİSİKL

Karnen kötü diye üzülme, evden kaçma, sakın ama sakın intihar etme... (Lütfen)

Bu yollardan geçmiş Lemancı Abi, A

Ey Öğrenci!.. Karnen kırık olabilir... (Hocadan)
Kalbin kırık olabilir... (Hayattan) geçer...
Kolun kanadın kırık olabilir... (Babadan) iyileşi
Yeterki bisikletten düşüp kafanı kırma (Leman
Ortaokul, Lise öğrencileri... Kötü karnenizin bi
fotokopisini bize yollayın... Bisikletleri kapın...

Not: Karnelerde tahrifat yapmayın çocuklar... araştı
letleri teslim edicez..

Adres: Kötü Karne. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu -

İyiler Erken Ö

Cezm

İyiler erken ölür...

Birini ay çağırır, öbürünü denizler, bir diğerini uçurumlar...

İyiler hisseder önce, iyiliklerine bu hayatta yer olmadığını.

Bu hayatın kötülere, çıkarcı ve acımasız olanlara göre düzenlendiğini hissederler...

Acı verir onlara iyi kalplerini karanlık bir yerde gizlice terketmek... Ne kadar acı verse de onlara ait olmayan bu dünyayı herkesten daha çok ciddiye alırlar bu yüzden..

Geride kalanlar bilmeseler de iyilerin incitilmiş kalpleri sayesinde yaşadıklarını...

Sonunda iyiler erken ölür...

Belki gizlice farkeder, belki hemen unutmak isteriz. Çünkü onlar gözlerimize bakarlar. Gözlerimizde gözlerimizi ararlar. Hiç umut yok mu, der gibi bakarlar. Kanayan bir özlemle bakarlar...

Çünkü onlar için en kötüsü herşeyi bile bile yaşamaktır.

Ve asıl acısı kendilerine yar olmayan bir dünyada yaşıyor gibi yapmaktır onlar için... Yaşamadan yaşıyor gibi yapmak...

Erken ölmüşler gibi görünseler de, bu dünyada en çok bekleyenler iyilerdir.. En derinlerinde, 'yaşamak bekleme'dir onlar için.

Çevrelerinde hep acele eden insanlar vardır oysa. Hep isteyen, hep arzulayan, hep başarmak derdinde olan... Soluk soluğa, telaşlı, hoyrat...

Oysa iyiler kendilerinden ne istenirse karşılıksız verirler. Sessiz ve dingindirler böyle anlarda... Dostluklarını, zamanlarını, ışıklarını, gerekirse bedenlerini, enerjilerini... Ne isteniyorsa, hemen o an verirler...

Bu dünyanın kendilerine yar olmadığını ve olmayacağını anladıkça hesap sorarcasına, karşısındakini biraz olsun sarsabilmek için ve çoğu kez hayatlarını yok sayarcasına verirler...

Ama ne yapsalar hortlanmaktan kurtulamazlar. Küçümsenmekten.

Bu dünyanın en zavallı, en güçsüz kötü-

sü bile iyinin kokus
başka yere ait sons
Hissedince izin veri

Oysa iyilerin kur
dece kendileridir. İç
meyen acı işte bura
lara yar olmıyordu
gilerinin, hayallerinin
şlığı yoktur... Herke
lanın kurbanı ise yi
o en kanayan, o en

Herkes tarafında
severler ki çoğu ke
siz bırakırlar..

Kendilerini en çok
yla hatırlarlar bu yü

Bir gönül yıpran

En büyük günahı
o en kanayan, o en
rakmak olduğunu
yaparlar bunu. Birke
dir, bilkez görmüşle

Başkalarının acıl
ler ki kendi acıların
larını bile kimsesiz
büyük günahtır. B
acıyla.. İşte bu günü
n bu hayata bağlaya
sorumlu hissederle
olduklan bu dünya
meden birşeyler ya
zel şeyler...

Yaptıklarına bir y
Uzanacak sahici bir
ıkdan halde kimseler
alırlar bu hasta dün

Yaptıklan her eyl
zün onlan biraz da
aşağı çektiğini bild
gelirler... Bu dünya
her umudun; yaptı
dikleri her sözün iç
dilsiz, biraz daha k
ğını bildikleri halde

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

MEVSİMLER YAVAŞ GEÇER

Bu boşuna in ış kendilerine duyduklan o delin kırgınlık olarak geri döner sonunda. Hayat değildir suçlu olan; bu binlerce yıl önce konmuş ins ilk yasaları değildir.. Bir suçlu varsa, olması gerekiyorsa bu yine kendileridir... Böyle hissetmeye önd ederler kendilerini...

Çıpınırlar... Çırpınırlar... Çıpınırlar....

Nilgün Marmara, bu dünyaya ait olmadığını biliyordu. Ama yine de çırpındı. Şiir yazdı mesela. Kimsesiz ve horlanan şairleri evinde ağırladı. Düşlerini anlattı insanlara...Sevgisini olabildiğince paylaştı karşısına kim çıkarsa... Tıpkı kendisi gibi iyi ve bu dünyaya ait olmayan **Tezer Özlü** gibisonsuz beyaz bedenini isteyenlerle paylaştı... Dudağının kenarında masum bir kan vardı **Nilgün**'ün. Esirgeyen bir ışık... Bu hayab ne kadar ciddiye alsa da, kendisini ne kadar kirletmeye uğraşsa da, o masum kan; o esirgeyen ışık. onun bu dünyaya ait olmadığını hissettirirdi... İstese de kirlenemezdi o... Çünkü karşılıksız adamışb kendisini bu dünyaya... Bir veda halinde..

Ömründe birkez çalışb. Bir reklm ajansında. Ne tuhaftır ki bu ilk işinde kendisinden ölen müşterilerden birinin ölüm ilanını yazmasını istemişlerdi. Yazdı mı, yazmadı mı bilmiyorum. Ama o günün akşamı işten ayrıldığını biliyorum.

İntihar etmeden birkaç gün önce yakın bir arkadaşına, **beni aydan birileri çağırıyor**, demiş. ... Geride hiçbir not bırakmadı. **Aydan, buraya gel**, diyenlerin çağrısına uydu sadece... Adım gibi biliyorum bu dünyaya ait değildi. Ve o bunu çok önce anlamışb. Sadece bu dünyada biraz çırpındı o kadar...

Bir akşam vakti, yirmi yedi yaşında; o dokunulmaz güzelliği ve ağzının kenarında ışılday ı o masum kanla kendisini boşluğa bırakb...

Tanıklar söylüyor, yere düşerken hiç çığlık atmamış...

Dağcı **İskender İğdır**'ı hayatımda birkez gördüm. **Ağrı Dağı**'nda düşüp ölmeden birkaç gün önceydi. Elini sıktım. Hava karanlıkb, ama gördüm, onun da ağzının kenarında garip bir ışık ve masum bir kan vardı. O anı garip bir mahçubiyet duydum... Öylesine iyi ve aydınlık bir hali vardı ki birden içim ürperdi. Bu dünyaya ait değildi o. Onunla çok konuşmak istemedim. Sanki konuştukça kirlenmişliğim açığa çıkacak gibiydi. Sanki içimi okuyor gibiydi... İstanbul'un pahalı bartarının önüne son model jeeplerini parkedip herkese hava atan kimi **AKUT**'çulardan değildi o. Bu dünyada misafirdi.

Deprem bölgesine yardıma koşarken yoldan geçenler ona özel ilgi göstermesinler diye **AKUT** tişörtünü giymeyecek kadar yüce gönüllüydü... **Ağrı Dağı**'ndaki son fotoğraflarında **İskender**'in dudağının kenarındaki o ışıklı ve masum kan görülüyordu...

Bence **İskender İğdır**'ın ayağı kaymadı. Uçurum çağırdı onu. Uçurumda kendi gibi birileri, **gel**, dediler ona. **Yeter orada** çırpındığın. O da bu çağrıya uydu. Hepsi bu..

Ali Küçük tanıdığım en iyi insanlardı. Öyle ki iyiliği artık ona korkunç acı vermeye başlamışb. Onu son kez **Beyoğlu**'nda görmüştüm, ayaküstü birkaç şey konuşmuştuk. Sesi inler gibi çıkıyordu... O da bu dünyayı, bu hasta insanları ciddiye alan bütün iyiler gibi şaşkın ve çaresiz; ortada bir suç varsa onu yine kendinden arıyordu... **Ali Küçük, Özgürlük ve Dayanışma Partisi**'nin sıradan bir neferiydi. Heryere koştururdu. Kim ne isterse onu verirdi. Bu dünyaya ait olmadığını iyi bilirdi, ama bu dünyanın asıl sahiplerinden daha ciddiye alırdı onu...

Partinin "**Ve Özgürlük**" adındaki dergisini o çıkarır, üyelere ve şubelere o dağıtırdı. Bu arada canından çok sevdiği kızı ve karısı vardı. Okul taksitleri ve ev kirası vardı... Derginin bütün mali sorumluluğu ondaydı. Bütün senetlere o imza atıyordu. Parti şubelerine gönderdiği dergilerin parası birtürlü gelmiyordu nedense. Derginin borçları biriktikçe birikiyordu. Kağıtçı, matbaacı **Ali Küçük**'ün kapısına dayanıyorlardı.. Çember giderek daralıyordu. Yardım istedi **Ali Küçük**. Tıkandım dedi, götüremiyorum, hiç olmazsa oturup biraz oksun konuşalım, dedi... Duyulmadı.

Parti, kimbilir belki o ara **Türkan Şoray**'ı; belkide başka birilerini, başka bir sta vitrinine katmaya çalışıyordu. Hem **Ali Küçük** sıradan biriydi, üstelik biadendi; ihmal edilebilecek kadar yakındaydı; biraz daha bekleyebilirdi. Onunla daha sonra ilgilenebilirdi!.. Uzaktaki o ünlü insanlar daha önemliydi!..

Çember biraz daha daraldı. Ve **Ali Küçük** bir akşam **Eminönü**'den vapura bindi. Vapurun en arka tarafına geçti. **BU BİR İNSAFSIZLIK**, diye başlayan bir veda notu yazdı. Sonra çıkıçıplak soyunup, yazdığı notu elbiselerinin arasına usulca koyup kendisini **Boğaz**'ın soğuk sularına bıraktı...

Bence kıtihar etmedi **Ali Küçük**; onu deniz, denizdeki kendi gibi birileri yanına çağırdı. **Boşuna çırpınma, buraya gel**, dediler. O da bu çağrıya uydu. İşte hepsi bu...

Çünkü iyiler erken ölür...

Birini ay çağırır y ına, öbürünü uçurumlar, bir diğerini denizler...

İyiler hisseder önce iyiliklerine bu hayatta yer olmadığını...

Ama acı verir onlara iyiliklerini karanlık bir yerde gizlice terketmek....

Bu yüzden ne kadar acı verse de, ait olmadıklan bu dünyayı herkesten daha çok ciddiye alırlar...

Geride kal ılar bilmeseler de onlann inciltilmiş kalpleri sayesinde yaşadıklarını...

Sonunda iyiler erken ölür...

Özgür Ersöz

* **Minâ Urgan**'ı sevgi ve saygıyla anıyoruz...

* Maslanak Otell bu hafta müziksiz olsun. 5 kısa hatıramızı unutmuyalım. 2 Temmuz etkinlikleri için **Pir Sultan Abdal Derneği**'nin Telefonları: 0216 - 418 74 36 - 484 25 25

* Hüseyin'deki **Ütopya**, Beyoğlu'ndaki **Zen Kitabevi**'ne taşınıp çıkalım. Bir duruşmadalar.

* Kazım Zaimoğlu, **Militanizm ve Ahlak**, Sarmaşık Yay.

* Ibrahim Çolaş, **Rüzgar Kervanıyla Gece**, Damar Yay.

* Çerkes Kemal, **Sözde Fotoğraf**, İmge Yay.

* Üç dergicilerin yeni sayısı çıktı.

* Gül Şener, Enis Demir, Fuat Özdemir, Emel Çankaş, Bahar Uğurdoğan, Deniz Kılıç, Tülay Kızılhan, Sercan, Korcan Özdemir, Fırat Elibüyük, Jerome, Dünep-İpek, Derya Anıl, Ramiz Dinar, Pınar Gülçin, Derya Gökün, Kasalı Göne (Bana Lennon'dan söz etmeyin), Ufuk Soyhan, Murat Yıldırım, Ülkü Polat, Pınar Doğan, Süheyla Semerci, Sercan Erkan, Sakarya'dan Tedirgin, Ezgi, Tuğba Arslanca, Alper Küçükoğlu, Marie, Gökçe Bayır, Hangül Sevinç, Sema Çamlıcıoğlu, Özgür Dursunoğlu, Eylem Özkan, Bengü Avcı, Hale Babaoğlu, Ankara'dan Ekşin, Gülben Polat, Sedef Kesbiç, Aybüke Çetin, Sude Çiçekli, Gaye, Bilge Gül, Deniz Erdil, Devrim Sökmen, Yetin Arslan, Kaptel Kaptan, Sinem, Canan Hekimoğlu, Ayhal Küçükkaval, Ayla Bilgeçil, Hande Mavi, Gül, Alkan Bal (Bana Lennon'dan söz etmeyin), Çağla Sarı, Mina Akçay, Ebe Ormanlı, Ekşin, Ebe Gökçe, Canan Polat, Yasemin Çankaş, Kardeş, Fotoğraf ve Mina Akçay Ekşin, Muammer Yavuz (Bana Lennon'dan söz etmeyin), Kan Demirtaş, Sümeyra Gökçe Ölmez (Bana Lennon'dan söz etmeyin), Kadriye Saygılar, Sezi Sönmez, Özeyit Kalak, Medler Akkavrak, Cansu Gül, Dilek İmak, Sevim Küçük, Canan Pendalık, Merve Çay, Nurhan Özkan, Feriye Yıldırım, Özge Özgüneş, Yasemin Yeşil, Gurbet, Özge İ im, Sertaç Bağdatlı Çağla Yavuz, Rüstü Fırıldı, Rüzi ve Gökçe Rahmanoğlu'nun ve E-mail'lerinin adını saydık. (O daha çok... ...mail gelsin ki, kapsamlı sayının eksiksiz değil, eksiksizmiş hâlâna ulaşamadıklarımız için özür dileriz. Ama gönüllü her zaman olduğu gibi mükkafatın yanı...)

Arşivsel.org

Kırık Leblebi

SUAT ÖLKAN

BU ÖYKÜYÜ GECE SAAT 2'DE ELLERİNDE BİRA ŞİŞELERİYLE DERGİNİN ÖNÜNDEKİ KALDIRIMA KONUŞLANIP SABAHA KADAR ÖKÜZ, KEDİ, KÖPEK, KURBAĞA VE DAHA BİR SÜRÜ AGAYİP SES ÇIKARARAK İSPRİ BULMAYA ÇALIŞAN ARKADAŞLARIMIZA İTHAF EDİYORUZ.

kırıkleblebi@kerman.com.tr

bezginbekir @leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

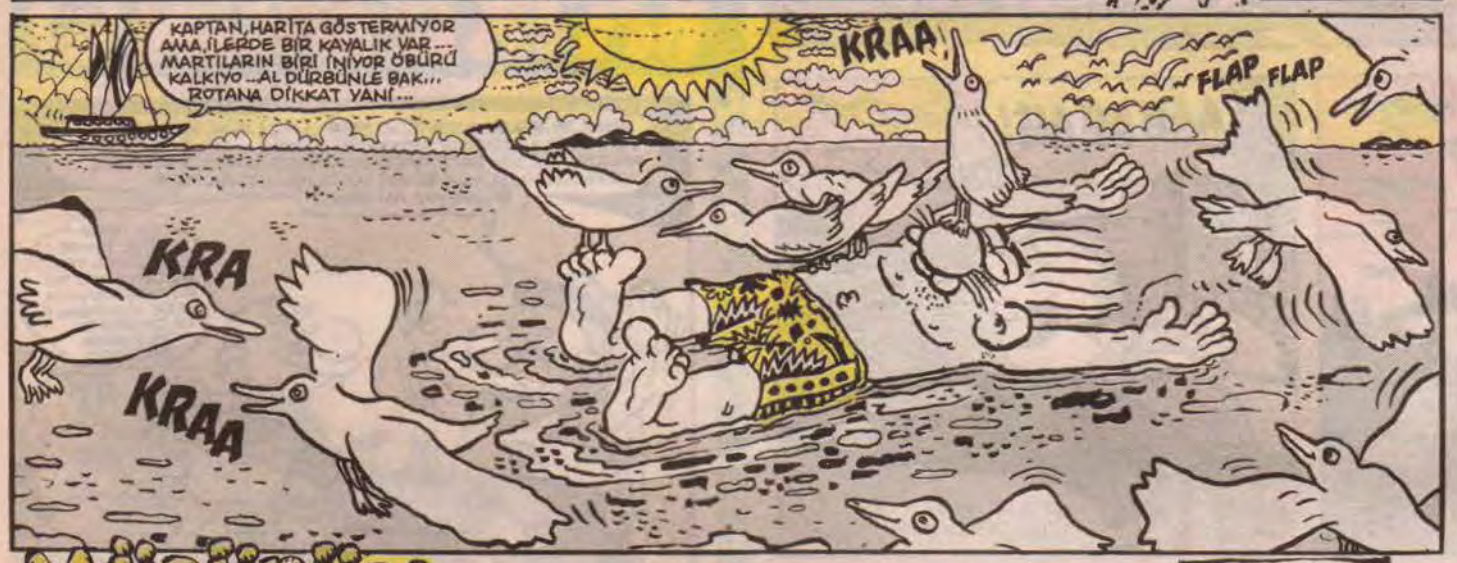

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Maşa değil paşa!

Kenan Evren gibi paşalar mahkum olmuyorsa, M.Ali Ağca gibi maşalar hiç mahkum olmamalı!

M.Ali Ağca'nın askeri cezaevinden kaçırıldığı dönemde Kenan Evren Genelkurmay Başkanı, Necdet Üruğ da Sıkıyönetim Komutanı.

Ve o dönemin İçişleri Bakanı H.Fehmi Güneş, birkaç gün önce şu tarihi sırrı açıkladı:

"M.Ali Ağca'yı sorgudan Necdet Üruğ paşa kurtardı."

Bu durumda maşaları değil, paşaları sorgulamamız gerekmez mi?

Bilindiği gibi M.Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Alaattin Çakıcı gibi gençleri Özel Harp Dairesi örgütledi.

Komando kamplarında bu gençleri yetiştirdi.

Ülkücü hareket böyle filizlendi.

Adı ülkücü hareket, aslı **ürkütücü hareket!**

Neden **ürkütücü hareket?**

Çünkü M.Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Alaattin Çakıcı gibi ülkenin en ünlü insan kasapları bu hareketin içinden çıktı da ondan.

Sonuçta Ülkü Ocakları onbinlerce ocağı söndürdü.

Ülkücü Gençlik Derneği, İnsan Kasapları Derneği'ne dönüştü!

Ancak tek suçlu M.Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik, Haluk Kırcı, Alaattin Çakıcı gibi ülkücüler mi?

Kullanılanlar bir suçlu ise, kullananlar bin suçlu.

Kullanıp atmışlar medyanın önüne M.Ali Ağca gibileri, vur Allah vur.

Duri

Yargılayacaksak önce maşaları değil, paşaları yargılayalım.

Ama eğer Kenan Evren gibi paşaları yargılayamıyorsak, M.Ali Ağca gibi maşaları da yargılamayalım.

Hatta Türkiye'yi dünyaya tanıttığı için M.Ali Ağca'yı Turizm ve Tanıtma Bakanı yapalım!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamserası

tp io

çizen: Gilbert

Herkes eski günleri hatırlarmak için nasıl fotoğraf albümlerine bakarsa ben de eski çizgi dostlar tek tek karanlıkta ortaya çıkar.

HER HİKÂYEYLE BİRLİKTE O HİKÂYEYİ ÇİZERKEN NELER YAŞADIĞINI ANIMSARSIN, AMA BENİ EN ÇOK ÜZEN, KÖTÜ ÇİZİLMİŞ İYİ HİKÂYELERDİR... BUNLAR TIPKI KÖTÜ DAVRANILMIŞ İYİ SEVGİLİLER GİBİDİR VE HADİ BİR DAHA DENE - YELİM DER GİBİ BAKAR - LAR SANA... ARTIK DAHA...

...LİSTASIN DAHA AZ HATA YAPARSIN.

?

KÖTÜ DAVRANDIĞIN İYİ KADIN NE YAPARSAN YAP, AFFETMEZ AMA, HİKÂYELER ÖYLE DEĞİLDİR, BİZ HİKÂYELE...

MIRR..MIR

...RİMİZİ DE, SEVDİĞİMİZ KADINLARI DA KENDİMİZ YARATIRIZ, ARALARINDAKİ TEK FARK, KADINLARA DEĞİL AMA HİKÂYELERE KENDİMİZİ AFFETTİREBİLİRİZ... ASLINDA BUNA KISACA GERÇEKLE HİKÂYELERİ PARALEL YAŞAMANIN DANGALAKLIĞI DENEBİLİR... İŞTE SİZE ESKİ BİR HİKÂYENİN İYİ DAVRANILMIŞ HALİ...

Bu tuhaf hikaye, yine bu tuhaf şehirde "mirza" olayının yaşandığı kış yaşandı... O kış hayatımın fiziksel olarak değilde ruhsal olarak sona erdiği kıştı... Hayattan tek beklentim sadece ölümdü... Yine aynı bardan çıktım yine aynı yoldan deliğime gitmek için...

BAR

BAR

ERE

Eskiden ne çok severdim bu tuhaf şehrin heykellerini, merdivenli yollarını...

Bu ses yıllardır duymadığım, hele gecenin bu saatinde bana güzel şeyleri hatırlatan sesti, onun için uzaklaşmalıydım o sesten adımlarımı sıklaştırdım...

TIK TAK

TIK TAK TIK

O DA HIZLANDI...

Sonunda o sesleri çıkaran ayakkabılarının sahibi gelip yakaladı beni...

BEN HERKESTEN KORKARIM.

BİR DAKİKA BAKAR MISINIZ BAYIM?. KORKMAYIN BENDEN!.

İşte bu böyle bir kadının yapacağı hareket değildi, korktum daha da korktum...

BIRAK KOLUMU KADIN.!..

NASIL GÜZELLER DEĞİL Mİ, DOKUNMAK İSTER MİSİN ONLARA, SICACIK.?!

Elimi aniden göğüslerine bastırdı, sıcaktılar...

1.%

DUR!.

NE YAPIYORSUN?.

Karşı koyamıyordum, iyice bastırıyordu, sıcaktı...

SAKİN OL, HİSSET.

Devamı 12. sayfada.

Akşamsefası

11. Sayfadan devam.

Memleket Hikayeleri

NİHAT GENÇ

Terminalden terminale koşturuyorum, sadece geçtiğimiz ay, Edirne, Malatya, Adana, Çorlu, gittim, geldim. Şöyle doya doya öten bir horoz görmedikten sonra, ne çıkar Anadolu'yu görmekten!

Binlerce yıldır dağ eteklerinde yaşamış yüzlerce ilçe, kasaba, dere yataklarına inmiyor. Ne çok seviyorlar dereyi, içine girecekler sanki, kudretten biten, kavak, söğüt, zeytin ağaçları, başka kavimden tek bir ağaç türüne yer açmıyor. Suyun ninnisiyle yavaş yavaş geliyor gece. Cumhuriyetle dere içlerine doluştuk, dağ yamaçlarından seyretmek daha güzel değil miydi? Birkaç aya kalmaz bir haber daha duyarız, sel götürdü, koca kasabayı. Kuru otların hışırtısını küçük kaya çakılları dinliyor, kuru kuru gevenler (Anadolu'nun ünlü dikenli otları), sığır kuyrukları (yol kıyılarında san çiçekli) nöbet tutuyor, açmayın kalbimi yanarsınız, der gibi.

Büyük şehirlerimizi istila etmiş, hepsi aynı biçim, aynı fabrikadan çıkmış çatı kiremitleri. Sevimsiz, zevksiz, bütün illere-kasabalara rengini vermiş. Tüm hatıraları yokeden duygusuz bir çatı, örtmüyor, yokediyor. Çatılarda çirkin bir felaket, ikinci bir türü yok. Çinko kaplı damlar da olmasa, aynı kiremit çatıdan milyonlarcasını görmek, kusmak geliyor. Tarihin bu en güzel topraklarına yapılan eşşek şakası 4-5 katlı apartmanlar! Anadolu'nun coşkusunu, türkülerin nağmesini, toprağın kokusunu unutturan laf kalabalığı gibi milyonlarca beton kalabalığı. Tanrım, bin yıl sonraki arkeologlar putperest gibi bu apartmanlara tapındığımızı sanacak! Ve apartman altlarında soğuk, loş, işyerlerinin tıkış tıkış dizildiği pasajlar, insanı sinirden deli ediyor. Hangi günahı işledik ki, tarihin bu en çirkin canavarlarından her şehrin göbeğinde onbinlercesi var, kovsan da gitmezler, yıksan da başedemezsin. Pasajlardan daha gaddar bir canavar yok, ölü yiyici oyuklar! Çatısından bodrumundaki çay ocağına, helasına kadar körü körüne bir ızdırap mağarası! Şehrin kalbine batırılmış kör dikenler!

Akşam serinliğinde kasabanın çay bahçesinde tartışıyoruz. 10 yıldır hiç çatışma çıkmadığı halde, korucular, dizlerinin arasına koleşleri almış, uyuşuk gözlerle dinliyorlar. Hemen şu tepelerin ardında tarih boyu hiç kullanılmamış taşlarla dolu ne çok tarla... Bin yıldır oturuyoruz, henüz bir yansı hiç kullanılmayıp taşlara terkedilmiş devasa bir toprak parçası. Rüzgar bile bir avuç toprak savuramıyor taştepelerden, müebbet cehalete mıhlanmış bu tepeler hala bizim. Ecevit'e katılıyorum, taş toplayıp tarla açsınlar. Ne olur sanki, şu keleşi tuttukları gibi, kederli bir ağacın dallarından tutsalar! Pasaj içlerinde WC'yi gösteren küçük teneke tabelaların kirli bej rengi, herkesin gözbebeği aynı renk!

Bolu Tüneli çökmüş, depremde bir daha çökmüş, ikisini de siyasal iktidar gizledi, iki yıldır Bolu Dağı'yla uğraşıp nihayet çift yol yaptılar, tünelden umut kesildi, katrilyonlarca para sokağa döküldü! Basın yine sustu. Siyaset değil, kayık sefası.

Tartışması Özal döneminde başlayan hızlı trenin ilk ayağı Ayaş tüneli, ses-soluk yok, ne oldu demeden, Nurol inşaat yanya kadar gelmiş, katrilyonlarca para harcandıktan sonra, "karlı" değil diye, tünel yarıda bırakılıp vazgeçilmiş! Basın susuyor, dünyanın haberi yok! Mimar odaları siz de mi susuyorsunuz, sen de mi Brütüs! Ne diyelim, inat etmişler kimse insafa gelmeyecek.

Adana'ya kaçıncı gidişim, ilk gidişim 1980, sokaklarında eli bıçaklı, bitirim, yakası bağrı açık binlerce hôt-kulak kesen kirli kara suratlı bıçkınlar nereye gitti. Biçimsiz, yırtık şalvarlarıyla cadde kenarlarında akşam saatlerinden sabaha dek iş tutan onbinlerce sefil, şişko kadınlar yoklar. Belediye helalarından daha çirkin yüzlerce pavyon, gazinoyla Singapur'a benziyordu, artık değil!

Devamı karşı sayfada

Akşamsefası

Karşı sayfadan devam

İşte otuz yıldır su var, Keban'ın etrafında hala ot, böcek yok! Türküleriyle adını duyduğumuzda gözlerimizi yaşartan Harput! Elazığ'ın hemen yanıbaşında Harput kalesinden rüzgar her gece bir taşı tambur nağmesiyle düşürüyor. Her ziyaretçinin adımları üç-dört taşı daha uçuruma sürüklüyor! Sadece eski kale içlerinde, eski şehirlerde yaşayan, tozdan ince, kemik rengi, pudra toprağı, rüzgar uçuramıyor. Avuç avuç insanın yiyesi geliyor bu incecik toprağı. Çocuk sahibi olmak için kadınlar yiyormuş zaten eski türbe duvarlarını kazıyıp. Tarihin bu en muhteşem kalelerini insanlar, atlar, develer, kervanlar, geniş alınlı paşalar terketti. Tek tek taşları da terkediyor, bu incecik toprak, tarihin ruh helvası gibi, terketmiyor. Biraz daha ufalmak, tavada biraz daha kavrulmak için, tahta kaşık gibi adımlarımızı bekliyor! Böyle bir diyar bulmuşuz, ne tez unutmuşuz.

Malatya, hayal kırıklığı, çirkin bir şehir. Otogarı modern, havalı Özal'ın kurduğu Houston hastanesi, cici üniversitesi ve şehir girişinde yeni açılan iki büyük alışveriş mağazası, modern! Laik şeriatın kanlı çatışması büyük mağaza önlerinde sinsice devam ediyor, OYAK'ın dev mağzası sinek avlıyor. Eski Malatya, Malatya'nın birkaç kilometre dışında, eski Osmanlı, Selçuklu eserleri hem bakımsız, hem de çirkin ucuz yapılarla kuşatılmış. Kayısıdan başka tek bir tür ağaç yok! Dondurma çeşidinde, pastada kayısıyı kullanamıyor, çirkin ambalajlarla vitrinlere dolduruyoruz, bir hoşafı yapılıyor kuru kuru, bir lokumunu yapmışlar, kayısının entegre tesisleri yok, çiğ çiğ toplayıp, çiğ çiğ satıyoruz. Kıraç dağların eteklerinde kayısı ağaçları cehaletin felaket tellalı gibi, birileri hala Çankaya köşkünde şeref madalyaları alıyor! Ne diyelim Allah daha beterinden saklasın.

Liseli bir çocuk, "Malatya'nın ünlüleri çok meşhurdur" gibi övünesi bir cümle kuruyor, Papa'yı vuran Ağca, Ahmet Emin Yalman'ı vuran Hüseyin Üzmez ve Oral Çelik'in delikanlı özelliklerini övüyor. Ben de büyükşehirden sözediyorum, bir hafta önce Kızılay Meydanı'nda travestiler ellerinde bıçak polise saldırıya geçmişti, polis arabasını tekmeleyen travestinin lakabı, Malatyalı Tuğçe, diyorum.

Eskiden kabadayıları, külhanları olurdu büyükşehrin, artık, gözü dönmüş, polise, halka dayılık yapanlar, Malatyalı Tuğçeler!

Osmanlı'nın İstanbul dışında iki-üç güzel şehrinden biri Edime! Nüfusu yüzbinin altında. Dünkü küçük kasaba Çorlu, üçyüzbini geçmiş. Tarihimizin bu en klas yapısı, mimari şaheserimiz Selimiye, birkaç kilometre etrafında altı-yedi asırda, duayla, şükürle, sabırla oluşmuş inli ufaklı camiiyi, hamamı, çarşıyı koltuğunun altına alıp, yoksulluk ve yalnızlık içinde, başını kaldırmış küskünce Anadolu'ya doğru bakıyor, gelen var mı? Hanlar, hamamlar mücrim gibi titriyor.

Yoksulluğuna, cehalete rağmen Selimiye, kimseye vermek istemiyor kutsal emanetleri. Acısını içine bastırmış, belki, çok sonra gelecek başka bir kavmi bekliyor. Bu muhteşem şehir, basit bir kasaba olmuş? Nasıl olmuş, ağlarsın. Hesabını bu dangalak sağcılardan mı soracağız, acısını hiç çekmemiş insanlardan hesap sorulabilir mi? Selimiye'nin gölgesine sığınmış küçük camiler, eski evler, her gece göklere usulca üfleyerek söndürüyorlar yıldızları, minarelerinden başka yıldızı kıskanır gibiler! Kırık dökük öksüren taşları, artık ses vermiyor. Ses vermiyor, dedelerimizin kırmızı sırmalı, yeşil, mavi çiçekli, pembe, üç kıtanın öptüğü eteklerinden! Hangi yolcu, kirli havlusuyla bohça gibi bağlamış eski musluları, artık ağlasan da başında, bir tek damla su vermiyor. Ağırbaşlılığından çeşmeler de kimseye etmiyor şikayet. Ah, annemin beni doğurup höllükde büyüttüğü Anadolu'nun güzel çocukları, her taşı gurur dolu gözlerin gizli yaşlarıyla dolu Selimiye'yle yollarımız ayrılıyor! O ünlü otoban, bu yüzden mi şehrin beş-on kilometre ötesinden geçiyor. Hangi taşına baksanız buğulu aynalar gibi, geniş alınlı paşaların, dervişlerin, kendi halinde insanların yüzlerini değil, fır dönen küçük sineklerden başka birşey görmüyorsun. Ey milli lahanalar, milli aptallar, bu topraklarda Türk bayrağından daha yukarda bir değer varsa göklerde, o da Selim'iye'dir, öyle ağır bir gurur taşıyor ki, onu, ondan başka taşıyacak kimse kalmadı içimizde!

Diyarbakır'da Ergani-Kulp maçı, Er-ga-ni, Err-gaa-nii diye bağıran Ergani taraftarları "Kulp"la dalgasını geçiyor, çünkü onlar bağırınca komik oluyor! "Gulp... Gulp.. Gulp.."

Onüç yaşında bir garson çocuk, "abi ne olur benimle bir bardak çay iç!", etrafımı saran gençlerden sıyrılıyorum, "beni tanıyor musun?", "Hayır!", "Niçin benimle oturmak istiyorsun?" Gülüyor, ses vermiyor! Çayımızı içiyoruz, muhabbete giriyor: "Abi ne güzel, birazdan gideceksin!", gülüyorum, tekrar yüzüme: "Ne mutlu sana birazdan İstanbul'a döneceksin".. Hayatım boyunca bu denli acı bir kırbaç yemedim yüzüme!

Cehalet, kalkınma masalının şerbeti olmuş. Tünel açacağız dediler, katrilyonlar uçtu, baraj üstüne baraj, ikiyüzü geçti, ülkenin en işsiz mesleği ziraat mühendisleri, nükleer santrale razı gelsek, hadi beş tanesine izin verdik, desek, otuza kadar çıkarlar, yine elektrik kesintisiyle, sayılarını barajlar gibi unuturuz.İşte Hasankeyf! Kaçbin yıldır güneş yüzü görmemiş eserleri on günde baraj altında boğduruyorlar. Bilge Kağan'ın abidelerinden tek taş olsaydı, aynı şeyi yaparlar mıydı? Yaparlardı, örnek mi, işte Selçuklu eserleri. Ancak, barajı yapanlar solcu müteahhitler olsaydı, karşı çıkarlardı. Tarihin ihanete uğradığı bu denli şanssız bir coğrafya parçası oldu mu? Baraj olacak, bok mu olacak, işte Keban, ne bir ot, ne bir böcek kıyısında. Köpek tüccarlar ne çok şey istiyor bu cinler, masallar ülkesinden, üzülerek önünden geçeceğimiz bir kırık çömlek bırakmadılar. Kalkınma değil,

av partisi. Dağlar, taşlar, ovalar yağma Devamı 14. sayfada

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

CÜMBÜR CEMAAT

FANTASTİCO

YAKINDA

İSHANI ESNAFI, PSİKOLOG ÇAĞTAY VE DÜKKAN KOMŞUSU HİKMET

Gürcan Yurt kardeşime sevgiler/.

13. Sayfadan devam

Memleket Hikayeleri

Hasan'ın yağmacı milli tüccarları, bu yüzden mi her açılan höyükde kemikleri dahi korkudan birbirine sarılmış, ölülerin! Ayakları taşa çamura batmış, Anadolu köyünde testiden su içerek büyümüş bu insanlar, siyasetçi olduğunda, neden önce kendi toprağını, kendi namusunu satıyor. Onbin yılın fırtınasının, rüzgarının, zelzelesinin düşüremediği o taşlar, bir götü boklu müteahhit borsada satıyor, işe yaramaz kürek mahkumu köle bir zenci gibi denize atıp boğdurtuyor. Yeminle inat etmişler, bu ülkede güzel birşey koymayacaklar. Kalbinin en ince teli titriyor Anadolu'nun.

Malatya Banaz'da bir fıkra anlatıyor bir genç, anne, çocuk, baba, dut toplamış yiyorlarmış, baba oğluna, oğlum "dut ye de dutun büyümüş" demiş, anne de kocasına dönüp, "Biraz da sen ye, herif" diye söylenmiş.

Eskiden yatağını, yorganını alan yoksul halk, çaresizlik içinde İstanbul'a göçüyordu. Göçün rengi değişti. Anadolu gençliği gözü dönmüş bir hırsla İstanbul'a göçüyor. Memleketinde, kasabasında oturmak isteyen bir tek genç yok. Tanıdığım, konuştuğum tüm genç kızlar, hayallerini, istikballerini İstanbul'a göre kurmuş. Sadeliğin, kendi halindeliğin imajı ölmüş, uçurum gibi İstanbul düşlüyorlar. Kaba muhafazakarlık sosyal dokuyu hiçbir gencin duygularını yeşertmeyecek şekilde tarihten kazımış, hergün tavada kızaran balık gibi beton caddelerde boşu boşuna turlayan gençler, başka bir rüya bilmiyor. Hayata dair tüm duygularını öldüren bu şehirde, derin bir sarsıntı, korkudan kaynaklı büyük bir kaçmak refleksi. Hep birlikte aynı cümle gençliğin ağıtı: Boğuluyoruz burada!

Büyükşehri düşleyen genç kardeşlerim, buralar Malatyalı Tuğçelerle dolu, dut yiyin de önce, biraz dutunuz büyüsün! Sonra gelin!

En yoksul şehirlerin en lüks lokantaları kebapçı. Hamamgazino estetiği ortası bir zevkle döşenmiş. Islamcı, Anaplı, Refahlı müteahhitler, hırsla parçalıyor, dişliyor, koparıyor. Çeneleri, pençeleri gelişmiş. Özal'ı nasıl sevmesinler. Özal'ın iktidar olduğu 1983'den beri, un, bulgur, lahana, patatesi bu bin yıllık sofrayı terkettiler. Günboyu, kızgın güneş altında betonarme gölgede mıy mıy oturup, uyuz uyuz ayaklarını kaşıyıp, bir cuma namazı için üç saatini abdeste, oyalanmaya harcayan esnaf gitmiş, para hırsıyla köpürmüş başka bir ırk Anadolu'yu istila etmiş. Cumayı iki rekat kılan, sünnetleri bırakıp, dükkanının başına dönüyor. Hali vakti yerinde, kalender, mütevazı bir müslüman görmek imkansız. Şehrin motor kurumlarında, partilerinde, tartışmalarında, uyduruk yerel kanallarında hep onlar, bağırıyor, çarpışıyor, birbirlerini yiyor!

Anadolu'nun her köşe başını tutmuş delileri nerede? Anadolu kasabasına ruhunu veren, pazarında, çarşısında alayla gezinip gündelik eğlenceler çıkartan hırpani, kara yüzlü, deliler yok. Bence, deliler de "televizyona" takıldı, günboyu ekran karşısında oyalanıyorlar!

Dört-beş katlı çirkin apartmanlardan herhalde on milyon tane yaptık, aynı sıva, aynı beton, aynı çirkinlik, doymadık, doymuyoruz, ölüm kusan devasa, hantal tanklar gibi nerde hayata dair bir eski doku, bir eski zaman neşesi, bir tutam ot var, yanyana dizilip şehri, kasabayı birkaç yıl içinde canavarlaştırıyorlar! Bütün amaçları coğrafik-estetik bir panik yaratıp halkı büyükşehirlere kovalamak.

Anadolu kasabalarını kargalar terkediyor, hızla azalıyorlar! Beş yıl önce Samsun'da, on yıl önce Karadeniz kıyısı kargadan geçilmezdi! Bir bilen yok mu? Kargalar neden yok oluyor. Cinler, periler, türbeler, kervansaraylar değil de sanki, kargalar gidince, masal işte şimdi bozuluyor!

Bursa, Eskişehir, Sivas, nereye gitsem, başımı, meslek liselerinden içeri sokmak isterim, öğrencilerin başarılı eserlerinin sergilendiği, Atatürk büstünün arkalarına bakarım, bir editörlük alışkanlığı, hani, güzel işler var da biz görmüyor muyuz diye. Kayseri öğretmenler lokalinin duvarlarında öğrenci çalışmalarını izledim, aha geldik gidiyoruz bu dünyadan, kırk yıllık ömrümde bir natürmort göremedim. Sanayii nefisenin kurulması yüzelli yılı geçti, bir natürmort beceremiyoruz, şöyle tadından çatlamış bir üzüm tanesi, balı akan bir kavun dilimini resmedemedik. İstanbul'a gidiyor bu çocuklar, post-modern çalımlarından geçilmiyor. Bak kardeşim, bana basit bir ayvayı resmet, şöyle bakınca diyeyim ki, işte ayva! Nesnenin varoluşunu çizemezsek, ölümünü, sıkıntısını, karmaşasını, binbir çeşit düzensizliğini anlatma hakkımız olmaz. Galiba çizdikleri şeyin kendi şirin sıcacık evleri, dünyaları olduğuna kimse inanmıyor.

İşte üniversiteli gençler başıma toplanmış, bunları anlatıyorum, tartışıyoruz, dağının, taşının resmini yapamıyorsun, Erciyes'in Pınarbaşı yaylasından görünüşünü resmet, görelim. Ortayaşında sakallı ağarmış bir adam, neler oluyor burada, diye başını soktu, lafları anlamaya çalışıyor. Adamcağız bir müddet daha dinledi, sıkıntıya girdi, baktı olacak gibi değil, lafın nerden gittiğini de anlayıp, araya giremiyor, ortaya bağırdı: "Bak evladım, Allah devletin eline düşürmesin, hastanesine düşürmesin, ben başka laf bilmem!" deyip, kayboldu!

Allah şiiri de, resmi de cumhuriyetin, devletin eline düşürdü, kelek şiirler, kelek kavun resimlerini kakaladılar, şimdi gençlik, yemiyor bu kelek şiirleri, okumuyor, heyecan, coşku duymuyor!

Bin derdi, bin çilesi olsun, ama şöyle kadın edasıyla yürüyen bir kadın göremedim. Devamı haftaya

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Sevgili Lemancılar

Zorunlu bir ayrılık sonucu Diyarbakır'dan ayrıldığımdan bir şehri silirsiz ve şansız bıraktım, bir şehir bir daha geri gelmeyeceğimi bilerek, ayrıldığımda sonbahar yağmuru yağdırıyordu. Ve Diyarbekir'i sevdalarının şehrini, sevdamın olmazsa olmazını bildim.

Şu anda zorunlu bir ikamete tabi bulunmaktayım ve istesem de şu an Türkiye'ye gelemiyorum. Yargıtay onaylı 12 sene 6 ay örgüt üyeliğinin zaman aşımına uğraması için 20 sene geçmesi gerekiyormuş. 20 sene boyunca hep ülkemi özleyeceğim. Bilmiyorum mülteci yüreğim bu özleme dayanabilecek mi diye düşünürken Leman'ın Almanya'da piyasaya sunulması beni hayata yeniden bağladı. İlk elime aldığım Leman eski bir dostun tanıdık yüzü gibiydi. Ve normalde bir mizah dergisi olan Leman ilk buluşmamızda beni ağlattı. Yıllarca görmediğim bir dost özlemiyle kucaklaştım ve doya doya öptüm. Sanırım bu hareketimi Almanlar da epey ilginç karşıladılar ki gülümsediler. Türkiye'de iken düzenli Leman okurdum. İki senelik Almanya'da mültecilik yaşamımda bayilerde gözüm hep Leman'ı aradı, ne bileyim Gargır'ın yanında Leman da satılmaz mıydı derken gözlerime inanamayacağım bir olayla karşılaştım. Yüzüne hasret kaldığım Leman dergisi bana gülümsüyordu.

Sevgili dostlar! Tabii ki Leman'ın Almanya'ya gelişi harika bir duygu. Ama önemli olan bunu okumak ve okutmak. Bence her ilerici, demokrat ve aydın insanın elinde ya da evinde Leman olmalı diye düşünüyorum. Bu konuda üzerime düşen türü görevleri yapmaya hazır olduğumu belirtmek istiyorum. Mülteci bir yüreğin seslerinişini duyun. Şu anda Türkiye'nin neresinde olursanız olun mektup alınayı ve yazmayı seviyorsanız, cinsiyetiniz, milliyetiniz, dininiz ve inancınız önemli değil. Bütün kayıp şehirlerin ve büyük kentlerin kontluklarını yaşayan insanlarla mektuplaşmak istiyorum. Umarım bu mektubum yayınlanır ve güzel alıkadaşlıklara vesile olur. Yüreği insanlık ve hümanizm adına çarpan tüm güzel insanların ülke özlemine olan hasretimle kucaklıyor ve öpüyorum.

Yazışmak ve tanışmak umuduyla beni kıran Timsah'ın tuzağına düşsün.

Mehmet Zahit Eldeci
Altendorfer Str 298
45143 Essen-Almanya

Bir Basın Emekçisinin Dramı

Milliyet Gazetesi'nden çıkartılmanız nasıl oldu?

G.Ç.: 12 Haziran Pazartesi günü her zamanki gibi işe gitmiş, rutin işlerimizi yapmaya koyulmuştuk. İnsan Kaynakları departmanından teker teker çağırıp işimize son verildiğini söylediler. Gerçi, son 20 gündür çok sayıda adam çıkartılacağına dair söylentiler duyuyorduk ama, kimse bunun nasıl uygulanacağını, kaç kişinin atılacağını bilmiyordu. Medya patronları altı ayda bir bu tür söylentiler dolaşır ve hep birilerinin canı yanar. Fakat bu kez aldığımız duyumlara göre sadece Doğan Medya Center'dan yani Milliyet, Milliyet 2000, Radikal, Fanatik, Posta gazetelerinin bulunduğu plazadan 120 kişinin işine son verilmiş. Hürriyet grubundan ise 280 kişinin atılacağı söylentiyor. Bu rakamlar çok kesin sayılar olmayabilir fakat epey yüksek bir sayının işine son verildiği ortada.

Size bir gerekçe bildirildi mi?

G.Ç.: Hayır, bana hiçbir gerekçe söylenmedi. Zaten çalıştığım departmanın yöneticisi yüzümüze bile bakamadı, bizler binayı terk edinceye kadar odasına kapandı, çıkmadı. Çünkü ben, hiç beklenmedik bir isimdim. Çok iyi çalıştığımı, işimi gerçekten iyi yaptığımı biliyorum. Medya iş kolunda, çıkartılma gerekçeniz asla iyi çalışmamak değildir. Belli gruplara mensup değilseniz, yeterince yalaka değilseniz ya da biri sizi koltuğunu kapacak bir tehlike olarak görüyorsa, işten atılabilirsiniz. Sadece, İnsan Kaynakları departmanında işime son verildiğini söyleyen görevliye, hangi gerekçeyle bu kararın alındığını sordum. "212 sayılı Basın Yasası'nın 6. Maddesi gereği, işveren istediği zaman iş akdini tek taraflı feshedebilir" cevabını aldım.

Neden adaleti gözlüyorsunuz?

G.Ç.: Ben gazeteciyim, başka bir iş bilmiyorum. Dönüp dolaşıp plazalarda çalışmaya mahkumum. Çünkü tekelci basının dışındaki yayın organlarında ücretler çok düşük. Aslında medya tekellerinin verdiği paralar da düşük ama diğerlerine nazaran daha az sürdürerek hayatınızı idame ettirebiliyorsunuz. Sonuçta yine onların plazalarında iş arayacağım. Adımı açıklarsam, iş bulma şansım kalmaz. Ama çalışmak zorundayım, başka şansım da yok.

İşine son verilenler arasında tanıdıklarınız var mı? Şimdi ne durumdalar?

G.Ç.: Elbette, çok sayıda arkadaşım ve tanıdığım isim var. Aralarında borçları olanlar, çocuk sahibi olanlar, maaşından başka hiçbir güvencesi olmayanlar var. Yani bu insanların hemen hepsi çok zor durumda kaldı. Kendimden çok onların durumuna üzülüyorum.

Olanlardan sonra ne hissediyorsunuz?

G.Ç.: Öncelikle suçluluk hissediyorum. Lütfü Oflaz'ın Leman'ın geçen sayısında dediği gibi, 1980 sonrası basın medyaya dönüştü. Bu dönüşüm sırasında mesleğin etik değerleri çiğnendi. Sendikal haklarımız, sendikalarımız elimizden alındı. Çeşitli dönemlerde çok sayıda insanın işine son verildi. Bütün bunlar karşısında sessiz kaldık. Hatta kimilerimiz, medya patronlarının insanı aşağılayan kurallarına, basındaki yozlaşmaya ortak oldu. Sustuk, sustuk, sustuk... Ve sıra bize geldi. Kendi adıma susmaktan yana değildim ama karşı çıkmak gerektiğini söylediğimde hiçbir dönemde yanımda kimseyi bulamadım.

Son olarak etkemek istediğiniz birşey var mı?

G.Ç.: İşime son verildikten sonrası bir gün sonrasıydı. Hürriyet Gazetesi'nde, Ege Üniversitesi Senatosu'nun Aydın Doğan'a fahri doktor unvanı verilmesi kararı aldığını okudum. Kararın gerekçesi "İletişim öğrenimi gören öğrencilere sağladığı destek, iletişim sektöründe yaptığı hizmetler ve çalışmalar" olarak açıklanmış. Gerçekten de Aydın Doğan bunca ailenin ekmeğini elinden alarak iletişim sektörüne önemli bir katkıda bulunmuştur.

14 Haziran Çarşamba günü ise aynı gazetedeki köşesinde Serdar Turgut, "Boşanmanın da reçetesi vardı" başlıklı köşe yazısında; "Medya tarafından pompalanan ve güzel bir şey diye sunulan kaotik ve ilkesiz yaşam tarzı, hayatta çürütmediği tek bir kurum, anlayış buralarından ortalığı kırıp geçiriyor ülkemizde" diyor ve yazısının sonlarına doğru sonuyor: "Medya neden bu insanların kabalıklarına, basitliklerine, oyunlarına alet oluyor da onların yaşam biçimlerini alıp aynen sunuflarına vurmuyor?"

Serdar Turgut, aslında yazısında, ilk alıntı yaptığım paragrafta bu sorunun yanıtlarını ama ben tekrarlamak istiyorum: Çünkü bu kabalığın, basitliğin, Şark kurnazlığının, kaotik ve ilkesiz yaşam tarzının, yoz kültürün, dengesiz gelir dağılımının sorumlusu çarpık düzenin bir kurumu da medyadır. Sayın Turgut. Sizin de, bizim de ekmeğimizi kazandığımız medya. Gerçi siz o ekmekten epey büyük bir dilim götürüyorsunuz ama, yine de bu, gerçekleri görmenize engel değil. Artık bu gerçeği görün ve çözümün yine biz çalışanların alacağı tavra bağlı olduğunu kabul edin.

Röportaj: Cezmi Ersöz

Cezaevlerinin Ve Yaşamın Hücreleştirilmesine Karşı Fotoğraf Sergisi

F (Hücre) Tipi Cezaevi

"Kutu gibi bir yer. İlerisey bembeyaz. Çok küçük bir pencere içeriye güneşi bile kabul etmiyor. Tuvalet, lavabo hepsi aynı yerde. 24 saat tek başına. Bir süre sonra kendi sesine bile yabancılaşıyorsun..."

5.6.2000 Radikal

Dört Kültür Merkezi'nin oluşturduğu platformu bugünlerde gündeme gelen "Hücre Tipi" cezaevi uygulamasının konu alan bir fotoğraf sergisi çağrısı yaptı.

Siyah-beyaz ve renkli baskı çalışmalardan oluşacak sergiye gönderilecek en küçük baskı boyutu 18X24 olarak belirlendi.

Son katılım tarihinin 10 Temmuz 2000 olarak açıklandığı sergi için bilgi, Kültür Merkezleri Platformu 0212 - 297 16 36'dan (Yapı Sanatevi-Emek Kültür Merkezi - Bulvarmar Kültür Merkezi - Tohum Kültür Merkezi) alınabiliyor.

Sergi için Ayrıca İstanbul Fotoğraf ve Sinema Amatörleri Derneği İFSAK, yirmiyi aşkın fotoğraf derneğine çağrı yaptı. Dernek üyelerinden gelecek fotoğraflar İFSAK'da toplandıktan sonra sergi düzenleyicilerine ulaştırılacak.

Ana başlığı "SES VER" olan sergının içeriği cezaevleri ile sınırlı olmayıp yalnızlaştırılmış, yabancılaştırılmış, hücreleştirilmiş yaşam görüntüleri ile zenginleştirildi.

Zaman Gazetesi Fotoğraf Servisi

Küçük Bir Can Damlası

Buradayım, bu gün de dünde veya bu günkü yarında. Ben buradayım ancak bu günümü yaşamak istemeden burada. Kişiliğim değişiyor. İstekleriniz ve elde edinmin vereceği haz değişiyor. Bu değişikliği beynimdeki buz dağının zirvesinde ve kalbimdeki kara kuyunun taza derinliklerinde hissediyorum. Sonra birşey oluyor, adını koyamadığım, alışkın olmadığım birşey ve ardından ne o dağın zirvesini ne de o kör kuyuyu göremiyorum. Bazen uzun sürmüyor, yıların eskiyen defterinden sayfa sayfa çıkıyorum, kurtarıyorum kendimi. Ne mekanın ne de zaman hapsedemiyor özgür bakışımı benliğimi. Anlayabiliyorum o zaman en güçlünün ben olduğumu. Beynimdeki tabloda çizdiğim vizyonsuz ve rampasız yola taloşuyor biran gözüm. Yolun sonuna dalıyorum: Masmavi ufuk kucak açmış bekliyor, "bana gelmek zorundasın." diyor. Bu sözü söylemesi gereken başka birinin olmadığını hatırlıyorum, kalbim kanıyor. İnsan kendi kalbini kırabilir mi? Ben bunu yapabiliyorum. Hem de hiç çekinmeden umursamadan. Çünkü; hissettiğim bir zorunluluk var. Düşüncesizliğimi, sabırsızlığımı, becerıksizliğimi ve benciliğimi affettirmem gereken zorunluluk.

Bir insanın başka bir insan karşısında titremesi ve hayatının buna bağımlılığı artık inandırıcı bulunmuyor. Bunları yazmak bile beni korkutmuyor değil, ama bu korku çok farklı. Anti özgürlük kaygısı ve irademin savunmasızlığının doğuracağı bir korku. İnsana zorunlu olarak aşılanan ve yüzleşme halde verilmeyen bir korku. Korkularımla yüzleşmeyeceğim, özgür irademin paslı zincirlerle sarıldığı bir dünya; zaman küresi içine sıkışmış ve hayatımdan çalınmış sahte hubrislerin dünyası. Duygularıma, bana göre illegal onlara göre ise legal yollarla hayatımdan alınan bu zaman dilimine hapsedilmemek için çırpınıyorum. Çoğu zaman çırpındıkça batığımın farkına varsam da usanmıyorum. Hala kaybedecek birşeyim yok diyemiyorum, çünkü biliyorum ki kaybedecek çok şeyim var.

İnsanların hayatlarını sorgulamaktan aciz olduklarını görebiliyorum. hayatımı paylaşmak zorunda olduğum bu birçoklar, orada bir de olsa yargılamak zorunda olduklarından dahi bilinçlerde değiller. Öğretimmeyen, öğrenmezler de. Bu kati düşünceyi o kadar kolay aşılamadı hayat bana. Yalnız kaldım, çünkü ihtiyaç duydum. Nedenlerini sorulmadı. Beyinlerde yargılandığımı ve infaz edildiğimi hissettim, nedenlerini yine sorulmadı. Ben de sormadım kimseye nedenini ama yargılamadım da kimseyi. Çünkü kendimi yargılamaktan, kendimi suçlamaktan, kendimle savaşmaktan asla vaktim olmadı, olsun da istemedim işin aslı...

Değer kazanmak için birilerine öykünme gereği hissetmiyorum artık. Beğenen yaşam mı yoksa şartlar mı bu değişikliğin sebepleri bilemiyorum ama değeri olduğumun en azından kendim için değeri olduğumun kesin kanaatindeyim. Dünya üzerinde dünyalar anlayışı şemşek gibi çakıyor düşüncelerimin karanlık köşelerinde. Her insanın apayrı bir dünya olduğuna, keşfedilmeyi bekleyen milyonlarca dünyanın varlığına inanıyorum. Yalın bir geçmişte keşfettiğim böyle bir dünya; mükemmelliğin, sağlığın, güzelliğin, aşkın ve tadının sınır tanımayan özgür dünyasıydı. Sonra kaybettim, belki istiyerek, belki istemeyerek, belki de henüz kendi dünyamı keşfedememişken acemiliğimin kurbanı oldum.

Birbirlerini keşfeden iki dünya ve birbirlerinin dünyasında yaşamayı başarabilen iki insan. Aşka ancak bu şekilde ulaşılacak gerek. Ancak bu şekilde iki atomu bir arada tutabilen ölümsüz bağlar gibi bağlanabilse gerek iki kalp birbirine.

İstediklerim çok garip ve utanmaz geliyor bazen. Yadırgıyor bulunmaz bir deli nehir misali taşmak, çağlamak, önüme çıkan her engeli yıkmak istiyorum. Maddiyatımı parçalayıp tüm kalıpları kucaklamak, cemaati delip geçmek gibi garip istekler. Bazen koca bir okyanusun kıyısında dalgalara çok yakın bir yerde "küçük bir can damlası" gibi hissediyorum kendimi. Bekliyorum: Dalgalardan birinin beni alıp okyanusa ulaştırmasını. Artık küçük bir can damlası olmaktan çıkıp koca bir okyanus olmayı, erişmesi en zor varlığa, en derin cana ulaşmayı bekliyorum.

Hayalı, çevremde gördüğüm düzene göre yaşamak, tanıdığım hayatlar gibi sürdürmek bayağı geliyor. Ben senin hayatını eleştirmiyorum, zaten hakkım da yok. Eleştirdiğim kendi hayatım. Belki de birçokları mutsuzum değil yaşamak zorunda olduklarından, buna rağmen kimsenin zorunluluğu kimseye sırayet etmiyor anlaşılan. Benim tek derdim ne, biliyor musun? Bir gün çekip gitmek zorunda olduğum bu dünyadan şimdiye kadar yapılanları taklit ederek gülümsemek. Ben benim dünyamı dümdüz edeceğim, artık nereye gideceksem. Ve benim mevsimsiz isteklerim de yok çünkü ben okyanus olmayı bekleyen koyduğu küçük bir can damlasıyım.

Benim de bir yaprım bahar bahçe iken yaprak dökümü diye bir yarım ve ben bu duygularımı yapraklarla birlikte dökebiliyorum kalemimin ucundan. Çünkü ihtiyaç duyuyorum, çünkü bahar yaşatan bir bahçede doyuramadığım arzularım ve boşaltamadığım duygularım var. Dökülen yapraklarım arasında gidebileceğimi hissediyorum tamamsızlığımı.

Kalemimin doğurduğu her kelimenin küçük can damlasını biraz daha yaklaştıracağına inanıyorum okyanusa. Ve inanıyorum ki kalemim sonsuz doğumlara gebe kalacak her zaman...

Can Alkan - Zaman/İstanbul

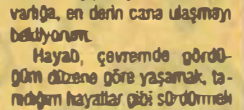

Bu Cumartesi Halidere Masalevi'ndeyiz.

17 Ağustos depreminin dördüncü gününde Halıdere'de başlatılan Masalevi çalışması bugüne kadar İNSEV gönüllüleri ve SHÇEK tarafından çadırda sürdürüldü.

Oyundan spora, müzikten tiyatroya, resimden şiire, yabancı dil dersinden masal terapiye ve sağlık taramasına kadar gönüllüler tarafından yürütülen etkinliklerden doğdu MASALEVİ

Etkinlikler 24 Haziran 2000 tarihinden sonra prefabrik binada sürdürülecek.

Yapımı Leman'ın da katkıda bulunduğu Halidere Masalevi'nin yeni binasının açılışında Leman yazar-çizerleri de olacak. Halidere Masalevi okurlarımızın ilgi ve desteğini de bekler.

Yer: Halıdere Çadırkent
Tarih: 24 Haziran 2000
Cumartesi
Saat :11:00-17:00

LeM
Sayı: 450. 24 Haziran 2000. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞCAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) Tel: 292 95 65 (4 Hat) Fax: 251 52 67 Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 Bayiler: İcak Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80600 Beyoğlu/İst.
LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan
KİTAPLARI

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE

Ayrıca Firavunun Laneti İks Larç
(Pırıl pırıl 1.Hamur kağıda basılmış)
Pek Yakında!

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

BACAKLARIMDAN AŞAĞI DOĞRU KAYIYOR - SUN YAVAŞ YAVAŞ... HİSSEDİYOSUN BUNU DİMİ?.. HER ZAMANKİ GİBİ SICAK... NE ATEŞLİSİN... IHHHH... SADECE SEN VE BENN...

OF..EVET.. EVET BİR TANEM TENİNİN UNUTMADIĞIM O ILIK SABUN KOKUSU...PENCEREDEN GELEN LOŞ IŞIĞIN SARIP SARMALADIĞI O TAZE BAHAR GÜZELLİĞİN... SEHER YELİ GİBİ .....

UMMMNHHH...EVİN İÇİNDEN ÇIKIYORUZ,UZAKLARA, UZAYA FIRLIYORUZ...BÜTÜN VÜCUDUM UĞULDUYOR...ZAMAN VE MEKAN YOK.. OAAHH..GİR İÇİME ARTIK .. UĞĞH .. HADİ ..

DUDAĞININ KENARINDAKİ GAMZE...HELE SAÇLARININ O KARDEŞ KOKUSU...SERİN SABAH RÜZGARLARI ESERDİ... VE ALTIN SAÇLARIN GENDİNDEN GEÇERDİ...

DZZZZZ...

O MENGENE ELLERİNLE MEMELERİMİ YOĞURUYORSUN, DİRİ BEDENİM, SENİN AĞIRLIĞININ ALTINDA VICIK VICIK!.. ELLERİMLE KALÇALARINDAN TUTUP, SENİ İYİCE KENDİME BASTIRIYORUMMM...

İNEKLERİN HASTASIYDIN O VAKİTLER, KÖYE HER GELİŞİNDE BİZİM **SARIKIZ**'IN ÜSTÜNE BİNDİRİP GEZDİRİRDİM SENİ... AH O SÜT BEYAZI ÇOCUKLUĞUN, KADİFE ÇİMENLERİN ÜSTÜNDE .....

ALLAH KAHRETSİN ORBAY!.. SEN BAMBAŞKA BİR FREKANSTASIN.!! ALGILAYAMIYORUM SENİ..!.. SIKTİN ATTIN YAA!!! ÇIK ULAN **BOYUTTAN**!.. ARA BENİ CEPTEN!.. BİR ÇİFT LAFIM VAR SANA!.. OOFF ... FUCK-OFF YAAA .!.

Az sonra...

SİMGE GUSURA BAKMA!.. HARAMA UÇKUR ÇÖZEMİYOM..!.. GÜNAH!..BIRAK PLATONİK,ÇOCUKSU GALSIN HERŞEY,..KÖYDEKİ GİBİ..

BAK ANAM, ALMANYA'DAN ARIYORSUN,KISA KESİCEM... DAYIMI OĞLUSUN TAMAM... BİZİM KİTABIMIZDA DA YAZMAZ... AMA O VAKİTLER HASTAYDIM SANA...GÜRBÜZ PEHLİVANLIĞINA... NEYSE ALDIN BAŞINI GİTTİN ORALARA... PAZARLAMACI OLDUN FALAN...ŞİMDİ DE **SANAL SEX** DİYE İTHAL MALI Bİ ALET BULDUN... GÜZEL BOMBA... HEM BU ALETİ DENİYELİM HEMDE YILLAR YILI SANA KARŞI İÇİMDE KALAN UKTEYİ DOYURAYIM DEDİM... AMA SİKTİN HAVAMIN İÇİNE !!!. ULAN ÖKÜZ! TÜRKİYE GENİŞ BİR PAZAR DEDİN... BAK SENİN İÇİN İNTERNETTE WEB SİTESİ BİLE HAZIRLAYDIM... AMA SİKTİR GİT ARTIK!... GİT TAHTAKALE, MAHMUTPAŞA'DA PAZARDA SATARSIN ONU GAYRI!.. **YALLAH BOK!!..**

www.orbaysanalsex.com.

YALA!

bahadirboysal@leman.com.tr

Akşamsefası

dur... dur hele... az bekle...

451

1 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/27 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-6

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Kapsama Alanı İçindeyiz.!?

Cep telefonlarını kapsama alanına sokmak için balkonlarımıza, evimize, eşiğimize, çatımıza bir adım ötelerimize kurulan baz istasyonları ölüm saçıyor... Cep telefonu kullanımında dünya klasmanını zorlayan Türkiye, uluslararası GSM şirketlerinin dikkatini üzerimize çekerken yerli malı GSM'lerin borsa değeri otuz milyar dolarlara yaklaşıyor... Bu iştah kabartan pazardan pay kapmak için kıyasıya yarışan, GSM ihalelerinde birbirine giren, özellikle medya destekli büyük holdingler insan sağlığını hiçe sayarak elektromanyetik dalga yayan baz istasyonlarını balkonlara, çatılara, parklara, bahçelere kuruyor... Başta kanser riskini artıran bu dalgalar, sperm sayısının azalmasına ve buna bağlı olarak kısırlığa neden oluyor... Kalp pili takanları ölüm riski altına sokan baz istasyonları, Avrupa ile Amerika'da sadece şehir dışına ve en az otuz metre yüksekliğe konulmasına izin verilirken ülkemizde, yatakodasının duvarına, çocuk yuvalarına kuruluyor... On bin dolar yıllık ücretle çaresiz insanları, fırsatçı evsahiplerini, uyanık apartman yöneticilerini tavlayan GSM şirketleri her apartmanın çatısını, balkonunu baz istasyonuna çevirdi... Gözüyle görmediği, eliyle tutamadığı tehlikeye prim vermeyen yurdum insanı nasıl bir ölümcül tehlike altında olduğunun farkında bile değil... Medyanın "baz" duyarlılığı ise başka ilgi çekici konu... GSM ihalelerini almakta zorlanan ve bu ihalelerde hükümete şantaj dahi yapan medyanın özellikle Turkcell'in halka arzından önce atağa geçmesi soru işaretleri içeriyor... İki büyük medya grubunun sanal ortamda başlayan ve mahkemelere taşınan kavgasının "baz"landığı da bir gerçek... Olan yurdum insanının hücresine, spermine, kalp piline oluyor... Milletin hakkını, sağlığını ve geleceğini düşünmesi gereken milletin vekillerinin (?) ise kılı bile kıpırdamıyor, ne bir kanun, ne bir kararname...

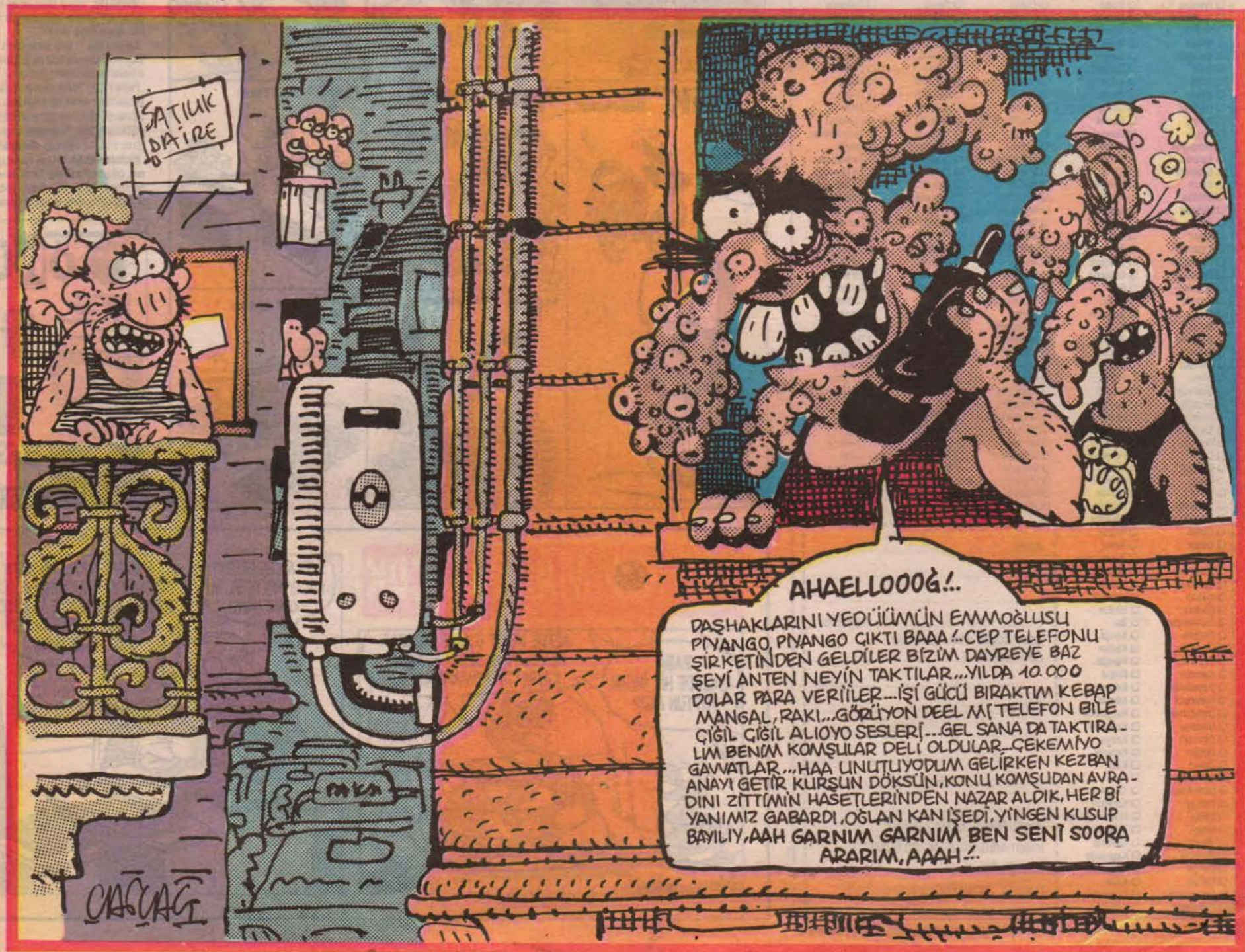

Akşamsefası

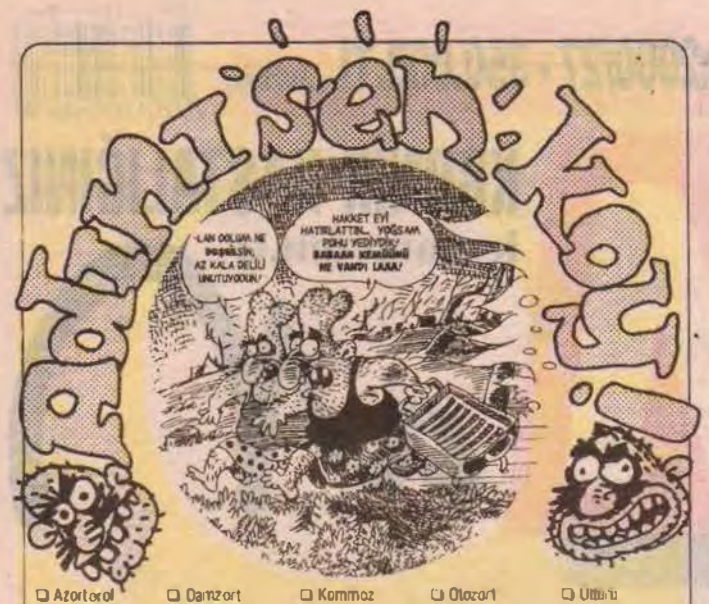

- ❑ Azortorol
- ❑ Abazort
- ❑ Abuş
- ❑ Anderis
- ❑ Azort
- ❑ Assort
- ❑ Abidorrak
- ❑ Ambitos
- ❑ Ammandura
- ❑ ayip.lan.com.tr
- ❑ Azzort
- ❑ Amip
- ❑ Abuş
- ❑ Anderis
- ❑ Abdülzortan
- ❑ Azman
- ❑ Abazonta
- ❑ Alman
- ❑ Akromegali
- ❑ Amelus
- ❑ Angaz
- ❑ Antilop
- ❑ Böddz
- ❑ Baburike
- ❑ Bıcır
- ❑ Bozo
- ❑ Boynu
- ❑ Barhanz
- ❑ Barg t
- ❑ Boynu
- ❑ Bokaçy s
- ❑ Bareito
- ❑ Boşbaba
- ❑ Barzo
- ❑ Babıkba
- ❑ Baltazar
- ❑ Baska
- ❑ Basur
- ❑ Bazaner
- ❑ Bokenglak
- ❑ Bokokom
- ❑ Baştabarı
- ❑ Barriski
- ❑ Baska
- ❑ Barzo
- ❑ Bardamo
- ❑ Bazaner
- ❑ Bömüko
- ❑ Bidon
- ❑ Boşbaba
- ❑ Bozuflko
- ❑ Budaraş
- ❑ Bardomos
- ❑ Bonigol
- ❑ Corro
- ❑ Cehetak
- ❑ Curto
- ❑ Curuf
- ❑ Cavzorto
- ❑ Cumba
- ❑ Cantik
- ❑ Cogor
- ❑ Çalbey
- ❑ Çemişler
- ❑ Çolarank
- ❑ Çuşoz
- ❑ Çivibaş
- ❑ Damhazzot
- ❑ Destrio
- ❑ Döyüş
- ❑ Dambak
- ❑ Damdoz
- ❑ Damdodik
- ❑ Damzorol
- ❑ Damzirmon
- ❑ Dombay
- ❑ Dövizort
- ❑ Diğgan
- ❑ Dobor
- ❑ Dümerike
- ❑ Damdellen
- ❑ Dangoz
- ❑ Dübel
- ❑ Dingof
- ❑ Dürüş
- ❑ Daranga
- ❑ Donga
- ❑ Daban
- ❑ Dolmacana
- ❑ Dalyangoz
- ❑ Damzort
- ❑ allamos
- ❑ Damdoz
- ❑ Damcanak
- ❑ Dalgut
- ❑ Dadıyozort
- ❑ Dambast
- ❑ Dikkulak
- ❑ Dikamolon
- ❑ Damzirman
- ❑ Dorzorto
- ❑ Damzort
- ❑ Derolıso
- ❑ Damallan
- ❑ Enterzort
- ❑ Eydörto
- ❑ Farlaran
- ❑ Frizort
- ❑ Geltürn
- ❑ Godof
- ❑ Gabayı
- ❑ Gaydal
- ❑ Göbel
- ❑ Gamyaz
- ❑ Grotesk
- ❑ Gubar
- ❑ Gedika
- ❑ Galloç
- ❑ Gödürük
- ❑ Gundur
- ❑ Gogok
- ❑ Girnap
- ❑ Gürüt
- ❑ Garbanik
- ❑ Gerilim
- ❑ Gollok
- ❑ Gawa
- ❑ Galik
- ❑ Geblo
- ❑ Gasguno
- ❑ Gagguno
- ❑ Grav
- ❑ Gaijo
- ❑ Gorralak
- ❑ Gindo
- ❑ Gütgüt
- ❑ Gopsi
- ❑ Hıçus
- ❑ Höbek
- ❑ Höstilek
- ❑ Haygırt
- ❑ Hebel
- ❑ Hellöft
- ❑ Heyaretin
- ❑ Hematom
- ❑ Hamazon
- ❑ Höyrük
- ❑ Haskar
- ❑ Habarto
- ❑ Karizotik
- ❑ Hotzor
- ❑ Hotoz
- ❑ Heşeneşüke
- ❑ Höldüdü
- ❑ Horripo
- ❑ Hırbalag
- ❑ Hardon
- ❑ Ito
- ❑ Konga
- ❑ Kazbar
- ❑ Kürçek
- ❑ Keşist
- ❑ Kılbivor
- ❑ Kamikul
- ❑ Kazmonok
- ❑ Kaba-ran
- ❑ Kırzon
- ❑ Kromaj
- ❑ Kaluk
- ❑ Kenji
- ❑ Kadurba
- ❑ Kombrro
- ❑ Kolkazonicom
- ❑ Kürokar
- ❑ Kundusi
- ❑ Kagodoğa
- ❑ Kongalak
- ❑ Kufto
- ❑ Kepazlokoz
- ❑ Kellokoz
- ❑ Kommoz
- ❑ Kazmapalit
- ❑ Kuftı
- ❑ Kirozmatik
- ❑ Kalkolit
- ❑ Krizor
- ❑ Komançı
- ❑ Kovalak
- ❑ Karakötez
- ❑ Kamilenyum
- ❑ Kope
- ❑ Kunkof
- ❑ Konkazorto
- ❑ Kuskuf
- ❑ Kodon
- ❑ Kurozorti
- ❑ Lombös
- ❑ Löböf
- ❑ Landur
- ❑ Laytak
- ❑ Lygörbonos
- ❑ Löpbaş
- ❑ Lökö
- ❑ Lömbös
- ❑ Lakva
- ❑ Lokko
- ❑ Likko
- ❑ Lantoş
- ❑ Levutünnik
- ❑ Lambiğ
- ❑ Lakaro
- ❑ Milengomik
- ❑ Milenta
- ❑ Matoz
- ❑ Maladam
- ❑ Mozik
- ❑ Melenbük
- ❑ Milenyum
- ❑ Mostdallama
- ❑ Maşo
- ❑ Marrajjo
- ❑ Malazort
- ❑ Mazonicom
- ❑ Mohan
- ❑ Mandabaş
- ❑ Milenzo
- ❑ Masurka
- ❑ Milengut
- ❑ Miaot
- ❑ Mortrakuk
- ❑ Mandagot
- ❑ Minskidam
- ❑ Mortizort
- ❑ Mozolo
- ❑ Mastırzort
- ❑ Magazor
- ❑ Milzonil
- ❑ Nefaitski Organizort
- ❑ Otozort
- ❑ Orgaligort
- ❑ Ozzortman
- ❑ Orikoz
- ❑ Piyzman
- ❑ Paradizos
- ❑ Pipoppezo
- ❑ Palik
- ❑ Purtozort
- ❑ Puşfport
- ❑ Polkimbada
- ❑ Purto
- ❑ Psikozort
- ❑ Potuk
- ❑ Pavanga
- ❑ Purtiye
- ❑ Protazortuh
- ❑ Rangoz
- ❑ Revo
- ❑ Serisa
- ❑ Siberman
- ❑ Sebga
- ❑ Siberpanga
- ❑ Samsak
- ❑ Saks
- ❑ Saplama
- ❑ Sapıstik
- ❑ Saliama
- ❑ Satisakos
- ❑ Sıklaman
- ❑ Suksanik
- ❑ Şaşkek
- ❑ Şalle
- ❑ Şakşak
- ❑ Şokoşok
- ❑ Şatto
- ❑ Şonno
- ❑ Şikobok
- ❑ Şebella
- ❑ Şeppal
- ❑ Şokrako
- ❑ Tomsuk
- ❑ Tiril
- ❑ Trrobinko
- ❑ Taşanka
- ❑ Tangut
- ❑ Trapanci
- ❑ Totak
- ❑ Taotay
- ❑ Takalak
- ❑ Taharettin
- ❑ Turkzort
- ❑ Teknozort
- ❑ Tıdoş
- ❑ Travmay
- ❑ Türyalı
- ❑ Turpzort
- ❑ Tarrakort
- ❑ Ultan
- ❑ Ulkü
- ❑ Valkoz
- ❑ Vurkaçaklı
- ❑ Yanpeş
- ❑ Yonta
- ❑ Yarmabaz
- ❑ Zortziflo
- ❑ Zortolog
- ❑ Zortnaym
- ❑ Zortav
- ❑ Zortkert
- ❑ Zohara
- ❑ Zombak
- ❑ Zotron
- ❑ Zortlak
- ❑ Zobut
- ❑ Zulzul
- ❑ Zorto
- ❑ Zurtaş
- ❑ Zortotum
- ❑ Zontium
- ❑ Zorton
- ❑ Zortraktik
- ❑ Zurra
- ❑ Zontazort
- ❑ Zovzov
- ❑ Zogart
- ❑ Zokra
- ❑ Zopköpür
- ❑ Zonmagaran
- ❑ Zurtnik
- ❑ Zontrakulla
- ❑ Zortaperto
- ❑ Zortons
- ❑ Zortlebonya
- ❑ Zortlabo
- ❑ Zortyak
- ❑ Zortatary
- ❑ Zortifon
- ❑ Zortranski
- ❑ Zortrindad
- ❑ Zortaniac
- ❑ Zortrao
- ❑ Zoppa
- ❑ Zortirson
- ❑ Zortanyak
- ❑ Zortotip
- ❑ Zadongo
- ❑ Zortgoloş
- ❑ Zortmanşon
- ❑ Zondal
- ❑ Zeksika
- ❑ Zingo
- ❑ Zortunos
- ❑ Zongo
- ❑ Zaxortom
- ❑ Zaporta
- ❑ Zikke
- ❑ Zortümen

Adını:.....
.....
.....
..... koydum.
Adını koyan isim babasının:
Adı-Soyadı: .....
.....
Adresi:.....
.....
.....
.....
.....
Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No:20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr.

Beğendiklerinizi işaretleyip gönderin, adını koyup gönderin.

Akşamsefası

Memleket Tipleri

Alp Tamer

Küçük Söz

"HAVA" DEMEK NE Dİ

Dilek (9): "Hava demek örneğ sıcaklaşmış dışarıya çıkıp hava al da serinmiş. Senin hava iyi ge gezmiş. Sonradan eve girmiş. B va denir."

Tuğba (10): "Bize dışardan rüz siyle geliyor. Havayı çok seviyor. nı etkisiyle bize geliyor. Hava çok şeydir. Biz buna rüzgarın etkisiyle va diyoruz."

Mustafa (9): "Rüzgar havayı ge

Saliye (9.5): "Örnek hava olm hava alamazdık. Nefesimiz tüken de ölürdük. Havasız hayat olmaz bu hava demektir."

Ertuğrul (10): "Hava yukarda yerlere hava getirir. Bize de getir

Kamer (10): "Havada çok bulut vada güneş var, mavi renklerle dö yüzü var, havadan yağmur yağıy ğıyor, bazen hava güneşli oluyor."

Aytut (9): "Gökyüzüne baktığım yüzünü saran değişik gaz karışı oluşan o mavi yere hava derir."

Yasemin (9): "Örneğin defteri mızda bize hava gelir. Örneğin de dığımızda içindeki güller uçar."

Mehmet (11): "Beyaz birşey h derse ona hava denir."

Selen (9): "Hava mavi renkli ve ğimiz. Bir elimizi sallarsak biz hav rüz. Buna hava denir."

Sumru (9): "Hava şuna denir. Ha yağmur yağacak besela yağmur y o havada olur. Hava ona denir."

Fatih (11): "Hava oksijen demek la serviriz nefes alınız havayla. Fa burnumuzda döner rüzgarın etkisiyle

Gökhan (10): "Havadan oşgicen Hava olmasa oksican alamıyoruz.

Kurtuluş (9.5): "Hava içimize dış ren, çıkan bir madde. Örneğin= D da soluk alıp vericek bişey yok. E yı getirirse işle havayı bulurlar."

GEZ MAHMUT'ÇUK

eMan

Polise güven yüzde 15... Emniyet genel müdürlüğünün araştırmasında, Japonya'da yüzde 90'a, İngiltere ve Fransa'da yüzde 80'e ulaşan halkın polise güven oranı Türkiye'de yüzde 15'e düştü...

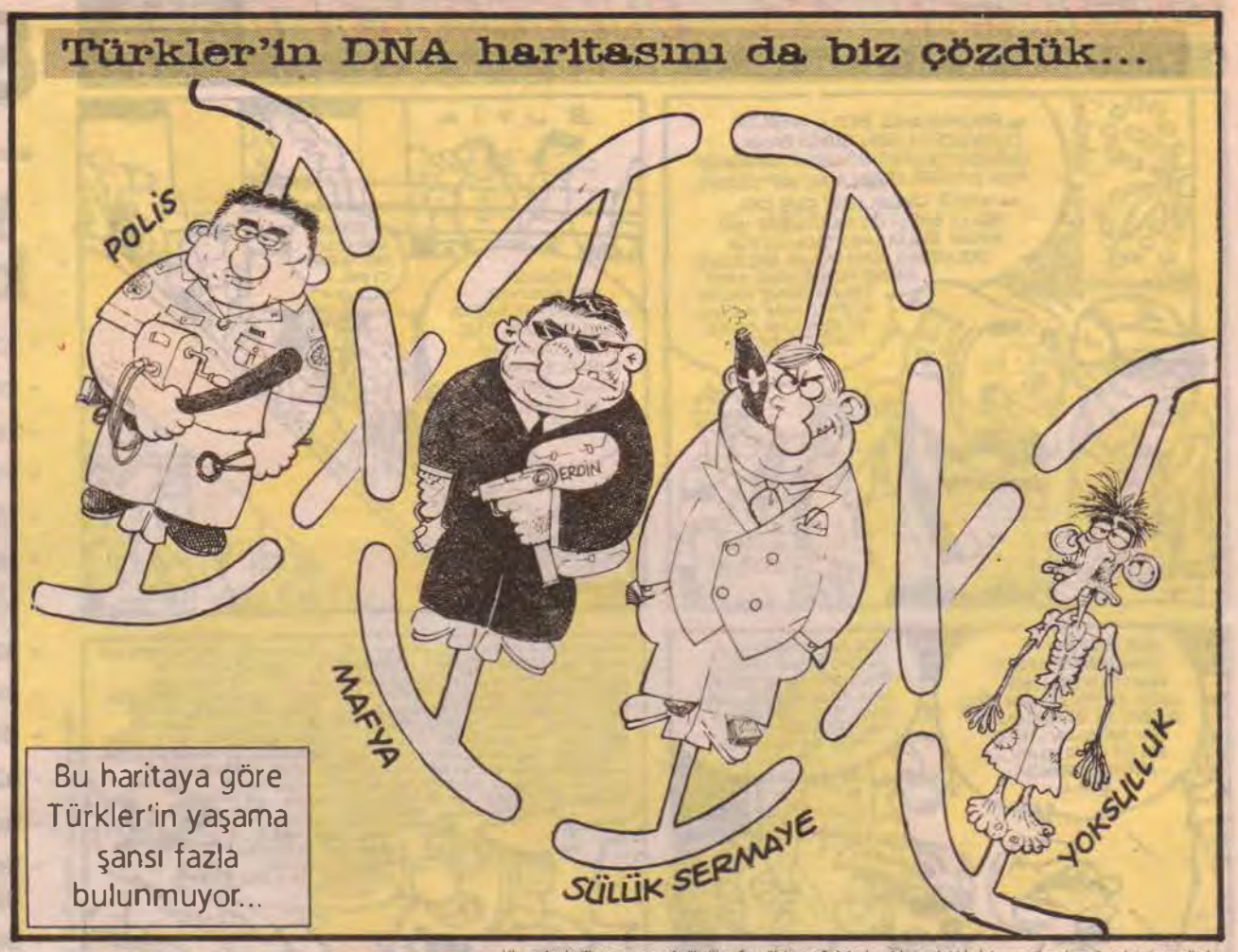

BAZ İSTASYONLARI
yurdum fakiinin yeni ekmek ve kanser kapısı
ULUCANLAR RAPORU
utangaç demokrasi
SİYANÜRLÜ ALTIN
tübitak raporu yazdı, eurogold izni kopardı
MURAT DEMİREL
yeğen, bacanak vurgunu 260+370 trilyon formülü
WWW.SÜLÜ.COM.TR.
o şimdi sanal iktidar
JEEPÇİ-PRİMCİ MİLLİLER
parayı top'tan çok seven top'çular

Ulucanlar katliamı raporunda "katliam" ve "işkence" dolaylı yoldan anlatıldı. İşkenceciler, demokrasiyi yine soldı.

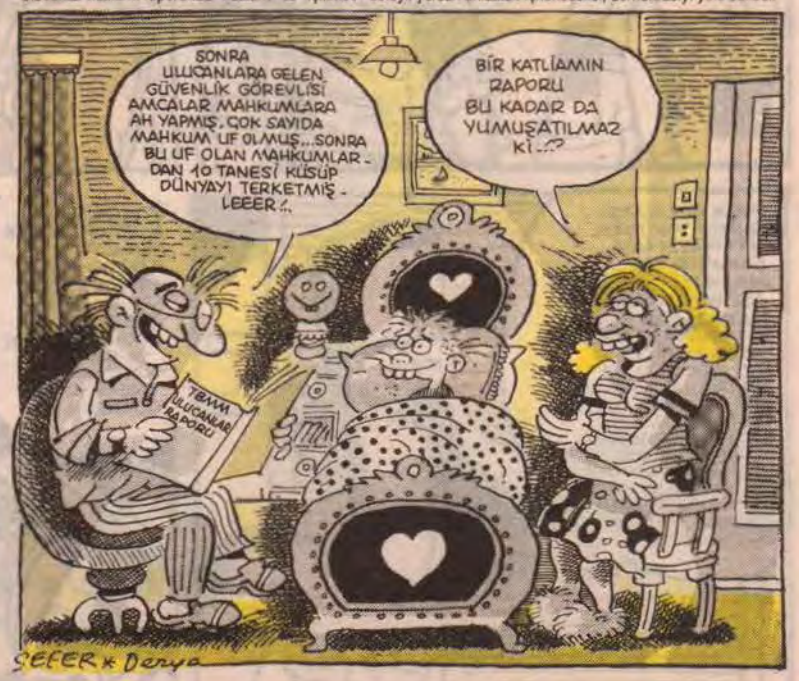

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Akşamsefası

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

2000 MODELİ TİMSAH TİŞÖRTLERİ LEMAN KÜLTÜR'DE...SEVENLERE, GİVENLERE DUYURULUR... BU DEFA RENGARENK LACİSİ, BEJİ, KAHVE, SİYAH, BEYAZ, BEGEN, AYRICA BEL GENİŞLEDİ, ETEKLER KISALDI...TİMSAH SÖZ VERİYOR AMERİKAN, İNGİLİZ, FRANSIZ TİŞÖRTLERİN YURDUM BEDENLERİNİ İSTİLASINA SON VERİLECEK...

Akşamsefası

açık büfe

..met üst..

yurttan s.o.s'ler korosu söylüyor:

- kalpsizleştirildik biz!
- **beyinsizleştirildik!**
- bari orjinal salaklardan olalım
- **yeni bir piramite taş taşıyoruz!**
- allah hepimize ciddi ölümler nasip etsin!
- **yüksek yere ine ine çıkılır!**
- aşk diye diye birbirimizi öğütüyoruz!
- **sabah uyanıyoruz, akşamı anıyoruz!**
- insanlıktan çıktım, geri döneceğim!
- **dünya evi'ne de bre damsız girilmez!**
- az ötesini versene prometheus!
- **hayat bir fiyasko tur!**
- tanrı bize bunca zaman harcıyorsa, bir bildiği var!
- **ben doğarken olmuşum!**
- hayatla aramı yap!
- **ne bileyim ben senin, cama geldiğini, camdan sevdiğini, gönül verdiğini!**
- laf var matkap!
- **mum dübürüne ışık vermez!**
- okula, camiiye, kışlaya şiir sokmayın!
- **hele bir de aylardan temmuz ise!**
- beni param için sevmiyorsun değil mi napolyon!
- **başkasının etinden habersiz aşk yapma!**
- bir yiğit gurbete gitse, kadroda şişkinlik olur!
- **kadersizleştirildik biz!**
- çoktan çıktım ben kadrajdan!
- **hip hop tarzı yaşayalım!**
- burada ne oluyorsa enteresan oluyor!
- **keser, biçer, araklarız!**
- bu hayata maruz kaldım!
- **büzzük, biraz daha büzzük!**
- sineğin yağını çıkarırken bile duyarlı olan sevilir!
- **dört mevsimi bir arada yaşıyoruz: ilkbahar, yaz, karman çorman bahar!**
- üç beyaz'dan ve bir sarı-lacivert'ten kaçın!
- **birbirimizi eğlenme vaadiyle denize itelim!**
- sidharta'da hermann hesse'm sidharta, yeni de çıktı bu gayda! hoppaaa!

tust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

AHAA İŞTE HAYATIMIZI KURTARACAK ŞEYİ SONUNDA BULDUK, ZENGİN İŞ ADAMI NURİ ZAMBAK'TAN ÇOCUK YAPIYORSUN !.. İNDİR DONUNU ÇABUK !..

NURİ ZAMBAK VİLLASI ÇÖP KONTEYNERİ

Paranoya

ŞU BEYFENDİNİN ARKA KOLTUĞUNU İSTER MİSİNİZ?..

AAA, EVET İSTERİM !..

OHH !.. BU BOB MARLEY MODELİ AFRO PERUĞUMLU SİNEMADA RAHAT RAHAT TAKIYORUM... BÖYLECE ALIŞIP YAKINDA UTANMADAN DIŞARDA DA TAKABİLECEM !..

3 aylık kıllı kurabiye kardeşler, avantaya yuvalar arıyolar 2837993

EVET TAKDİR EDİYORUM, SAHİBİNE SADIK HAYVANMIŞ AMA, SALAKMIŞ DA... ONU DA SEN YE İSTERSEN ?..

NEYSE, ALLAHTAN DOLUNAY DEĞİL DE YARIM AY VAR YARIM KURT ADAM OLDUM !...

ALOO NASA !.. YEMEĞİMİZ BİTELİ DÖRT GÜN OLDU !.. ACİL YEMEK GÖNDER NASA !..

NASA

GEREK YOK NASA, BEN ŞİMDİ AKŞAM OMLETİ İÇİN YUMURTA YAPIM İŞLEMİNE GEÇİYORUM... OOHH ! GIPRAŞMA !..

lombak@kernan.com.tr

Akşamsefası

PANTOLON

metin fidan

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

ANAM..! Bİ İNGİLİZ, Bİ FRANSIZ, Bİ DE TÜRK YOLDA YÜRÜYOLAR ABİ..!

KOŞ ÇABUK ...TAKİP EDELİM... BİRAZDAN KOMİK BİŞEYLER OLABİLİR... GÜLERİZ..!

AYY..! ÖNÜMÜZDEN KARAKEDİ GEÇİCEK SERDAR... BİŞEYLER YAP..!

HÖÖÖ!..EVİN YANMIŞ... ANNEN ÖLMÜŞ ... BABAN ÖLMÜŞ..!

HEHE... GEÇİRDİĞİ ÜZÜNTÜ VE ŞOK KARŞISIN - DA BİR ANDA BEMBEYAZ OLDU..!

APARTMAN ADABI DİYE BİŞEY VAR YA, HEM BU KADAR MİSAFİR ÇAĞIR, HEM DE AYAK - KAPLARI DIŞARDA BIRAK... OLMAZ Kİ...

HADİ SELAM SÖYLE BABANGİLE. GENE GEL..!

SAĞOL ABİ, GELİRİM... BİR ÇEKE - CEK VAR MIYDI?..

7

SEN KARIŞMA CANIM... BU ONUNLA BENİM ARAMDA BİŞEY...

İYİ DE BİRADER... ON BENİM ONUM... BİR TERBİYESİZLİĞİ VARSA ÖNCE BANA SÖYLE...

10

PİŞMAN MISIN YAVRUM..?

E HALİYLE... KAARAMAN - MARAŞLI APTULLAA'INKİ DAHA BÜYÜK - TÜ...

HIMM..!

ÖKÜZ BELEN SU İSTASYONU

BAKAR MISINIZ PROFESÖR..! MARS'TA SUDAN DAHA FAZLASI VAR GALİBA..?!

canbarslan@turk.net

barslan@kraman.com.tr

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır,. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

İçerden Direniş ve

Biraz önce bir mahkûm yakını aradı. Mahkumlar gözaltına alındığımızı öğrenince bizim için; **onlar artık bizim yakamızda birer çiçektik, tek tişlik hücrelere karşı direnirken, ölüme giderken bile onları yakamızda götüreceğiz,** demişler... Ansızın içim ürperiyor bunları duyunca..

Ve belli oluyor artık...Bu yaz sıcak, ama çok sıcak geçecek...

Yedi arkadaş, 23 Haziran Cuma günü sabahı Haydarpaşa Tren İstasyonu'ndan yola çıkıp, Ankara'ya kadar yürüyecektik. Zor olacaktı, ama o yol yürünecekti...

Kimilerine göre beşyüz, kimilerine göre altıyüz kilometre yoldu bu..

Şu an gecenin ortası. Durmadan terliyorum. Sıcaktık gölgede otuz dereceydi bugün. Çıldırtıcıydı adeta. Ama sırtımızda çantalarımız yürüyecektik... Sonu ne olursa olsun... Çünkü cezaevlerinde koğuş sistemini kaldırıp yerine hücre sistemini getiriyorlar...Mahkumları birbirinden koparıp sekiz metre karelik hücrelere tıkacaklar; kişiliklerini, insanlıklarını yokedecekler... Çünkü ince ve eskisinden çok daha acımasız bir faşizm geliyor..

Artık ses geçirmeyen duvarların ardına atacaklar bu sisteme hayır diyenleri...

Onbir tanesi biten ve hızla yenileri inşa edilen F tipi cezaevlerindeki hücrelerin duvarlarında ses izolasyonu bile düşünülmüş. Bir mahkumu gecenin uğursuz bir yarısı işkenceye götürdüklerinde, diğer hücrelerde kalanlar, arkadaşlarının arttırılmış çığlıklarını duyamasın diye özel olarak yapılmış...

Tıpkı dışarıda olduğu gibi. İnsanlar arasına görünmez duvarlar örüyor bizleri, ses geçirmeyen... Mesela sokakta, güpegündüz önümüzden birisini alıp götürüyorlar, öylece bakıp bekliyoruz bir an; nasılsa biri müdahale eder diyoruz, ama kimse etmiyor; öyleyse ciddi bir şey değil, deyip; yürüyüp gideceğimiz yere gidiyoruz, ya da o an karnımız acıkmış oluyor, bir lokantaya giriyoruz...Hayat böyle sürüp gidiyor...

İşte biz hem içerde, hem dışarda hayat böyle sürmesin diye, İstanbul'dan Ankara'ya kadar yürüyecektik...

Mahkumlar hücrelere kapatılmasın, insanlar özgürce düşüncelerini söylesin, yazarlar hapse girmesin; parkart asıp, duvarlara birkaç yazı yazdığı, ya da PKK'li olan yeğeni evinde birkaç gece kaldığı için, acımasızca on sene, on beş sene hapse mahkum edilmiş olan bütün mahkumlar bir an önce özgürlüklerine kavuşsun, diye yürüyecektik.

Çok değil, birkaç ay sonra güvenlik güçleri hapishane koğuşlarına girip mahkumların birer ikişer oradan çıkarıp bu hücrelere tıkmak isteyecekler..Mahkumlar buna asla izin vermeyecek ve bu yüzden çok kan dökülecek... Önümüzdeki aylarda bu ülke yine hapisha

Evet, bu ülke hap
yaklaşık 70. Fransa
ne varken, Türkiye'd
ünkü başka türlüsü
kede uyuşturucu re
türüyor...Bu ülkede
ülkede uyuştur

Gerçekteki düna
onları uyuşturucuya
nu arıyorlar...Mesela
Dersim'de halk enç

Bu ülkede uyuşt
edilen yıllık kar yüzm
hapishaneler ülkesil

Bu yüzmilyar dol
Türkiye'ye, hayatımı
insan hükmediyor...
keye barış ve dem
Güneydoğu'da yin
tü hal yönetiminin s
yorlar. Bu bir avuç
mi,gerçek bir demok
de bürokrasiden, or
medyadan kişiler var
hep sürmesini istiyo
tırıncı daha kolay
devlet deniyor bu gi
eskiden...Bu ülkede
yanın en zalim çark
Mumcu'yu ve onun
dürüyor..

Memuruna yüzotu
devlet. Hakim ve sa
ğa, korsanlığa, rüşv
en büyük korsanlığı,
seye bırakmayan çür

Dünyaya uyuştur
şimde yaşamaktan d
Suç büyük olunca, k

Biz yedi arkadaş s
kara'ya kadar yürüd

Ama önümüze bi

Biz yedi kişiydik,
daha alırsanız sizi
adım daha attık; evet
diler... Biz yedi kişiydi

Neden önemsed

Çünkü en ufak bi
kuyorlar. Çünkü bu b
yılmasından çok kor

Oysa korkmalarını
sine sindirmişse ki,
yok. Her taraf yoğun
gibi: SİS...

Bizi engellemeleri

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

...almıştı...Olmuş...

feyhan@leman.com.tr

...n Haberleri Geliyor

...deme gelecek.
...esi. Japonya'da ...aşık 80 hapisha-...pishane var... Ç-...pi. Çünkü bu ül-...a taşınıp götürü-...venlik güçlerinin ...or...
...hâlâ potansiyel, ...okemenin yolu-...da önce gittiğim ...akmıyordu...
...kaçtığından elde ...Tabii ki bu ülke

...nsan paylaşıyor, ...mize bu bir avuç ...vuç insan bu ül-...nesini istemiyor. ...süren olağanüs-...k sürmesini istİ-..., şeffaf bir rejİ-...liyorlar... İçlerin-...den, sermaye ve ...k baskı rejiminin ...kararlıkta uyuş-...nmalardan...Derin ...-Devletin asıl ç-...ra çalışıyor.Dün-...ündürüyor...Uğur ...aydını onlar öl-

...a maaş veren bir ...çiliğe, mafyacılı-...en bir rejim. Ama ...mafyacılığı kim-...üzen.
...yan böyle bir re-...iş duyuyorum... ...k büyük oluyor... ...olursa olsun. An-

...su çıktı.
...z kişi!..Bir adım ...ürüz, dediler. Bir ...adedersiniz, de-...diyiz kişi... ...adar dersiniz... ...dan ölesiye kor-...dalga dalga ya-

...:. Toplumu öyle-...denseden haberi ...k Fikret'in o şiiri

...polise gerek yok-

tu aslında; sitede beş on polis yeter, artardı bile.

Cuma akşamı gözaltından serbest bırakıldık. Bugün pazartesi; çalıştığım dergiden hiçbir arkadaşım beni arayıp, nasıl oldu, neyin var, diye sormadı bile. (Belki haberleri bile olmadı) Birkaç duyarlı, samimi okurum arayıp, geçmiş olsun dilediği kadar...Gelişi: Sis...

Hakan Şükür'ün söylediği en saçma bir cümle bile, bu ülkedeki aydınların tümünün söylediğinden çok, ama çok daha büyük yanlış uyandırıyor!

Neyse biz yine dönelim F tipi hücrelere ve soralım, içerdeki o "ağır suçlular" için mi yapılıyor sadece o hücreler...Hayır,hepimiz için yapılıyor.

Peki, nedir bu kayıtsızlık... Hapse, demir parmaklıkların ardına düşme olasılığımız hiç mi yok...

Resmi araçlarla uyuşturucu kaçıran bu yapıya hiç mi hayır, demeyeceğiz...

Memurunu, işçisini açlık sınırının altında çalıştıran bu anlayışa sürgit boyun mu eğeceğiz.

Ruhumuzu parçalayan, kişiliğimizi ayaklar altına alan ve en önemlisi daha rahat uyuşturucu kaçakçılığı yapabilmek için özgürlüklerimizi durmadan kısıtlayan bu baskıcı ve acımasız düzene, hayatımızda birkez olsun başkaldırmayacak mıyız. Uyruğundaki insanlara aç kalmakla, sahtekar olmak arasında başka seçenek tanımayan bu sisteme, bir gün olsun, yeter artık demeyecek miyiz.

Bu kadar mı akçaldık...

Bugün pazartesi. Sıcaklık gölgede öyle derece. Gidecek başka yer kalmadı. Duvara dayandık. Kral çıplak, herşey görünür: Sasurluk bu devlet, bu devlet Susurluk...

Bu duvarın ardındakileri gösteremezsek, ne yazarsak yazalım boşuna. Hiçbir şeyin, hiçbir yazılarının anlamı yok...

Ve bu ülkede çizilen yazgım beni bir duvarın dibine getirdi sonunda... Bir kere geldiğim bu hayatta kimsenin, hiçbir şeyin kölesi olmak istemiyorum.

Son sözü uyuşturucu kaçakçılarının söylediği bir ülkede hayatımı sonlamak istemiyorum...

Ve ne acı ki bu birkez geldiğimiz dünyada özgürlüklerimizin sınırını uyuşturucu kaçakçıları çizdiyor... Ve bu yapı kendisine başkaldıranları iyice sindirebilmek için onları şimdi de hücrelere atıyor...

Herkes girebilir o hücrelere. Hayatını ve kendisini biraz olsun ciddiye alan herkes...

Burası bir hapishaneler ülkesi, sayılarla pek aram yok, ama bin üçyüz kişiden biri hapiste bu ülkede. Dünyada daha bir eşi yok...

Bakın, oğlu hapiste olan **Hüseyin Erdoğan** yeni inşa edilen hücreleri nasıl anlatıyor : "Bu **hücrelerin amacı ne? Timarhaneleri doldurmak mı? Bir insanı 48 saat yakınız başına bir yere koy, dengesini kaybeder. Konuşma yok,müzik yok, kitap yok,gazete yok.Böyle in-**

sanlık olur mu? Cezaevi müdürü çetelere lafımızın yaptırımı getiriyor, öbürlerine de ceza üzerine ceza. Hiç olacak iş midir? Bunun karşısında sonuna kadar, ölene kadar duracağız. Hepimizi öldürsünler Sokakta hepimizi kurşuna dizsinler, onlar da kurtulsun biz de. Böyle yaşamaktansa yaşamamak daha iyidir"

Polis otobüsüyle bizi önce Kadıköy'deki Hasanpaşa Karakoluna götürdüler... Nezarethaneye atmadılar ama. Polislerin çay içip yemek yediği küçük bir odada bekletildik bizi.

Orada susma hakkımızı kullandık. Ankara ve İstanbul Barosundan avukatlar yanımızdaydı. Daha sonra ÖDP'li bir avukat arkadaş da kabakı aramıza. Bunca kayıtsızlığın ortasında önemsenmek hüzünlü bir sevinç veriyordu bize...

Akşama doğru Kadıköy Nöbetçi Savcılığına çıkarılıyoruz. İfadelerimizi alıyor savcı: Yürümek gibi demokratik bir hakkımızı kullanıyorduk, ama engellendik. Aslında suçlu olan biz değil, bizi engelleyen polislerdir. Böyle şeyler söylüyoruz.

Savcı tereddütsüz bizden yana: Yürümek en doğal hakkınız, diyor. **Ben izin veririm, ama onlar engeller...**

Onlar kim?

Herhalde yaptıkları işten sonsuz sıkılan ve sokaktan sükunetiyle seyredip duran o sıradan polis memurları değil. Bizi gözaltına alan polisler bilmez ki emri veranın kim olduğunu...

Emri veren çok yukarda, çok gizli.Yani kontrgerilla, yani derin devlet... Üniformalıların, savcıların, yasama ve yürütme görevlilerinin de üstünde onlar... Onlar herşeyi bilir. Kimin resmi araçlarla uyuşturucu kaçırdığını çok daha iyi bilirler...

Utanıyorum böyle bir ülkede yaşamaktan.Bu yüzden milli maçlarda içim isteyeye isteyeye rakip takımları tutuyorum... Çünkü milli takımın, ya da Galatasaray'ın kazandığı her başarı bu karanlık ve kanlı örgütün, bu uyuşturucu mafyasının, bu işkence cumhuriyetinin pisliklerini biraz daha örtüyor...

Bizleri savcılıkta ziyaret eden arkadaşlarımızdan öğreniyoruz, neredeyse bütün büyük kanallarda gözaltına alındığımızın haberinin verildiğini... Önemsenmek hoşuma gidiyor...

Hangi kanallar vermiş gözaltına alındığımızı? diye soruyorum. Atv, Star ve Brt kanalları, diyor arkadaşım: Saat başı bütün haberlerde gözaltı haberiniz geçiyor...

Sesimizi duyurduk sonunda, diyorum...

Oysa içimde başka bir acı ürperiyor.

Ne zamandır egemen medyada adımız geçmiyor sevmiyoruz..Biz ne zamandır böyleyiz...

Dünyanın en haklı eylemlerini duyuracak başka bir kanalımız yok çünkü...

Yürümenin yasak olduğu bir ülkede buna sevinmek aslında ne hüzünlü durum..

Köleliğimize karşı çıkarken, bu sistemi yaratan medyada, televizyon kanallarında kendimize bir yer aramak kadar acı ne olabilir...

Neye karşı çıkarsak çıkalım, kendi alanlarımızda ne kadar başarılı olursak olalım, yine de herbirimiz yaralanmış, ezik insanlarız... Örselenmiş... İncitilmiş.

Çünkü varlığımız, çünkü yeteneklerimiz sistemin beklentileriyle, kurallarıyla uyuşmayınca, ne yapsak, ne söylesek, ne çizsek hep yok sayılmışız. Peki, sisteme teslim olmadan insanlara kendimizi nasıl anlatacağız. En büyük sorun bu.

Bir televizyon kamerası çekmiyorsa, üzerinize benzin döküp yaksanız ne olur, Kim duyar sizi, kim anlar, kim savunur... Öyle yok sayılmışlar ki bizi, önemsenmeyi duyduğumuz açlık bir türlü bitmemiş...

Doğruymuş şairin dediği: İnsan yaşadığı yere benzermiş... Ne tuhaf, hem bu sistem tarafından örselenmek, hem de bu sistemi değiştirmek isteyenlerdenim ben de..

Gardiyan, polis, savcı bana iyi davrandıkça içim kanlanıyor, önemsendiğimi görmek bana gizli bir gurur veriyor...

Ve bu gurur alçaltmışlık ve kirli bir acı olarak dönüyor sonra yine bana...

Öylesine beni benden koparmış, beni öylesine örselemiş ki; gururumu, önemsenme ihtiyacımı, beni kıran,yeteneklerimi ve cesaretimi elimden alan bu sistemden karşılanmayı bekliyorum yine de...

Okulda da böyleydi... Beni önce dövüp, sonra da sevip onaylayan öğretmenimi, bütün diğer öğretmenlerimden daha çok sevmem gibi birşeydi bu...

Oysa vaktimiz giderek azalıyordu. Dört bin mahkum çok yakında koğuşlardan birer ikişer zorla alınarak hücrelere yerleştirilecekti. Büyük çatışmaların çıkacağı, ölüm oruçlarının başlayacağı söyleniyordu. Hava gölgede otuz-kırk derece.

Ve kimsenin umurunda değil yaklaşan büyük felaket, olabilecek toplu ölümler...

Biraz önce bir mahkum yakını aradı. Gözaltına alındığımızı duyan mahkumlar bizim için; **Onlar artık bizim yakamızda birer çiçektir; hücrelere karşı direnirken, ölüm giderken bile onların yakamızda gülecek,** demişler.

Ansızın içim ürperiyor bunları duyunca...

Ve belli oluyor artık. Sıcak, çok sıcak geçecek buyaz.

cezmi ersöz
leman.com.tr

*Beraber bildikte **İstanbul**'dan **Ankara**'ya yürüyeceğim diğer arkadaşlarımın şunlardı: **Suavi, Şanar Yurdatapan, Şaban Dayanan, Ayhan Sağcan, Suna Aras...**

*Uyuşturucu kaçakçısı **Hüseyin Baybaşin** mahkemede verdiği ifadede ve basına yaptığı açıklamalarda: **Yurtdışına gönderilecek uyuşturucular askeri araçlarla taşınıyordu,** demişti.

* 15 Temmuz Cumartesi saat 18:30'da **Altınoluk**'da **Üniversal Kitabevi**'ndeyim.

Kırık Lebleb

ŞUAT ÖZKAN

KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

Karnen kötü diye üzülme, evden kaçma, sakın ama sakın intihar etme... (Lütfen)

Bu yollardan geçmiş Leman'cı Abi, Abla sözü...

Ey Öğrenci!.. Karnen kırık olabilir... (Hocadan) düzelir..
Kalbin kırık olabilir... (Hayattan) geçer...
Kolun kanadın kırık olabilir... (Babadan) iyileşir...
Yeterki bisikletten düşüp kafanı kırma (Lemandan)
Ortaokul, Lise öğrencileri...
Kötü karnenizin bir fotokopisini bize yollayın... Bisikletleri kapın...

Not: Karnelerde tahrifat yapmayın çocuklar... araştırıp bisikletleri teslim edicez..

Adres: Kötü Karne. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu - İst.

grafiler Fatoş

- Baba! Öğretmen dedi ki; gelecek yıla kadar durumumu düzeltmezsem sorun senin gibi olcakmış!

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Kaan Ertem

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dinim bilim!

Yakında herkes eşit doğacak!

İnsanlar arasında en temel eşitsizlik olan sağlam-sakat, akıllı-akılsız gibi ayrımlar ortadan kalkacak.

Çünkü anadan doğma hastalıklara, sakatlıklara neden olan genlerin değiştirilebileceği açıklandı.

Bu demektir ki insanlar arasındaki en temel eşitsizlik tarihe karışacak.

Tabii bir şartla.

Genetik bilimin nimetlerinden sadece zenginler değil, tüm insanlar yararlandırılırsa.

Genetik adalet için sosyal adalet gerekli.

Sosyal adalet için sosyalizm gerekli.

Zaten sosyalizm anadan doğma eşitliksizliklere bir isyan değil mi?

Gerçi sosyalizmin ana konusu anadan doğma ekonomik eşitsizliktir.

Ancak bundan da önemlisi anadan doğma bedensel, beyinsel eşitsizliktir.

Çünkü anadan doğma fakirin sonradan zengin olma ihtimali az da olsa vardı.

Ama anadan doğma zeka özürlünün sonradan normal bir zekaya sahip olma ihtimali hiç yoktu.

İşte genetik bilim insanlar arasındaki bu en temel eşitsizliği ortadan kaldıracak.

Böyle olduğunda hayat yarışı eşitler arasında bir yarış olacak.

Eşit doğacağız; ama kendini geliştirmek için kim daha fazla çaba harcarsa o öne geçecek.

Anadan doğma kollan-bacakları olmayan bir insan ile herşeyi sağlam bir insanı hayat yarışında yarıştırmak gibi insafsızlıklar son bulacak.

Böylesine insafsızlıklar "Takdiri ilahi, kader, alın yazısı" diye açıklanıyordu.

İnsanların eşit doğamayacağını anlatmak için "Beş parmağın beşi de bir olur mu" deniyordu.

Bunlara karşı "Beş parmağın beşi de bir olmalı" demişti sosyalizm.

Yakında beş parmağın beşini de bir yapacak bilim.

Bilime taparım; bilimdir benim dinim!

Akşamsefası

çizen: Galiptek

Elime bir bardak içki tutuşturup beklememi söyledi.

NİYE GELDİMKİ BURAYA...NİYE BEN...BU SAKIN HER ZENGİN KIZIN GÖNLÜNDE BİR SERSERİ YATAR AMA SONRA DOĞRU ADAMLA EVLENİR FANTAZİSİ OLMASIN...BU KAZIĞI DAHA ÖNCE DE YEMİŞTİM AMA HİÇ BİRİ BU KADAR ISMARLAMA OLMAMIŞTI...ASLINDA, HER AY BEŞ GÜN BOYUNCA KAN KAYBEDİP DE HAYATTA KALAN HİÇBİR CANLIYA GÜVENMİYECEKSİN... YILLARCA BİR KADININ ELİNE BİLE DOKUNAMAMIŞKEN BURAYA GELMEK AKILLICA BİR ŞEY DEĞİL. HEM DE HER ŞEY ÇOK GARİP BAŞLADI...

O GELMEDEN GİTMELİ, BU DA HAYATTA İÇTİĞİM EN BERBAT İÇKİ...

HA!

5

A.

NE GARİP BİR KADIN, NE GARİP BİR EV?..

KABUS BU...UYAN... UYAN!

Uyanamıyordum, bir resimden onlarca kadın çıkıyordu...

Etrafımda her boydan, her çeşitten kadın vardı...Korunmak için yere kapandım, daha fazla dayanamadım. bayılmıştım...

Kendime geldiğimde bir yatakta bağlıydım...Çırılçıplaktım...

Bağlı olduğum ipler esnekti canımı yakmıyordu, özel yapılmıştardı...

HEY! NERDESİN?.. KADIN!.. HEY!..

KİMSE YOK MU?!

Acaba elinde bir bıçakla mı, bir kamçıyla mı gelecekti? Bir ara kapıdan geçtiğini gördüm...

HEY...DUR, KADIN DUR!.. AMAN ALLAHIM, O BAŞINDAKİ ŞEY DE NEDİR ÖYLE?..

Bıçağı da, kamçısı da yoktu ama kafasında o şey vardı...

Devamı 12. sayfada.

Akşamsefası

Baş tarafı 11. sayfada...

Memleket Hikayeleri

NİHAT GENÇ

Terminalden terminale koşturuyorum, sadece geçtiğimiz ay, Edirne, Malatya, Adana, Çorlu, gittim, geldim. Şöyle doya doya öten bir horoz görmedikten sonra, ne çıkar Anadolu'yu görmekten!

Binlerce yıldır dağ eteklerinde yaşamış yüzlerce ilçe, kasaba, dere yataklarına inliyor. Ne çok seviyorlar dereyi, içine girecekler sanki, kudretten biten, kavak, söğüt, zeytin ağaçları, başka kavimden tek bir ağaç türüne yer açmıyor. Suyun ninnisiyle yavaş yavaş geliyor gece. Cumhuriyetle dere içlerine doluştuk, dağ yamaçlarından seyretmek daha güzel değil miydi? Birkaç aya kalmaz bir haber daha duyarız, sel götürdü, koca kasabayı. Kuru otların hışırtısını küçük kaya çakılları dinliyor, kuru kuru gevenler (Anadolu'nun ünlü dikenli otları), sığır kuyrukları (yol kıyılarında sarı çiçekli) nöbet tutuyor, açmayın kalbimi yanarsınız, der gibi.

Büyük şehirlerinizi istila etmiş, hepsi aynı biçim, aynı tabirkadan çıkmış çatı kiremitleri. Sevimsiz, zevksiz, bütün illere-kasabalara rengini vermiş. Tüm hatıraları yokeden duygusuz bir çatı, örtmüyor, yoksediyor. Çatılarda çirkin bir felaket, ikinci bir tüfü yok. Çünkü kaplı damlar da olmasa, aynı kiremit çatıdan milyonlarcasını görmek, kusmak geliyor. Tarihin bu en güzel topraklarına yapılan eşşek şakası 4-5 katlı apartmanlar! Anadolu'nun coşkusunu, türkülerin nağmesini, toprağın kokusunu unutturan laf kalabalığı gibi milyonlarca beton kalabalığı. Tanrım, bin yıl sonraki arkeologlar putperest gibi bu apartmanlara tapındığımızı sanacak! Ve apartman altlarında soğuk, koş, işyerlerinin tıkış tıkış dizildiği pasajlar, insanı sinirden deli ediyor. Hangi günahı işledik ki, tarihin bu en çirkin canavarlarından her şehrin göbeğinde onbinlercesi var, kovsan da gitmezler, yıktan da başedemezsin. Pasajlardan daha gaddar bir canavar yok, ölü yiyici oyuklar! Çatısından bodrumundaki çay ocağına, helasına kadar körü körüne bir izdırap mağarası! Şehrin kalbine batırılmış kör dikenler!

Akşam serinliğinde kasabanın çay bahçesinde tartışıyoruz. 10 yıldır hiç çatışma çıkmadığı halde, koruculer, dizlerinin arasına kelepçeleri almış, uyuşuk gözlerle dinliyorlar. Hemen şu tepelerin ardında tarih boyu hiç kullanılmamış taşlarla dolu ne çok tarla... Bin yıldır oturuyoruz, henüz bir yarası hiç kullanılmayıp taşlara terkedilmiş devasa bir toprak parçası. Rüzgar bile bir avuç toprak savuramıyor taştepelerden, müebbet cehalete mahkummuş bu tepeler hala bizim. Ecevit'e katılıyorum, taş toplayıp tarla açsınlar. Ne olur sanki, şu kelepçeli tutukları gibi, kederli bir ağacın dallarından tutsalar! Pasaj içlerinde WC'yi gösteren küçük teneke tabelaların kirli beyaz rengi, herkesin gözbebeği aynı renk!

Bolu Tüneli çökmüş, depremde bir daha çökmüş. İkisini de siyasal iktidar gizledi, iki yıldır Bolu Dağı'yla uğraşıp nihayet çift yol yaptılar, tünelden umut kesildi, katrilyonlarca para sokağa döküldü! Basın yine sustu. Siyaset değil, kayık sefası. Tartışması Özal döneminde başlayan hızlı trenin ilk ayağı Ayaş tüneli, ses-soluk yok, ne oldu derneden. Nurol inşaat yarıya kadar gelmiş, katrilyonlarca para harcandıktan sonra, "kark" değil diye, tünel yanda bırakılıp vazgeçilmiş! Basın susuyor, dünyanın haberi yok! Mimar odaları siz de mi susuyorsunuz, sen de mi Brütüs! Ne diyelim, inat etmişler kimse insafa gelmeyecek.

Adana'ya kaçıncı gidişim, ilk gidişim 1980, sokaklarında eli bıçaklı, bitirim, yakası bağrı açık binlerce höt-kulak kesen kirli kara suratlı başkınlar nereye gitti. Biçimsiz, yırtık şalvarlarıyla cadde kenarlarında akşam saatlerinden sabaha dek iş tutan onbinlerce sefil, şişko kadınlar yoklar. Belediye helalarından daha çirkin yüzlerce pavyon, gazinoyla Singapur'a benziyordu, artık değil!

İşte otuz yıldır su var, Keban'ın etrafında hala ot, böcek yok! Türküleriyle adını duyduğumuzda gözlerimizi yaşartan Harput! Elazığ'ın hemen yanıbaşında Harput kalesinden rüzgar her gece bir taşı tambur nağmesiyle düşürüyor. Her ziyaretçinin adımları üç-dört taşı daha uçuruma sürüklüyor! Sadece eski kale içlerinde, eski şehirlerde yaşayan, tozdan ince, kemik rengi, pudra toprağı, rüzgar uçuramıyor. Avuç avuç insanın yiyesi geliyor bu incecik toprağı. Çocuk sahibi olmak için kadınlar yiyormuş zaten eski türbe duvarlarını kazıyıp. Tarihin bu en muhteşem kalelerini insanlar, atlar, develer, kervanlar, geniş alınlı paşalar terketti. Tek tek taşları da terkediyor, bu incecik toprak, tarihin ruh heykası gibi, terketmiyor. Biraz daha ufalmak, tavada biraz daha kavrulmak için, tahta kaşık gibi adımlarımızı bekliyor! Böyle bir diyar bulmuşuz, ne tez unutmuşuz.

Malatya, hayal kırıklığı, çirkin bir şehir, Otogan modern, havalı. Özal'ın kurduğu Houston hastanesi, cici üniversitesi ve şehir girişinde yeni açılan iki büyük alışveriş mağazası, modern! Laik şeriatın kanlı çatışması büyük mağaza önlerinde sinsice devam ediyor, OYAK'ın dev mağazası sinek avlıyor. Eski Malatya, Malatya'nın birkaç kilometre dışında, eski Osmanlı, Selçuklu eserleri hem bakımsız, hem de çirkin ucuz yapılarla kuşatılmış. Kaysıdan başka tek bir tür ağaç yok! Dondurma çeşidinde, pastada kayısın kullanamıyor, çirkin ambalajlarla vitrinlere dolduruyoruz, bir hoşalı yapılıyor kuru kuru, bir lokumunu yapmışlar, kayısının entegre tesisleri yok, çiş çiş toplayıp, çiş çiş satıyoruz. Kıraç dağların eteklerinde kayısı ağaçları cehaletin felaket tellalı gibi, birileri hala Çankaya köşkünde şeref madalyaları alıyor! Ne diyelim Allah daha beterinden saklasın.

Liseli bir çocuk, "Malatya'nın ünlüleri çok meşhurdur" gibi övünesi bir cümle kuruyor. Papa'yı vuran Ağca, Ahmet Emin Yalman'ı vuran Hüseyin Üzmez ve Oral Çelik'in deliarık özelliklerini övüyor. Ben de büyükşehirden sözediyorum, bir hafta önce Kızılay Meydanı'nda travestiler ellerinde bıçak polise saldırıya geçmişti, polis arabasını tekmeleyen travestinin lakabı, Malatyalı Tuğçe, diyorum. Eskiden kabadayıları, külhanları olurdu büyükşehrin, artık, gözü dönmüş, polise, halka dayılık yapanlar, Malatyalı Tuğçeler!

Osmanlı'nın İstanbul dışında iki-üç güzel şehrinden biri Edirne! Nüfusu yüzbinin altında. Dünkü küçük kasaba Çorlu, üçyüzbini geçmiş. Tarihimizin bu en klas yapısı, mimarı şaheserimiz Selimiye, birkaç kilometre etrafında alt-yedi asırda, dualyalı, tükürle, sabırla oluşmuş iri ufaklı camiiyi, hamamı, çarşısı kolluğunun altına alıp, yoksulluk ve yalnızlık içinde, başını kaldırmış küskünce Anadolu'ya doğru bakıyor, gelen var mı? Haniar, hamamlar mücrim gibi ürküyor.

Yoksulluğuna, cehaletine rağmen Selimiye, kimseye vermek istemiyor kutsal emanetleri. Acısını içine basmış, belki, çok sonra gelecek başka bir kavmi bekliyor. Bu muhteşem şehir, basit bir kasaba olmuş? Nasıl olmuş, ağlarsın. Hesabını bu dangalak sağcılardan mı soracağız, acısını hiç çekmemiş insanlardan hesap sorulabilir mi? Selimiye'nin gölgesine sığınmış küçücük camiler, eski evler, her gece göklere usulca üfleyarek söndürüyorlar yıldızları, minarelerinden başka yıldızı kıskanır gibiler! Kirik dökük üksüren taşları, artık ses vermiyor. Ses vermiyor, dedelerimizin kırmızı sarmalı, yeşil, mavi çiçekli, pembe, üç kitanın üptüğü etekleriinden! Hangi yolcu, kirli havlusuyla bohça gibi bağlamış eski mutlukları, artık ağlasan da başında, bir tek damla su vermiyor. Ağırbaşlılığından çeşmeler de kimseye etmiyor şikayet. Ah, annemin beni doğurup hôllükde büyüttüğü Anadolu'nun güzel çocukları, her taşı gurur dolu gözlerin gizli yaşlarıyla dolu Selimiye'yle yollarımız ayrılıyor! O ünlü otoban, bu yüzden mı şehrin beş-on kilometre ötesinden geçiyor. Hangi taşına baksanız buğulu aynalar gibi, geniş alınlı paşaların, dervişların, kendi halinde insanların yüzlerini değil, fr dönen küçük sineklerden başka birşey görmüyorsun. Ey milli laharalar, milli aptallar, bu topraklarda Türk bayrağından daha yukarda bir değer varsa göklerde, o da Selimiye'dir, öyle ağır bir gurur taşıyor ki, onu, ondan başka taşıyacak kimse kalmadı içimizde!

Diyarbakır'da Ergani-Kulp maçı, Er-ga-ni, Er-gaa-ni diye bağıran Ergani taraftarları "Kulp"la dalgasını geçiyor, çünkü onlar bağırınca komik oluyor! "Gulp... Gulp.. Gulp.."

Onüç yaşında bir garson çocuk, "abi ne olur benimle bir bardak çay iç!", etrafımı saran gençlerden sıyrılıyorum, "beni tanıyor musun?", "Hayır!", "Niçin benimle oturmak istiyorsun?" Gülüyor, ses vermiyor! Çaşkınızı içiyoruz, muhabbete giriyor: "Abi ne güzel, biraz daha gideceksin!", gülüyorum, tekrar yüzüme: "Ne mutlu sana birazdan İstanbul'a döneceksin"... Hayatım boyunca bu denli acı bir kırbaç yemedim yüzüme! Cehalet, kalkınma masalının şerbeti olmuş. Tünel açacağız dediler, katrilyonlar uçtu, baraj üstüne baraj, üyüzü geçti, ülkenin en işsiz mesleği ziraat mühendisleri, nüdeer santrale razı gelsek, hadi beş tanesine izin verdik, desek, otuza kadar çıkarlar, yine elektrik kesintisiyle, sayılarını barajlar gibi unuturuz.İşte Hasankeyf! Kaçbin yıldır güneş yüzü görmemiş eserleri on günde baraj altında boğduruyorlar. Bilga Kağan'ın abidelerinden tek taş olsaydı, ayrı şeyi yapanlar miydi? Yapardı, örnek mi, işte Selçuklu eserleri. Ancak, baraj yapanlar solcu müteahhitler olsaydı, karşı çıkarlardı. Tarihin ihanete uğradığı bu denli şanssız bir coğrafya parçası oldu mu? Baraj olacak, bok mu olacak, işte Keban, ne bir ot, ne bir böcek kıyısında. Köpek tüccarlar ne çok şey istiyor bu cinler; masallar ülkesinden, üzülerek önünden geçeceğimiz bir kirik çömlek bırakmadılar. Kalkınma değil, av partisi. Dağlar, taşlar, ovalar yağma Hasan'ın yağmacı milli tüccarları; bu yüzden mi her açılan höyükde kemikleri dahi korkudan birbirine sarılmış, ölülerin! Ayakları taşa çamura batmış, Anadolu köyünde testiden su içarek büyümüş bu insanlar, siyasetçi olduğunda, neden önce kendi toprağını, kendi namusunu satıyor. Onbin yılın fatmasının, rüzgarının, zelzelesinin düşüremediği o taşları, bir götü boklu müteahhit borsada satıyor, işe yaramaz kürek mahkumu köle bir zenci gibi denize atıp boğduruyor. Yeminle inat etmişler, bu ülkede güzel birşey koymayacaklar. Kalbinin en ince teli titriyor Anadolu'nun.

Malatya Banaz'da bir fıkra anlatıyor bir genç, anne, çocuk, baba, dut toplamış yiyorlarmış, baba oğluna, oğlum "dut ye de dutun büyümüş" demiş, anne de kocasına dönüp. "Biraz da sen ye, herif" diye söylenmiş.

Eskiden yatağını, yorganını alan yoksul halk, çaresizlik içinde İstanbul'a göçüyordu. Göçün rengi değişti. Anadolu gençliği gözü dönmüş bir hırsla İstanbul'a göçüyor. Memleketinde, kasabasında oturmak isteyen bir tek genç yok. Tanıdığım, konuştuğum tüm genç kızlar, hayallerini, istikballerini İstanbul'a göre kurmuş. Sadeliğin, kendi halinde olduğu imajı ölmüş, uçurum gibi İstanbul düşlüyorlar. Kaba muhafazakarlık sosyal dokuyu hiçbir gencin duygularını yeşertmeyecek şekilde tarihten kazımış, hergün tavada kızaran balık gibi beton caddelerde boşu boşuna turlayan

Devamı karşı sayfada

Akşamsefası

Karşı sayfadan devam

gençler, başka bir rüya bilmiyor. Hayata dair tüm duygularını öldüren bu şehirde, derin bir sarsıntı, korkudan kaynaklı büyük bir kaçmak nidası. Hep birlikte aynı cümle gençliğin ağzında: Buğulanıyoruz burada!

Büyükşehri düşleyen genç kardeşlerim, burada Metristeki tuğlalarla dolu. Dut yiyin de önce, biraz durumuz buyursun! Sonra gelin! En yalkavi şairlerin en ilkel istismarcılarına kapıp, Hisarım-gazinu edebiyatı ortası bir şevkle düşenmiş, bizimci, Anadili, Refahlı müşavirliğe hızla parçalıyor, dağılıyor, kapanıyor. Çanakları, pırıltıları gelişmiş Özal'ı nasıl sevmezsiniz Özal'ın iktidar olduğu 1983'den beri, un, bulgur, lahana, patatesi bu bin yıllık sofrayı terkettiler. Günboyu, kızgın güneş altında betonarme gölgede mıy mıy oturup, uyuz uyuz ayaklarını kaşıyıp, bir cuma namazı için üç saatini abdeste, oyalanmaya harcayan esnaf gitmiş, para hırsıyla köpürmüş başka bir ırk Anadolu'yu istila etmiş. Cumayı iki rekat kılan, sünnetleri bırakıp, dükkanının başına dönüyor. Hali vakti yerinde, kalender, mütevazı bir müslüman görmek imkansız. Şehrin motor kurumlarında, partilerinde, tartışmalarında, uydurulk yerel kanallarında hep onlar, bağırıyor, çırpınıyor, birbirlerini yiyor!

Anadolu'nun her köşe başını tutmuş dalları nerede? Anadolu kaynaklarına rahatsız veren, parazitinde, çarşamba sebze pazarında günlerini sığınıcılar çıkaran harami, kara yüzlü, dalları yok. Bence, dalları da "kalemiyorsa" balta, gürboyu alıcın kanşında oyalanıyorsun!

Dört-beş katlı çirkin apartmanlardan herhalde on milyon tane yaptık, aynı sıva, aynı beton, aynı çirkinlik, doymadık, doymuyoruz, ölüm kusan devasa, hantal tarihsel gibi nerde heyeti dair bir eski doku, bir eski zaman nesnesi, bir tutam ot var, yerlerine dizilip şehri, kasabayı birkaç yıl içinde canavarlaştırıyoruz! Bütün arsadan çoğunlukla-estetik bir parsik yeniçağ ahalisi büyükşehirlere kovalamak.

Anadolu kasabalarına kargalar kartalaşıyor. Nasıl acıklıyorlar! Beş yıl önce Samsun'da, on yıl önce Karadeniz kıyısı kargadan geçilmez idi. Bir bilen yok mu? Kargalar neden yok oluyor. Cinler, periler, türbeler, kervansaraylar değil de sanki, kargalar gidince, masal işte şimdi bitiriliyor!

Bursa, Eskişehir, Sivas, nereye gidersem, başarılı, meslek kuruluşlarından içeri sokmak istemiyorum, öğrencilerin başarılı eserlerinin sergilendiği, Atatürk büstünün arkalarına bakarım, bir editörlük alışkanlığı, hani, güzel işler var da biz görmüyor muyuz diye. Kayseri öğretmenler kolejinin duvarlarında öğrenci çalışmalarını izledim, aha gelsin gidiyoruz bu dünyadan, lerk yıllık ömrümde bir natürmort görmedim. Sanayi nefesini kurulmasa yüzelli yıl geçti, bir natürmort besisi sıvıyorsu, şöyle tadından çatlama bir üzüm tanesi, balı akan bir kavun dilimini resmedemedik. İstanbul'a gidiyor bu çuvallar, post modern çalımlarından geçilmiyor. Bak kardeşim, bana basit bir ayvayı resmet, şöyle bakınca diyeyim ki, işte ayva! Nasılsın varoluşunu çözemezsek ölümünü, ölümsüzlüğünü kamasanı, binbir çeşit düz anlatığını anlatma hakkımız olmaz. Galiba çıadırları şeyin kendi şiirin yazacak evlen, dünyalan olduğuna kimse inanmıyor.

İşte üniversiteli gençler başına toplanmış, bunları anlatıyorum, tartışıyoruz, dağının, taşının resmini yapamıyorsun. Erciyes'in Pınarbaşı yaylasından görünüşünü resmet, görelim. Ortasayasında sakallı ağarmış bir adam, neler oluyor burada, diye başını sokup, laflan anlamaya çalışıyor. Ademcağız bir müddet daha dinledi, sıkıntıya girdi, baktı, olacak gibi değil, lafın nerden gittiğini de anlayıp, araya girmiyor. ortaya bağırdı: "Bak evladım, Allah devletin elma düşmesin, hastanesine düşürmesin, ben başka laf bilmem!" deyip, kayboldu!

Allah şen de, resmi de cumhuriyetin, devletin elma düşürdü. kolek şirket, kolek kayıt resimlerine kakıldılar, şimdi gençle, yemiyor bu kolek şiirleri, okumuyor, heyecan, coşku duymuyor!

Bin derdi, bin çilesi olsun, ama şöyle kadın edasıyla yürüyen bir kadın görmedim.

Yurdumuzun her bir köşesini çirkinliğiyle bütünleştiren 'üniterleştiren' kelebek kadar hafif, mum gibi solgun, sünger parçalarından oluşmuş ekmek! Hiçbir yöremin, fırınının o kasabaya rengini, ruhunu veren, patlayarak, köpürerek kabaran kızarmış ekmekleri yok artık. Uçsuz bucaksız dağlarda en uzak şehirlerde de aynı ucuz, basit ekmek!

Alın rengi başaktan kefen bezi gibi solgun renkte ekmek yapmayı nasıl becerdik. Tonlarca ağırlıkta değirmen taşının çiğneye çiğneye aşındığı buğday tanesinden kağıt helvasından hafif, ot, saman gibi ekmek yapmayı nasıl becerdik. Buğdayın taştan topraktan dahi bol olduğu bu topraklarda birileri hınzır köpek neşesiyle avuçlarını salyasıyla oğuşturuyor olmalı. Nerde görsek, tarih boyu öpüp, başımıza koyduğumuz kutsal sofranızın en mübarek nesnesi. Anadolu'yu terkediyor. Yeni yetişen nesil, ekmeğin işte böyle basit birşey olduğunu sanıp, gösterdiğim öfkeyi-tepkiyi şaşkınlıkla izliyor, "ne diyor bu adam". bir ekmek için neden vahşiler gibi bağırıyor! Anadoludaki gençlikle aynı ufku, aynı saati göstermiyor gözlerimiz.

Gezdiğim tüm üniversitelerde tek bir hela kapısı olmasın, PKK'yla MHP'nin kûfürleşmesiyle, dolmasın. MHP'liler hela kapılarında da üstünlüğü sağlamış durumda. Eskisi gibi .ik-.m çizimleri pek yok, TV'len'miz bu açığı kapamış durumda. Üniversite helasında gördüğüm en ilginç atışma şöyleydi. Bir çocuk uzun bir makale döşenmiş, "iç barış", "demokrasi" lafları geçiyor, ("iç barış" kavramından anlıyoruz ki, HADEP'li) içimden, ne yapsın çocuk, gazetesi sürekli kapablıyor, dedim. MHP'linin tepkisi ilginç: Tüm bu makaleyi örtecek bir şekilde koskocaman bir MHP yazmış, "bokuyla". Bu boktan, püsürükten muhabbeti ben de sevmiyorum ama, hani kanlanıyla yazıyorlardı eskiden. Gazetelerinde MHP asla eleştirilmeyecek yasası çıkartan Aydın Doğan duymasın, halkın tek serbest kürsüsü hela kapılarına da sansür koyup, CNN'leştirir.

Sümela Manastın'nda binlerce yıldır parçalanmış, kazınmış freskolardan birazcık görünen resimlerin üstüne dahi yazmışlar: MHP! Gidin, görün! Ne diyelim.. Teşşekkürleeaar Türkiye.

Şu sosyolojik cümlemi ispatlamam için kalın bir kitap yazmam gerekir, ama inancım tam: "Taşraya barbarlık, zihinsel köylülük ve kaba muhafazakarlık üniversitelerin açılmasıyla girdi!"...

Yanıbaşında şeker fabrikası bulunan bir kasabada anlattılar. Kadınlar yoksulluktan, şeker çuvallarını yıkayıp çoluk-çocuğa iç donu yapıyormuş, çuvalın üstünde de bir yazı: net 70 kilo! Bir gün, camiinin hocası secdeye varırken, şalvarı söküldüp kaymış. Arkadan şu yazı: Net 70 kilo!

Cinler, periler, kurtlar, kuşlar, Kılıç Aslanlar, Alaaddin Keykubatlar gittiler. Anadolu'nun korkunç derin ağzında bir kaç çürük diş kaldı, o da Selçuklu'dan. Taş, kum, çakıl erimiş kümbetlerde, türbelerde. Kutalmış Süleyman hala buyruklarını yağdırıyor çamurlaşmış taşlarda! Bu çift kartal başlıklı komutanlar bizimle aynı rüyanın tarihinde yatmak istemiyor. Hemen üç-dört metre yanında, dört-beş katlı beton yapılarla kapatılmış, dışardan, uzaktan görünmüyorlar. Bu denli ucuz, yalaka binaların, soylu, gururlu kartal bakışlarını aşboğını görmüş olsaydı, birgünde İzzik Ovası'nda atlıyüzbin haçlı'yı doğrayan Kılıç Aslan, bir götü boklu müteahhitin birgünde yaptıklarına şahit olsaydı... Kahrından tozlu tozlu dumanlar çıkarıyor kervansaraylar, minareler testi gibi küçülmüş. Ateş parçası kan kırmızı kiremit taşlar göz göz oyulmuş. Anadolu'da birkaç Selçuklu eseri de öküz belediye başkanlarının, ucuz müteahhitlerin sırtlan iştahlarıyla sıkışbılmış, görülmüyorlar ve siyasal güçlerini, hela kapılarına boklarıyla kutsal simgelerini yazan gençlerden alıyorlar.

Açsak kapısını türbenin, Ortaasyadan kopup gelen milyonlarca atlısına yine emirlerini yağdırır mı, üç garson, iki kara yüzlü komi kaldı elinde, olsun, ellerinden her iş gelir! Artık neyin tarihini yazsın. Kırşehir'de yol kenarına çömelmiş Aşık Paşal Yarılmış duvarlardan hepimizi boğacak bir nefretle bakıyor eski coğrafyanın padişahları. Bahçeler, türbeler, surlar, bin yıldır bir taş su serpilmemiş. Halk dilinde "kibrit kavağı" denilen suyla bir haftada boy veren kavaklar gibi ucuz binalar. Halk dilinde dallanıp budaklanan, budaklandığı için işe yaramayan kara kavak gibi, kara kara müteahhitler. Bu müteahhitlerin çocukları ülkesi, tarihi, masalı hiç olmayacak. Ne diyecekler çocuklarına, kalbur zaman içinde, develer tellal iken, bir ülke varmış! Sular götürmüş! Sudan ucuz, müteahhitler götürmüş. Vatan değil, müteahhitlerin şöminesinin önüne serdikleri post.

Ünlü bir işadamıymış adı Süheyl mi, ne bok unuttum, İstanbul'da bir müze kuracakmış, müzenin en değerli parçası Michael Jackson'ın şapkası, ekranda şapkayı okşayıp övünüyor, gurur duyuyor! Herhalde, Selçuklu sultanlarının türbesindeki kurnan hastalığa iyi geliyor diye çiğ çiğ yiyen köylü halkımız da şapka çıkartır bu cahilliğe!

Coğrafyamızın en güzel bahçelerini "ordu" kapmış diye bir geyik vardır, şimdi, üniversiteler orduyla yarışıyor. Uludağ Ü. dağın eteklerinde, on dakikada dağda kayboluyorsun, çimenler üstünde gençler renkli kelebekler gibi. Çukurova Ü. Seyhan gölü ve ormanların içinde, kaç tane güzel üniversite gördüm, talebi mi oluyorsun cin mi oluyorsun, üniversiteye mi gidiyorsun, masala mı gidiyorsun. Karadeniz'in hemen kıyısında kapkara çamlar ve kaplarımızı toprağın içinde Karadeniz Ü. Birbirinden güzel köşklerde "bilim" olur mu artık, genç kızlar delikanlıların, haremleri gibi. Yemişler, içmişler, eğlence

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

"UNPLUGGED" isimli karikatür albümüm çıktı! Yani çıkmış olabilir... İlk üç kitabın seçmesi ve biraz da yeniler... Gazete bayilerinde de bulabilirsiniz...

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan devam

Memleket Hikayeleri

başlamış, neler duyuyorsun neler, duyduklarımızı anlatsak, durur akan dereler. Niye anlatayım, Harun Reşidler'in magazin yazarı mıyım? Eğlence başlamış, hepsi şahbaz, hepsi ayyaz!

Son beş yılda ülkemizdeki en azgın büyüme, üniversite bütçelerinde oldu. Basın susuyor, denetleyen yok, karışan yok, kırmızı halılar döşenmiş, sofralar donatılmış. Bir beş yıl sonra dünyanın en zengin üniversitelerine sahip olacağız. Gürcistan, Romanya, Ermenistan, yani, üç-diyanın bütçeleriyle yarışa kalkmış durumdalar. Mesela Gazi Üniversitesi otuzbin talebe. En azı ikiyüzmilyon harç, en çoğu iki milyar, bir çarpın, on yıldır toplanıyor, faizini de ekleyin. Yüzbinlerle oynuyorlar ve bilimsel harcamalar sıfır. Henüz yurtdışına talebe göndermek, öğretim binası açmayı bilim sanıyorlar. Un var, şeker var, cariyeler var, bilim yok. Son otuz yılda yetmiş bin sağcı kadroyla, torpille yetiştirilmiş ötüz yavruları, ellibine yaklaşan araştırma görevlisi, hela kapılarına boklarıyla MHP yazmaktan başka "makale" bilmiyor. Gençlerin canını sıkmak, doğduklarına pişman etmek, hayattan, insanlıktan, bilimden soğutmak için herşeyi yapıyorlar. Örnek mi istiyorsunuz? Adana, Trabzon, Malatya, Sivas, gidin görün şehirlerde tek bir kitapçı dükkanı yok. Olanlar, elli çeşidi geçmez, genellikle islamcı kitabevleri, tesbih, seccade ve Harun Yahya kitapları... Koca üniversitelerin kurulduğu şehirde tek bir kitapçı yaşamıyor. Ancak, harçlar için slogan atan gençler hala içerde. En güzel yemekler, en soğuk biralar, en güzel serinlik, dinlenme yerleri üniversite, en kuytu mekanlar, rüzgarın en güzeli, çınarların, çiçeklerin en güzelleri, en haşnafişna vaziyetleri üniversitede, bir tek bilim yok. Olsun, gözleri doysun, vatanı milleti seviyorlar ya, bilimadamından başka ne bekleyebilirsiniz.

Bilim nedir? Şudur: Fransa'nın yüzde yedisi tarımla uğraşır, ama dünya tarımında ilk yediye girerler. Bizim yüzde ellimiz tarımla uğraşır, ilk otuzda yokuzdur. Bilim budur. Sonra siyasiler ekrana fırlayıp bağırırlar, dünya piyasasının üstünde taban fiyat veriyoruz, diye, başa kakar, ağlarlar. Ağlamayın eşşekoğlu eşşek Harun Reşidler, yüz tane üniversiten var, dağ taş, baraj, dağ, taş üniversite, yüzbin öğretim görevlisi, bilim yapın... Kaysıdan hoşaf, fındıktan da aganigi-naganigi, başka ne bok bilirsiniz-

Başka parti yok, MHP ile Refah taşrada çekişen iki parti. Türk sağı tarih boyu liderden kaynaklı, ya da sudan sebeplerle bölünmüştü, ilk defa kanlı bir mevzu, mecliste başörtü tartışmasında MHP destek vermeyip, üstelik kendi milletvekilinin başını açmasından dolayı, Refahlılar bir binyıl daha MHP'yle yanyana gelmez, iğreniyorlar!

Güngörmüş bir öğretmen, bir toplantıda, MHP'ye dair bir fıkra anlatıyor. Remzi Oğuz Arık, Coğrafyadan Vatana adlı kitabıyla milliyetçiliğin büyük isimlerinden, Meseleler adlı kitabında "Köy Köpeği" adlı hikayesi nefis. Yabancı bilimadamlarıyla bir madene gidiyorlarmış, madeni perişan, tüyleri dökülmüş bir köy köpeği koruyormuş ve ne zaman gitseler köpek onlara dokunmuyor, yalakalaşıp, bu yabancılara sürtünüp, şımarmak, sevilmek istiyormuş. Remzi Oğuz, bu ne biçim köpek, madeni koruması gerekiyor, bize havlaması gerekiyor, ama, tam tersi, bizi bir kurtancı gibi görüyor diyor, oranın bir köylüsüne. Köylü, efendim, bu köpek göründüğü gibi masum değildir, hergün köyden birini ısırıyor, parçalıyor, diyor. Sebep? Maden açılmadan köylü bu köpeği hergün dövermiş, köpeğin de gideceği yer olmadığı için, başını eğer, sopalara kattanırmış. Birgün maden açılınca, köpek sığınacağı başkalarını bulmuş ve artık yiyeceğini yabancılardan aldığı için, hergün köye saldırı düzenleyip birini ısırıyor. Sonra? Maden kapandıktan sonra, köylüler bir olup "imece"yle köpeği öldürmüşler!

Bu fıkrayı da, Refah'ın yenilikçe kanadı, Erbakancılar için anlatıyor. Birgün Bektaşi yolda giderken bir kötürüm dilenci görmüş, dilenci, yalvarıyor Allah'a, Allahım, körüm, sağırım, ayaklarım tutmuyor... Bektaşi kafasına vurmuş, "Allah senle niye uğraşsın, yenisinden bir daha yapar!"..

Anadolu'da o denli bıkkınlık verdi ki otobüs firmaları, arkadaşlar, büyük şehirlere hiç değilse Varan'la git, diye yalvarmaya başladı. Aralıksız dakbölonun başında sekiz saattir oturuyorum, hareket saatine beş-altı dakika kala taksiyle yetişiyorum. Varan otobüslerindeki o meşhur incelik, sakinlik, yola çıkbğınızı bile hissetmiyorsunuz.

Üç-dört dakika geçmiyor, tuhaf şeyler oluyor beynimde. Öleceğim, Muavine bağırıyorum, sesim çıkmıyor, kolumu kaldıramıyorum. Başımda bir ateş topu, "vakit geldi, gidiyorum" diyorum usulca.. Kaskatı kesilip, bayılıyorum. Gücüm bitti. Gerçek anlaşılıyor: Birden sol koltuğa, montumun, kitapların üstüne korkunç bir böğürtüyle kusuyorum.

Muavin, yardımcı şoför panikle geliyor. "Lavaboya gidelim", diye koltuklarından duruyorlar. Ayakta, bu seter dizlerime ve koridora kusuyorum. "Özür dilerim, özür dilerim, hayatımda hiç başıma gelmedi böyle birşey" diyorum...

Baygınlığın uçurumu gidiyor, baş dönmem geçiyor. Yolculara Varan'da hiç beklemedikleri bir rezalet yaşattım. Sürüklenerek lavaboya tıkıştırılıyorum. Bağırsaklarım "utanacağımı" hiç düşünmüyor. Ağzıma kadar doluyor, ishal olmuş bir manda bu kadar çıkartamaz. İnsanın bokuyla yüzleşmesi ne ağır bir mahkemel Etrafta su arıyorum, tuhaf madeni düğmeler. Herşeyi yapıyorum düğmetere, yok, su gelmiyor. Kendime öyle inanmıştım ki, böyle bir kepazeliğin kurbanı olacağımı hiç düşünmemiştim. Muavinin yanına çıkıyorum, "Allah aşkına şu suyu göster, hangi düğmedir bu, bulamıyorum!. Yardımcı şoför tekmeyle dövüp otobüsten beni atacak gibi azarlıyor, korkuyla, sesimi çıkartmadan bekliyorum. Lavaboda olup biteni görse yardımcı şoför, hiç şansım kalmayacak, dağbaşında atarlar beni, tüm otobüse anons ediyor zaten bağırarak.

Birkaç dakika sonra nefes kesici bekleyişim sona erdi, muavin lavabodan başını çıkardı, gülümseyerek, el'iyle bir zafer işareti yaptı, oh be kurtuldum.

Muavin koridordaki kusmukları temizliyor, elinden bezi alıp yardıma çalışıyorum, yardımcı şoför, sinirle yine bağırıyor: "sen otur kardeşim, karışma!".. Yanımdaki montu ve üstümü temizlemeye çalışıyorum, yardımcı şoför yine sinirli: "kardeşim rezil ettin ortalığı, fazla karıştırma, çocuk temizler!"..

Üstüm başım kusmuk, öyle duruyorum. Kaba temizlik bitti, muavin bir şişe kolonyayı üstüme boca etti. Sade, temiz, sessiz bir çocuk muavin! İğrenmeden usul usul, yüzünde bir gülümsemeyle yaptı işini. İnsan ancak annesine karşılığını ödeyemeyeceği bir mahcubiyet taşır. Bir yolunu bulup, şükran dolu bir konuşma bir de yüklü bir bahşiş vermek istiyorum. Öyle tatlı yüzlü ki, bahşiş vermeye utanıyorum. Bir meyve çubuğu kadar ince, İnsan kanına benzeyen şeyi, tarih boyu hep köleler taşıdı. Ah benim kara yüzlü kardeşim, böyle mi temizledin bin yıldır efendilerinin kusmuğunu! Böyle sessiz, böyle kuzu gibi, efendilerine hizmet ettin bin yıldır!

Muhabbetle gitmeli, gönlünü almalıyım, "ne güzel hergün İzmir'e, İstanbul'a gidiyorsun" dedim, "gidiyorum da, kalmadan, her gün dönüyorum abi..." Isınıyor bana, açılıyor konuşuyor... Anadolu'daki o küçücük garson çocuk gibi, bir yerinde konuşmanın aynı tatı ediyor, "Ne güzel abi, ne mutlu sana, birazdan inecekmişsin!"

Akşamsefası

LeM MİZAH DERGİMİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ve Sonunda Kavuştuk!

Berlin'den ilk kez Leman emekçilerine, Leman okurlarına selam. Evet.... ve sonunda kavuştuk! Ben tam Leman'a kavuşmayı düşünürken, Leman bana kavuştu desem yalan olmaz. Üç sene önce Türkiye'den üniversiteyi bitirip Berlin'e Yüksek Lisans yapmaya geldiğimde bıraktım arkamda Leman'ı, Öküz'ü, L-Manyak'ı. Zor oldu onlarsız bu alemde yaşamak, ama çaresini de bulmuştum. Türkiye'ye gidip gelene ismarlıyordum. Onlar da birkaç tane getiriyorlardı. Ne çare yetmiyordu hastalığı geçirmeye. Bir kere KRONİK vakkaydık.

Bu 3 sene içerisinde bir kez gelebildim Türkiye'ye. Bu da kâr etmedi. Kızım tutmadığı için Yüksek Lisansı yarıda bırakıp bu yaz Türkiye'ye dönmeye karar vermiştim. Artık Leman'a kavuşuyorum derken, o da ne Leman Almanya'da. Hoşgeldin Leman. Gözünaydın Almanya'daki Kronik gençlik şimdi Alaman ortamlarında şahlanma zamanı. Haydi kolay gele!

Tlmuçin Özbek

İsyan Ediyorum

Bu satırlar "Üniversite Seçme Sınavı"nın ertesi günü kaleme alındı. Aylar değil, yıllar süren hazırlıklar ve acılardan sonra bir üniversiteye girebilme hayali ve umuduyla çırpınan binlerce genç insanın, saçma sapan bir sınavda hayatlarına bir yön vermek için terledikleri günün ertesinde.

Biri 1983, diğeri 1995'te olmak üzere bu ülkenin en iyilerinden 2 üniversitesini bitirdim. Eskilerin deyimiyle "kolumda bir değil, iki altın bileziğim" var. Üstelik birisi dünyanın her yerinde geçerli olan beynelminel diploma sahibiyim. 40 yıllık ömrümün 23 yılı öğrencilikle geçti. Düşündüğümde bu 23 yılın bana verdiği büyük acılar ve sıkıntılara rağmen birçok şey kazandırdığını kabul ediyorum. İki konu dışında: Yalnızlık ve parasızlığıma deva olma dışında.

Evliliği hiçbir zaman bir sigorta kurumu, sırtımı yaslayacağım sağlam bir duvar olarak görmedim. Hayatın paylaşılarak zorlukların daha kolay üstesinden gelinebileceği bir arkadaşlık olarak düşündüm. Ancak, her gecesi dayak, küfür ve hakaretle geçen 6 yıldan sonra evliliğimi noktalamak zorunda kaldım. Boşanmakla onurumu ve özgürlüğümü kazandım ama bunların bedeli 4 yaşında bir çocuğu tek başına yetiştirmenin büyük sorumluluğu ve müthiş bir yalnızlık oldu. Üstelik, kazandığım para çocuğumun geleceği için yaşadığım büyük bir şehirde kira, elektrik, su, telefon ve yakıt paramı zar zor karşılayabilirken...

Bu nasıl bir ülkedir ki, eğitimli bir insan aç ve açıkta kalma korkusuyla yaşama savaşı verip, bir yandan da çevresindeki fırsatçıların yalnızlığından ve parasızlığından yararlanma çabalarına direnirken, kaba, görgüsüz, eğitimsiz bir avuç insan gününü gün edip, eğlence alemlerinde masa, ceket yakıyorlar? Neden ben her ayın 15'inde ödemelerimi nasıl yapacağım diye uykusuz geceler geçirip, panik ataklar yaşarken, ertesi gün şiş gözlerle eşşek gibi çalışırken, benim bir ayda kazandığım parayı bazıları bir gecelik keyifleri için harcıyorlar? Bu ülkede insanca yaşayabilmek için illa hırsız, dolandırıcı, üçkağıtçı veya bir magandanın metresi mi olmak gerekiyor?

Bu satırlar sadece bir isyanın dile getirilişidir. 3 yıl sonra üniversite sınavına girecek bir kız çocuğu annesi olarak eğitimin önemine ve gerekliliğine hala bütün kalbimle inanıyorum. Ancak bir (hatta iki) fakülte bitirmenin dürüst, namuslu bir insana büyük olanaklar sağlamadığını yaşayarak öğrenmiş biriyim. Hele bir de diplomalı işsizler var ki, onlar için eğitimin ne kazandırdığı ya da kaybettirdiği ayrıca tartışılır.

Bu bir sayfalık yazı bile ülkemizde gözden geçirilmesi gereken ne kadar büyük sorunlar (eğitim, ekonomi, evlilik gibi) olduğunu ortaya koymuyor mu?

Nuryüz Kutlu

Sevgili Leman Çizerleri ve Okurları!

Aslında bu sabah yine sıradan ve monoton başladı, her sabah olduğu gibi sabah haberlerini seyretmeye başladım ve aslında övgüye değer derecede güzel bir doğaya sahip olan ülkemizin yergiyi hakeden bakanlarından birisinin konuşmasını dinledim. Konuşmayı yapan bakan çevre bakanıydı. Spikerlerin Almanya'da kapatılmaya çalışılan nükleer santrallerin Türkiye'de neden kurulmaya çalışıldığı yönündeki soruya cevap verirken enerjiden girdi aslında girdiği konu doğruydu enerjinin tükenmesi sözkonusu olabilir ama o kadar bilgili bir insandı ki bu bakan bey neden Akkuyu'ya nükleer santral kurulduğunu anlayamadığını söyledi ve saçmalamaya başladı. Depremlerin santrallere etkisinden, denizdeki araştırmalara girdi ve kurulacak santralin övgüsüne başladı arkasından ben mühendisim toprak kayması bu santralleri etkileyebilir dedi ve nasıl olduysa santralin maliyetini anlatmaya başladı. Verilen fiyat tekliflerinin düşük olduğunu asıl fiyatların iki katı olduğunu söyledi.

Bergama'daki siyanürlü altın için madenler gün ışığına çıkarılmalı dedi. Spikerin Mamak çöplüğü ne olacak sorusu üzerine verdiği cevap içler acısıydı, bakan maliyetlerden bahsediyordu. Nükleer santraller için trilyonlarca dolar ödenek ayıran hazinenin çöplük ıslahı için ayıracak fazla parası yokmuş!!?!

Ben bu mektubu yazıyorum çünkü ileride doğacak çocuklarımın eksik ya da fazla uzuvlu, ölü olmalarını, kanserle yaşamalarını ya da yaşayamamalarını istemiyorum. Bu dünyanın tek mirasçıları çocuklar...

Yağmur ormanları katlediliyor, dünyanın ekolojik dengesi bozuluyor, ozonu deldik ve yetmedi dercesine şimdi de nükleer santraller kuruyoruz.

Ben tıp sektörü içerisinde çalışan bir insan olarak Çernobilin yarattığı çocukları görüyorum. Ve bu dünyanın hakettiği çocuklar iki kafalı doğan bebekler, yapışık ikizler, üç kollu, altı parmaklı bebekler, kanserle boğuşan çocuklar değil.

Bunları görmeyen bir toplum ya da görüpte karşı çıkmayan bir toplum kendi mezarını kazmaktan zevk alacak derecede mazoşist bir toplumtur.

Ben duyarsız kalmak istemiyorum siz de tepkinizi gösterin. BEN ÜLKEMDE NÜKLEER SANTRAL, SİYANÜRLÜ ALTIN VE DENGE BOZUCU ÇALIŞMALAR İSTEMİYORUM!!!

İlkem/İstanbul

"Hasret Tezgahında Çile Dokumaktan Usandım Artık"

Yıl 1975 nasıl olduysa adına dünya denilen bok çukuruna kazayla, hiçbir seçim hakkı tanımaksızın binlerce spermin arasından birinci gelip adım atmışım. Şimdiki aklım olsaydı ah... ah... hiç birinci gelmeye uğraşır mıydım?

Neyse olmuş bir kere. Burası Türkiye kazayla insan ölüyor. Çevreme bakıyorum da galiba herkes hayatından memnun gibi...

Sana sesleniyorum; sen de benim gibi düşünüyor ve memnun değilsen yaşamdan ve bu bok çukuruna adım atmaktan. Ben burdayım bir ışık yakıp bir merhaba sözünü bekliyorum.

İşte ben sana her ne kadar hasret tezgahında çile dokumaktan usanmış olsam da, çile dokumaktan bir türlü kurtulamadığım, insanlann hayallerinin bile soğuk dört yüksek beton sütundan öte gidemeyip esir düştüğü anadan, sıladan, hasretimin adı olan tüm değer kavramlarından uzak kaldığım namına hapishane denmiş kara fani bir çatı altından merhaba diyor, elimi uzatıyorum sana.

Ve soruyorum sana kimsem olur bana var olduğumu sanki bir asırdır unutmuş olduğum özgürlük kavramının sembolü olmuş avuçlarımın arasından kaçıp giden beyaz güvercinimi bana geri getirir misin? Onunla yine eskisi gibi pencere kenarı sohbetleri yapabilmemi özgürlüğün, mavi liklerin var olduğunu unutmamamı sağlamak için elini uzatabilir kimsesizliğimi paylaşabilir misin benimle?

Burada kendimi avutmak için yıllardır oynadığım POLYANNA misali mutluluk oyunumu benimle oynar mısın?

Eğer kimsesizliğime yarenlik edip kimsem olacaksan kuruyan düşüncelerime, yitik yıllanma, esir düşmüş hayallerimin üstüne bir sevgi damlası olup düşmek istersen ben buradayım.

İlker Cihan
Torbalı Kapalı Cezaevi
Koğuş 4 Torbalı-İzmir

Sana Armağanım Yazdıklarım

Hani olur ya bazen söylemek istediklerini söyleyemezsin. Belki ona baktın zaman gözlerin çok şey anlatır. Ama bu sefer de o anlamak istemez seni. Beklersin, belki şimdi anlar "ne düşünüyosun?" diye sorar sana, anlamasına anlar da sormak işine gelmez. "Boş ver" dersin. "Her şeyi olduğu gibi yaşa gitsin" dersin. "Nasıl istiyorsan öyle yap, öyle davran" dersin. Bu sefer de karşılık alamayınca "Ben ne yapıyorum" diye kendine kızarsın.

Omuzlarından tutup sarsmak istersin ya hani "Buradayım işte, karşında gör beni" demek istersin. Bakışlar o kadar uzaktır ki senden ve hissettiklerinden yapamazsın. Hani bittiğini sanırsın da aslında hiç bitmemiş olduğunu anlarsın ya "Yazıklar olsun" dersin kendine... "Utanmadan kendini bile bunca zaman kandırmışsın" "Bırak eskiyi, bırak maziyi" dersin. Onlar kalsın eski ve mazi olarak. Ama sonra düşününce ben bugün de eskideyim ve mazideyim diye. Bir damla yaş akar göz pınarlarından sonra bir damla daha takip eder o damlayı, "Yeter dersin ben onun için çok kereler ağladım. Ama nafile damlalar hala akmaya devam eder. "Öf dersin artık durun" Ama sanki sana inat koşar adımlarla terk edip dışarı atarlar kendilerini. "Ne kötü şeylermiş bu düşündüklerim" dersin. Yine mutsuz ettiler beni sanki inadıma kafama doluşuyorlar. "Gidin" dersin "Gidin ben yarınlarıma umutsuz ve mutsuz bakmak istemiyorum, aradıklarımı bulacağım zaman gelecek" dersin. Sonra bir bakarsın seni terk eden gözyaşların sevinerek sende kalırlar.

Ve o sabah güneşinin yaydığı pırıltılar gibi düşüncelerin güzelleşir. Mutluluğa doğru ilk adımı atarsın. Sonra "Yarınlar ve güzel günler benim" dersin. Ama güzel ve mutlu günlerin gelmesi için aşacağın engelleri düşünür hazırlarsın kendini. "Ben böyleyim artık hiçbir şey yıkıp yok edemez beni, sen bile çünkü hiç bir zaman yıkılmıycam" dersin.

Özgür Eroğlu

Merhaba

Öncelikle Leman yayın kurucularına ve çalışanlarına çok selam edip teşekkürlenmi ve saygılarını iletiyorum. Çünkü bize ülkemizde yaşanan gerçekleri mizah anlayışınızla bir karikatüre çevirip yayınladığınız için ve derginiz aracılığıyla güzel dostluklar kurmamızı sağladığınız için. Ben Muğla cezaevinde bir muttettir yatmaktayım. Ve bir kaç ay önce Leman dergisine bir mektup gönderdim ve yayınlandı. Ve kendime çok iyi bir dost edindim. Fakat geçen ay cezaevimiz oda sistemine girdi. Ve bulunduğum koğuş değişti ve sebebini bilmediğim bir şekilde o kargaşada arkadaşımın adresi ve bazı şahsi bir kaç parça eşyam kayıp oldu. Arkadaşım ve ben çok düzenli bir Leman okuyucusuyuz. Artı anlatmak istediğim ben sizin derginiz aracılığıyla arkadaşıma bir mesaj göndermek istiyorum. Yayınlarsanız çok sevinirim ve mutlu olurum. Çünkü o arkadaşım benim hapishanede en çok değer vediğim kişiydi. Size çok teşekkür ediyorum, saygılar.

Merhaba arkadaşım Telli Karadağ ve tüm Leman okurları öncelikle size sonsuz selamlarımı ve saygılarımı sunuyorum. Telli Karadağ ben Muğla Cezaevinden Bilal Şimşek. Arkadaşım Telli Karadağ seni ne unuttum ne mektubunu karşılıksız bıraktım. Sadece gönderdiğin son mektubu aldım okudum. Ve sabahı çok acele ve karmaşık bir şekilde yer değiştirdik ve o kargaşada senin adresini ve şahsi bir kaç parça eşyamı kayıp ettim. Adresini kayıp ettikten sonra senin mektubuna cevap yazamadım kusura bakma özürdilerim. Şu an senin adresini ve mektubunu bekliyorum. Tekrar sana ve kardeşin Meral'e selamlarımı iletiyorum. Şu an iki arkadaş buraya geldik arkadaşımın adı. Bülent Dayan, o da yazmak isteyen tüm Leman okurlarının mektuplarını bekliyor.Yeni adresimiz: E Tipi Kapalı Cezaevi Oda: 8 Muğla

Bilal Şimşek - Bülent Dayan

LeM
Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Akıllı (zaferakilli@hotmail.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTÇU ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mahmut ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Sokak: ERDEM ● Cesmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Hikmet GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Samet GÜNDAŞ ● Güneş İÇDUĞU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZTEMİR ● Yusuf ÖZTÜRKOĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAN-RAMAN ● Sefer SEVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TÜRÜ ● Özgür SAMANCI ● Alp Tamer ULUSOY ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreteri: Aydın Şahin ● Kayıtsız USLU ● Bilgisayar Tasarımı: Cabbar OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müşteri: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Sunam ERBAŞ ● Gökay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44,Faks: 245 38 06 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karalamaların tüm yayın hakları bu patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Sevişgenler met üst

KEMAL ARATAN

Doğan, bir iş sahibi... Yürüyor da işleri arıa; yaklaşık ayda bir, öğleden sonraları, her zamanki hazırlıklarını yapar...

GİYSİ, PALETLER, GÖZLÜK, FENER... PİLLER TAMAM... TÜP, DOLU... BULUCİN, TİŞORT O DA TAMAM... EVET DOĞAN...

...Yalnız başına arabasına atlar, şehirden çıkar, akşamüstüne kadar süren yolculuğuyla insanların pek uğramadığı, tabiatın ıssız bölgelerine ilerletir vücudunu...

...Geleceği yere geldiğinde arabasını parkedip, hemen, ucuma küçük bir şarrandıra bağlı, ağır metal kutusuna koyduğu arabanın kontak anahtarlarını oradaki gölün dibine yollar...

...Sonra, hava kararırken Doğan, ormanın derinliklerine doğru ilerler, yalnız...

...Dolunayın donmuş ışığının hükmünde kayıtmaya yazgılıdır Doğan...

HAR.. HA.. HARRR!. HARRRR!!.

...Değişiminden hasıl olan bu yaratığa halâ Doğan diyebilir miyiz? İyiden iyiye kudurur, kudur Doğan!. Oynar, zıplar, oyna Doğan! Zıpla, yırt!.. Bazen oralarda bir tavşan parala... Vücudunda bir domuzun açtığı eski yaranın izleri kıllardan görünmüyor... Gani gani, pençe izin, diş izin, hep ağaç kabuklarında... Gece boyunca sürer etkinlik...

HARR! HARRR! MADIIIR! KAYNA! KAYNA! KAYNA! HÖRRR! HAR! RRR! DOY! DOY! DOY!

Bu, çimenlere yığılmış kalmış, gün doğar, kendine gelir... Yine bildiğimiz Doğan'dır bu... Ne üstte kalmış, ne başta tabii...

...Sonra yerini bulur, döner gene arabasına...

...Dalgıç giysilerini giyer...

...Bulur kontak anahtarını...

...Sonra döner şehire, insan içine...

KURT ADEM... KURT ADEM DOĞAN DİİL DE ADEM Mİ OLSAYMIŞ İSMİ?..

Leman dergisi... Solda Ahmet Yılmaz.

SALAK... KURT ADAM MI VAR?..

ŞAKK!

A, KURT ADAM MI ÇİZ-DİN LAN?! "KUŞKU DUY-MADAN SEVMEK, VİCDAN AZABI ÇEKMEDEN GÜÇLÜ OLMAK" "KURT"-FİLMİN-DE BÖYLE DİYORDU KIZILDERİLİ ADAM, ONU DA YAZ...

BİTTİ.

Akşamsefası

452

8 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/28 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-6300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Kemal Sunal Öldü Biz De Kendimizi İyi Hissetmiyoruz

Hayat onu güzelleştiren bütün değerleri kaybediyor... Ve bize izlemekten öte bir rol düşmüyor... Anılar birer birer yitiyor... Öylesine derin boşluklar açıyor ki ruhumuzda, ne yeri doluyor ne de özlemlerimiz bitiyor... Filmleri izlenme rekorları kıran, çocukluk kahkahalarımızı bize her zaman hatırlatan Kemal Sunal öldü... Sırtından dolar milyoneri olan arkadaşları, tek kuruş telif ödemeden filmlerini televizyonlarda yüzlerce kez yayınlayan, onu bile bile yoksulluğun girdabına mahkum eden medya şimdi timsah gözyaşları döküyor... Günah keçisi de bulundu THY... Milyon dolarlık reklamlar alırken THY'de Defibrilatör (kalp ilk yardım cihazı) olmadığını bilmiyor muydunuz?.. THY'deki kaptan pilotların derneği sırf bu tür zorluklardan ötürü mü kuruldu? Uçak alımlarında yüzlerce milyon dolarlık rüşvetler dağıtılırken pastadan pay kapma kaygısıyla susmadınız mı? Zimbabve Hava Yolları'nda bile Defibrilatör varmış... İnsan hayatını böylesine değersiz kılan kim?.. Siz değil misiniz?.. Ambulans geç gelmiş, doktor yokmuş, THY personeli eğitimsizmiş... Yuh olsun... Bu güzel insanın ölümünden hiç mi sorumlu değilsiniz?.. Biraz vicdan, biraz insaf... Ağlarken bile kahkahanın hiç mi hakkı yok?..

Akşamsefası

Derya Sayın

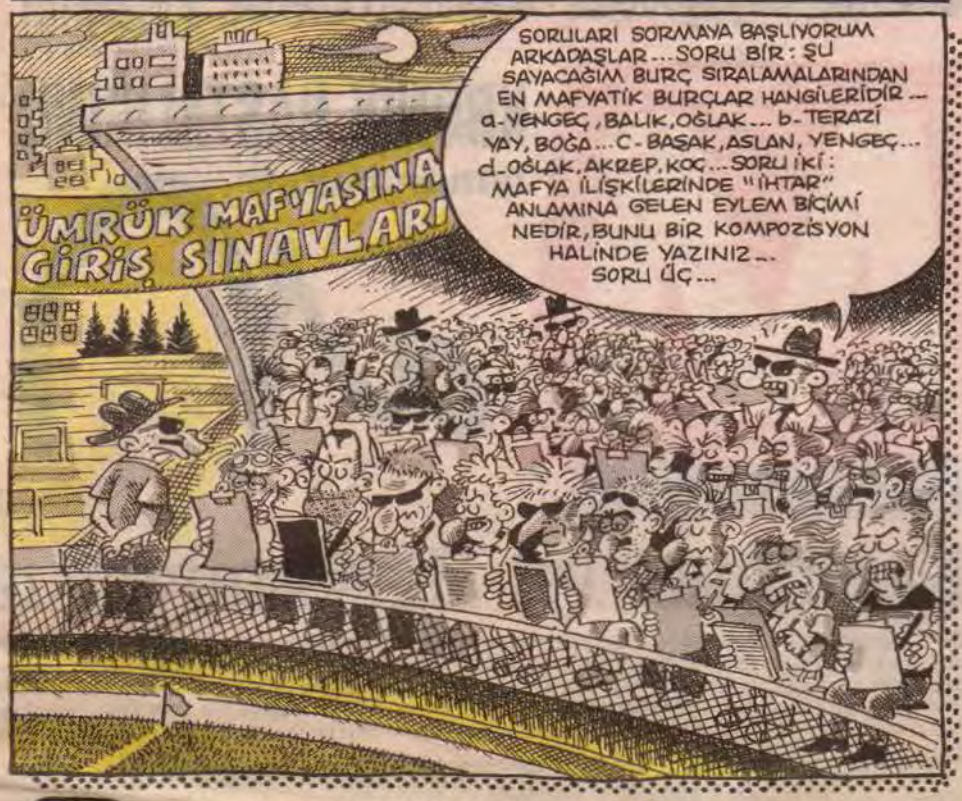

ÖZGE

ERDENER ABİ

İHTİYATSIZ ADAM

ne?.. müyuzik... oğ yeaa... hele hele... gene... İhtiyatsız ama telafi edici..

...muşta, temkin, haydutlar, dil, girişmek, işkil, italyan sustalısı, pisküvit, vecd... gasp manzumeleri, keçili adam, potin dede, imha edilemez kuzudişler...

PEK YAKINDA

gokcel@leman.com.tr

GÖKÇEL

Akşam. Rıfkı'nın yerinde...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

13-14 Temmuz Balıkesir "Su Çıktığı Şiir Akşamları" 2 gün süren şenliğe katılınız. Şiirlerinizi, manilerinizi Festival süresince halka okuma fırsatı yakalayınız.. Şiire doyunuz..

Akşamsefası

sevişgenler

açık büfe

met üst

kemal sunal öldü diyeler

şu genç ömrümüzün tahammül vesileleri, neşe kaynakları, gaz ocakları, güzel insanlar bir bir gidiyorlar epeıkenden.. daha bir önceki kuşağın meşhurları, kahramanları durup dururken hem de daha.. hayır beni 'önce, bir kuşak öncekilerin meşhurları ölsün sonra bizimkiler' demek istemiyorum.. onlar da ölmesin, bunlar da ölmesin.. hatta mümkünse hiç kimse ölmesin, değil mi canım

bu hayatın kurgucusu pek müthiş.. bu hayatın kurgucusu tam oscarlık, bu hayatı anlatan, film mi, roman mı, hikaye mi, müzik mi, devrim mi, futbol mu ne üretiyorsanız önce kurgusunu düşüneceksiniz.. her şey mecburen, şifai ve sürpriz.. ne zamandır genç ve sürpriz ölümler revaçta.. güçlü finallerle, enteresan sonlarla, şöyle böyle geçen sıradan bir hayat bile beş kat orijinallik ve kalite kazanıyor.. amman diyorum dostlar, zamman kötü kolla kurguyu

bizim mahallede hayat 'kaktüs kafe' ve 'gülhane parkı' karışımı bir havada geçiyor.. ne zamandır hep böyle oluyor ve ben yemiyorum artık.. biri çok genç ve sürpriz bir şekilde ölüyor ve ne hikmetse, biz hemen anlıyoruz ki o aslında çok değerli bir kişi, çok hoş bir insan.. iyi de yaşarken niye anlamıyoruz ki biz bu değerlerimizin değerini.. sigün yalnızca ölüm -o da genç, meşhur ve sürpriz ölünce- karşısında sarsılıyoruz, iki dakikalığına delikanlı oluyoruz

because: genç ve sürpriz ölümler bizi yoğunlaştırıyor, konsantrasyonumuzu sağlıyor, bir an olsun sırf mana ve ehemmiyet arzediyoruz.. hayatın sırrına ermiş, hayatın anlamını bulmuş gibi oluyoruz.. sonra da sanki biri parmak şıklatmış gibi kurtuluyoruz bu güzel ve şahane ruh sıçratan onurlu mahmurluktan.

ölümü ve öleni vesile sayıp birkaç gün topluca salya sümük ağlamamızın, hayıflanmamızın hayat için hiçbir yararı yok.. hem bu tip toplu isteri krizleri sonrası bizim mahallede hemen, artık perihan mağden mi olur, yıldırım türker mi olur, cem sancar mı olur kontra bir yazı döktürüyorlar, acayip bilinçleniyoruz.. ve anlıyoruz ki -vaay be- olaylar ve insanlar hiç de öyle öyle değilmiş, böyle böyleymiş

birbirimizi seveceksek yaşıyorken sevelim be hemşolar.. öldü mü kimsenin haberi olmuyor sevdiğinin, sevildiğinin.. en azından karşılık bulmuyor.. yalnızca cenazelerde jest yapmasak diyorum.. yaşarken birbirimize irtifalar kaybettirsek.. gazetelere yaşıyorken manşet olsak ya

hem bu, ben bu bizlerin ölü sanatçı sevme biçimlerini de anlamıyorum.. medya sulu zırtlaklığı bu.. ölü yalakacılığı.. kim için ne yaptık, ne yapıyoruz ki.. hangi sanatçının ütopyasına bir çivi çaktık ki.. hangi merhum sanatçı iftiraya, hakarete uğrayınca kıçımızı kaldırdık ki sonra, ha

herkes oynadığı ya da tav olduğu role dönüyor-dönüşüyor.. ancak ölüm karşısında konsantrasyon bozukluğumuz bir nebze giriyor, sanki ölüm bize bu hayatta bir miktar 'decoder' gibi geliyor

içeride annesi: adile naşit, babası: münir özkül, oğulları: kemal sunal, tank akan, halit akçatepe, tuncay akçay, kızları: ayşen gruda, müjde ar, ıtır esen, yönetmeni: ertem eğilmez, bir hayatı seviyoruz ama her nedense dışarıda annesi: tansu çiller, babası: süleyman demirel, oğulları: alaattin çakıcı, oral çelik, mehmet ali ağca, sedat peker, kızları: televole kızları, yönetmeni: derin devlet, bir hayatı yaşıyoruz nasıl olacak bu işler! hı hı hı eşooluveşeşşekler!

PANTOLON

metin fidan

LeMan

Türkiye'de ilk defa Kürtçe bir isim marka oldu. Diyarbakır'da üretilen Roj (güneş) isimli ayçiçek yağı piyasada...

SICAKLAR dünyanın termometresi bozuldu

SORUMLULARI kokuşmuşlar neyin değerini bilir ki...

KEMAL SUNAL'IN ÖLÜMÜNÜN **HEYKEL TAKINTISI** bitmedi, bitmeyecek çook derin konu

Kırkpınar güreşleri globalleşiyor... Finaller Eurosport'da yayınlanacakmış...

Cep telefonlarının kapsama alanını genişletmek için kurulan baz istasyonları tıpkı AIDS gibi bağışıklık sistemini yok ediyor...

Sıcaklar eritti bitirdi... Dokunduğumuz, oturduğumuz her yer yapış yapış...

Mehmet Ağar hakkındaki çete raporu genel kurulda görüşmesiz geçti... Söz alan hiç bir milletvekili kürsüye çıkmadı...

Gen projesine omuz atmayan nadir ülkelerden biri de Türkiye. Eloğlu geni araştırdı, haritasını çıkardı da bizim elimiz pancar mı topladı.

Şabanlar Ölmez

Türk halkı sevgili Karagöz'ünü kaybettikten yüzelli yıl sonra, yere göğe koyamadığı Şaban'ın bulduğu. Karagöz'den sonra ilk defa bir mizah kahramanı delice bir sarhoşlukla sevildi. Oysa Şaban, ne Karagöz'e, ne Keloğlan'a, ne Dümbüllü'ye benziyordu. Halk kültüründe, üçüncü, dördüncü rollerde bir şabanlık hep vardı ama, akademisyenler bir geleneğe oturtma yanlışlığıyla, tarihte onu boşuna aradılar, çünkü, Şaban, tarih boyu ilk defa başkahraman oluyordu. Şaban filmlerindeki kahraman, Türk toplumu için yepyeni, alışıldık olmayan, geleneği olmayan, bambaşka birşeydi. Ortaoyun kahramanlarına, hayal perdesindekilere benzeyenler yanıldı. Şaban'ı tarihimizde ilk defa 1970'lerin ortalarında bulduk. Umutsuzluğun kökleştiği 1980 öncesi Şaban Bayrağı Türk sinemasını ve seyircisini ele geçirmek için, çok derinlerde yüz yıllarca beklemişti, toplumun en zayıf anında, yani, düştüğü modernlik uçurumunun dibine yakın bir yerde, ona tutundu. Şaban kısaca şuydu: "Bilemiyor, anlayamıyor, beceremiyor, ama sonunda bir şekilde yürüyor!" Türk toplumunun batı karşısındaki ezikliği, çaresizliği, cahilliği, çıkışsızlığı ve şapşallığını bir güzel özetliyordu. Şaban'ın halkın gönlünde bu denli derinde yer bulması, artık halkın tarihsel ruhsal kökeninde bölünmüyle bir değişiklik olduğunu gösteriyordu. Şaban'a gülen halk, artık hepimiz için yabancı, başka bir halktı. Fırıldaklar, hinlikler, dümenler, safsatalar, tesadüfler, şanslarla ayakta kalmaya çalışan bu halkın, tarihte böylesi bir geleneği yoktu ve neden Şaban'la kolkola girip bu yeni dünyayı onunla çözmeye çalıştılar. Şaban filmleri, henüz 1970'lerin sonunda, bugün tamamen kaybolmaya yüz tutan siyasal, iktisadi ahlaka kökten sarsıldığının sinyallerini vermişti. Şaban'da Karagöz ve Keloğlan gibi "zeka" devreye girmiyor. Sunumlar, Kel Hasanlar, Dümbüllüler gibi, hazırcevaplık, takılıtlar, söz oyunları devreye girmiyor. Olup biteni anlayamayan derin bir habersiz, Şaban. Ama yine de ağanın kızını almak, zengin olmak, düşmanını haklamak istiyor. Bunun için tek silahı: Aptallık. Türk halkı, tarih sahnesinde ilk defa aptallık silahıyla modern hayatın kötü kurumları, tekbulduğuna karşı savaş veriyordu.

Aptallık görüntüsüne sığınmış safdil, saflığı kullanan pusu, iptidai bir anarşist! Yazarlar gibi Kemal Sunal da şöhretinin bu inanılmaz büyük sinema şokunun ne olduğunu anlayamadı. Kendisi araştırıp incelemek istedi, fazlaca kaynak-ilgi bulamayınca kendi ağzıyla: "Bir şabanlık yaptığımı sanmıyorum" dedi espriyle.

17 Ağustos depremi, devletin, kurumların, milletçe şabanlığımızın tescilledi. Yüksek teknolojiyle süslenmiş havaalanında elli metre mesafeden bir doktoru getirememeyişimiz, ölümüyle de şabanlığımızı tescilledi, Kemal Sunal, ardında yüzbinlerce Şaban bırakarak göçtü!

Holdingler 90'ların başında yüksek teknolojinin son ürünü onlarca televizyonu açarken, Şaban filmlerini, afandolar yumurtlayan tavuk gibi buldular. Büyük kitleler TV'lere, reklamlara, ekrana Şaban filmleriyle bağlandı. Ancak, Reha Muhtarlar milyon dolar maaş alırken, Kemal Sunallar'a beş kuruş verilmedi. Kemal Sunal sinirden deliye dönüp, ekrana çıkmadı, kamera gördükçe kaçtı, etrafını kim sarsa, TV'lerin bu beleşten sırtından kazanmasına veryansın etti. Yoksul, sahipsiz, beş parasız sanatçıları, aynı Reha Muhtarlar yine ekrana çıkarıp, yoksulluğuyla melodramlaştırıp, Şaban'ın canlı-nakden programlarından bir daha kazandılar, bunu da "sanatçıya vefa" diye bağırarak yaptılar.

Oysa 1989 yılında Kültür Bakanlığı, ismi gizli kalmak kaydıyla, muhtaç sanatçılara fon ayırmıştı, bu fona dilekçe verenler arasında Kemal Sunal'ın da ismi vardı. sinema dairesi koridorlarında yalandır, doğru değildir diye, aylarca konuşuldu. Hiç kimsenin yakalayamayacağı bir şöhretin sahibi muhtaç fonunda...

Kemal Sunal'ın tüm filmlerini beleş, kelepir oynatan TV'lerden bu hesabı kim soracak?

Ve Kemal Sunal'ın birçok rol arkadaşı, kendi şirketini kurmuş, kendi patronluklarını yapıp, videolarla filmlerini pazarlayıp dolar-şirket zenginleri olmuştu. Kemal Sunal sahnede efsane, bir numara. Ama işinde, hakkını almada, dördüncü, beşinci sıra bir figüran gibi, sahipsiz, işte o da bizim gibi hakkını aramada "Şabanlaşmamış".

İşte bu sanatçının gündelik hayatında, işinde, disiplinli, ailesinin sorumluluğunu için çırpınan, aklı başında, beyefendi, ne değdiğini bilen, oturaklı, az konuşan, uçmayan-kaçmayan, dengeli bir kişiliği ve sanalıçı alkadaşlarına benzemeyen sakin bir yarabbişi vardı.

İçimizden bir kişi olmasını ki, Kemal Sunal onu güldürmemiş olsun. Ve hepimiz büyüyüp, Şaban'ın ne olduğunu anlamaya başladığımızda, çok korktuk Şaban'dan. Şabanlık, siyasi, sosyal yaramızın ta kendisiydi. Ömrümüz oldukça artık Şaban'ı öldürmeye çalışacaktık, ayakta kaldıkça bu ülkede şabanlık bitsin diye kavga edecektik, gücümüz yettikçe artık bu ülke Şabanı filmleri oynatmasın, diye direndik... Ama hergün milyonlarca şaban kalabalıklarla çoğalıp hepimizi eziyor, boğuyor!

Belki de Şaban, garip fikirleri olan bir asiydi. Ama Kemal Sunal, gerçek bir artist, gerçek bir mizahçı. Halkımız gibi, kalbimizin ta ortasına gömüldü. Ne kadar derine gömülürse gömülsün, toprağı artık örtemeyecek onu, çünkü o, perdenin hayaline, perdenin beyazlığına rağmen, sahici, canlı, bizim adamımızdı.

Bunca üzerinde konuşmamıza rağmen içimizde herhangi biri hala Şaban'ın ne olduğunu, ne anlattığını bilemiyor, bu efsane üzerine çok daha konuşulacak. Ama bir adam vardı yalnız, Şaban değildi. Şabanlığı, halk beğeniyor, eğleniyor diye, artistik bir rol gereği oynuyordu, adı: Kemal Sunal'dı...

Onu ne çok sevdiğimizi bile söylemeye utanıyoruz, sanki onu seversek, biz de Şaban olacakmışız gibi acaklı bir sanatçı-seyirci ilişkisi!

Nihat Genç

Bu Osmanlı tesiri Bolu Elmalı köyü "Tokat Hayrettin Arma Günü" motorum kalmıyoruz, bize de orada neler olduğunu anlatırız...

TERELELLİ

PICTURES

ULAN BU NE SICAKTIR BE !.. İŞİN KÖTÜSÜ O KADAR ALIŞ-VERİŞ YAP...DOLAŞ..Bİ TANE YAVRUDAN İŞ ÇIKARAMADAN DÖN...MAVIŞACAAMA İYİCE AZIYORUM...İTİBAR SINIRSIZ MINA KOYİM...AMA İŞ VERMEYE GELİNCE YAN GİZİYOLAR...

AL,NESKAFE GETİRDİM. YAP HEMEN...SANA DA SERİN SERİN YAZLIK ÜNİFORMA ALDIM...ONLARI GİYİP SERVİS YAP...

TAMAM ULU BİLGE...

OOH!ULUH! ÜFLETECEK BİRİNİ BULMAM LAZIM... AY!..

EE... ŞEY...

GEL BAKİİM GEL... UTANMA...

OOHH!..BAK NE GÜZEL OLDUN!..PÜFÜR PÜFÜR ...

AMA, EFENDİM... BÖYLE DE ÇOK UYGUNSUZ OLDU

NEDİR Kİ UYGUNSUZ DEDİĞİN? TOPRAK YAĞMURA, YAĞMUR BULUTA, BULUT RÜZGARA UYGUNSUZ DİYEBİLİR MİSİN?. BİR YAREN, BİLGESİNE UYGUNSUZ OLABİLİR Mİ?. SADECE HALLERE BAKMA EVLAT... HALLER DEĞİLDİR BİZE GEREK... GÖNÜL GÖZÜYLE ÖZE BAKMALI..

DOĞRU DEDİNİZ EFENDİM... RAHATLADIM...

HAH!..NEYMİŞ?. ÖZE BAKARMISIZ,AMA DÖN,BİRAZ DA KÖTE BAKALIM TABİ...

NOOLUYO BE!..

ULU BİLGE SEN MİSİN?.BU KAPIDAKİ EL ZORLUK ÇIKARTIYO BANA...

VAH VAH!..NEYMİŞ DERDİN?. GEL BAKİYİM...

Bİ ELEKTRİK ALDIM BU HERİFTEN AMA DUR BAKALIM ÇÖZÜCEZ!..

SENİ TAVSİYE ETTİĞİM,DANDİK DENYOMLUYDU ADIN? BEN BİTÜR KİMLİK ARAYIŞINDAYIM,HAYATA KARŞI YABANCILAŞTIĞIMI HİSSETTİM.NOOLUYO BİLMİYORUM.TERCİHLERİM,SEÇİMLERİM,DUYGULARIM BİRDEN ANLAMINI YİTİRDİ... FALAN FİLAN İŞTE BABALIK...

TERCİHİNİ SEÇİMİNİ ÜST LİSTE KÖTÜ DUYGULARINLA BERABER VURACAM HEPSİNE...

EVET YAVRUM.

DİNLE...BAZEN BİR KÖKTEN İKİ AYRI AĞAÇ UZANMAYA ÇALIŞIR... İKİ KARDEŞ GİBİ... AMA İKİ DE DÜŞMAN...

EE?.NE BU ŞİMDİ?.

SABRET...SABIR İKİ AVUÇ KUMDAN SÜZÜLEN SICAK BİR TEN PIRILTISIDIR...AYNI KÖKÜN İKİ AĞACI İSE KENDİNİ BİLMEK. BİRBİRLERİNİN SUYU,HAVASI, GÜNEŞİ İÇİN ÇEKİŞİRLERKEN BİRİNE YOL VERMEK GEREK. İKİ CANLIDA AYNI CİN OLMAK YERİNE BİR CANLI AĞAÇ YEĞDİR

UFF!

YAA GİT YA !..ZATEN KAFAM KARIŞMIŞ,SİNİRLİ GİBİ OLMUŞ, Bİ DE BU OSURUKTAN TEYYARELERİ DİNLEYEMEM...SOMUT BİŞEY SÖYLE BANA,SOMUT...

PEKİ EVLAT..SENİ RAHATLATICAKSA...

ÇOK YAKIN...BURDAN İKİ ERKEN BOŞALMA İLERDE 3 BARUL MARKET VAR...GİT VE HEMEN SAĞDAKİ BARKOD MAKİNASINA TUT KENDİNİ...

NASIL YANİ?.

MÜŞTERİLERİN ALDIĞI MALLARI TARTTIRIP FİATLARINI ÖĞRENDİKLERİ MAKİNALAR VAR YA...DUVARA ASILI,GİT,KENDİNİ ONA OKUT EVLAT...

ALLAH ALLAH..! DELİ SAÇMASI ANLAMADIM AMA GİDEYİM BARİ...

ULU BİLGE,PEK SABIRLI DAVRANDINIZ. KAFASINI GÖZÜNÜ YARACAKSINIZ SANDIM. ÇOK HUYSUZ BİRİYMİŞ...

BİR UZUN BİP SESİYLE... HEH HE...

ONUN KAFASINI GÖZÜNÜ YARMAK BİZE KENDİ MEKANIMIZDA YAKIŞMAZ. BİRAZDAN BULACAK KENDİNİ YABANCILAŞTIĞI KİMLİĞİYLE KARŞILAŞICAK...

BBB BARUL MARKET

AÇILIN... ÇEKİLİN!

BİİİİP!

DURULUUN..! ÖNEMLİİ..ÇEKİİL! ACELE!.. HOOP!..

AMA SIRA...

BAŞLARIM SIRANIZA... DUR BAKIYİM...NASIL OKUYO BU...

BÖYLE Mİ?.

BİİİİİİİİİİİİİİİİP!..

Aa,ne yazdı?

İpne imiş...

Makina okudu.

Vay ipne ya!

HI?.

BAKMAYIN LAAAN..! ÜLEAAAN! YALAAAN..!

Huysuz adamı bir daha gören olmadı... Barul Market içinde sağdaki barkod makinesine ise,kimse yaklaşamadı...

Temmuz'un 2. Cumartesi-Pazarı Çamlıdere Yağlı Güreş ve Müzik Şöleni Memnuniyetinizi dostlarınıza, şikayetlerinizi pehlivan ağasına bildirmezseniz namertsiniz.

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

VAY BEE/O HEP BİRLİKTE ÖLDÜĞÜMÜZ TRAFİK KAZASINDAN SONRA YENİDEN DÜNYAYA GELDİĞİMİZ ŞU REENKARNASYON HALİMİZE BAK HANIM!..

OLSUN BEY, ALLAH'A ŞÜKÜR YİNE BİRLİKTEYİZ YA!..

BABA BANA BALIK AL!..

Parandaya

ŞU BEYİN ARKA KOLTUĞUNU VEREYİM Mİ?

HMMM... VÜCUDU ORANTILI, ELİNDE PERÜK TORBASI YOK... PEKİ TAMAM VER BAKALIM!

ALOO NASA SADECE BİR GÜNLÜK YİYECEĞİM KALDI!..

HADİ YAAA!? ALLAH SENİ İNANDIRSIN BİZDE DE YOK BEE... OLSA YANİ GÖNDERMEZ Mİ'YİZ?!

VAY ANLINA KODUMUN SAATÇİSİ KAZIKLADI BENİ!.. SU GEÇİRMEZ DİYE SATTIĞI DUVAR SAATİ FOŞUR FOŞUR SU GEÇİRİYOR!..

KÖR HACER TEYZE OĞLUNA KIZ SEÇİYOR!..

EVET HÜLYA HANIM KIZIM, MEMELERİN FENA DEĞİLMİŞ!..

DÖTÜME DE BAKA, BİLİRSİN HACER TEYZE, TAŞ GİBİDİR VALLA!..

lombak@laman.com.tr

Akşamsefası

7-12 Temmuz Bursa Uluslararası Altın Karagöz Halk Dansları yarışması... Kostümünü kap gel...

Kalk, Yerine Yat!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU kitservis@leman.com.tr

Kemal Sunal'ın ardından sayıklama

Bize ait bir duygu.

Bizim ortak sevgimiz.

'Biz' ne isek, işte öyle. Teoriyi aşan bir pratik.

Çay gibi bi şey!

Hep elimizin altında, gözümüzün önünde. Üzerinde çok konuşmadan yaşamak. Sevgiden öte bir kanıksama. Belki de O'nu üzecek kadar alışmış olmak. Ama birbirimizi hiç aldatmadık!

Hep "Gerçek hayatında hiç gülmezmiş" dediler. O'nun gerçek hayatı, bizim seyrettiklerimizdi. Ölümünün provasını yaşamıştı. "Öldü" dediler, çıkıp ekranlara konuştu. "Panik olmasın diye önceden konuşmuş, bant o" dediler.

İşte şimdi en hazininden bir panik.

Bize aittir. Kısa pantolonlu dizimizde kabuk bağlayan yara, dini ve dinsizliği bilmeden neşeyle sahura kalkmak. Çay gibi.

İmaj sahibi buzlu çayı reddeden bir sıcaklık.

Seni "eşşoleşek" ölüm seni!

***

Hep oradadır onlar. Aile, okul, arkadaşlar nasıl doğalsa ve de varsa, onlar da öyle vardır. Kişi'yi aşan bir marka, kurum. Sevrsin, sevmezsin, izlersin izlemezsin, ama onlar oradadır. Bilirsin, O oradadır. Duyduğunda dikkatini dağıtan isimler. Selamlaşıp tokalaşmanın bile belleğimize 'anı' olarak kaydolduğu efsaneler. Artık O'nu asla unutamazsın. Senin benim gibi bir can taşıdıkları bile çıkar bazen aklından. Hiç görmeden, bir kelime bile konuşmadan birbirinizin hayatında yer edersiniz. Sen O'nu bilirsin; O, seni hisseder. Biraz da 'senin olarak' orada dur.

Orada artık durmadığını anladığında, senin dünyanda da başdöndürücü bir boşluk olur.

***

Komedyenin ölümü, sanki daha acı.

Sanki oyunculuk başka, komedyenlik başka.

O daha bizden. Kafadan kabul etmek, o daha samimi! İkisi de çizgiyle uğraşırlar ama karikatürcü, ressamdan daha yakın gibidir. Gülmece-güldürmece âlemine sanki biraz daha uzak sanırsın ölümü. Öyle birşey. Oysa öyle değildir.

Oysa Necdet Tosun da gitmiştir, Cevat Kurtuluş da, Hulusi Kentmen de, Adile Naşit de, Altan Erbulak da, İsmet Çelik de, Tekin Aral da... Yitirdiğimiz güzellikler buraya sığmaz, onların isimleri sonsuzluğa kazınmıştır. Dikkatli bakan görür!

***

Aynı filmi defalarca seyretmeye alışkınız biz. Serinin son filmi, "Hababam Sınıfı Cenazede!" Daha önce Hafize Ana'yı, Domdom'u kaybetmedik mi? İşte, İnek Şaban da gitti. Sınıfta devamsızlıklar artıyor Mahmut Hocam, önlem alın! Beynimde o müzik, n'olur hızlan artık!

Şaban, bambaşka bi okula nakloldu! Güdük Necmi, Damat Ferit, Hayta İsmail, diğerleri, n'olur siz bizden bu kadar çabuk ayrılmayın...

***

Kemal Sunal'ın arkasına baka baka bir koşuşu vardı filmlerinde. Komik, orjinal. Kaçmayı, kovalayanı ve hatta yakalanmayı iplemeyen bir kaçış şekli. Şiveli bir vücut dili! Seyrederken tarafsız olmayı hiç beceremedik, hep O'nu tuttuk. Mutlu sonlar, sanal da olsa yalan da olsa mazlumun, iyinin zaferini müjdeledi bize inceden. 'Komik garibanı' anıtlaştırmak kolay iş mi? Filmlerinin bu kadar sık gösterilmesini zaman zaman tepkiyle karşıladık, haksız da değildik. Ama halkın boşluğuna vurmayı 'profesyonellik' sanan rantçı medya kafası başka, tek başına tüm kanalların 'reyting belkemiği' olmak başka. Bu furyada emeğine saygı duyulmayıp, Sunal'a bir kuruş ödenmemesi çok başka.

***

Eve giderken, dayanamayıp sıcak ekmeğin kenarını koparıp yemek gibi bişey. Bizim ortak tadımız.

Öbür taraf, burayı çoktan zorluyor, belki solladı bile. Ertem Eğilmez de başlarında. Oradaki kadro zenginleştikçe, bizim kırık hayatlarımız yoksullaşıyor.

Ben kocamanım, ağlamam. Ama Gol Kralı'nı büyülenir gibi seyreden o ilkokul çocuğunu susturamıyorum.

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

10 Temmuz - 10 Ağustos Kayseri Anadolu Fuarı safi şuçuk almak için bile gidilir, gerisi kar.

Temmuz ayı içinde Ordu Yeşilce-Topçam-Üçyol Yayla Şenlikleri...

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşa oğlu

7-9 Temmuz Kütahya "Çini Festivali" çinici gözeli seçiliyorsa süperdir sorula, araştırıla, yoksa da önemli dil ucuza çini alma imkanları değerlendirilir ve da Dumlupınar Fuarı'na katılınabilir 7-27 Temmuz...

Köpekler Bile

Yaz geldi... Herkes gitti, sokaklarda kimsesiz ve yoksul çocuklar kaldı sadece ...

Yaz geldi, şimdi artık yürürken kendi kendine konuşmak serbest bana...

İnsan bu dünyadaki tek benzerini terkeder mi, nasıl yapar bunu... Sen yaptın...

İnanmadan açılmaz benim kapılarım... Ada'da birlikte olduğumuz o son gece, acıyla ve hazla üzerinde ağladığım gece hissettim bunu:Teninde kutsal ve kimsesiz bir gece bulmuştum kendime... Üzerinde hiç düşünülmemiş bir gece... Bir tek bana ait sonsuz bir gece...

Öyle susuzduk ki herşeye, masumiyetinin izin verdiği kadar kirletilmeye hazır bir geceydi bu yüzden.

Masumiyetinin sının yoktu... İşte bu yüzden ölümdün sen bana.

Sende aşkı bulmuştum...

Aşk ölümün sevgilisidir... Kollarında kimsesiz bir aşkla geldin bana... Ölümü habrlatbn bana...

Hemen o an anladım, aşıktım sana...

Sense öylesine susuz kalmıştın ki hayata ve aşka... Geriye doğru koşan kanatlı atlar gibiydin... Geriye... Masumiyetine doğru koşan... Bu yüzden, işte en çok bu yüzden geceler boyu kanatlarını öpüp durmuştum hep ...

Öylesine öpmüştüm içinde bir anne uyandırmıştım senin... Bakire bir anne... Oğlu kendisinden büyük, oğlu kendisinden kirlİgan bir anne uyandırmıştım...

Nedir ki hayat, sonsuz bir uykudur aşk olmayınca...

Her aşkla yeniden doğarız, süt dişleriyle...

Her aşkla ölümü özlerken yaşama tapanz...

Hem bak yaz geldi, sesin çınlıyor şimdi bu boş sokaklarda...

Şimdi bütün hatıralar birbirine karışıyor... Sen hangilerini saklıyorsun bilmem; ben aramızda kavranamayan, adlandırılamayan ne varsa onları biriktiriyorum... Göründüğünün tam tersini anlatanlan bir de.

Hani bir gece benim eve yetişememiştik. Çok sıkışmıştın.Evimin yolu üzerinde bir inşaatın bahçesine götürmüştüm seni...

Utanıyorum,yanımda bekleme, demiştin... Ama o ses hala akımda benim... Sanki elleri du o altın yağmurlar...

Görünenlerin arkasıye sonsuz bir büyülenr

Şimdi sensiz, şimdi nin işediğin yere gelip murlann sesini diniyor

Buna kimse inanmaten asla kanıtlanması mayan birşeydir... Meçteslim olmaktır aşk..

Ben şimdi her gece eşeliyorum kimsesiz birlikte.Bazen onlar bile geçiyor...

Demek ikimiz de yagüçlü insanlar lazım, başağı çekeriz... Demekmize iyi gelmeyiz, öyle

Peki buldun mu kenlü insanı... Yaralı olmaydeyiminle, o doğru inbenim gibi aşağı çekmdun mu onu...

Peki, buldunsa o inssene sokaklar niye böy

Mutluysan niye herşşehirde ..

Öyle gizli ve öyle çoki sen, içine kimse dobütün sokaklar gecikmiolurdu.

Bilinmezse senin yakend'ni eksik cinayetler

Seni ben kendimden sedim sevgili...

Sen benim aşkımın ödukça ben seni o kadar sedim...

Hem ben seni bu habırakılmış bir sırrı gibi sgili...

Ben seni hikmetinde silmiş bütün mucizeler g

Bir yetim bir başka severse, ben seni öyle

Ben seni bize öğretiveda eder gibi sevdim s

İsteseydin, birkez bdin, herşeyi bırakır gelden... Neresi olursa gegüne dek bu hayat içherşeyi, dahası adımı gelirdim seninle...

Seninle silerdim kenisteseydin...

Sen burada yoksan çünkü ... Heryer hep aygördüğü gibi..Tek birlanmıyor artık anılar, işsedişler... Herkes sıms

12 Temmuz Niğde-Ulukışla D
Olmadı Afyon Çoy Vişne Şen

Akşamsefası

ülüyor Halime...

bu dünyaya..Kimsenin gidecek bir yeri kalmamış..Kim dünyada neye sanılmışsa onunla kaybolmuş...

Sen burada yoksun artık ve ben artık kazandığım her başarıyla kendimden, o yanlış hayatımdan öç alıyorum aslında...

O güçlü hayatım, durmadan ürperen kimsesiz bir çocuk aslında... Bir tek adı var, ama kendi yok hayatımın...

Ona heryerden parlak zarflar içinde davetiyeler geliyor hergün... İçinden vaadler çıkıyor, yeni fırsatlar, yeni yükselme umutları...

Oysa sen yoksun... Boşlukta dolaşıyor şimdi hayatım, gökyüzünde vaftiz edilmeden dolaşan çocuklar gibi...

Sen yoksun; bu yüzden o hep aranmaya muhtaç... Bu yüzden sevmeden sevilmeye muhtacım...

Bir hayatı yok hayatımın.Bu yüzden o kendisine gelen parlak zarfları saymaya muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden o etrafta kimse yokken paralarını gizli bir dua okur gibi saymaya muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden o bütün dinlere inanmaya muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden o, sevmeden, inanmadan, kim olursa olsun teslimiyete muhtaç...

Sen yoksun; bu yüzden artık yalnızlığım bana düşman...

Sen olmadığın için bana iyi gelmeyen ne varsa yapıyorum artık...

Boğuluyorum içimdeki karanlıktan, bütün ışıkları açıyorum bu yüzden...

Tanıyıp tanımadığım herkesi evime çağırıyorum... ..

Yaralarımı bantlıyorum... Aşk geliiken hissedilir ya, garip bir tapınma hissedilir, yürekten yükselir ya usulca, birbirimize akan o soylu duygudur ya aşk, ne varsa işte hepsini bantlıyorum...

Ben seni nasıl aşağı çekiyorsam, sana nasıl kötü geliyorsam, kendime de, hayatıma da öyle davranıyorum sevgili...

Evime çağırdıklarımla kul sohbetleri yapıyorum.Rasgele çekiştiriyorum onu bunu...

Madem gidecek bir yer yok, madem bu dünya bizim sonsuz evimiz, öyleyse kirlensin herşey, lekelensin yüreğimizdeki tüm anılar, diyorum..

Gidecek bir yeri kalmamış hayatının etrafını kirlenmiş hırslarla örüyorum...

Cemaatlere girip çıkıyorum... Kendime güçlü yandaşlar ediniyorum...

Karayağız gençler toplanıyor etrafımda, **abi emret, sana bir yanlış yapan varsa, hemen söyle bize,** diyorlar...

Kimi göstersem vuracaklar, oysa kendimden başka düşmanım yok benim...

Sen yoksun, benden iyi vurulacak düşman mı olur..

Ne çok şey birikmişti içimde hatırlasana, gözüm kırpmadan anlatırdım sana. Korkmadan, çünkü biliyordum beni hiçbir zaman yargılamayacağını...

İlk kez, hayatımda ilk kez kaybetme korkum olmadan kendimi anlatacağım sen çıkmıştın karşıma.Yumardım gözlerimi seninle konuşuiken.Yumardım ve içine bakardım, kendi içime bakar gibi...

Seni sevmem anında hazza dönüşen bir acıydı.

Öylesine sevdim ki seni, ben seninle sevdim acı çekmeyi...

Seninle anladım, sonsuz sevince her acı hazza dönüşüyormuş... O ayaklar altında dolaşan, o küçümsenen acılarım sana anlattıkça ışıklı bir sevinç oluyordu... Sonsuz bir haz...

Yaşadığım heryeri unutuyordu bu haz..Görünlerin arkasını saf bir ışığın altında görüyordum hep... Herşey tek bir anlamda toplanıyordu... Sevgileri aydınlatan o meçhul ışık gelip gülümseyişinin altında birikiyordu... Demek, herkesten gizlediğin yaralarını bir tek ben gördüğüm için sana dünyanın en uzak insanı oldum öyle mi... ..

Şimdi yaz geldi... Yere düşen çocukları yerden kaldıran kimse yok artık...

Yaz geldi, şimdi bütün ışıklar bana cinneti hatırlatıyor...

Demek seni aşağıya çekiyorum.

Demek ikimiz de çok yaralıyız; demek, bize güçlü insanlar gerek, öyle mi...

Gözümü yumarak sana anlattığım herşeyi bu dünyaya tercüme ettin sen... Öyle mi sevgili. Kimi ve neyi kurtarmak için yaptın bunu.

Defalarca konuştuk seninle. Hani korkunç bir yalandı yaşanan. Hani aşk yoksa ve böyle yaşadıkça batıyorduk ve batacaktık...

Hani aşk güzel ve soylu delilikti, hani herşeyi bırakıp çekip gitmekti aslolan buralardan...

Hani parçalanmıştı benliğin ve avuçlarındaydı o çıplak çılgınlığın... Hani kendi gözlerini ilk kez görmüştün o çılgın mavide... Hani kendine ilk kez dokunmuştun bana dokununca...

Hani ilk kez utanmadan ağlamıştın birinin yanında.Yeniden doğar gibi, kendi içinden ilk kez çıkar gibi... Bütün yaralarını tek tek öper gibi...

Hani yükseliyordun acı çekerken... Hani kendin olarak yaşadığın her yenilgi hazdı senin için... Hatırlasana, gördüğün herşeyi içine çekiyordun... Dokunduğun herşey minnetle gülümsüyordu sana...

Madem bu kadar açık ve berraktı gördüklerin, madem ilk kez kendin olmuştun, neden, neden güçlü insanlara tutunmak aklına geldi birden...

Ne görüdün orada; hem ne hissediyorsam anlattım sana, sevgimizde mi umut yoktu, yoksa yaralarında mı...

Yaraların çok mu umutsuzdu sevgili... .

Bizden de, sevgimizden daha umutsuzdu öyle mi...

Haberin olsun, artık bana ben bile inanmıyorum ...

Hem sen yoksun, kim inanır ki artık bana...

Yaraların sevgimden, sevginden güçlüyse ne yapabilirim senin için.

Dünyanın en güzel, en anlamlı umutsuzluğunu ister gibi istedim seni ben...

Bir tek iyiliği oldu bana bu aşkın, hiçbir şeyi kıskanmıyorum artık.. Kimse görmese de dünyanın en büyük, en acımasız kayıtsızlığı bende artık...

Bir tek yaralarını kıskanıyorum... Sevgimden bile güçlü olan yaralarını...

Şimdi ne mi yapıyorum...

Herkes ne yapıyorsa ben de onu...

Kendime bir wep sayfası hazırlatım mesela... .

Bütün fotoğraflarım var o sayfada... Benimle ilgili bütün bilgiler...

Mahrem birşey kalmasın istiyorum hayatımda... Yaşadığım herşeyi anında anlatıyorum insanlara..

Çağ, kendine tapınma çağı... Ben de kendi boşluğuma tapıyorum.

Ne yaşamışsam herkese sunuyorum...

Borsaya filan takılıyorum.Gazetelerin ekonomi sayfalarını okuyorum... Güçlü şirketleri takibe alıyorum... Dolar biriktiriyorum...

Durmadan alışveriş yapıyorum.Kasalardan fiş alıyorum.Bu fişleri saklıyorum...

Gen teknolojisiyle ilgileniyorum.Yaşlılığı önleyen ilaçların adını yazıyorum defterime...

Uzun yaşamın sırrıyla ilgili haberler okuyorum kaçırmadan...

Cep telefonum hep açık... Önüme gelene durmadan mesaj çekiyorum...

Herkesten sevgi dileniyorum...

Evimde yalnız kalamıyorum.Tanıyıp tanımadığım herkesi evime çağırıyorum...

Bütün ışıkları sonuna kadar açıyorum... Bütün kul sohbetlerine katılıyor, korkunç dedikodular yapıyorum...

Durmadan öç alıyorum hayatımdan..

Öyle yavan, öyle issiz ki içim...

Dünyanın en kötü intihar böyle yaşamak...

Üstelik seni herşeye rağmen sevdiğim için, ne kadar istesem de ölemiyorum.. Bunu sen bile anlamıyorsun...

Kimi geceler, kendini tutamayıp işediğin evimin hemen yakınındaki inşaata gidiyorum... Kumların arasında seni arıyorum.

Kumların arasında sevgimizden daha güçlü olan yaralarını arıyorum...

Köpekler bile gülüyor halime...

Sen yoksun; içimde sonsuz gölgeler uçuyor...

Hem artık yaz geldi. Herkes gitti. Sokaklarda kimsesiz ve yoksul çocuklar kaldı sadece...

Cezmi Ersöz

* 9 Temmuz Pazar gecesi saat 24:00-02:00 arasında 89.3'te Alem FM'de Hakan'la söyleşimiz var.
* 15 Temmuz Cumartesi saat 18:30'da Milliyet'de Bülbülname Kitabevi'ndeyim.
* 16 Temmuz Pazar günü saat 16:00'da Feçe'de Ali Baba'dayım.
* Müşterisi Kayıt, "Özmenler", Taylan Özgür, Baltaş Hasetki, Bahar Uğurdoğan, Bedrem Gezgiveroğlu (Beni Laman'dan arar mısın?), Ayşe Kalkanlı (Kitap gönderildi), Yener Çoşkunsu, Sessiz Özgürlük, Özge Sönmez, Görkan Özel (Yanlarını gönder), Özlem Yalın, Fatma Tan, Yavuz Arda, Davut Baltaş, Özmur Özkaya, Cat, Bulut Güney... Maltepelerinize adım sevgiyle...
* Eda Şahin, Pınar Yıldız, Tülin Akyıldız (Kitabınızı gönderdim), Türker Yıldız, Çağla, Emrah Tunç, Didem ve Murat Kal, Baltaş Acar, Derya Anıl, Hale Gökçoğlu, Dinçer Sağlam, Tolga, Çiğdem, Çiğdem Kızılkaya, M.Fuat Berkoğlu, Hande Ilık, Fazilet Taştan, Özge Alumni, Kemal-Fahriye, Tuğba Uçar, Fatih Yılmaz, Müge ve Ebru, Seyhatün Şahin, Ayla Gökçeli, Ajda Güzel, Ayşegülsarı, Alev Demirtaş, Bekir Umut Acar, Leman Geylani, Ceman, Yasemin Yiğit-Gürbüz, Sergüzel, Bayro, Baltaş Cem Koç, Serkan Ayaz, Serpil Şengül, Esra Çelik, IGOR, Vildan Ç. E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

❑ Azdırtoruf	❑ Damızort	❑ Komünüz	❑ Olozort	❑ Öttürü
❑ Abazort	❑ Dallamos	❑ Kazımpaşalı	❑ Orongort	❑ Valloz
❑ Abuş	❑ Damdoz	❑ Kuflî	❑ Özürsüzlük	❑ Vurkaçabi
❑ Andırs	❑ Damsavak	❑ Kurtuluştak	❑ Onkoz	❑ Yanpeş
❑ Azort	❑ Dalgut	❑ Kalkoflî	❑ Piyzman	❑ Yonta
❑ Assort	❑ Dadiyazort	❑ Krizor	❑ Paradizor	❑ Yarmabaz
❑ Abidosmak	❑ Dambun	❑ Komançi	❑ Pipoppazo	❑ Zortzilio
❑ Ambalos	❑ Dikdoluk	❑ Kovala	❑ Paltik	❑ Zortolog
❑ Avanturdura	❑ Dikmolon	❑ Karakoter	❑ Purtozort	❑ Zortrayın
❑ ayıpdırucumur	❑ Damızman	❑ Kamlanyum	❑ Puştport	❑ Zortav
❑ Azzort	❑ Dovsunto	❑ Köpe	❑ Polyamhada	❑ Zortlast
❑ Amip	❑ Dassort	❑ Künkof	❑ Purito	❑ Zolkara
❑ Abus	❑ Dimpiso	❑ Konkozorto	❑ Psikozort	❑ Zombak
❑ Andırs	❑ Dismilan	❑ Kustaf	❑ Potuk	❑ Zotron
❑ Abdüzzortan	❑ Esterzort	❑ Kodon	❑ Palanga	❑ Zortlak
❑ Azmak	❑ Eyprorro	❑ Kirozorti	❑ Pirtiye	❑ Zobat
❑ Abazonta	❑ Farfaran	❑ Lömbös	❑ Protozortuh	❑ Zufuf
❑ Alman	❑ Frizort	❑ Löbof	❑ Rangoz	❑ Zorto
❑ Akromegali	❑ Gelibrin	❑ Lamdur	❑ Revo	❑ Zortlaş
❑ Amelias	❑ Godof	❑ Laytak	❑ Serisa	❑ Zortotom
❑ Angaz	❑ Gabzyn	❑ Ligorbonos	❑ Silberman	❑ Zontüm
❑ Arsilop	❑ Gaydal	❑ Löpbaş	❑ Sebğa	❑ Zorton
❑ Bodoz	❑ Gobel	❑ Lölö	❑ Silberpangal	❑ Zortraktik
❑ Babunite	❑ Ganyoz	❑ Lömbös	❑ Samsak	❑ Zurra
❑ Bıcır	❑ Grotesk	❑ Lakva	❑ Sales	❑ Zontazort
❑ Bozo	❑ Gubar	❑ Loldio	❑ Saplama	❑ Zövadv
❑ Boynu	❑ Geldi a	❑ Likko	❑ Sapıslilik	❑ Zogart
❑ Barhanz	❑ Galloç	❑ Lantoş	❑ Sallama	❑ Zolda
❑ Bargut	❑ Godirik	❑ Levuttirvak	❑ Safışlıkus	❑ Zophisofer
❑ Boynu	❑ Gundur	❑ Lambil	❑ Sidamon	❑ Zonmagafan
❑ Bokaçyus	❑ Goyok	❑ Lakoro	❑ Sökşinik	❑ Zurtrüh
❑ Barento	❑ Gamap	❑ Mäengormik	❑ eşkek	❑ Zontalavka
❑ Boşbaba	❑ Gürüf	❑ Mäenta	❑ alle	❑ Zortzporto
❑ Barzo	❑ Garkalı	❑ Matoz	❑ Şikişik	❑ Zortons
❑ Batikbir	❑ Gerifka	❑ Maladam	❑ Şokoşok	❑ Zortlebonya
❑ Baltazar	❑ Golcok	❑ Mozik	❑ atko	❑ Zortlabo
❑ Baka	❑ Gavra	❑ Minimbük	❑ Şoomo	❑ Zortyak
❑ Basuf	❑ Gallik	❑ Mikenyum	❑ Şilebok	❑ Zortatary
❑ Bazarer	❑ Gebio	❑ Mustafalama	❑ Şebella	❑ Zortfon
❑ Bokengtak	❑ Gasguno	❑ Maşo	❑ Şeppal	❑ Zortransid
❑ Bokokom	❑ Gaggruno	❑ Marrajio	❑ Şokkako	❑ Zortrindad
❑ Baştaban	❑ Grav	❑ Matazort	❑ Tomruk	❑ Zortanlac
❑ Barnisli	❑ Gajjo	❑ Mazortcom	❑ Tiril	❑ Zortnac
❑ Baba	❑ Gomalak	❑ Mohan	❑ Trrobelmo	❑ Zoppa
❑ Barzo	❑ Gindo	❑ Mandıbaş	❑ Taşanka	❑ Zortrson
❑ Bardamo	❑ Gulgul	❑ Milenzo	❑ Tangul	❑ Zortanyak
❑ Bazarer	❑ Gopsil	❑ Massarita	❑ Terapanci	❑ Zortotip
❑ Bürrüko	❑ Hiçus	❑ Mifengul	❑ Totak	❑ Zadongo
❑ Bidon	❑ Höbek	❑ Mizot	❑ Taotay	❑ Zortyoloş
❑ Boşbaba	❑ Höstlek	❑ Mortrakuh	❑ Takala	❑ Zortmanşon
❑ Bozufiko	❑ Hayyart	❑ Mandagol	❑ Taharettin	❑ Zondal
❑ Budaraş	❑ Hebel	❑ Mirsokdam	❑ Turtoort	❑ Zeksiba
❑ Bardomos	❑ Helibit	❑ Mortizort	❑ Tekvurzort	❑ Zingo
❑ Bongol	❑ Hayaretin	❑ Mozplo	❑ Tedaş	❑ Zortdinos
❑ Corro	❑ Hayratim	❑ Masturzort	❑ Travmay	❑ Zongo
❑ Cehetak	❑ Hamazon	❑ Magazor	❑ Tünyak	❑ Zazortom
❑ Curto	❑ Hayrak	❑ Mitzort	❑ Turpzort	❑ Zaporto
❑ Curuf	❑ Haskar	❑ Nefaitsiz	❑ Tarrakort	❑ Zikka
❑ Cavzorto	❑ Habarto	❑ Organbort	❑ Ultan	❑ Zortilmen
❑ Cumba	❑ Hamzetik			
❑ Cantik	❑ Hotzor			
❑ Cogor	❑ Hotoz			
❑ Çalley	❑ Hassasşuke			
❑ Çamişler	❑ Höklütil			
❑ Çotarark	❑ Hompo			
❑ Çüşoz	❑ Harbalag			
❑ Çivibaş	❑ Hirdon			
❑ Dambilatör	❑ İlto			
❑ Destirlo	❑ Konga			
❑ Döyüs	❑ Kazbur			
❑ Dambak	❑ Küvşek			
❑ Damdoz	❑ Keşist			
❑ Damdodik	❑ Kalbirvor			
❑ Damzırot	❑ Kalmalol			
❑ Damzırmon	❑ Kazımdırok			
❑ Dombay	❑ Kaba-ran			
❑ Dövizort	❑ Kurzon			
❑ Dijigan	❑ Karamaj			
❑ Dobör	❑ Kalak			
❑ Dümerike	❑ Kenji			
❑ Damdellen	❑ Kaduriba			
❑ Dangoz	❑ Kondoro			
❑ Döbel	❑ Kankazortcom			
❑ Dingof	❑ Kimbar			
❑ Dibrış	❑ Kundosi			
❑ Daranga	❑ Kagodoğa			
❑ Donga	❑ Kongalak			
❑ Daban	❑ Kutto			
❑ Dolmacana	❑ Kapazloloz			
❑ Dalyangoz	❑ Kalfobaz			

Adını:.....
.....
.....
..... koydum.
Adını koyan isim babasının:
Adı-Soyadı: .....
.....
Adresi:.....
.....
.....
.....
.....
Posta Adresi: LeMan Dergisi
İmam Adnan Sok. No:20 80800
Beyoğlu/İstanbul
E-posta: zonta2000@leman.com.tr.

Beğendiklerinizi işaretleyip gönderin, adını koyup gönderin...

M an EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

ötü diye üzülme, evden kaçma,
a sakın intihar etme... (Lütfen)
Bu yollardan geçmiş Lemancı Abi, Abla sözü...
ci!.. Karnen kırık olabilir... (Hocadan) düzelir..
ık olabilir... (Hayattan) geçer...
nadın kırık olabilir... (Babadan) iyileşir...
isikletten düşüp kafanı kırma (Lemandan)
, Lise öğrencileri... Kötü karnenizin bir fotokopisini
ayın. Bisikletleri kapın!
erde tahrifat yapmayın çocuklar... araştırıp bisikletleri teslim edicez..
dres: Kötü Karne. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu - İst.
asabası Kiraz Festivali yetişen yetişir başka bişey demiyoruz.
mayın!

grafiler.com Fatoş

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

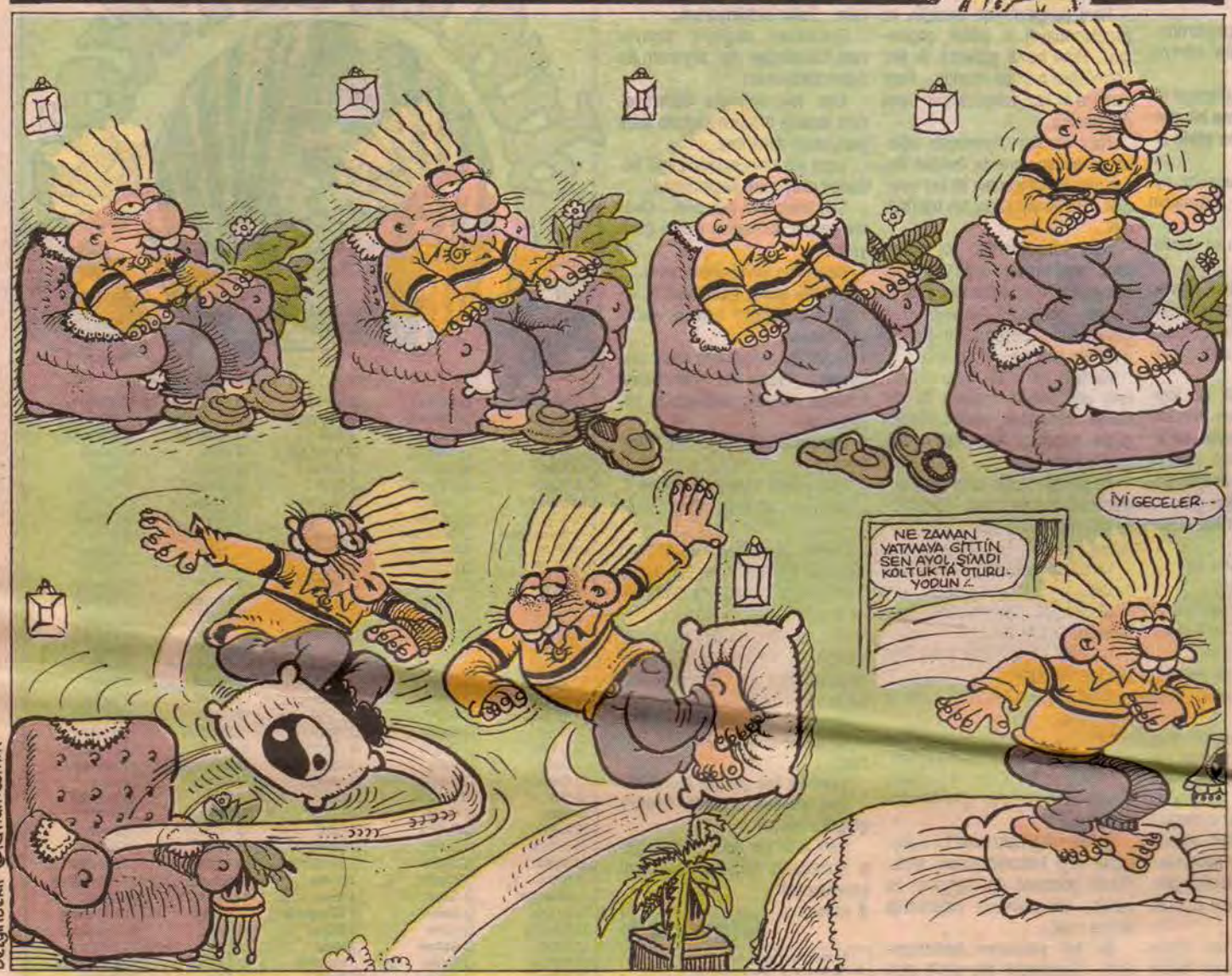

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

F tipsiz cezaevi!

Faşizmin F'si ile F tipi cezaevinin F'si ikiz kardeş!

Ancak faşist ruhu yalnız yönetenler taşımıyor, yönetilenler de taşıyor.

Nitekim Hürriyet gazetesinin "Ölmek üzere olan mahkumlar son günlerini ailesinin yanında mı geçirmeli, cezaevinde mi geçirmeli" şeklindeki anketinin sonucu ortada.

"Evinde, ailesinin yanında ölsün" diyenler yüzde 35.2

"Ölene kadar cezaevinde kalsın" diyenler yüzde 56.2

Yüzde 56.2 Hitler benzeri ruh taşımasa, ölmek üzere olan mahkuma böylesine acımasız davranır mı?

Bunlar tıpkı Sivas'ta 37 aydının yakılışını zevkle seyredip, alkışlayanlar gibi.

Bunlara "Mahkumlar F tipi cezaevi denilen tabutluklara konsun mu konmasın mı" diye sorulsa, alınacak sonuç belli değil mi?

Kafanıza F tipi cezaevinin F'si kadar tabut düşsün!

Belki o zaman kör gözleriniz, kör vicdanlarınız açılır.

Futbolun F'sini görür görmez açılan gözleriniz, F tipi cezaevinin F'sini görür görmez de açılır.

Ancak kör gözleri, kör vicdanları asıl açılması gerekenler F tipi cezaevlerini savunan TV yorumcuları, köşe yazarlar.

"Batı'daki cezaevleri de F tipi şeklinde; orada da mahkumlar topluca değil, tek kişilik hücrelerde kalıyor" diyor bu zatlar.

Peki Batı'daki cezaevlerinde, Ulucanlar Cezaevi'nde olduğu gibi, güvenlik görevlileri siyasi mahkumları başlarına demir çubuklarla vura vura öldürüyorlar mı?

Bizde özellikle siyasi mahkumların koğuşlarda topluca kalması bir savunma mekanizması.

Kendilerine yönelik şiddet uygulamalarına topluca karşı koyup, kendilerini savunabildikleri kadar savunuyorlar.

F tipi cezaevleri ile işte asıl bu savunma mekanizması yokediliyor.

Böl ve yok et!

Herbirini teker teker hücrelere at; iyice savunmasız bırak; sonra da yapacağını rahatlıkla yap.

F tipi cezaevi, tipi bozuk cezaevi!

F tipsiz cezaevi!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Temmuz'un 2. Pazarı Sakarya Hendek **Dikmen Köyü Yayla Şenliği...** Bilen bilir, bilmeyen kendi bilir.

10 Temmuz Bafra **Bengü Karakucak Güreşleri** elemesine güvenen g

Akşamsefası

Tp io

Çizen: Galiptekin

SANA SÖYLEMİŞTİM, HER ŞEY YOLUNDA GİDECEK DİYE, BİR DE AZ KONUŞSAN DAHA İYİ...

İkimizden biri imkansızı başarmıştık, hangimizdi... Ama bunun bir önemi yoktu artık...

TANRIM, YILLAR SONRA BU İMKANSIZDI... İNANILMAZ!

Kadın resmen mucize yaratmıştı ama, azize değildi... İşi biliyordu ama, orospu da değildi; sevişme bitince ona teşekkür etsem ayıp olur muydu?

ARTIK ÇÖZÜYORUM SENİ, BİRAZ DA SEN ÇABA GÖSTER, KÜÇÜK ADAM...

Ve çözdü beni... Sıra bendeydi...

ARTIK, ELLERİNİ DE KULLANABİLİRSİN...

ŞEY, BAK BEN KONUŞMAYACAĞIM, SORU DA SORMIYACAĞIM, BİR TEK ŞEYİ MERAK EDİYORUM "NİYE BEN" HA?..

BU GECE RASLADIĞIM EN ZAVALLI ŞEY SENDİN ONUN İÇİN, İSTERSEN ARTIK GİDEBİLİRSİN, KALABİLİRSİN DE...

Emindim, bu kadın hem bir azize, hem de orospuydu, belki de Marta Magdelena'nın bir rezervasyonuydu... Peki ben kimdim? Bilmiyorum... Ama kesinlikle İsa kadar iyi niyetli olmayacaktım...

TEŞEKKÜR EDERİM... OHH, ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM...

ŞUŞ ARTIK SALAK.

"Öyle bir laftan sonra nasıl kalabilirdim... Çabucak giyinip dışarı çıktım, arkamdan geldi...

İSTEDİĞİN ZAMAN BURAYA GELEBİLİRSİN, YA DA İSTEDİĞİM ZAMAN BEN SENİ BULURUM...

Sokağa çıktım, ceplerimi karıştırdım, bir adres ve bolca para vardı... İstediğim zaman onu bulabilirdim ve eminidim, istediği zaman o da beni bulacaktı... Kendimi cinsel hayatımı güvence altına almış gibi hissettim... Güvence altına alınmış bir şeyim olmuştu...

HEINE

Mahalleme geri dönmüştüm, bara girdim hala kafamda o soru vardı... Bu kadar zengin ve güzel bir kadın niye benim gibi bir kaybedeni seçmişti... İçmeye başladım...

HEY YALNIZ MISIN, SERSERİ?

ARTIK DEĞİLİM... İNSIRTMADAN...

Evet, yalnız değildim, onun hayalleriyle sızdım, o çok güzel ve garipti...

HEY UYAN ARTIK...

GECEDEN BERİ SAYIKLIYORSUN, SEN BÖYLE OLMAZDIN...

ONUNLA KONUŞUYORDUM... MARIAYLA...

Değişeverler! Buzağılara doyacaksınız.

1-31 Temmuz Samsun'da olmak var!. Samsun Milli Fuarı daha ne olsun. Haydi Samsun'a!

8 Temmuz Sivas Hatik Buzağı Yarışması buzağısına güvenen gelsin.. Haydi Buz

Akşamsefası

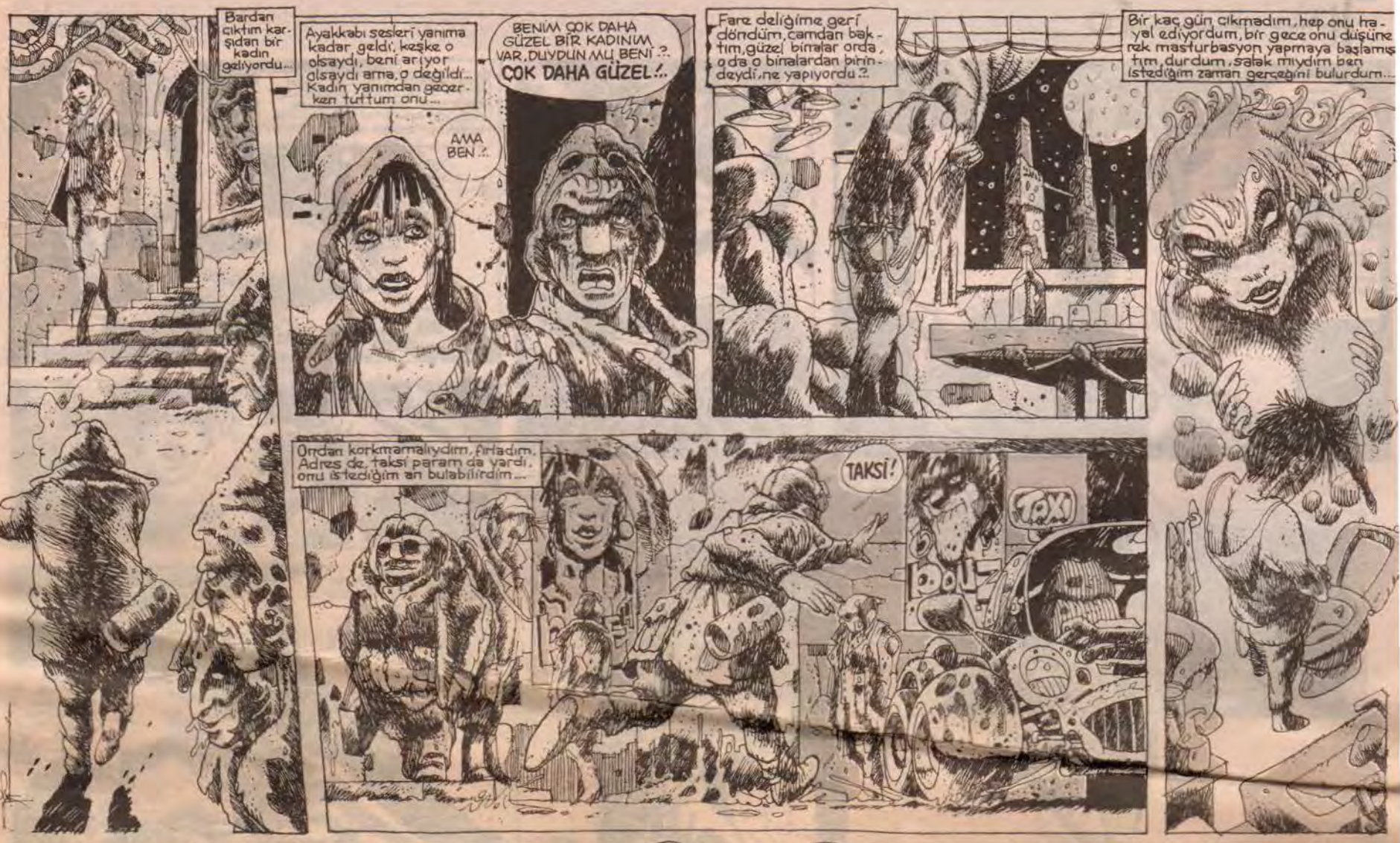

İlk İmza

NİHAT GENÇ

İlk kitabının çıktığı günler. Bir tanecik satmıyor. Kitapçının kapısında testiyle su satan adam, seyrediyorum, maçlarda çok satmıştım. Böyle birşey satmalı insan, sonu yok susuzluğun, insan, haldır-huldur bir alışverişin telaşında bulmalı kendini. Baksana, müşteri içmekle kalmıyor, şapkasını bile ıslatıyor. Bir su bardağı bularak satıcı, kendini bir işe yarar kılmış. (Her hafta Leman'da yetmiş kişi yanyana geliyoruz, söylenmemiş yeni bir söz, düşünce, espri bulmak için, her hafta başka birşeyin peşine düşüyoruz, fiyatımız üç yüz elli bini geçemiyor, Sabancı sulan pet şişelere doldurmuş, her şişeye aynı su doldduruyor beş yüz bin lira, üstelik memleket için, kendi için, kalkınmak için çok önemli adam!) Haftalardır kitabevlerinin suratına bakan yok. Kelimeleri kürek mahkûmları gibi sayfalara tıkıştırdım, ruhumu zincirledim oraya, duruyor işte, yiyip içmekten kesileceğim. Satmasın anladık. Bir tek kişi olsun almaz mı? Ağrına gidiyor. Yine de iki elim kanda olsa hergün gidip ziyaret ediyorum rafları, hüzünle dokunuyorum onlara. Umutsuzluk üzerine kutsal bir dayanıklılık kazandım. Bu dünyada ne icad edilmişse "umutsuzlar" yaptı, umutlular, nasıl olsa, Allah'ın suyu, biri bir bardağa koyar diye bekledi...

Entellektüel bir ağbinin evinde, akşam oturmasında kitaplarını kanştırıyoruz. Bu zehirli, kirli hikayelerde ayıp olur diye ağlarını venmiyorum. Güngörmüş, nükteli, gül gibi rahiplerin bu sıcacık evinden bir elebaşının hikayesine girmek yakışıksız olmalı. Kitaplar içinde oyalanırken yakaldı, iri laflar ediyorum. Edebiyab herkes bir bahar telaşı, bir bahar heyecanı olarak tanır. Kimin kapısını çalsak, yazar, doğru şeyleri, güzel, şirin, tatlı, akıllıca, güngörmüş şeyler yazan adam olarak bilinir. Terleme, korku, tahrik, kışkırtı, kabus, usanç, bok, sinek, belirsizlik, çıkışsızlığı kağıtlara yapıştıran adamı kimse tanımıyor, yan karanlık cümleler, öfke, sokucan, kin, gerçeği bozan, hala ağzı bir karış açık, hayata, kendine, beyaz kağıda bakan bu adamı kimse tanımıyor. Temiz, düzgün, neşeli, sevgili, dostluk dolu edebiyatla hiçbir ilişkim yok, kelimeler sonsuz bir yangının cesedleridir, kelimeler vahşi bir sırtlanın dişleri, hayabn leşlerine saldırır, sevgiyle, dostlukla, kardeşlikle yürüyen sanat, edebiyat, bunaya kadar işte! Memet Fuatların, Tahsin Yücellerin, Oktay Akbalların şiir, edebiyat üzerine kitaplarını tıksınbyle bir bir çıkartıp raftan yerlere fırlatıyorum, bir nesli kandırdınız, kelek melinlerinizle.

Kapı çalındı. Kırk yaşlannda esmer, çakı gibi bir adam, elinde telsiz telefon içeri girdi. Hoşbeş, karşılıklı oturduk. Ev sahibi tanıştırdı, "Kaçakcılık daire başkanı", bize dönüp "polis olduğuna bakmayın, edebiyat, felsefeyle yakından ilgilidir". Tekar misafire dönüp: "Bu gençlerin ismini unutma, geleceğin büyük yazarları!"...

Sıkıntılı bir bekleyiş, bakışlarımız, halıda, duvarda tabloda boşuna oyalayıp, kaçırarak pireli bir gerilim, bir tarz uçurum, kaçakçılık daire başkanıyla ne konuşabiliriz. Kaçakcılık daire başkanı, sıkıntıyı yenemedi, koltuğundan kalktı, pantolonunun düzlerini topladı, tekrar oturdu, rahat edemedi, tekrar kalktı, sırtına bir minder koydu.

Osmanlı, altı asırda altıyüz sadrazam değiştirdi, hatta daha çok, bir saat, üç saat kalan sadrazamlar bile var, cumhuriyet yetmişbeş yılda ellibeş hükümet. Şöyle hızlı çekim bir tarih filmi çekse zihnimiz, süreklı oturan-kalkan bir adam görürüz orda, insan bu kısacık anda, sakallarını ovmaya, parmaklarını çıtlatmaya bile vakit bulamaz. Kanı kurumuş gözlerle izledi cümlelerimi. Ev sahibi "kaşgöz" yapıverdi, ukallalık mı yapıyorum, sustum, sonra tafı değiştirdim. "Hani, insan hayatının yansı uykuda, bir yansı tuvalette geçiliyor diye kısacık ömrü ölçerler..." Benim hayatımın b'rseksen saati de, babamın sabah kahvalbsında zeytinlere çatal geçirişini izlemekle geçti, korkudan konuşamaz, babam sofraya uzandı mı biz uzanamazdık. Hitler, TÜSİAD, ihale, bakanlık, basın deyince babamın zeytine çatal geçirişini hatırlarım, suskunlukta, sabırla beklersin, bakışını bir başka yöne asla çeviremeden.

Oralı olmadı, yine sessizlik, öksürüğü, aksırığı bol. Sigara ikramı, çakmak, küllük alışverişiyle geçen bir asır gibi beş-on dakika. Çatlayacağım. Yine lafa girdim. "İşimiz düşerse yardımcı olabilir misiniz?", "Estağfurullah arkadaşım, sizin gibi pırlanta insanların ne gibi bir işi düşebilir!". Geldik yine, edebiyat, yazar, pırlanta ilişkisine, sinir-sinir gülmeye başladım. Daire başkanı, dokunaklı, kınlacak bir eşya gibi kırizimin dinmesini, boşuna bekledi.

Okuduklarımdan öğrendiklerim: Fırıldaklar dünyası, pis bir oyun. Daire başkanı, nihayet lafa girdi: "Ülkemizde neden gazete okunmuyor?".. "Naylon torbalar yüzünden. Eskiden gazete alanlar, kesekağıdı niyetine de kullanırdı, bakkalı, dükkanı, malı gazete parçasına sarardı. Şimdi, naylon torba, gazete gündelik dükkan ve ev eşyası olarak kullanımdan çıkb, öldü basını!.." Nihayet gülümsedi, oh be rahat ettim.

Kültürlü olmayı hiç hesabıma yazmamıştım. Yılanın dil ucu zehriyle sayfaların arasında sürünüp, kitapları çok kısa cümleli çizgili

Devamı karşı sayfada

13 Temmuz Girasun "Güllve Köyü Yayla Şenliği" Dut pekmezi, pastili öyrün, yöş

Akşamsefası

Bayır gülü

FEYHAN GÜVER

10-12 Temmuz Bartın Hayvan Panayırı görmeden konuşma kardeşiiim!

13-14 Temmuz Ardahan Göle Festivali gidin, görün...

13. Sayfadan devam

İlk İmza

toplandık, bir tuhaf yere gidiyoruz. Haatsizlik edersem, artık bira içmeye giderken etek giymem gerekecek, mıncıklanır, okşanır, "yeter kardeşim, ..ikeceğim yedi sülaleni, yeter..." Mutlu son, avuçlanmız buluştu. Milli mutabakat sağlandı. Mizah tarihimiz, götü kurtarmak için göt esprileri yaparak yaşadı, parayı alırken avcumdan: "Çok zayıfmışsın oğlum, biraz spor yap, yemek ye..." Polis yeni doğmuş bebek gibidir, kendi başına yemeyi bilmez, utanır, biberonu ağzına vereceksin, emmeden yaşayamaz. Nihayet, ilk defa yaşlı polis konuştu: "Kasadaki ağbine bir küçük paket yap, bırakıver!" dedi. Sigaralardan on tane bir gazeteye sardım, kasadaki ağbiye bıraktım.

(Genel anlamıyla polis, evlat, kardeş, akadaş, ağbi, yavru, bebek, amcaoğlu, akraba, bizim oğlan, bizden, memleketlim gibi kavramlarla sahip çıkıp sizi toplumun bağrına basar, insan olmanıza izin vermez, evlat, bebek, akraba, evet, insan, hayır. Hoşgörü çığlıkları, karşısındakini susturmak için. Gücünü göstermekle kalmaz, size en uygun cinsel kimliği test etme şansı verir. Nesillerdir uygulanan bu estarfı ayinl, siyasetbilimciler, eğitimciler yönlendirir. Bazı müminler, askerler, tüm sosyal hastalıklara iyi geldiğine inanır. Genel anlamıyla devlet. Kaybolan eski geleneksel halk kabadayılarını okullarda yetiştirip, halkın parasıyla maaşa bağlar. Yüksek teknolojiyle süslenmiş bu adamlar, önde gelen köşe yazarların ve politikacıların oyuncağı. Halkın, gaddar, acımasız canavarları. Bizimki gibi bir konuşma, yazı sistemleri yok. Bir avuç seçkin, gözü kara, usta pratisyen yetiştirip, lalı meçhuller, ihaleler, basın; siyaset ve devlet işte bunun adı. Gazete köşesinde ey halkım bugün neye üzülelim diye boş kelimelere kafa patlatan yüzlerce adam. Sakin, zarif şeyler yazarken dahi, durmaksızın içinizden bir ses, ..ik analarını, ..ik analarını diye bağırmayan bir insandan yazar olmaz. Tarihin ilk gününden beri kendi doğduğu, büyüdüğü vatanına egemen olamamış bir halkın yazarı hiç olmaz. Ne yapacaksın, halk çoktan, kuralsızlığı, puşt anarşistliği gündelik hayatın trafik ışıklarını ihlal edip, torpille, adam kayırmasıyla, rüşvetiyle bir yeraltı siyasetiyle delice tatmin ediyor. Siyasete gelince robot, siyasi karşı duruş, imkansız. Hayat karşısında cazgır, devlet karşısında hipnoza tutulmuş. Hayvanların yüzünü kızartacak bu ilkelliği hangi holdingler satıyor. DİSK'in yirmi bin işçisi kalmadı, HAK-İŞ'in üye sayısı yüz binin altında, çok böbürlenen Türk-İş'in gerçek üye sayısı dahi iki milyondan yediyüz bine düştü, dünya tarihinde ilk defa sendikalı işçi sayısından daha çok polis, asker, yarı resmi olsun, sarı olsun sendika kalmadı. Şabanlıkla kabarıyor kalabalık. O eski masalların gladyatörleri artık bir daha uğramayacak bu sokağa. Sabancı'nın sigara fabrikası çok satsın diye kan döküp sokaklarda, gencecik çocukların ağızlarını burunlarını kırdılar. Sabancı'nın suyu satsın diye, beş yaşında su satan çocukları dahi karakollara çektiler. İşte mafya, kitaplarını basıyor korsan, cumhurbaşkanından en küçük karakollara kadar yüz bin kez şikayet edildi, kullan kıpırdamıyor...)

Dışarı fırladım. Kucağımda koca karton kutu, incecik yağmur gökgürültüsüne karışmış. Isıtmanın sıcaklığına. Dokunsan kırılacak kuru dal gibi kedi bacaklı kız, karşıladı beni. Garson Kenan; "Geçmiş olsun ağbi", dedi, hüznü kesmeden "ayıp ettin be ağbi, ağlamış, yalvarmışsın polislere!" Kim anlattı bunları. Gözüm kızda. Git başımdan Kenan, sırası değil. Para, sigara hepsi batsın. Mika arayı girdi:"Hayal kırıklığına uğradım. Sizin gibi yazarlar güçlüklere göğüs germeli." İçimden, "..lktir git kızım". dışımdan, "ne yapayım, karakola götürüyorlar sandım, tutanak tutarlarsa." Kenan: "Gözümden düştün be ağbi!" Ateş altında kaldım, yüzüm kül beyazı. Yorgunluktan cevap verecek halim. Etrafıma bir yığın genç birikti, çan çan, erdem, ahlak, direnmek, dersi veriyor. Hangi birine tav yetişir. Ahhh.

Ahh kızın da çamaşırları terlemiş. Memeleri sütbeyaz. Allahım şu kalabalıkta bir diş atsam, kudursam, kurtulacağım biliyorum. Biz küçük insanlar söz ahlaktan açılınca neden kale savunur gibi bedenimizi zırhla örüyoruz.

Masada kelimeler, kan gövdeyi götürüyor, yüksek sesle kırıyor, parçalıyoruz birbirimizi. Bir kol uzandı masaya, elinde kitap. Gencecik, yakışıklı, uzunca bir oğlan: "Nihat Genç siz misiniz?".. "Evet!". Kitabı imzalar mısınız?". Kapışmanın ortasında ilahi bir serinlik. Usulca aldım kitabı, vaftiz eder gibi itinayla.. Terlerim düştü üstüne, dirseğimle sildim! Çocuğa adını sordum. Bir kalem istedim, beğenmedim, daha güzel uçlu bir kalem. El yazımın hiç de güzel olmadığını hayatımın o dakikasında öğrendim. Ahh beni rahatlatan bu hızır çocuğu kim göndermişti, kendime güvenim geldi, yeniden kartal gururu bakışlarımda.. Nefret ettiğim, sevgi, kardeşlik, dostluk, kardeşlik gibi tüm pis kokulu kelimeleri yanyana dizdim, doymuyorum yazmaya... Çok gizli bir tarihi belge imzalıyormuş gibi. Esrarengiz o anı büyüttüm.. "Teşekkür ederim!" dedi çocuk, olgunluğu ve sakinliği çok provası yapılmış kibarlık dolu bir saygıyla: "Ben de!" dedim...

İşte biraz uğraşsam, Allah bir kapı açıyor ve işte birkaç tane dalta imzalasam adam gibi bir yazar olacağım...

Arkadaşlar kitap imzalamamı sanırım sanırım istedi, ne yazdığımı merak edip, kafalarını kitabın içine gömdü. Bu boşalmış, dingin anı hızla kullanmalıyım. Koli burda kalsın. Şöyle bir tur atalım dedim buji suratlı kıza. Bir meyve bahçesinde gezinir gibi, tüm dükkanlar çamağacı, geniş yapraklı çınar ağacı gibi... Hepsine, herşeye dokunmak istiyorum. Tanrım inanmayacaksın, polisleri bile seviyorum, gidip, topundan özür dilesem. Enine boyuna suyunu çıkarttık sokağın. Telgraf gibi vurucu, sert parfümler gibi uçucu, baygın cümlelerle kızın hayalkırıklığını gidermek için, tüm kültürümün ansiklopedilerini açtım, bilmediği yüzlerce yazardan, hayatlarından, şaşırtıcı, olmadık anılar, dipnotlar, hikmetler, hayat için bir peygamberim artık, hayatı iki tokatta kendine getirebilirim artık, büyüdüm, çok büyüdüm, bulut oldum, aşağı baktım, kıza, "tüm şu sokakları yıkacaksın, neymiş böyle..." Niye yıkacaksın! Açılsın buralar, daha... Şuralan, tepeye kadar yıkacaksın... Niçin yıkacaksın... Yolunu kesiyor insanların... Uzun, düşünülmüş, mimarî iddialar, biri bitiyor, diğeri, hiç bitmiyor...

Hava kararmak üzere. Kitapçılar da kapanmak. Adımlarım yolu önceden biliyor. Kitaplarım rafda. Eh, bugünkü satışlar fena sayılmaz. En üstten bir kitap aldım. Kız, heyecanla kitabın içinden göstereceğim tarihi, masalsı parçayı bekliyor, görüyorum, başında yine o sıcacık buharları Kitabın ilk sayfasını, kardinalin sabah ayininden sakinliğiyle açtım... Neye uğradığımı şaşırdım, biraz önce imzaladığım kitap, çocuk geri vermiş... Alelacele kapattım, kız görmesin. Nasıl görmez, cin gibi!

Geç vakit çay ocağına uğradım... Kenan: "Ağbi, yazarlığı batsın, bırak bu işleri, bize göre değil... Geç şu çay ocağının kasasına.. Nerden baksan, yirmi bin lira yevmiye... Bugün memurun kaç lira alıyor... Söyle ağbi, konuş, bugün senin memurun kaç lira alıyor... Ağbi Allahını seversen konuşurken insanın yüzüne bak... Nereye bakıyorsun iki saattir, duvardaki saate... Ne var saatte...

"Son Trabzon otobüsü de kalktı!", Kenan: "Kiraz getirmiş çocuklar, yer misin?", "Yemem!"... "Çayını tazeleyim mi?", "Tazele!"... Hafifce sırtıma vurdu, kulağıma fısıltıyla; "Kitabı imzalatıp geri veren oğlan buralara uğruyor, sen sesini çıkartma, ben ona ...!"

Elinde bir bardak çay, tabağına içmem için ikram sigarası Maltbora yerleştirdi. Karşıma oturdu: "Ben seni anlıyorum ağbi. Bizim oralardan biliyim. Eşkıyanın mermi sesini herkes duyar, için için de sever yorganının altından. Ama hiç kimsenin, menni sesini duydum demeye gücü yetmez."

Akşamsefası

Karşı sayfadan devam cümlelerle özetleme keskinliği edindim. Gözlerim çakılaşır, kitabın ta kalbini aranır. Bulduğumda tatlı bir baş dönmesi. Hayalgücüm fokurdar. Bir küçük şey öğrendiğimde, gururlu bir kartal gibi gün boyu göklerimde tek başıma süzülürüm...

Sekiz-on yıl babamın mezarına hiç gidemedim, parasızlık. Ertesi gün arefe. Neye baksam, babama, toprağıma velasızlığın utancından yüzüm... Çamur suyu gibi küfürlerimden bir delirik sızsın, başka bir insan yapsın beni. Genç yazarlarda bol olur, aşırı ahlaki bir duygu, tuzak kurdu yoluma, soylu, erdemli ne varsa iğrenç bir kasırgaya tutuyor. Hayaletten bir şeytan zehirli bir sıcaklıkla beynimi pişiriyor. Ertesi gün bayram. Şimdi Trabzon Kisama'da yemyeşil çimenler, karayemişler, uzun incecik bir yağmur!

Ortağım şişko, tezgahı, akşam serinliğinde çıkartalım, zabıta bela olmaz, birkaç saatte satar, bayram harçlığını çıkartırız, tatlısıyla yeter, deyip, bir güzel uyudu. Trabzon arabaları akşam, sekiz-dokuzda kalkıyor. Bilet bulmak imkansız. Ortağım uyurken kararımı verdim. Tek başıma sigara dolu koca karton koliyi kucaklayıp bulvara ineceğim..

Bulvar, ana-baba günü, bağıra-çağıra satmaya başladım. Bir saatte tezgahın yansı bitti. Kan-ter içindeyim, sesim patlamış bir dümbelek. Sırtımda zamk gibi ter. Ama bir güzel rüya içindeyim. Yemin ettim, kazanacağım bu parayı. Saçlarım yapış yapış, ellerim vıcık vıcık. Yanımdaki tezgahlar sinek avlıyor. Minderi bol bir sedirde uyur gibi bir sağa bir sola dönüp geriniyorlar. Bağırmamdan rahatsızlar, "kafamızı .lkön be kardeşim, bu kadar da bağırılmaz ki..." Bağırmaktan suratım fokurdayan demliğe döndü. Tam o sırada önümde, şeytan gibi iki tane üniformalı polis bitti: "Kaldır tezgahı, yürü!"

Betim benzim attı. "yapma be abi!", "Kaldır lan!... "Akşama gideceğim, gözünü seveyim idare edin, ağbi!" Kalın karton tezgaha dolgun sesli bir tekme fırlattı, içine göçtü tezgah, sigaralar kalabalığın ayakları altına dağıldı! "Kaldır dedik!"...

Ne oluyor demeden, birden kalabalık dairesi içine aldı bizi. Hepsi şenliğe dünden hazır. Hepsi benim polise yalvarmamı bekliyor, söylememeliyim, ama başka da çarem yok! Bu halkı tanırım, en kötü şeyleri hızla öğrenen çakıdan bir bilinci vardır, bunlara bir din versek, önce, cinlerin perilerin nasıl düzüştüğünü merak eder, kardeşlik, yardımlaşma hakgetire. Yalvarmayacağım. Sigaraları topladım, koca kartonu kucağıma aldım, polis yakama yapıştı: "Yürü!"...

Karşıya geçtik, Güvenpark'ın önünden eski Milli Kütüphaneye döndük. Şeker pembesi incecik bir kız gelip gelip yüzüme bakıyor. Isıncı bir güneş kafatasımda incecik bir nokta buldu, çıra alevi gibi çıtır çıtır çıtlıyor beynimin içi.

Polislerden biri yaşlı, göbekli, ananın .mını şimdi görürsün gibisinden başını sallıyor, hiç konuşmuyor. Diğeri, hakiki bir köy kazması! "Orospu çocuğu altı ay yatacaksın, kaçakçılığa girer, içeri gir de aklın başına gelsin!" Altı ay lafı, başımdan kaynar sular gibi dökülüyor. Ne desem, hızla bir pıştıklık, bir dümen, "tamam ağbi, bir daha olmayacak!" Allah kahretsin yine yalvardım. "Bittin oğlum bittin, kemiklerini koralım da..." Halktan biri olsaydım, buracıkta hemen, hızla elenmiş, acilen dokunmuş bir cinlik bulurdum, ne desem boş, gaddar suratlısı, boğa gibi, sevimli-alımlı kırmızıyı bulmuş, eğleniyor. Tövbe gibi bir iç geçirmeyle, "bir daha olmayacak ağbi, akşama gideceğim!" Özür dileme bu hayvanlardan. Bu hayvanların sofrası bu yalvarmalar, yakınışlar, bokunu yiyimlerle dolu. Hayabın burda bir yerde olmalı. Polisin dudak kenarları, kurumuş tükrük köpüğüyle taşıp çevrelenmiş.

Tam sırası, bir şok harekatına girsem: "Bakın polis bey, ben sizin başkanınızı tanırım, isterseniz, telefon edin!". "..ıktır git lan puşt!" Yanındaki polise dönerek: "Neler de biliyor ibne!" Ulan akşam herife şaklabanlık yapıp, güldürdük, şimdi güldürme sırası onda, milli ahlağımız bi'nyıldır bunu söylemez mi... Bir tuhaf yüzsüzlük pençesi vicdanımdan bir vidayı daha bükerek iptal ediyor! Saatlerdir dolaşıyoruz, sıcak senin de ananı.. Neden bir karakola girmiyoruz... Bir zarf atıyım, belki düz haraççı polislerdir,.. Bak ağbi, bütün sattığım yüz sigara, hepsi yüzbin lira! Demek istedim ki, bölüşebiliriz. Demir pençeli ayakkabısıyla götüme bir tekme, bu tekmenin iz bıraktığı yeri hatırladıkça artık asla kahraman olamam, kaldırımı boyladım, gelip geçen kalabalık sefil bir daire oluşturdu, "kalk lan, topla sigaralarını!"...

Kalabalık içinden, biraz önceki, şeker pembesi, daracık, mika gibi bir kız, sigaralarımı toplamaya başladı. Karışmasını istemiyorum, sigaraları aldım elinden. Üç kuruş için mi bu rezillik, şıntı şıntı gözlerimden yaşlar boşanıyor, zorluyor, engelleyemiyorum. Ayağa kalk ve ana avrat gir polise, kalabalığa, hayatın işte burda, meydan oku ona, hadi, .ik analarını... Benden önce şeker pembesi kız bağırdı polise, kalabalığa: "Haksızlık ediyorsunuz, bırakın, yazık, bu işportacı değil, bir yazar, onunla yapılmış röportajı okumuştum..." Rezillik ki, sorma, Allah'ın belası kız konuştukça kepazeleşiyorum. Polis, kedi bacaklı kıza, "sen neyi oluyorsun", "okuyucusu, o beni tanımaz!". Kalbim'in sultanı şimdi mi geldin, en tiksindirici yaratıklar bile böyle bir anda uğramazlar kahramanların yanına. Vahşi bir hayvan gibi kıza saldırdım, "git be kızım, .kenim senin kitabını, okuyucunu..."

Koli kucağında, polisler arkamda, kız, tanıhın şahidi gibi yanımdan ayrılmıyor, "ne olur gidin şu çay ocağında bekleyin, akşama gelirim!". Ne güzel polisle lafa girmiş, yüz bin lira gibi zart atmıştım.

Büyülü bir sarhoşluk, olmayacak şey, yağmur boşandı. Her tarafımdan buharlar fışkırıyor, kıza baktım, çiskin, fare bacaklı ama, yağmur değdiğinde saçlarına akev topuna değmiş gibi buharlaşıyor tepesinden, evet, bu kız sahiden benim okuyucum, polislere baktım kanı kurumuş pezevenklerin, buhar muhar yok, ıslanıyorlar, yüzleri biraz daha koyu çamura gömülüyor.

Kızı gönderdim, polislere bir yoklama daha çektim: "Ağbi, kazandığımın hepsi yüz bin lira!".. Polis kudurmuş bir dehşetle suratımın ortasına yumruk indirdi: "Bu üniforma, bunun şerefi var ulan, orospu çocuğu, Türk polisine rüşvet mi teklif ediyorsun utanmadan!"

Karakola gitmiyoruz, haraç da istemiyorlar, kafam karıştı, nereye götürüyorlar. Bir yeraltı kahvesine indik. Karanlık, loş, bilardo masasının yanından geçip, helaya yakın.. Çorumlular, Çankırılılar, Yozgatlılar, kirli, yağlı, kıllı enseleriyle...

Polislerden genci: "Sakın para lafını arkadaşım duymasın, gebertir!" Niçin yumuşak ve kulağıma arkadaşvari söylendi bu söz. Düştüm derin bir derde. Haraç isteniyor mu, istenmiyor mu? Çözebilsem, bu cehennemden kurtulacağım. Sesinin tonu değişti, sanki bana kızgınlığını sitemkar bir dille anlatır gibi: "Oğlum ya, sen delisin, yüz bin lira için bu şerefli mesleği satar mıyız, biz Türk polisiyiz, alnımızın teriyle yaşarız, hergün bir arkadaşımız şehit oluyor, sokağın ortasında öyle laflar ediyorsun ki, insan at nezarete köpeği, sabaha kadar kır kemiklerini diyor!"...

Çok etkileyici bir konuşma, etkileyici de bir yer, kafam hala karışık, haraç verilecek mi, verilmeyecek mi? Yan masada tek gözlü bir adam, masadaki öğrenci kızlara bakıyor, bir de bilardo masasına, tek gözü olduğu için, tercihini kızlardan yana kullanıyor!

Genç polis sırtını sıvazlayan bir şefkatle: "Hadi sen tuvalete git, bir işin vardı!" Tuvalette ne işim olabilir. Bu bir şifre olmalı. Avucumun içine binlikleri sıkıştırdım, yumruklarını masanın altından dizlerimin üstüne yerleştirdim. Haraç isteniyorsa, uzanır alır, değilse, ifşalenmez, parayı da avucumun içinde görmez, şifreyi kısa yoldan bu denli hızlı ancak böyle çözebildim.

Erkek, erkektir. Boğa suratlısının eli, masanın altından baldırlarını okşamaya başladı. Kendimi bıraksam, bu müzik, bu Yozgatlılar, beni de Malatyalı Tuğçe yapacak, hayatımın geri kalan kısmı bu tuvalet kokusuyla yeni bir cinselliğe uzanacak. Polisin eli baldırlarından inmiyor. Ararken, avcumu açtım, hadi alsın, gibisinden. Kahramanlık, ibnelik, işportacılık, şerefli Türk polisi, hep birlikte Devamı 14. sayfada

Temmuz'un 2. haftası Vakfıkebir Karacadağ Yayla Şenlikleri... Bir Trabzon klasiği... Sitrese birebir, yayla havası elektriğini çayra çimene toprağa ver, eğlenceye dal!

Akşam Servisi

LeM Okurlar Mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

İşçi Çocuklar

Hayatı bazen ciddiye almayız, bazen de ölümüne koşarız dünyanın peşinden. İster güzel ister zor hayatı anlamlı kılan özgürlük değil midir? Ama başkalarının özgürlüğünü kısıtlamayan özgürlük.

Bakıyorsunuz etrafınıza, dengeler sizce biraz bozuk değil mi? Bu bir isyan değil, samimi olacaksan eğer bu bir isyan değil, sesimizin çıkmamasından sessiz bir sitem ama isyan değil.

Bir tarafta sigara parasını bile babasından alan, gömleğini babasına aldıran, babasının arabasıyla tafra yapan gençler, öbür tarafta çalışmak zorunda olan üç milyon çocuk. Okulda kalem tutmaları gerekirken çekiç sallayan, makas tutan ve öğlen yumurta ekmekle öğün geçiren, üç milyon yürek.

Onlar suçlu mu? değilse niye eziliyor? Suçluysa bile niye kendi suçlarını değil, haksızlığın suçunu kaldırıyorlar. Ve bu ülkeler onlara ne bırakabildik ki, ne istiyoruz? Verdiğimiz yok ama istiyoruz, gelecek diyoruz, umut diyoruz, bir onlara umut verebildik mi?

Ve aynı bir konu üç milyon çocuğun maaşını toparlayın, bir diğer kesimin bir gecede dansöze taktığı, peçete olarak attığı, yetmeyip garson ceketi yaktığı paraya eşit değil mi... Evet bir gecede savrulan para değil mi? Bir gecede abyoruz savuruyoruz geleceğimizi, çocuklarımızı ve onların yarınlarını...

İşte son söz... Yâr yanağındaki gayrı herşeyi paylaşalım, birlik olalım ve Ey özgürlük...

Celalettin - Meram/Konya

Adaletsiz Güç

Öncelikle unutulan insanlara selamlarımı gönderiyorum.

Bizim gibi 2.sınıf insanların sığınabileceği tek yolun Leman olduğundan size yazmaya karar verdim.

Ben bir sınavzedeyim. (D.M.S) Çok umutluydum bu masumların umutlarını körelten sınavdan. ÖSYM'ye soruyorum. Torpil kesinlikle işleme ecek di e Tv'lerde demeç verip boy göstermeler bizi ve bizim gibileri bir hayli umutlandırmıştı. Hatta bu yalanlara kanmıştık bile. Torpil yok diyeceksiniz. Adaletli davrandığınızdan şüpheliyim. Şüphem şu; kazanılan puanlara göre ise 82 puan alan şahıs (ben değilim) nasıl oluyor da bir kamu kuruluşuna giremiyor. Sınav müracaatlarında askerlik şartını niye öne sürmediniz. Ki sürmüşte olsanız bu 82 puan alan bir bayan. Bayanlar henüz askerliğe alınmıyor. Belki bilincindesinizdir. Yoksa isim sırasına göre mi yerleştiriliyor. Eğer öyleyse "Ali"den önce isim mi var alfabetik sırada. Yoksa alfabe değişti de bizim haberimiz mi yok?

Bırakın bunları sayın BAŞBAKANIM. Devletin bütçesini düzeltmek içinse vergiye tabi tutun bizi. İşgaliye parası alın. Bu halk her türlü vergiyi verir. Siz vergi kaçıran işadamlarını sıkı boğaz edin.

Depremzedelere lafım yok. Ama biz de hayatzede iz. Bizi de düşünün medya. Milli takımımızın çeyrek finale çıkmasına sevindik, gururlandık millet olarak. Biraz da hükümetle gururlanabilseydik. Medya, biraz da bizi gündeme getir. Yoksa bu halk açlıktan, sahipsizlikten holiganlaşacak. Tabii ki bu da medyanın flaş haberi olacak. "AÇ HOLİGANLAR!"

Son lafım yine Başbakana, Bu halk sizi üretken olmanız için seçti. Halkını düşünebilen insan olarak seçti. Marx'ın bir sözü var anlayana; "Eğer sevgi üretmiyorsa kalbiniz, başarılı bir üretici değilsiniz."

Fatih - Van/Özalp

Ey Güzel Kardeşim!

Sevin! Sen tarlada çalışan çiftçi amca, sen de sevin! Spor arabasıyla gezen züppe, teknede balık tutan balıkçı, fabrikada çalışan işçi, konken masasındaki kokana, okula giden öğretmen, emekli memur amca siz de sevinin! Bir insan insanlığından çıkıyor!

Acı bir huzurla doluyum şimdi... Bir son geldi çattı hayatımda. Her önüne gelenin kullandığı, vurduğu; duygularını, coşkularını en uç sınırlarda yaşayan, yardım isteyen her ele uzanmış; gururunu, onurunu paraya satmamış olan ben son buldu artık! "Yeni ben" hiç üzülmeyecek, eline geçen her fırsatı değerlendirecek. Düşenin kolundan tutmayacak artık, bir tekme de o vuracak. İnsanlarla oynayacak, onları kullanacak! Yediği tekmelerin hesabını mutlaka ama mutlaka soracak! Bu iyi, bu kötü diye ayırmayacak! Kurunun yanında yaşı da yakacak, nemliyi de! Çalacak, çırpacak, vuracak, kıracak ve kazanacak!...

Mutlu olamayacak belki... Elinde olmadan üzülecek insanların haline! Yine iki damla yaş olacak gözlerinde her ölümlü trafik kazası haberinde! Ama asla yardım etmeyecek! Dünyada iyi insan olmadığını biliyor çünkü. Kimse "yeni ben"e nankörlük yapamayacak, çünkü ondan en ufak bir iyilik görmeyecek! Güçlüyü kandıracak, güçsüzü dövecek! Bilecek bu tür hayvanların ne ilki, ne de sonuncusu olmadığını. Sevmeyecek hiç ama sevilecek!

Sevilecek! Sevileceğim! Çünkü param olacak, rikli, mirli ama benim param! İtibar gösterecek bana. Vurdukça yükseleceğim! Çünkü yalan dünyanın, kitli Türkiye'nin kahpe düzenin böyle olduğunu biliyorum artık! Bükemediğim eli öpüyorum, değiştiremediğim bu düzene uyuyorum ben de. Doğrularıma yeniliyorum, kendime olan saygınlığımı yitiriyorum, duygularını köreltiyorum belki ama yaşıyorum, yaşayacağım! Madem böyle yükselemedim, insanların üstüne basa basa çıkacağım! Kazanacağım, hep kazanacağım! Herşeyim olacak, insanlığım noksan! Olsun, varsın insanlığım eksik kalsın! Bana kaybettirdiklerine sayın...

Evet! Günlerce, gecelerce direksiyon sallayan kamyoncu, sen, cırlak sesiyle kaset çıkaran şarkıcı, 3-5 nöbetini tutan asker, 20'li yaşlarını zengin erkeklerin kucağında harcayan manken bozuntusu! Sen de sevin! Hep beraber sevinin! Kazandınız sonunda! Kalkın, oyun oynayın, göbek atın, halay çekin, masa devirin, ceket yakın! Bir insan hayvanlaşıyor!

İNSANLIĞIMI KAYBETTİM! HÜKÜMSÜZDÜR!

Ciya

Selam Lemancılar

Geçtiğimiz hafta 400 futbol sahası büyüklüğünde olan bir ormanlık kül oldu. Peki neden kül oldu? -Sigara izmariti canım! Neden olacak- Bu ülkede yaşayan insanların %80'i aptaldır, doğrudur, ama çok şükür %20'lik dilim düşünen insanlardan oluşur. Biz biliyoruz ki o güzelim orman bin'lerin kişisel emellerini gerçekleştirmek için yakıldı. Çok değil birkaç ay içinde oraya otel başka birşey dikilmek üzere temeller atılacak. Süleyman baba koltuktan inmeseydi o da törene katılırdı belki. Bizler bunlara şaşırmıyoruz. Acı olan halkın bunları farketmemesi ya da umursamaması. Çünkü vatandaş herşeyi Allah'tan bekliyor.

Türkiye'den başka üzerinde yaşayan halkın cahilliğin sınırlarını inatla zorladığı bir kara parçası oktur. Gazeteleri açın ve bulmaca sayfalarına bakın, halkın kafası neye çalışıyor görebilirsiniz. -Resimdeki manken kim? Ve 100 yıldır sorulan eski Mısır tanrısı- Oevasa büyüklükte bir orman yanmış, bu insanlar için önemli mi? Ülke yas tutacağı yerde, sanki hiçbir şey olmamış gibi Arif'in kaçırdığı penaltı konuşuluyor. Bunlar gibi binlerce çarpıklığı anlatmaya bu satırlar yetmez. Zaten siz bunları biliyorsunuz. Ama ben birini söylemeden geçemeyeceğim. bir dershaneye bile kayıt yaptırırken biz öğrencilerden sabıka kaydı isteniyor. Bunu devlet istiyormuş. Ama bu devletin benaliti öyle sabıkalı katil. Dersine kim ne anlatacaksın. Sokaktaki esnafı, milletvekili yapan zihniyete mi anlatacaksın? Bir an önce uyuyan halkı uyandırmanın yollarını bulalım. Yoksa iş işten geçecek. Çünkü kozlar onların ellerine geçmeye başladı. Ispab da F tipi cezaevlerinin yolda olması. Bu ve bunun gibi birçok rezaleti protesto eden dostlara sonsuz sevgiler.

Emre-İzmit

Sevgili Leman Okuyucuları

Öncelikle Leman'a hoşgeldin diyeceğim, artık seni almanya'da da okuyabileceğiz, harika!

Ben 23 yaşında Almanya'nın Hamburg kentünde yaşayan bir gencim. Şu an etrafımda milyon kadar insan olduğu halde kendini çok yalnız hissediyorum, yalnız hissetmemin bir sebebi yeni hapishaneye girdim bir Alman'la kavga ettim ve şimdilik cezamı çekiyorum. Şu Almanya'da 3.generationuz ama bir türlü alışamıyoruz. Neyse eğer Almanya içinde bana mektup yazacak olan olursa çok sevinirim Şimdiden benimle yalnızlığımı paylaşmak isteyenlere bol teşekkürler!

"Dünyada birçok insan var. Kimi mutsuz, kimi mutlu, kimi ağlayıp kimi gülüyor. Ama bu mutluluk ve güzelliklere layık bir insan var o da şu an mesajımı okuyor!

Osman Eryürekli
JVA Vechta Willohstr. 13
49377 Vechta-Germany

Memleket Hikayeleri'ne Ek!

Cuma günü 23 Haziran'da arkadaş telefonla arayarak bu haftaki Leman'ın kapak konusunu aktardığında tüylerim diken diken olmuştu. Türk halkının bu kadar vahşi ve insan sevgisinden uzaklaşabileceğini ummuyordum. Cumartesi günü Tokat'tan ilk işim Leman almak oldu. Kapak ülkenin gerçeğini gösteriyordu. Ne kadar vahşi bir millet olduğumuzu istatistiklerden görmüş olduk. Cezaevlerinde insanca yaşanılma hakkından vazgeçtik. Ölmek, ya da sakat kalmak üzere olan insanlara bile yaşama hakkı tanımaz hale gelmişiz. Ne yazık. Biz bu sorunlara kendi başımıza gelduği zaman mı sahip çıkacağız, ne biçim hayat, nasıl bir insanca yaşam istiyoruz?

Cumartesi günü bu sınırle Tokat'la Kelepir'in bir kolu olan Tokat Kültür Merkezi adıyla da çalışan kitap ve kaset satan bir yerde günlük gazeteleri ve Leman'ı okuyup aynı zamanda kahvaltı yapıp, çay içmek için buraya gittim. Bu sınırle midir bilemiyorum. O gün ilginç bir şekilde ters geçti. Bu kitabevi demokrat, aynı zamanda öğretmen olan ve sendikalı bir abinin (ismini bilmiyorum) çalıştırdığı bir yerdir. İlk açıldığından beri hafta sonları kitaplara bakmak ve çay içmek için giderdim. Ben gittiğimde yeni iki kişi başlamıştı. İki haftadır uğramıyordum. Neyse gazeteleri okurken bu arkadaşlardan birisi "Hocam ne içersiniz" diye sordu? Her zamanki gibi çay istedim. Nedense uzun süredir ya da burada "Hocam" kelimesiyle karşılaşmadığımdan mıdır, yoksa ortaokulda iken o zamanlar inkılap tarihi dersine giren öğretmenimizin etkisinden midir bilemiyorum. Hocam kelimesini kullanmamın istenmemesi gerektiğini gördüm ben de kullanmamaya dikkat ederdim. Bu kelimenin anlamı, değeri yeri ve zamanı nerede kullanılacağı tartışılabilir. Yalnız bir kitabevinde "hocam ne içersiniz" sorusu hoşuma gitmedi. Muhakkak ki saygıdan kullandı. Sahibi de öğretmen olduğu için bu kelimenin kullanım alışkanlığının farkındayım, fakat "Bu kelimeyi kullanmayın, hocam diye bana hitap etmeyin" dediğimde, cevap olarak ne derse beğenirsiniz. "Ne diyim peki" diye bir cevapla karşılaşınca durmura uğradım. Düşünüyorsunuz, bu insan demek ki bütün insanlara "Hocam" diye hitap ediyor. Başka bir kelimeyi düşünecek beyni bile yok. Ezberle yetiştirilmiş düşünmeyen toplumun, hitap etmeden mahrum Türk gençleri gelecek sizin vay halinize.

Bu konuyu önemsemek istemiyordum. ama eleştirmeme de alındığının farkındaydım. Halbuki sadece bu kelimeyi kullanmamasını istemiştim. Her neyse 25 Haziran Pazar günü yine gazeteleri okumak için gittim. Gazetelere bakarken de çayımı yudumluyordum. Gazeteleri okuduktan sonra arabadan işle ilgili raporlarımı almak için tam çıkarken bu arkadaşlar "çay borcunuz vardı?" diye seslendiler. Ben de "arabadan çantamı alıp geliyorum" dedim. Masada cep telefonumu bırakmışım. Bu halde iken beni çay parasını ödemeden gidecek diye düşündüler herhalde diye düşündüm. Dünkü tartışmanın da etkisiyle olsa gerek dönüşte bir şey sormak geldi aklıma, bakalım ne olacak diye sordum.

"Bir bardak çay benden kıymetli mi?" diye sordum. Çantamı elimde tam masaya gibnek üzereyken, cevap beni durmura uğrattı. Cevap; "evet kıymetli!" Şok oldum. Bu cevabı işin açıkçası beklemiyordum. Alışkanlıktan mıdır ya da böyle yapbğımdan mıdır hep canın sağolsun, bir bardak çayın ne önemi var, canın sağolsun ya da bu da bizden olsun gibi birşey beklerken. Böylece bir bardak çayın insandan ya da benden daha kıymetli olduğunu öğrenmiş olduk. Normalde böyle bir durumda yapılacak şey çay paranızı ödeyip "ya demek böyle düşünüyorsunuz. Ben de bir daha buraya uğramam" demek olacaktır herhalde. Ben de böyle yaptım. Paramı ödeyip çıktım. Sonradan bu düşüncenin ya da böyle bir davranış biçiminin doğru olmadığını ve değiştirilmesi gerektiği düşüncesiyle dükkan sahibine birkaç sefer uğrayarak ulaşıp tartışmak istedim. Bakın çalıştırdığınız insanlar Nazım'ın dediği gibi; "insan kanı sudan ucuz" çağınştırıcasına. "Bir bardak çayın insandan daha kıymetli olduğunu söylüyor, ne diyorsunuz? Yoksa siz de mi böyle düşünüyorsunuz?" diye sormak istedim. O gün bulamadım.

26 Haziran Pazartesi Tokat. Atatürk'ün Tokat'a ilk geldiği gün hazırlıkları var. 1920'lerden 2000'e kadar 80 yılda Atatürk Tokat halkı'na kültür olarak neler kazandırdı? Tokat'ın şu anki aynası aydınlık mı? Yoksa karanlık mı? Nihayet bugün öğlenleyin tekrar Kelepir'e uğradım. Buranın sahibi öğretmeni görmek umuduyla. Nihayet görebilmiştim. Amacım bakın çalıştırdığınız bu genç delikanlılar "bir bardak çayın insandan daha kıymetli" olduğunu söylüyor kısmına getirmeye çalışıyorum. O ise efendim siz tartışmışsınız, hocam demeyin demişsiniz de kırmışsınız da devam ediyor. Ama benim sorunun cevabı yok. Kendisi öğretmen olduğu için mi bilemiyorum. Herhalde hocam kelimesini kullanılmasına karşı çıkmama o da alınmış herhalde bu kelimenin etrafında tartışıp duruyoruz. Ben eleştiri hakkımı kullandığımı, uyup uymamanın sizin sorununuz olduğunu söylerken bir yandan da şunu ümit etmek istiyorum. Kusura bakmayın öyle şey mi olur? Bir bardak çay insandan kıymetli olur mu? Siz bizim misafirimizsiniz gibi şeyler beklerken tam tersi ağara kasnak gibi dönüp duruyoruz kelimelerin etrafında. Akşam beraber çalıştığımız Tokatlı arkadaşla tekrar gittik. Onun değerlendirmelerini de alabilmek için. Taraflı ya da art niyetli davranmak gibi bir amacım zaten yok. Laf olsun diye sorduğumuz soru sonunda sonuçta buralara kadar gelmiş olduk. Sonuç değişmedi. Bir daha buraya uğramayımla sonlanan bir tartışmayla buradan ayrıldım.

Bugün Atatürk Tokat'a gelmiş ve aradan 80 yıl geçmiş. Kültürel olarak ne katetmişiz ve gelecekten ne bekliyoruz? Ben şahsen bu olaydan sonra ümitsizliğe düştüm. Acaba bende mi bir hata var? Nerde yanlışlık yapıyorum diye kendimi eleştiriyorum.

Eleştiri ve özeleştiriye kapalı bir toplumun gelişmesi mümkün olabilir mi?

Tokat'a gelince Ballıca mağarasını görmeden gitmeyin. Ama Tokat'ın içinde dolaşırken Kelepir'e uğrarsanız yanınızda en az bir bardak çay parası her zaman yanınızda olsun. Yoksa burda çay parası insandan daha kıymetli haberiniz olsun. Ona göre hazırlıklı olun.

Yine de herşeye rağmen güzel bir dünya dileğiyle... Sevelim, sevilelim.

Durmuş İliksiz - Tokat

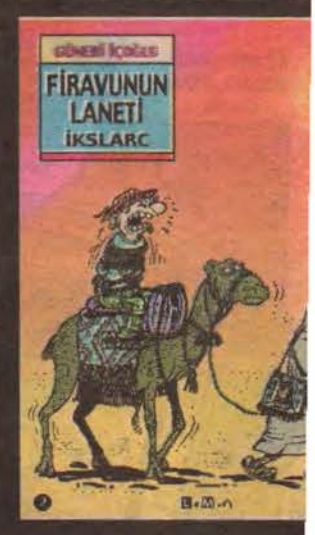

TÜM GAZET
BAYİİLERİN

LeMan
Sayı: 452. 8 Temmuz 2000. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN Can BARSLAN Bahadır BARUTER Bahadır BOYSAL Mesut CEYLAN Mehmet ÇAĞÇAĞ Gökhan DABAK Selçuk ERDEM Cezmi ERSÖZ Kaan ERTEM Metin FİDAN Nihat GENÇ Feyhan GÜVER Soner GÜNDAY Güneri İÇÖĞLU Lütfü ORLAZ Aslan ÖZDEMİR Vedat ÖZDEMİROĞLU Gürcan ÖZKAN Suat ÖZKAN Ender ÖZKAYHAMAN Sefer SEZİ Fatih SOLMAZ Galip TEKİN Mahmut TİBET Özge SAMANCI Alp Tamer ULUKUÇ Metin ÜSTÜNDAĞ Erdil YAŞAROĞLU Ahmet YILMAZ Kadir YILMAZ Sayfa Sekreterleri: Aydın Şahİn Bayram USLU Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU Satış: Cüneyt AYDIN İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ Muhasebe: Suzan ERBAŞ Gülay AKKAYA Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE Tel: 292 95 65 (4 Hat)
Fax: 251 52 67 Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 Baskı: Bcak Dağıtım: Bİ-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

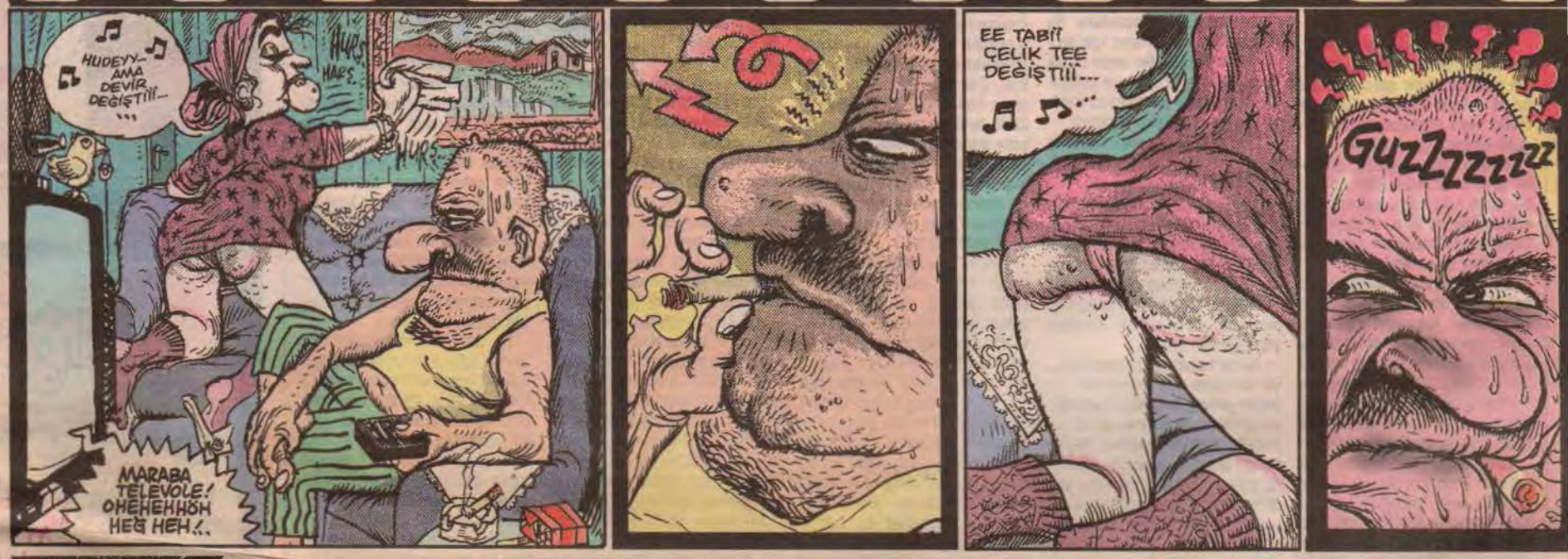

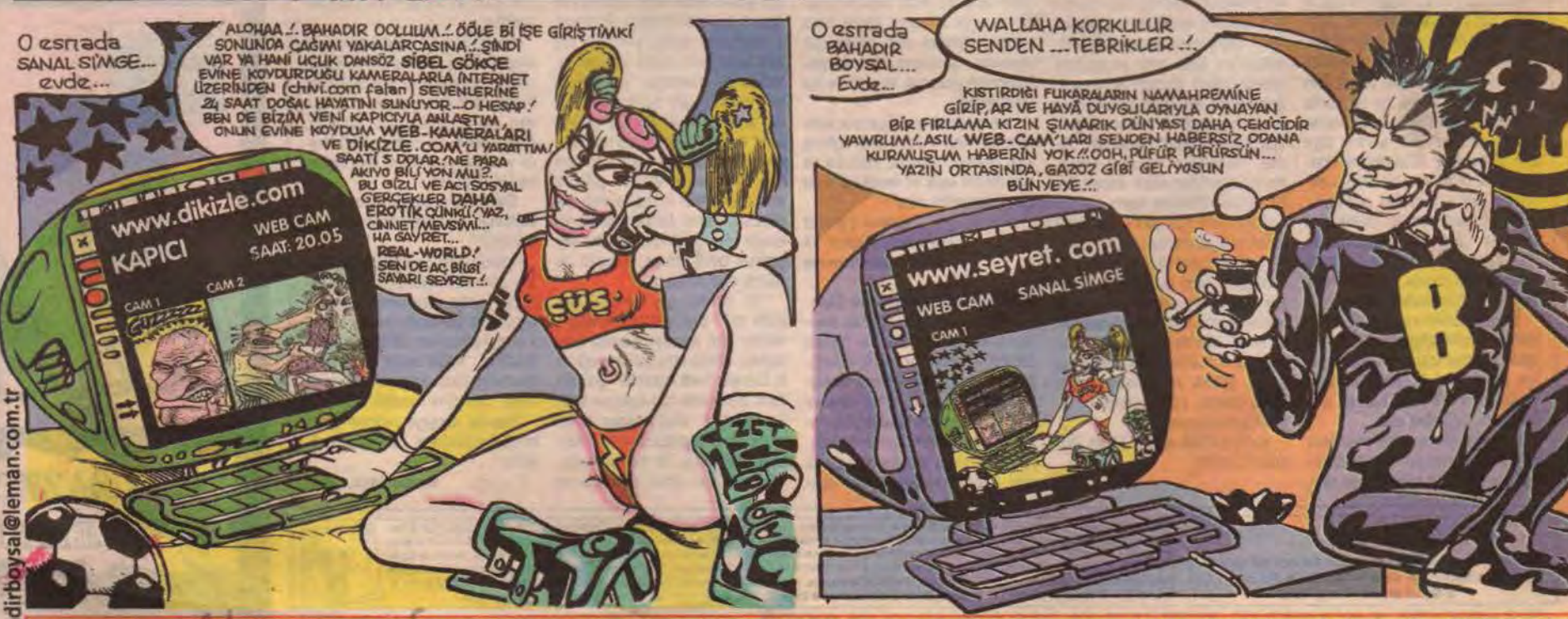

bahadirboysal@leman.com.tr

Akşamcafe.com

şşşt... bekleyen derviş... Bahadır Boysal aklını almaya geliyor... Az daha bekle...inle... beklesene!

453

15 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/29 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Mehmed'in Kitabı'nın Yazarı Nadire Mater'e 12 Yıl Hapis İstendi!..

Mahkeme kararıyla toplatılan "Mehmed'in Kitabı"nın yazarı Nadire Mater ve yayıncı Hüseyin Semih Sökmen hakkında 2 yıldan 12 yıla kadar hapis cezası istendi. Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada esas hakkındaki mütalaasını okuyan Savcı, avukat Köksal Bayraktar tarafından hazırlanmış olan 'Askeri kuvvetlere yönelik ağır ithamlar ve eleştiriler varsa da kitapta suç unsuru bulunmamıştır' yönündeki bilirkişi raporuna katılmadığını ifade ederek T.C.K.'nın 159. maddesinde yeralan 'basın yoluyla aşağılama ve suçlama eyleminin gerçekleştiğini belirtti. Ve sanıklar hakkında 12 yıl istendi. Duruşma ertelendi.. Türkiye'de yazıldıktan ve yayınlandıktan kitaplar, yazılar, yapılan konuşmalar yüzünden onlarca yıl hapis cezasına çarptırılan yazarlar, yayıncılar, aydınlarla ilk kez karşılaşılmıyor. Nazım Hikmet'ten daha dün Yaşar Kemal'e, Beşikçi ve bugün 25 yıl hapis cezasını çekmekte olan Eşber Yağmurdereli'ye dek binlerce aydının ömrünün çoğu zindanlarda geçti.. Hem de en kötü en ağır koşullarda... Bugün Erbakan'ı da mahkum eden, Nadire Materlere cezaevi yollarını gösteren yasalar halen yürürlükte... T.C.K.'nın 312. maddesinin şimdi kaldırılmasını isteyen FP'lilerin önceki hali RP, geçen yasama döneminde bu öneriye karşı çıkmıştı. Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesiyle T.C.K.'nın 312. maddesinde değişiklik öngören yasa tasarısının meclisteki görüşmesini RP engellemişti. Tasarıya "Eşber Yağmurdereli ile Yaşar Kemal'i kurtarmak için getirildi" diye karşı çıkan Erbakan, kurmaylan ve vekilleri 312'nin değiştirilmesi yerine 'hayvanları koruma tasarısının görüşülmesini istemişti.. O zaman Eşber Yağmurdereli kurtulmasın diye uğraşan Erbakan şimdi belki de Eşber Yağmurdereli de kurtulmasın diye içerde yatacak.. Dinci basın hala iğrenç bir yaklaşım içinde. "T.C. vahşet sistemi, 312. madde keyfi çalışıyor" diye manşet atan AKİT, Yaşar Kemal'in beraatını eleştiriyor. Erbakan'ın da mahkumiyetini.. Türkiye bu sağ, muhafazakar, dinci, faşizan partileriyle, bunların kadroları, medyaları, bürokrasileriyle buraya kadar.. Sol çok tokat, darbe yedi ama sesi yine de daha fazla çıkamaz mı?.. Nüfusunun çoğu açlıktan kıvranırken hiç değilse daha özgürce konuşabilmek, yazıp-çizebilmek için..

Derya Sayın

İl ve ilçe savcılıklarındaki dosyaların yüzde 63'ünü faili meçhul cinayetlerin oluşturduğu belirlendi. Faili meçhul dosyalar dağ gibi.

Kartal Özel Tip Cezaevi'nin para hacmi bankaları aratmıyor cezaevinin en önemli "müşterisi" ise hesabına haftada 1 milyar lira yatırılan Çakıcı.

Türk bürokrat aralarında eski ABD başkanı Bush'un da bulunduğu ünlü konuklara tam "ülkemizde altyapı sorunu yok" derken elektrikler kesiliverdi.

MHP'li Osman Durmuş'un Sağlık Bakanlığı'ndaki partizan kadrolaşması İzmir'de idare mahkemesi kararı ile belgelendi.

MHP üniversitelerde hızla kadrolaşmaya başladı. YÖK MHP'li kadrolaşmanın önünü açıyor. Rektör adaylarının çoğu MHP'ye yakın kişilerden oluşuyor.

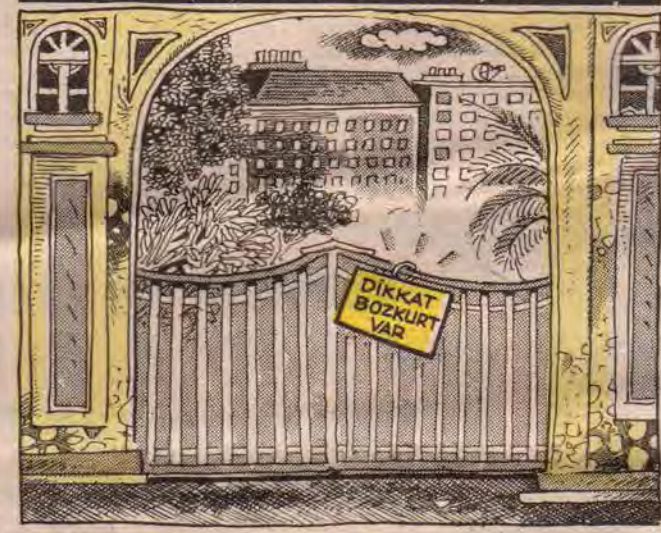

Sıcaklar can almaya devam ediyor.

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

elektriği, sitresi verip 5 gün 5 gece ölümlü dünyada köye dönüş, soğuk sularından içiş tekrar gözden geçirile..

Akşamsefası

Artvi Kültür ve Sanat Festivali.. Atlayın arabaya direkman Artvi'ye Temmuz'un 15'inden sonraki ilk cuma... 17-21 Temmuz 5 gün 5 gece Salkıvan Yayla şenliği.. Yüksekova Köyü.. Yaylanın çimenlerine

LeMan İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

HUMAN RIGHTS NOW!

KOPARILAN KOLUN KÖPEĞİN AĞZINDA BULUNMASIYLA SONUÇLANDI BURDUR CEZAEVİ OPERASYONU

Ulucanlar'ın kanı kurumamışken Burdur E Tipi hapishanesine yapılan operasyon nasıl bir ülkede yaşadığımızı bir kere daha hatırlattı. Tutukluların duruşmaya çıkmamasını gerekçe göstererek operasyona girişen güvenlik güçleri gaz bombaları, demir çubuklar, taşlar, ses bombaları, tazyikli sularla barikatları yaramayınca çareyi kepçeyle hapishane duvarını yıkmakta buldular. Bu sırada Veli isimli mahkumun kolu kepçe darbesiyle koptu. Bodrum'da kolu dikilemeyen Veli, Isparta S.Demirel hastanesine götürüldü.. Götürülürken kopan kolunun buzlu kovaya konmasını isteyen Veli'yi güvenlik güçleri dinlemedi.. Isparta'ya varıldığında iş işten geçmişti. Hücreler öldüğünden kopan kol dikilemedi.. Sonra... Sonra kopan kol bir köpeğin ağzında bulundu...

Cezaevlerinde operasyonlardan kurtulanlar Hepatit B'den kurtulamıyor Hepatit B'den kurtulanlar operasyondan kurtulamıyor. Engin Huylu, Hanım Baran ve Murat Dil'den sonra mahkum Kadir Gökdere de tedavisi yapılmadığı için Hepatit B'den ölüm sınırında.

Burdur Cezaevi'nde siyasi tutuklu ve hükümlülere operasyon düzenleyen güvenlik kuvvetleri bir çok tutukluyu yaraladı. Operasyon sonrası mahkumlar altından lağım geçen hücrelere konuldu kadın tutuklulara florasan lambayla tecavüz edildi.

Murat Dil'e devlet töreni!

Kaçar gerekçesiyle tedavisine izin verilmeyen, sonra ölümüne ramak kala şartlı tahliye edilen Murat Dil yaşamını yitirdi. Murat Dil bin kişilik polis ordusu eşliğinde toprağa verildi.

BİR TUHAF TAKSİCİ EYLEMİ

Ne bir kamuoyu desteği, ne birlik, ne beraberlik. Katilmayanlara katilanlarin yumurta yağmuru.. Ne cemiyetmiş taksiciler. Ne diyelim kolay gelsin.. Dostlar eylemde görsün hesabı!

Akşamsefası

PANTOLON

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

HAFTANIN ☺'LERİ

☺ **BURDUR CEZAEVİ BASKINI** işkence kusarlar

☺ **SUSURLUK** eymür'ün sitesinde yine yeşillendi susurluk dalları

☺ **M.ALİ AĞCA** ayıı geyik

☺ **BAHÇELİ** 312 faşosu

☺ **ECEVİT** takla hadep'e

☺ **ERBAKAN** 312 değişikliğine eşber yağmurdereli ve yaşar kemali kurtarmak için getirildi diyerek karşı çıkan ama şimdi yutturan pişkin kadayıf

☺ **ANAYOL** ne bulunmaz formülmüş

☺ **ERDAL ACAR** postdaş ama

Başbakanlık örtülü ödeneğinde yeni suistimal.. Örtülü ödenekten alınan 19 kilo kaşar yok oldu.

daral & timsah

tripanazomigabiyetsizler

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

Akşamsefası

açık büfe

..... met üst .....

şifre sözler

günlük hayatta sarfettiğimiz bir çuval söz var ki kendiliğinden dünya görüşümüzü, hayata bakışımızı, felsefemizi, zihniyetimizi, kısacası mantalitemizi çırılçıplak ele veriyor... işte onlardan bir demet size

- **şahane bir işim var, akşama kadar yan gelip yatıyorum!**
- şimdi biraz sıkar ama giydikçe açılır!
- **fiş almazsam kaça olur!**
- patron taksi parası veriyor, otobüse biniyorum, üstü bana kalıyor!
- **şarjım bitiyor sen beni ara!**
- ben ekmeğime bakarım arkadaş!
- **allahın sopası yok ki!**
- politik oyunlar yaktı bizi!
- **öğretmen bana taktı!**
- kapıcı değilim, bina görevlisiyim!
- **avantası ne ki bu işin!**
- rüşvet değil, bir nevi hizmet dopingi!
- **tohumuna para mı verdim!**
- kader ağlarını ördü!
- **rakı içenler öldü de, su içen ölmedi mi!**
- valla olsa dükkan senin!
- **zevk alıyor musun yıldırım!**
- atatürk bir yıl daha yaşasaydı böyle olmazdık!
- **taş attın da kolun mu yoruldu!**
- orospu olup herkese vereceğime evlenir bir kişiye veririm daha iyi!
- **bodrum'da da yazlığım olsun! kuşadası'nda da yazlığım olsun! marmaris'te de yazlığım olsun!**
- elimizden tutan olmadı!
- **akşam eve geliyorum, hanım bir demlik çay demliyor, çocuklar üzerime zıplıyor, ne dert kalıyor ne tasa, bütün yorgunluğum gidiyor!**
- sadece yoklamalarda imza atıyorum!
- **vadesi yetmiş bir kere ne yapsan boş!**
- tavuk çiftliği kuralım ete para vermeyelim, birbirimizi zikelim döte para vermeyelim!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

SOLMAZ

BARUTER

ANNE KORKUYORUM, YANIMIZDA YATABİLİR MİYİM?.

ANNE, ARANIZDA YATABİLİR MİYİM?..

BABA KORKUYOM, ARANIZDA YATABİLİR MİYİM?..

ÇIK ÇABUK BURDAN BAKİİM... DOĞRU ODANA !..

HAYIR OLMAZ !

YANIMIZDA YATAMAZSIN, HADİ ODANA.!

Parampya

CEP TELEFONU KAMPANYASI 10 MİLYON LİRA

ON MİLYONA CEP TELEFONU HA? HEMEN GİRE - YİM BU KAM - PANYAYA !.

UNUTMAYIN, O TELEFON DÖRDÜNÜZE AİT.. GÜLE GÜLE KULLANIN...

ARTIK DÖRDÜ - MÜZ BİRLİKTE GEZECEZ ARKADAŞ - LAR... DURUN BEN BİR EVİ ARAYIM !.

3 AYLIK TARKAN KEDİ KENDİNE YUVA ARIYOR... 293 79 93

SOL AYAĞINI KAZADA KAYBETTİ AMA, MAŞALLAH ŞEYİ O KADAR BÜYÜK Kİ... NO PROBLEM YANİ !..

TARKAN'IN, KURT'U HANGİNİZSİNİZ..?!

HAV!

HAV!

HAV!

HAV!

HAV!

HAV!..

ASLAN LEO

HOOP, ALOO !.. HADİ HOCA BİRAZ ÇABUK OL !.

GELDİM, GELDİM..!

GÜLHANE PARKI HAYVANAT BAHÇESİ SERVİSİ

34 UYR 38

lombak@lerman.com.tr

Akşamsefası

Temmuz'un son Pazar'ı Bolu Esentepe yağlı güreşleri var.. Ne yiğitler çıkacek meydaaane hepiciği de birbirinden merdaaane.. Pehlivon Pehlivan değdirdim diye övünme, değdirildim diyi dövünme..

SANAL ALEMLERİN KRALI BEHÜL ABİ, İNTERNET ORTAMINA YENİ GİRECEK GENÇLERE ÖĞÜTLERDE BULUNUYOR :

1) Bilgisayarınızın aç-kapa düğmesine basın açın...
2) Açılmıyorsa, bozulmuştur, atın yenisini alın...
3) Porno sitelere girerken dikkatli olun, prezervatif takın...
4) Video sidiler alın... Seyredin onları da atın!..
5) Oyun sidileri alın... Bol bol oynayın... Atın! Hepsini atın!..
6) Devamlı tüketin!
7) Tüketmeye devam edin...
8) Bilgisayarı kapatın!
9) Gidin!..

* ERDENER ABİ albümü zıpkın gibi fışşak gibi geliyo!..

MİNİ ÖYKÜ...

FEYHAN GÜVER

BAYAĞI GÖÇÜ

Akşamsefası

kalk, yerine yat!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Sıradaki parça Mahsun'dan:

ÖNCE İNSANIM!

Ezilmişten yana oldum
Sen solcusun dediler
Ülkemi sevdim diye
Sen sağcısın dediler
Namaz kıldım, oruç tuttum
Sen yobazsın dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Marul yedim diye
Vejetaryan dediler
Alem buysa
kral benim dedim
Monarşik dediler
Diskoya gittim, dans ettim
Tiki dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Mesut Yılmaz'a
uvertür oldum
Al Bano-Romina Power dediler
Prestij Müzik Ailesi'ni kurdum
Power Rangers dediler
"Dolgun saçlı kız,
beni ara" yazdım
Trendy dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Blair Cadısı'na gittim
Modernist dediler
Aynaroz Kadısı'na gittim
Gelenekçi dediler
Rakı kadeh'ine çıktım,
bir raks yaptım
Anastasia dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Bir kediyi okşadım
Satanist dediler
Tel-Aviv'de konser verdim
Siyonist dediler
"Atamın öldüğü yaştayım" diye
şarkı söyledim
Kemalist dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Reyting reyting üstüne
kurdum binayı
Medyatik dediler
İbrahim ağabeyle polemik
yaşadım
İsyankar dediler
Bi keresinde İzmir'de bana
Yanlışlıkla "Alişan" dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Yıkılmadım ayaktayım dedim
"Buyur otur" dediler
Anama saygıda kusur
etmedim
Süt kuzusu dediler
Olur olmaz kişiler bana
"Lo loo Mahzun" dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Seda hanımla sevgili oldum
Sen çapkınsın dediler
Neticede ayrıldık
Vefasızsın dediler
Bir kilisede vaaz verdim
Sen papazsın dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Herşey bana saçma
geldiğinde
Nihilistsin dediler
Halkın arasına karışı-
karışıverdim
Popülistsin dediler
Klibimde kızları
havuza attım
Fetişistsin dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Güzel kardeşlere
destek çıktım
Sponsorsun dediler
"Genimle oynama, söyledim
sana" dedim
Gericisin dediler
Topaloğlu biraderler ayrıldı
Kardeşi kardeşe kırdırdın
dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

"Dağlar oy oy oy" dedim
Alternatif sporcu dediler
"Yollar oy oy oy" dedim
Trakingçi dediler
Attım kendimi zirveden,
karıştım halkıma
Banci camping yapıyor dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Hizip yaptım umarsızca
Sen solcusun dediler
Bakan dövdüm akşam vakti
Sen sağcısın dediler
Cim-Bom'a gönül verdim,
Hasan Şaş'la kanka oldum
Futbolcusun dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Ya sev, ya terket dedim
Sen faşistsin dediler
Kapital'i aldım, dört taksitte
Sen Marksist'sin dediler
Oruçluyken unutup
yeşil zeytin yedim
Ateistsin dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

Marjinal kaideyi bozmaz dedim
Sen maçosun dediler
O kadarcık imaj kadı
kızında da olur dedim
Sen döneksin dediler
Dört eğilimi birleştirdim
"Diğerleri n'olacak" dediler
Yoruldum, yoruldum,
yoruldum artık!

VÜ'nün notu: Herkesle cahane geçinmeye çalışanlardan da beo yoruldum!

kulservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

ÇIKTI!

Değişik tadlara doğru hızla sürükleneceğiniz ve sürüklenirken tutunacak bir dal, bir kütük bulamayacağınız bir albüm.

FİRAVUNUN LANETİ

İKSLARÇ

TÜM GAZETE BAYİİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA

15-17 Temmuz Kastamonu Çatalzeytin Girnalı Gürüşbalık Festivali... Mahiyeti pek belli olmayan bu festival hakkında bilgi edinmek isteyenler: Kültür Bakanlığı Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığını arayabilirler.. Biz Valla bilmiyoruz.

Çiğnemiz Can Barlas'ın yaz tatilinde oldukça iyi bir hayat ilanını yayınlayamıyor...

Komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

İHTİYATSIZ ADA

"ihtiyatsız ama telafi edici..."

...Pardesü, filtresiz sigara, göz... gene...
...günlükler, evraklar, tetkik, dil, kütük...
...atbacağı, ter... müyüzük... vecd... et...
...usuller, ömür, muvaffakiyetsizlik...
...ileriye götürme, kayması ankama...
...imha edilemez kuzudişler... Ve... ve...

Yazan-çizen: K. AKATAN

PEK YAK

Kadın o akşam çiçeklere su vermedi... Unutmadı, sadece içinde
di... Binbir emekle yaptığı dantellerini okşamadı... İnşallah bu son e
diği ve heryerine gözü gibi baktığı evi o akşam minnetle gezip dolaş
Orada, kanepede, gözlerini adamdan ayırmadan öylece oturdu sa
Adam yine hep aynı yerinde yemek masasının kenarına usulca illş
madan sigara içiyordu. O kadından farklıydı. Hiçbir zaman hiçbir evi
gibi hissetmemişti. Hep her an bir yere gidecek gibiydi... Sadece sig
tablası yanında olsun, ona yeterdi. Ha sokak, ha kahve, ha evi, hiç fa
di onun için. Kaçarak yaşıyordu zaten. Yanılarak, hep kaybederek ya
Sokağa parkeden arabanın farları evi soğuk bir ışıkla aydınlattı... F
orali olmadı... Kaç kere uyarmıştardı, ama yine de insanlar evin önün
diyorlardı arabalarını...
Adam kime, neye kızacağını bile unutmuştu artık. Soğuk ışığın ay
köşesinde, sokağa dalgın bir ümitsizlikle baktı öylece...
Büyük çocuk kurduğu düşlere sokaklardan bir zarar gelmesin diy
renin kenarında yattığı kanepeden kalkıp evde ondan başka hiç kims
setmediği bir süzgar geçen koridora uzandı... Bu dünyada ve bu insan
tiği her evde hep okyanuslan özlerdi o. Siyam balıkları gibi... Bu yüz
madan terlerdi... Düşü geciktikçe hep terlerdi...
Küçük çocuk bilirdi ki aslında gidecek hiçbir yer yok... Heryer b
ev, bu insanlar... Bilirdi ki, nereye gitse ardından bu evi götürecek, b
bu adamı, bu durmadan terleyen ve siyam balıkları gibi okyanuslar
büyük çocuğu...
Sessizliği ilk bozan, adam oldu. Konuşmak istiyordu, kendini savu
tiyordu, çünkü emin değildi kendisinden...
Niye öyle bakıyorsun bana, yanlış birşey mi söyledim, kavga n
dim, ne demememi bekliyordun...
Kadın, istese de kopamadığı kaderine bakar gibi baktı adama. Yılg
bir hüzünle baktı... Kadının baktığı heryerde geçmişin külleri birikez
narak aydınlanıyordu...
Evet, kavga etseydin, hakkını savunsaydın, bu eve girdiğimiz
yaptığımız masrafları söyleseydin, hep susun, hep alttan aldın
lanırım, neden sen hep böylesin...
Bir geçmiş yanıyordu ve o yanan geçmişte en çok adam vardı. O
suz yanılgılan, sonsuz korkuları... Hem artık korkulardan, yanılgılardı
dönemeyecek bir yaştaydı...
Ev sahibi bilmiyor mu yaptığımız masrafları, kendisi bu eve g
medi mi, onun düşünmesini bekledim... Hem bütün gün konuşup
sizsiniz... Niye bir anda unutulu dostluğunuzu...
Boşuna konuştuğunu kendisi de biliyordu adam. Eskiden, inanma
şeyleri söylerdi, şimdi söylediği herşey ilk önce kendisi için inandırıc
tiriyordu... Ama elinden başka birşey gelmiyordu... Hayata ve insan
duğu o tuhaf, o çok eski, artık o çok çaresiz saygı, onun görünen
nen şeylerin aikasını farketme yeteneğini yoketmişti adeta...
Dostluk mu, bütün gün konuşup görüşmek mi; bu yaşa geldin
lamadın, işin içine çıkarlar girince ne dostluk kalır, ne arkadaşlı
diyecektin, bu eve onca masraf yaptık, biz en fazla yüzde yirmibeş
parız, hem kanunda öyle söylüyor; versin mahkemeye hiçbir şey
maz, neden suslun, neden direlmedin... Söylesene yüzde yelmiş
di kiraya, neyle ödeyeceğiz bu parayı...
Adam bu sözlerin bir yerinde kaldı, daha fazlasını duymadı... Bu
din hâlâ anlamadın, işin içine çıkarlar girince ne dostluk kalır, ne
şlık... Bir sigara daha yaktı. Kül tablasını biraz daha yanına çekti.

Aksamsetasi

Kümbet Yayla Şenliği, "Nerde?" diyorsanız Giresun'da.. Temmuz'un ikinci Pazar'ı 3 gün.. Şenlikler şenliği Kümbet'in dillere destan şenliği. Kemençe, horon, mahalli sanat

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Suat ÖZKAN'a teşekkürler...

Yarın Bu Evi Terkediyoruz...

Kendiyleydi artık, daha bir uzaktaydı evinden... Kimsesiz, korunaksız yitiliğine doğru savruldu birden. En zor zamanında yardımına koştuğu, okutup meslek sahibi yaptığı kardeşi miras paylaşımında ona en büyük haksızlığı yapmamış mıydı... İnanamamıştı önce kardeşinin o korkunç hırsını ve benciliğini görünce. Bir an büyük bir yıkım yaşamıştı, ama çok kısa bir an sonra bu yıkım ona bir zafer duygusu olarak geri dönmüştü. Kaybetmenin onurundan zafer payı çıkartmayı işte. En çok o an doyasıya hissetmişti... Alın herşey sizin olsun, ben kaybedeyim, siz kazanın. Dehşetin o hüzünlü zafer sarhoşluğu kaplamıştı bütün benliğini... Bu yüzden kadın şizofren bir sevgiyle bağlıydı adama... Bir yanı artık yorulmuş, yıpranmış, onca sürüklenmekten sonra artık benimsediği bir evde rahat ve huzur içinde yaşamak, bunun için hayatın kurallarına neyi gerektiriyorsa onu yapmak istiyor; öbür yanı ise kaybetmeye mahkum bir adamın peşinden ve en çok onun bu yanına bağlanarak, o evden o eve savrularak, ne olacaksa olsun diyerek yaşamını sürdürmek istiyordu...

Bu yüzden bir yanı adamı derinden kırmak, öbür yanı ise derinden sahiplenmek istiyordu... Adeta bu iki duygu besliyordu sevgisini. Kırdıkça bağlanıyor, bağlandıkça kırıyordu...

Ev sahibi seni durmadan aşağıladı, neden birkez olsun ses çıkarmadın, neden... Kadın bunları söylerken aslında kendisini aşağılıyordu. Hiç sesini çıkartmadan adamın ne diyeceğini bekleyerek, susarak onu yalnız bıraktığı için kendisini aşağılıyordu...

Ne zaman beni aşağıladı, gayet güzel konuştuk, söylesene ne zaman oldu söylediklerin...

Adam bunları derken aslında orada değildi... Kurtulamadığı geçmişine itmişti kendisini yine... Öylesine hazırlıksızdı ki geleceğe, şimdi, şu an bile geçmişinin yüzünden karanlık gölgeler içindeydi... Geçmişti onu böylesine çaresiz yapan. Hayatının gizi oradaydı çünkü. Yenilince aldığı o zafer sarhoşluğundaydı o gız... Kardeşi, yakınları, arkadaşları, hepsi yenmişti onu: hepsi ona bu zafer sarhoşluğunu, o korkunç yalnızlığıyla birlikte hediye etmiştil... Peşpeşe öylesine şoklar yemişti ki artık en ufak bir acımasızlıkta, en sıradan bir küstahlıkta, en basit bir haksızlıkta kaderini sarmayalan zincirin bütün halkaları birden tutuşuyor, bütün o yenik hayatı adsız ve kutbiyanı olmayan bir zafer gecesi gibi ansızın hüzünle aydınlanıyordu...

Gece derinleşince, yenilgiler evlere ve düşlere sığmaz olunca okyanus hayalleri kurup durmadan terkeyen büyük çocuk, arada bir yattığı koridordan, yolunu şaşırmış yunuslar gibi iç çekiyordu... O evdeki herkes adına iç çekiyordu sanki... Deniz'de denize hasret kalmış, yolda yola hasret kalmış, sevgi'de sevgiye hasret kalmışlar gibi...

Adam birkez daha sanldı sigarasına, masanın o dost, o kınlgan köşesine. Kadın henüz susmuşken tek tek eşyalara baktı o yorgun, o dikkatsiz gözleriyle. Dünyadaki o bitmeyen misafirliğini düşündü. Hiçbir yere sığmayan o iğreti hayatını. Yenilgilerin o büyük sarhoşluğu altında hiçbir eve ait olmayan hayatını.

Beğenmiyorsanız çıkıp gidin dedi, duymadın mı; siz çıktıktan sonra burayı iki misli fiyatına kiraya veririm, dedi, bana ne yaptığınız masraftan, bana mı sordunuz, dedi, duymadın mı..Duymadın mı be adam, seni, beni, hepimizi yerin dibine batırdı...

Aslında basit sorular değildi bunlar... Bunlar sıradan konuşmalar değildi... Bir hayat, bir varoluş tartışılıyordu burada... Çünkü kırmamak ve kırılmamak için sonsuz bir enerji harcamakta geçmişti adamın hayatı. Bütün dikkatini buna yöneltmişti. Kırmamak ve kırılmamak... Oysa bu dünyanın en yanlış denklemiydi bu... Baştan aşağı hayatın yanlış yorumlanışıydı...

Kırmamak için uğraşan insan sürekli kırılırdı... Yine dikkatini kırılmamak için yoğunlaştıran insan durmadan kırılırdı... Karşısındaki herkesi kendisinden daha haklı ve daha iyi kabul eden bu tuhaf mütevazilik refleksi durmadan zayıflatırdı algıyı.. Herşey yaşanır biter: kazanan kazanır, yenilen yenilir, insan ne kadar saktasa da kendisinden; kendisi hatırlamak istemese de, bin mutlaka hatırlatırdı o derin incitilişi...

Çünkü insan kırılmamak için savunurken kendini, ne denli acımasızca kırıldığını hissedemezdi o an...

Kadın konuşurken, adam o yanlış hayatına öylesine derin bir öfkeyle dalıp gitmişti ki, kadın susmak zorunda olduğunu hissetti kendini...

Neden o Ragıp denen herife kefil oldun? Bu dünyanın enayisini sen misin, neden her önüne gelene borç verdin, bak ödemediler sonra; bak bizi ne hafde bıraktılar; peki hiç düşünmedin mi bizleri, çocuklarını; onca para geçti elimize, neden bir ev alamadık kendimize,neden sürünüyoruz oradan oraya ?.. Neden kardeşine bıraktın miras haklarını? (Adamın bu sözlerden bunalıp arka odaya gittiği, ya da eve gelmediği kimi geceler ise): **Çocuklar, siz varsınız diye bitirmedim ben bu evliliği, yoksa bu adama katlanmaz çoktan çekip giderim, ama siz varsınız...**

Kadın işte bunların hiçbirini söylemedi o gece... Adam mutfağa gidip kendisine bir kadeh rakı doldurdu... Sigarası, küllüğü, rakısı, masanın ucuna sığındığı o küçücük yer; dünyada kapladığı yer bu kadarda işte adamın; hiçbir evde öyle rahatça, sereserpe oturmamıştı ki... Öylesine dalmıştı ki o yanlış hayatına, artık hiçbir söz geçmezdi adama... Bu kaybediş, bu suskunluğa hiçbir acı, hiçbir yanlış, hiçbir gerçek geçmezdi...

Belki de bu yüzden kadın bunların hiçbirini söylemedi adama...

Ama o gece adam bir an silkindi sanki o yanlış hayatından, telefona baktı, hayalinde ya da gerçekten numaraları çevirdi, hattın düşmesini bekledi...

Karşı taraf çıkınca da: **Bakın biz onurumuzla yaşayan insanlarız, bugün bana sarletmiş olduğunuz o sözlerden dolayı sizi kınıyorum, yeni bir dünya kurulur, ve biz orada kendimize bir yer buluruz,** (Adam bu sözü çok sevdiği için'yerli yersiz heryerde kullanıyordu) **sizin evinize muhtaç değiliz, yarından tezi yok boşaltıyoruz...**

Ve karşı tarafın ne söylediğini duymamak için telefonu hemen kapattı...

Adam bu sözleri belki söyledi, belki söylemedi... Ama kadın bütün gece hiç uyumadan eşyaları seyredip durdu... Çiçeklere su vermedi, onlarla konuşmadı, dertlerini okşamadı...

Okyanuslar özleyen büyük çocuk, sırf o gece için herşeyden umut kesip, gidip yatağına yattı...

Belki bense yarın terkedeceğimiz o evde, daha önceki evlerde ne yaşanmışsa herşeyi adım gibi ezberledim... Kaderim gibi ezberledim... Çünkü o evde yaşananlar neyse hepsiydim ben... Nereye gidersem gideyim onlar benimle birlikte gelecekti..

Çünkü o adam babamdı. O kadın annemdi. O büyük çocuksa ağabeyimdi.

cezmiersoy@kamar.com.tr. Cezmi Ersöz

* Web sitemin adresi: www.cezmiersoy.net.
* 15 Temmuz Cumartesi saat 19:00'da Alaçatı'da, Ünlüsanat Kitabevi'ndeyim.
* 16 Temmuz Pazar saat 19:00'da Foça'da Anti-Oyuncu Cafe'de, Büyük Deniz'deyim.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

PROSTATLI İLHAMİ DEDE VE HER HALİ ŞARTTA DEĞİŞMEYEN KADERİ...

kiriklablebi@kamar.com.tr

Aksamsefasi

milimetre 7.65 pompalı, kuyu tandır sebep, pestil, çemiş, pekmez.. Dünya geliyor kaaardeşlerim!

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

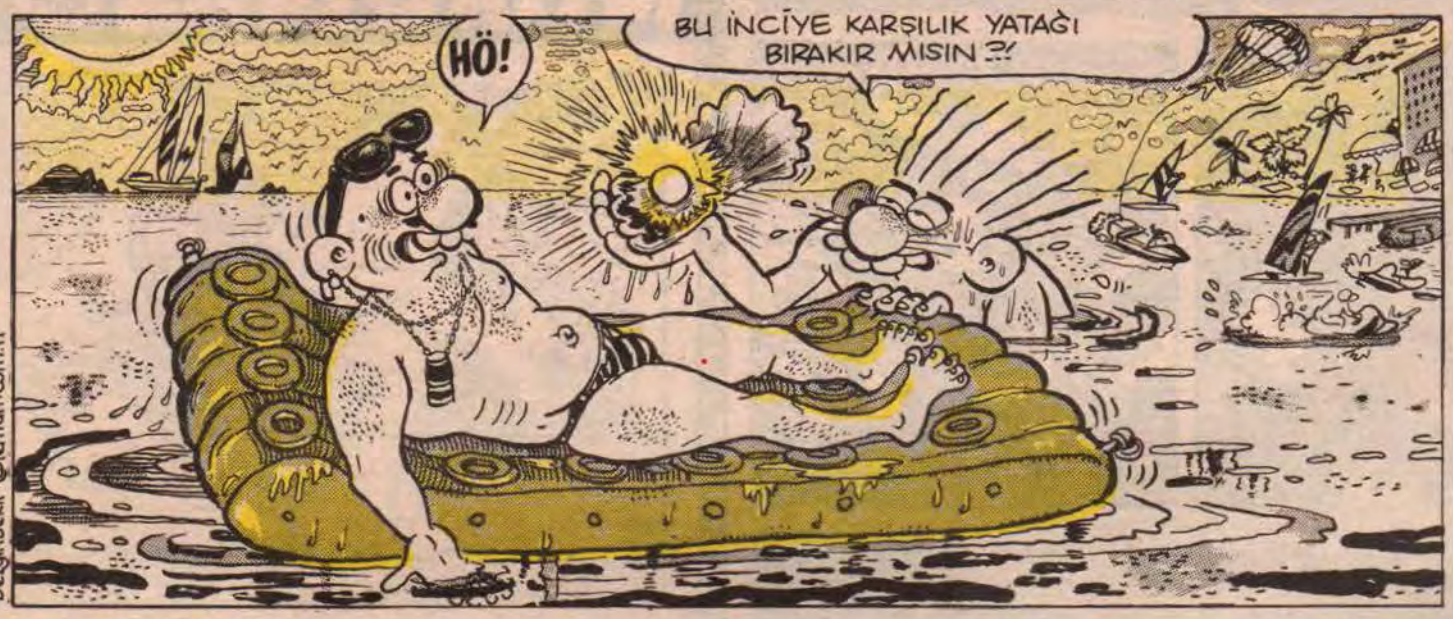

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dilenmek değil direnmek!

Bu sıcaklara can, bu devlete hapishane dayanmaz!

Hapishanelerde boş olan 52 kişilik yer de dolmuş.

Bir yıl sonraya gün veren hastanelerden sonra, on yıl sonraya gün veren hapishaneler dönemine geçilecek bu gidişle!

Gelen mahkumlara "Bugün git, on yıl sonra gel" denecek!

Bu ülkede fabrikadan çok hapishane yapılıyor, ama yine de yetişmiyor.

Düşüncesini söyledi diye eski başbakan Erbakan'ı bile hapse atarsanız hapishane yetişir mi?

Bu gidişle içerdekiler dışardakilerden çok olacak!

Aslında bu ülkede içeride olması gerekenler dışarıda, dışarıda olması gerekenler içeride!

Örneğin 12 Eylül'de sayısız insanın işkencehanelerde katledilmesinden sorumlu Kenan Evren'in içeri atılması gerekmez mi?

Dünyada böylelerini yargılamayan tek ülke Türkiye.

Böylelerini yargılamayan devlet, hiçbir cana kıymamış Deniz Gezmiş gibi gençleri asıyor.

Düşüncesini söylemekten başka suçu olmayan İsmail Beşikçi gibi aydınları ömürboyu hapiste tutuyor.

Her düşüncenin, her hak aramanın altında yıkıcılık anyor bu devlet.

Oysa asıl yıkıcı o değil mi?

Öğrencisiyle, işçisiyle, memuruyla, çiftçisiyle insanlar toplanıp haklarını mı arıyorlar, sal polisleri üzerlerine yıktırt yere!

Düşük ücretlerle işçi ve memurları, düşük taban fiyatlarıyla çiftçileri, yüksek har(a)çlarla öğrencileri yıktığı yetmiyor bu devletin; bir de böyle yere yıkıyor.

Devlet milleti ayakaltı, dayakaltı yapmış!

Ziyaretime gelen çiftçi, işçi, memur, esnaf temsilcilerinin bu duruma isyanı büyük; milletin her kesimi ağzından lavlar fışkıran birer yanardağ gibi.

Kimseden merhamet dilenmek yok.

Dilenmek yok, **direnmek** var!

Adımız çıkmış **milletin cumhurbaşkanına**, bu durumu duyuralım dedik **devletin cumhurbaşkanına!**

Temmuz ayı sonu Denizli Buldan Yencekent'te Üzüm Festivali.. Hızlı üzüm tanesi sayma, üzüm yeme ve toplarına yarışmaları, üzüm güzelini seçiş, kerednden geçiş ve normal hayata dönüş.. Kim istemez kardeşim?..

Akşamsefası

çizen: gilipteş

Eve başka erkekleri de getirdiğine çok bozulmuştum ama, barta neydi? Ben de o herîflerden biriydim işte...

BİR DAHA BAŞKALARINI BULMA, BEN GELİRİM İSTEDİĞİNDE...

Birden duygulandı pek matah bişeymişim gibi beni bağrına bastı...

İSTEDİĞİM ZAMAN DEĞİL, HEP BURDA KAL ARTIK...

EMİN MİSİN, İSTER MİSİN?

Benden daha şanslı biri var mıydı acaba, hayatımı çöplükte bitirmek üzereyken, belki de şehrin en güzel kızıyla yaşamaya başlamıştım...

Ama garip bişey vardı... 13.

Sanki yalnızca onla sevişmiyordum...

Sanki aramızda bir üçüncü kişi vardı, üç kişiydik...

Amaan, isterse on kişi olalım, sıcacık bir ev, yumuşacık bir kadınım vardı, mutluluktan bütün gücümle sevişip, kedi gibi uyuya kaldım kucağında...

Uyandığımda banyodaydı, ben de aynanın karşısına geçtim, kendime baktım...

...Bir de ona, hâlâ bir anlam veremiyordum, bu kadar güzel bir kadın ve bodur, çirkin, yağlı, göbekli ben... Bu kadarı korkuturdu beni...

Son kere mahalleme dönmek üzere ordan çıktım... Ölene kadar o evde, o kadınla yaşayabilirdim ya da o benden bıkana kadar, bıkmaya da niyetî yoktu... 14.

Eşyalarımı aldım, hepsi bir torbaydı zaten, çıktım evden, bu berbat yerde fazla durmak istemiyordum artık... Beni çok güzel şeyler bekliyordu...

HEY TAKSİ!..

20/21 Temmuz Kocaeli Kandıra Belediyesi Namazgah Dinlenme Tesisleri Festivali.. Herkes katılsın Kandıralı sen de katıl..

Adana Osmaniye 20 Temmuz Karaoğlu Koşusu Nike'ını, Adidas'ını, Rebook'ını kap gel. Nefesine güvenen gelsin. Koşmaya doyamayacak bir dahaki yıla koşa koşa gelecekseniz...

KÜÇÜK ADIM

"Sen şarkı söylediğin zaman, mevsimler değişirdi!", bu ağırbaşlı şarkının sözlerini, bugünlerde en çok, dünyaca ünlü yatırımcı Soros hakediyor. Macaristan, Romanya ve Rusya'ya en büyük dış yardımı tek başına yapıyor, kurduğu vakıflarla Doğu Avrupa ülkelerine milyarlarca dolar aktarıyor. Soros, 1969 yılında başladı işe, en büyük vurgunu ve efsanesi: 1992'de Berlin Duvarı'nın çöküşünden sonra toparlanamayan Alman ekonomisi ve Alman ekonomisine bağlı İngiliz sterlininin zora düşeceğini tahmin edip, bir gecede 10 milyar dolar yatırıp, ertesi sabah 800 milyon dolar kazanmasıyla, dünya tarihine geçti. Gelmiş geçmiş en büyük borsacı olarak anılıyor. Artık dünya yatırımcıları, piyasa verilerini, trendleri, karmaşık bilançolara değil, Soros'un ağzına bakıyor. Soros, işi büyüttü, siyasi görüşlerini de aktarmaya, uluslararası politikada da ileri-geri konuşmaya başladı. Uzak Doğu ülkelerinden canı istediğini birgünde babnıyor, ya da çıkarbyor, tek başına bir imha savaşı veriyor. Soros bir borsa peygamberi. Gazeteciler, yazarlar bu inanılmaz adamı anlatıyor. Zaten çocukluğunda kendini "Tann" sanırmış, bir gazeteciye, "evet, mesihvari fantazilerim oldu", diyor. Bir başka gazeteci şakayla, peki o zaman seni "papa" yapalım diyor. Soros'un cevabı: "Neden Papa olayım, şimdi ben Papa'nın patronuyum". Artık Soros, ozon tabakası deliği, nükleer felaket gibi birşey,, adamın aklına İstanbul borsasıyla birkaç saat eğlenmek gelse, Türkler tarih sahnesinden silinecek

Berlin Duvarı'nın yıkılmasına giden yol, Rusya'nın ABD'nin devasa projesi yıldız savaşları karşısında bilim olarak çaresiz kalışıyla başlamıştı. Bu projenin deneylen o günlerde başlamıştı, ikiyüz-üçyüz kilometre havadan giden bir füze, uydudan vurulacak. Geçtiğimiz günlerde bir deney daha yapıldı, çevrecilerin engellemesine rağmen, devam edildi, sonuç, fiyasko. Ancak. proje yeryüzü tarihinin tüm siyasetlerini, uluslararası ilişkilerini kökünden başeğdirecek, inanılmaz bir tehdit gücünü temsil ediyor.

Velhasıl aşağıda Soros. yukarıda yıldız savaşları. Ve labaratuvarlarda "genetik devrimin" sonuçlarını Clinton-Blair birlikte açıklıyor. Atom parçalandığında da dünyanın en büyük buluşuydu, sevinçten göklere uçmuştuk, atomdan bomba yaptılar. Aya gidilmesi de inanılmaz bir devrimdi, sevinçten havaya fırladık, burdan da yıldız savaşları çıktı, şimdi "genlerden" bakalım, hangi ölümler türeyecek! Tüm zamanlar içinde dünyanın en çok savaşı, en çok insanın öldüğü, gelir dağılımının en çok büyüdüğü, yoksulların kitleler halinde açlıktan öldüğü elli yıl, işte atomun parçalanması, aya çıkılıp, gen haritasının bulunması yıllarında oluyor, bu buluşların gücüyle!

Yüzyılımızda, İnsanlık için, bilim, ilerleme, buluş, çözüldü, aydınlanma gibi kavramların ikna edici gücünden daha büyüklü kavram yok. Labaratuvarda bulduktan herşeyi "bombaya" çevirdiler, dualar ediyor, yalvanyoruz, "aman dokunmayın, eskisi gibi kalsın". Yine de aydınların büyük çoğunluğu atom bombası ve yıldız savaşlarına karşı vakıflar, lobiler, direnişler içinde. Clinton'un Blair'le ortak açıklamasında yine büyüklü o kavramlar "insanlık için", "tarihi gün", "büyük adım" cümleleri kullanıldı, yine ödümüz patladı. Konuşmasından anladığım şu: "Bu büyük global evin boya-cila işleri tamam."

Yine de sihirbaz şapkasından ördek, kuş çıkarttığında şaşınp kalırız. Ordekler-güvercinler en daracık yerlere sıkıştırıldıktan halde seslerini çıkartmayan tek hayvan türüdür, halkımız gibi. Bizler, asıl illüzyon numarasını, henüz şapkadan çıkmadan ördek, o daracık, havasız yerde gösteri boyunca nasıl vakit geçirdiğini hiç düşünmeyerek, yeriz. Ördek şapkadan çıkartıldığında sihirbazı alkışlar, nefesimiz hayranlıkla, heyecanla tutulur. Bugün olsun, bir dakikacık olsun, sihirbazın bilmem neresine tıkıştırılmış o ördeğin gösteri uzadıkça nasıl nefes alıp verdiği, o muhteşem bilimin neden mayın tarlalarını ayıklamakta kullanılmadığını düşünemeyiz.

Tıkıştırıldığımız delikte ördekçe bekleyiş duygumuz sadece Clinton'un konuşmasında olmuyor. Büyük romancımız Orhan Pamuk'un yazılarında da aynı gergin bekleyişe giriyoruz. Büyük romancı değil mi, bizlere bir fikir, bir düşünce bağışlaması gerekmez mi? Yıllar geçiyor, bir cümlecik fikir söylemiyor. Ülkesine bir fikir söylese canı mı çıkar? Defalarca okuyoruz yazısını, boş, kelek bir metin. Clinton hiç değilse konuşmasının sonunda ördeği çıkartıyor, bizimki ördek-kuş çıkartmadığı halde, yine alkışlıyor, bilyiik romancı diyoruz. Bir yazar metinleriyle yazar olmaz mı? İşte Radikal'de arada bir yazıyor ve her defasında milletçe hayal kınklığına uğruyoruz. Büyük romancının şu zavallı ülkesine, şu büyük insanlığa söyleyeceği bir cümle, bir fikir bunnası olmaz mı, çok mu zahmetli bu işler. Elaleme ne diyeceğiz şimdi. Büyük romancımız bu günlerde çok neşesiz, keyifsiz, çok yorgun. Yoksa, siz onu tanımazsınız, öyle ısıncı bir mizahı, öyle kusursuz beyni, öyle gerçeği çınlıçıplak soyuşu vardır ki, her bir kelimesi meleklerin kanatları gibidir, ne olur kusuruna bakmayın, bugünlerde pek yorgun.

Bilim, buluş, ilerleme gibi, roman yazmak, çok satmak da yüzyılımızın büyülü sözcüklerinden. Onlar artık, siyasi, sosyal, felsefi hiçbir soruya cevap vermeseler dahi, kutsal, aziz bir kişi olarak susturulduklarıyla daha çok övülecekler, çorak, kelek metinleri ne denli tadsız, tuzsuz olsa dahi, halkın yüksek tansiyonu çıkmasın diye "tuzsuz" yazdıkları söylenecek. Ama o metinleri, büyük romancı yazdı, nihayet yazdı, şükrolsun yazdı diye, kurum-firma-marka yaygarasıyla çoğalacak! Ve biz ördekler, tıkıştırıldığımız yerde nefes darlığıyla sabırla bekleyişimizi sürdüreceğiz, bakalım büyük romancımızın "büyük bombası" hangi ekranda, hangi gazete manşetinde patlayacak!

Yaz geldi, milyonlarca çırılçın kız, kadın göt-göbek fışkırmış ortalıkta dört dönüyor,

Devamı karşı sayfada

Karşı sayfadan devam

Tanrım Türk ılkı neden çirkin! (Divan edebiyatı hep Acem kızlarını över, şansa bakın ki, İran edebiyatı da hep Türk kızlarını beğenir. Komşunun kansı komşuya güzel mi görünür?) Ancak, o dönemde kadınlar örtündüğü için, hayal içindeydi şairlerimiz. Faciayla karşılaşan biz. Kurban olduğum Allah, bu günlerimizi düşündüğü için kadınları kapattı. Bu iş, şeriat-laiklik işi değil. Güzellik, bakım, biçim, insanlık gibi, bir güzel tatlı yaz meyvesi gibi, birşey. Açıldılar, döküldüler buradan da bir ördek çıkmadı. Milyonlarca biçimsiz kadın-kız var ki, kesinlikle örtünmeleri gerekiyor. Ben Yekta Güngör Özden'le konuşur, ikna ederim laikleri, Allah aşkına örtünsünler. Bu kadar tavuk, kaz, kedi götlü kızı, kim çimdikliyor, kim avuçluyor, akıl almıyor insanın. Buradan arbk incelikli, yumuşak sözlü bir okşayış sanki hiç çıkmayacakmış diye ödü kopuyor insanın. Domuz yavrusundan beter bir kız, bir günde Mars, Venüs gibi yakışıklı oğlanları sıraya koymuş götürüyor. Bir de Koç'a kötü araba satıyor diye kızıyoruz. Şu kızların sattığı mala bakın, bir de göztürdükleri Jüpiter gibi yakışıklı oğlanlara. Kızlar-kadınlar kendi etlerini sadece sarkıtmak, sallandırmak, böğürtmek, kusturmak için kullanıyor. Erkeği de düşünseler, et dediğin erkek için biraz da kemirilmek içindir, içi kalkıyor insanın. Dal gibi zarif, soylu kıvrımları olan bir numune çıkmayacak korkusu kıyametçi bir duygu. İnsan bu denli çirkinse, ya namuslu davranmalı, ya örtünmeli. ya da kadın yazarlara karışmalı, hiçbiri değil. Parlak, kara kamçı gibi çocuklar, iki bira içmesin, lağımla, hamurla sıvanmış bu domuzcukların etlerini sabaha kadar ovuşturuyor, yine doymuyor. Ne günlere kaldık, insan ne denli şehvetperest, ne denli erkeklikten çatlasa, bu tiksindirici şeyin adına kadın diyemez. Kadın olmak eskiden heyecanlı birşeydi. Ofili Hoca'nın dediği gibi, Allah'ın bir lezzetidir. Şimdi, daracık pantolonun fermuar yerinde, Hicaz pulu gibi yapış yapış bir ıslaklık, güzelim etek tarihe karışıyor. Dudaklarımızın tatlılığı, parmaklarımızın yumuşaklığıyla asla dinmeyecek sapık bir tutku, tuhaf bir ateş saldı, karşı cinsten isteksizlik hepimizi ibneliğe mi sürüklüyor, bu yüzden mi kültürlü batı ülkelerinde artık normal erkek normal kadın kalmadı, on kişiden dokuzu bilmem ne seksüel...

Hepimize Pamuk Prenses'e zehirli elmayı sunan cadı kadının sivri burnundan nefret ettiren şey, hayalle, masalla yıkanmış beynimiz ve kalbimize doğuştan yerleştirilen çirkin olan şeyin kötü olacağı bilgisi. Otellerde, evlerde, lokantalarda, barlarda hizmetçilik, tezgahtarlık yapan milyonlarca genç kızın karşısına geçip barbarca bağırıyoruz: "Çirkinsin, çok çirkinsin, senden nefret ediyorum.." Bütün reklamlar, dergiler, TV programları, diziler, bu insanların siyasi, sosyal sınıfını çağrıştırmıyor, tüm teknolojik imkanlar onları ikiye ayırıyor: Güzeller ve çirkinler! Ve işyeri helasında aynanın karşısına geçiyor tezgahtar kız, gaddar ve komik bir tavırla kendine ikiyüzlü bir inatla: "Hayır, çok güzelim, güzelim.." diye bağırıyor...

Yoksul gençlik enerjisini özene değil, ekmek parasının zindan hayatında ya da savurganlıkta gündelik telaşın harala-huralasına harcıyor! Özgürce dolaşmıyor, panikle, yoksulluktan savrulduklan hayatta. eğitim, öğretim, giyim, iş, sigorta, anlayış, imkan bulamayacaklarını bildikleri için şiddetli bir saygısızlıkla çalakalem bir kimliği giyiniyorlar. Bunları konuşmuyoruz yine, onları "güzeller-çirkinler" diye bir görüntü ideolojisinin yargılanıyla değerlendiriip, kapitalizmin tam da istediği gibi yargılıyoruz, ABD'nin halkına seslendiği resmi raporlarında: "Modern, teknolojik aletleri-imkanları kullanamayan gençler modern toplumdan dışlanacak, onlar için yapabileceğimiz birşey yok, ulaşmak istesek bile ulaşamayacağız!.." İmkanları asla kullanamayan, telaşların üstünkörü boşlukları, günün, güneşin, sabahın, insan olmanın berraklığını yitirip, bataklığa dönüştürüyor hayatı. Bu nevrotik bulanıklığın adı, gençlik, gezmek, arkadaşlık, öğretim, eğlenmek oluyor. Bir güç bize "yoksullar-zenginler" diye değil, "güzeller-çirkinler" diye görmeye zorluyor!

Tıksindirici telaşın bitkinliği gençleri, gevşek, sorumsuz, aşağılanmış, boşvermiş bir duygunun içine sokuyor ve onlar . da tek bir ideal ediniyor: Götüm başım güzel olursa, bu hayatta imkan bulabilirim. Halkın sırdaşı olmuş yazarları dahi alçak, kaba, iğrenç bir psikolojik aforizmaya zorluyor çirkinlik; yukarıda olduğu gibi, gardiyanlar gibi cezalandırıyoruz. Çirkinler ölsün diyen, cinayet gibi kelimelerle çılgınca dostluklar kuruyoruz...

Toplumun bir yanı zenginliğin, refahın, kültür endüstrisinin imkanlarıyla, binbir sanatçı ve reklamcının katkılarıyla güzelleşmeye, "çok kilo aldım", "uygun elbise giyemedim" gibi küçük hırçınlıklar ve kapıları pompalayan yüzlerce dergi hizmet veriyor. Sırdaşı ve umudu olduğumuz yoksul kitleler, özensizlik, bayağılık patlamasıyla, gelir dağılımının zorladığı güzellik-çirkinlik uçurumunda bir kat daha endişeleniyor. Her birinin kalbine insanlık neşesinden bir bayrak dikmek istediğimiz kitlelerin çirkinliğini teşhir eden, kusturan hain yazılara gömülüyoruz. Medya, görüntü alemi, bizi de içten gelen refleksle gerçeğin çirkinliğinden korumaya alıyor. Pamuk Prenses'in iyi kalpliliği ve mutlu yüzü karşısında Cadı'nın uzun sivri burnundan taraf olup, "var ya aslında bu cadı gençken çok güzeldi, patronun oğlu hergün onu hela kapısına yapıştırıp düzerdi, gün yüzü görmedi..." gibi masalı ters düz edecek bir edebiyat, yazarlık refleksini kimse istemiyor, beğenmiyor... Orhan Pamuk'un büyük yazar, Soros'un büyük patron olduğu yeni dünyanın tek endeksi var: "Güzeller-Çirkinler".

Yapılabilecek tek şey kalıyor, gözlerimizi kapamak, tarihi, dünyayı, kadını, mutluluğu, hayallerimiz içinde tasavvur etmek, çünkü biz de bir beden taşıyoruz ve bedenimiz de "güzeller" anyor!

İnsan vücudu, istediği birşeyi görmeyecek, duymayacak kadar, hayale, illüzyona, büyüye yatkın, "uyumlu" bir mekanizmadır. kocakarıların boş gevezeliğini tarihin en büyük edebiyatı, kocakarıların kendisini, dünyanın en güzel mankeni gibi görebilen bir büyülü, tılsımlı beden!

Bakın, Mevleviler, durmaksızın hızla dönüyorlar. Ne bir baş dönmesi, ne kusma. Onca döndükten sonra hangimiz birden durup, sallanmadan, iki eliniz çapraz önde, selam için huşuyla eğilebilirsiniz. Birazcık sendeleme olur, bunun için birbirlerinin omuzlarına dayanırlar, o kadar. Ancak, sema eğitimi, başlıbaşına bir fizik eğitimi. Gözler sol avcun üstüne, sabit ayak yerden dönüş hızını alacak. Dönerken bir hayal alemine dalıldığı, ki dönme hızı buna elverişli, kendini kaybedip düşebilirsin. Ne oluyor da, vücut dönüşte yeni bir kontrol noktası bulup sendelemiyor. Bunca dönüş ve toprağına yine bunca sağlam basış, mükemmel bir mekanizma. Şüphesiz müthiş bir sanatkarlık. Ancak, manevi olmaktan çok fiziki bir beceri. Mevleviler bu dönüşü, gezegenlerin güneş etrafında dönüşüyle açıklıyor, semazenlerin dönüşte bu yüksek ahenge ayak uydurduklarını iddia ediyorlar. Hayret, dönüşün gücü, hızı, bedeni kıskıvrak yakalayıp yere devirmiyor. Üstelik, manevi coşku, cezbe, insanı allak bullak eder, eli ayağı tutulur. Aşk, insanı kansız-cansız bırakır, aşkın fırtınası tüm vücudu sarsarken dahi düşmüyor, titremiyorsun. Hezeyan, çılgınlık, cezbe anında bile mıh gibi sağlam durabiliyorsun.

İnsanı allak bullak eden yüksek bir coşkunluk, şelale gibi bir heyecan içindeyken bile, beden bulunduğu o hayali noktaya tutunmayı becerebiliyor.

Gerçeğe, dış dünyanın, pis, çıplak, çirkin nesnelerine bu denli emin, inançlı, sağlam tutunamayız. Meleklere inandığımız için değil, melekliğe yatkın bir vücudumuz kanatlara yatkın bir beynimiz, algımız, düşünce gücümüz olduğu için. Bu müthiş hayal noktasına tutunma gücü olmasa, bir insan dört duvar arasında yirmi yıl hapis yatabilir mi? Hergün enerji ile dolup taşan bedenimizi gerçekten kaçıran, uçuran, gerçeği kovan, şiddetli bir mekanizması var. Kendini savunmak için boş beklentilerine, hayallere, sınırsız bir büyüye kolayca girebiliyor.

Çökmüş, yıkılmış, bitmiş, pörsümüş duyguların

Devamı 14. sayfada

Arda'dan Hayvan Ürünleri Şenliği -Hayvanlardan gelen gıdaların toplu sergisi- Özel keçi peyniri, kök tavuğu yumurtası, yöre sucuk ve pastırmaları,

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Aksamsefasi

kavurma gakurdak, peynir.. Kesinlikle gidiniz.. Ardahan'a ne ki? 5 depo benzin, 30 saat direksiyon. 20 Temmuz

13. Sayfadan devam

Küçük Adım

bile anında kabartan, coşturan ve sersemletici bir coşku içinde dahi, incelmiş bir keskin görüşle, rüya içinde dengesini kurabilen bir yapı.

Realiteye göre değil, beklentimize, hayalimize uygun bir dünya kurulur içimizde. Bir uzanıvermeyin kanepeye hemen düşlere dalarsınız, bir kızın gözlerini görmeyiverin hemen rüyalara girersiniz, bu bulutlar nereye gidiyor diye sormayın hemen Allah'a dualar edersiniz. Bedenimiz hayalden bir yastık, beynimizin her hücresi hayalin gözleri!

Dinlerin, metafiziğin tarih boyunca insanlığı kasıp kavurmasının sebebi, insan bedeninin, cine, periye, bulut gibi, rüya gibi, uçucu-kaçıcı, renkli, karıncalı, buğulu, sisli, dumanlı, mor, eflatuni, belirsiz, renk ve şekillere anında uyum ve inanç sağlayan bir alet olmasından.

Beden kendi kendine, hayaline, beklentilerine yakışır bir gerçek yontar kendine. Düz gerçek ise acıdır, ıstıraptır, sevimsizdir, kaçar ondan. Kendi gerçeğiyle, kendi dünyasını inşa eden, samimi, masum, içli, duygulu, yoksul, etten-hücreden bir mekanizma. Neden dış dünyanın renklerine değil, düş dünyasının renklerine kolayca uyum sağlar. Çünkü dış dünya uyumsuzdur. Büyük balık küçük balığı yer, tabiat dengeyi böyle kurmuş, sesini çıkartmazsan, "uyum" mütlüğü, ilahi düzen inanılmaz coşkulu. Gerçek, engizasyoncu gibidir, sokaklar sıkıcı, kardeşleri aç, siyaset azap verici... Korkuyla odasına uzaklaşır, müziğin melodik avuntusuyla hayallerini panikle yeniden dokur. Düş dünyası uçsuz bucaksız okyanus gibi. Bu düşten okyanus bir kuru dalı dahi yemyeşil geniş yapraklı çınar gibi toprağına bağlar. Dış dünyanın gerçeği ise, geniş yapraklı bu ağacı iki gün sıkıca düşünmesin, kuru bir ota düşürüp, halsizleştirir. Büyük balık küçük balığı yemesin diye, ilahi düzeni, tabiatı değiştirmeye kalkmak, dengeniz bozar, uyumsuzlaşır, sersemletir sizi, tutunacak dal bulamazsınız, rahatsız, uyumsuz, kaos içinde bir insan olursunuz!..

Aydınlanma "gerçeğin bilgisini" eğitime sokarak, tarihe ve tabiata karşı bir bilinçle yeni bir denge, yeni bir uyumu aradı, kimya, fizik, coğrafya, biyoloji bize gerçeği öğretecek, ayağımızı işte bu gerçeğe basarak dış dünyayı kavrayacağız! Tek bir şartı, tek bir ayaklandırması vardır: İnsan iradesi.

Yüzlerce yazar ve sanatçımızdan röportaj okuyalım, hepsi, istisnasız, okullara, tiyatro girsin, sinema girsin, resim girsin, diye keyifli, havalı, boş laflar edip duruyor. Bizde zaten, tiyatro, sinema, edebiyat, ham hayalin ürünü, tiyatronuz batsın, hayalin büyütülüp, gerçeğin dışlandığı bir alan. Edebiyat-sanat bir nevi, insanın hayal dünyasını genişletip, eski dünyasını daha da muhkemleştiriyor, edebiyat-sanat insanı, düşüncesini, ters düz etmiyor, çıplak gerçekle sarsmıyor, acı, ıstıraplı dış dünyanın gerçeğiyle yeni bir bilinç inşa etmiyor, sanatınız şiiriniz batsın, edebiyat diye öleceksiniz! Üstelik doğu topraklarından edebiyata-sanata bakanlar bu hayaller alemine daha bir yatkın oluyor. Karagöz'ün çirkinliğinden öğrenen Hacivat gibi adamlar üretti bu sanat. İşte üniversiteyi bitirmiş milyonlarca genç hiçbiri "ilk yardım eğitimi" görmediği için, kanamalar için, travmalar için, kalp için, boğulma için, yolda gördükleri bir sara hastasına o an ne yapacakları için, beklenmedik çocuk kazaları için, bir trafik kazasında ne yapacaklarını için, bir hasta nasıl taşınır, vb. hiçbir şey bilmemektedir! Anneleri, babaları, kardeşleri, arkadaşları, güpegündüz yanlarında can çekişip ölürken, o anki kazaya müdahale edecek hiçbir bilgiden bu okullar, bu müfredat, bu eğitim sistemi habersizdir!

Dış dünyasının bilgisi çok zordur! Deprem sonrası yüzlerce eğitim programı yapıldığı halde, geçtiğimiz günlerde Ankara'da meydana gelen depremde, güya herşeyi öğrenmişiz, ilk yaptığımız iş, pencereyi açıp komşulara başkalarına bakmak oldu, onlar ne yapıyor! Gördük ki, onlar da pencerelere fırlamış bize bakıyor, "biz ne yapıyoruz"... Bir ses geldi, "herkes dışarı çıkmış, biz de çıkalım!" İşte yüz televizyon izleyip, yüzlerce kez eğitim konusunda eğitildiğimiz halde dış dünyanın bir paniği karşısında gösterdiğimiz tepki bu, başkasını izlemek!

"Başkasını izlemek" de doğru bir yöntemdir, insanlık düşüncesi, insanların birbirini izlemesi, tartması, değerlendirmesiyle gelişti. ODTÜ öğretim üyelerinden Ulus Baker, Lacan'ın "yazılar" kitabından aldığı bir örnek bilmeceyi derslerinde çokca anlatır.

Lacan, kitabında, bir bilmece sorar. Bir hapishane müdürü, üç mahkuma şöyle der: "Elimde üç beyaz, iki de siyah levha var. Bunlardan herhangi birini sırtınıza koyacağım. Kendi sırtınızda hangi renk olduğunu görmeyecek, diğerlerinin sırtındaki rengi göreceksiniz. İlk önce kim, dışarı çıkıp, kendi sırtında hangi renk olduğunu mantıklı bir açıklamayla anlatırsa, onu serbest bırakacağım."

Ve hapishane müdürü, mahkumlara çaktırmadan, iki siyah rengi iptal edip, üçünün de sırtına beyaz levha asar. Her mahkum, arkadaşlarının sırtında beyaz levhayı görür, tahmin yürütür. İki arkadaşının da sırtında beyazı gördüğünde, net ve kesin olarak sırtındaki rengi tahmin edemez. İçlerinden biri yakın bir tahminle kapıya doğru tereddütlü küçük bir adım atar. Diğeri, arkadaşının adımını görünce, şöyle düşünür: Eğer o kapıya doğru gidiyorsa, benim de sırtımda beyaz var, ama emin de değildir, tereddütlü bir adım atar. Bu sefer, ilk tereddütlü adımı atan arkadaşının tereddütlü adımını düşünür, kurgular. Yani, artık sırtında hangi levha olduğuna değil, herkes birbirinin tereddütlü adımlarına bakar. Karar vermeleri için bu küçük düşünce ve mantık anları, onlar için çok önemlidir ve Lacan bu bilmeceyle, "insanlık düşüncesi"nin işte insanların birbirlerinin tereddütlü küçük adımlarına bakıp, diğerlerinin de bu tereddütlü adımın hareketlerini izleyip, yeni bir adım atma karanlığa ilerlediğini söyler.

Düşünce, bilinç böyle birşey, tereddütler içinde birinin adımlarını, hareketlerini izlemek. Peki, kimin tereddütlerine bakacağız. Milyonlarca öğrenci, bilinçlerini geliştirmek, okumak, öğrenmek, hayatın, dış dünyanın labirentlerini öğrenmek, bilimi, sanatını çözmek için kitapçılara, okullara, dergilere saldırıp duruyor ve her defasında adımlarına, tereddüt anlarına bakabileceği kimseyi bulamıyor. Milyon çağlar öncesinin karanlık mağarasındaymışız gibi!...

Yazar, romancı, akademisyenler için düşünmek, bir fikir üretmek... çok ağırlarına gidiyor. Fikir üretmeye, metin yazmaya sıra geldi mi canları çıkıyor. Zahmetten ölüyorlar. Ne olurdu sanki, insanlık için küçük bir adım atabilseler. Sonra biz size bakıp bir tereddütlü adım, siz bize bakıp, tereddütlü bir adım... Yazmak, doğru şeyler söylemek değildir, binlerce tereddütlü cümle...

Hayale, rüyaya, şöhrete, köylülüğe, bedavacılığa zamk gibi yapışmış bu insanlar için bu küçük adım, başdönmesine, ıstıraba, uyumsuzluğa, kusmaya, dengesizliğe yol açıyor. Bu küçük adım dengenizi alt üst ediyor. Bu yüzden onlar podyumdaki mankenler gibi iri ve gösterişli adımlar atıyor. Şapkaya tıkıştırılmış ördek gibi bekliyoruz. İyi tanıyın bu insanları ördek kardeşlerim. Bizim gibi adımlara ihtiyaçları yok onların "havada yaşıyor" onlar, "havadan yaşıyorlar." İradelerini şöhret, para kazanmak uğruna yok etmişler, ölüm makinelerini, mayın tarlalarını yöneten o büyük iradenin emrinde, gazetelerinde, şirketlerinde hergün şapkadan bir kuş çıkartıyorlar. Bizler ise hergün bu yoksul imkansız hayatın içinde götümüzle havada kuş tutuyoruz, yine de ekmek parası dünyadan ahretten de büyük devasa bir sancı içimizde, çirkinlikle kıvrandırıyor bizi...

nihatg@leman.com.tr.

NİHAT GENÇ

Manisa Salihli Şeftali Festivali 15-17 Temmuz yürü kardeşlim şeftali bulmuşsun tüysüzünü arıyorsun.. Git katli böyle konuşalım.. Şeftali neymiş deme laga luga yapma sinirimizi attırma hadeeee!..
17/18 Temmuz Kütahya Çavdarhisar Turizm Şenliği Turizm anlayışınız değişecek. Bambaşka olacaksınız.

...şenlikleri Yine Girasun tarih Tanımaz için.. Var kendini yola, hiç korkma eğilence garanti!..

M rhaba

Uzun süreden beri bu kadar dolduğumu hatırlamıyorum. Yazacak söyleyecek anlatacak o kadar çok şeyim var ki...

Yaşamdan bahsetmek istiyorum. Ölesi, bitecekmiş gibi görünen ama asla bitmeyen yaşamdan... Yaşamsal kaynağın içerisinde varolması gereken şeylerden. Aşktan, sevgiden, her türlü kötülükten arındırılmış, kötülüklerden soyutlanmış şeylerden bahsetmek istiyorum.

Ama... Ama hayır. Yine gerçeklerden sözedeceğim. Yine yaratmaya çalıştığımız F tipi mezalclklarımızdan, oylarımızla ve korkularımızla yaratığımız devletimizin içeride diri diri gömdüğü binlerce bizlerden, hiç umut vaad etmeyen gençliğimizden, kendilerine reva gördüğümüz üç kuruş maaşı alabilmek uğruna banka kuyruklarında yiten emeklı dünlerimizden, yollarda delicesine yanşlar sonunda kaybettiklerimizden, yitip giden umutlarımızdan, gitgide nefrete dönüşen sevgilerimizden, sonu mutlulukla bitmesi günah olan aşklarımızdan, sanallık içerisinde tıkıştırdığımız egolarımızdan, artık benliği kalmamış bedenlerimizden söz edeceğim. Toplumsal olarak geçirdiğimiz histerilerden bahsedeceğim. Memleketin içine düştüğü kaostan, dağlarda kurda kuşa yem ettiğimiz yanmlarımızdan, sokakta yatmak zorunda bıraktığımız çocuklarımızdan, fuhuşa ve ahlaksızlığa sürüklediğimiz bacılarımızdan söz edeceğim. Sakın ola kimse yaşam herşeye rağmen güzeldir demesin.

Önceki gün bir kendimi daha kaybettim. Hangi psikolojide olursam olayım hangi zamanda olursa olsun beni güldürmeyi, hayata kusacık bir süre bile olsa gülümsemeyi öğretebilmiş, eşşeoğluşşek tabiri küfürsel bir edayla değil de ninni gibi söyleyen bir benimi kaybettim. İkinci bir 17 Ağustos depremi gibi. Bugün bir yanım daha çürüdü sanki. Ölümün bu denli yakınlığını bir kez daha teyit ettik hep beraber...

Yıkılıyoruz içten içe. Sürekli yanlarımız, benlerimiz, etraflarımız çürüyor. Bu çürümenin çıkardığı zehirsel hava bizleri günden güne daha çok çürütüyor. Çürümelerin arasında hiç olmazsa benimizin bir kısmını kurtaracak çaba bile gösterebiliyoruz artık.

17 Ağustoslar, Barış Mançolar, Kemal Sunallar bile kar etmiyor miskinliğimize. Onlarda olmasa asla kararmsar olmayacağız. Toplumsal maskemizi giyip dışanya iyi insan izlenimi yaratacağız sürekli, kendi kendimizi kandıraraktan. Maskenin sakladığı benliğimiz acıyacak sürekli. Bir yanımız sürekli sıkıntı altında olacak. Bu maskeyi takabildiğimiz sürece hiçbir zaman içiniz rahat bir nefes alamayacak.

Bir adım daha yaklaştık ölüme. Birkaç adımımız kaldı belki de. Sevmek için, yaşamak için, bir şeyler yapmak için çok az zamanımız kaldı belki de. Bu yazıyı okuduğunuzun hemen on dakika sonrasında bu saklı hakkınız elinizden alınabilir. Kimsenin garantisi yok ne de olsa. Yaşamsal fonksiyonlarınız sona erdiğinde yapacak bir şeyiniz kalmıyor nasılsa.

Bilgin değilim, haddini aşan biri hiç değilim. Kendisini üstün tutan biri hiç değilim. Ama bir şiirde okuduğum üzere "yaşam; hepimize verilmiş bir armağandır". Bu armağanı ne şekilde kullandığınız önemli değil, size yakışıp yakışmadığı da. Önemli olan, öldüğünde bile gülebilmeniz. Geride yapacak pek önemli birşey bırakmadığınıza kanaat getirdikten sonra ölün. Hayatta ölen yapacağınız tek şey ise; telefona, kapı zillne, araba anahtarına veya bilgisayar klavyesine (artık iletişimi nasıl kuruyorsanız) uzanın. İçinizden geleni söyleyin, sevdiğinizi nefret ettiğinizi içinizdeki herşeyi ama herşeyi dökün.

Umuttan sevgiden aşktan iyilikten yaşamdan bahsetmek isterken geldiğiniz noktaya bakın. İçler acısı. Yaşamsal nitelikleri bu kadar kaybetmemizin sebeplerini araştıracak, analitik düşünecek, bilgiye yatırım yapacak, sevecek, adam gibi aşık olacak, edebiyle içecek bir gençliğimiz yok, ne yazık ki. Arkamızdan bizim kof ve yozlaşmış benlerimizi bırakıyoruz. Tek yumurta ikizi gibi.

DNA kopyalanmasına karşı çıkıyormuş bizim insanlık alemi. Peki ya bu insanlık alemi düşünce ve duygu erozyonuna uğramış bizlerin arkamızdan gelen nesilleri kendimize benzetme çabasına ne diyor acaba? Fiziksel benzemeye karşı çıkan insanlık, devletin bireyleri tek tipleştirme çabası hakkında ne düşünüyor acaba? Ya insanlarını diri diri F tipi diye adlandırdığı, sekiz metrekareden oluşan modern mezarlıklara gömme çabası hakkında? Trafik yasasını çıkarmadıkları için ellerine insan kanını bulaştırmış, görevlilerinin başına bir gün bile gelmeden, her türlü hırsızlığı yapan, mercedes arabalarıyla kumarhanelerde, barlarda sürten, sekreterlerine tokat atmaktan başka bir boka yaramayan insan müsveddeleri için ne düşünüyor peki? İsmail abiden kopya çekmiş gibi olmayalım. "İnsanlık alemi; SENİ TANIMIYORUM VE SANA GÜVENMİYORUM."

Anlatacak çok şey var. Katliamlar, depremler, acılar, ölümler, adilikler, şerefsizlikler vesaireler, falan filanlar arasında yuvarlanmaya çalışıyoruz. Yer, zaman kısıtlığı arasında yazılacak kadar, yazdım. Hepinizin ölürken pişmanlık duymaması dileğiyle. Hoşça ve sevgiyle kalın. (Tabi öldürmediğimiz sevgiler kaldıysa)...

Kerem Saruhan - Diyarbakır

LeMan Emekçileri, Mavi Ütopya Dostları!

Gençler, işçiler, işsizler, kadınlar nerede yaşarlarsa yaşasınlar, içinde bulunduklan kültürel ezoryon ve çürüme her tarafta globalleşen borsacıların spekülatif ve sanal-soyut neoliberalizm (kapitalizm) ideolojeleriyle en üst düzey "sizlik"de sürüyor. Sadece Türkiye veya Almanya'yı değil, tüm dünyayı din ile, para ile, kar ile, militarist çığırtkanlıklarıyla sarmış sümüklü böcekler. (Gerçi gerçek sümüklü böceklerin pohpohunu yesinler...) Gittikçe de büyüyüp şişiyor sümüklü böcekler! Büyüten de biziz! Nasıl olur demeyin. Kendi aramızda-temelde aynı yönlerden yani diyalektik materyalizmden baktığımız halde hayata-ufacık çıkar çatışmalarının yüzünden meydanları, fabrikaları, okulları, plajları, çocuk bahçelerini, sokakları boş bıraktık.

Biraz kendi hatamızdan; biraz da her hak isteyişimizde başımızda patlayan coplardan bıkmış halde küşemize çekildik; biraz da boyalı holding basınlarının para kokularına kapılıp eskiden inanıp -fakat anlamadığımız- Lenin'i, Che Guevara'yı, Marks'ı şişirilmiş gazetelerde köşe yazısı uğruna sattık!

Hesabını soracağız demiyorum! Atılan sloganlar anlık tatmin oluyor, sonra yine herkes köşesine çekiliyor. Başı kapalı-başı açık ister, kurtlar tüm vatanları (tüm dünyayı) kurumlarıyla, kuramlarıyla ele geçiriyorlar.

Yasaklı ülkelerin yasaklı aşklarını yaşayacağız. Tüm renklere boyuyorum insanları. Hadi yine çıkar aramızdan entel takılıp solculuğa, sosyalizme, eşitliğe, kardeşliğe, sömürüsüz bir dünyaya burun kıvıran tatlısu, tuzlu ayran aydını: "Nasıl olacak bu iş? Herkes önce kendini düşünüyor. Bu da insanlığın doğasında."

Ah canım cahil aydınım, bilinçsiz dönek profesörüm! Koy 3-4 yaşındaki çocukları -200 ülkeden, 5000 milletten- bir araya, Schiller'in en yüce erdem saydığı oynamazdan başka birşey olmaz. Anlaşmazlıklar anında çözülür. Kardeşçe! İnsancal! Çocukça! Demek ki asıl büyürken zehirliyorlar benimizi! Evdeki cinsiyetçi gericilikle başlıyor. Cici cici kızım da mangal yürekli oğlumdur. Evlenmeden önce cinselliği yaşayan kızlara "vay kahpe orospu", erkeklere de "aferin koçum", deneyimini çoğalten" diyen anne-babalardan başlıyor en alt kademelerden faşizm! Ezbercilliği yüceltip eleştirel düşünmeyi yasaklayan (yoksa Eşber Yağmurdereli, İsmail Beşikçi vs.. hapislerde ne arıyor? Yeni romanlarına konu mu?) eğitim kurumlarıyla devam ediyor. Devlet, polis, asker, televizyon, gazete, boş zaman endüstrisi, kültürel emperyalizm ve yozlaşma bizlere seçme imkanı tanımıyor. Ne yapmalı?

1- İçimizdeki çocuğu kaybetmemeli

2- kendi imkanlarımızı, alternatiflerimizi kendimiz yaratmalı İslamcılar, ülkücüler yıllardır bizlerden öğrendiler ve en ufak örgütlenme stratejilerimize kadar inceleyip bizimi teoride sağlam olup pratikte beceremediklerimizi teori alanda kopyalayıp devletin en üst kademelerine geldiler! Ne var ki dini kitaplardan, ırkçılıktan, faşizmden, maço kültüründen yola çıkarsan insanlığa uyuşturucu hapı vermekten başka verecek bir bokun olmaz!

Biz isemavi ütopyalara, yıtık gerçeklere, kızıl şafaklara, renklerin enternasyonal dayanışmasına, özgürlüğe, devrime ve aşka inanmış (inandığımız tek şey de bu olmalı!) olarak önce kendimizi tüm zorluklara, baskılara, zihinsel-fiziksel tecavüzlere ve yasaklamalara rağmen eğitmemiz gerekiyor. Geçtiğimiz pası sokaklardan, kana bulanmış kentlerden, umutsuzluğa yenik düşmüş evlerden, kitli sahalı mekanlardan geriye ışığımız kalmalı ki aydınlansın bilincimizle, mücadelemizle kör karanlık dünya!

Biz değişmez isek, değiştiremeyiz!

Bir söz de size, sevgili LeMan ailesi! İyiki artık Almanya'da da varsınız. Hoşgeldiniz! Güneşe giden yolda bizi yılanlar, çıyanlar, kuduz köpekler, Çeşik, Çatlı, Ağca'lı kurtlar bekliyor. Düşenlerimizi başımızın üstünde taşıyarak; yaşayanlarla omuz omuza türküler söyleyeceğiz, coşkuyla dansla, okuyarak, oynayarak varacağız düşlerimizin kırmızı-siyah gelinlik gibi süslendiği diyarlara! Birlikte! tek başımıza değil! Yalnız değiliz! Önemli olan birbirimizi tanımak, görmek. (Ve lütfen, lütfeeenn.. Artık benim örgüt senlnkini yener safsatalığına son. Ağıtlardan, ol'lardan, püf'lerden, kaderci anlayışlardan vazgeçelim. Zamanımız azalıyor adam olmamız için.) Yolu(nu)zda başarılar! Hepinizi öpüyorum, kucaklıyorum! Haydi canlar, hepinize hudey!

Tartan Bozkurt-Alvarya

Merhaba

Bu sabah benim için hiç de güzel başlamadı aslında. Bugün haberleri izlerken Kemal Sunal'ın kalp krizi sonucunda öldüğünü öğrendim. Güldüren Adam beni de ağlattı. Bülent Ecevit açıklama yaparken Kemal Sunal'ın görünürde bir Hababam Sınıfı öğrencisi olduğunu fakat onun tam anlamıyla bir öğretmen olduğunu söyledi. Çok doğru açıkladı Kemal Sunal'ı aynı görüşteyim. Küçükken küçük dediğim daha 16 yaşındayım D'nun filmlerini izlerken geçen müstehcen espriler yüzünden filmlerini izlememiz sakıncalıydı bizim için ne kadar saçma. Çünkü bir arkadaşım şöyle demişti aynen aktarıyorum; çocuklara her zaman okulda laikleşmiş terbiyeli güzel şeyler öğretilir bunları öğrenmeleri zaman alır da dışarıda sokakta oynarken ne kadar çabuk küfür etmeyi öğrenirler. Anne, baba ben o küfürleri Kemal Sunal'dan öğrenmedim. (Bu bir itiraftı!)

Evet işte böyle. Aslında terbiyesiz, şımarık bir çocuk değildim (Çok küçükken) Annemin her dediğine boyun eğerdim. Çünkü Anneler her zaman haklıdırlar ve doğruyu söylerler. Fakat erkek ve kızkardeşim nedense hep dediklerini yürütüp tepkili çocuklar oldular. (Herkes onları şımarık terbiyesiz olarak nitelendirse de onlar en doğru olanı yaptılar ve yapmaya devam ediyorlar)

İnanmayacaksınız ama artık tepkilerimi çok çabuk gösteriyorum. Kahrolası bozuk düzene karşıyım artık. Böyle gelmiş fakat böyle gitmemeli. O kadar yanlış giden şeyler var ki ve biz her zaman boynu bükükleri oynuyoruz. Abdullah Öcalan yakalanıpta Türkiye'ye getirildiğinde idam istemiyle yargılanıyordu ve insanlar Türkiye'ye teslim edilmediğinde (İtalya'dayken inşallah yanlış hatırlamıyorumdur) Bağıra çağıra sokağa döküldüler, kravatlar yakıldı (İtalyan kravatları). Bir hafta sonunda herşey olağan durgun haline döndü.

Tepkilerimiz bir anlık, gelip geçici. Böyle olmamalı. Böyle bir toplum istemiyorum.

Bakın nerden nereye geldi konu. Ve sevgili Leman dergisi sana çok şey borçluyum. Seni okumaya devam edeceğim.

Ha unutmadan kötü kelimelere bisiklet veriyormuşsunuz. Maalesef hakkımı kaybettim. İlk defa keşke kelimem kötü olsaydı dedim. Çünkü bu bisiklet kaçmazdı. Nihat Genç abicim sana sesleniyorum; Grup Çığ'a yardım etmene çok sevindim senden de bu beklenirdi zaten. Son olarak tepkilerimiz bir anlık geçici olmasın. İş o ki tepkilerimiz bitip tükenmesin!

Tepkiyle, pardon sevgiyle...

Gülşah Meral

Selam Adaşşşş!!

Nasıl başlasam bilmiyorum. Aslında bu yazıyı belki de bir sorumluluğumu yerine getirmek için yazıyorum sana. Yooo hayır; içimden gelerek yazıyorum. Evet, sana söz verdiğim için yazmıyorum. Belki de sen bu yazıyı okumayacaksın. Ama ben sana olan dostluğumu yazarak rahatlayacağım. Sahi tüketim derler ya işte o durumdaydım sen hayatıma girdiğinde. Aslında önceden de vardın. Ama o zaman sen kenara koyduğum hiç ilgilenmediğim belki de ilgilenmekten korktuğum bir nesne gibiydin benim için. İşte bu kadar kördüm o zamanlar. İlk önce espirilerin dikkatimi çekti. Sonra, sonra düşündüğünü dank diye söylemen, isyankar oluşun. İşte bu yönünle farklıydın sen diğerlerinden. Bu yönünle bana farklı, bambaşka bir dünyanın kapılarını açtın. Bazen kendi kendime şikayet ettim sessizliğini. Yanına gelince beni terslemeni. Ama sen ne kadar farkında olmasan da derin sessizliğimle yardım ettin bana. Her zaman yanında olmaya çalışbm. Ne kadar başarılı olduğum bilinmez ama senin derdini her zaman benim derdim oldu. Bazen asabi oldun bağırdın bana ama ben biliyordum ki bu bağırışın bana değildi. Seni böyle yapan düşüncesizlere, herşeye boyun eğen yurdumun muhtaç mahluklarıydı. Farkediyorum da zamanla açık sözlülüğünü kaybediyorsun. Bu beni korkutuyor. Söyleyeceklerini içine atıyorsun.

Seni biraz tanıyorsam işte bunlar seni asabi yapıyor. Bazen senden beklediğim tepkileri göremiyorum. Umursamaz davranıyorsun bana. Ama diyorum ya ben seni böyle seviyorum. Çoğu zaman boktan sebeple kızdık birbirimize. Kabul ediyorum bu tartışmaların çoğu benim sorumsuzluğumun eseri. Düşünüyorum da bu tartışmalar bizi birbirimize daha çok bağladı. (Özürrr dilerimm! Pardooonnm!!) Bana gülerken ağlamayı öğrettin. Senin yanında olmasa da gülmekle ağlamak arasındaki o ince çizgiyi çok iyi öğrendim. Sana ne yazsam yetmez biliyorum. Ama herşey için sağol güzelim! Her zaman yanında olacağını bilmek bana güven veriyor. Son olarak seni seviyorum dostum.!

Keslane

LeM
SAYI: 453. 15 TEMMUZ 2000. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYINLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 08 ● Baskı: İlkak ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

ZZIP!!

MELABA... BEN SAHİL GÜNEŞİ TANSEL. BURALARDA YENİSİ-NİZ GALİBA...

.....

VAAY. SESSİZ... DEEP BLUE HA... ZATEN BENİ DE ŞU "COOL KARİZMANIZ CEZBETTİ... TARZINI BEĞENDİM YANİ... ZARARI YOK, BU HALİNİZ SİZİ...

...KAVRAMA BAZINDA DAHA ÇOK KAMÇILAR BENİ... HELE "GÜNEŞTEN PİLİÇ GİBİ KIZARAN BELİNE, GÜNEŞ YAĞI" KIVAMINDA ANİ BİR GİRİŞ YAPSAM SANIRIM SEMPATİK BİR .....

PRRZZZ

PLOCK

SEVİMSİZ SENİ, OYSA SEZONUN BAŞINDAN BERİ PEŞİNDEYDİM SENİN... HASTAYDIM ADETA... TAM DA PUNDUNA GETİRMİŞTİM AÇILMAK İÇİN, YAZ AŞKLARI KISA OLURMUŞ ZATEN AMA BU DERECE DE OLMAZ Kİ...

ORSPU ÇOCUĞU

CANISI

ÇEK LAN ELİNİ SIRTIMDAN.!. ŞAM BABASI .!..

VOO- HASSKTİR! ERDAL ACAR. EVLİ VE ÇOCUKLU OLDUĞU HALDE MANKEN DENİZ AKKAYA'YLA AT KOŞTURABİLİYOR... AT DİYİNCE AKLIMA GELDİ... AT MANYAĞI SERGEN ARTIK HİÇ TOP KOŞTURAMADIĞI HALDE GECE ALEMİNDE GÜZELLERİ AVIKLIYORH.! İBO'NUN KÖVLÜ KARDEŞİ DE ALBÜM YAPTI... BANU ALKAN ŞİMDİ DE "KALDIR" DİYE Bİ ALBÜM YAPIYOR.!. BENİMKİNİN PAYINA DÜŞEN NE PEKİ ?. TELE - VOLELERDEN TELEVOLE BEGENMEK! HASSKTRR.!. KALTAK SENİ.!. KALK PANSİYONA GİDİYORUZ.!. BANA VERECEKSİN.!. NE Kİ BU.!. YETTİ BE! KALK! WALK.!. VER ULAN.!.. HISS! HISSS! HISSS.!.

Ve az sonra...

EEEH! ANLAŞILDI.!. VER ULAN ŞU SÜRMEK İÇİN ÖLDÜĞÜN GÜNEŞ YAĞINI.!. HAH! EVVET!..

LOCK!

MINA KOYUM.!. SICAKTAN DİİL ...ŞU. YURDUMUZ ÜZERİNDEKİ ALÇAK HAVA BASINCI! ŞU UCUZ POPÜLER KÜLTÜR... AHA BİR BİR KURBANLARINI VERMEYE BAŞLIYOR... CİNNET.!. VARAN BİR.!. SENİNLE SEX YAPICAK DİİLİM.! KAVGA-DAYAK DA ÇÖZÜM DİİL ... PSİKOLOGA DA GİTMEZSİN... EN İYİSİ GÜREŞ TUTMAKH.!.. Bİ NEVİ FİZİK TEDAVİ, DERS-İ KARAKUCAK.!.. İYİCE SÜRÜNDÜN MÜ GÜNEŞ YAĞINI.! GEL HADİ.!. HOYDA BİZE ELENSE.!.

ŞLACK!

ŞLOCK!

bahadirboysal@leman.com.tr

454

22 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/30 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONIK HASTALIGINIZ

leman.com.tr

Cezaevi Müdürü Operasyonu Savundu...

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

kalk, yerine yat!

Vedat Özdemiroğlu

Erdal Acar'la konuştum!

- Erdal Bey, söyleşiye başlayabilir miyiz, leybi açıyorum..

- Açmasına aç da, şu kafanı biraz sola kaydır, ayaklarını havuza sokan melez manitayı kapabyosun!..

- Tamam... Erdal Bey, size bi sürü eleştiri yapılıyo... Kadınlar mal mülk karşılığında sizle birlikte oluyomuş, sevgililerinize yalı veriyomuşsunuz...

- Ne yalısı kardeşim, manyak mıyım ben?.. Sadece saf bi manken vardı, "Benimle takılırsan, Küçükyalı semti senindir, al anahtarlarını!" dedim, inandı... Halen daha kendini Küçükyalı'nın sahibi sanıyo, geçen gün kira toplamak için çarşıyı dolaşmış, bi grup esnaf bunu tenhada eleştirmiş!.. Bu kadar aptallar işte, ben n'apiim?..

- Ya araba hediyeleri... Ferrariler falan?..

- Yok öyle şey... Bütün olay, kiraladığım bir minibüsten ibaret... Her gün okul servisi gibi dolaşıp kızları topluyo, bana getiriyo... Akşam da evlerine dağıtıyo... Yalnız geçen gün serviste kavga çıkmış, "Niye hep öne Deniz oturuyo?" diye... Hepsini sıraya dizip ceza verdim, kulaklarını ısırdım... Kafa!..

- Elendim?..

- Kafanı çek, kapatıyosun.. Melez manita kıpırdanıyo, üst bikiniyi çıkardı.. Dur, hemen bakma!.. Garson, yavrum, gel buraya... Şu leybi güzel bi paket yapıp, şurdaki topless hanımefendiye tarafımdan götürün... Bir nevi avans olarak..

- Fakat Erdal Bey, ben söyleşiyi o leybe kaydediyodum...

- Olur böyle şeyler, insanlık hali!. Ne diyodum, ben hiçbi zaman kimseye para yedirmem... Sempatik olduğum için kadınlar seviyo beni... Mesela çok güzel Burhan Çaçan taklidi yaparım... Sezen Cumhur Önal gibi de konuşabiliyorum... Sen bilmezsin, kadınlar güldüren erkekleri çok sever... Hiç olmadı, böyle mıncık mıncık gıdıklıyorum, çok gülüyolar!..

- Lütfen Erdal Bey, çekelim o eleri... Peki nasıl oluyo, hoşlandığınız bi kadınla nasıl tanışıyosunuz?..

- Ben maganda değilim!.. Farklı takılıyorum... Herkes gazinolarda ceket yakıp masa devirirken, ben bi kova şampanya getirtip kadınların ayaklarını yıkıyorum meseta... Hoşlarına gidiyo... Geçen Bodrum Zevk-i Sefa'da bi kızın sırbına keçeli kalemle Tipitip dövmesi çizdim... Hasta oldu!..

- Peki... Askerliğinizin bi kısmını yapmadığınız konusuna gelsek...

- Yalan!.. Ben Antalya'ya, Bodrum'a sürekli tatil için gitmiyorum... Askerliğimi parça parça turizm jandarması olarak tamamlıcam... Bu konuya kafayı takmak saçma... Bak, eloğlu 28 günde bitirliyo işi... Bu bir 28 Şubat kararıdır!... Artık savaşlar eskisi gibi uzun sürmüyo ki, iki-üç günde bitiyo!... Bu durumda o kadar uzun askerlik yapılması saçma... Gördüğün gibi ben aslında sosyal yönü de olan entelektüel bir trendiyim... Bu, budur!...

- Fatih Altaylı'nın sürekli sizin hakkınızda yazması?..

- O adam deli!... Kirli sakal ortamında, ondan daha popüler olduğum için çekemiyo beni... Boyutsuz, çeşitlilik nedir bilmeyen bir tip... Programının, köşesinin adı bile Tek-e-tek!.. Alternatife tahammülü olmadığı için, çok kadınla takılmamı anlayamıyo... Biz ne zaman adam oluruz?.. Renkli simalara tavır almayıp, onlarla kanka olduğumuz zaman!... Nasıl ama pratisyen zekam?..

- Şahane... Bu arada garson size bi pusula getirdi...

- Ver bakiim, melez yollamıştır... "Çok tatlısın, gece Ayı Yogili Meyhane'de buluşalım... Ben senin paranla, şöhretinle ilgilenmiyorum... Ben de Beşiktaşlıyım, seninle yeni transferleri konuşmak istiyorum... Karhan biraz asabi gibi geldi bana... Görüşelim, Burcu Bal!..." Bak, gördün işte...

- Vay be, hakkaten... Her gittiğiniz yerde oluyo mu böyle şeyler?..

- Banko!.. Bazen de ben not yazıyorum..". Geçen Magic Elephant Cafe'nin kadınlar tuvaleti aynasına "Dolgun göğüslü kız, lütfen beni ara" yazıp telefonumu ekledim... İnanmazsın, şu cebim kitlendi... Aa, mesaj gelmiş... Du bakiim.. "Sen bir yalancısın!.. Hani perşembe ikindileri kimseyle birlikte olmıcaktın!.. Sana güvenimi kaybettim, ilişkimizi gözden geçirmek istiyorum... Emel!" Kadın ruhu işte, kırılgan oluyolar... Halbuki, takmıcaksın kafana tokadan başkta bişeyi.. Nasıl espri?..

-...

- Neyse işte, durumum budur.. Babamın Acarkent Villaları'nın yanına "Küçük Acar Yapı Kooperatifi" kurucam ben de... Konut sorunu olan cıvıfları toplu halde oturtacam orda... En fazla budur yani... Yoksa yalıymış, yatmış, olmaz öyle... Hepsi fani onların..

- Son olarak, şu halinizden memnun musunuz?..

- Ne varmış ki halimde, imajımda?.. Bi nevi güvercin besliyorum!.. Onlar geliyolar yeme, ben n'apiim?.. Benimkisi manevi tatmin... Bak, senin bile zamanını aldım!.. Eğ kafayı, şurdaki çilli ikizler beni gösterip gösterip dirsekleşiyolar!.. Bunların işi bi dublekse bakar, yeminlen!..

Mahmut Tibet

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

İNSAN HAKLARI ŞİMDİ!

Burdur Cezaevi'nde mahkumlar işkencenin yüzünü gösterdi. İçerde çektikleri fotoğraflar yaşanan dehşetin delili niteliğinde...

Danıştay 10.Dairesi, Mumcu suikastında "Devletin Hizmet Kusuru"nu kabul etti ve 5 milyon TL. tazminat karan verdi..

Bu Sıcaklarda Nasıl Uyuyorlar?

Alp Tamer

LEMO

Hortum'lamalarıyla ünlü Hortum Süleyman, pasif görevçe getirildi denildi ama Adalet Bakanını karşılayan protokole de dahil edildi.

HİKMET SAMİ TÜRK adaletsiz adalet
AB RAPORU o da elimizde şamarcoğlanı oldu
COTTARELLİ sınıf'ın memur şikayetlerini bile kabul eden türkiye'yle ilgili çalışma bakanı
YÖK BAŞKANI GÜRÜZ yömyök listenin miman
OENİZ GÖKÇE çirkin, seviyesiz altaylı'ya belden aşağı polemikatör

Mardin Cezaevi'nde ilginç uygulama. Görüş gününde mahkumlara ve yakınlanna Kürtçe konuşma yasağı getirildi...

"F tipi cezaevi tartışması terör örgütlerinin ürünüdür" diyen Adalat Bakanı Türk, Burdur cezaevinde yaşanan vahşetle ilgili bir soruya ise "Sorumlular hakkında gerekli işlem yapılacaktır" dedi.

Akşamsefası

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

KIRSAL KESİM TİMSAH'I

Akşamsefası

Söğütlü Tarım Hayvancılık ve Süt Festivali Yağlı Pehlivan Güreşleri, Temmuz'un 3. Haftası Özellikle tereyağı ile gerçekleştirilen yağlı güreşler muhteşem...

açık büfe

met üst

gündelik hinlikler

hinlik ruhumuzda mevcud.. bir ilişki kurma, bir varolma biçimi.. çoğu zaman yüzü astarından pahalıya gelse de bu böyle.. ne yapalım hayat.. işte onlardan bir deme

- **sebze, meyve ucuzlamasın diye denize dökmek!**
- sonra inşaat yapmak için orman yakmak!
- **kimseye yer vermemek için belediye otobüsünde uyuyor taklidi yapmak!**
- sahte para, sahte abonman bileti basmak, sahte rakı yapmak!
- **süte, biraya, benzine su karıştırmak!**
- kırmızı ışıkta geçmek!
- **başkasının yerine sınava girmek!**
- yalancı şahitlik yapmak!
- **parafinden mercimek, patatesten kaşar peyniri, kiremit tozundan kırmızı biber ve ossuruktan teyyare üretmek!**
- kurban derisi toplamak!
- **orgazm taklidi yapmak!**
- rüşvet vermek, rüşvet almak!
- **kedi, köpek etinden lahmacun, at, eşek etinden de sucuk ve pastırma yapmak!**
- baz istasyonlarına alet olmak!
- **kaçak elektrik ve su kullanmak!**
- sahte evrak düzenlemek!
- **hazine arsasına inşaat yapmak!**
- seçim zamanı yasak kat çıkmak!
- **tarihi ve ahşap evleri yakıp otopark alanı açmak!**
- duygu sömürüsü yapmak!
- **genç kızları evlenme vaadiyle kandırmak, kötü yola düşürmek!**
- gizli kamera kullanmak!
- **başkasının zamanını çalmak!**
- kopya çekmek!
- **yaşını küçültmek!**
- kızlık zarı diktirmek!
- **politikacı olmak!**
- köşeyazarlığı yapmak!
- **sahte çek düzenlemek!**
- trolle balık avlamak!
- **yeni ölmüşlerin organlarını ve altın dişlerini çalmak!**
- eski mizah dergilerindeki esprileri ve karikatürleri kırpıp kırpıp televizyona dizi çekmek!
- **şike yapmak!**
- talaştan gofret yapmak!
- **yasak işçi çalıştırmak!**
- hayali ihracaat yapmak!
- **yalakalık etmek!**
- torpil yapmak!
- **yalan söylemek!**
- hormonlu sebze ve meyve üretmek!
- **siyanürlü altın çıkartmak!**
- kara para aklamak!
- **tarihi eser kaçakçılığı yapmak!**
- partizanlık ve kadrolaşma yapmak!
- **beste ve güfte çalmak!**
- cinayete kaza süsü vermek!
- **korsan kitap basmak!**

(devam edebili

metust@leman.com.t

LOMBAK

FATİH SOLMAZ.

BAHADIR BARUTER.

LAN! LAN! KAÇMAYIN PUŞTLAR!..

HERKESİN EVİNDE BÖCEK, FARE FİLAN OLURKEN BU NEDİR ALLAHIM YAA?!

Pıt pıt

Pıt pıt pıt

Pıt pıt

Pıtı pıtı pıtı

Paranoya

İÇ ÇAMAŞIRI ÜZERİNE İŞ KURDUM TORUN... ACAYİP BİR TALEP PATLAMASI VAR..!

HADİ YAA.. UĞRARIM DEDECİM..!

"ŞAHİNOĞLU KULLANILMIŞ DON-SÜTYEN A.Ş."

BU SÜTYENİ ON BEŞ DAKKA KULLANDIM. ARTIK ÇIKARIYORUM.

GEL TORUN... AZ ÖNCE PORTEKİZ'DEN DE ONADET KULLANILMIŞ DON SİPARİŞİ ALDIM. İŞLER İYİ MAŞALLAH..!

VAK...VAK...VAK... VAK...VAK...VAK...VAK... VAK...VAK...

İKİ SAATTİR VAK,VAK,VAK, ONDAN SONRA TABİİ YÜZELLİ MİLYON TELEFON FATURASI GELİR...

OTO MEZARLIĞI

AMAN HA, ÇAKTIRMAYIN KERİZE, ARABAN MOTOR KRİZİ GEÇİRİP ÖLDÜ DİYE KANDIRDIK SALAGI... AKŞAM GELİP ALIRIZ ARABAYI!

MÜVEKKİLİM SUÇSUZDUR HAKİM BEY... YALANIM VARSA AHA ŞU KARPUZ GİBİ OLAN KÖTÜM ÇATLASIN EMİ..!

TABİİ... TABİİ...

ULAN BU AVUKAT MELTEM'İN KAZANAMIYACAĞI DAVA YOKTUR VALLA, EHE EHE EHE..!

lombak@laman.com.tr

Akşamsefası

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

MÜDÜRÜM

GÖRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ANILARIN DİLİNDEN

Metin Fidan

SEVERİM:... Yolda maç yapan, voleybol falan oynayan çocukların arasından geçerkene, topun alnımda, ensemde patlaması hariç; ayaamın kenanyla filan, yine de bi şekilde topa dokunup yönünü değiştirdiim aanı... Çorba daha da sıcak olsun diye, tenceredeki çorbadan bi kepçe alıp kâseye boşaltmayı, sonra kâseyi tekrar geri döküp, soğuk metal kâseyi önce böyle bi ısıtmayı, sonra tekrar doldurmayı... Şarkı yeni başlarken, teybin volüm düüğmesinde duran elimi, şarkı ilerledikçe hareket ettirmeyi, çünkü parça, bi takım efektlerle falan yavaş başlıyo, ve normal akışına geçtii anda da, elimi düğmeden çekip, bu yetarli diyip, gidip oturup, işime falan devam ettiim aanı... METİN... 70'lerin fırt'lannı okurken, karikatürlere bakıp, bunu "İlban Ertem çizmiş", "bunu İsmet Çelik" yazmış, "Tekin Aral Çizmiş" falan diye tahmin edip soona onnann doğru olduunu görmeyi.. Yaya geçidinde, insannarın normal zamanda, kırmızıda da geçerken, bi polisi falan gördüklerinde, sahtekarca hepsinin yeşili beklediini görmeyi... Elin Şiinr'in gol attıktan soona bi elini havaya kaldırıp öbürünü serbest bırakarak koşmasını.. Dolmuşta, önümdeki adama "şu parayı uzatır musunuz?" dediimde, onun parayı kendi önündekine vermeyip, kalkıp da şöföre kadar götürdüü aanı.. YASEMİN...

POTPURİ:... Ev yemekleri falan, acayip kafeler, gibi yerlerde bayaa moda oldu. Zırt pırt böyle bi dükkân açılıyo habire. Bi tene daa açılmış eve giderken, köşe başında. İçerisi ise tuhaf yine tabi. Yemek mi satılıyo, nooluyo, annamadım. Bi arkadaş ortamı falan gibi! Arkadaş ortamlarını sevmem. Arkadaşlar iyidir de tabi, ortamlar bi tuhaf. Kaşarlı tost, sosisli, ayran falan satsa, girip bişiyler alınm belki ama, dışardan ne olduu görünmüyo. Tamaamen kendilerine özel, küçük, toplanma, sığınma, buluşma mekanlan... Cep yine karmakarışık! Pakel lastii var içinde; kullanılmış buruşuk selpak var, kibrit kutusu ve içinden çıkmış kibritler var! Ve bozukluklar tabi. Jetonu zor buldum bunnann arasında! Aa! sen nereye gidiyon yaa! Bi yirmibeşlik, düştü aşaa ve, aldı başını gidiyo!. Dur lan!. Vapurun kalkmasına da var, acelem yok!. Bakbm; nereye kadar gidicek?. Lavuk, hiç istifini bozmadı! Bi de dümdüz gidiyo haat Hiç yalpalamadan! Biraksam, iskeleden dışarı çıkıcak tingır mingır! Yavaş yavaş yürüdüm bunun yanında! Durmuyo!.. Hattaa hızlandı aniden! Koşmak da istemiyom şindi, bi yürmüeşlik içan. Azcık hızlandım mecburen ben de; yetiştim, koydum ayaamı önüne!.. Ayağımı koymadan yakalamaya çalışsaydım komik olurdu di mi? Hani, tavuk yakalarken falan yapılıyo ya üstüne atlanıyo aniden! Hiç tavuk yakalamadım, aslında ama bi horoz gördüm geçen gün, hiç alâkasız bi yerde! Yolda yürüyom; arabalar falan; aa, horoz! o da yürüyo kaldınmda. Bayaa iri bi şey. Kasıla kasıla yürüyo. Baktım, gözlemci bi tavrda. Kıllandı fakat! Çevirdi kafayı, Bıt! Bıt! ediyo, bişlyler diyo! Pls pis de baktı! Yeter bu kadar gözlem, tırstım! Hızlandım. Horoz bu, belli mi olur. Gagalar falan! Niye galanıyım durup duruken!.. Börekçideydim. Ara bi sokak. Tek tük insannar geçiyo. Vakit geçsin diye çıktım dışarı o sabah. Bi çorba içtim bi lokantada, mercimek. Beğenmedim. Başka bi lokantaya gittim Onun mercimee iyiydi. Çoıba ucuz ya, üç tane falan içilebiliyo çekinmeden. Bruss Lii, bi filminde, (Çak Noris ve Kolezyum'lu olan) Roma'ya gelince, önce bi lokantaya uğruyo. bi sürü çorba içiyo değişik! Her neyse, beklerken börekçide, attım sigarayı dışarı, küllablası kirlenmesin sabah sabah diye. Aa, çöpçü varmış kenarda! Uykulu uykulu süpürüyo! Aldı, halâ tüten izmariti benim, iteledi kutuya süpürgesiyle. Kutunun içinden duman çıkıyo, lanka'da diil. Canım, yangın çıkıcak dit ya, bırak tütsün! Şindi kim uyaracak! Börekçi uyardı; yanıyo dedi. Ne? dedi falan, annamadı! Herkes uykulu... Herneyse; kenarlar iyidir aslında baazen. Kenar olabilir dedim, sorun diil. Onun da işine geldi. Kesti kenan, verdi. Kırt! Kırt, kırt! İyi oluyo kenar. Kemiriyom. Fare miyim neyim! Anaanem de, ekmeğin üstündeki o yarık kısmındaki kılnı severdi. Bıçakla şerit gibi keser o kılnı, dişlerdi sonra. Bi çeşit eylence belki... Vazelin bitmişti yine. En küçük boydan alıyom, bitiyo hemen. Bi eczaneye girdim. Yanımda, kedim de vardı kutusunun içinde. Taner'in bahçeli evinde bırakmıştım bi halta falan, çiftleşebilsin diye. "vazelin'i ne için kullanıcaksınız" dedi, eczacı, güzel kadın. Bunu net bi şekilde söyleyemezdim heralde. "Kedi için mi acaba diye merak ettim" diyip, tamamladı lafı o. "Benim de bi kedim var da"... "Hayır, kendim için" dedim. en küçük boydan aldım yine. Hem leş gibi terlemiştim sıcakta bi saat yürümekten, yüzüm ayna gibi parlıyodu; hem de alt tarafı, otuzbir çekmek için vazelin almaktaydım. Muhabbeti sürdürebilmek için gerekli gücü ve koşulları göremedim kendimde. Kutuyu cebime attım, kediyi alıp çıktım dükkandan... İstasyonun ordaki küçük büfede bi çay içecektim. Ama çok güneş geliyodu. Çayı alıp (paranın üstünü sonra alırım dedim adama) İstasyonun tam altına, gölgeliğe gittim Kimsecikler yoktu. Yukardaki aralıktan, ince bi ışık sızıyodu. Sonra orası da kardı, Tren yanaşmıştı, üstüme. Bekledim. Kapılar açıldı, kapandı, tren hareket etti; ve o aralıktan ışık sızdı yine, gökyüzü göründü. Bi adam geçiyodu önümden. Baktı bana. Naapıyo bu lavuk gibi, Aldım çay tabaanı sonra, demiryolları bürosunun pencere kenarına koyduum yerden, geri döndüm büfeye. Hemen iyi günner diliyorum!

Akşamsafası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

SİZİN ÇOCUĞUNUZDAN HABERİNİZ VAR MI HAMFENDİ?. NE YAPTIĞINI BİLİYOR MUSUNUZ?. ELİNE Bİ KEZZAP ŞİŞESİ GEÇİRMİŞ, BALKONDAN AŞŞAĞI DÖKÜYO...

ÜSTAM 13-14 ANAHTARLA KARGABURUN İSTİYO VARSA...

EVLADIM KAÇ KERE SÖYLİYCEM...GİT USTANA DE Kİ, BURASI ONUN BİLDİĞİ ATÖLYELERDEN DİİL YA... BURANIN İŞLEVİ BAŞKA...

HOCAM ŞİİR İMGELERİNİ HEYKELE UYARLAMAK KONUSUNDA TARTIŞMAK İSTERDİM...

HAYSENİN BALINI YİYİM BEN... GENE KAPTIN GÜZEL ONLUYU..!

KISMET OOLUM..!

BANA BAK..! SAÇLARINI KAPAT DIŞARI ÇIKARKENE..! ERKEKLERİ TAHRİK Mİ ETCEN... BOŞUNA ÇIKMAMIŞ BU BAŞ ÖRTMEK HERALDE...

AMAN BABA... SAÇ İŞTE...

BANA YÖNETMEN YARDIMCISIYIM DEMİŞTİN...SANA İNANDIM, TERTEMİZ HİSLERİMİ VERDİM...OYSA SADECE APARTMANDA YÖNETİCİ YARDIMCISIYMIŞSIN...NEDEN?.NEDEN?.

ÖYLE YA DA BÖYLE... OLAN OLMUŞ ARTIK !..

Mini öykü: DEPRESYON CANAVARI

BEN...KADINLARLA HİÇ İLİŞKİ YAŞAMADIM...ÇEKİNİYOM, YAKLAŞAMIYOM...AMA HEP ONLARI DÜŞÜNÜYOM...UYUYAMIYOM...BEN...DELİ OLUCAM ARTIK...TİTRİYOM, BAŞIM AĞRIYO...SİNİRLİYİM...

SİZE DİYAZEM YAZDIM VE REÇETEDE NASIL KULLANACAĞINIZI AÇIKLADIM... İLACI KULLANDIKTAN SONRA TEKRAR GÖRÜŞELİM...

Adamımız reçeteyi alıp gider...Ve...

Üç gün sonra...

HEHEH... TAMAMDIR DOKTOR... İLACI AYNEN REÇETEDE YAZDIĞINIZ GİBİ KULLANDIM...KOMŞUNUN KIZININ ÇAYINA KATTIM Bİ ŞEKİLDE... UYUDU...İŞİ BİTİRDİM... EVET, ÇOK KOLAY OLDU... UYANMADI...HI HI..! ÇOK RAHATLADIM, TİTREMEM GEÇTİ...EVET... YAHU SAĞOLUN... EKSİK OLMAYIN...

canbarslan@turk.net

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

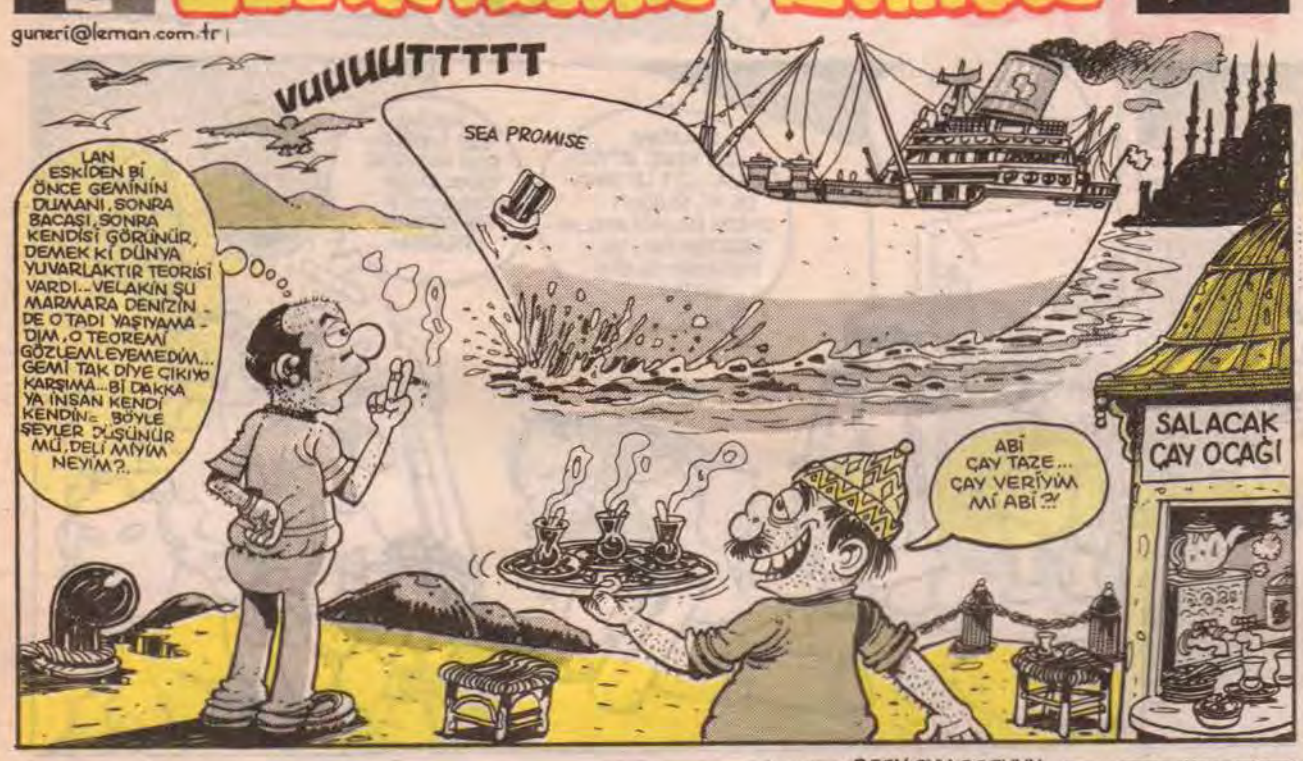

DURİZM PATLAMASI.

Espri: Annem... Tabi ki o espri yaptığının farkında değildi.

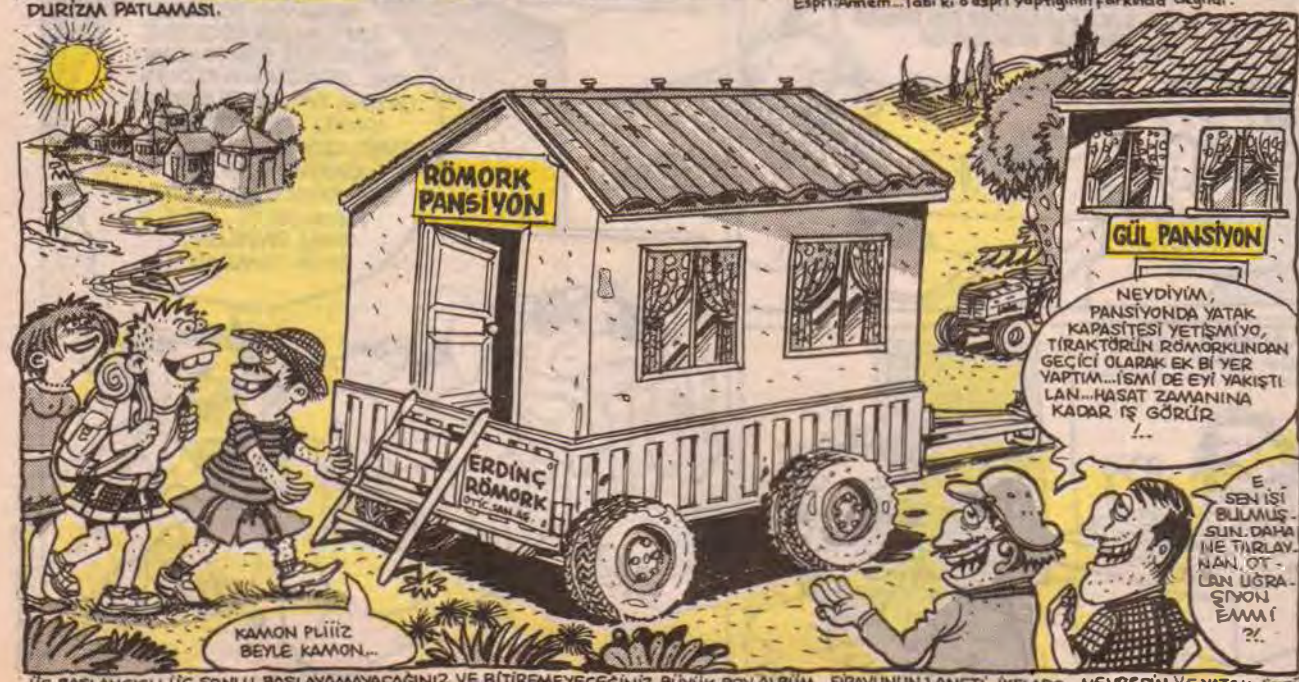

ÜÇ BAŞLANGIÇLI, ÜÇ SONLU, BAŞLAYAMAYACAĞINIZ VE BİTİREMEYECEĞİNİZ BÜYÜK BOY ALBÜM... FİRAVUNUN LANETİ - İKSLARC... NEVRESİM VE YATAK ÖRTÜSÜ OLARAK DA İÇİNDE... TÜM GAZETE BAYİLERİNDE... KİTAP AYRACI DA İÇİNİZDE...

Akşamsetası

DENGELİ BESLENME Kaan Ertem DEN

İSTANBUL GECELERİNİN VE BODRUM SAHİLLERİNİN DEĞİŞMEZ YILDIZI BERK GENÇLERE ABİ'LİK YAPIYOR, HİMAYESİNE ALIYOR, ONLARA TAVSİYELERDE BULUNU

Her insanın bir öyküsü vardır. Rastlantı sonucu tanıştığım, ödeyemediği kredi borçları yüzünden Alo 900'lü hatlarda çalışmak zorunda kalan Leyla takma isimli gencecik bir insanın öyküsünü sizlerle paylaşıyorum burada...

Alo 900'lü hatlarda çalışmaya öncelikle para kazanmak için mi yoksa, insanların gizli karanlık dünyalarını merak ettiğin için mi başladın?

Çok bunalmıştım, ne yapacağımı bilmez haldeydim, iyice batağa saplanıyordum ve bu bataktan acilen çıkmam gerekiyordu. İnanılmaz telefon faturalarının ödenmekle beraber kredi kartı denilen kolay canavara ben de yenik düşmüştüm, yetmiyormuş gibi yakın dostlarım da beni iyi kazıklamıştı. İki işte çalışır hale gelmiştim. Bu tempoda gidersem borçlarımı kısa zamanda ödeyebilirdim Telefon Meleği derdi kardeşim hep bana. Telefon Meleği ben, telefonla konuşmakdan mide kanaması geçiriyordum. İlk olarak para kazanmak için başladım bu işe, insanların karanlık dünyalarını pek fazla merak ettiğim söylenemez. Fakat ilginç olaylarla karşı karşıya kaldığımızda merak da üretiyorsunuz tabii ki. Yüzlerce kişilik ve ses... Gizli kalmış şeyleri kim merak etmez ki?

Birisi mi önerdi, nasıl buldun bu işi?

Gazete ilanı ile. O dönemler çalıştığım şirkette problem yaşadığımdan dolayı gazetedeki ilanlara bakıyordum. **"Telefonla konuşmayı seviyor musunuz? Vaz bildiğiniz en özgür CV'yi bekliyoruz."** diye bir ilana önemsemeden fax çektim v beni görüşmeye çağırdılar. İlk başta şok olmuştum. Fakat çok fazla "chat" yaptığımdan önemsemedim. Denemeye çağırdılar ve sonra işe aldılar.

Bu hatlarda çalışmak için ne gibi özelliklere sahip olmak gerekiyor?

Bizden önceki dönemde çalışanların eğitim ve öğretimleri önemli değildi. Bizim dönemimizde bütün çalışma arkadaşlarım üniversite mezunuydu. İletişim, sabır v pratik zeka çok önemli.

Sanıyorum önce kendine takma bir ad bulman gerekiyordu... Neye göre se çiliyor bu isimler?

Evet haklısın. Kimse gerçek ismini kullanmıyordu, arada arkadaşların gerçe isimleri ağzımızdan kaçırıyorduk. (Özellikle ben) İsimleri sen seçiyorsun. Bir şek yok. İlk dönemler ben Sezen ismini koymuştum. Bana çok fazla sazanı hatırlattığından, konuşmalar çok "Kezban"ca başlıyordu. Arkadaşlarımın ekolojik isimlerinden sonra, Ağaç yerine, kendime isim olarak büyük aşk kahramanlarından Leyla'yı seçtim

Seni aramak isteyenler nasıl bağlantı kuruyor?

0900'lü hatları arayarak telesekreter metnini dinliyorlar. Metin sonunda dört ve ya üç haneli şifre veriliyor. Ardından gsm numarası. Aranan gsm numaralarına be veya arkadaşlarımız çıkıyor. 15-20 dakika arası toplam 2 kez olmak üzere muhat bet ediliyor.

Bu şifrelerin bedeli nedir? Ne kadar zamanda bir değişiyor?

12-15 milyon lira arası değişiyor. Her 2 saatte bir şifreler değişir. Ay sonları he abone ibraz zamanlarıydı. Mahkemeye verenler, küfür edenler, kocalarını yakalaya eşler, anneler, babalar... Kimlerinin hattına girip çalıyorlardı. Hiçbir şeyden habe siz bir memur, ay sonu iki yüz milyon fatura gelince, deliye dönüp bize saldırdı. He şeye hazırlıklı bizler, bunun da üstesinden gelebiliyorduk.

Arayanlar ne tip insanlar?

O kadar değişik ki anlatamam... Bir yığın ses ve kişilik ve her birinin sorunla

BESLENME Kaan Ertem DENGELİ BESLENME Kaan Ertem DENGELİ BES

kaanertem@leman.com.tr

900'lü hatlarda çalışan Leyla:

şan Kandırmak ve ndırılmak İster...

O tam bir komedi. İşimizin kuralları vardı: Yüz yüze görüşmek, seks yapmak, politika konuşmak yasaklı. (Hesapta) Seks konuşmak serbestti, ama seks yapmak yasak... Peki bu nasıl olacak diye sorduk bizden daha eskilere... Cevaplar inanılmaz komikti. Dalga geçiyorlar herhalde diye düşündüğümde, yanıldığımı görmek daha da traji-komikti...

- Sekste hangi pozisyondan hoşlanırsın? Hangisi seni daha tahrik eder? Eşini orgazm edebiliyor musun? (Evvelallah... Herkes Zeus ya bu memlekette!)

Amcam tabi ki aynı soruları sana da sormaya başlıyor, cevap vermek yasak... Ben bu işi anlamamıştım. Seks yapmak yasak, yasak da biz ne yapıyorduk...

-Kliboristen uyaracaksın daha sonra uterustan uyaracaksın.. Uterus daha etkili

- Ne toris ne toris...
- Vajlna vajina...
- O nedir bacım?..
- Kadın cinsel organı...
- Otuzbir çekersem hamile kalır mı?
- Dalga geçiyorsun herhalde? (Yoooook geçmiyor)
- Berum dalga kaldırıyor
- Hee ereksiyon olamıyorsun
- Hee işte o, biz doğuluyuz, çok zorluma gidiyor abla bir yardım etsen..
- Olk. Dr.Ahmet... git.

Bir keresinde telesekreter metni elime geçtiğinde, ne olduğumu şaşınp beni arayıp da neden benimle seks yapmak istediklerini anlamıştım. **"Bu gecenin yalnızlığında, sıcak bir ilişkiye ne dersiniz?"** diyen 333 tonlu telesekreterin mekanik mesajı, erkekleri yeterince tahrik ediyordu. Benim sesimi duymak istediklerinde boşalmakistiyorlardı. Arkasından Bulvar gazetesindeki reklamını görünce ikildiğimi hatırlıyorum: Çıplak bir kadın resmi, vajinasında bir kırmızı nokta ve beni aratttt iyi kandırmıştık.

Dışarıda seni sesinden tanıyan oldu mu?

Hayır, telefonda sesim farklıdır, fakat bir keresinde devamlı konuştuğum birisine hafta sonu nereye gideceğimi söylemiştim. Bana daha önceden tipini tarif etmişti. **Ben de geliyorum,** dediğinde kabul etmedim. Gittiğim mekanda resmen paranoyak kesildim. Konuşamıyor, gülemiyor ve hareket edemiyordum. Ziyaretimi kısa keserek vapura atladım. Akadaşımla, sohbet etmeye başlamıştım ki arkamdan bir ses geldi. Aıkama dönüp baktığımda onun olduğunu anladım. Ben ondan habersiz, o benden habersiz yolculuk ettik...

Buluşup görüştüğün aboneler var mı?

Hayır... Böyle bir riski göze alamam... Hiçbir şekilde kendını kurtaramazsın. Arkadaşlarımızdan biri, abonelerimizden biriyle buluştu. Beraber ev tuttular. Ben de tanıştım. İnanılmaz tatlı bir insandı. Arkadaşım daha sonra onunla ilişkisini bitirdi.

Devam edecek mlsin?

Hayır... Zaten ayrılmayı düşünüyorum. Belirli bir dönem sonra yıpranıyorsunuz. Yapılacak bir iş değil. Eğitici taraflan çok var, fakat çok şey gidiyor içinizden. 'Ceketin kolu var her işin yolu var' gibi değil bu iş! İçini dinlemek, sahicilik bu...

cezaevleraman.com.tr. Cezmi Ekşi

* Burdur Cezaevi'nde onlarca mahkumun yaralanmasını protesto ediyorum.
* 28 Temmuz Cuma günü saat 17:00'de **Ayvalık Sarımsaklı**'daki kültür etkinliğindeyim. **Ege Pişi.**
* Sevil Sağın, Meryem Kaplan, Özlem Fatma Orhan, Fatma Hacıoğlu, Gizem Kurt, Emel Hüsmen, Gözde, Erol Altun, Gülçin Gürbüz, Nurgül Sevinç, Gaye Oymak, Damla Tuğlu, Mehmet Danacı, Cat, Saffet Soyöz, Evren İren, Pınar, Nevin Aşkın, Gülşen Göktü, Sebahattin Kuruluy, Şükran Tunç, Refika Nazım... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.
* Leman Geylani, Rüzigar Ran, Tuğba Uçar, Kemal Ada, Kübra An, Emre Eren, Fırat Akat, Ebru Sapan, M.Akif Oruç, Hüseyin Gülşah, Deniz Zengir, Şenol Oğuz, Gülçin Hatıhan E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

Kırık Lebleblebi

SUAT ÖZKAN

kirliklebleb@leman.com.tr

Akşamsefası

Burdur Gölhisar Soğan Festivali... Cuvalını al, gel. Soğanı yeme, soğan doğrama yarışmaları, soğan oğasını seçme, soğan güzelini seçme. Köy meydanında 2,5 ton doğranmış soğan başında topluca ağlama ve pazardan kışlık soğanı ucuza alıp arabaya yüklemle ve dönüş... 27 Temmuz...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

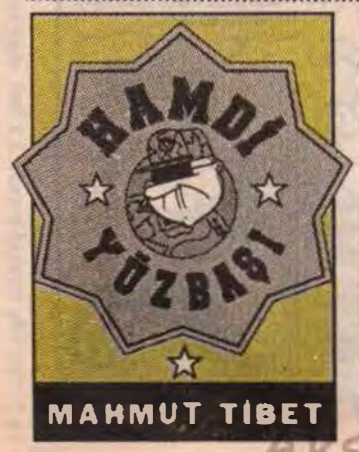

MAHMUT TİBET

Akşamsetası

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Türk değilim!

Hiç şüphem yok; Türk değilim!

Çünkü Türk olsam yerlere tükürür, izmaritleri caddelere atar, çöpleri denize fırlatırım.

Piknik alanlarını çöplüğe çevirir, sigaramı yaktıktan sonra attığım kibrit çöpüyle ormanları yakarım.

Trafikte canavarlaşırım.

"Deprem öldürmez bina öldürür" gerçeğine rağmen fay hatları üzerinde çürük çarık binalar yaparım.

Uluslararası maç kazandığımızda ya da asker uğurlamalarında aşka gelip açtığım ateşle birilerini öbür dünyaya yollarım.

Benzin istasyonlarında, tüpgaz depolarında ağzımda sigarayla dolaşır, uyaran olursa da "bi şey olmaz abi" derim.

Ölüm saçan baz istasyonlarının burnumun dibinde kurulmasına izin veririm.

Ben bunların hiçbirini yapmıyorum.

Dünyada kadınlarını en çok Türkler döverken ben kadınları da dövmüyorum.

Dahası evde, mektepte, askerde dayağa da karşı çıkıyorum.

Hiç böyle Türk olur mu?

Hem bakabileceğim kadar değil yapabileceğim kadar çocuk yapıp, "saldım çayıra mevlam kayıra" da demiyorum.

Kendimi koyun gibi görmüyorum.

Belli ki kanım bozuk benim.

Acaba kanımı değiştirsem huyum da değişir mi?

O zaman bir Türk gibi olabilir miyim?

Katillere, işkencecilere, çetecilere oy verip, onları başa geçirebilir miyim?

Güvenlik görevlilerince mahkumların kolunun, kafasının kopartılmasına duyarsız kalabilir miyim?

Televole türü programlara izlenme rekorları kırdırabilir miyim?

Okumayan, sorgulamayan biri olabilir miyim?

Ancak öyle olursam Türk oldum demektir.

Böyle olmadığıma göre Türk değilim!

çizen: Alıptekin

Odada bir sürü kablo ve tüplere bağlı bir şey yatıyordu, bir kadın olduğunu zor anladım...

HASTİİR... BU NE BE?.. KİM BU?

KAFASINDA AYNI BAŞLIKTAN VAR, KABLO ONA BAĞLANIYOR.. AY!

KORKTUM, BU KİM, BİZ NE YAPIYORUZ? BANA HERŞEYİ ANLAT ARTIK. NE OLUYOR?..

TAMAM ANLATICAM SAKİN OL... O BENİM İKİZİM... BEŞ YIL ÖNCESİNE KADAR O DA BENİM GİBİYDİ, HERŞEYİ BERABER YAŞAR, HERŞEYİ PAYLAŞIRDIK. AMA BİR KAZA ONU BU HALE GETİRDİ...

BİTKİSEL HAYATA GİRDİ, BEYNİNİN BÜTÜN FONKSİYONLARI BİR İKİ YER DIŞINDA DURDU, BUNLARDAN BİRİ SEX BÖLÜMÜ...

EE, PEKİ O BAŞLIĞIN BUNLARLA NE İLGİSİ VAR PEKİ...

BU BİTKİSEL HAYATTAKİ KADININ ALABİLECEĞİ TEK ZEVK SEX... AMA BÖYLE BİR YARATIKLA KİM SEVİŞİR Kİ? BEN DE BİR NÖROLOJİ UZMANININ YARDIMIYLA BU BAŞLIĞI YAPTIRDIM...

EYK! NE İŞE YARIYOR BAŞLIK?

BENİM BAŞLIĞIMI DA GETİR, GÖSTERİCEM...

ŞİMDİ GÖĞÜSLERİMİ ÖP, GÖZÜNÜ ONDAN AYIRMA...

ANAA... O DA TAHRİK OLUYOR, BUNU BU BAŞLIK MI YAPIYOR?

EVET, BU BAŞLIK SAYESİNDE BEN NE HİSSEDERSEM O DA AYNI ŞEYİ HİS. SEDER. YALNIZCA SEX KONUSUNDA TABİİ..

ARTIK HERŞEYİ ÖĞRENDİN, İKİZİMİ ÇOK SEVİYORUM, ONLA PAYLAŞABİLECEĞİM TEK ŞEY DE ANLATTIĞIM GİBİ SEX... BİR SÜRE SONRA ÖLECEK BELKİ, BU ONA VERECEĞİM SON MUTLULUKLAR, BU BAŞLIKLA, KABLO ONUN BENİLE, DAHA DOĞRUSU DÜNYAYLA TEK BAĞLANTISI...

BU ARADA SENİ DE KULLANDIM AMA SEVDİM DE SENİ..

ÖZÜR DİLERİM, İSTEDİĞİN ZAMAN BENİ TERKEDEBİLİRSİN, BEN YİNE SOKAKLARDAN BİRİLERİNİ BULUP GETİRİRİM, SIRF İKİZİM SON GÜNLERİNİ BİRAZ OLSUN MUTLU GEÇİRSİN DİYE...

TAMAM TAMAM SUS...

BEN KALIRIM BURDA, SENİN İÇİN O BAŞLIĞA DA KATLANIRIM, ALIŞIRIM ARTIK, TEK SORUN SANKİ KENDİMİ İKİ KİŞİYLE SEVİŞİYORMUŞ GİBİ HİSSEDİYORUM...

O YAKINDA ÖLECEK..

Teselli etmek için onunla sevişmeye başladım, ama ikizi gözümün önünden gitmiyordu, keşke onu hiç görmeseydim, artık üçlüydük... O bir an önce ölseydi...

Sevişme biter bitmez kendimi dışarı eski serseri arkadaşlarımın yanına attım, onlarla dertleşmeye, bunu anlatmaya ihtiyacım vardı...

İŞTE BÖYLE

BÜTÜN DERDİN BU MUYDU?. İN AŞAĞI SANA İYİ BİR AKIL VERİCEM...

Akşamsefası

GİT O GARİP YARATIĞIN KULAĞINA BİR İKİ DAMLA CİVA DAMLAT, ON DAKİKA SONRA İŞİ BİTER...

AMA BU CİNAYET!..

Bu cinayet çıkrını aylarca unuttum... Ama bir gün kadını birebir o yaratıkla sevişiyormuşum gibi hissettim...

BIRAK BENİ... YAPMA!..

DUR... NEREYE, NE OLDU?

O ölmedikçe bunun devamı gelecekti galiba... Ondan kurtulmalıydı...

Aynı olay bir kaç kere daha tekrar etti, o birden şaşkat ikizine dönüşü veriyordu...

BAŞKA ÇAREM KALMADI, ONU ORTADAN KALDIRMALIYIM... İKİMİZ İÇİN...

Evdeki tek termometreyi alıp odaya girdim, başlığı takılmış öylece yatıyordu...

Odadan çıktığımda vicdanım rahatlı, hiç birşey olmamış gibiydi...

Hiç birşey olmamış gibi sevişmeye başladım, kabus görmediğime göre ikizi ölmüştü galiba, artık yalnızca ikimizdik...

A... AHG HIIRRE BEN!..

NE OLDU?

KONUŞSANA!..

HIRYK!

HI!..

BÖĞK!

Beni bataklıktan çıkaran kadın gözlerimin önünde hırlıyarak, kusarak ölmüştü.

HAYIR!

ÖLME... ÖLME BE ÖLMEE!..

BEN BİR GERİZEKALIYDIM... BAŞLIĞI VE ARALARINDAKİ KABLOYU HİÇ HESABA KATMAMIŞTIM, BİRİ ÖLÜRSE, ÖTEKİNİN DE ÖLECEĞİNİ HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. SONUÇTA...

...BUNLAR İKİZDİLER, AYNI ZEVKİ PAYLAŞIYORLARSA, ÖLÜMÜ DE PAYLAŞACAKLARDI... KEŞKE İKİZİNİN BAŞLIĞINI ÇIKARSAYDIM...

...ŞİMDİ O GÜZEL SICAK EVDE O GÜZEL KADINLA, SEVİŞİYOR OLACAKTIM. HALÂ DÜŞÜNÜYORUM O KADIN BENİMLE HERŞEYE KATLANAN BİR SALAK OLDUĞUM İÇİN Mİ, YOKSA BENİ SEVDİĞİ İÇİN Mİ BERABER OLMUŞTU? SALAKLIĞIMIN CEZASI VE ANISI OLARAK BU BAŞLIĞI...

...ÖLENE KADAR ÇIKARTMIYACAĞIM...

İŞTE BÜTÜN HİKAYEM BU... HOŞÇAKALIN?..

Akşamsefası

TAŞKAFALAR

nihatg@leman.com.tr
NİHAT GENÇ

Ne zamandır TV'lerde ateş üstünde yürüyen, ip atlar gibi cam kınkları üzerine atlayan kurum elemanları görüntülerini hayretle izliyoruz, sapsarı saçlı kız, tabanları yara bere içinde kuştüyü gibi uçuyor ateşlerin üstünden ve savaş kazanmış bir general gibi hayatının en büyük şeref, onur rütbesini nihayet kazanmış gibi seviniyor. Ne zamandır gazeteler, cici bir ek, "insan kaynakları" ilavesi veriyor. Ne zamandır kurum içi eğitimleri guru tabir edilen, enerji, güç, basan, hipnotik konuşmaları bu lanetli dünyadan tek kurtuluş yolu gibi anlatıp, çok şiddetli el, kol, yüz hareketleriyle hokkabazlar gibi gösteri sunan adamlar veriyor!

Çok para kazanmak isteyen mankafalı gençlere kapitalizmin "acemi eğitimi" bunlar. Mesleğinizde ilerlemek istiyorsanız, özü sözü doğru kitaplar okuyun, adamları dinleyin. Kor ateş üstünde yürüyememek korkusu sizi daha çok kamçılar. Giydiği terliğin hışırtısından korkan insanlar daha başarılı olur. Endişelenmeyin, hipnotik telkinle canı yanmaz, hacı yatmaz bir kukla gibi ateş üstünde yürümek, duyu ve duygularını hiçe sayarak, hayatta bir bok yiyemezsiniz.

Ne zamandır kitapçıların büyük bir rafını yine "Daha İyi Nasıl Motive Etme" ya da "Kendini ve Başkalarını Motive Etmenin 1001 Yolu" adlı kitaplarla dolduğunu görüyoruz, hani hani alınıyor bu kitaplar, sabahları bir bardak zeytinyağı için, akşam yemeğinden sonra bir kadeh içki, daha iyi gelir, dinleyen yok. Bir iş sıkması. Bir çalışma tedavisi...

Ne zamandır gazetelerde New York üniversitesinde okumuş "Yönetimde Güncel Sorunlar", "Takım Çalışmalarını Başarıya Götüren Faktörler", "İnsan Kaynakları Verimliliğini Artırma Yöntemleri" gibi aynı başlıklar, aynı kalemden çıkmış yüzlerce makaleye tanık oluyoruz. Zevksiz, sıkıcı, ama sanki içten içe bir hava değişiyormuş gibi. Birileri neden genç elemanların karşısında ağzından salyalar fırlayarak, iş, kaynak, üretim gibi kelimelerle bağırıp, hepimizi şaşkınlığa sürüklüyor. Kütük gibi boğuk, kab sesiyle sürekli "daha çok, daha fazla" diye bağıran tuhaf adamlarla doldu ortalık!

Ve ne zamandır işyerlerinde marşlar çalındığı, portakal suları içildiğini, sabah sporu yapıldığı, "takım", "ekip", "biz bir aileyiz" kelimeleriyle, lokantalarda dahi topluca uzunca masalarda oturulduğunu görmekteyiz. Hepsinin dişleri sağlam, ellerinde küçücük paketler, hiçbiri şapırtada şupurdata yemiyor, hepsinin elbiseleri ince gecelikler gibi ve kocaman kocaman büyük laflarla konuşuyorlar, birşeyler değişiyor ülkemizde!

Durmaksızın "başarıdan", "alkışdan", "ödülden" konuşan, utanç ve sıkılganlıktan dünyanın en ifrit suratlı şeytanı gibi ürken, rahata, lükse düşkünlük, kanı tokluğu vaatleri-vaazlarıyla, yeni, yepyeni bir din doğmakta. Yeni dünyanın fatihleri, alçakgönüllülükten, gözyaşından, zerafetten, sakinlikten, içli, duygulu, kırılgan bir insan olmaktan nefret etmekte, onlar bir "ekip", çelik gibi, kasırga gibi gözlerle keskin bir bıçak gibi hepimizi kesmekteler. İyi kalpli adamlar, uzay boşluğuna fırlatılıp, yerini "dolar zenginı", "başarılı adam" imajlarına bırakmakta!

Şu cümleleri hergün bir "İnsan Kaynakları" sayfasında okumaktayız, içinde çirkin, esrarengiz, anlaşılmaz sözcük yok, kan, kavga, bozukluk hiç yok. Buyrun: "Etkili, Sağlıklı Müşteri İlişkilerinin Altın Adımı, Kendi Kontrol Etme Becerisi Kazanmakbir": Madde 1 / Kendini Tanıma. Madde 2 / Kendine Güven. Madde 3 / Sabır... Madde 4 / Soğukkanlılık, Madde 5 / Hoşgörü.. Tarikatların tesbih duası gibi, hergün binlerce bu mücevher sözler tekrar ediliyor. Tabii ki yoksullar soğukkanlılık, hoşgörü alamaz, sabırlı olamaz, çünkü, açlık, yoksulluk telaşlı bir şeydir.. Dünyanın en büyük mukafatını işte şirketleri onlara vaadediyor: Kendine Güven...

İşyerlerinde, seminerlerde işte bu hikmetler, atasözleri gibi, kısacık cümleler duvarlara asılmakta ya da Amerikalar'da devletin parasıyla okumuş doçentler, bilim adına sabah-akşam dünyanın mucizesi bu sözleri tekrarlayıp para kazanmakta. İşte şu tür: "Ne kadar uzağa gittiğin, gittiğin istikamet kadar önemli değildir!"... Doğru mu, yanlış mı, nedir, Türkçesi, vurgusu, söyleniş önemli değil, öyle bir hikmet ki, bu cümlenin bize mealini-çözümlemesini yapabilecek bir şeyhe, guruya, karizmatik bir lidere tabii ki ihtiyacımız var, ya da Amerika'da büyük bilimler öğrenmiş doçentimiz, gece boyunca otel odasında elemanlarına bunları söylediğine göre, vardır elbet bir hikmet!

Dinleyin şu cümleyi: "Sağlam zemindeyken rotanı gözönünde tutman, gerekirse değiştirmek için düşünüp taşınman, kaygan zeminde paniğe kapılmadan daha iyidir"... Ya da: "Hayal kurmanıza müsaade edin. Belki gerçekleşir.." İşte bu cümlelerle dolu dosyalar, "İnsan kaynaklarına" hizmet adı altında kurumlara satılarak, seminerlerde anlatılarak paralar kazanılıyor, yurtdışından pop sanatçısı gibi gurular getirtiliyor. Bu cümleleri okuyan elemanlar motive olacak, liderliği öğrenecek, etkili müşteri hizmetlerinde bulunacak. Terden sırılsıklam, kazgın bir ütüden beter suratlarıyla Boğaziçi, ODTÜ bitirmiş gençler de dinlemekte. Akın bir sarsıcı cümle daha: "Engel, hedefinize kitlenmeyi, durduğunuzda gördüğünüz şeydir!"... Ya da: "Kazananların suçlamalar için vakti yoktur. Onlar gelecek düello için meşguldürler..." ya da: "Deniz yükselip taşbğı zaman berabenindeki herşeyi kaldırır!"..

***

Artık tarikatlaşan bu kurumların motivasyon hikmetlerinde beni de ilgilendiren bölümler var: "Hedeflerinizi soyut değil, somut şeylerle ifade edin. Çok meşhur bir yazar olmak istiyorum, yerine, Frankfurt Kitap Fuarı'nda beş dile çevrilmiş kitaplar imzalayacağım, TIME'e en meşhur yazar olarak kapak olacağım, gibi", ifadeler belirleyin!"...

TIME'ı da bu kadar zora sokmak olmaz, hangi birimizi kapak yapsın, biz milletçe Atatürk'ü kapak yaptıracağız diye uğraşbk arna, İnternet Mahir hepimizi solladı...

Amerikalar'da doçent olmuş, bilmem hangi üniversitenin bölüm başkanı, Kuşadası'nda birinci sınıf bir otelde, kurum elemanlarına bu motivasyon seminerlerini veriyor, cebini dolduruyor, hikmetli sözlerine öbür dünyada bir bin sene düşünmüş gibi devam ediyor: Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

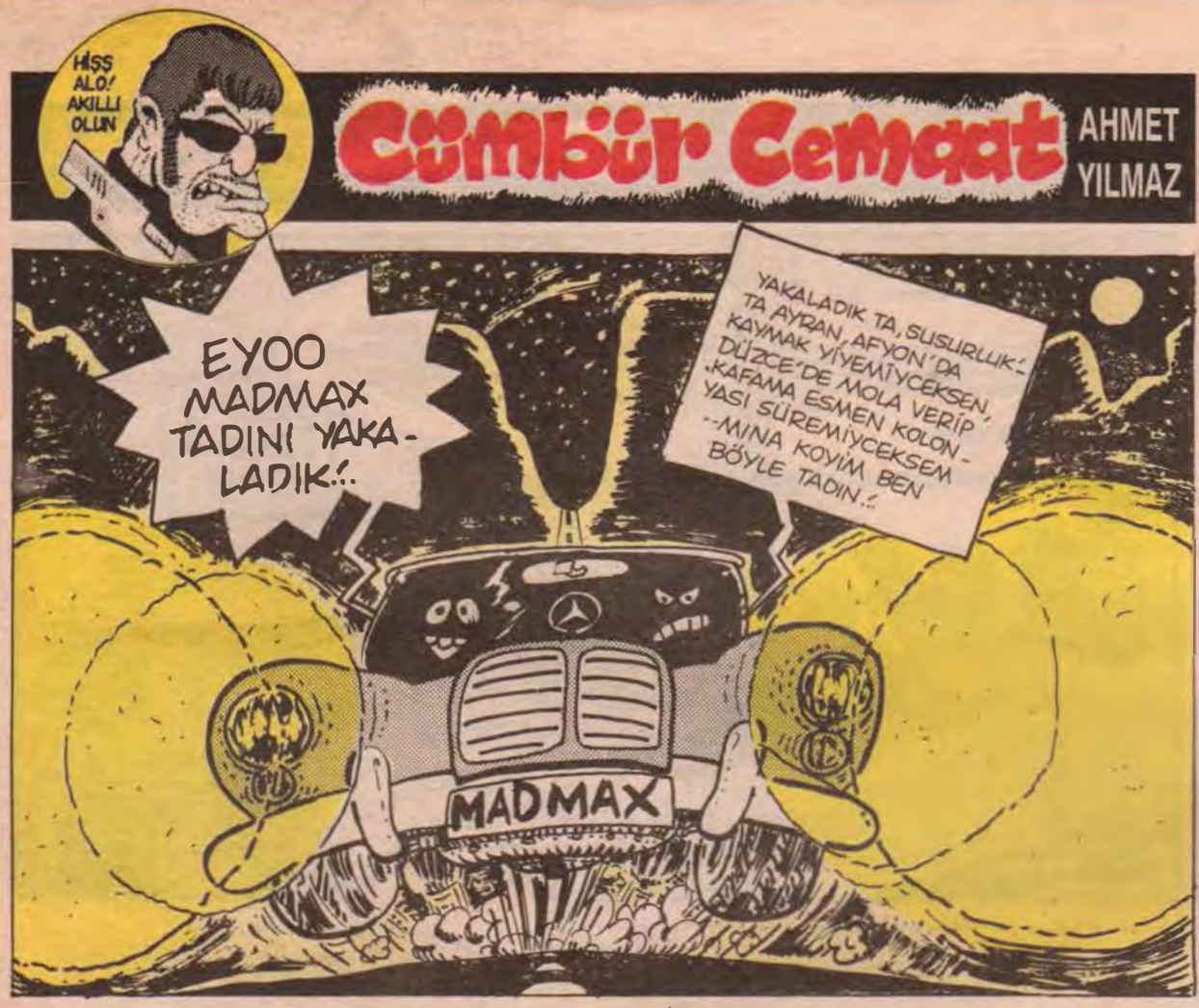

13. sayfadan devam

"Neticeler üzerine düşünüp taşının, ama onlardan korkmayın", "Ne yapmayacağınıza karar vermeniz, ne yapacağınıza karar vermeniz kadar önemlidir", "Analizi kafanızla yapınız, kararı kalbinizle veriniz!"..

Nihayet "kalp" kelimesine rastladık, üç günlük dünya, nerelerde görüyoruz artık onu, onu da karar verirken kullanacağız. Bu da gösteriyor ki, vücudun tüm organları karar vermede asker gibi kullanılmalı. Enayiliğin dik alası demeyin, bunca gece yanlan mehtapla başbaşa bir işe mi yaradı, bari karar versin. Bu hikmetli sözün de açıklaması şu: Hayatta hiçbir şeye sahip olamadın, bari bir karar ver de, şansını dene!"

Hepimize tuzak kurmuş, yepyeni zalim bir tankatla karşı karşıyayız. Eskiden şeyhlerden menkıbeler dinlerdi müridler. Küçük anekdot, vecize, sloganvari fıkralardan oluşurdu. Hepsi kendine güveni, bağlılığı, sadakab pompalar, rahatlamamız için dağ çiçeklerinden, çayır papatyalarından daha çok bu sözleri tekrar edip, dururduk. İşte dünyamız uzaylara, jüpitertere gitti geldi, döndü dolaştı, sonunda tekrar tarikatların öğretisine giriverdi. Ateş yalayan rüfailer de bireyin mutsuzluklarını unutturup, onları şeyhe, şeyhin ruhaniyetinde Allah'a bağlamak istiyordu, insan kandırma sanatları asıllardır değişmiyor. Bugün de işyerine, ürüne, çok kazanmaya, patrona, aynı geleneksel metodla bağlanıyoruz, baksanıza, ruhumuza tutkal gibi yapışmış cümleler.

Ve tüm dünyadaki işyerleri, İnsan Kaynakları başlığı altında, Amerikan menşeli, orjini Japon kalkınmasına-manyaklığına bağlı, kalite, başan gibi kelimelerle altın öğütler, keskin direktifler, bu tuhaf sözlerle elemanlannı-çalışanlannı ayakta tutmaya çalışıyor... Aslında Japonlar il.Dünya savaşı sonrası pazar günleri tatil olmasın, boş kalır intihar ederlerdi, ama, "vatan" için, "Japonya" için kendilerini "tinafillah", yani ulusun ruhunda yoketmişlerdi. Şimdi kimsenin ne halk için, ne memleket için dediği de yok...

Şu devletin radyosu bile dolmuşa nasıl gelmiş, adı: Radyo BEK... Ne demek, bek.. Başarının B'si, Enerjinin E'si, Kaliterin, K'si, brlatmışlar. Hem başan, kalite, hem medyumlar, gurular içiçe artık. Kalıplaşmış bu deliliğin adı Globaiizm, bütün dünyayı yutabilecek bir akıl hastalığı.

Diyelim, Amerika'da New York Universitesi'nde okumuş, ki, öyleler, şimdi Hacettepe Ü. "İş Etkinlikleri bilmem hangi bok" bölümü başkanı, ki öyleler, Marmaris'te, Çelikler Ticaret'in, Malatya'dan, Van'dan gelmiş çalışanlarına bu büyülü hikmetleri anlatıyor. Sorsanız, imparatorlar, krallar yetiştiriyor. Yurdun dört bir yanından gelmiş bayiler, otelin birinci sınıf oluşundan çok etkileniyor, özellikle seçildi, ah işte hayat bu, diyorlar. Öğretmenlerinin Amerika'da okumuş olmasından çok etkileniyor, ah uygarlık bu diyorlar. Üstüne bir de kapitalizmin son yumurtası bu mucize sözleri dinleyince, ah, felsefe, okumuşluk bu diyorlar. Ve topluca bu büyük tarikatın şanlı müridleri oluveriyorlar. Paçalarından akan pisliği hiçbiri göremiyor!

Kapitalizm işçilerini artık "mürid" olarak görüyor. Elemanlannı "telkinle, hipnozla" şartlandınyor. Tarikatlaşmış işyerlen'ne, iş gerginliğini, stresi, moral bozukluğunu asla sokmayacağız. Bilinçlen siyasal, sosyal iş dışında gereksiz hiçbir şey duymayacak-bilmeyecek. Çünkü gerçek şu: İşçiler artık dupedüz hayvan. Korkunç borç yükünden ağırlaşmış işleri, damarlan çatlayana kadar bu öküzler kurtarabilir.

Ve Çelikler Ticaret'in genel müdürü, ki dürüstlüğü ve çalışkanlığından kimse şüphe etmiyor, kont gibi giyinip masaya oturmuş, elemanların hepsi sıfır numara traş ve pop sanatçısı gibi, yani, moral bozukluğu gösterilmeyecek şekilde giyinmiş. Topluca ayağa kalkıp şu marşı okuyorlar: "Elektrikli Izgarada/ Orta Anadolu'da Birinci/ Kalitede, Güvende, İncelik/ Biz Çelikler Ticaretiz!"..

İnsanlık tarihin en sarsıcı, en ütopik, en çıldırtıcı seansı. Kölelerden kahraman yarabilmak isteniyor. Hasan Sabah'ın müridlerine esrar içirip düşmanın üstüne saldırtması gibi, elektrikli ızgaraları gencecik kızların kucağına doldurup, tüm apartman zillerine basıyorlar. Oyunun kuralı bu. İçlerinden bir-iki kahraman çıkacak, onlar da İnsan Kaynakları dergilerinde kapak olacak. Geri kalan on milyon-yirmi milyon eleman, çaldığı kapı zillerinin sesiyle geceler boyu, zehirli bir karanlık içinde kalacak, bir ömür!

Ve hepimizin gözleri önünde "zihinsel hırpalanmanın" adına, iş, insan, kalite, verimlilik gibi adlar veriyorlar. Gerçekliği, tutarlılığı olmayan, insanı-toplumu-ekonomiyi hiç ilgilendirmeyen bomboş laflarla, beyinler yıkanıyor. Yine toplantılara iyice bakın, sıkılganlıkla tırnaklennı güvercin gagası gibi birbirine tokuşturup duran gencecik, masum kızlar göreceksiniz, tek suçlan, işsiz kalıp buraya düşmeleri!

"Duygusallığın bitirilip" hayab sadece, iş, işi sadece pozitif enerji, pozitif enerjiyi tamamen işe konsantre olarak açıklıyorlar. Kof, mekanik, duygudan kopmuş enerji. Mesela Hitlerde de bu enerjiden çok vardı ya da günboyu bir tavuğu izlediniz mi, milyon kez gaga vuruyor toprağa bıkmadan, enerjisine şaşmadınız mı? İnsan duygulanna baltayla saldırılıyor, istiyorlar ki, enerjiniz özel-tinsel hiçbir duyguyla meşgul olmasın, hepsini bize verin, borsada dolara yabralım.

Hayvanlarda-kölelerde bilincin asla oluşmayacağını iyi bilen modern iş uzmanları-yöneticiler, çalışanlannı şartlandırmadan başka yol kalmadığını artık biliyorlar. İnsan kaynağı denildiğinde siz hemen "hayvan kaynağı" anlayın. Bu hayvanları üç ayda bir benzin istasyonu gibi, iç eğitim kurslarında gazla doldurup, sürüler halinde sepetleyin!

"Sağlık" denen şey, tamamen işle, üretmekle eşdeğer hali geldi. Sağlıklı görünmek için, mutlaka patronunuza, iş arkadaşınıza güleryüzlü, saygılı, boyuneğer görünmek zorundasınız. Diyelim "şirket"in durumu kötü, artık herkes "sağlıksız"...

İş ve insan kaynakları seminerleri hazırlayanlar, genç yakışıklı, henüz otuzunu geçmemiş, sinema sanatçısı tipli insanlar. Hitler'in damızlık cermen ırkı üretmesi gibi seçiliyorlar. Uzmanlar, kusursuz kaslar-yüzler anyor. Oysa iş, bilgi, deneyimdir. İş dediğin bir on-onbeş sene güngormüş olmayı gerektirir, bu gazcı gurular, hayatta ne gördüler ki, bir de öğretiyorlar.

İnsanların genleriyle dünyaya getirdikleri tüm korku ve isteklerini, sadece çok çalışmak, çok üretmek, kurma bağlılık, kesinlikle ve yüzdeyüz başarmak gibi kavramlarla tamamen silip, yokediyorlar. İş doyumu, hayatın da doyumu, patronun da doyumu, büyük şirket ailemizin de doyumu.

İnsan bedenini-organizmasını sonsuz güç sahibi bir motor gibi görüyorlar. Uzak doğu dinleriyle-kapitalizmin büyük buluşması, globalizme hayırlı olsun, bu dinin kaymağını bin yıldır biz yiyemedik, onlara helal olsun.. Eskilerden, kaşınıp günboyu salak salak oturan doğululardan nefret eden kapitalizm şimdi, onların bu sonsuzca kahvede bekleyişlerinde "sabn" buldu. Bu sabır dayanıklılığı, dayanıklılık enerji pompalayan bu öğretileri baş kitaplar haline getirdi. Yirmi yıl aynı işyerinde aynı koltuğa çakılmış genel müdüre başka nasıl enerji pompalayacağız. Kapitalizmin uzakdoğu dinleriyle ortaklaşa sunduğu bu öğretileri, hemen hergün gazetelerde, televizyonlannda, işyerleri duvarlarında görmekten gına geldi! İşçiler, çalışanlar değil, inekler, koyunlar, tavuklar, yakanşlar düzenlenip, şirketin kalbinde birlik olacağız. Daha dün tanıştığımız işyerindeki arkadaşa "başarılı" görünmek için kırk yıllık dostmuş gibi davranacağız. Bir yazı gelecek müdüryetten, "Ayşe'nin kızı oldu, şirketimize bir kişi daha katıldı, akşam Ayşe'nin doğumunu kutlayacağız." Herkesten paralar toplanır... Ertesi gün, Ayşe'yi işten çıkartırlar, işyeri çalışanları Ayşe o işte hiç çalışmamış gibi davranır.. Tabii demiri alev alev yalanmış, kor ateş üstünde yürümüş bu insanlar Ayşe'nin kovuluşuna üzülebilir mi? Ayşe, silah kullanma, atış, hücum, savunma, vur, kır, bilmiyordu, Ayşe, başansızdı!..

Her türlü zırvalık kaytarılıkla deneniyor, bu kadar basit kitapları kim alıyor, neden bu kadar bayağı cümleler, özensiz makaleler, çün-

Devamı 16. sayfada

Aksamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Burdur Hapishanesi'nde Saldırıya Uğrayan Tutuklulardan Ali Aycen'in Anlatımları:

Burdur E Tipi hapishanesinde, son dönemlerde mahkeme gidiş gelişlerinde saldırılar boyutlanıyordu. Ahlaksız arama dayatmaları, çırılçıplak soyma, işkenceler artıyordu. Örneğin son dönemdeki bir mahkemede güvenlik güçleri üç gruba ayrılmış, bir grup mahkemeye gidecekleri soyup, ikinci grup ararken, üçüncü grup da çırılçıplak tutsakları dövmüş, onlara işkence yapmıştı.

Bu saldırı ve işkencelere karşı ne yapabilirdik. Avukatlarımızla görüşemiyorduk. Bir yandan duruşmalarımıza kalmak istiyor, bir yandan da her mahkeme gidiş gelişinde işkence ile karşılaşıyorduk. Bu durum giderek bir sürekilik kazanmıştı. Bunun üzerine işkence uygulamasına karşı mahkemelere çıkmama protestosuna başladık. Çünkü artık mahkemeye çıkmak işkenceye uğramak anlamına geliyordu.

5 Temmuz saldırısından birkaç gün önce ise "Bu mahkemeye çıkmazsanız güvenlik sizi çıkartmasını bilir" diyen hapishane 1. Müdürü Katip Özen, yaşadığımız vahşi saldırının sinyallerini de vermiş oluyordu.

5 Temmuz sabahı, saat 8:00-8:30 sularında, henüz gardiyanlar sayıma gelmeden, 3. ve 4. koğuşların kapılarını, maazgalları ve ara malta kapılarını kapattılar. Elektrik ve sularımızı kestiler. Çatılara, ellerinde kalaşnikof, G-3 ve Kanas suikast silahı tutan komandolar yerleşti. Her çatıda 3-4 silahlı asker vardı. Uyarı yapma gereksinimi bile duymadan, aniden, mahkemesi olanların 9'unun bulunduğu arkadaşların kaldığı 4. Koğuşun kapısına ses bombası atıldı. Aynı anda çatıdaki güvenlik güçleri çatıdan söktükleri kiremitleri atmaya başladılar. Bir ara maltaya çıkarak malta girişine ve arka duvarına barikatlar kurduk. Onlar da aynı anda ara maltanın duvarını delerek avluya çıkmaya çalışıyorlardı. Bunun üzerine 4. Koğuştaki arkadaşlar bizim bulunduğumuz 3. koğuşa çekilmeye başladı. Bu arada taş atmalar sürekli devam ediyordu.

Bayan arkadaşlarımız da bu saldırı karşısında bulunduklan koğuşun mazgalını patlatarak bizim bulunduğumuz tarafa geçtiler. Hep birlikte 3. koğuşta kurduğumuz barikatların arkasına geçtik. Yaklaşık 60-70 tutsak olarak saldırıya karşı hep birlikte direnmeye başladık.

Asker ve gardiyanlar bulunduğumuz koğuşun kapılarına yüklenmeye başladı. Barikat olarak kullandığımız battaniye ve yatakların üzerine mazot atıp ateşe verdiler. Barikatı aşamayınca, 3. koğuşun tuvaletinin bulunduğu duvarı delmeye başladılar. Bir barikat da oraya kurduk. Bu kez 3. koğuştan ara maltaya çıkan duvarı delmeye başladılar ve bir gaz bombası attılar.

Attıkları gaz bombası bütün vücudu yakıyor, kaşınıp yapıyor, bilinci kapatıyordu. Bomba gözleri yaktığı için gözlerimizi açmakta zorlanıyorduk ve dumanın etkisiyle halsizleşmiştik. O an ancak bağırabiliyorduk ve yaşam ile ölüm arasındaki sınırda olduğumuzu hissettik. O ana kadar koğuş kapılarına, pencerelerine, tuvalet duvarına, ara maltanın ön kapısına ve arka duvarına, inti ufaklı 12 kadar barikat kurmuş durumdaydık. Bu barikatların her birinden uzun demir çubuklarla, taşlarla, mazot türü yanıcı maddelerle saldırıyorlardı ve 12 barikatın hepsinde birden çatışma sürüyordu.

Bulunduğumuz koğuşlara sürekli ses bombaları atıyorlar, tazyikli su sıkıyorlardı. Başka bir bölümde asker ve gardiyanlar mutfak pencerelerini ateşe vermeye başlayıp duvarı birkaç yerden birden delmeye çalışınca aşağıya barikat kurup üst kata çekildik ve yaralılarımızı tedavi etmeye çalıştık. Yaralılar; özellikle gazdan etkilenerek fenalaşanlar ve taş darbesi alanlardan oluşuyordu. Yaklaşık 10 arkadaşımız ayakta duramıyordu ve onları yatırarak tedavi ediyorduk. Ama saldırı da devam ediyordu. Pencereden taşlar atılıyor, bulunduğumuz yerlerin duvarları delinmek isteniyor, barikatlara yükleniliyordu. Bizler de onların delmeye çalıştıkları yerlere barikatlar kurduk ve diplte bulunan bir başka koğuşa çekildik. Vakit öğlen saatlerini geçmişti ve çatışma kesintisiz devam ediyordu. Bulunduğumuz dip koğuşun kapılarına barikat kurup sağlamlaştırduk ve direnmeye devam ettik.

Bulunduğumuz koğuşun karşılıklı iki duvarını deldiler. Oralara da barikat kurduk. Deldikleri yerlerden kesintisiz olarak su sıkıyorlar ve barikatı yıkmaya çalışıyorlardı. Bir yandan da pencerelerden taşlar geliyordu. Bir gaz bombası daha attılar. Deldikleri duvarlara kurduğumuz barikattan aşamayacaklarını anlayınca pencerelerden attıkları taşlar yoğunlaştı. Barikatlara özellikle uzun itfaiye kancaları, ses ve gaz bombaları ve tazyikli sularla yükleniyorlardı. Kancalardan biri bir arkadaşımızın burnunu sıyırdı ve bir şans eseri olarak öldürmedi. Bu kancayı ellerinden aldık.

Birden bir gürültü duyduk ve koğuşun dış duvarının bir kepçeyle yıkılmaya başlandığını anladık. Kepçe duvarı deldi. Açılan delikten, dışarıdan bize atılan taşları geri atmaya ve kepçeyi taşlamaya başladık. Kepçe doğrudan katletmek amacıyla üstümüze geliyordu. Aynı anda barikatı tutmaya, tazyikli suya karşı tutunmaya ve kepçeyi taşlamaya çalışıyorduk. Kepçe de bize vurmaya, katletmeye çalışıyordu. Bu esnada ani bir kepçe darbesi arkadaşımız Veli'nin kolunu kopardı. Tam o anda Veli'yi çekmemiş olsak kepçe doğrudan kafasına gelecek ve arkadaşımızı katledecekti. Kolu kopan yaralı arkadaşımızı tedavi etmeye çalışırken bir gaz bombası gelip yaralı arkadaşın başına düştü. Onu dışarı atmaya çalıştık, duvara çarpıp geri geldi. Gaz etrafa yayılmaya başlayınca gazdan fenalaşmalar ve krizler tekrar başladı.

Kepçe saldırısının hemen ardından, askerler bomba atan bir tüfekle atış yaparak Sadık Türk arkadaşımızın başına nişan aldılar. Atılan bomba arkadaşımızın kafasına geldi ve kafatasını deldi. Arkadaşımız o andan itibaren baygın vaziyette yere düştü ve bir daha kalkamadı. Saldırı tazyikli su ve taşlarla devam ediyordu. Gazdan fenalaşan 3-4 arkadaşımız gayri ihtiyari şekilde kepçenin açtığı deliğe doğru ilerleyip bulunduğumuz 2. kattan aşağı düştü. Düşen arkadaşlarımıza aynı anda işkence yapılmaya başlanıyordu.

Bağırarak, kolu kopan Veli arkadaşımızın hastaneye kaldırılmasını istedik. Arkadaşımızı yanaşan itfaiye merdivenine verdik ve onu Isparta'ya gönderdiklerini sonradan öğrendik, çünkü kolu kopmuştu. Diğer yaralıları da vermek istedik. Yaralıları almak karşılığında "teslim olun" dediler. Biz de saldırıyı durdurmalarını istedik. Bunun üzerine hapishane 1. Müdürü Katip Özen geldi ve sanki saldırganlar başkalarıymış gibi "teslim olmazsanız bütün sorumluluk benden çıkar, sorumluluğu askere veririm" dedi. Biz ise askerin çekilmesini, asker çekildiği takdirde inerek tedavilerimizi yapacağımızı söyledik. Bunun üzerine asker bir yetkili gelerek "5 dakika içinde teslim olmazsanız operasyon düzenleyeceğiz" dedi. Saatlerdir yaptığınız operasyon değil mi diyerek zaten operasyon düzenlediklerini hatırlatınca "Sizinle pazarlık yapmayacağım. 5 dakika içinde ya teslim olursunuz ya da teslim olmazsanız içeriden kaç ceset çıkacağı beni ilgilendirmez" diyerek tehditler savurdu. Bir koğuşa sıkıştırılmış 60-70 tutsağa karşı 500'ün üzerinde asker, Burdur Emniyeti'nin yansı, hapishanenin bütün gardiyanları, itfaiyeciler, yani binden fazla görevli vardı..

5 dakikanın dolmasını beklemeden askerler kapılara yüklenmeye, tazyikli su sıkmaya, taş atmaya başladı. Kepçeler duvarları delmeye ve barikatları kaldırmaya girişti. Bu arada arkadaşlarımız kaldırılan barikatların altında ezilme tehlikesi geçirdiler. Arka arkaya 4-5 gaz bombası, bir tane renkli dumanlar çıkaran sis bombası, bir tane de ses bombası atıldı. Ablan ses bombalarından birini dışarı atmaya çalışan bir arkadaşımızın elleri parçalandı, bir başka arkadaşımızın yüzünde yanıklar oluştu. Bütün tutsaklar birbiri ardınca baygın vaziyette yere yığılmaya başladı. Herkes yerde olmasına rağmen üzerimize taş atılmaya devam ediyordu. Yaklaşık yarım saat taşlandıktan, duvarlar tamamen delindikten ve barikatlar kepçe tarafından kaldırıldıktan sonra içeri girdiler.

Neremize denk düşerse coplarla, kalkanlarla vuruyorlardı. Bayan arkadaşlarımıza cinsel tacizde bulunuyorlardı. Hepimize, başta da yaralı arkadaşlara hiç durmadan vuruyorlardı. Özellikle temsilci arkadaşlarımızın ismini soruyorlar ve onları arıyorlardı. Sadık Türk'ü gardiyanlar gösterdi.

Bizleri birbirimizden tek tek kopanp kimimizi hastaneye, kimimizi F tipi hücrelere, kimimizi de müşaadiye koğuşuna götürmeye başladılar. Birkaç arkadaşımızı duvarları yıkmak için getirdikleri kepçeye koyup kepçeyi yükseltip yukarıdan aşağı atıyorlardı. Kimi arkadaşlarımızı yıkılan duvardan aşağı atıyorlardı. O kaldırımda birçok insan baştan aşağı yaralandı, kimileri öldü.

Ben hastaneye götürülenler arasındaydım. Arabaya götürülene dek dayak devam etti. Onlarca asker; gardiyan, polis 60 yaşlarındaki bir tutsağı çevirip sopalarla dövmeye başladılar. İşkence koridorundan geçirmeye çalıştıkları bu kişiyi korumaya çalıştığımda "sen ilk önce kendini kurtar" diyerek beni merdivenden aşağı atmak istediler. Sürüklediler, kafamı merdivenlere çarparak teklemeye başladılar.

Arabalara atıldıktan sonra kollarımızı kelepçelediler ve kollarımızı tutarak göğüs, yüz ve vücudun çeşitli yerlerine var güçleriyle vurmaya başladılar. Özellikle hayalara vuruyorlardı. Döve döve ringe atıyorlardı, ringde de dövüyorlardı. Yerde yatanların kafalarına tekmelerle vuruyorlardı.

Hapishanedeki işkenceye ara verince hastaneye getirildik. Tekme tokat sedyelere bindirildik. Orada bizi almaya gelen doktor ve sağlık görevlileri olduklarını söyleyen kişiler işkenceye devam etti. Örneğin sözde doktor olan bir Mengele artığı, kanayan burnumu tutup çekiştirerek "burnun mu kırıldı lan" diyordu ve özellikle yaralarımızın üzerine vuruyorlardı. Bazı meslektaşlarına saygılı doktorlar gelip kelepçelerimizin çözülmesini, bizi tedavi edeceklerini söyleyince, polis, gardiyan ve askerler onları tehdit etti, üzerlerine yürüdüler.

Orada ilk müdahale yapılmaya başlandı ve hastane odalarına gölürülmeye başladık. Bu esnada da bizlere vurmaya devam ettiler. Bulunduğumuz odanın pencerelerine, balkonlarına, içine silahlı askerler yerleşti. Bilincimiz kaybolmak üzereydi. Bunun üzerine tedavi başladı. Bu esnada yan odada kalan bayan arkadaşlarımızı tartaklamaya çalıştıklarını duyuyorduk. Ağır yaralıları da var güçleriyle dövüyorlardı.

Bir süre bilincimizi kaybettik ve baygın düştük. Bu esnada kollarımızdaki kelepçeleri çözüp ayaklarımıza takmışlar. Bunu farkedince tedavi kabul etmeyeceğimizi, insanlık dışı uygulamaları protesto ettiğimizi söyledik. Serumları çıkarmalarını istedik. Hemşireler "bizim çıkarmamız doğru olmaz, yarın doktor gelirse çıkarınız" dediler. Sabah doktor gelir gelmez bu şartlarda tedavi olmayacağımızı, bizi taburcu etmelerini istedik. Hiçbir belge imzalamadan taburcu edildik. Ring arabasına götürülürken, merdivenlerden indirilirken işkence var gücüyle devam etti. Kör hücrelere ve müşaadiye hücrelerine atıldık.

İki gün boyunca tutulduğumuz müşaadiye hücrelerinde çeşitli vesilelerle dövüldük. Günde birkaç kez, örneğin "savcı çağırıyor" gibi bir bahaneyle çağırıyorlar, gidişde, dönüşte ve hücrede işkenceye uğruyorduk.

En son sevk edildiğimiz gün (8 Temmuz) sabah 5.30 sularında geldiler. Gardiyanlar "sizi hamama götüreceğiz, hücrelere götüreceğiz" dediler ve ellerindeki sopalarla dövmeye başladılar. Ayağımızı yere değdirmeden sürükleyerek götürüyorlar ve vuruyorlardı. Merdivenlerden indirirken özellikle kafalarımızı çarpıyorlardı. Ana maltaya götürüp bizleri yere serdiler ve işkenceyi yerde sürdürdüler.

Orada bir masanın üzerine bir yatak koymuşlar, yatağı ıslatmışlardı. Bizi kollarımızdan ve bacaklarımızdan tutarak o işkence tezgahına yatırıyorlar, sırtüstü ve yüzüstü işkence yapıyorlardı. Yaklaşık 100 kişi bu çevrede dolaşıp işkenceye katılıyordu. Gardiyanlar ellerindeki coplarla dakikalarca işkence yaptılar. Bayıldıkça üzerimize su dökülüyordu.

5 Temmuz'dan 8 Temmuz'a dek kesintisiz işkence gördük. Hastanede, hapishanede, ringde yaptıkları işkencelerden dolayı vücutlar uyuşmuştu. Bizleri bu toplu ortamda bu vahşice işkencelere tabii tutanlar, kim bilir F Tipi hücrelerde neler yapardılar. Bunu hakkın takdirine bırakıyorum.

Şu an yaralı arkadaşımız Sadık Türk ölüm tehlikesi altındadır. Kelepçeli tedavi dayatıldığı için ölüm orucuna girmiştir. Tedavi kabul etmemektedir. Diğer akardaşlarımızın çoğundan da haber alamıyoruz. İşkence ve katliam sürüyor. Arkadaşlarımızın hayatlarından endişe ediyoruz.

LeMan T-SHIRTLER

RENKLER: ☐ Mor ☐ Ekru ☐ Lacivert ☐ Fıstık Yeşili ☐ Açık Kahve ☐ Koyu Yeşil ☐ Saks Mavisi ☐ Bordo

KOD: ☐ LT 1 ☐ LT 2 ☐ LT 3 ☐ LT 4 ☐ LT 5 ☐ LT 6 ☐ LT 7 ☐ LT 8

BEDEN: ☐ Small ☐ Medyum ☐ Large ☐ X Large

Adı: .....
Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
.....
İl: .....
İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Şerafettin T-shirtlerinde fıstık yeşili haric diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer ürünlerimizde ise yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7 Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numaraya Fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

LeMan Sayı: 454, 22 Temmuz 2000 Cumartesi. Haftada bir yayımlanır

● Yayın Sahibi: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zafer@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BAKELAN ● Bahadır BARUTÇU ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Bülent ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Peyhan GÖVER ● Sonar GÜNDAY ● Güneri İCOĞLU ● Lütfü ORAL ● Adem ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Erdem ÖZKAHRAMAN ● Serkan SEVİ ● Fatih SOLMAZ ● Gökçe TEKİN ● Mehmet TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tomris UÇAKUŞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkok Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu / İSTANBUL

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

14. Sayfadan devam

kü, bu kitaplar "hayvanlara" pazarlanıyor! Ancak hayvanların bir dini olsun istiyorlar. "Liderliğin Anahtarları" adlı kitabın yazarı Amerikalı Dallama, 23. Anahtar başlığında neler söylüyor: "Dünya tarihinde olan herşey manevi bir yapıya dayanır. Eğer manevi'yat güçlüyse tarihi yaratır, değilse, tarihe katlanmak zorunda kalır", devamla: "Körfez savaşı sonrası ABD askeriyle yapılan röportajda dinledim, asker, "sığınaklarda hiç ateist yoktu" diyor...

Büyük uluslararası kurumlar, milyonlarca pazarlamacı, irili ufaklı yüzbinlerce şirket, bu aptallıklarla dolu metinler-fıkralar-vecizeleri liderlere, elemanlara okutuyor, işmiş, motivasyonmuş, çalışmakmış, sabırmış. Bu cümleler çapraz tutuş işçilerin ellerinde herkesin anası ağlamış bu öğretinin içinde...

İri yıldızlı mavi gök, çağ damlaları, yemyeşil sabahlar, dalgaların homurtusunu seyreden hındık bahçeleri, ne kadar tadsızlaşb dünyamız! Zavallı vücudunun tek derdi, keşke yalnız depremler olsaydı!

Bunlardan birçok şey öğreniyoruz, diyelim ayakkabı üretiyorsun, hayatiannda bir gün ayakkabı nedir, derisi, tabaklanması, rengi, çevre kirliliği, dayanıklılığı, teknolojisi konuşulmuyor. Ya da ellerinde, ülkelerinde ayakkabı üzerine tek bir kitap yok. Onların derdi, "liderliğin yüz sırrı", "motivasyonun on ayeti" gibi kitaplar. Anlıyoruz ki, bizler üretilen malın ne olduğunu unutalım, biz sadece şapşal sabıcılarız, bize sadece, direnç, sabır, eşşek, öküz inadı ve sürüyü elimizin altında tutacak hipnotik güç lazım!

İkinci öğrendiğimiz şey. Bu ağır ateş üstünde yürüme eğitimlerini askeri tarihte bile bulamazsınız. Ancak, asker ayakta tutan düşmandır. Milli ve ebedi bir düşman gösterir. Bu öğretilerde ise "düşman" yoktur. Diyelim başarısız oldunuz, eleman, ateş üstünde yürüdüğü halde beceremedi. Başarısızlık kimin! Bu kitaplar "başarısızlığı", yani "düşmanı" gizler. Böylelikle kapitalizmin tüm yenilgisi, bireyin, işçinin, çalışanların üstüne yıkılır. Bu yüzden bir günde ABD'li psikiyatristlerin kapısına tam bir milyon başvuru olur!

Üçüncü öğrendiğimiz, aynı cümlelerin tekrarından kurulmuş bir öğreti olması. Bir deterjan reklamı düşünün, on sene aralıksız "güvenli temizlik" diyor, hiçbir şey ifade etmiyor, çünkü, gayesi zekayı kutlaştırmak, hafızayı boşaltmak. Zihinsel felç. Bilinç birkaç kelimeden ibaret bir tuhaf emirli-oklu birşey oluyor. Boşalttığı bilince güvenli temizlik cümlesi', bireyin savunması, eleştirisi olmadan gönlünce kurulup, bireyi yönlendirmeye başlıyor. Askerlik eğitimi de basit birkaç emir cümlesinden ibaretir. Boş zihinde tekrar, düşünceyi engeller. Görevi, başka birşey düşündürtmemektir. Modern dünyanın tıkandığı yer de burası. Şu koca dünyada düşünülecek başka şey bulamayan zihin kendini yer, ya da başka alternatif yoktur, boş mankafalar artık bu aptal sloganların bir ömür kurbanı, kölesi, kuklası olacak, Tansu Çiller'in de dediği gibi, ya başaracak ya da başaracaktır...

Büyük trajedi şu: Tarikatlar gün geldi zayıfladı, dağıldılar, suçu, sapık tarikatların, batınilğin, hunnfiliğin üstüne attılar. Ancak ehli tarikat ilk şanlı yüzyıllarda herkese dost, herkese kucak açıyordu. Bir gün geldi, başkalarına kötü, sapık demeye, deccal demeye başladı, başkalarına saldırdı...

Bugün şirket yöneticilerinin ise, büyük rakip kurumların borsada belden aşağı oynadıkları, politik hileler yapbğını, haksız rekabet uyguladıklarını söylemeye güçleri-dilleri yetmiyor. Çünkü aynı sistemin içinde birbirlerini eleştirecek "bağımsız mekanizmaları" yok, çünkü bir zamanlar kendilerinden küçük balığı böyle yemişlerdi, şimdi büyük balığın bu işe yaramaz leşi yemelerini usulca izleyecekler.. Dağılacak, çözülecek güçleri-halleri dahi yok... Batıda akıl hastanelerini işte bu şirket yöneticileri doldurur!

Bu yüzden, öldürücü-yokedici bir enerjik patlamanın sonsuz inadıyla bu gurulara, öğütlere, başarıya, kararlılığı, şansa, sonuna dek mutlak imanınız olacak. İslam inancında dahi, Allah inancı, yüzde yüz bir kesinlikle oluşmaz, müridler bazen, geceleri istemeden, Allah yok mu diye tereddüt geçirir ve sürekli tövbe ederler. Oysa bu şirketlerde en küçük bir inanç zayıflığı, ya böyle değilse hayat gibi, bir küçük zaaf belirtisi', asla yok, beton gibiler!

Oysa bu teknik imparatorluk Descartes'in bir küçük şüphesinden doğmuştu. Bugün Amerika'da bilim adamları "şüphe" duymaya devam ediyor, bilimsel şüphe, ilerleme-tartışma-eleştirme, onların imtiyazlı bir ayrıcalığı. Bizim ne haddimize. Biz, bodoslama bağlıyız, çünkü, ilim-bilim batı dışı toplumlardan uçtu, gitti... Descartes o meşhur kitabında, köpeklerin ruhu yoktur, basit organizmalardır, kesilip doğranabilirler, bir mahsuru yoktur, der. Bugün ruhu olmayan basit organizmalar, insanlar oluverdik.. Milyonlarca soğuktan titreyen çocuğun küçücük hayatı ya da Afrika kıtasının AIDS'ten on yıl sonra üçte bir yokolacağı...

Ve artık kapitalizm, bizdeki bu öküz enerjiyi bulunca, ayakkabı, banka, yoi, sağlık gibi temel ihtiyaçlarımız için değil, temel ihtiyaçlar safdışı edildi, bir insan olarak yüzbinyıl düşünsek aklımıza gelmeyecek, sanal eşyalara, filmlere, süslere, tuhaf elektronik aletlere hızla para ödeyen, bu hipnotik enerjinin tesiriyle, işte bu malların satışı ve kazancıyla modern toplumda imtiyaz edinen, şarlatan, mankafa, taşkafalar cenneti yaratıverdi!

Ankara'da bir yılda toplam yüzmilyarlık kitap satılıyor mu? Çayyolu'nda tanesi yüzmilyarlık yüzlerce daire. Kim alacak bunları, bu taşkafalar.

Bu uçsuz bucaksız taşkafalar cennetinde büyüyen talihsiz kardeşlerim! Niçin bu ülkede bağımsız eleştiri yok, bu taşkafalara yüzünden! Niçin iğrenç Sinan Çetin filmleri çok tutulur, bu taşkafalar yüzünden! Neden insanlar sümük gibi iğrenç Fatih Ürek'le eğlenir, bu taşkafalar yüzünden, neden bayı toplantısına yemekhane kedisi suratlı Sibel Canlar bir gecede ellibin dolar kazanır, bu taşkafaların beğenisi yüzünden.. Neden Tansular, Mesutlar, Bahçeliler hala iktidarda, bu taşkafaların siyasi zekası yüzünden. Hepsinin elinde başarı, enerji, kalite, barbar baltalar gibi dünyaya neden geldik, hayat nedir, neşe, mutluluk nedir, hepimizin duygularını, duyarlılıklarını kederlerini, hüzünlerini, ıstıraplarını paramparça lime lime ediyorlar.. Sanki bu topraklar Anadolu değil, sanki bizi bir ana doğurmadı, sanki hiç şairimiz olmadı, sanki aşk nedir hiç bilmedik, sanki hepimiz ODTÜ, BOĞAZİÇİ. Yapı Kredi, Fenerbahçe, Anavatan Partisi, Malatyaspor, sanki hep birlikte hepimiz, ÇELİKLER TİCARET'in yurttaşlarıyız...

Gençliğimde okuduğum sarsıcı bir hikayeydi, Malaparte'ın sanırım, Camgöz adında... Bir Nazi subayı, köyü çevirir, genç bir direnişçiyle başedemezler, direnişçi ormana kaçar, birkaç gün de ormanda uğraştırır askerleri, sonunda yakalanıp, Nazi subayının önüne getirilir. Nazi Subayı, kendisini çok uğraşbran direnişçiyle eğlenmek ister. Direnişçiye, "sana bir soru soracağım bilirsen, serbestsin" der, "Gözlerimden biri camgözdür, takma, diğeri sahici gözüm. Hangi gözümün benim, sahici gözüm olduğunu bilirsen" der... Direnişçi çocuk Nazi subayının gözlerine bak , cam gözünü işaretederek, "o" der "sahici gözünüz.." Nazi subayı şaşırır, "neden bu gözüm" dedin... Direnişçi: "Çünkü o daha insanca bakıyordu!"...

Bu taşkafalara son sözüm elbette bu kadarcık değil. Malatyaspor şampiyon olunca Metin Oktay'ı kutlamalara davet eder. İçilir-sıçılır, mikrofonda "Taçsız Kral aramızda" diye bağırılıp davet edilir. Metin Oktay fazla içmiştir. Mikrofonu eline alır. Vali, işadamları, Kaymakam, şık bayanlarla dolu salona doğru sadece bir cümle konuşur: "Malatyaspor'unuzun .mına koyum"... Ortalık karışır

Gönül Adamı

Güneri İcoğlu

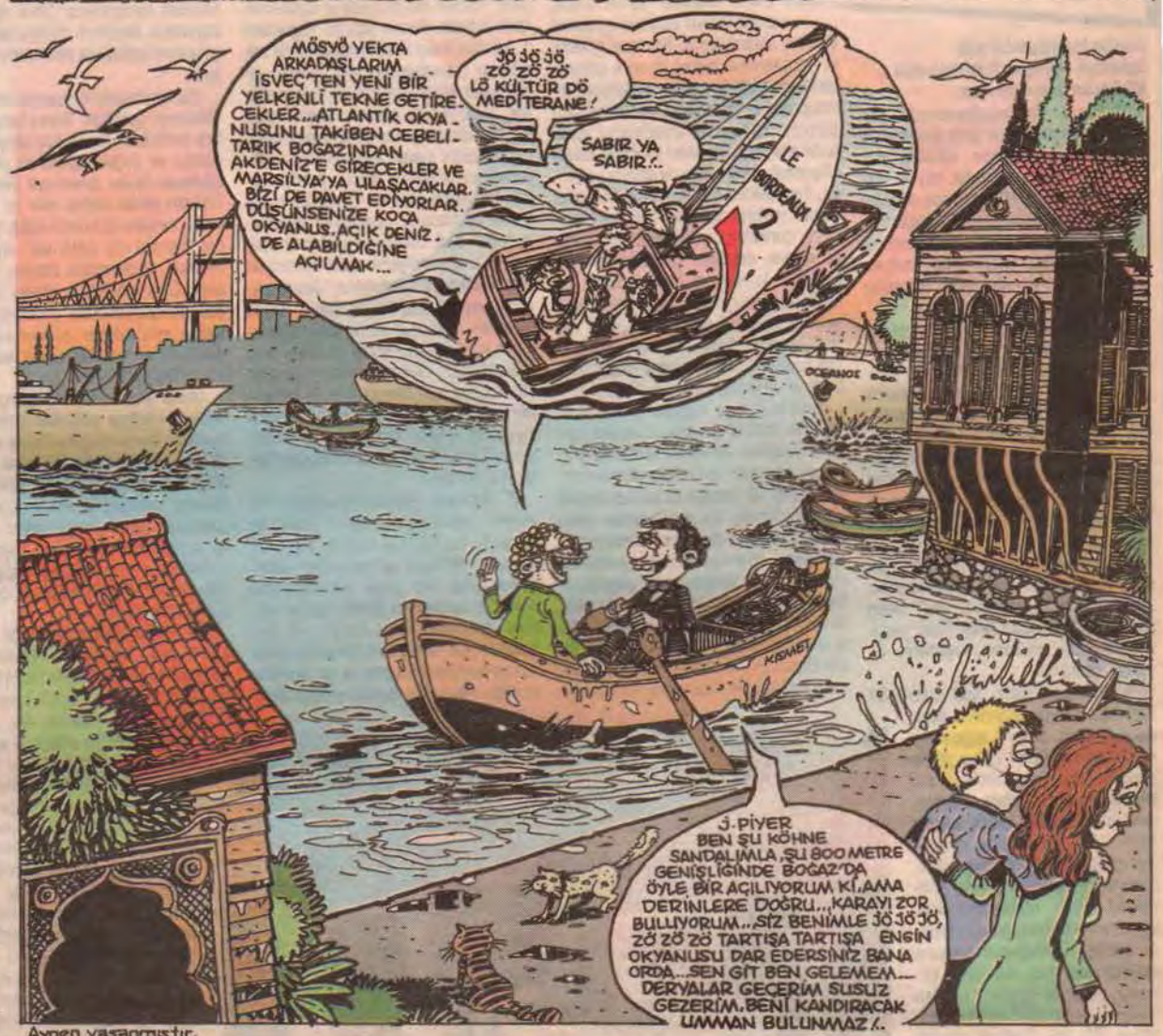

Aynen yaşanmıştır.

Sevişgenler

met üst

İhtiyatsız Adam

Akşamsefası

455

29 Temmuz 2000 Cumartesi-Sayı:2000/31 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Beko Bokuna

Yazar Şebnem İşigüzel yoksulluğun bu ülkede insanın başına ne işler getirebileceğine dair çok sinir bozucu bir olay yakalamış.. İşte İşigüzel'in yazısı: "Reklamları kafanızda şöyle bir tasnif ederseniz muhtemelen Beko'nun uzaylı reklamını da hatırlarsınız. Uzaylı bir aile dünyaya inip Beko alıyor, uzayda bedence Beko ilekar şaşabiyor Nazan... Sloganı "Beko bir dünya markasıdır". İşte bu uzaylılara televizyon satan dünya markası taksitle televizyon alacak parası olanlara "yoksul olduktan" gerekçesiyle televizyon satmıyor. Nazan uzaylı olmayan, namuslu, çalışkan, temiz bir kadın. Bir sürü önce de televizyon almak istiyor. Cihangir Beko bayiine gidip şartları öğreniyor. Peşinat ve kefil. Nazan çocuk bakıcılığı yapıyor. Baktığı çocuğun annesi Şebnem Balcı, Nazan'a kefil oluyor, peşinatı yatırıyor. Nazan eve gidip televizyonunu bekliyor. Derken televizyon geliyor, ancak Beko bayii "Ben bu eve televizyon vermem" deyip televizyonu geri götürüyor. Cihangir Beko bayii Nazan'ın oturduğu evi, Beyoğlu'ndaki Vakıf apartmanını çok yoksul bulup böyle bir karara varıyor. Ertesi gün hem kefil hem işveren olan Şebnem Balcı, Nazan ile birlikte Beko bayiine gidiyor. Beko bayii aynı zamanda hukukçu olan kefil Şebnem hanıma "Ben icra mahkemelerinde uğraşamam" diyor. Şebnem hanım da malın eve değil şahsa verildiğini söylüyor ve soruyor: "O zaman neden taksitli mal satıyorsunuz? Kefil isteyerek zaten kendinizi garanti altına almış oluyorsunuz, neden satbığınız malı testim etmiyorsunuz?" Beko bayii de "Biz televizyonu size satalım" önerisinde bulunuyor. Sonuçta hayatını çocuk bakıcılığı yaparak kazanan Nazan, Beko marka bir televizyon almaya uygun bulunmuyor. Yani reklamlar da uzaylılara bile televizyon satan Beko, ısrarla Nazan'a televizyon satmak istemiyor. Nazan bir Bang&Olufsen televizyon alsaydı ve televizyon o temiz mütevazi evine getirilseydi Bang&Olufsen satıcısı "Acaba taksitleri nasıl ödeyecek?" diye düşünebilir, tereddüt edebilirdi. Yine de peşinat ödenmiş, kefili olan bir malı geri götürme hakkını kendinde bulamaz olmalıydı. Ancak Beko zaten Arçelik'in de altında bir marka. Yani Nazan gibi gelir düzeyi düşük kesimin alıp kullanabileceği fiyatta beyaz eşyalar üretip satıyor. Ama Beko reklamlardaki imajına karşiyen uyup ürettiği beyaz eşyaları televizyonları sadece uzaylıların almasını istiyorsa söyleyecek söz yok. İşte etrafımız böyle imajlarla dolu." Bu ülkedeki yoksulluğu yaza çize tarama uçurumda tüy bitti.. Yok "yükselen değerler" yok 'beyaz türkler, diye diye duymak bitmez ölüz, görgüsüz kendilerinin deyimiyle 6 milyonluk kemirgen yaratılar. Halkımızı ezdiler, kanını emdiler.. Açlık sınırının altında yaşayan 35 milyon insan Yiyici Dünya Düzeni gereği böcek gibi yok sayılan önlenme çıktığında da tüksinilen bir görüntü dönüştü... Şimdi onlara parasını ödedikleri halde bokları televizyonlarını bile satmayı çok görüyorlar. Yoksullaşma süreci yaşanırken bu süreci hızlandırmak için 'Yükselen Değerler' ideolojisini sindire sindire oturtanların içinde bulunanlardan şu sıralarda Türkiye'deki yoksulluğun altını çizme konusunda çatlak sesler çıkıyor... Bir kendi tüketüğüyle yıkanma durumu söz konusu... Ama bize göre şöyle kaynar, haştak bir su ve Ayvalık kalıp sabunuyla, kara leğende kafalarına vura vura yıkanmaları lazım.. Ve bu halk bizce bu işi çok da güzel becerebilir...T.A.

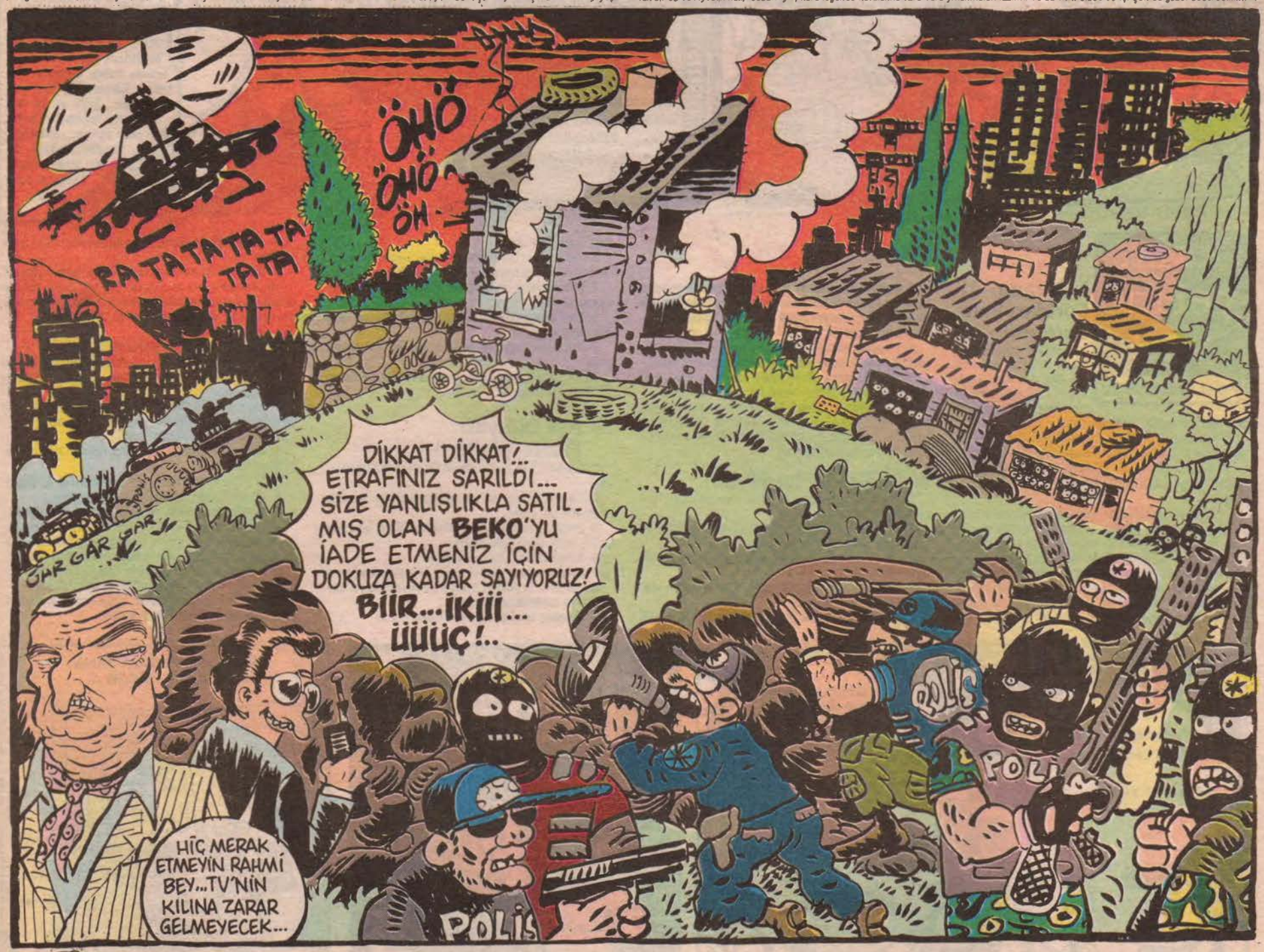

İKİSİZ ADAM'IN Maceraları Başladı İÇERDE

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

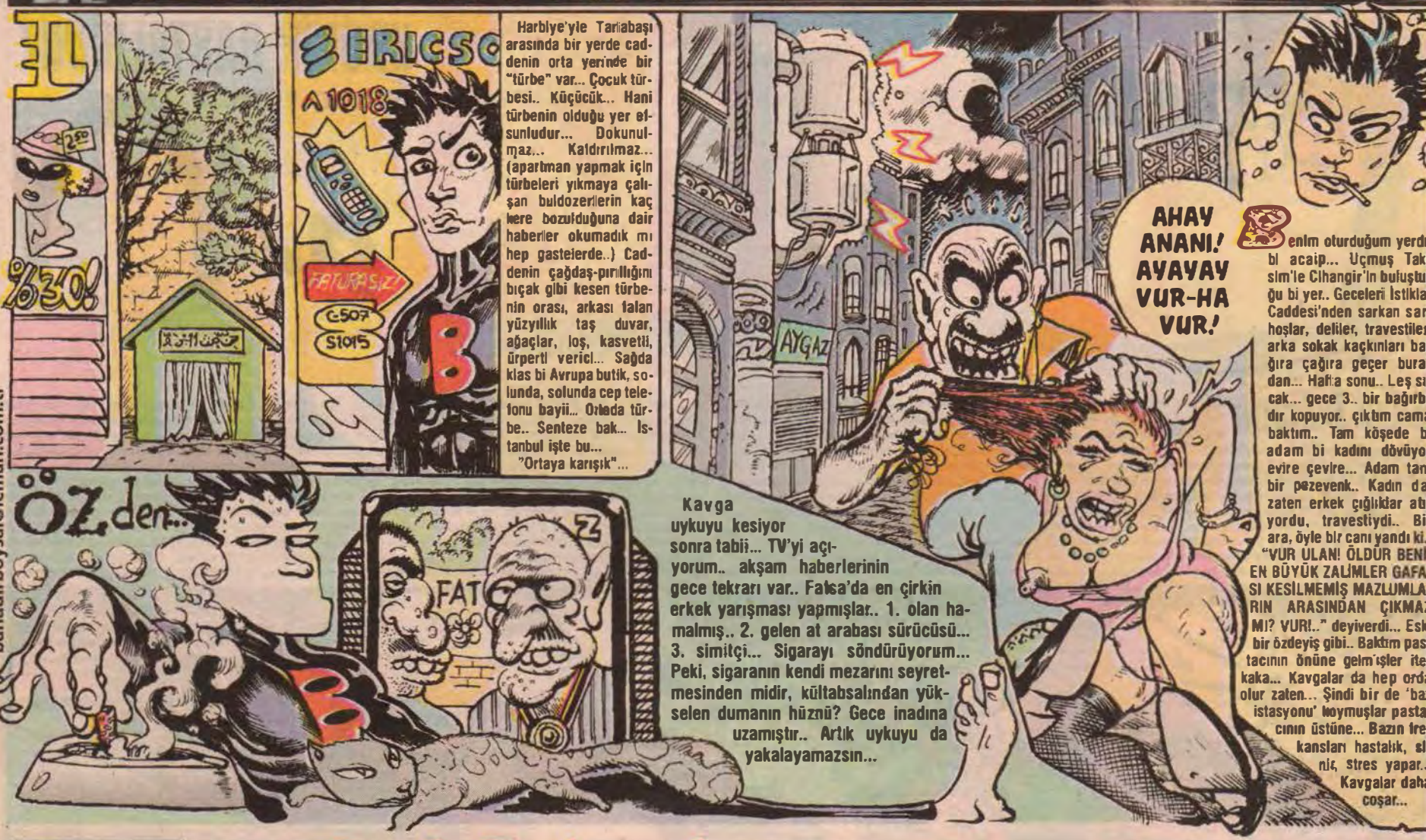

Harbiye'yle Taksim arasında bir yerde caddenin orta yerinde bir "türbe" var... Çocuk türbesi.. Küçücük... Hani türbenin olduğu yer efsunludur... Dokunulmaz... Kaldırılmaz... (apartman yapmak için türbeleri yıkmaya çalışan buldozerlerin kaç kere bozulduğuna dair haberler okumadık mı hep gastelerde..) Caddenin çağdaş-pırıltığını bıçak gibi kesen türbenin orası, arkası falan yüzyıllık taş duvar, ağaçlar, loş, kasvetli, ürpertici... Sağda klas bi Avrupa butik, solunda, solunda cep telefonu bayii... Ortada türbe.. Senteze bak... İstanbul işte bu...

"Ortaya karışık"...

Kavga uykuyu kesiyor sonra tabii... TV'yi açıyorum.. akşam haberlerinin gece tekrarı var.. Fatsa'da en çirkin erkek yarışması yapmışlar.. 1. olan hamalmış.. 2. gelen at arabası sürücüsü... 3. simitçi... Sigarayı söndürüyorum... Peki, sigaranın kendi mezarını seyretmesinden midir, kültabsalından yükselen dumanın hüznü? Gece inadına uzamıştır.. Artık uykuyu da yakalayamazsın...

Benim oturduğum yerde bi acaip... Uçmuş Taksim'le Cihangir'in buluştuğu bi yer.. Geceleri İstiklal Caddesi'nden sarkan sarhoşlar, deliler, travestiler, arka sokak kaçkınları bağıra çağıra geçer buradan... Hafta sonu.. Leş sıcak... gece 3.. bir bağırb dır kopuyor.. çıktım camdan baktım.. Tam köşede bir adam bi kadını dövüyo evire çevire... Adam tam bir pezevenk.. Kadın da zaten erkek çığlıklar atıyordu, travestiydi.. Bi ara, öyle bir canı yandı ki.. "VUR ULAN! ÖLDÜR BENİ EN BÜYÜK ZALİMLER GAFASI KESİLMEMİŞ MAZLUMLARIN ARASINDAN ÇIKMAZ MI? VUR!.." deyiverdi... Eski bir özdeyiş gibi.. Baktım pastacının önüne gelmişler itekaka... Kavgalar da hep orda olur zaten... Şimdi bir de 'baz istasyonu' koymuşlar pastacının üstüne... Bazın frekansları hastalık, stres yapar.. Kavgalar daha coşar...

bahadirboysal@leman.com.tr

kalk, yerine yat!

Vedat Özdemiroğlu

4X10 Geyik Parkuru!

I- Burada Soruları Ben Sorarım!

1- Bu hallk niye, gerçekten de matah bir oyunmuş gibi yıllar yılı frizbi oynamıştır? Hâlâ daha oynayan var mıdır? Frizbi oynayıp da zevk alan herhangi bir insan var mıdır?

2- Yasadışı terör örgütü ne demektir? Terör örgütünün, gereklı bakanlığa başvurup yasal izin alması mümkün müdür?

3- Niçin "kaymbirader" kelimesinin cinsel çağrışımları, "baldız" kadar güçlü değildir ve asla da olmayacaktır şu dünyada?

4- Pantolon üzerine kazak bağlayan kız ısran nedir? Popo realitesiyle barışık olmayan birey, niçin pantolon giyer?

5- Resmi içecek nedir? Bir meşrubat, tüzel kişiliğe bu kadar hasret olur mu? Ayrıca diyelim ki, Dünya Kupası'nı seyrederken çay içsem, polis beni götürür mü? Ne resmiyetidir bu?

6- Issız adaya giderken, niye 3 şey götürülür? Madem ıssızdır ada, sana herhangi bir yaptırım uygulayacak kimse yok demektir bu, niye kendini sınırlıyosun?

7- Koskoca Ajda Pekkan, niçin yıllar önceki bir klibinde o zamanlar Türkiye'de bilinmiyor diye, free-bag takmıştır? Bir ülkede bilinmeye herşey yenilik olabilir mi? Bir süperstar niçin free-bag taşır ki?

8- Tünaydın nedir? Bir kısım öğretmen hanç, birbirine "tünaydın" diyen bir başka meslek grubuna rastlanmış mıdır?

9- Dost kazanma sanab nedir? Dost kazanmada usta olan kişiye sanatçı dersek, Van Gogh'a ne diyeceğiz?

10- "Karşının taksisiyim" diyerek müşteri almamak nedir? Ahmet Dursun, Fenerbahçe Stadı'nda "Ben karşının santrfonuyum" diye gol atmayabilir mi? Karşının son ütücüsü, burada ütü yapamaz mı?

II- Değişiklik İyi Şeydir!

1- Ertuğrul Özkök değişiklik yapsa, pazar yazısında "Kooperatifler Yasası'ndan bahsetse!

2- Emel Müftüoğlu değişiklik yapsa, konuk olduğu bir programda çocuk sesiyle konuşmasa!

3- Hulki Cevizoğlu değişiklik yapsa, programını stand-up'la açsa!

4- Mazhar'la Fuat değişiklik yapsa, gruptan Özkan'ı atıp, yerine Yıldırım Gürses'i alsa!

5- Tina Turner değişiklik yapsa, "Ben rock'ın babaannesi değil, annesiyim" dese!

6- Kopya koyun Dolly Emral değişiklik yapsa, Emrah'ı bırakıp Selami Şahin'e yönelse! (İsim de hazır: Selam Sahip!)

7- Hakan Balamir değişiklik yapsa, bir filminde de boğazlı kazak giymese!

8- Ermin Çölaşan değişiklik yapsa, İ.Melih'teki İ'nin hangi isim olduğunu yazsa!

9- Hıncal Uluç değişiklik yapsa, bi gün Ünal'dan bahsetmese!

10- Biz bir değişiklik yapsak, birlerine randevu versek de, 32. Gün'ü izlemesek!

III- Aşk Dünyası Pratik Bilgiler!

1- Sevgiliniz sizle öğlenemiyorsa: Siz de onunla ilgilenmeyin!

2- Sevgiliniz ilişkiyi sık sık gözden geçirmek istiyorsa: Duymamış gibi yapın!

3- Sevgiliniz maddiyata çok düşkünse: Sakın borç istemeyin, ömrü azalmış gibi yapar!

4- Sevgiliniz tılmaz ise: Şınav çekin!

5- Sevgiliniz evli ise: belki de sizle evlidir, telaşa kapılmayın!

6- Sevgiliniz başkasıyla evli ise: Boşanmasına yol açacak hal ve hareketlerde bulunun!

7- Sevgiliniz anlayışsız ise: Burnundan getirin!

8- Sevgiliniz kedi-köpeklen hoşlanmıyorsa: Biçki-dikişe yöneltin!

9- Sevgiliniz alışveriş hastası ise: Düşüncelerini okuyun!

10- Sevgiliniz sizi aldatıyorsa: Aldattığı kişiyle buluşup durumu sorgulayın. Aldattığı kişi sayısı birden fazlaysa, hepsini davet edip alkolsuz bira eşliğinde tartışın!

IV- Federe Geyikler!

1- Mustala Topaloğlu'nun uzaylılarla ilişkisi doğrudur ve çok eskiye dayanır. Küçük Mustafa, dayısının tarlasında UFO kovalamıştır.

2- Zagor Tenay'ın "Din ve Ahlak" konulu söyleşisi, haftasonu The Marmara İletişim Fakültesi'nde izlenebilir!

3- Şeftali suyu, sıvı battaniyedir!

4- Kalemi gerektiğinde toka olarak kullanan kızlara, aşıkca hastayım!

5- Ne kadar sinsilik varsa, gizli öznelerden çıkar, dedikt

6- Yaşamak zaten zor, bi de çalışmak neymiş?

7- Kendini bilmeyen kişi, gün gelip "bilinçli" olsa ne yaza

8- Uyuyan Prenses, yıllar yılı uyuduktan sonra, Prens g öptüğünde "Hmmm, canım, n'olurbi on dakika daha uyuyım" deyip yana dönse, Prens tiksinmekte haksız mıdır?

9- "Asosyal Kulüp" olabilir mi ki, "Sosyal Kulüp" var? Bunla birlikte "sosyal" olmadan "demokrat" olunmaz mı?

10- Sen herşeyden habersiz masum masum uyurke tutar kartvizitinden zıvana yapar eloğlu!

Akşam Servisi

Mehmet Eymür'ün Web sitesine göre "Yeşil" Demirel'in Cumhurbaşkanlığı döneminde Çankaya Köşkü'nü ziyaret etmiş.. Bi de altın dolmakalem hediye edilmiş...

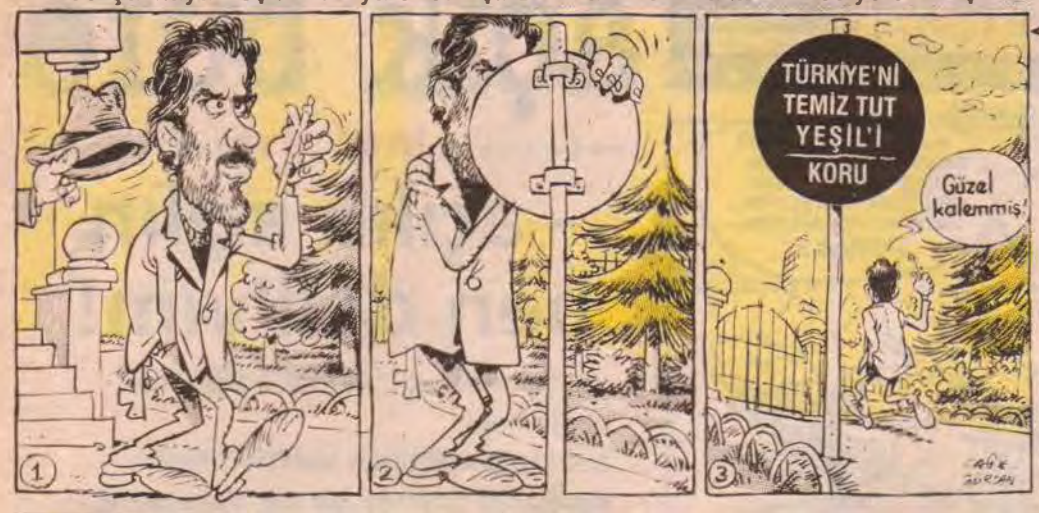

LEMAN

Hayali ihraacatçı Altınbaş Holding, Kuzey Irak'a 66 milyon kilo muz ihrac etmiş... Bu rakama göre Kuzey Iraklılar adam başı 33 kilo muz yemiş.

Burdur Cezaevi'nde soruşturmalar, vahşetin sorumluları hakkında değil, işkencenin fotoğrafını basına verenler hakkında sürdürülüyor...

BEKO aya gidebilirsiniz(!), dünya markası da olabilirsiniz(!) ama adam olamazsınız

ERBAKAN tükür tükür yala "gavur, hıristiyan, batı klübü"nden medet umasıca

YÖK Yıkılası **Öğretim Kurumu**

DEMİREL felaket geliyorum demez

YAŞAR OKUYAN tescilli emekçi

NÜKLEER GÖZ BOYAMA utangaç atom parçacıkları

E-KOLAY REKLAMI rahmetlinin anısına, e-şoğlu eşekler

Emniyet Genel Müdürü Turan Genç TBMM İnsan Hakları Komisyonu'ndan işkence mağdurlarının ismini istedi... Komisyon başkanı Sema Pişkinsüt işkenceden endişe duyduğu için isimleri Genç'e vermedi...

İSTER İNAN Yenikapı-Bandırma arasına feribot konulduğundan ben bu rota eskiden karayolunu kullananlar için kabus olmaktan çıktı. Bu rotada direksiyon sallayanlar yolun tam bir cehennem ve kabus yolu olduğunu bilirler. Son derece hızlı olan yeni feribot çok da konforlu. Hele feribot diye eskiden kullandığımız arabalı vapur mezbeleliğine göre... Son derece şık koltuklar, enfes bir kafeteya, çocuklar için oyun alanı ve oturduğunuz her yerden izleyebileceğiniz kapalı devre televizyonlar. Bu televizyonlarda oynayan filmlere gelince sıkı durun.. TITANIC, JAWS.. Korku feribot yolcularını bekler.. Tuncay Akgün **İSTER İNANMA**

Akşamsefası

BİR REKLAM

Ayın Karanlık Yüzü

Alp Tamer

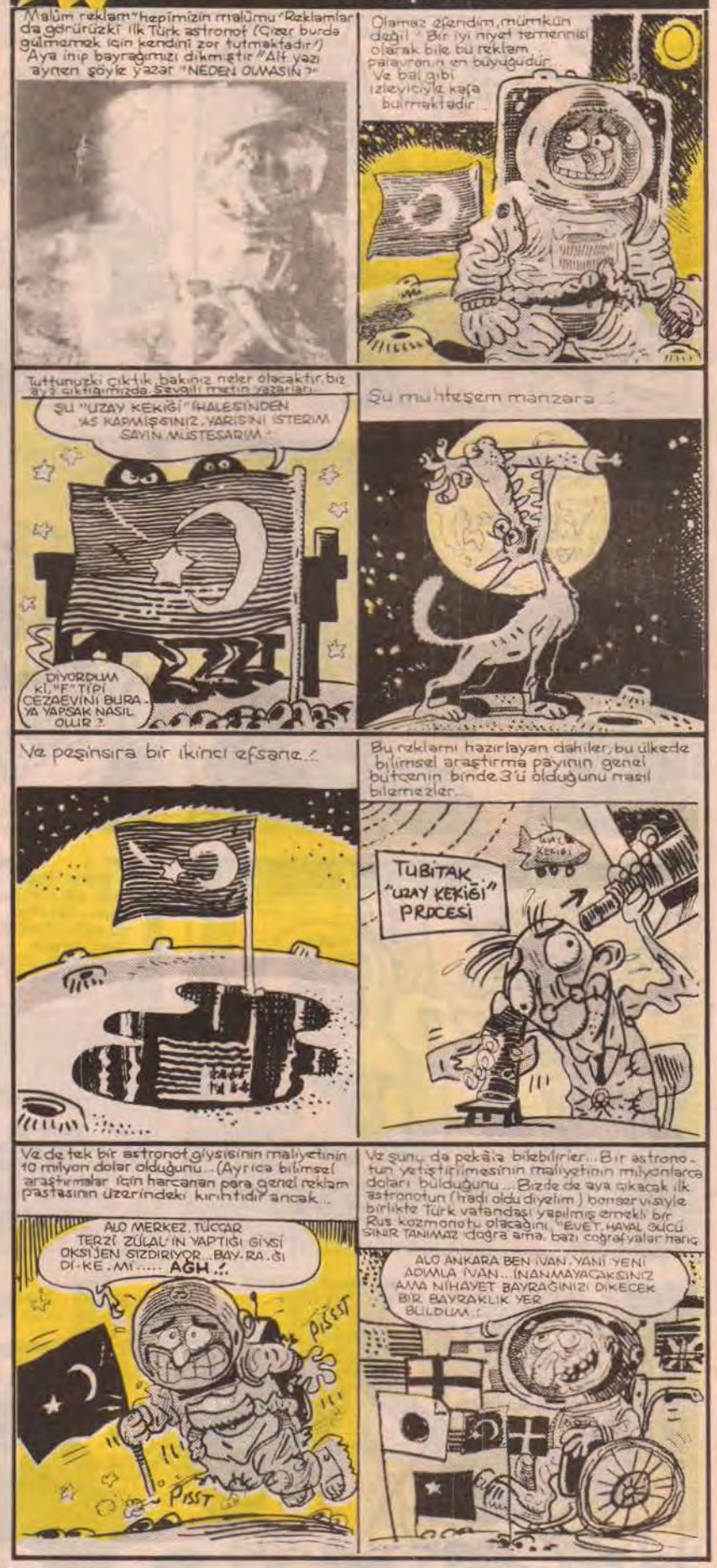

DÜYURU

DEĞİRMENDERE FINDIK FESTİVALİ SÜRÜYOR.. 30 TEMMUZ CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 15:00'DE. LEMAN'DAN SUAT ÖZKAN, ASLAN ÖZDEMİR VE BİRKAÇ LEMANCI DA ORDA OLACAK.

(Aslında Değirmendere'yle ilgili Lemancıların güçlü anıları var... Depremden bir hafta önce yine oradaydık. Deprem bizim söyleşi yaptığımız sahili götürmüş.. Arkadaşımız Suat Özkan'ın rahmetli ağabeyi Necati Özkan'ı da bu depremde orada kaybettik... Herşeye rağmen bu şenliği sürdüren Değirmenderelileri ve Belediye Başkanları ertuğrul beyi kutluyoruz.)

DİKKAT **D&R ve GROSE marketlerde Leman ARAMAYIN....**

Aldıkları fahiş dağıtım komisyonu yetmezmiş gibi kendilerine ait D&R ve dağıtım yaptıkları gros marketlerden ek %8 komisyon daha kesen, yetmezmiş gibi bunun üzerine her hafta buralarda sattığımız dergilerden kazandığımız paranın daha daha fazlasını hizmet faturası olarak Leman'a yansıtan, dağıtım şirketimizin bu tavrı karşısında dergilerimiz Leman, Lemanyak, Öküz ve Git'i buralara sokmama kararı verdik.. Ama unutulmamalı ki Leman girmeyen dükkan ve market'e güneş girmez... Demek ki neymiş; Leman ve kardeş dergilerini buralardan değil dışardan almalısınız...

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

açık büfe

met üst

- açılın açılın ben deli'yim!

- 'mutlak hakikat', 'mutfak hakikati'ne yenilir hep!
- **ankara'ya gittiğim vakitler meclis binasının önünde bir kaç tur atarım, milletvekilleri 'insan' görsün diye!**
- her elini sıktığına bir parmak da hediye et!
- **öbür dünyaya gitmeyi, bu dünyada denesene ya!**
- hayattan uzaklaşmazsınız, ölseniz bile!
- **huzur gaz yapıyor bizde, pışpışla şiddet pışpışla!**
- hammaddesi vaad, yalan dolan olan bir politka'dan hakiki ne üretilebilir ki!
- **porno diye bir mevhum kalmayacak bir gün!**
- küsmek tek taraflı silahsız düello!
- **insan bulunduğu yaşından ortalama 9 ay 10 gün daha eskidir!**
- herkes birbirine sınav sorusu!
- **figaro'nun düğünü'nde halay çekelim!**
- ancak biri kendisinden bahsetmiyorsa konuşuyordur!
- **kadere hizmet edercesine yaşıyoruz!**
- iyi insan her şeyin acemisidir biraz!
- **işkence atasporumuz olsun!**
- sen de benim veto'larımdan birisin!
- **yükseklere ine ine çıkılır!**
- arkandan ne fısıldıyorlarsa hakkındaki gerçekleri odur!
- **bilim ve teknoloji üreterek hayatın doğal akışı, samimiyeti saptırılmıyor mu!**
- imla kuralları'nı 'bürokratik engeller' gibi gören angutlar var!
- **bonservis bedelim belli olsun ben başka gezegen'e gideceem!**
- hızlı yaşa genç öl işlevin yakışıklı olsun!
- **her koyun kendisine bir köprüde keçidir!**
- kaderini değiştir de gel!
- **aysberklerle elleşmeyin!**
- sündürdüler ömrümüzü bu hayata sığıştırmak için!
- **sanatçı alanında ışığı ilk hissedendir, çünkü genellikle akşamdan kalmadır!**
- anılar yaşlılıkta anlatılır! çünkü şahitlerin çoğu ölür!
- **vatandaş değil de birer acentayız sanki!**
- sit alanı ilan edin beni!
- **zamanın ereksiyon hâli olsa olsa bu hayat, zaman ömrümüz'le mi boşalıyor!**

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SAMİ BEY

SEN BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYON MU HA?! BİLİYON MU?!

Parampa

LAVUK ÇİFTLİĞİ

SALAKLAR TAVUK ÇİFTLİĞİNİ YANLIŞ YAZMIŞLAR... DUR İÇERİ BİR BAKİİM. HEE HEE HEE..!

ONDAN SONRA MANİTAYI O BİÇİM YALADIM ABİCİM YAA..!

ÇOK İYİ AABİİ YAA..! BEN DE DOĞAN GÖRÜNÜMLÜ ŞAHİN YAPTIM KENDİME..!

BU KONUYU İRDELEMEK LAZIM ARKADAŞIM..!

EY OĞUL, HİÇLİĞİN VAR OLMASI, HAYATIN ANLAMI KONUSUNDA BİR İPUCUDUR!..

EY DEDE, HİÇLİĞİN VAR OLMASI, HAYATIN ANLAMI KONUSUNDA BİR İPUCUDUR... HE HEE HEE... VAY BE RÜYALARIN TERSİNE ÇIKTIĞI DOĞRUYMUŞ!..

LOMBAK 2'NİN 7. BASKISI

KİTAPÇILARDA VE GAZETE BAYİLERİNDE

DİLEYİN BENDEN BİRBUÇUKAR ŞEY!..

ŞEYY ÇAMAŞIRLARI YAKTIM KOCACIM... DIŞARDA ŞEYDELİM Mİ?..

PÜÜ ALLAH BELANI VERSİN SALAK..! HEM DIŞARDA NE EDECEK MİŞİZ Kİ?..

lombak@laman.com.tr

Akşamsetası

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

Gönül Adamı

Güneri Coğulu

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Kocaeli Maşukiye Armut festivali 3 gün Armut pis ağzıma düş yok kardeşim.. Kaldır kıçını ve Maşukiye'de armut meyvesinin gönüllü neferi olacaksın inanmıyosun yaaa

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kraman.com.tr

GÖÖÖ...HÖÖ...ÖÖTT..!
GÖÖ...ÖÖÖ...TTT..!

HAYIR!.. İHİİHİİİHİİİHİİ..!
İHİHİİ DE YAVRUM...İHHİ,İİİİ..!

ANANIN YOK...ANANIN YOK ULAN..! SADECE MUU, MÖÖÖ..!

BURADA HAYVANLARI TERBİYE EDERİZ BİZ...KENDİ ORJİNAL SESLERİYLE ORTALIĞA SALSAK OHOO...ÇOK REZİLLİK ÇIKAR ÇOK...

AANNAA.. NINAA...MUU ANNANIINA... MUU..!

ÇÜK ÇÜK GÜK...

BÜTÜN MENKULLER VE GAYRİMENKULLERİMİN YARISINI KARIMA BIRAKIYORUM... DİĞER YARISININ SEKİZDE BİRİ TEKRAR KARIMIN... KALAN KISMININ İSE EVLATLARIMIN ARASINDA EŞİT OLARAK BÖLÜŞTÜRÜLMESİNİ İSTİYORUM. VERASET VERGİSİ DE UNUTULMASIN...

EE... NE ANLADIM Kİ BEN BU VASİYETTEN... BUNLAR ZATEN MİRAS HUKUKUNA GÖRE BÖYLE PAYLAŞILIR..!

BAK...DONUMU ÇIKARMADAN ÖNCE, SON KEZ SORUYORUM...SENİN İÇİN BOY MU ÖNEMLİDİR, İŞLEV Mİ? HI?.

AMAAN...NE BİLİYİM, TAKTIN SEN DE HA?..ÇOK MU KÜÇÜK YOKSA... GÖSTER BAKİYİM...BU SAATTEN SONRA NE ÇIKARSA BAHTIMIZA ARTIK...

DIŞ HEKİMİ

DIŞARIII..!.. ÇIK DIŞARIII..!.. DIŞARDA BEKLE... DIŞARIII..!.

KAPISINDA DIŞ HEKİMİ YAZIYODU...İMLA HATASIDIR DİŞ YERİNE DIŞ YAZMIŞLARDIR DEDİK GİRDİK AMA, HERİF SAHİDEN DIŞ HEKİMİYMİŞ MEĞER..!

YANİ, PATRONUN AKRABASI OLABİLİR AMA, BU DA MANTIKSIZLIK...HER ADAM, HER İŞTE ÇALIŞMAZ Kİ?!

canbarslan @turk.net

Edirne Lala Paşa Hayvan ve Emtia Panayırı Ağustos'un ilk haftası.. Mevzuyu anlayamadık ama neyse bizden duyurması sizden yola koyulması..

Akşam Ofset

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

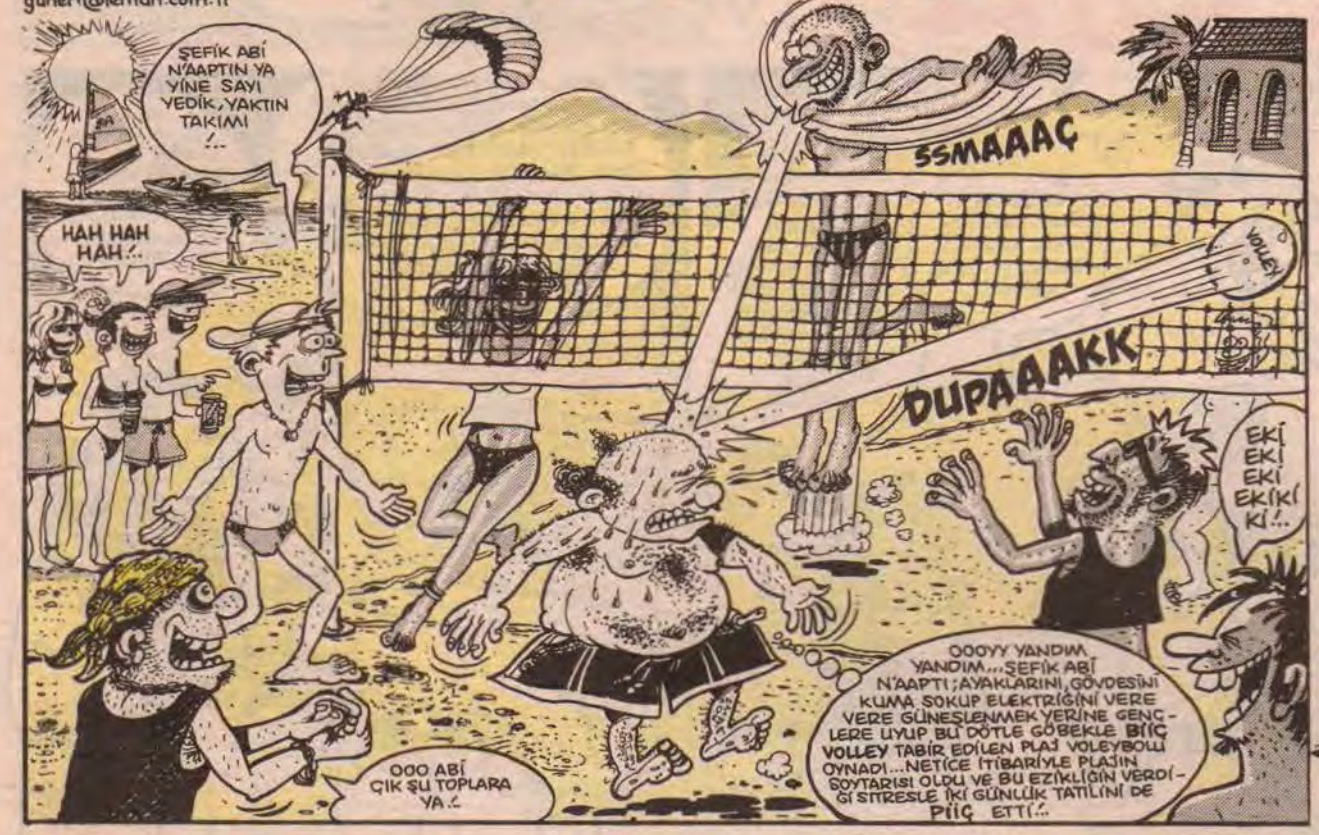

FİRAVUNUN LANETİ İKS LARÇ TÜM GAZETE BAYİLERİNDE

Dikkatle arayınız, genellikle en arka raflara tüm yayınlarn arkasına, gözden ırak bir yere koyuyorlar...

Çankırı Kızılırmak Kavun Festivali'ne gidile.. Cırcır olma ihtimaline karşı birkaç çift yedek don götürüle..

Daya daya kavun yiyile, bir miktarda bagaja konulup komşuya hediye getirile..

Akşam Ekstra

Dengeli Beslenme
kertem@leman.com.tr
KAAN ERTEM

SALAK ÖYKÜLER DİZİSİ

Madem uzun bir gecedir ömrüm, hayat olmayan neyse onu özlerim:

Dönemem bir daha o büyük yoksunluğa... Çünkü artık sadece o der
diriltir kanatlarımı... O büyük şehvet...

Dünyanın en çekici insanlarıdır yan yolda inenler... Bir de sevdasız k
larında ömürlerinden kendilerini düşenlerdir...

Karanlık bir güneştir güzellik. Mutluluk, o güzelliğin hemen ardında
lır... Hayatını bu aldanışa adayanlardır aşkın kollarına bilerek atılanlar...

Belki sırf bu yüzden yaşar bu insanlar. Mutluluğun ogüzelliğin hem
dında olduğunu sandıkları için... Onları anlarım... Yoksa, yoksa nasıl ta
mül edilebilir bu hayata, bu büyük yalnızlığa... Nasıl... Nasıl... Nasıl...

Bazen uyanıp kendimizden, gövdemize bakar şaşarız.. Siz yapar m
ellerime, ayaklarıma bakıp üzülürüm ben... Bazen aynada yüzümü ne
getirdiğimi düşünür, üzülürüm. Bir gözlerime, bir de içimde yıllardır o i
dan bu insana, o kalpten bu kalbe gezdirdiğim aşkıma bakar üzülürüm

Uçurumdur aşkın öbür yüzü... Korkarız derinliğinden. Korktukça yak
za bir yere düşeriz. Düştüğümüz yerden o parçalanmış yüzümüz görü

Birbirimizi sevdikçe, inandıkça, bağlandıkca büyür uçurumlar... Birb
ze giderayak armağan ettiğimiz tek şeydir onlar... Hayattan tiksinip birb
ze sarıldıkça büyür, derinleşir o uçurumlar...

O uçurumlar ki başında durur, o korkunç yalnızlıkta birbirimizi bekl
Arkımızda bir üçüncü göz hayal ederek birbirimizi bekleriz... Gelecek g
cesi, para, güç, saygınlık, ün, çevre... Hiçbiri yetmez, bu korkunç yo
luktan kurtulmak için; bir de aşk isteriz...

Arkımızda üşüyen üçüncü bir gözle doyasıya aşk isteriz... Parçala
yüzümüze sarılıp kimsesiz bir gecede doyasıya, katıla katıla ağlamak ist

Herşeyi elde ettikten sonra ama... Herşeyin sonuna geldikten sonra
çümseyerek, yargılayarak, yoksayarak geliriz kalbimizin sonuna... Tik
güniz bu hayatta bir yerlere gelme adına, kıyarız benliğimize...

Üç kuruşluk hesaplarda; basit, faydacı ilişkilerde, biraz daha rahat
yabilmek için yaptığımız çıkarcı alışverişlerde kıyarız benliğimize...

Oysa nasıl da güveniriz kendimize... **Olsun, deriz içimizden, olsun i
dayım herşeyi'n, birgün bunların da sonu gelecek, ben biliyorum ke
ve saklıyorum o en sat yanımı yaşadığım bu herşeyden, ne yaşasa
ne kadar kirlense de benliğim tutkuyla saklıyorum, saklıyorum o e
rindeki gizli özlemimi...**

Oysa hiç, ama hiç öyle değil... Bakın, kimse kimseyi dinlemiyor...
ne kadar yorgun nezaket, bakın herkes biran önce kalbinin evine dönm
tiyor artık... Tarumar etiği kalbinin evine... Yıllarca yazık ettiği kalbini
ne... Buyüzden artık çok kimsenin evi yok... Bu yüzden yıllardır evleri
den gürültüsü caddelergeçiyor, bu yüzden yıllardır evlerin içinden kirl
veçiğlik çığlığa benlikler, gözleri bağlı arzular geçiyor...

Evlerin içinde alev alev yanıyor hayatlar, yanıyor umutsuzca kirl
benlikler... İnsanlar akşamları bu alev alev yanan hayatlarını seyretme
diyorlar... Kimisine ağır geliyor bu kirli, bu amansız yangın... İşte onla
kirlettikleri benliklerine rağmen dışarda kalıp kendilerine yıllardır verdikl
zü tutmak istiyorlar... Hemen o anda, bir anda, ellerini uzattıklarında
nup ele geçirebilecekleri bir aşk istiyorlar...

Oysa bilmiyorlar, onların aşk dedikleri donmuş, oradakallakalmış,

Kırık Işıklebi

SUAT ÖZKAN

AYNI KONUYLA İLGİLİ İKİ ADET DEDE KARİKATÜRÜ...

kirikleblebi@laman.com.tr

Ömründen Düştün Kendini...

Oysa ölü bir güzellik değildim ben, hemen ulaşılabilen bir mutluluk hiç değildim... Acıydım, hüzündüm, kendimle kıyasıya kavgaydım...

Beklemedim değil, bekledim; bekledim köpekler gibi, beni böyle sevecek birini, o korkunç arayışlarda, o korkunç boşluklarımda... Beni ben bile tanıyamazken, beni anlayan, tanıyan birini bekledim, beklemedim değil... Ama sonunda herkesin en uzağı ben olurdum... Kendine en uzak ben...

Keşke ilk sevdikleri gibi kalsalar... Keşke beni ilk sevdikleri günlerdeki gibi tabulara, kurallara, başkaldırmaya hazır olsalar...

Hep beni sevdiklerinde olduğu gibi çoğunluğun doğru bulduğu ve saydığı herşeye başkaldırsalar... Keşke sevgim her zaman onları durmaksızın uçursa... Benden aldıkları umutla en yasak şeyleri yaşamaya ömürleri boyunca hazır olsalar... Oysa bana ellerini uzattıkları yerde güzelliğin ardında koşulsuz ve uçsuz bucaksız bir mutluluk bulacaklarını sanırlar...

Gördüm, bana uzanan ellerin yalancıktan kavrulduğunu, gördüm...

Çünkü beni sevmelerine izin verdiğim günlerde dünyanın en ahlaksız, en kuralsız insanları olüverirlerdi birden... Bende sandıkları güzelliğin, beni ele geçirdiklerinde sahip olacaklarından mutluluğun benden bile çok uzakta olduğunu anladıkları an birden dünyanın en ahlakçı insanları kesiliverirlerdi...

Herşeylerini vermeye hazırdılar, ama değişmekten ölesiye korkuyorlardı... Onca şey yaşanırdı, ama içlerinde hiçbir şey değişmeden biterdi yolculuğumuz... Hiç gidilmemişcesine biterdi...

Benimle birlikte yola çıkmak isteyenler birden umutlarını yitirip kendilerinden değil, benden korkmaya, **yazık sana,** demeye başlarlardı... **Boş yere harcıyorsun hayatını... Sen daha iyi şeylere layıksın,** derlerdi.. Bana bunları dedikten sonra eskisinden daha issız, daha zavallı hayatlarına geri dönerlerdi. **Bana boş yere harcıyorsun hayatını** dediklerinde, onların yaşadıkları hayatın ne kadar acımasız ve can sıkıcı olduğunu düşünürdüm hep... Öyle yalnızdım ki onların hayatını düşündükçe kendi hayatımı yüceltirdim...

Çünkü neyi özlersem özleyeyim, nereye gidersem gideyim, özlediğim herşeyi, gittiğim heryeri biraz da onlara borçluydum...

Oysa ben gittiğim yerde kendime sarıldığım kadar onlara da sarılırdım... Hem kaç kişi kaldı bu hayatta sevdasız kalınca ömründen kendini düşenler...

Hem ben neyi özlersem özleyeyim; **uzun, çok uzun bir geceydi ömrüm..**

Yalnızlıktan delice korkardım, ama kendimi en çok ayrılıklarda tanırdım...

Ne kadar çoksa terkedenim, o kadar güzeldi vardığım heryer...

cezmierksan.com.tr. Cezmi Ersöz

mayan bir güzellik aslında... Öyle kirlenmişler ki, kirlenirken öyle yorulmuşlar ki, yorulurken öyle kopmuşlar ki hayattan, ancak ölü tanrıçalara bağlanabiliyorlar, ölü tanrılara...

Yaşamasızlıktan kaskatı kesilmiş ölü güzelliklere bağlanıyorlar... Ölü güzelliklerden hiçbir ses gelmeyince, bir süre susup bekliyor.

.Sonra, biraz daha inatçıları hiçbirşeye kapılmayıp yan yolda inenlere ıt kesiliyorlar.. Bir resme yıllarca balıp ağlayanlara...

ense güzel filan değildim... Sadece yan yolda inmiştim... Delice açken tiğe ve umutsuzluğumdan kayıtsızgörünüyordum herşeye... Sadece lu beni çekici kılan... Oysa yüreğimi yiyerek gelmiştim o denin kayıtsız-Durmadan...

elki de bu yüzden bende olmasını çok istediğim şeyi gördüler bende... ulduğun ardındaki güzelliği, güzelliğin ardındaki mutluluğu... Öylesine yam ki onlara, ellerini uzattıklarında mutluluğa; mutluluğa ulaştıklarında heardındaki o yıllardır özledikleri güzelliğe sahip olacaklarını sanıyortardı. aklayacak çok şeyim yoktu... Neysem oydum... Öylesine susamışlardı ayatıma adım atar atmaz bütün sırlarını savuruverdiler... Hepsi bu muyiye bekledim... Hepsi buymuş...

ylesine susamışlardı ki kendilerinin olmayan bir şeye, bugüne dek ne nışlarsa hayallerinin tersine hepsini birçırpıda anlattılar... Bu güne dek ne mışlarsa gelip benim avuçlarıma koydular... Hepsi buymuş...

rılar da benim gibi sekten bıkmış, ölesiye aşk arıyorlarmış...

adece saf bir dokunuşun erdemini yıllarca taşıyabilirlermiş...

irlenen benlikleri bir tek benim aşkımda temize çekebilirlermiş...

en özledikleri herşeyin s n umuduymuşum... Öylesine özlemişler ki beende ki aşkı, haketmişler hemen ardımda duran mutluluğu... Biraz izin em, biraz direnmesem, karşı çıkmasam onu yakalayacaklarmış... Oysa m de kirleniyordu benliğim onlar gibi... Ben de basit ilişkileri giiyordum; acı, sıradan ilişkilere... Ben de onlar gibi susuzdum kirlenmeyen herşe- Bu yüzden kaçıyordum kendimden...

u yüzden durmadan değişiyordum...

u gün böyle, yarın bir başkaydım. Hem bu hayatta yaşıyor, hem aşkı anum. Benliğim kirlendikçe arbıyordu susuzluğum. Herşeyimi kabullendiler, eyime bağlandılar, ama o sonsuz susuzluğumu görmezlikten geldiler.

paramparça, o kirlenmiş sevgilerini herşeye yetersandılar... Oysa anlar diye çok çaba sarfettim, ama anlamadılar... Onlar beni ölü bir güzellik ılar... Ölü mutluluk, ölü tanrı... Uzanıp güzeliğin ardından hemen alıveklerî bir mutluluk sandılar beni...

* **Şiir Odası.** Temmuz sayısı çıktı!
* **Çamur Şiir Sayfası.** Yeni sayısı çıktı!
* **Yalıcu.** Mekan tutmaz kendine yürür. Zamansız. Yeni sayısı çıktı!
* **Melih Celal.** Ne Kadar Güzel Çocuklardık Biz. Gendaş Yayınları
* **Özcan Yalım.** Yaşadık mı? Şiir. Etki Yay.
* **Özcan Yalım.** Brezinta Öyküleri. Etki Yay.
* Burcum, Sinan Karataş, Esra Ulus (bana lütfen ulaş), Banu Ersöz, Fercan Kaya, Burcu Öner, Mehmet Zahit Ekinci, Gözde Karabacak, Murat Altınöz, Özlem Türkmen, Tuğba Uçar, Selda Şahin, Vecihe Özkan, Serdar Bağtır, Volkan, Alişan Tohumcu, Bahar Uğurdoğan, Nurgül Sevinç, Caf, Sebahattin Kurutaş, Özlem Yalçın, Adem Kepenekdoğlu, Gülçin Gürbüz, Güneş Topçu (beni Leman'dan arar mısın?), Gürkan Üzel, Duygu Aksaray, Özlem Fatma Orhan... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...
* Ferda Gök, Ayşa Özgültürk, Nihat Yılmaz, Veli Yeşil, Derya Aksüt, Ezgi, Fatih Özcan, Leyla Eser, Serpil Tavus, Alice, Evren İren, Birsen Güldoğan, Kemgogo, Tamer, Ergin Aydoğdu, Mutlu Ayman, Gamze Erkş, Ebru, Arda Göçman, Mine Hanboğlu, Devrim Mutlu, Ceng Milan, Bengü, Emver Hayta, Hüseyin Gülşah, Mesut Besevlek, Yücel Soy, Mazlum Akcı, Serkan Soy, Tuğba Şaftak, Şenol Oğuz, Özlem Cengiz, C.Cemile, Ayşegül Kesirli (Beni Leman'dan arar mısın?), İlkay, Ferda, Meral Karadağ, Alper, Gökay Baydak, Burcu, Mine Bahadır, Özlenen Tuncak, Özlem Saygı, Birsen Güldoğan, Targan, Kübra Arı, Cemil, Aslı K., Emrah Ulutaş, Iğdır Şekeı, Işıl Toker, Emel Sağlar, Selen, Kızılmik Atlet, Didem Aruk, Elçin Şancan (Beni Leman'dan arar mısın?), Orhan Kaya, Asmen, Ayşegül, Ezgi Cobain, Burak Yazıcı, Ömrüm Gülpınar... e-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

Ağustos ayı içinde Mengen Aşçılık ve Turizm Festivali mahalli kutlama günleri 2 gün Gidile ve Bolu'nun aşçılarının maharet ve dünyaca ünü yerinde görüle bedava yemek yenile...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

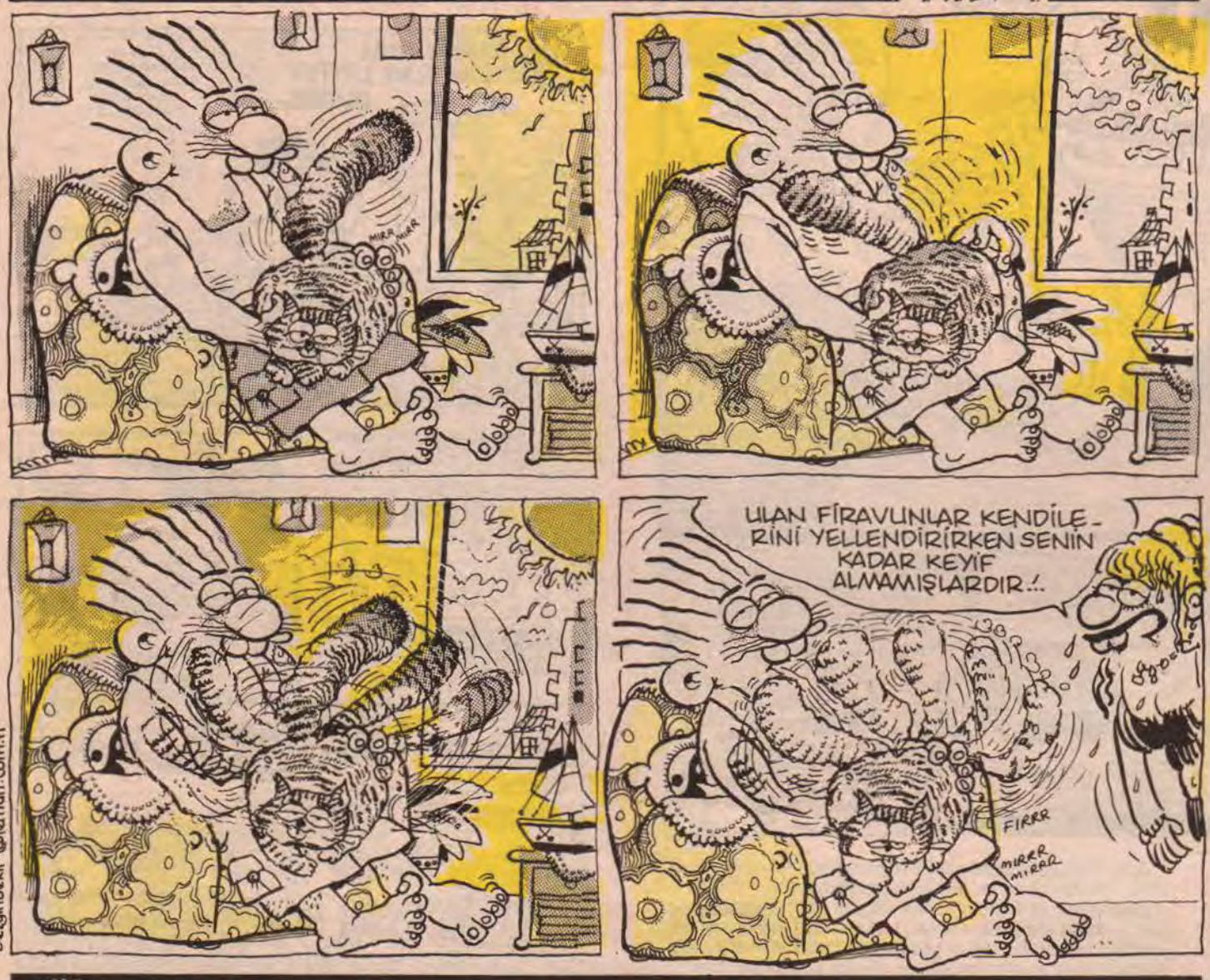

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Para yok, hizmet çok!

Tarımımız bitkisel hayata girdi!

Gerçi çiftçilerden önce işçiler, memurlar bitkisel hayata girmişlerdi.

Onları bitkisel hayattan kurtarmak için ücretlerde, taban fiyatlarda iyileştirmeler gerekiyor.

Ancak devlet "para yok ki onlara verelim" diyor.

Çalışanlara gelince para yok, ama silah harcamalarına gelince para çok.

Nitekim daha geçen hafta milyarlarca dolar ödenerek yeni saldırı helikopterleri alındı.

Yine trilyonlar ödenerek F tipi cezaevleri yapıldı.

Silah harcamaları, cezaevi yapımları gibi şeylere harcanan paraların onda biri çalışanlara verilse bitkisel hayattan kurtarılırlardı.

Ne var ki hükümetin işçiye, memura, çiftçiye bu parayı vermeyeceği belli.

Para vermiyor, ama hizmet veriyor!

Koş vatandaş koş, devletin hizmetlerinden sen de yararlan!

Ekmek bulamıyorsan kurşun ye!

İstersen hem kurşun hem cop ye!

Beş yıldızlı cezaevi hizmetlerinden yararlanmak için kendine F tipi cezaevlerinden bir oda ayırt!

Zaten bu silahlar senin ödediğin vergilerle alındığı, bu zindanlar senin ödediğin vergilerle yapıldığı için onlardan yararlanmak senin en doğal hakkın!

Hatta bir gün cezaevine girersen, buldozerlerle kolunun kopartılması gibi, üstün hizmetlerden de yararlanırsın!

Verdiğin vergilerin her kuruşu sana kurşun, cop, zindan olarak dönerse hiç şaşırma!

Ve hiç şaşırma onlarca yıldır ödediğin vergilerle yapılan devlet kuruluşlarının tamamı büyük patronlara verilince.

İşte son olarak devletin en temel kuruluşlarından POAŞ, derin medyanın patronuna verildi.

Pişmiş poAŞ'a su katma dediğini duyar gibiyim onun!

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

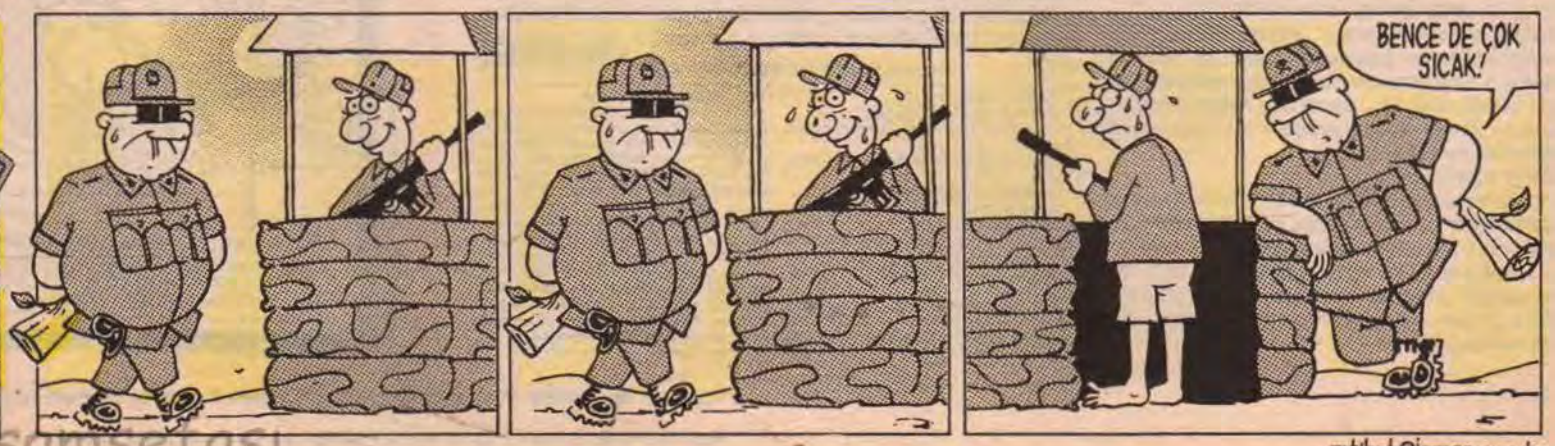

mtibet@leman.com.tr

Akşam Ofset

Sevişgenler

sana anlatmış mıydım feruduN, seninle evlenmeden önce beni bir kere babamlara ait fundalıklarda acayip zikmişlerdi.. şimdi öyle ziken pek yok..

issiz gucsuz aorajzlagimin baz istasyonu taktirdim sirtima.. iyi para veriyorlar

İhtiyatsız Adam

Yazan-Çizen: Kemal Arafat

MAYAN SALKIM

Konya Akşehir Ekonomik ve Kalkınma Bayramı inanmayan gitsin görsün kardeşim, Akşehir orda! Ayrıca Nasreddin Hoca da Akşehirli yani.. Ya tutarsa!..

Akşamsefası

İHTİYATSIZ ADAM

Yazan-Çizen: KEMAL AFACAN

...Kopter'den iple sarkıtılmış Mayan Salkım'ın alnına felle tutturulmuş rüzgar gülü... Döner ha döner laboratuvara varana kadar...

BEE!.
BAAR ASLANIM BAAR...
BEEE! BEEE! BEE!.

...Yerde gene mini vanti ile kontrol altına aldıkları mahluk getirilir laboratuvar kapısının önüne... Ve adamımız mini vantiyi çekiverir Mayan ile kapı arasından... Netice!.

GÜMBÜRGÜRRR!
AHHA AHHAH HAH KAH HAA!
DUBROVV!

MAYAN DUR!.
AA... ÖYLE Mİ DURUYORMUŞ?.
NE "A, ÖYLE Mİ DURUYORMUŞ" SALATALIK!.. NE BURANIN PİŞLİĞİ? BU YİYECEKLER, POKLAR?..

BEN PUROFESÖR VESİÇSKİ... BOHUM VESİÇSKİ... BU DA YARDIMCIM OELLA...

NE BU KUVÖZLER?. A, BURDA Bİ TANE DAHA MAYAN VAR... GÖZLER AÇIK... DURUYO İÇERDE...
İLKİ KAÇINCA BUNU YAPTIK... HIZLA GELİŞMEKTE, OLUŞUM YAKINDA TAMAMLANACAK!..
RRRR

BİR SALDIRI TİMİ OLUŞTURMA PROJESİ DAHİLİNDE ETKİNLİKLERİMİZİ SÜRDÜRMEKTEYİZ... İNSAN VE GERGEDAN DA DAHİL PEK ÇOK CANLININ...
ORP ORP ORP!
...KARIŞIMINDAN OLUŞMAKTADIRLAR AMA YALNIZCA ÜÇ AY YAŞARLAR...
ZBROV
ÖFF!

...BU VANTİLATÖR NEYE?.
BURASI SICAK OLUYOR... O, KUVÖZÜN ISISINI DÜŞÜK TUTMAYA YARIYOR... BELKİ SİZE İPTİDAİ GELMİŞTİR EMME AYNI ZAMANDA VAROLAN EN YÜKSEK TEKNOLOJİLEN ÇALIŞTIĞIMIZI DA EKLEMEK İSTERİM..

...PEKİ BU MAYAN OLUŞURKEN DE VAR MIYDI KUVÖZÜNÜN ÖNÜNDE VANTİLATÖR HEP BÖYLE?.
TABİİ.. NEDEN?.
MM... AH MAYAN, RAHİMDEKİ HUZUR...
SŞ!.

...Bİ SORU DA BEN SORSAN, İLGİMİ ÇELBETTİ.. ANLAMAYA SUSAMIŞIM... BU YARATIĞIN GÖVDESİNE BAĞLI KAFALAR DA NE BÖYLE? NİYE BÖYLE DAVRANIYOR?.
AH PUROFESÖR VESİÇSKİ, AH BENİM DALGIN PUROFESÖRÜM... ŞİMDİ ANLIYORUM BEN... SİZ YERKEN SALKIM SALKIM ÜZÜMLERİ BİR DAMLASI DAMLAMIŞ OLMALI ONUN KARIŞIMINA... MAHLUĞUMUZUN KURBANLARINA KARŞI TUTUMLU KENDİNİ ÜZÜM DE YAPMIŞ OLUYOR BÖYLECE...
OELLA... OELLA...
MUMMM
OVV!.
BRAVO OELLA...

...ARKADAŞIMIZ YEVGENİ'NİN KAFASI VAR, BİR KOPYA YAPABİLİR MİSİNİZ?.
YAPMAZ MIYIZ?. BEN YENİ SİSTEM GELİŞTİRDİM, ALTI SAATTE TESLİM EDERİM ARKADAŞINIZIN BÜTÜNÜNÜ...
ALÂ!. BAŞLA!.
DERHAL! VERİN KAFAYI...
NAHA!.

...ALTI SAAT SONRA...
YEVGENİ!.. AMA BU BEBE?.
SİZİ TEMİN EDERİM BÜYÜYÜNCE ARKADAŞINIZIN TIPKISI OLACAKTIR...
INNN!. INNN!..
...AMA GENE DE YEVGENİ OLMAYACAKTIR... O ÖLDÜ... BU BAŞKA BİR CANLI...
GAA... GGAA!. INN?!
BEE!.

...Ve hemen yol verir bunlar Mayan'a son bir kez daha... İrtihaa edişi pek gür... Ne purofesör kalır, ne Oella, ne laboratuvar, ne de diğer Mayan... Kalan son bir ayını da geçirmesi için, kafaları temizleyip onu civardaki bir su değirmenine bırakırlar... Huzurludur Mayan...
Yevgeni'nin kulonunun geleceğini finanse işini de kesili Adam rahatlıkla üstlenmiştir...

Bitti.

feyhan@laman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

ÇIK ÇIK ÇIK.. ÇOK KARIŞIK MIŞ SABRİYE... BEN DE SADECE DELİK GİBİ BİŞEY SANIYODUM... HEY CENABÜL RABBİL ALEMİN!
İYİ BAK GÜNDÜZ GÖZÜYLEN... İNSAN ON YEDİ YILDIR GİRDİSİ YERİ MERAK EDİP TE BİR KERE BAKMAZ MI HAYRİ!.

ALLAHIM BU ADAM KİM?.. BU SÜNEPE SÜMSÜK DONLU ŞARKAN ADAM MI BENİM SEVDALANDIĞIM ADAM?!
YAV CEMİLE İNSAN AKLIDIR HERŞEY DÜŞÜNÜR AMA SESLİ DÜŞÜNME YAV..!. SESLİ DÜŞÜNMEE!

HANİ YEMEK NEREDE KALDI LAAAN!..

NE DEMEK BU GECE CANIM İSTEMİYO!.
DOMAL!.. DOMAAL!.

OLAMAAZ!.. BEN SANA SAÇLARINDAN HÜKMEDİYORDUM, RUKİYE... NETÇEM ŞİMDİ BEN!.. SANA NASIL HÜKMEDİCEM!..

Eskipazar'da Müzik ve Yağlıgüreş Festivali.. Bu haftaiçi gidilebilir kispetini kap git.. Ya da orda kirala..

Akşam Ofset

Dublör

NİHAT GENÇ

Mandalann yayılma sahası, sütü, verimi, dağılımı, derisi, coğrafyası üzerine 1930'lu yıllarda yazılmış yüzelli sayfalık bir metni okuduktan sonra aklımda kalan şu cümle: "Mandalann iyi iş görebilmesi için zaman zaman suya girmesi veya hiç olmazsa bir bataklıkta yatması lazımdır!"

Mandalar ağır iş görür, ama iki, üç sığıra bedel. Köselesi gayet sağlam. Ağır yük arabalannı çekmekte eski çağların tırlan gibi. Basit bir köylü, tarihin ilk çağlarından beri bilir, hayvanı fazla yormaz, su kenarına bırakır, yayılsın, sereserpe güneşlensin. Günümüzde ise, milyonlarca istatistik, anket, bilgisayar, bilimadamı kafa yorar, yine de, Ankara'da milyonlarca manda birgün uzanabilecekleri bir su kıyısı bulamaz. Anayasal haklar değil de, eski cemaatin "aksakalları" olsaydı, içleri yanar, hüzünlenir, mandaları elbirliğiyle suya götürürdü. Gel gör ki, modern toplumda aksakallar yok, anayasayı dinleyen de yok. Milli Güvenlik Kurulu.. Onlar da bizim aksakallanmız, köyümüzü düşmanlardan koruyorlar, her yıl hangi tehditlerle sarılı olduğumuzu açıklıyorlar. Bizler de köyümüze aman birşey olmasın yeter, suyu batsın, yayılması batsın diyoruz.

Ankara tiftiğinden elde edilen dünyaca ünlü Ankara softu, 1930'lu yıllara kadar çok önemli bir ticari zenginliğimizdi. Önce Afrika'ya, sonra Amerika'ya gönderildi, ticaretinde, üretimde bizi geçtiler.. Ancak yapılan araştırmalar tiftik kılının inceliği, parlaklığı ve yumuşaklığının muhteşem kalitesi Ankara yöresinin havasıyla ilgili olduğunu ortaya koydu. Çünkü bu havalide kedi ve köpeklerin de beyaz kıllarında bu eşsiz parlaklık, incelik görülüyor. Zihnimi de bu meşgul ediyor. Acaba insanlar yaşlanıp, beyazlaşan sakallannda da aynı incelik, yumuşaklık, parlaklık elde edilebilir mi? Ankara emekli subay, memur kenti, üstelik laik. Kim beyaz sakal bırakmaya cesaret edebilir. Bu milli ve tarihi hazinemizin test edilebileceğimiz emekli bir albay, general çıkmayacak. Aksakallı dedemizin bembeyaz, yumuşacık sakallarına dokunuversek, parlak, incefikri öğütlerini dinleyebilsek. Dünyaca ünlü Ankara softu, tarihe karıştı, çünkü ne tiftik kaldı, ne beyaz tüylü kedi, köpek... Beyaz sakallı bir tek Ankaralı bulamayacağız.

Fethullah hoca sakal bırakmıyor ama, "beyaz sakallı" gibi, ideolojik softluk, hoşgörülü, incelikli davranıyor. Bakın, Ankara'ya en yakın su kenarı Abant Gölü. Tüm mandalarımızı her yıl Abant toplantılarına davet ediyor, koşa koşa gidip, sereserpe uzanıp yayılıyorlar. Bir yıl şöyle oluyor tartışma: "İslam kelimesi demokrasinin önüne gelmeli, hır-gür, tatlıya bağlanıyor". İkinci yıl şöyle: "Hayır önce demokrasi kelimesi gelmeli, hır-gür, tatlıya bağlanıyor". Büyük hararetli, bilimsel, felsefi, kocaman laflarla dolu tartışma üçüncü yıl şöyle oluyor: "Kültür" kelimesi de girsin, İslam kültürdür, demokrasi de kültür, hır-gür..." Koca koca aydınlar demokrasiyi hala oylama sanıyor!

Oysa gerçek şu: Abant su kenarıdır. Mandaların hoşuna gider. Toplantı, kalkınma, ilerleme, sivil tartışma cilası. Oraya katılan yazarlardan bir tek tanesi şu sendikanın toplantısına katıldım, şu mitingdeydim, şu makaleyi yazdım diyemez, tanıyorum onları. Mandalar götlerini keyifle su kenarına atmasın, manda ailesiyle ilişkilerini kesiveriyor. Toplantılarından bir tek tanesinde neden, bu ülke aç, yoksul, gelir dağılımı gibi bir cümle yazılmaz. Aynı şey, muhalif olduktan Milli Güvenlik Kurulu için de geçerli, bir güncük "açlık", "yoksulluk" kelimesi üzerine bir 'tehdit' kararı alınmaz. Bir yüzyıl böyle geçti.

Yaşlı mandaların etleri daima sert ve kaba, koyu renklidir. Yumuşamaları için yüzlerce yıl daha su kenarına götürülmeleri gerekiyor. Birkaç toplantıyla yumuşaklık, parlaklık elde etmek mümkün değil. Ne diyelim bu mandalara, köylümüz gibi konuşalım: "Eşşekler düzüldükleri yerde otlarlar!"...

Anthony Quinn'in hayatını anlattığı "Tek Kişilik Tango" zevkle okuyacağınız tatlı, hafif, tanıdık, tam bir yaz kitabı. Gençliğimizin büyülü yıldızı meğer yahudileri tutuyor, Filistinliler'den iğreniyormuş. Bence "iletişimle" köyleşen evrenimizin en büyük sorunu bu, sevdiğimiz yıldızlar habire, düşmanlarımızı seviyor.

Tony'un yoksul bir çocukluğu var, çöp topluyorlar, meyve bahçelerinde gündelikçi gibi yıllarca çalışıyorlar. Evleri-yurtları yok. Hayatlarının uzun bir bölümü Zapata devrimine katılan babasını aramakla geçiyor. Ondört yaşında babası ölüyor, annesi başkasıyla evleniyor, kardeşlerini alıp, bakımını üstleniyor. Tony'nin babası hayvan balıcılığı yapıyor. Tony, babasının ölümüyle kiliseye katılıp vaazcı oluyor, sonra boksör.. Bugünlerde ise hayatını resim yaparak doldurmuyor. Bir ömrü kadınlara düşkünlükle geçti, kitabı güzelleştiren de kadınlardan kurtulamadığı bu sahneler, her sette ilk işi önce bir kadın bulmak. "Genç bir yıldız adayı kız yoksa ya da makyajcı bir kızla işi pişirmemişsem, her zaman orta halli hanımlardan birini yatağıma alabilirdim, övünmek için değil, her önüne gelenle yatmak çok kötü, ama ne var ki, gerçek bu..."

İspanya'da "The Magnificent Matador" filminin setinde de sosyete bir hanım bulur kendine, hayatının en büyük macerası soluk soluğa bir arabada gerçekleşir. Üzerinde konuşacağım bu nefis parçayı izleyelim:

"Boğa güreşinin en can alıcı sahnesinin hazırlıklarıyla meşgul oluyordum. Bu yabanıl yaratıklardan hiçbirine gerçek bir hamlede bulunmuş değildim. Ancak filmde, konuya yaraşır biçimde sahici bir ring gösterisi istiyorduk. Bu yüzden, kalabalık stadyumda çokça çekim yapılabilmesi için ben boğaları kandırmaya çalışırken metrelerce film harcanması gerekiyor. Doğal olarak benim yerime dublör olarak bir sığır çobanı, deneyimli bir boğa güreşçisinden oluşan ikili bulunacak.

"Sonunda sahnenin çekileceği gün geldi çattı. Film yapımcıları kentin her tarafına reklam afişleri yapıştırdı. Ünlü boğa güreşçilerinin isimleri de vardı. Halk gösteriyi baştan sona oturarak izleyecek, bedava yemek verilecek. Koltukların tamamen dolması için yirmibeş bin kişiye (figürana) ihtiyaç var. Sanki büyük bir armağan sunmuşuz gibi, stadyum girişlerini sel gibi insan doldurmaya başladı.

"Orada tanıştığım sosyetik sevgilime ve kırk yakın arkadaşına da ön sırada yer ayırdım. Mantilla dedikleri eşarbımı yerleştirdim. Hazırdım. Kapılar açıldı. Rolünü üstlendiğim gözalıcı giysiler içinde kasıla kasıla matador olarak ringe doğru yürüdüm.

"Rol gereği mantilamı ön sıralarda oturmakta olan sevgilime sundum. Adet olduğu üzre, hazırlanmak için gözden kayboldum...

"Orada kimse görmeden, benimle aynı biçimde giyinmiş Ranchero'yla çabucak yer değiştirdim. Ranchero ringe girerek boğayı dövüşe çağırdı. Bunun üzerine kalabalık, koro halinde bağırıp-çağırarak onunla alay etmeye başladı.

"Ranchero'nun ben olmadığımı hemen anladılar. Bu değiş-tokuş işini hiç beğenmediler. Onların gözünde bir korkaktım. Benim sadece bir sinema oyuncusu olduğumu, rol yaptığımı düşündüklerini sanıyordum, aldanmışım.

"Kalabalık deliye döndü. Herkes ikram için verilen firmanın yemek kutularıyla meyvelerin yanısıra ellerine geçen herşeyi ringe fırlatmaya başladı. 'Uian orospu çocuğu Tony, seni annen kimden peydahladı.' Utancımdan yerin dibine geçtim...

"Yönetmen: "Film elden gidiyor, bu serseri kalabalığa engel olmak kolay değil.

"Kalabalık: 'Baban sana hiç mi taşak bırakmadı ha...' Tanrım hepimiz rezil olmuştuk.

Ünlü bir matador olan Ordonez yanıma geldi: "Eğer boğayla dövüşmezsen bunlar seni linç eder. Sen hemen ortaya çıkıp boğayla karşılaşmalısın!

"Sen aklını mı kaçırdın' dedim, 'Ben bir sinema oyuncusuyum, ben boğa güreşçisi değilim..', Ordonez'e: 'boğanın yerine bir inek bulabilirlerse ancak o zaman birşeyler yapabileceğimi söyledim...

Ordonez: 'Gereken tek şey birkaç hamle yap-

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

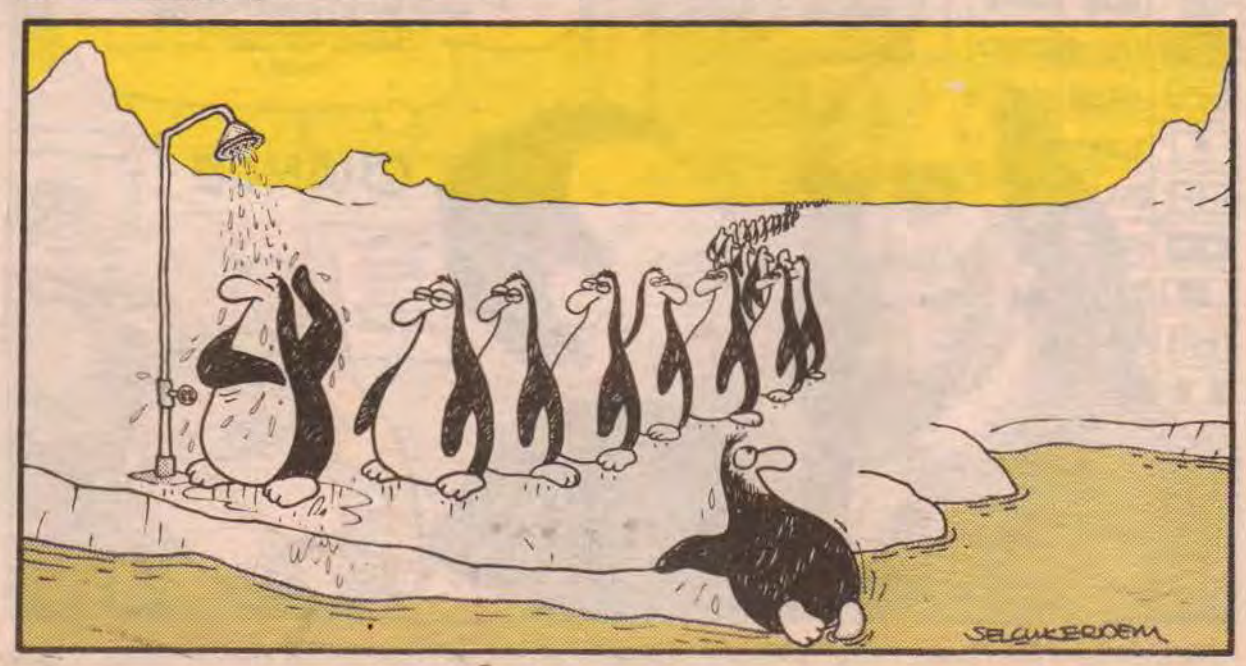

Aksamsel.ast

Kahramanmaraş Kırmızıbiber, Dondurma, Tarhana ve Tekstil Şöleni.. Kısaca Kahramanmaraş Gıda ve Giyim Fuarı deselerdi bari, yok yok yani.. Her nevse gidiyor muyuz?

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

13. sayfadan devam

mak, onlann istediği senin taşaklı biri olduğu anlamak, o kadar...

"Hepsi bu mu?" dedim, 'hepsi bu!'...

"Kaderimde ne varsa diyerek ringe doğru yürüdüm. Kalabalıktan çıt çıkmıyor. K rü sürdürenler arasında benim sosyetik kız arkadaşım da var. "Meğer sen ödlek h fin tekiymişsin Tony, hem de aşağılık bir ödlek" diye bağırıyor.

"Stadyuma doğru şöyle bir baktım, vakit geldi diye düşündüm, ben artık sine oyuncusu değil, bir erkektim. Ya sağ kurtulacak ya da olecektim. Dizlerimin üzer çöktüm ve boğayla yüz yüze geldim. Birden karşıma dikildi. Başı yerde üzerime d ru geliyor, denetimden çıkmış bir tren gibi. O kadar hızla yanıma yaklaştı ki altına çıracaktım. Hiç abartmıyorum, ring tarihinin en heyecanlı hamlesiydi bu, bana bir olmadı. Daha önce buna benzer birşey yapmamıştım, daha coşturucu birşey dü nemezdim. Boğa gitti gitti, ringin öbür ucunda durdu. Peşerini boğaya doğru uzatın için matadorlar bağırıyordu. Ne yapacağımı söylemeleme gerek yok, ben bunu famda binlerce kez yinelemiştim. Boğaya şöyle bir baktım. Bütün o güç ve görke ne karşın gözleri inanılmaz üzgün bakıyordu. Bir an bana birşey söylemeye çalışa sandım. Büyük bir gürültüyle üzerime doğru yürüdü. Dünyam bir anda karardı, pel ni ona doğru uzattım, ardından da son anda geri çektim.

"İkinci hamle birincisinden daha heyecanlı oldu. Büyük bir alkış yükseldi, dizleri üzerine çöktüm. Matadorlar boğaya saldırarak ringin dışına çıkardılar. Ayaklarımın bine çiçekler atılmaya başlandı. Başta yenmden kımıldayamadım. Arkadaşlarım b ayağa kaldırdılar,, onların yardımıyla doğrulabildim. Daha sonra kalabalık beni om larda taşıdı.

Bu ne güç bu ne mutluluk, on tane Oscar kazanmaktan daha değerli.

Daha birkaç dakika öncesine kadar beni taşaklarımdan asmak isteyen bu insan nn gözünde şu anda bir kahramandım. Ben muhteşem bir matadordum. Hiç hata y mazdım.

O gece deliler gibi seviştim, o benim sosyetik kız arkadaşımla değil, gerçi beni ö çüklere boğarak boynuma asıldı, durdu, onu bir kenara ittim, o biçim bağırdıktan sonra katlanamazdım, yerine, arkadaşlarından birine el koydum..."

Quinn'in bu macerası, sanatçı-eser-kahraman-sahne-seyirci-halk kavramının, falarca birbirleriyle çatıştırılıp tartışılmasına yarayacak nefis, sıkı bir hikaye!

Veya şu sorularla çoğaltalım: Sanatçı kahraman olmak zorunda mı? Halkın ha line göre yazmak zorunda mı? Şov, gösteri, sahici olmak zorunda mı? Halktan sa çı, seyirciden sahne bağımsız mıdır? Yüzlerce defa sorulan çoğaltabiliriz?

Dramatik bir metin masaldan gerçeği ne denli kovarsa kovsun, halk, o masalın ne "gerçekliği" sokmak istiyor! İnanmak istiyor! Tarihin ilk gününden beri yazılı-sö masalların, sanat eserlerinin tüm çağların en etkili kasırgaları oluşu, bu yüzden! G çek gibi, inanmak istiyoruz.

Ancak, başka bir yerinden tarbşmak istiyorum. Halk, Quinn'in gerçek bir mata olmadığını biliyor, üstelik bunun bir film olduğunu da. Film de olsa, hiç değilse, bir cık sahicilik taşıması, bir korkağın matador rolünü oynamasını reddediyor.

Hiç kimse yazardan, sanatçıdan kahramanlık beklemez. Ancak, eserini yazıp, müyle kendini eserden bağımsız sayması da mümkün değil, çünkü eser, sanatçı coşkusu, heyecanı, ruhuyla halkın-kitlelerin beyninde, yüreğinde büyülü bir orta kurmuştur!

Modern yazarlar, sanatçılar, geleneksel ortaçağ kahramanlarını saf dışı bıraktı. mokrasi kültürü, iliskin, acının, bedelin bölüştürülmesi üzerine oturur. Bir tek kişi sırtına düşen devasa yükü, her sanatçı, yazar, toplumsal rolü olan herkes birazcık ü lenir, kahramanlığa şans tanımamak için!

Herkesin, mesleği, sanatçılığıyla, toplumsal rolüyle, ıstırabı, acıyı, riski, bedeli, çücük parçalara ayırıp bölüştürülmesinin adına, demokrasi denildi.

Bu yüzden, yazarın, sanatçının düşmanı, alt üst olmuş hukuktan, zorba devlet dipsiz gelir dağılımından çok, kahramanlık deneyen şiddet yanlısı militanlardır. Şa bireyler, toplumsal acıdan hissesine-rolüne düşen küçücük kahramanlıkların bede nini ödemekten kaçarsa, sessizleşirse... Bu sessiz geniş kitleler çok ağır kaldırılma cak bedelleri sokağa bırakır. İşte bugün gencecik çocuklar ya da küçük sendikalar, çücük partilerde mücadele veren gençler, sessizleşmiş kitlelerden, yazarlardan ö sine bıkmış, iğrenmiştir ki, bir nevi hepsinden-herşeyden intikam almak için, fazla la ses çıkartmak, meydanlarda harakiri yapmaya başlar. İzinsiz korsan gösteri'le canını ortaya atıp, bir slogan atıp içeri düşmüş en büyük mahkum kitlesi Türkiye" dir, çünkü, muazzam sessiz kitleler ülkemizdedir. Gözükara yiğit kahramanları ses lik kışkırtır.

Demokratik kültür, çatışmayı-cezayı sokaktan, beyaz kağıda, zindanlardan hu tartışmaları üzerine çekmek için, yazarlarını, bilimadamlarını devreye sokacak ya tanın önünü açar. Çünkü slogan atan genç, yoksuldur, açtır, hakkı yeniyordur, yani pına kadar haklıdır.

Hiçbirimiz matador değiliz. Hiçbirimiz Robinson gibi bir adada tek başına yaşa yoruz. Sesizleşerek, gençlerin 18 yıllık yükünü çoğaltan, onları sessizliğimizde kış tan, onu, deli, manyak, terörist bir karanlığın içine sokan, gencecik bedenini rantsa da çürüttüren bizleriz!

Tüm bu gençlere "oh olsun" diyen bir demokrasimiz var. Açlıktan, kıyıcı yoksul tan anneleri-babaları 35-45 yaşında hastalıklardan ölen milyonlarca gencin önüne çıp, "hoşgörü, hoşgörü, hoşgörü" diye bağıran bir demokrasimiz var! demokras de herkes haklını arayacağı için, demokrasi uçsuz-bucaksız çabşmalar rejimidir, zarlann-sanatçılann-bilimadamlarının rolü, çatışmayı sokaktan, zindandan, hukuk beyaz kağıt üzerine taşıyabilmeyi becerebilmektir!

Şimdi bunları Abant kıyısında Fethullah çobanın suya götürdüğü mandalara n anlatmalıyız.

Bunu, Piyanodaki Harika, İdil Biret'le anlatabiliriz. 1948'de meclisten "harika cuk" yasası çıkar, Suna Kan ve İdil Biret dünyaca ünlü hocalardan özel ders ala bugünün parasıyla devlet her ay 5-6 milyar para ödeyecektir. Bir milletvekili, "şu y sul halktan utanın, ayranımız yok içmeye..." demeye kalkar, vatan hainliğiyle suçla Yasayı savunan vekiller ise "İdil Biret'in Türk ırkının eşsiz yeteneğini ve Türk devrin inin gücünü tüm dünyaya göstermek için büyük bir fırsat, yüzyıllarda bir gelen bir hi" olduğunu söyleyecektir.

Anne-baba işini gücünü hepten bırakıp Paris'e yerleşir, Türkiye'den daha aşağı şamak olmaz deyip, devletin parasıyla iyi bir ev, sosyetik bir çevre ve Paris'in en hocaları tutulur, sonunda, dünyaca ünlü Wilhelm Kempf bulunur.

Son elli yılımızda Türk ırkının en çok sevindiği, övündüğü olayları sıralayalım. im'in haller madalyası, Galatasaray'ın UEFA şampiyonluğu, Kıbrıs Zaferi... Bir zam lar hepsinden önce, İdil Biret'in 11 yaşında Kempf'le birlikte verdiği konser, bu üze ıaklarında en çok gurur duyulan, yere göğe koyulmayan dünya çapında bir başarı

Dinleyin: "Bazı fevkalade resitaller müstesna, orkestralı konserlerde halkın sah ye oturtulması Paris'le görülmüş şey değildir. İşin dikkate değer bir tarafı da Kon vatuvar orkestrasının yüzyirmibeş yıllık tarihinde bir çocuğa eşlik ettiği vaki değil i Kapının önü insanla doluydu. Fakat biletler günlerce evvelinden satıldığı için yüzl insan esasen geri dönmüş. İdil'i tanıyan tanımayan herkes heyecan içindeydi"

Dinleyin: "Paris-Press gazetesinde ünlü eleştirmen... şöyle söze başlıyor: "Bi giyimi, buğday rengi ve tombul haliyle küçük İdil Biret bakışları ile de cana yakın bi olup sahnede metin adımlarla ilerledi. Çalışı sade ve sağlam, harika çocukların kendini beğendirmeye

Devamı 16. sayfada

5-7 Ağustos Elazığ Ağın Leblebi Şenliği kardeşiim.' Leblebinin gıda sektöründeki yeri ve önemini anlatan açılış konuşması, leblebi güzelinin seçimi, leblebi yeme ve leb demeden leblebiyi anlama yarışmaları, tuzlu leblebi tesislerini geziş, leblebi tozu hediye paketleri', kışlık leblebiyi alış ve dönüş..

L eM an MİZAH DERGİSİ

OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Güne Mutlulukla Başlamak

Her şey Leman'ın Almanya'ya gelmesiyle başladı. Soğuk ve yağışlı Almanya gecelerinde hep pencere önlerinde sigara içiyordum. Bir o kadar yalnız ve kırılgan. Kaf dağının arkasında unutulmuş bir insan ve milyonların arasında yapayalnızlığı yaşayan.

Kendi öz yurdundan ayrılan mülteci yürekleri ve duygulan iyi anlamak lazım. Zorunlu sürgünleri ve bir şehri gözyaşlanyla terketmeyi iyi bilmek lazım. Dostluğa ve sevgiye hasret kalmıştım o kendini çok uygar sayan insanların arasında. Diyebilirim ki, Leman'ın Almanya'ya gelmesi ve yazdığım mektubun Leman'da yayınlanması beni yeniden dünyaya bağladı.

Yaşama bağlandımsa, ne bileyim korkular ve kabuslar eskisi kadar bana misafir olamıyorsa belki de bu dost ve sıcak yürekli insanların yüzündendir. Diyebilirim ki, gerçek dostlarıma kavuştum. Güne dostlarımın mektuplarını okumakla başlıyorum. Buram buram sevda, özlem ve Anadolu kokuyorlar ve ben her gelen mektubu doyasıya kokluyorum, sırf ülke kokuyor diye. Zorunlu ayrılıklan yaşayanlar ancak bilir ne demek istediğimi. Yalnızlığımı paylaşan ve çılgınlığıma cevap olan Adil Atlan, Fatma Karakaya, Hakim Yavaş, Alper Yegit, Metin Aslan Volkan Koşar, Nilcan Çelepçikay, Sevgin Düzgün. Zergün Muhsini, Yılmaz Çaçan ve Dursun Güleç... Siz yaşamdan ümidini kesmiş b'rinsanı yeniden yaşama kavuşturdunuz. Bugün hayatı seviyorsam burda sizin ve Leman'ın rolü yadsınamaz. Dost gülüşleri ve dost yürekleri anlamak ne güzel. Umarım bir gün korkusuzca ve özgür bir ortamda bir araya gelir, Van Gölü kenarında ya da İshak Paşa Sarayı'nda amma ille de Diyarbakır'da sur diplerinde sıcak bir çay ve dolu dolu kahkahalar atmak dileğiyle

Bana gelen tüm mektuplar cevaplandırıldı. Umarım yerine ulaşmıştır. Tüm dostlara ve minik Lemancılar Rozerin, Şilan, Amed, Baran, Rengin, Nupiş ve Aram'ın gözlerinden öpüyorum. Dostlardan bana mektup göndermek isteyenler varsa, tüm dostlarının mektuplarına karşılık yazılacaktır. Anadolu ve Mezopotamya kokan yayla çiçeği kokuşlu mekluplarınızı bekliyorum.

Mehmet Zahit Ekinci
Altendorfer Str 298
45143 Essen/Almanya

Selam, Selam Diyorum Herkese;

Tibet'e, Sahra'ya, İspanya'ya. Dünyanın herhangi bir yerinde terlerini akın akın para babalarına taşıyanlara.

Kitapların o buğulu dünyasından çoktan çıktık. Ellerim kesiliyor hergün. Camlar yerlere düşüyor. El yazımla yazdım, okuyabilecek misiniz? Niçin niçin diyorum Nadide Sultan, Gebze-Harem minibüslerini anlat(a)mıyor. Beş senedir okuyorum Leman'ı, ben çok değiştim Leman da. Beş sene bekledim, söz hakkım vardır diye aldım kalemi.

Gözlerimizle gözleri nasıl görem'yoruz. Siz her hafta bağırıyorsunuz, birileri bağırıyor. Boş bir dağda dikenlere bağırsak bari yankısını alırız o da yok. Bok çuvalı gibi gidiyorlar-geliyorlar hergün. Nedir, ne diyorsun, ne var. 8:30 iş başı, 10:30 çay, 12:30-13:00 yemek 19:00 paydos var. Çıkınca aptallaşıyorlar. Koşa koşa kahvelere. sayısal lotoculara, veresiye bakkallara acı türkülere ve aile toplantılarına gidiyorlaaaaar, gidiyorlaraaar, gidin.

Bak, fabrikalarda adamlar tutulmuş işçilerin günde kaç kez tuvalete gittiğini sayıyor, mesleğe bakın! O kocaman zil ses'iyle başlıyor, bitmiyor. SİGARAAAAA! Hoooop bilader bu gün beş kez tuvalete gitmişsin. - Şeey her gün musakka çıkıyor da...

Sonra bu adamlar, kadınlar kente yayılıyorlar, namus cinayetleri, Fanatik gazetesi, vatan için ölüyorlar. Spartaküsün anasını ikiyim, bok yemiş. En çok dinlenen radyolarda ne güzel susturuyorlar. Konfeksiyon saati, asker saati, Afrikalı Ali, Memedin Gezegeni, Sevgi Çemberi, hepsi'ni ayn ayn susturuyorlar. Aloooo konfeksiyondan anyoruz. Günde 12 saat çalışıyoruz, 70 milyon maaş, yol yok, mesai yok, yemek yok, anamızı ikiyorlar, ne yapalım? - Çığlık atın. AAAAAAAAA

Size bir şarkı çalıyım susun ben mi yarattım, derdi ızdırabı ben mi yarattım. Her gün bir kral kölelerini böyle bağırtmıyor. Ne güzel, herşey harika, makina başındaki kızı günde 12 saat sevdiğine ağlattırmıyorlar, bir uzaylı gelse terkeden-terkedilenden başka bi bok olmadığını zannedecek. Sonra ezan okunuyor, teybi kapatın! Emir almaya uyuz oluyorum. Bir sürü iş değiştirdim, bu yığın rica etmesini ne zaman öğrenecek? Evde 'bizimkiler'i dinliyorum, umut pompalıyorlar, bir bok değişmiyor. Sömürü sürüyor, işçiler makina başlannda uyukluyor.

Bizim dediğimiz adamlar daha başka. Başbuğlara sevinen biri aydın olabilir mi, bıyık altından gülüyorlar, geçen hafta buraya yazmışlar. Bak güzel insan; ülkede seferberlik başlatalım, ne kadar İtalya portakalı, gravatı varsa toplayalım. Bir asır boyu yakalım, bu ateş sönmesin.. Ben acaip destekliyorum. Bunu gelecek nesiller de yaşasın. Bunu iletmeyen insanlık dışıdır, adi oğlu adidir. Hatta toplanıp İtalya'ya gidelim .ikelim analarını, görsünler Türk'ün gücünü.

Nasıl oluyor; sadece Timsah'ın .arrağına mı bakıyorsunuz. İnsanlar ne anlıyorlar.

Enson kurtarma, kurtanlma isteğine bağlıdır demişler. Slogan atıyoruz hergün nereye gidiyorlar?

Memed Harput

Merhaba;

Sevgili Lemancılar, artık bu çürümüşlüğe bir dur demenin zamanı geldi. İçine düştüğümüz bu bok çukurundan kurtulmanın zamanı geldi. Kesinlikle inkar edilemeyecek bir savaşın ortasında çocukların gülüşlerinin donup kaldığı ve her türlü insan haklan ihlallerinin yaşandığı bu ülkeyi değiştirmenin zamanı geldi. Eğitimi; islamileştirmeye, kapitalist sistemin çıkarları için kullanmaya, faşistleştirmeye, tek tipleştirmeye, eğitimi; uçuruma, uçurumun kenarına, yok oluşa sürükleyen bu sistemi kaldırmanın zamanı geldi. Madımakları, Üçokları, Emeçleri, Mumcuları insafsızca, vicdansızca unutturmaya çalışanlara karşı durmanın zamanı geldi. F tipi mezarlarla insanları yabancılaştırarak dayanışmayı, paylaşımı yok etmeye çalışanları reddetmenin zamanı geldi. Öğretmen istediler diye ufacık çocukları yargılayan sistemi değiştirmenin zamanı geldi.

Düşünmeyen, üretmeyen, etrafındaki olaylara duyarsız ve şiddeti benimsemiş insan tipini yaratmak varolan düzenin ihtiyacıdır. Bizler biz gençler düşüneceğiz; daha gerçekçi, daha bilimsel ve daha devrimci olmak için düşüneceğiz. Bizler ipleri kim nereye çekerse oraya sürüklenmeyeceğiz. İçerde ve dışarıda geleceğine ve kişiliğine sahip çıkanlar unutlarına sımsıkı sarılanlar F tipi işkenceyi reddedecektir.

Ankara'dan Devrim

Merhaba Dostlar

Tipik bir Lemankolik olmama rağmen ilk defa yazıyorum. Bu ilkin sebebi yine hepimizi ilgilendirdiğini düşündüğüm toplumsal bir konu.

Yıllardan beri herşeyi usulüne uygun olarak, kimseye zarar vermeden kendi geçimleri için, belediyede işgal vergisi vererek yaşamlarını sürdürmeye çalışan Taksim'deki çiçekçilere Beyoğlu Belediyesi yolu işgal ettikleri ve çevre düzenini bozdukları gerekçesi ile daha önceden tahsis ettikleri şemsiyeleri geri alarak en kısa sürede orayı terk etmelerini söylemiş. Tek meslekleri ve geçim kaynakları çiçek satmak olan, okuma yazma bilmeyen ve dedelerinden miras aldıkları bu işi zor koşullarda sürdürmeye çalışan bu insanlar ne yapabilirler? Geçenlerde Savaş Ay'ı tesadüfen Taksim'de görüp derdlerini anlatmışlar. Savaş Ay'da ertesi gün gelip çekim yapacağını ve bir şekilde kamuoyunu haberdar edeceğini söylemiş. Gidiş o gidiş, ne gelen var ne soran. (bu iş ekranda kukla kapışmaya benzemez, bari o insanlara ümit vermeseydi.)

Üstelik belediye memurları gelip bu insanlarla, şemsiyenizi'n olmaması daha iyi bedava bronzlaşıyorsunuz işte diye dalga geçiyorlarmış. Şahsen bu durum beni çok üzüyor ve duyarlı insanları eylemе davet ediyorum. Çiçekçiler bulunduklan yerden gitmek istemiyorlar ve bunun için imza kampanyası başlatıyorlar. Eğer oradan geçerken uğrayıp bir imza da siz atarsanız bu çaresiz insanlara çok büyük yardım etmiş olursunuz. "Çiçekçilerimize Dokunma" kampanyasına katılın," katılmayanları uyarın. Hiçbir şey kaybetmezsiniz.

Nazo

Merhaba

Öncelikle satılarına başlaıken tüm Leman çalışanları ve Leman yayın kurucularına çok selam ediyorum ve teşekkürlerimi iletiyorum. Çünkü bizi bu dört duvar arasında bile güldürmeyi başarıyorsunuz. Ben Nuri Çetin 13 seneye mahkum olan bir kader mahkumuyum ve şu an yatacak sadece 35 ayım kaldı. Ben Leman dergisini 1 yıla yakın bir zamandır düzenli olarak okumaya başladım. Ama size yazmak hiç aklıma gelmedi. Ve karar verdim siz Leman dergisi aracılığıyla kendime yeni dostlar edinmek istiyorum. Beni bu dört duvar arasında mektupsuz bırakmayıp mektup yazarsanız inanın çok mutlu olurum ve mektuplarınızı cevapsız bırakmam. Burdan tüm Leman okuyanlarına çok çok selam ediyorum. Leman çalışanlarına da bu mektubumu yayınlamanız için saygılarımı sunuyorum. Ben 22 yaşındayım.

Nuri Çetin
E Tipi Kapalı Cezaevi
B Blok Oda 8 Muğla

Zincirini Bırakmadan Nereye?

Bırakın insanları köpeklerin bile özgürlük mücadelesi verdiği bir yaşamdır bu. Tanrının ziklemediği bir memlekette bir köpek ve adına "eğitim" dedikleri ama köpeğin zerre kadar anlam yükleyemediği işkenceden ibaret bir tutsaklık zincir... Köpek bu zinci'rin en önemli halkası.

Bu anlamsızlığın limitini doldurduğu bir günde köpek bir yolla zincirini koparır ve kaçar, çok uzaklara, ama tasması boynunda. O sürekli kaçar ama gittiği hiçbir yer boynundaki tasmanın yükümlülüğünü unutturamaz ve nihayet çarenin kaçmaktan değil boynundaki o ağırlıktan geçtiğini anlar. Bundan sonraki mücadelesi bu yolda sürer gider.

Biz bu hikayeyle yumuşak dötlerini ordan oraya taşıyarak bir çözüm yolu arayan ama bezgin ruhlarını da yanlarında taşıdıklarını unutan insancıklara seslen'yoruz. Kapitalist alışveriş merkezleri, mağazalar zinciri bakımından altın çağını yaşarken, kafa niyetine taşıdıklan o yobaz, örümcekdenmiş boş kutulan sayesinde çağdaş yaşamda taş devrini aşamayan "KAYSERİ MİLLETİ" ile bizim mücadelemiz.

Amacımız; giydiğimiz kıyafetlerle, takdığımız derilerle, dinlediğimiz kasetlerle, okuduğumuz dergi ve kitaplarla farklılık yaratıp toplumdan sıyrılmak değil! Direnişlerimizin tek amacı (tasma misali) ruhlarımızı; enfunlaşmış yüreklere, bağnaz beyinlere bulaştırmadan, kendi doğrularınızla yaşatmak. Özgürlük adına verilen her türlü mücadeleye varız.

Hey millet! Dötünüzün örümcek bağlamasını mı bekliyorsunuz? Kendinize bir çizgi belirleyin. Ne bu çizginin gerisinde kalıp ruhunuzu insan azmanlarının eline teslim edin; ne de bu çizgiyi aşıp ruhunuzu orda burda sıfırlayın. Hayabınızda taviz vermeyeceğiniz ilklere ruhunuzu mutaka girdirin.

Biz bu kısır döngüye işte böyle başkaldınyoruz ve bir noktaya değinmeden edemiyoruz: Baba biz mükemmeliz ya!

Aybike-Didem

Selam Lemancılar;

Tüm dünya ülkelerinin geçmek zorunda olduğu tarih sahnelerinden en basit ve belki de en bize has olanından geçiyoruz sanıyorum ki.

Ortada halka hizmet etmek için adaylıklarını koyan bir takım demokrasi adamlarıyla(!) onları seçecek olan halk var. Ve bu insanlar seçildiklerinde efendi kesiliyorlar başımıza. Ulan kim bu adamlar ya? %99'u yalak, kişilikssiz doyumsuz insanlar. Veee ben ne yapabilirim diye düşünüyorum.

Yeterince eleştirip, haklı olduğumuza inanabiliyoruz. Ama dokunamıyoruz, alamıyorlar fikirlerimizi araya, bnmıyorlar bizi, umurlarında değiliz birilerinin, ulaşamıyoruz oraya?

Yine düşünüyorum. Türkiye'de işçi ve memurla, bir iki adamın yaptığı açlık grevleriyle, trafik yasasını değiştirmek için yürüyen bir babanın isyanlarını görebiliyoruz. Ne müthiş bir ayaklanma, ne etkili bir örgütlenme, helal olsun bize. Kendimizi bu kadar da ifade edebiliyoruz ya, yeter işte bize; diyorum ve susuyorum. Aslında cevap arıyorum. Ne yapabilirim? Henüz bir lise öğrencisiyken böyle bir mekanda ve zamanda, böyle insanlarla ne yapabilirim? Ancak kendimi kurtarabilirim sanırım. deliler gibi çalışıp geleceğimi kazanmam gerekecekse bunu da yapacağım. Ve ancak etkili olacağına inandığım zaman karşılığını alabileceğimde konuşacağım.

Biz gençler kim olduğunu bilmeden Che Guevera'nın resimlerini elimize alıp, zafer işaretleri yaparak özgürlük şarkıları söyleyince pek de işe yararmış hissediyoruz kendimizi. Aslında yapılan tek şey kurtuk kızlar ve jöleli erkekler neslini daha asi(!) bir karizmayla ayakta tutmak oluyor. Fakat ben bayağı bi eğleniyorum, aslını sorarsanız. Benden bu kadar.

Eda Ç.

L eM an T-SHIRTLE

RENKLER:		KOD:		BE
☐ Mor	☐ Açık Kahve	☐ LT1	☐ LT5	☐ S
☐ Ekru	☐ Koyu Yeşil	☐ LT2	☐ LT6	☐ M
☐ Lacivert	☐ Saks Mavisi	☐ LT3	☐ LT7	☐ L
☐ Fıstık Yeşili	☐ Bordo	☐ LT4	☐ LT8	☐ X

Adı: .....
Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
.....
.....
İl: .....
İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Şeralettin T-shirtlerinde fıstık yeşili hariç diğer renkleri bulunmaktadır. Diğer
lmizde ise yukarıda belirtilen renklerim hepsi mevcuttur. (Posta ücreti fiyata

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı
Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün
formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numa
Faksiayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Ha
telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

Sayı: 455.
29 Temmuz 2000
Cumartesi
HAFTADA BİR YAYINLANIR

● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay ARGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AMGÜN ● Can BAKŞILAN ● Bahadır BABUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ, ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLÜ ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Sveti ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mehmet TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUIŞIK ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel.: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 5267 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Sek Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. Lehler de yayınlanır.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, b ili, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

14. Sayfadan devam

Dublör

çalışmak meyilinden uzak, harikulade sayılacak kadar ciddi ve muvazeleli-dir. Çıkardığı sesler dolgun ve yuvarlak, mekanizmi çevik ve kalı kork yanı, müzik kalitesi ise mükemmeldir".. O anı Türk muşahitlerden biri sıfatiyle cumhuriyet gazetesinde 14 Şubat 1953 tarihinde anlatan Aydemir Batkan da ezcümle şunları yazıyor: "idil'de biraz evvelki afacanlıktan eser yok. Ciddiyetle küçük parmaklarını oğuşturarak şefe bakıyor. biz Türkler için elbet gurur ve heyecan duyulacak bir tablo. En titiz mümeyyizlerden daha müşkülpesent olan Paris halkının önünde ve Kempf gibi beynelminel üstadın yanında bizim İdil'imiz..."

"..Alkışlar, koyarmetler kopuyor. Kempf arka planda kalkarak hep İdil'i öne sürüyor. Hele pazar günü, alkışların en coşkun bir sırasında onu şefin yüksek yerine çıkarıyor, hem halka gösteriyor, hem alkışlıyor, "bravo" diye bağırışanlar susmak bilmiyor..."

Ne çok dinledik bu övgüleri, yüzlerce sayfa bitmiyor...

Bütün bu çabalara rağmen, ilk elli yıllık müzik devrimlerinden halka ulaşan üç beste var, ki, ikisi marş. Birincisi lüküs hayat, ikincisi onuncu yıl marşı, üçüncüsü "dağ başını duman almış" ki, apartmadır.

İdil Biret gerçekten mükemmel bir yetenek, Mozart'mış, Şopenmiş, onun gibi yorumlayıcısı yokmuş, tüm bunlar doğru, ödülleri, ününü hakediyor, doğru... Ancak, İdiller, Suna Kan'lar birer "yorumcu"...

Yorumcu, yani "gibici", Mozart gibi yapar, Yıldız Kenter de gibici, birinin verdiği oyunu oynar, Ajda Pekkan da öyle... Ülkemiz başkalarının eserlerini "yorumlayan" bu insanların yüzlercesini baştacı etti. "Gibicilik", sanatın, sanatçılığın, muhteşem, mükemmel, harika ünvanlarının ta kendisi oldu, sırf "gibici" yetiştirmek için tiyatro, müzik konservatuvarları açtık, aralarında tek bir "yaratıcı" yok, hepsi yorumcu-gibici... Kendi coşkuları, hüzünleri, acılarıyla varoluş arenasında kızgınlaşmış kaos, toplum, halk, açlık gibi kızgın boğaların ortasına atılmış tek bir eser sahibi, yetişmedi!

Gibicilik-yorumculukta benlik yoktur, çünkü başka sanatçının dublörlüğünü yaparsın, eser sizin değil, acısı, sevinci, coşkusu, hüznü, size ait değil, siz, başkasının benliğine sızmağa çalışırsınız, biraz hızlı, biraz yavaş çalarak, minicik renkler katabilirsiniz. Yorumculuk hakkı bu kadardır, Mozart'ın iki notasını beğenmedim, atıyorum, diyemezsin. Ya da, şimdi ben, Dostoyevski'nin romanını daktiloyla temize çekerek, o esere ne kadar sahiplenebilirim.

"Gibici" sanatçılarımız ülkemizin sabit yıldızları oluverdiler. Etliye, sütlüye karışmazlar, halkınış, acıymış, toplumsal alanmış, tenezzüllerine uğramadı. Televizyonlar, alkışlar, devlet, kültür bakanlığı, vakıflar, övgüler, davetler, ödüller, hepsi "gibici" sanatçıların hizmetinde ve hepsine devlet kesesinden övgü, halkın vergilerinden alkış!

Gibiciliğin bu denli bulaşıcı bir hastalık haline gelmesi, 1990 sonrası "resmileşmeye" başladı, açın gazetelerin bakın, yüzlerce gazete ekini sıkıca okuyun, TV programlarını izleyin, Abant toplantılarını takip edin, herhes "gibiciliğin" peşinde. Bir gibicilik modası, kendi duyguları heyecanları, nefretiyle halkın karşısına çıkmaya kimse cesaret etmiyor, ama "aydın gibi, yazar gibi, sanatçı gibi, sivil toplum gibi" oynamayı başarıyla beceriyorlar. Halkın ıstıraplarını bölüşmede, heyecanlarını, korkularını dillendirmede hiç yoklar. Halka dair bir coşkuyu dillendirmek yok, kendilerine dair küçücük bir his parçasından sözetmek hiç yok, çünkü gibicilikte "benlik" yok, Ne kendi coşkularından bir duygu, ne halkın, ruhundan bir melodi, ezgi.

Ve bu gibici sanatçılar için eleştiri mekanizması bitmeksizin, gına getirincesine hep şu cümlelerle doludur: "Mükemmeldi, harikaydı, olağanüstüydü, eşsizdi"... Bu eleştiri, onlara dokunulmazlık, sanat ötesi bir "imtiyaz" vermekle kalmaz, hepsinin beynini kireçleştirir. Hepsi sapasağlam birer narsist olur. Aslında bireysel korkulardan devlet imkanlarıyla kurtulup, mutlak duyarsız hale gelebilmelerinde bu eleştirinin hizmeti çok büyüktür. Bedenleri, bilgiden, duygudan koparılmış, sakatlanmışlardır. Sakatlıkları asla giderilemez ama bir ömür pohpohlama tedavisiyle sürekli ertelenir ruhsal krizleri...

Ve "herkes tarafından sevilmeyi" isteyen yalnız bu gibicilerde rastlanan bir hastalığa tutulurlar. Halkla ilişkileri efendi-köle ilişkisinden de ötededir, hastalıklarıyla boğuşan halk, çocuk-çocuğunun derdini bırakıp, her gün kapılarına kadar gidip, ayaklarına eğilecek, "muhteşemsin, harikasın" diye gösterilerini övmeye mecburdur. Üstelik tüm lüks yaşam ve imtiyazlarını bu halkın vergilerinden almıştır. İmtiyazlı duygusuzlar! İşte Abant toplantıları, işte medya yazarlarının göz diktiği yüksek makam burası! İmtiyazlı duygusuzlar. Dar kafalarına, bozuk beyinlerine, kılık kıyafet hastalıklarına, komplekslerine, koşkançlık ve hasetliklerinin derinliğine inmek mümkün değil. Yalıbılmış üstün kültüret konumlarını modern toplumdan çalmış, çırpmış devlet ya da Fethullah hocaların gayretleriyle, almış, israfın şatafatıyla tasarlanmışlardır!

Onların 'yıkılacak' bir kimlikleri hiç olmadı. Onlara karşı gelmenin, eleştirmenin de hiç anlamı kalmamıştır! Çünkü onlar "benliksizlik" gibi imkansız bir ucubeliği becermiş, "amaçsızlaşmışlardır"..

Boş, yankısız beyinleriyle halkın karşısında TV'lerde, güyalı, yanılı konuşmaktan da geri kalmazlar. Ne çok duyarız şu laflan: "Geçenlerde doğuda konser verdim, halk bizi seviyor, müziğimizi anlıyor, halk aslında sıcacık, bizi seviyor!"...

Geçtiğimiz hafta Yıldız Kenter, doğunun ücra bir kasabasında bir festivale katılmış, şeref konuğu olarak... Bir takım şair kalabalıkları kasabalarda şiir şölenleri düzenleyip, güya halka kanşıyorlar!

Orada olmak, orada konuşmak için, hangi bedeli ödediniz. O halka dair hangi küçük şakayı yaptınız. O halkın trajik ruhundan hangi küçücük, korkunç, sarsıcı, çaresiz hıçkınkları tanıyorsunuz. O halkın acımasızca savrulduğu hangi diplere indiniz. Sizin o uğursuz sıralanınıza hala katılanıyorlarsa, devletin ve kaymakamlığın zorlaması yüzünden!

Kardeşlerini Bu dünyada eser diye yaratılmış ne varsa, halkın yaralı kalbinden aşınmıştır. Ordaki volkanik coşku, günboyu kavak yapraklan gibi titreyen dudaklan, ordaki imkansız yaşama inancı olmadan tek bir sabır kimse yazamamışbr. Ve bir yazar-sanatçı, bir tek kızgın boğaya karşı değil, stadyumu dolduran yirmibeş, yüzmilyon kızgın boğaya karşı savaşır... Onların alkışları-övgüleri için değil, onların debelendikleri töreleri, 'uluçlantepetaklak etmek için...

Tek başına, biricik, kendi kendine, yapayalnız, insanlık onuru denilen şeyi, küçücük, zavallı, çelimsiz bedenine giydirmek için!...

Demokrasiler kahramanlık kaldırmaz, insanlık onuru şöhret de, para da etmez, nerde kullanacağız? Deli dolu sevişirken, tenimiz, tenimize sinmiş, coşkumuzun, aşkımızın, en büyük armağanıdır, aydınlığına, sevgiliye, insanlık onuru! Dublör kullananlar için farketmez!

nihatg@leman.com.tr

AkşamSefası

456

5 Ağustos 2000 Cumartesi-Sayı:2000/32 • 375.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Onca Yoksulluk Varken, Devlet Yoksula Ulaşamıyor!

DÜNYA BANKASININ GİZLENEN RAPORU

Dünya Bankası'nın 1999 yazında tamamlanan, ancak hükümette, Hazine'nin yayımlanmasına karşı çıktığı rapor Türkiye'deki yoksulların nasıl hızla yoksullaştığını, zenginlerin nasıl semirdiğini ve bölgelerarası eşitsizliği gözler önüne serdi. Raporda şunlar var: Son 10 yılda Türkiye'deki işsizlik oranı yüzde 10 ile 15 arasında değişiken, benzer gelir seviyesine sahip Meksika'da yüzde 3 ila 6 arasında kaldı... Türkiye'deki adaletsiz gelir dağılımı, eşitsizliğin çok yüksek düzeyde olduğu Rusya ve Peru gibi ülkelerle yakın düzeye ulaştı... Türkiye'de nüfusun yüzde 36.2'si istikrarsızlıktan hemen zarar görebilecek ekonomik sınırın altında yaşıyor... Ekonomik zarar görme çizgisinin altında bulunan hanelerin yüzde 50'sinin reisi okuma-yazma bilmiyor. Bu haneler nüfusun yüzde 14'ünü ve fakir hanelerin üçte birini oluşturuyor... Tanım sübvansiyonu sistemi büyük çiftçiler ve zengin bölgeler yararına işliyor... Eğitim sistemi fakirlere uzanamıyor. Bu özellikle o ta öğretimde görülüyor... Ücretler eğitim durumuna göre belirlenmiyor. Eğitimdeki adaletsiz dağılım, gelir dağılımında bozukluğun en önemli nedeni... Devlet sübvansiyonları fakir nüfusa yardımcı olmuyor... "Aslında benzer raporlar Türkiye'deki bir araştırma şirketi ve bu konudaki benzer yaklaşımlar bir-iki yazar taralından 'öteki Türkiye' başlığı altında dile getiriliyordu.. Ancak görünen köy kılavuz da istemiyor... Beyoğlu'nda çorba içerken yarım çorba ısmarlayanla bile rastlıyoruz... Türkiye'deki iktidarların kimin iktidarı olduklarını belli. Ama görevi ülkenin her daim röntgenini çekme ve varoluş nedeni haberi sunmak, sosyal olguları yansıtmak olan medyanın 10 yıllık kayıtsız şartsız suskunluğunu i lemek, tersine varolan sosyal olguları da çarpıtıp, zenginlere "yoksul kebabı" servisine tanık olmak bizleri utandırıyor

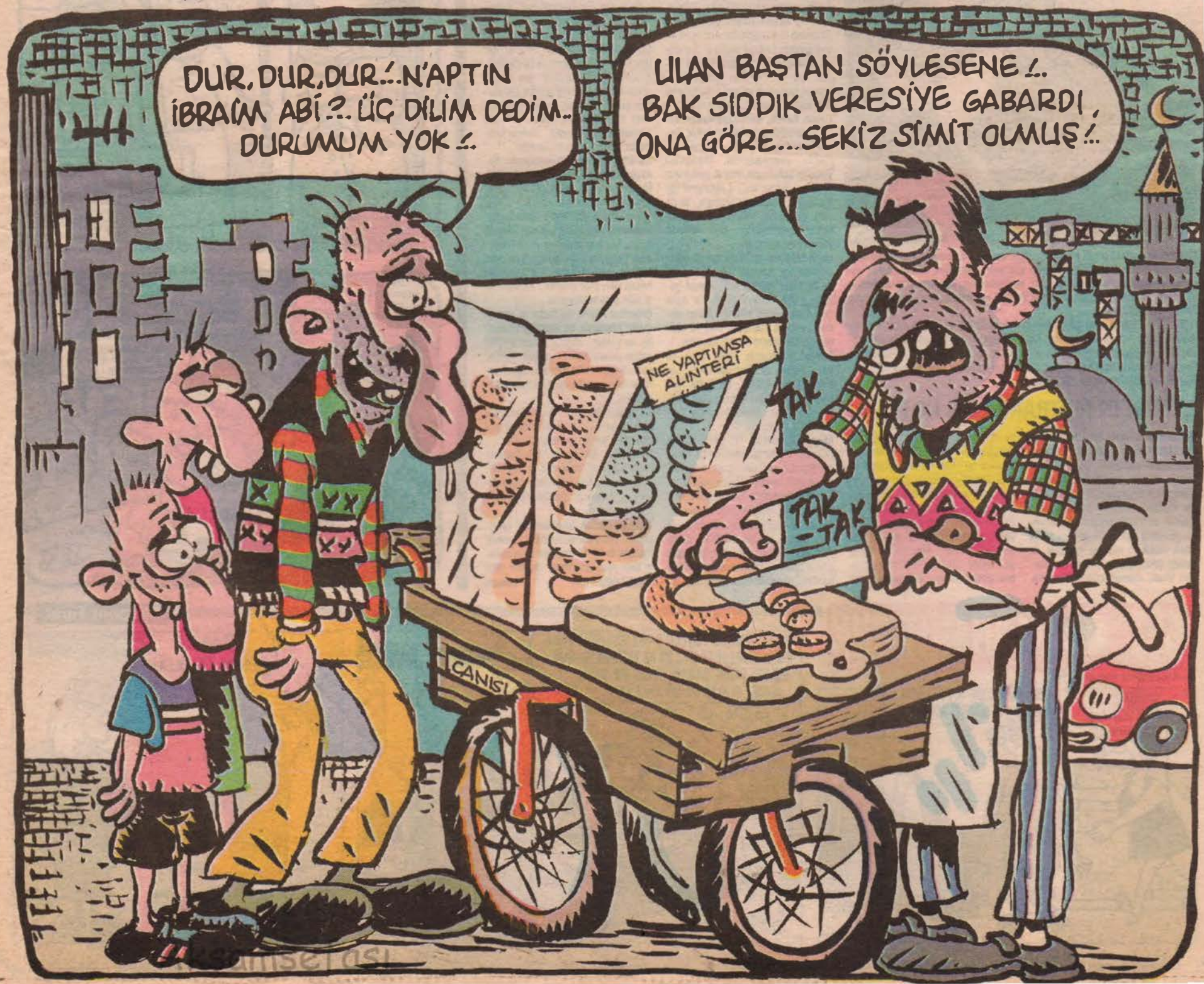

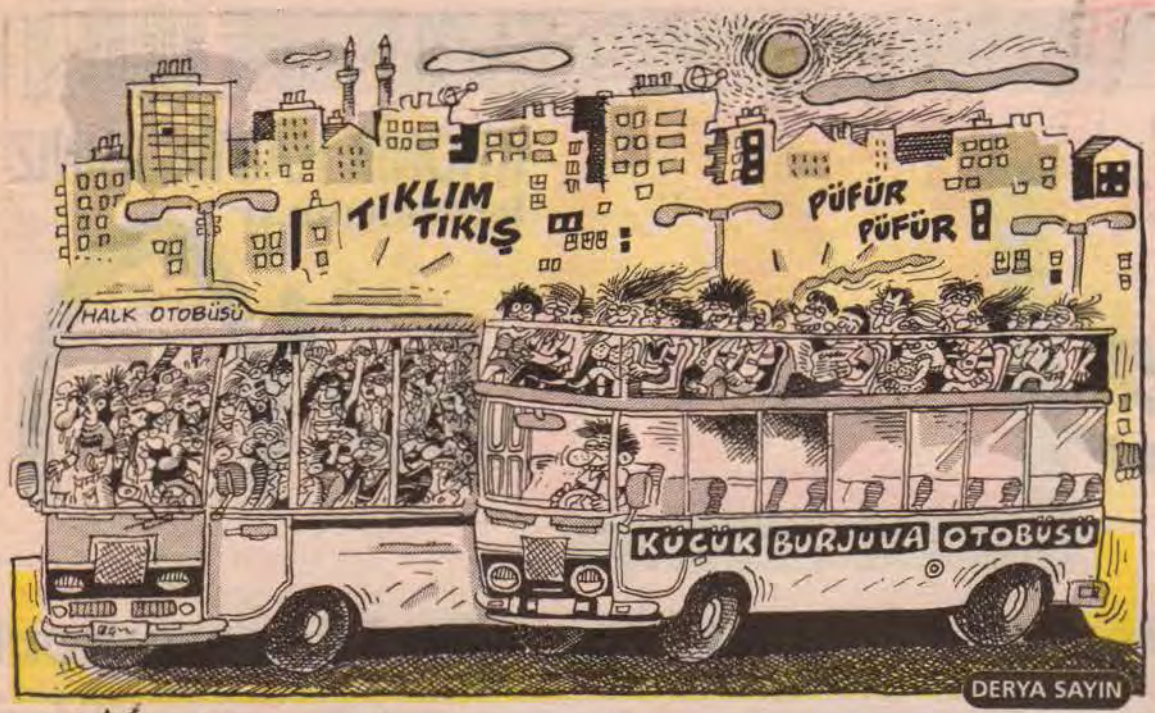

KAYIP GERİ DÖN LEMAN!

Dergimizin kedisi Leman bir buçuk aydır kayıptır. Biz onun üç-beş gün kaybolusuna alışkındık ama şimdi arayı çok açtı... Görenler, bilenler haber verenler Bezgin Bekir Kedi tişörtlerimiz, bardaklarımız, kitaplarımızla ödüllendirilecektir... Kendisine, Leman Kültür'de çay ısmarlanacaktır. Veya istenirse bira, viski, hatta tekila.

GERİ DÖN LEMAN: Sen gittiğinden beri dergide büyük boşluk var... Ne çizdiğimizi biliyoruz, ne yazdığımızı.. Kalem yaptığın kutun da, yemek yediğin kabın da aynı yerinde duruyor... Bütün edalan, binayı fare bastı.. (Yeminler) Kimse kollukların üzerinde tüylerini bırakdığın için artık sana kızmıyacak.. Mamalann en güzelini alıcaz.. Geri dön..

LEMAN'IN MUTBAKINDAN NOTLAR..

Gönül Adamı Hafta Sonu Babasızdı: Bu hafta Güneri İçoğlu'nun 'Firavunun Laneti' köşesiyle 'Gönül Adamı' tiplini dergide bulamayacaksınız... Çünkü Güneri geçtiğimiz Cuma akşamı oturduğu semtin sahilinde çay içerken bir kimlik kontrolü sonucunda gözaltına alındı... Nedeni de 12 yıl önce mahkum olduğu, cezasını da yatdığı (bkz. Akacak Mecra Bulamadım kitabı.. Güneri İçoğlu) bir davadan düşüm kaydının GBT'ye yani polisin bilgisayarına geçmemiş olması.. Bir kere bu ceza. Güneri yakalanmamış, teslim olmamış, cezasını çekmemiş bile olsa zaman aşımından düşmüş durumda.. Ayrıca bu 12 yılda Güneri askerliğini teğmen olarak yaptı, pasaportuyla da sayısız kez yurt dışına çıktı.. Ama burası dertler ya Türkiye.. Her neyse Güneri gözaltına alındığı Cuma akşamından, gecesinden, Cumartesi, Pazar, Sultanahmet Adliyesi, Kartal Adliyesi, Şişli Cezaevi arasında defalarca mekik dokumamıza rağmen Pazartesi öğlen saatlerine kadar serbest kalamadı.. Çünkü hafta sonu bu adliyeler tatil deydi ve tek tük nöbetçi olan memurların da elinden birşey gelmiyordu.. Sinirlenip muhataplarını terslemek ve başlarından savmak dışında.. Bu arada içerde neler çekildiğini Güneri biliyor... Biz çıkar çıkmaz eve girmeyip hemen hamamın yolunu tuttuğunu ve elbiselerini çöpe attığını biliyoruz...

Orçun Konek, Komikaze Asker: Erdil Yaşaroğlu tesâ dönem asker. Soner Günday da öyle.. Orçun Kunek'in, Komikaze'nin, Marlon'un yokluğu bundandır. Hayırlı teskereler Erdil'e, Soner'e... Lemanyak'tan Mem-Coş ve Cengiz Üstün'e.. Bi de eski yazı işleri müdürümüz sevgili Kutlu Esendemir'e.. Çok yakında aramızda olacaklar,..

Uzun Tatil: Ahmet Yılmaz'ın 'Cümbür Cemaat' ve 'Kilitanan Adam' köşeleri de bu hafta dergide yok. Ahmet güneşe yakın dergiye uza . Bu sene çok daraldı, çok kullandı. Aman Ahmet bu sene başından beri 10 oldu olunu, severlerini küstürmeyelim.

Bebek: Feyhan'ın Bayır Gölü de yok... Geçen ay Kaan'dan bir kız bebek aramıza katıldı.. Bu hafta Feyhan'dan bir oğlan bebek.. Hoşgeldiler.. Allah analı-babalı büyütsün.. 41 kere maşaallah..

Mikser Kapaklar: Üç hafta önceki Hürriyet'in internet sitesindeki 'hasta mahkumlar cezaevinde mi, evlerinde mi ölsün?' anketini kapak yapınamız ortalığı karıştırmış, Hürriyetçiler derginin ellerine ulaşdığı saat sayfayı arşivden bile silmişlerdi.. (Bizde keyfi var) Geçen haftaki BEKO'lu kapağı da oralan bibirine kattı. Koç'la Doğan grubu Radikal, Milliyet arasında ipler gerilmiş olmalı ki Radikal'in özür dilemesiyle ortalık yatıştı.. Ama bizde zengin-fakir, güçlü-güçsüz taraflar arasındaki olaylarla ilgili daha fazla bilgi var..

Leman Görmeyen D&R ve Grose Marketlere Doktor Girer: Leman'ı dağıtan dağıtım tekeliyle içinde bulunduğumuz Yay-Sat ayağının, zaten çok kuvvetli olan dağıtım komisyonlarına bu marketlere verdikleri dergiler için istedikleri ek komisyon ve bindirdikleri yüklü hizmet faturaları (ne hizmet ama) nedeniyle dergilerimizi buralardan çektik... Leman ve kardeş dergilerini bundan böyle D&R ve Grose Marketlerde aramayın. Sevimli bakkallan, şen bayileri tercih edin...

Gürültü, Güneş, Baz İstasyonu: Sokağımızdan gelen 150 desibel gürültü, en yukardan gelen güneşin sınısıklam kağıtlarımızı ıslatan sıcağı yetmiyormuş gibi hemen yanımızdaki komşu binanın tepesinden maruz kaldığımız baz istasyonunun radyoaktif dalgalarını da eklersek ne zorluklarla dergiyi size ulaştırdığımızı hesap edin olur dostlar... Kıymetimizi bilin diye söylüyoruz...

İhtiyatsız Adam: Bu kadar az sayıda çizilip zevklerde bu kadar iz bırakan bir tip yoktur... Kemal Aratan'ın İhtiyatsız Adam tipine kayıtsız kalmayın... Geçen hafta başladı.. İçine girmesi biraz zordur ama girince çıkamazsın...

Bu Çağın Zontası: "Adını Sen Koy İsim Babası Ol" kampanyası devam edecek... Seçim durumundayız..

Sahteciler: Mersin ve İzmir dolayında sahte tişörtlerimizi üretip satıyorlarmış... Peşlerindeyiz.. İbibar etmeyin... Edinmek isterseniz postayla bize başvurun...

Tirajlar: Leman 'bozmasınlar' iyi gidiyor.. 100.000 duvarına 5 senedir tosladık 5-10-15 geçtide ama duvarın tam nasıl patlatırız. önerisi olan varsa bekliyoruz..

Leman

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

Aksamsetasi

Cevizli Ayran kazanlarından, ayran içilmesi ile başlayan bu keyifli süreç öğleden sonra baarsaklarda biriken gazların defedilmesi ile bayram alanını çekilmez yapmak ve insanda biran evvel Akseki'yi terketme isteği uyandırmaktadır.

LeMan

Van'da para karşılığı 11 çocuk sahibi ve babası yaşında biriyle imam nikahıyla evlendirilen 20 yaşındaki Gülhan Sarıkaya girdiği bunalım sonucu intihar etti. Muş'ta son 6 ayda 18 genç kızın aynı nedenle intihar ettiği belirtiliyor..

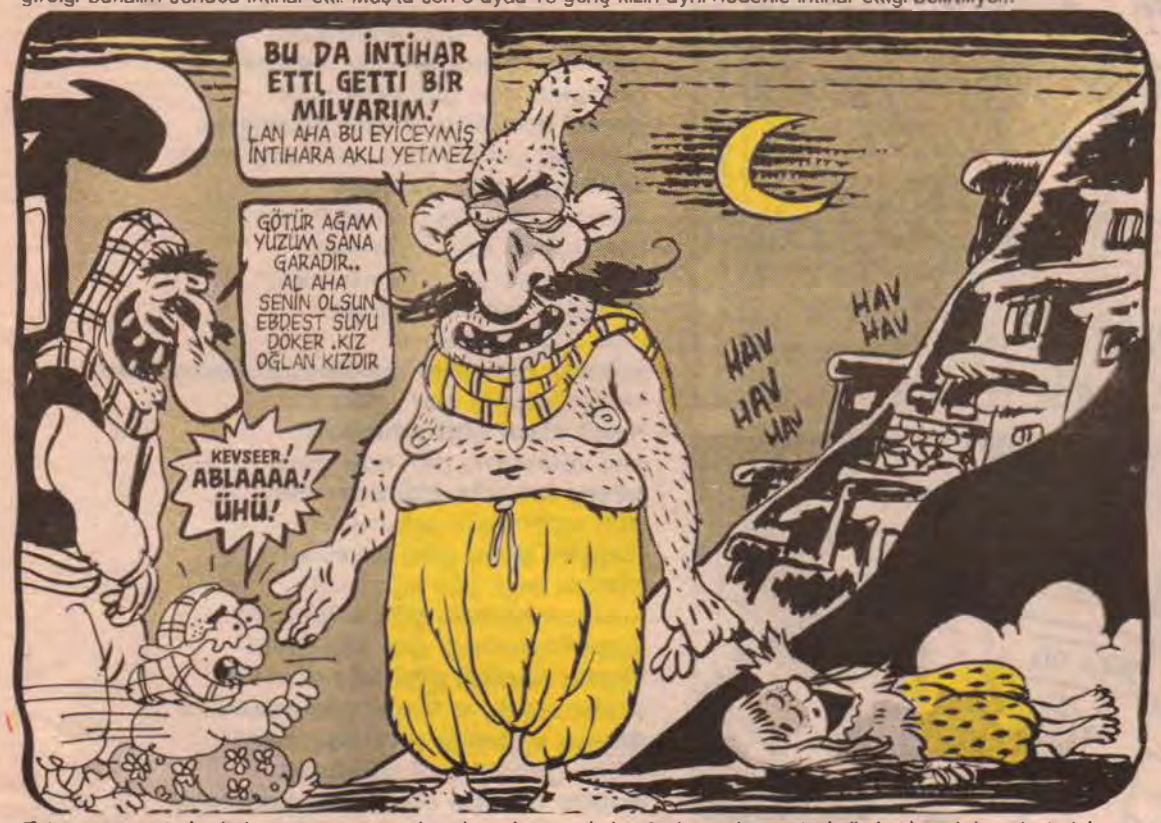

F tipi cezaevlerinin yapımının durdurulması için Ankara'ya otobüslerle giden tutuklu ve hükümlü yakınları yol boyunca durdurulup hem joplandılar hem de gözaltına alındılar...

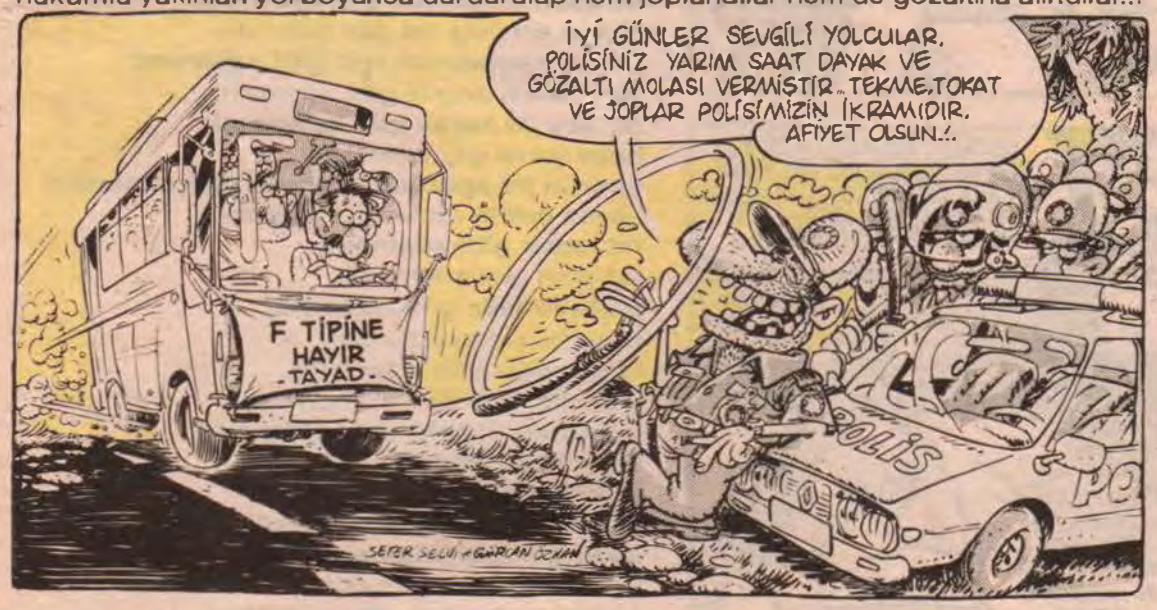

DİYANET İŞLERİ kadının nasıl dövüleceğini anlatan yetkili merci
DEPREMZEDE KONUTLARI kışın soğuktan, yazın sıcaktan ama en çok bu devletten
ALİ BALKANER "baba"nın fotoğraf albümünden 500 trilyon uçtu gitti
ÜLKÜCÜ KONGRE namlunun ucu göründü ülkücünün iktidar kavgası 1 ölü
FİAT PALİO önce bisikletliler, sonra çocuklar, yaşlılar, sonra bize mi sıra gelecek

Anap lideri, Okuyan'a "Bu işi öğreneceksin Amele Bakanı" deyince kahkaha patladı.

Cezaevinde tedavi edilmedikleri için can veren Huylu, Dil ve Baran'ın ardından şimdi de Memduh Kılıç ölüm sınırında.

Akşamsefası

daral & timsah

MEHMET ÇAĞÇAĞ
daral@leman.com.tr

tripanazomigabiyetsizler

Daral'ın Kanada'lı kuzeni Tuğçe'nin Kanadalı olmasının hikaye ile ilgisi yoktur...belki de vardır...

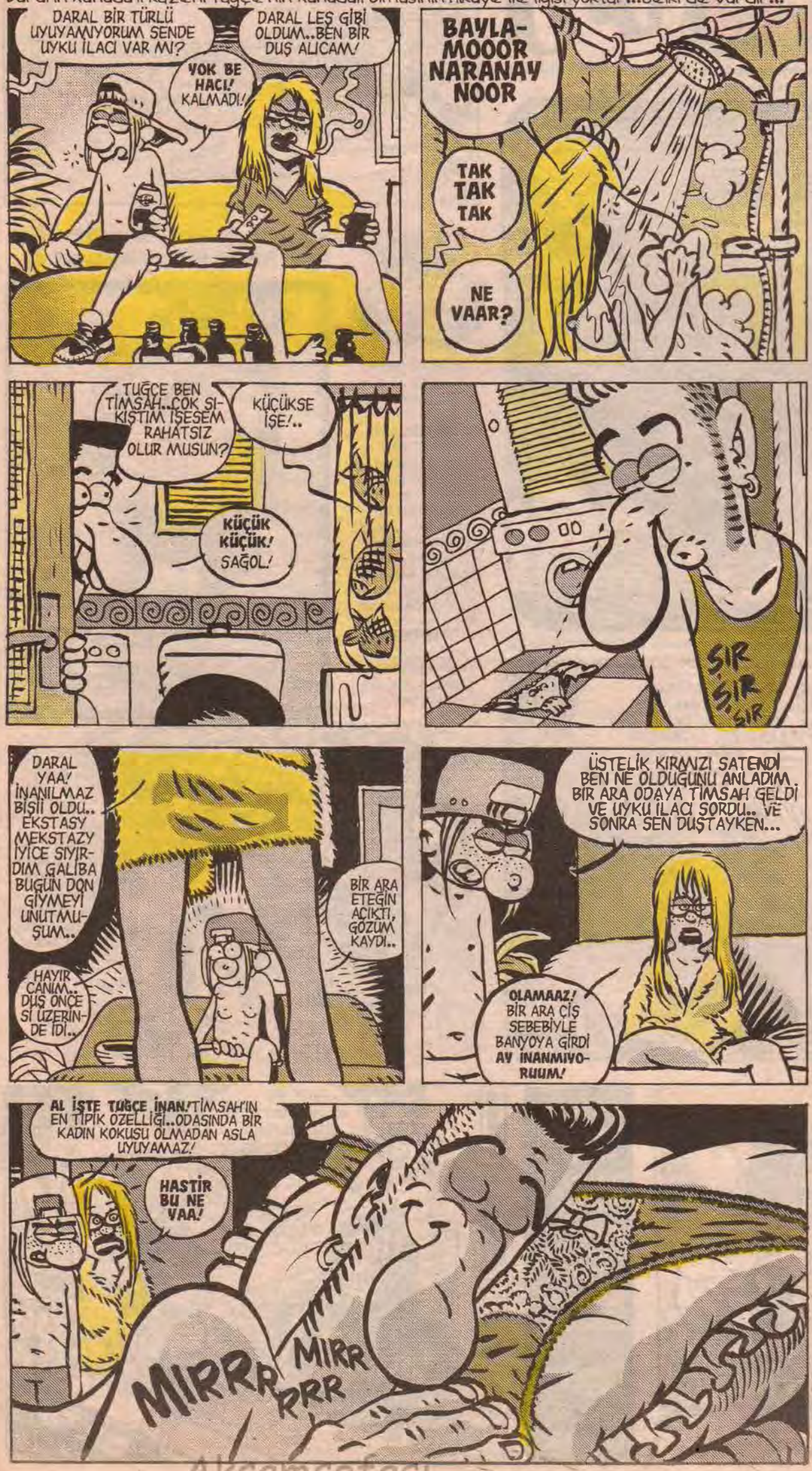

açık büfe

..........met üst..........

... gibi adamsın!

- kulplu beygir gibi adamsın!
- **başkanlık modeli gibi adamsın!**
- pamuklu don gibi adamsın!
- **gezici kütüphane gibi adamsın!**
- hipokrat yemini gibi adamsın!
- **aysberg gibi adamsın!**
- şampiyonlar ligi gibi adamsın!
- **rum lobisi gibi adamsın!**
- polis kamerası gibi adamsın!
- **sayıştay gibi adamsın!**
- cine 5 gibi adamsın
- **yüksek öğrenim kurumu gibi adamsın!**
- klozet kapağı gibi adamsın!
- **metil alkol gibi adamsın!**
- plaj voleybolu gibi adamsın!
- **beyaz leblebi gibi adamsın!**
- dört eğilim gibi adamsın!
- **torpido gözü gibi adamsın!**
- oymak beyi gibi adamsın!
- **kraliyet balosu gibi adamsın!**
- aygaz'ın müziği gibi adamsın!
- **kiralık sandal gibi adamsın!**
- yazlar sıcak ve kurak gibi adamsın!
- **duygu sağnağı gibi adamsın!**
- indira gandhi gibi adamsın!
- **dağlar bulutlu efem gibi adamsın!**
- prestij ailesi gibi adamsın!
- **kızılderi mitolojisi gibi adamsın!**
- işçisin sen işçi kal gibi adamsın!
- **hayatı paylaşmak için gibi adamsın!**
- yeni neslin seçimi gibi adamsın!
- **üç beş iki kuralı gibi adamsın!**
- baba yarısı gibi adamsın!
- **sporun ve sporcunun dostu gibi adamsın!**
- beyaz balina aydın gibi adamsın!
- **mr. spak gibi adamsın!**
- truva atı gibi adamsın!
- **şartlı refleks gibi adamsın!**
- clark kent gibi adamsın!
- **lamba cini gibi adamsın!**
- mutluluk çubuğu gibi adamsın!
- **güldüren aynalar gibi adamsın!**
- şah ve mat gibi adamsın!
- **bubi tuzağı gibi adamsın!**
- tepkisiz toplum gibi adamsın!
- **şifalı göl gibi adamsın!**
- venedikte ölüm gibi adamsın!
- **kayısı marmelatı gibi adamsın!**
- atış poligonu gibi adamsın!
- **teksas ile tom miks gibi adamsın!**
- psikolojik baskı gibi adamsın!
- **yoğurt mayası gibi adamsın!**
- bulunmaz hint kumaşı gibi adamsın!
- **enginar yahnisi gibi adamsın!**
- bolivya günlüğü gibi adamsın!
- **'forza viola' gibi adamsın!**
- malülen emekli gibi adamsın!
- **sütten çıkmış ak kaşık gibi adamsın!**
- zeytinyağı gibi adamsın!
- **başarılı file bekçisi gibi adamsın!**
- öklit bağıntısı gibi adamsın!
- **mayıs sıkıntısı gibi adamsın!**
- yazıda tashin gibi adamsın!
- **çift kaşarlı tost gibi adamsın!**
- aklı başında gibi adamsın!
- **velhasılı, bir röportajlık adamsın!**

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

HUZUREVİ SERVİS OTOBÜSÜ

KERHANE

SEN DE AL BAKALIM VİAGRANI /..

Paramoya

İLACIMI KULLANMAMA YARDIM EDER MİSİNİZ ?..

YARDIM MI?. E TABİİ../..

AMAN FİTİL ERİMEDEN HEMEN SOKUVER BİLADER /..

İNŞALLAH KİMSE GÖRMEZ!..

"Ş"LERİ "N"OLARAK, "R"LERİ "L" OLARAK SÖYLEYEN BİRİ İÇİN TELSİZ GİBİ DEMODE BİR ARAÇLA BİLE ARKADAŞ ARAMAK BENCE BİRAZ TEHLİKELİ BEHLÜL ABİ/..

BLEYK!.. BLEYK!.. ARKADAN ALIYORUM, ARKADAN ALIYORUM BLEYK!..

Espri: Memo Tembelçiler

ÜÇ GÜNLÜK ÖMRÜM KALMIŞ NEBAHAT../..

NE BİÇİM BİR HASTALIKTIR BU ALLAHIM?!

ALLAH! ALLAH! ALLAAH!

BANA BAK SADECE DUDAKLARINI OYNATTIĞINI GÖRMÜYOM SANMA HA BUŞT!?

AA...AAA../.. ARKANDA AYI VAR../

lombak@laman.com.tr

Akşamsefası

Ağustos 1. hafta, Karaburun Mardoğan Deniz Şenlikleri. Zaten mevsim deniz mevsimi. Bir taşla iki kuş hem deniz hem festival. Vardır bişii.

İHTİYATSIZ ADAM

Yazarı-Çizeri: FEMAL ARATAN

KEMİKLER

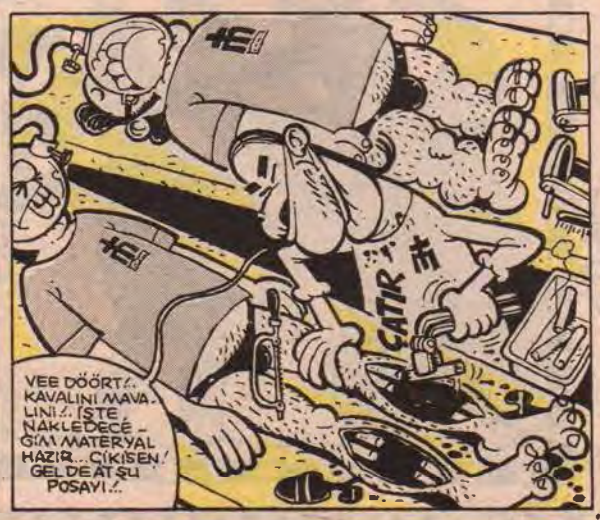

kalk, yerine yat!

Vedat Özdemiroğlu

Entelevole!

● 1981'de Paris'te Çetin Altan, Melih Cevdet Anday'ın boğazını neden sıktı?.. Yıllar önce Çetin Altan'ın Garipçiler'e katılmak istediği, fakat Melih Cevdet ve Oktay Rifat tarafından altıokka yapılarak Nisuaz Pastanesi'nden atılmak suretiyle reddedildiği doğru mu?.. Azz sonra!..

● Bir underground bar açılışında Bedri Baykam'a "Türk Hafif Resmi'nin sanatçısı!" diyerek hakaret eden sarhoş balerin kım?.. Çıkan kavgada, kirli sakallı işletmeciye uçan tekme atan köse balet, hangi eleştirmenin evinde saklanıyor? Azz sonra!

● 1978'de, Kempes Yayıncılık'tan aldığı avansı "O'nun Hikayesi" adlı erotik filme 26 kez üst üste giderek harcadığı için edebiyat aleminden dışlanan Şileli romancı kim?.. Azz sonra!.

● Sunay Akın; sadece kendisinin ve ıkız kızılden'li komşularının bıldığı "Kızkulesi'nin dibındekı hazıne" uğruna mı yıllardır Kızkulesi'yle yakından ilgileniyor?.. Akgün Akova'nın da Sulukule için faaliyete geçeceği doğru mu?.. Azz sonra!.

● Klip çekimi sırasında bozayı ile yumruklaşan yorumcu kim?. Sanatçıya sinirlenen yapımcının "Doğalbey" adını verdiği bozayıya "Sevgidir Dünyanın Gerçek Balı" isimli bir singıl çıkaracağını iddia eden manyak paparazzi yazarı kim?.. Azz sonra!

● Eski evlerinin büyülü ve acıklı dokusunu, tüm ailenin toplanarak hüzünlü bir neşe içinde tombala oynadığı akşamların esrarlı kokusunu bir ihtimal çağrıştırabilmek için Nişantaşı'ndaki evini günde iki su Arap Sabunu'yla yıkayan gizem avcısı yazar kim?.. Azz sonra!.

● Eski sevgilisini Kuruçeşme Layla'da dark bira şişesiyle döven çılgın yönetmen, ertesi gün Bolivya restoranı Popita'da hangı aseksüel modacıya sarılıp hüngür hüngür ağladı?.. Popita'nın halkla ilişkiler müdiresi Yansıma Tiz Howard, "Geçmişimde Hunajans'ta reklam yazarlığı yaptım" diye yalan mı söylüyor, si-vi'si tamamen dravdan mı?.. Azz sonra!..

● Uyumsuz sanatçı Mert Heptenpars'ın "Bir de rakı kadehinde Anastasia olsam!" adlı happeningi sırasında "Meşeler gövermiş, varsın göversin" adlı türküyü bağırarak üç ayrı dilde söyleyen piknik tip organizatör kim?.. Sabotajın sorumluluğunu gündeme gelmek için Serpil Barlas'ın üstlendiği gerçek mi?.. Azz sonra!..

● Kırılgan ruhunu dinlendirmek için gittiği Çeşme tatilinde, beyliiz adlı içkinin verdiği cesaretle Portekizli bir kadın türustle defalarca dudaktan öpüşen, bu durumun verdiği gazla "Artık lirizmden tiksindim, moral veren yazılar kaleme alacağım" cümlesini kumsala çakıltaşıyla yazan duygusal sanatçı kim?.. Azz sonra!

● Alternatif bir "Yaz Kültür Okulu" açmak için gittiği Eski Foça'da, "Borsa Sanatı" konusunda seminer vermeyi ısrarla teklif eden komşu villa sahibi Ömer Külçebüken'i Zibidi Gonzalez adlı barda önce eleştirip, sınırını alamadıktan sonra da lüfer balığıyla döven hırçın akademisyen kim?.. Sanat camiasına ana-avrat küfür eden Göreceli Işadamları Derneği Başkan Yardımcısı Külçebüken'in sakinleşmek için kafasını fıçı bira musluğunun altına tuttuğu doğru mu?.. Azz sonra!.

● İlk öykü kitabı "Ebeleme Gönlümü" ile Hans Pelikan Eş-Dost Ödülleri edebiyat mansiyonunu alan yazar Fikret Mudurnu hangi dansözle sabaha kadar Harmandalı oynadı?.. Çılgın dansı görüntülemek isteyen muhabirimiz uçuk yazar tarafından Latince Karabüyü duası yapıldığı da mı doğru?. Oha mı ne?.. Azz sonra!..

● Kültür servisinde çalışanların "altılı ganyan" yüzünden 4 aydır, birbirleriyle küs oldukları gazete hangisi?.. Aynı gazetenin, içip içip "Endeksini de yalarım, işlem hacmini de... İşin içinden çıkamıyorum, en kralı sahte para basmak .mına koyiim" şeklinde köşe yazısı kaleme alıp Didim'den fakslayan ekonomi yazarı kim?.. Azz sonra!..

● "Istanbul: Bir Peri Masalı" adlı post-modern tragedyayı yazan seksi yazar Toygun Özidil'in Sarıyer'deki babaevine kaçak kat yaptırdığı doğru mu?.. Bu dedikoduyu çıkardıkları zannıyla "Bir odada dokuz naif" adlı serginin açılışını basan ve dört naif yaralayan, doyumsuz yazar Amasra'daki avukat dayısının evine mi sığındı?.. Avukat dayı Şahmeran Topuk, eski bir miras meselesinden dolayı mı içli yazarın yanındaki 7200 Alman Markı'na el koydu?.. Avutakın eşi olan Munise Topuk, gençliğinde "Tırtıllar" adlı grupta, bindallı giysiler giyinerek Anadolu pozu söylüyor muydu?.. Azz sonra!..

kılservis@leman.com.tr

5-11 Ağustos Çarlı Dondurma Festivali 7 gün. Dondurma güzeli, dondurma yarışları bir yandan dondurmanızı yalarken, dondurmanın Roma'dan mı yoksa Anadolu medeniyetlerinin mi icat ettiği tartışmalarını dinleyiş. Katranmanmarış dondurmalarını örnek göstererek Türklerin icadı olduğunu iddia edenler ö çıkarsa kulak asmayış. Pastırma ve yoğurt bizim kardeşim varsın dondurma da Romalıların hakkı olsun deyiş ve tatlıya bağlayış...

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@kerman.com.tr

5 Ağustos Cumartesi.. Seyit Veli Baba Sultanı Anma Töreni ve Pilav Festivali... Senirkent-Isparta... İllaki katıl, evliyalar-enbiyalar-nebiler yatağı Anadolu'nun Seyit Veli Baba Sultan'ını an pilavından ye Fatiha'nı oku, relax olup pürüpak dön...

İHTİHATLI ADAM

Yazan-Çizen: KEMAL ARATAN

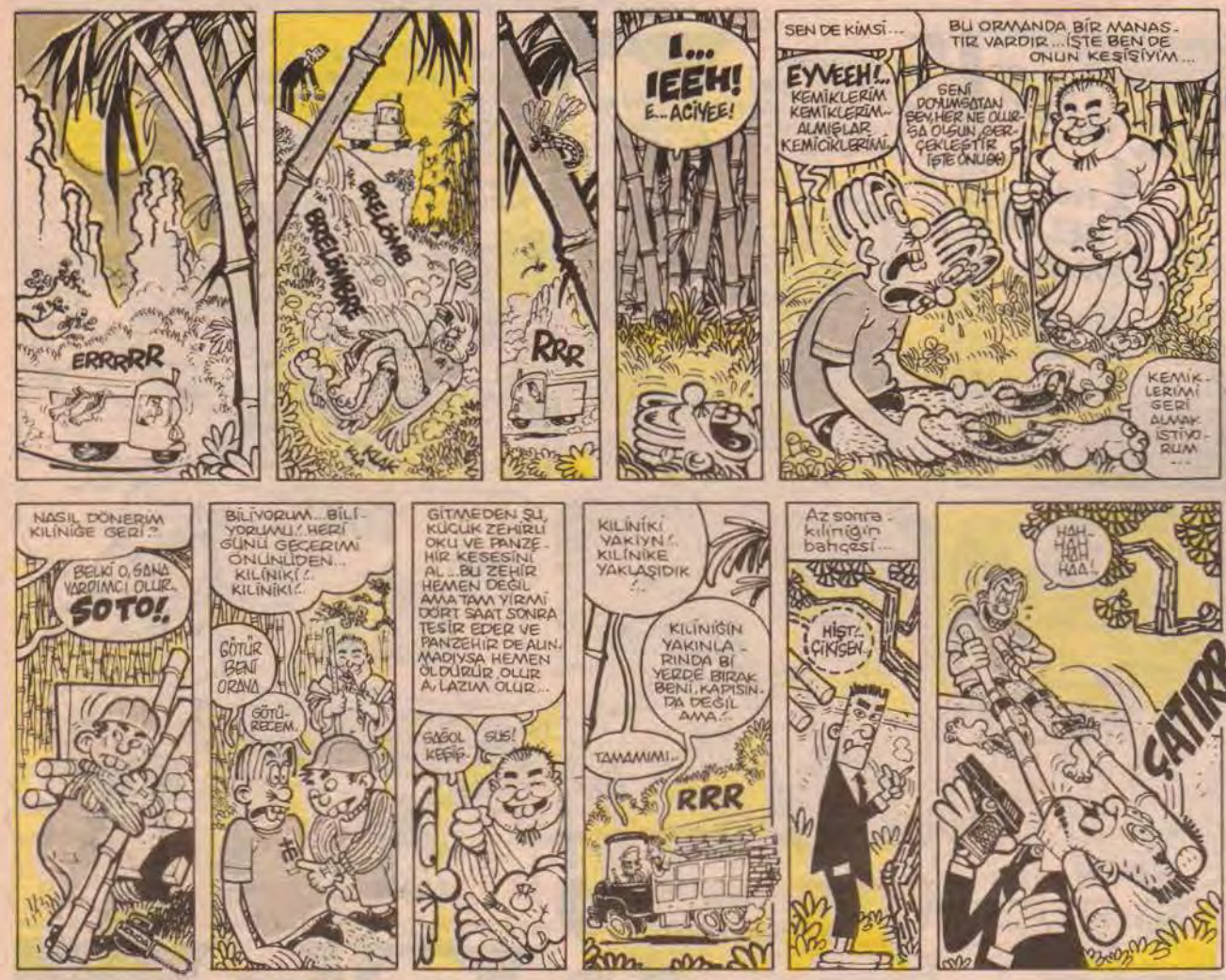

MİNİ ÖYKÜ...

Korler gibiyimdır ben... Önce ve hep seslere vurulurum... Sesler soyar beni hayatımdan... Sesler kurtarır beni benden... Gelir içimdeki o sevinçli ıstıraba dokunurlar...

Bazen aradan yıllar geçer... O sesi hiç duymaz olurum. Dünyadan çekilmiş gibiyimdir. O ses olmayınca yaşamıyorumdur sanki. Beni bekler ömrüm... Ezbere yaşar dururum... Tepkilerim otomatiktir... Bir benliğim yoktur sanki. Böyle zamanlarda o ses içimdeyken yapbğım gibi insanların gözlerine durup korkmadan bakmak isterim, ama nedense yapamam... Hep kaçarak yaşarım, hep saklanarak... İnsanların beni bir ölü olarak bilmesinden korkarım... Boşluğa el sallar dururum. Kaskatı kesilmiş, ölümden bile çare umarken, arayıp soranlara, iyiyim demm, iyiyim; herşey yolunda...

İşte onun sesiydi beni hayatımdan soyan... Birgün, bir yerde duydum sesini. O an hissettim, onun sesiydi bunca yıl yaşadığımı hatırlatan... Nasıl ve nerede tanıştığımız önemli değil, sesiydi önemli olan...

Buluşmamız zor olmadı...

Sizi hemen, bugün görmek istiyorum, dedim.

Tamam dedi, hemen, korkusuzca, **nerede, siz söyleyin...**

Nerede oluruyorsunuz, diye sordum...

Size göre karşı taraftayım ben..

Peki öyleyse, yeri siz tayin edin, dedim...

Bir kıyıdan söz etti... Teknelerin gelip yanaştığı, balıkçı bannaklarının olduğu bir yerden. Yerin ismini tam olarak söylemek istemiyorum...

Saat kaçta? diye sordum...

Ne tepki vereceğimi merak ettiğimden olacak, gecenin geç bir saatini söyledim...

Tamam, dedi hiç tereddütsüz... **Söylediğiniz saatte ordayım...**

Bütün gün hiçbir iş yapmadım. Gecenin o geç saatini bekledim. Bütün gün onu seversem, bu hayattan çıkıp giderim dedim, kendime... Onu seversem kurtulurum kendimdem... Kurtulurum bu ölü zamanın ağırlığından...

Aslında hepimiz kaçıp kurtulmaz isteriz bizi öldüren o zaman'dan, ama aradığımız kişiyi, bence o sesi bulamadığımız için istesek de kaçamayız... Kaçamayınca hayata takılırız... Takıldıkça para ve güç sahibi olmaya çalışırız... Oldukça da hiç kaçamayız... Kalbimiz ellerimizde kuruyup gider... Ve sonra hep dönerüz ölü kalbimizin etrafında...

Kalbimiz sırlarıyla beraber ellerimizde kuruyup gitmesin diye severiz aslında birilerini... Kim olduğumuzu bilmek, kendimizi arayıp bulmak için başkalarında kaybolmak isteriz...

Söylediği yere neredeyse tam zamanında geldi... Taksinin farlarında telaşlı, kırgın ve minyon siluetini seyrettim bir süre... Ağaçların arasında bir görünüp, bir kaybolarak yürüdü... Sonra kuytu bir köşe buldu kendine, bir banka oturup bir süre ağaçların arasından beni seyretti... Ben olsam, ben de öyle yapardım... Bir süre uzaktan birbirimizi seyrettik... Bu sırada balıkçı kulübelerinin olduğu yerden, büyükçe bir bannaktan, içli, dokunaklı bir ney sesi geliyordu... Bütün yaşayan ölüler adına, kendi yasını tutan bir ney sesiydi bu... İçinize alın bu sesi, bu sese maruz kalın, belki ebediyen sizin olur o sırlarla dolu kalbiniz, der gibiydi bu ses...

Gözünün akını gördüm önce: Işıklıydı, deliydi, hastaydı... Sonra beyaz ayakkabılarını: Masumdu, kirliydi, aceleciydi... Ama aslolan sesiydi... Neler

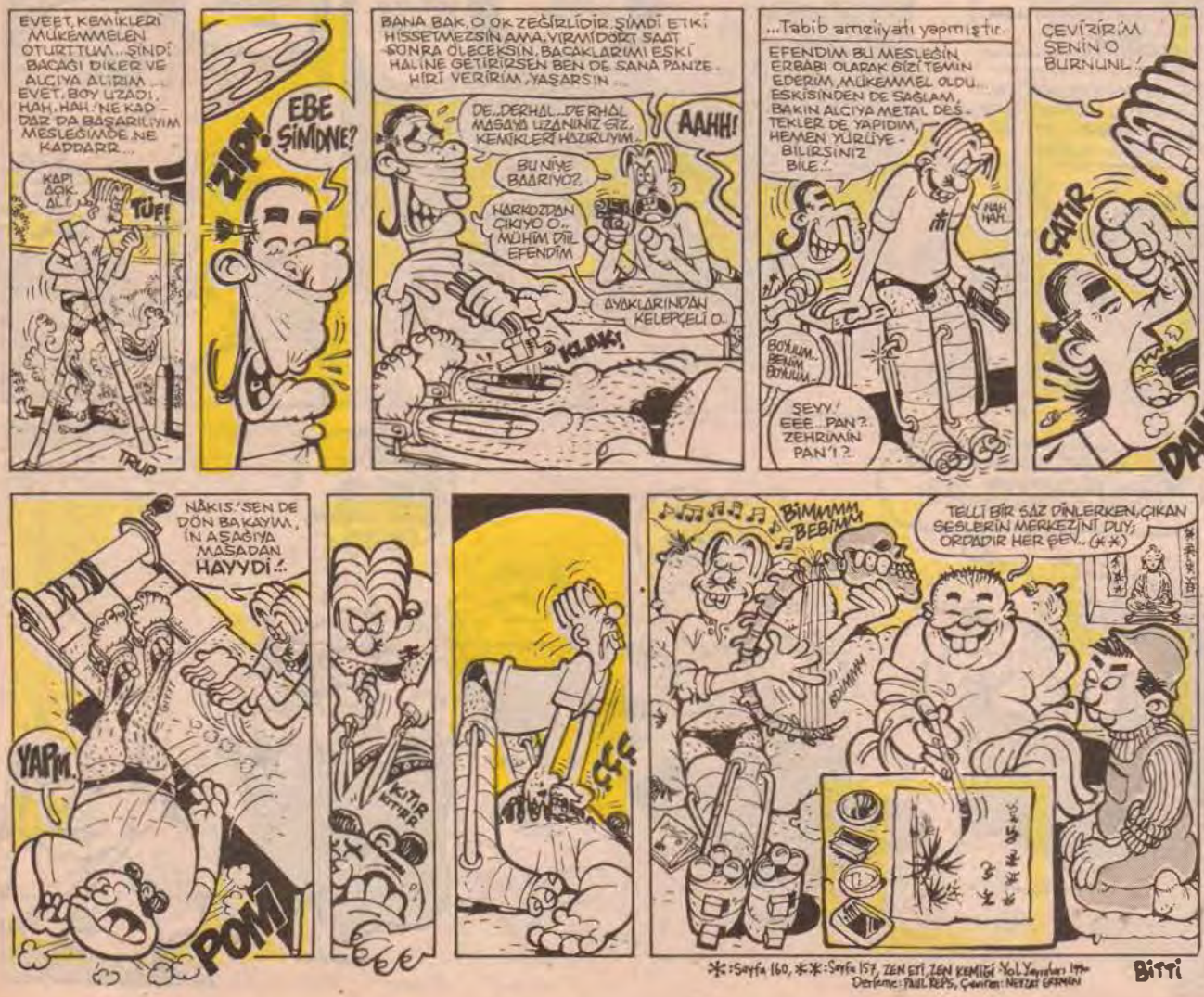

*: Sayfa 160, **: Sayfa 157, ZEN ETİ, ZEN KEMİĞİ Yol Yayınları 1994 Derleme: Paul Reps, Çeviren: Nevzat Erkmen

Çanakkale Troya Festivalleri... Çanakkale 10-18 Ağustos 8 gün... Ahhh! Siz bu festivali bir de Troya'nın Troya olduğu zamanlarda görecektiniz.. Neyse yine de gidin, Troya gi

Akşamsefası

Yanlışlardır Bizim Asıl Sevgimiz...

tuk bilmiyorum. Ne söylediğini değil, sesini duyuyordum sadece.. Seöre çok konuşan, her aklına geleni söyleyen biriydi sanki. Bunu hismek için ne dediğinden çok, sesini içime alıyordum, bir de o ışıklara lmüş hasta gözlerini...

ara var mısın, ilk vapurla Ada'ya gidelim senle, dedi... Sesi sanki yüı güzelliği kanatıyordu... Yüzünde sakladığı ne varsa sesinde kanıyor-Beni öldüren zamanım'dan kaçıyordum ben: Sesinde kanayan yüzüne onun hep yaptığım gibi hiç tereddütsüz, tamam dedim, nasıl istersen. nu derken eğilip gözlerime baktı dikkatlice, **biliyor musun, beni hiç şaadın, düşündüğüm gibisin; iyi kalpli bir kötüsün sen,** dedi... Bunu nee niye söylediğini çok iyi bilmiyordu oysa... Belki de bugüne dek yaşaını anlamlı kılacak bu sırrı açıklamayı bana bırakmıştı...

ktan çıkarken tahta bannaktan gelen ney sesine son kez kulak verdim Çünkü ney sesi benim için acı çeken nefestir. Bu nefes, hayata soluk ruhtur. Dudaktan kalbe geçen efsundur. Ney bir ömre malolur. O ses kanına batmış bir hevestir. Nerede kendi hayatına ıstırap duyan biri varada neysesi vardır. Nerede bir ney sesi duysam orada kendim gibi yi hayata vurgunu olduğumu hissederim..Ney sesine tutkuyla kulak ver- farketti. O da sesin geldiği tarafa biraz ürküntü, ama en çok da hayla baktı. Ama birden yüzü değişti: Bırak, **boş ver onu,** dedi, **duymuyor n kötü çalıyor...** Bunu söylerken sanki gözleri dolmuştu: Tanıyor mueyi **üfleyeni,** diye sordum... Telaşlanır gibi oldu. Geçiştirmek ister gik tanıyorum sayılmaz, dedi, sonra birden koluma girip hadi **buradan** im dedi... Yaz gecesiydi yürüdüğümüz her yer. Ama bastığımız heryer rdu... Çamurlarda sesi çınlıyordu, gözlerindeki o hastalıklı beyaz ışık lardan yansıyordu. O beyaz, o kanayan gülümseme... Çocukluğumatırıyorum bu gülümsemeyi. O ses yoksa, o sesin içindeki "iyilik yağrı" yoksa o kadar azdı bu gülümseme; ama sonunda bekleyene vardı. p ötelere taşırdı... Ölü ve öldüren zaman'ın ötelerine. Ezbere yaşanmış, basit yaşanmış ne varsa hep ötelere. Kötülüklerle sarılıydı heryer.

ç aldınş etmez geçip giderdim vanilya kokulu bir anneye sarılıp... Peki, uyanınca ne yapacaksın, diye sorup düşünen hiçkimsem yoktu... Ömünemi düşünmekle geçmiştim, oysa ben daha kimsesizdim kimsesiz ndem... Kimi sevmeye kalkışsam, onu çoktan öldürmüştü o eksik sevgi. n bu beyaz gülümsemeyi oradan hatırlıyorum... Kim kendini hatırlamaışırsa, orada binlerce sevgiyi öldürüyordu... Öyle yanlış bir hayattı ki kisi öldürmeden ulaşamıyordum ona... Bu beyaz gülümsemeyi bir andar kimsesiz, bir çocuk kadar umutsuz olduğum kadar eskiden tanıyoronu... İşte onun sesi o kadar eskiden geliyordu... Kimsesiz ve beyaz ıne gibi uzaktan...

na beni asıl düşündüren daha henüz gördüğüm bir insanın bana bunca hissettirmesi, içimdeki o çok eski, o solgun, ama çok derindeki yarama dokunmasıydı... Onu hiç tanımıyordum oysa, belki de hiç tanıyamayacaktım.

Ama bazen sevgiyi öylesine özleriz ki, sevgimize rağmen severiz.. Sadece sevgi için koruduğumuz benliğimize rağmen.. Bekleyişlerdir, vazgeçişlerdir aslında benliğimizi derinleştiren... En yücesini, en soylusunu, en başkasını bulabilmek için elimizle hemen yakalayabileceğimiz mutluluk anlarını geri çevirebilme cesaretidir onu anlamlı kılan... Bu yüzden herkesin yanlış bildikleridir bizim asıl sevgimiz... Ama bazen onca bekleyişi mahvedercesine sırlarından açarız özlemden ağrıyan kalbimizi... Kalbimizi en çok sırlanmız korur, ama sevgiye özlemden bu sırları çoğu kez ruh sandığımız bir boşluğa savururuz... Sırsız kalan kalbimiz her kötülüğe açıktır artık, her kötülüğü biriktirip çoğaltmaya..

İstediği gibi Ada'ya gittik... Benim için Ada hayatın, taptıkça beni yokeden bu şehrin koşulsuz bağışlayan alacakaranlığıdır... Ben biraz daha bu umutla yaşamak için o alacakaranlığa taptım hep... Ben ona taparken unutmuştum meğer, yıllar önce bütün adalar karalara bağlanmış.. Ve artık her adada bir başka mafya varmış...

Gecenin bir yarısı Ada'nın tenha yollarında yürürken, ardımızdan ceketli, bıyıklı, hoyrat adamların geldiğini farkettim... Bir anda yüzü soldu ve telaşla koluma sarılıp, **ne olur kaçalım buradan dedi, kaçalım, nereye gitsem hatalarım arkamdan geliyor, gidelim buradan...**

Ada'dan kaçmak için gelecek son vapuru beklerken, mafyanın adamlarından biri masamıza yaklaştı, ve onu yan masaya çağırdı... Bense çok eski bir sese vurgun, bense çok eski bir yanılgıyla sarhoş uzakları, öldürmeyen zaman'lan seyre dalmışken o beni gösterdi: **Yanımda arkadaşım var...**

Adam küstahça üsteledi: **Salih Abi buna çok bozulacak...**

Nasıl olduysa o an vapur gelmiş, kıyıya yanaşmıştı... Birden tuttum elinden, birlikte koşarak son vapura bindik... Mafya adada kaldı... Biz denizlere açıldık... Yolda sordum. Bütün bunların anlamı neydi. Mafya kılıklı adamlarla ne ilişkisi olabilirdi, onları ne zaman tanımıştı, Salih denen adam da kimdi...

Işıklara gömülmüş o hasta gözleri'yle gözlerime baktı uzun uzun... İnsan **en çok sevdiğini öldürürmüş,** der gibi baktı.. Hayattan çok korktuğumuz için bazen hayattan daha acımasız ve kötü oluruz, der gibi baktı... Ne sorsam, ne söylese tarifsiz incinecekmiş gibi baktı.. Gözlerindeki çığlığa bakıp sustum ben de...

Ona soramayacağım başka şeyler de vardı... Örneğin nerede oturduğunu asla bilemeyecektim... Ansızın kaybolup bir süre ortalarda gözükmediği, hatta telefonlarıma bile çıkmadığı zamanlarda nerede ve kimlerle olduğunu da soramayacaktım...

(Devamı Haftaya)

cezmier@leman.com.tr.
Cezmi Ersöz

* F tipi cezaevini protesto eden **Ankara**'lı aydınları ve mahkum yakınlarını yaka-paça gözaltına alan ve bu ülkenin en namuslu aydınlarından **Fikret Başkaya**'yı neredeyse sürükleye sürükleye polis otosuna götüren zihniyete ve şiddete tanıklığımın... * **Dalga**... 17 Ağustos Perşembe günü saat 19.00-22.00 arası **Dalga**'daydı. Önce **Balıkçıların Kitabevi**'nde imza günü arasından, **Cafe Papalya (Eski Yasal)**'da söyleşim olacak.	* Eylem Yeşilyurt, Burcu Korkmaz, Mine Hanlıoğlu, Mehmet Akdağ, Gülli Yıldırım, Fırat Kardaş (Hüseyin, Erdem Özkan)... Mektuplarınızı aldım sevgiyle... * Ahmet Arslan, Volkan İpek, Mutlu Ayman, Tuğba Uçar, Taylan Karataş, Fatih Özcan, Mehmet Öznur, Engin Korelli, Ayşe Özgütürk, Alis, Ali Deniz Uslu, Deniz Zengin, Hale Bozdağ, Bahar Uzun, Derya Aşar, Seyhan Kurt, Ulaş Kara, Şebnem Ertan, Caner Y.Alp, Şehnaz Kılınç, Ahmet İşcan, Mehmet Zerman... E-mail'lerinizi aldım sevgiyle.

antik şehrin arkeologların o özenli elleriyle pırıl pırıl ilk hali gibi olmasa da tekrardan yeryüzüne çıkışını izleyin.. Bir fıstık çamının dibine uzanıp gözlerinizi kapatıp kulağınızı toprağa verin. Derinden gelen Troya şarkılarının ritmi ile için kıpırdarken, tenini hafifçe titreten bilki meltem rüzgarı değil, Troyalı bir kızın nefesidir.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

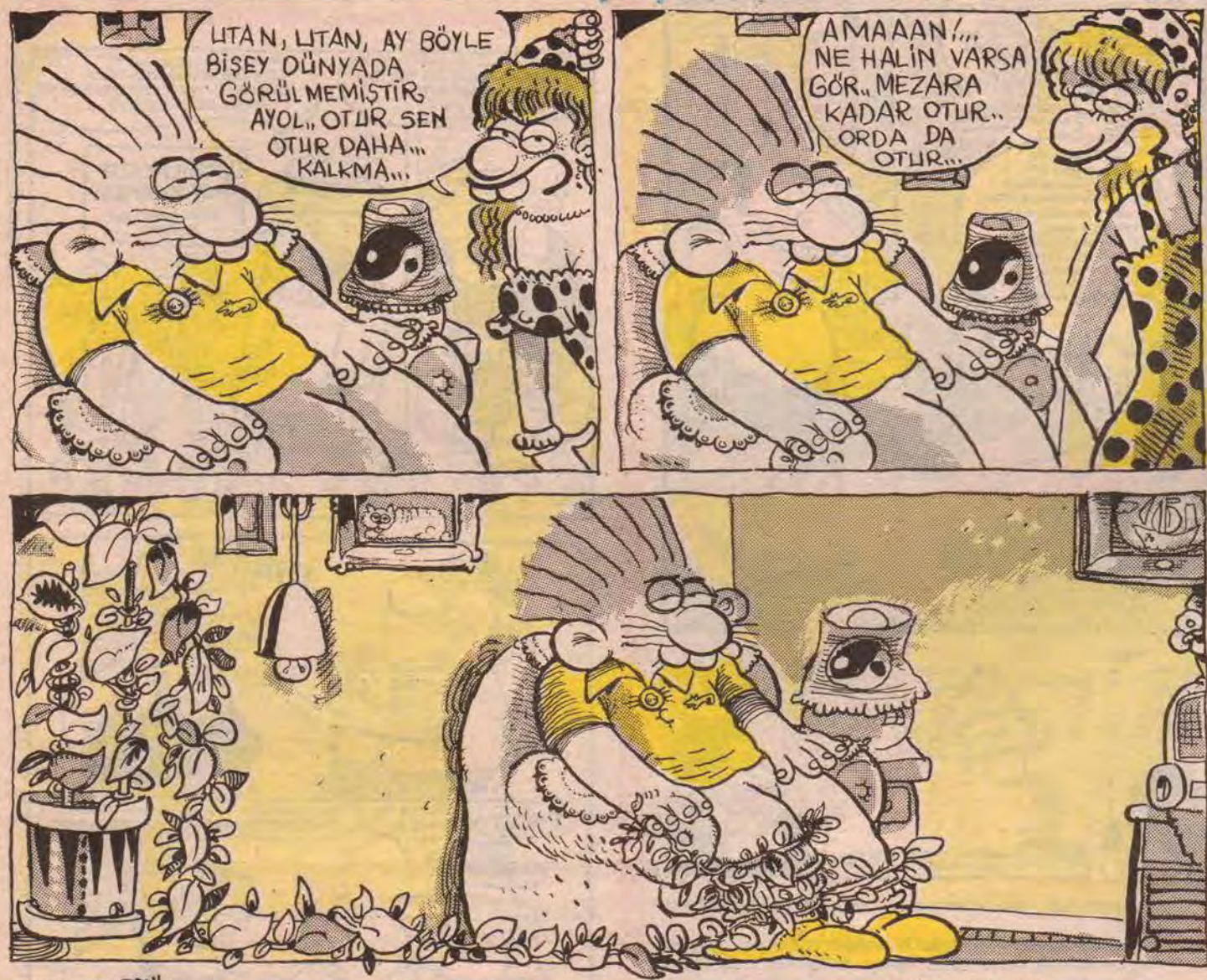

TABUDEVİREN

Uğur Mumcu Sakıncalı Piyade kitabında davadan yargılanmakta oldukları bir kişinin, mahkemede "ben o sırada tuvaletteydim" diyerek kendisini savunduğunu anlatır.... Tarihimiz bu tür yan çizme savunmalarıyla dolu... Mükremin çıtır da Aktüel dergisindeki söyleşide, "Düşünceye özgürlük" adlı kitaba önce imza atıp sonra çekmesinin nedenini "benim şapşallığım" olarak açıklamış... Olabilir itirazımız yok.. Ama kalkıp solculuğu irdeleyip de sonuçta "ben solcuyum" demenin saçma bir laf olduğu tespitinde bulunması, gerçekten "kendi savunmasına" yakışmış.. İşte böyle yazılan senaryolar gibi kelimeleri evire çevire, plastik çamur gibi yoğura zorlaya cılkını çıkarırsanız solculuk kavramının da içini boşaltır, sonuçta kendinize "şapşal"dan başka yakıştırabileceğiniz sıfat kalmaz.. Delikanlılığın kitabından imzasını çeken Mükremin Abi 15 yıl yiyebilme ihtimalinden kurtuldu. Ne iyi.. Solculuktan uzak, biraz ondan biraz bundan, ne ondan ne bundan, deniz anası gibi kimliksiz kaygısız... Manken peşinde 15 yıl daha...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Dikkat dönek var!

Döneklere verdiğim rahatsızlıktan dolayı özür dilerim!

Çünkü biz insanca hakça düzeni, paylaşmayı, eşitliği savundukça dönekler çıldırıyor.

Kan beyinlerine sıçrıyor, tansiyonları yükseliyor.

Onlara göre bu fikirler geçmişte kalmış.

Günümüzde bu fikirleri savunan kalmamış.

En tutucu politikacı Erbakan bile dün savunduğu adil düzen gibi fikirlerini bugün savunmuyormuş.

Erbakan bile değişmiş; değişmeyen bir biz kalmışız.

Oysa değişmek başka şey, dönmek başka şey.

Eski solcular değişmediler, döndüler.

Köşeyi dönmek için döndüler!

Bunun için büyük bir operasyon geçirdiler.

Bedenlerindeki vicdan gibi fazlalıkları aldırdılar!

Aldırdılar düşüncelerindeki eşitlik, sosyal adalet gibi fazlalıkları!

Güce tap, parayı kap demeye başladılar.

İstiyorlar ki herkes onların yaptığını yapsın; güçlülerin, sömürücülerin yeni dünya düzenini savunsun.

Sahibinin sesi olsun.

Böyle olmazsan onların hedefi olursun.

Üstelik onlara göre biz çocuklarına da kötü örnek oluyoruz.

Ya çocukları bizden etkilenip yeni dünya düzenini değil, insanca hakça düzeni savunurlarsa?

İşte bunun için bize diş gıcırdatırlar, hırlarlar.

Sahiplerini savunmak için "atıl kurt" halini alırlar.

Köpekler bile dönekler kadar sahibine sadık olamaz.

Onların sahiplerinin yerinde olsam, evimin bahçe kapısına şu uyarıyı asardım:

Dikkat dönek var!

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Aksamsel asi

Yamula Patlıcan Festivali.. Kayseri Yemlihan Kasabası 5-7 Ağustos. patlıcan; imambayıldısı, zeytinyağlı dolması, kurutulmuş patlıcan dolması, patlıcan salatası ve öğün'ün zengin bir seçeneği oluşunun büyüsünde barındırdığı doğal nikotin maddesini Festival komitesinin davetlisi devlet erkanından dinleyiş hım hımmm diye kafa sallayış, alkış alkış alkışlayış. Yemlihan'dan bir tarla ed

ip patlıcan işine girip girmemeyi tartışırken aile arasında trafik işaret ve levhalarına dikkat ederek eve dönüş.

Ayıramayan

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

Ünlü Arap bilgini İbni Harumî şöyle der: "Hanım, akşama geç kalırsam bil ki bir kavgayı ayırmaya çalışıyorum!.."

Yalan tabi sevgili okur... Ne böyle bir adam, ne de sözü vardır. Kavga ayırmaya gelince...

BERBER BEN Ü SEN No: 8

VERECEKSİN KEHKPE!

KEHPE ANANDIR... VERMEZSEM N'OLUR ULE?.. İNDİR O ELİN!..

KAVGA!..

ULE?!! DURUN!

WİEY?!! BIÇAK HA?

WİSSSSS

SEN KIPIRDAMA!

AYIRALIM HADİ!..

BEN DE GELEYİM...

GELEMEZSİN!.. SÖZ VER KIPIRDAMAYACAĞINA!..

AMA NİYE?..

DÖNÜNCE ANLATIRIM SÖZ VER!

AMA..

SÖZ VER!

EH!.. PEKİ SÖZ...

ALLA-ALLAAH?.. NİYE BÖYLE YAPTI Kİ BU?..

Yarım saat sonra:

Kavgacılar kaçmış; olay yerinde bir kaç kan izi ve sinirli üç adam bırakmıştır...

BEN İŞİME DÖNÜYORUM!

GEL!.. SANA BİDONU TUTAYIM YARANI YIKA, GEL!

BİRBİRLERİNİ DEĞİL BENİ YARALADILAR SERSERİ HERİFLER!..

...az sonra herşey kaldığı yerden devamı etmektedir...

O SUPİSTİR LAAA!.. GELİN KOLONYA SÜRÜN!

ŞIK-ŞIK!..

EE?.. ANLATIN ŞİMDİ, NİYE BIRAKMADINIZ? BEN DE AYIRMAYA GELEYİM?..

GÜNKÜ TRAŞIN YARIM KALMIŞTI, ÖYLE YARIM SURATLA OLMAZ!..

NASI YANİ?..

ANLAMADIM!..

?!!

AH! HAH! AHH!..

ANLATAYİM: 8-10 YIL EVVEL YİNE AYNI BURADA BU DÜKKANDA Bİ MÜŞTERİMİ TRAŞ EDİYORDUM...

Bir yandan da güzel güzel muhabbet ediyorduk... ki birden o sesi duyduk:

KOŞUN KAVGA VAR!

Ben daha "Ha!" demeden o fırladı... Ayırmak için kavgacıların arasına dalınca...

AIIGHH!

?

"...bıçak darbelerinden biri kalbine gelmiş ve yüzü köpüklü halde, öyle; yere yığılmış... Dükkanında traş ettiği bir yüzün diğer yarısını morgda tamamlamak kadar zor birşey yoktur bir berber için...

CIRT CIRT

BİTTİ.

"enderoz'a mail göndermektense mektup yazmayı tercih ederim!.." R.BOSCH

9 - 10 Ağustos Şarafikoçhisar festivali. Mahiyeti hakında pek bir bilgi sahibi olamadığımız bir festival. Pek karizmatik isimli Şarafikoçhisar'ı görmek bile yetmez mi kardeşim? Hazırla bavulu hadeeeee!..

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gidiyor değildir

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Küçük, bızdıkken bir dönem dedemlerle takılmıştım... YILDIZ adlı müthiş bir inekleri vardı... Altın bir köy sabahı uyanıp dışarı çıkmamla karşıda otlayan YILDIZ'ın yardan aşağı yuvarlanmasına tanık olmam bir oldu!!! Allahım ne acılı bir debdebe-i zebellahdı... Tanrının hikmeti, o derin uçurum evin geleneksel bereketi, yılların, biricik dev süt kaynağını öldürmedi... Sakatlanmamıştı bile!... Boynuzu kırılmış... Öp, sev, okşa... herşey eskisi gibiydi... onca sevgiye rağmen bir hafta sonra hayvan köpüre köpüre delirdi ve öldü!!! Farketmemişiz meğer kırılan boynuzun içi kurtlanmış... Boynuz, merhemli bezlerle, iplerle sımsıkı sarılı olduğundan dışarı çıkamayan kurtlar YILDIZ'ın kafatasını da kemirip beynine girmiş!..

Kurban bayramlarında topladığı boynuz ve keçi ayaklarını sokağa çıkarken beline dolardı...

Bundan 3-4 yıl önce, daha tekno yokken, roek dönemlerimde... Alt Kemancı'da (Rock Bar) tanışıp hasta olduğum gotik bi kız vardı... Hep siyahlar içindeydi, pek konuşmaz, otantik, mistik, tarotla, falla, büyüyle uğraşırdı, UFO'lardan, Nirvana'dan, "dünyayı birleştiren yüce bilgi"den bahsederdi... Enteresandı... Bi süre beraber olduk... Bi gün istiklal Caddesi'nde turlarken, arkadaşının fotoğrafını çeken bi turistin kadrajının içine girdiğini farketti kendinin! Nası çığlık attı! Ne var bunda? dediğine göre hiç tanımadığı birinn fotoğrafında tesadüfen bulunmak, büyük bir lanet, dehşet bi uğursuzlukmuş... Allahallah! Bitti, tabi ilişki hemen.. Sonra kayboluverdi bu ortalıktan... Derler ki; ülkücü maytadan bi çocuk kaçırmış bunu, birliktelermiş...

Ve yıl 2000... Ömerli Barajı'nın oradaki 3 gün 3 gecelik müzik festivalinin girişinde gördüm onu en son.. O kasvetli, karanlık kız gitmiş yerine, süper tekno, alternatif-underground, renkli, cıvıl cıvıl, her yeri dövmeli, piercingli bi kız gelmiş... Girişteki badigard kızla kavga ediyor.. "Ne var üstünde?" diyor badigard... "Alet habire ötüyor!" Bizimkisi sinirlendi... "Hiç bi şey yok!" diyor.. O meşhur çığlığını atıyor.. En sonunda sinirle kükredi meğer vajinasındaki piercinge (minik demir top-süs, takı) ötüyormuş alet... Kaçtım ordan...

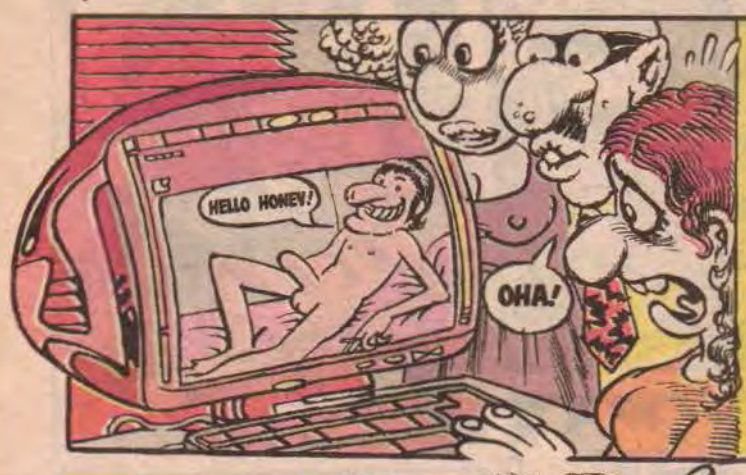

Burda bi şirkette çalışan bi uzak akrabamız dediydi; şirketin yurtdışı bağlantılarını yapan kızcağız, internette chatleşirken Amerikalı bi oğlan yakalamış, muhabbeti koymuş kız, oğlanın türlü sempatik meziyetleriyle, hoş Amerikan diyaloglarıyla büroda günlerce hava atarken... Oğlan internetle bi de fotoğrafını yollamış kıza, an'iden, kız sevinçle başına toplamış büroyu... Ve işte fotoğrafı açıverince görüntü, yandaki gibi... Gözünü sevdiğim Amerikan sürpriz fırlamalığı... Ve bin bir utanç Türkiye... Wallaha gerçek bu, kız bir hatta izin almış... Lila isim mi veretim?..

Bir dönem yurtdışındayken Tv'(de, ünlü ruh hastası Maytol Ceksın'in şatosunda yapılmış bi röportaja denk geldiydik... Zenci röportajcı bir ara, "neden siyah rengini değiştirdin, beyaz oldun?" dedi... Koca Maytol birden ağlamaya başladı.. "Vitiligo hastalığı var bende, rengim durmadan açılıyor!" dedi ama röportajcı hadi soara aniden "Millet plajlarda bronzlaşıyor sorun olmuyor da, benim tenim beyazlaşınca mı sorun oluyor!" deyiverdi.. Şöyle yaani... "Kendini peygamber olarak görüyor musun?" dedi röportajcı.. "Evet, bazen.." dedi bizimkisi...

Londra'ya yeni giden bi akrabamız anlattıydı... Bi gece discoda dansederken, tesadüfen 35-40 yaşlarında ama çok çekici bi bayanla tanışmış.. Anında elektrik, hiç konuşmadan saatlerce dansetmişler yılanlar gibi.. Sabaha karşı bizimkinin evine gitmişler... Alkol... Ve yolda kadından hala tek kelime yok.. Bu ne endam ve bu ne coolluk derken... Ev... Sevişmeler... Sabahında, kadın "evin güzelmiş... siten var mı?" demiş nihayet.. "Ne sitesi yahu?".. diyince bizimki "Bilmiyo musun, web sitesi!" demiş kadın ve sonra korkunç kahkahalar atarak çıkıp gitmiş... Adamımız ağlamış.. (aşık mı olmuşmuş?)... Meğer Avrupa'da kişisel web siteleri pek modaymış.. Kartvizit gibi...

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

Cinuçen Tanrıkorur

NİHAT GENÇ
nihatg@ileman.com.tr

Sıcak yaz mevsiminin her günü bir ölüm haberi getiriyor. Önce Beşiktaşlı ünlü Yusuf! Çocukluğumuzun efsanesi, çocukluğumuzdan bir parça alıp götürüverdi. Hepimiz büyüyünce Yusuf olacaktık, Yusuf gibi klas, Yusuf gibi dar alanda tatlı, yumuşak çalımlar! Metin Oktay büyük golcü ve çok etkiliydi, ancak Yusuf'un futbolu, keyifli, ve gösterişliydi. Yusuf topu ayağına aldığında kızgın, ateşli tribünler, tiyatro locasına dönerdi, çünkü Yusuf'un kendi icad ettiği ya da ilk defa onun ayaklarında gördüğümüz çalımları vardı. Televizyon yoktu, üç-dört antremanını bir de maçını seyretmiş olmam, yıllar boyu tribün muhabbetlerinde bir üstünlük, vermiştir bana. Uzun saçlı, çok yakışıklıydı, zihnimiz Yusuf'un efsanesiyle doldurulmuştu. Hangi takımın taraftarı olursak olalım, büyük futbolcular, hepimizi aynı takımın taraftarı yapıverir. Oyunun güzelliği, büyüsü ve baştançıkarıcılığı her türlü doğmanın, fanatikliğin önüne geçer. Yusuf'un derdi gol atıp, neticeye gitmek değildi. Onu-bunu çalımlamak, top ayağında dolaşmak, en büyük keyfiydi. Bu yüzden hayranları da kendi gibi "romantikti". Yusuf hayranları asla bir iş kurup, köşeyi dönüp, para kazanamazdı. Yusuf'un ünü bu yüzden, hala eski meyhaneler ve yaşlı akşamcıların masasını süsler. Futbolun da ahlağı değişti, artık ülkemiz, tek vuruşla gol atanları baştacı ediyor, bu yüzden futbolumuzun bu on ayaklı romantik efsanesi, çok çok önceleri zaten öldürülmüştü! Çünkü hepimiz hayattan "netice" istiyoruz!

Ünlü gazeteci-yazar Orsan Öymen'i de böyle sıcak bir yaz günü kaybettik, acı haber Bodrum'dan geldi. Orsan Öymen yazılarında sert, kişiliğinde zarif, yumuşacık bir adamdı, çok yakışıklıydı, Humpry Bogart bir tarzı vardı. Ağlar gibi buğulu gözlerle bakan, bitmeyen bir sarhoşluk vardı yüzünde. Fırtınalı ve tehlikeli, aşırı duyarlılıklan olan bir edebiyatçıya daha çok benziyordu. Ülkenin siyasi gündemi, onu da ölüme yağdıran bir köşeyazarı yapıvermişti.

Arada bir sıkıldıkça, çalıştığım teknik servise gelir, elektronik makineleri hayranlık dolu bir sessizlikle izlerdi. Parmaklarının klavye üzerindeki süratle kayışına kendini kaptırır, bazen böyle vakit geçirirdi. "Sıkılmıyor musun ağbi?" derdim. "Yoo, çok dinleniyorum" derdi. Şimdi Milliyet gazetesinde çok yakışıklı oğlunun fotoğrafını görüyor, yazısına sert bir öğretmen gibi göz atıyorum. İçimde incecik bir korku, babasının klasını utandıracak bir cümle kurar diye ödüm kopuyor, içimden, gündemin siyasi telaşına kendini fazlaca kaptırmadan, felsefe ve edebiyata eğilmesine arzu ediyorum.

Ruh bakımından başka soydan gelmiş insanlar bu siyasi coğrafyaya düşünce hızla bize benziyorlar. Çünkü, bu karışık, zevksiz, ahlaksızlıkla dolu gündeme direnecek gücümüz yıttıkça, hepimizi kurtaracak tek bir yol kalıyor, kaba-saba, ortalama adamlar olup, herkesin gözü önünde, gözlerden kaybolmak. Tüzü bir gözlemci bugün Orsan Öymen'in yazılarında bugüne kalmış hiçbir şey bulamaz, o günkü sorumlu gazeteciliği dışında, ama, onun, o günkü canlı varlığıyla tutkuyla bütünleşmiş zarif sarhoşluğu bilenler, yazarlıktan öte, soylu bir kokuyu damarlarında hisseder! Budalalar bir şekle girmek için yazar, ya da, cansıkıntısı ya da işsizlikten, oysa, incelik ve duyarlılık güzelliğin taşmasıdır ve en çok, ateşli ve yakıcı bir hüznün, kederin sahibi insanlar, güzellik karşısında hergün ölümcül bir açlık duyar!

Geçenlerde ölüveren, Cenk Koray'ı, Ankara'da Sağlık Bakanlığı danışmanlığı yıllarında odasında tanımıştım. Cakası, çalımı olmayan, mis gibi neşe kokan bir adamdı. Nasıl oldu da her cümlesiyle bir oyun neşesi satan bu adam, "manevi şifacılık" dağıtan bir dükkan açıp, hasta müşterilerinin ellerini tutup, güya onlara elektrik vererek, iyileştiren bir tuhaf adam oluverdi. Cenazesinde bir genç kız,ardından şöyle konuştu: "19 yaşındayım, 19 mısralık bir şiir yazdım sana...", dedi. 19 Mucizesi onun kitabıydı, o yazmamıştı, bir İslam'ı meczup yazar, Cenk Koray'ın medyatik kişiliğinde kitap daha çok tanınır-satılır diye kitabı gizlice ona vermişti. Cenk Koray, hayab-evreni 19 rakamıyla açıklayan bu modern batinilerin dünyasına nasıl balıklama giriverdi ve gencecik talebelerin'in zihnine böyle saçma şeyleri sokuverdi. (Genç okuyucularımız bilmeyebilir, Kur'an'da 20. ayette şöyle yazmaktadır: Onun üstünde 19 vardır". Bu cümlenin ne demek olduğunu kimse anlayamaz, birileri, bu 19'dan hareketle, tüm Kur'an ayetini, tüm dünya olaylarını 19 ve toplamlarıyla açıklamaya çalışır...)

Efendi, dürüst, sevilen, neşeli bir kimliğiniz olsa bile, bomboş bir beyniniz varsa, bu şeytani süngersimsi beyin sizi, hilekar, haydut, ne idüğü belirsiz düzenbazların fikirleriyle, aynı küstah, hakedilmemiş, işe yaramaz, dangıl dungul cehaletin içine fırlatır. Cenk Koray'dan geriye ne kaldı, piyasa sanatçılarına ayaküstü takılmaların binlerce ıvır zıvır cümleleriyle dolu onbinlerce TV programı.

Alalade, yapmacık piyasa sanatçılarını gıdıklayarak söylenmiş-yaşanmış bir hayattan geriye karton kukların "ipleri" kaldı. Burjuvanın, mutlu azınlığın yemek masalarında zangoçluk-soytanlığa soyunan bugünün kalın kafalı genç sanatçı adayları, Cenk Koray'ın bu ipleninden ondokuz tanesini alıp, yirmi ciltlik bomboş bu romanı paketleyiversinler!

Propaganda filminin galasından önce, iki-üç saat kafa kafaya verip, filmleri üzerine seri ve sıkı bir tartışmaya girdik, Kemal Sunal'la. Sakin bir ses tonuyla ne yaptığını, "şaban'ın" kim olduğunu anlatıverdi. İyi-kötü ne yaptığını önemli değil, yaptığı işin ne olduğunu bilenler, insana huzur ve güven veriyor. Türk halkının zihninde yarattığı imgenin ne olduğunu, anlamaya, tarif etmeye, araştırmaya koşmuş bu sanatçının konuşması etkiledi, ikna etti beni. Ben de, sade, sakin, kendiyle çatışması bitmiş, maskesiz, bu sinema sanatçısını tanımaktan gurur duydum. Yoksulluğun ve hakkı yenmişliğin acı öfkesiyle süslü püslü elbiselerini yırtıp, toplumun-medyanın suratına atıvermesini anlatıverdi. Reha Muhtar ve onun gibilerin programlarına asla çıkmayacağını... Hakkını yiyenlere karşı bu sert öfkesi, galiba, yaşadığımız toprakların en temiz havalı yerleri!

Milliyet'in en ilginç yazarı, hi, Milliyet'in eski çalışanları dahi tanımaz onu, çünkü hep gece gelirdi, Faruk Güvenç'ti. Abartılmamış bir sıklıkta, çok özenli takım elbiseler giyerdi. Ancak, yürüyüşü, konuşması, sanki pudralı, peruklu, gümüş tokalı ayakkabılı, altın düğmeli bir eski zaman Fransız kibarı gibiydi ve ölüm-kalım savaşı veren bir general ciddiyetinde!

Basın tarihimizde Nihat Genç'ten sonra en küçücük puntolu yazılar onundu, ancak, köşesi çok küçüktü. Cumhurbaşkanlığı orkestrasının her konserinden sonra gece geç vakit, elinde eski daktilosu ve

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

• "UNPLUGGED" 3. BASKISINDA... KİTAPÇILARDA VE GASTE BAYİLERİNDE BULABİLİRSİNİZ (Bulun yani.)

10- 14 Ağustos İslahiye Üzüm Festivali... Gaziantep... Git gör, üzüm salkımlarının, çavuş üzümlerinin, kuru üzümlerin arasında coş ve kendinden geç...

Akşam Servisi

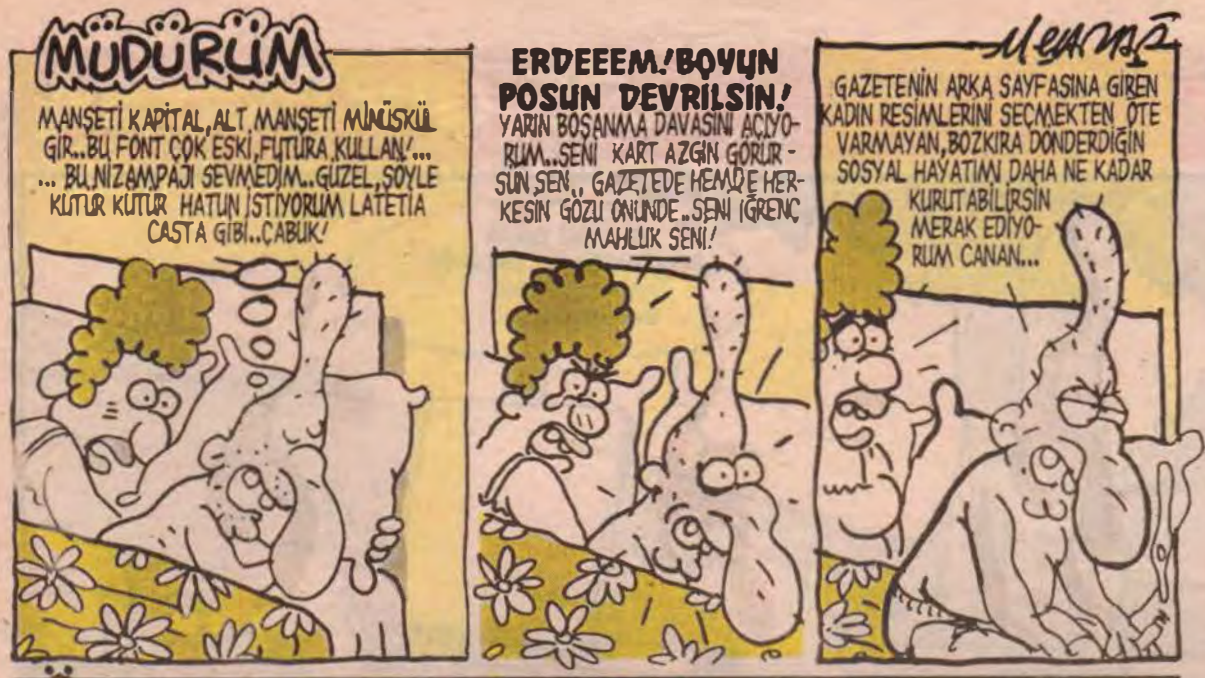

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

•Bir ulus milli miraslarına bebek gibi bakmalıdır..!

13. sayfadan devam

üvey oğlu Ömer'le gazeteye gelir. Genellikle çok içkili olurdu, kederli bir müzikseverden çok duygularını bastıran, hesaplı bir manbıkçı gibiydi! Ve kimsenin aynıntılarını anlamadığı eleştirilerini tüzlükle daktilo ederdi Övgü ve hayranlık dolu eleştiri cümlelerinin içinde bazen, "obualar geç kaldı" ya da "kemanlar çok hızlıydı" gibi cümleler sıkışbnr, işte dar arkadaş çevresinde bu cümleler fırtınalar, kaprisler, çekişmeler yarabrdı. Milliyet'teki köşesi ona imtiyazlı bir otorite kazandırmıştı. "Obualar geç kaldı" cümlesinde aslında bir zalimlik vardı, konser boyunca tüm sazların, tüm melodilerini tum inış çıkışları tane tane toplamış, sert bir kamçıyla dövüyordu orkestra elemanlarını... İşte tek işi CSO konserlerini eleştirmek. Yazısını kılı kırk yaran bir dikkatle tashih eder, noktası, virgülü canı çıkardı. Kimseye güvenmez, matbaa bobinleri dönene kadar, eli yüzü matbaa boyasıyla kömür işçilerine dönmüş ustaların uzağında baskıyı beklerdi!

Her konser haftasının gecesi birkaç saatini benimle geçirdiği halde, dostane, arkadaşvari hiçbir konuşma olmadı aramızda, taa ki...

Maaşımla taksitle kanun almış, geceleri boş zamanımda öğrenirim umuduyla sersive getirmiştim, facianın farkında değildim. Panikle "bu kimin?" dedi. "Benim" dedim. Heyecanını gizleyen bir korkuyla gözlerimin içine baktı, neden sonra, geceyarılarına kadar bana gizlice propaganda yapmaya, yani benimle laflamaya başladı. "Bu aleti fırlat at!" dedi. "Ben sana yardımcı olurum, batı müziği öğrenmelisin" dedi. "Anlamıyorum" dedim. "Ben sana nasıl anlaman gerektiğini öğretirim, sana plaklar, kitaplar vereceğim, defalarca dinleyecek, bir zaman sonra duymaya başlayacaksın" dedi.

Bir de "laz" olduğumu öğrenince sanırım, Paganini'yle başladı işe, neye uğradığımı şaşırdım. Paganini denen adam, durmaksızın, nefes almaksızın ardısıra şarap içen bir deliye benziyordu. Hızı, sürati, beynimin tum boş odalarını heyecanlarla süsledi, kemana değil, kemiklerime sürünüyordu, coşkuyla hayallerimi sızlatan yüreğimi titreten bir uslubu vardı işte ben de başlamıştım batı müziği üzerine laf etmeye.

Ben mi çok özeniyordum, yoksa, Paganini mi genç yaşımın delirmiş tutkularına çok uygundu, bilmiyorum, Faruk Güvenç teslim almıştı beni, melodileri şöyle dinliyoruz, tatlı, yumuşak, tatlı, yumuşak, yüzü erıyordu anlatırken, sıra Vivaldi'nin Mevsimler'ine gelmişti. bak, dedi, burada havalar soğur, burda çiçekler açar, bak, melodiler içinde, çiçeklerin yaprak kıpırtıları, o bahar ateşini... Evet duyuyordum, yoksa duymuş olmam, bana kültürel bir imtiyaz, erkenden havaya girmemi mi sağlayacaktı...

Öyle sert bir hayat uzandı ki önüme, kanun da orda kaldı, Vivaldi'nin mevsimleri de, romanlarım, dilenciler, bulaşıkçılar, kapıcılarla, yoksulların cesetlen-suratlarıyla doldu, taştı...

Şehirde tanıdığım en beyfendi adam oydu, alkolden yürüyemeyecek halde olsa bile, kibar üslubunu, zarif giyimini bozmaz, her zaman yıpranmayan bir gençlik ateşiyle gülümserdi. O kadar beyfendiydi ki, benim özentili hayran bakışlarını sizi yanıltabilir, köyden gelmiş bir kişi onu komedyene benzetebilirdi!

Faruk Güvenç, Suna Kan'ın ikinci kocası, ölali yıllar oluyor. Bir Karadeniz turnesinde uzun gemi yolculuğunda Suna Kan'la tanışır, gemide sevişir, evlenirler.Faruk Güvenç ünlü bir viyole sanatçısı, ününü iki şeye borçlu. Birincisi, Suna Kan'la yıllarca devam eden ünlü Ankara Oda Orkestrasını kurması. İkincisi, batı müziğini halka sevdirmek için, TRT'de yaptığı çalışmalar sonucu, her akşam haberlerinden önce beş dakikalık mini konserleri hazırlaması. 80 öncesi, sokakta onlarca insan ölürken, Türkiye halkı kimler öldü, kaç kişi öldü diye korkuyla haberleri beklerken, Faruk Güvenç'in batı sazlarıyla bu minik konserlerini izlemeye mecburdu!

Türk dergicilik hayatının hızla iflas eden en ilginç dergisini de o çıkarmıştır! OPUS. 1960'lı yılların sonunda Gaziantep'te bile filarmoni derneği vardı. Batılılaşma yolunda Anadolu'da ne denli kök saldıklarının meşalesi gibiydi bu dernekler. Opus'la Anadolu insanının evrensel müzik çığlıklarına yetişeceklerdi, bayilere gittiği gibi, topluca geri döndü.

Suna Kan'la sırt sırta verip büyük bir batı müziği cephesi kurdular. TRT'yi, Kültür Bakanlığı, gazetelerin kültür sayfalarını Atatürkçülük, müzik devrimi, alaturka müzik gericiliktir, diye etki altına alıp, Atatürk devrimlerinin yılmaz bekçileri olup, Oda orkestrasını bu aşk uğruna Hakkariler'e kadar taşıdılar!

Suna Kan, üç yaşında babasının tayiniyle Diyarbakır'a gider, sokakta koparılmış koca man bir eşşek kafası görüp korkudan kekeme olur. Babası bir daha sokağa çıkmasın diye, eline bir enstrüman verir. İdil Biret'le birlikte Hanka Çocuk yasasından faydalanıp, ünlü hocalardan yurtdışında ders alırlar.

Suna Kan'ın en büyük başarısı, 70'li yılların başında ilk defa verilen devlet sanatçılığı ünvanını alması, göğsünü kibirle kabarttı, bakışları Atatürk meşalesinin ateşiyle parladı, gururlu bir prenses gibi tacını takıverdi, o gun bugün buzdağının sivri ucunda mutluluktu oturur! Gelmiş geçmiş en radikal devlet sanatçısı da odur, bir gün tacını bile geri vermeyi düşünmüştür, şöyle: 1970'li yıllarda Kültür Bakanlığı yeni kurulmuş, başına genç çevirmen Talat Halman getirilmiş, bakanlık himayesiyle bir Itri konseri düzenlenecektir. Suna Kan, açar ağzını yumar gözünü, demir bileye gibi yutulmaz laflar edip, ortalığı ayağa kaldırır. Suna Kan: "Masum bir Itri konseri değil bu, gericiliğe açılan kapıdır, bu kapıdan yobazlar girecek, Atatürk'ün çağdaş, evrensel müziği yara alacaktır.." Ve "Kültür Bakanlığı tutumunu sürdürürse devlet sanatçılığını iade edeceğini" söyler! Ortalık karışır. Aylarca gazeteler Suna Kan'ın savaşına destek verir. Bakan koltuğundan olur. Ama çok sonra başka vesileyle yıllar sonra Talat Halman'la dost da olur. 1990'lı yılların ortasında bir röportajında Suna Kan, hayatında hiç Itri ve Dede efendi'yi dinlemediğini itiraf edecektir.

Müşerref Hekimoğlu yakın dostu Suna Kan'ın hayatını anlattığı kitapta, onu, Anıtkabir'den sonra Ankara'nın en büyük anıtı gibi övgülerle yere göğe koyamaz. Haleti Selayisi'den Habeşistan'da yarım kiloluk altın bilezik hediyeyi nasıl aldığını.. Çınlı ünlü cüce başkanla tanışmasını... Yani, onlarca yurtdışı konseri, Atatürk devrimlerinin büyük başarısı ve dünyada biiinci geldiklerini...

Suna Kan, yurtdışından gelen her davete koşar, çünkü bu davetler, devrimlerin başarısının ve büyük sanatçılıklarının en büyük göstergesiydi. 1970'li yılların tarbşmalarının biri de, Şili'de Pinoşe'nin davetine kabılması. O günlerin hızlı solcusu Selim İleri, Suna Kan'a ateş püskürür. (Çok sonra Selim İleri ılımlı bir kimlik edinince, Suna Kan'a karşı fazla ileri gittiği için özür diler.) Suna Kan kendini şöyle savunur: "Ben Pinoşe'nin davetine değil, Şili halkına konser vermeye gittim. Veya Şili'de bir deprem olsa, Pinoşe yüzünden yardıma koşmayacak mıyız?"..

Hiçbir arkadaşı-eleştirmeni Suna Kan için güzel bir kadın demedi. Konser fotoğraflarını görenler, çatık kaşlı bir matematik hocasına benzetir. Suna Kan'ın elbiselerini de beğenen bir tek arkadaşı-eleştirmeni çıkmadı. Vücuduna hiçbir zaman oturmamış bu iğreti kostümleri, Burda modellerini ve kezi sabununu alıp mutfak masasında kendi diktiği iztenimi veriyor. Ancak, 1976-83 yılları arasında defalarca yakından gördüğüm bu kadın, asla çirkin değildi. Ağırbaşlı sanatçı kimliğiyle ustalıkla gizlemeye çalıştığı teninde, taşkın

Devamı 16. sayfada

Aksamsefası

LeM MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Neden Olmasın Güzel Günleri'miz?

Ne oluyor ya? Ne bu ülkenin hali? Inanılası değil. Her alanda bir çökmüşlük, bir kokuşmuşluk var. Dengeli olan hiçbir şey yok ülkede. Sevgiler bile dengesiz. Hala dank etmedi kafamıza. Nasıl bu kadar görmezden gelebiliyoruz rezaletleri ve neden? Bakıyorum da ülkemde görevini gerçekten yapan kimse yok. Kimse de rahatsız olmuyor durumdan. Çok normalmiş gibi. Ülkemde anormalliklerin hepsi normallik kapsamında. Bugünlerde kimse çabalamadıkça? Ayrıca şu an ülke öyle bir konumda ki, birilerinin bir yerlerden değil, herkesin heryerden itiraz etmesi, çabalaması gerekiyor. Kimse hiçbir şeyi tınmazken, herkes herşeye hatta haksız ölümlere, işkencelere, katliamlara bile duyarsız kalabiliyorken nasıl olacak bu? Mesih mi bekliyoruz nedir? Geçmiş ola. Beklemeye devam edersek, hep bekleyeceğiz demektir. Ama yine de bunlara sinir olan, itiraz eden kimse yok mu? Birileri bir yerlerde güzel günlere inanıyor ve gelmesi için çabalıyor değil mi? Ülkenin çok farklı yerlerinde aynı şeyleri düşünen, aydınlık günlere yürekten inanan birileri var değil mi?

Yalnız değilim değil mi? Gazetede okudum bugün. Tutuklu yakınlarının açlık grevi devam ediyormuş. Biz ne duruyoruz o zaman? En ufak çabalara, en ufak itirazlara bile destek olalım ki şu kokuşmuş düzenin içmde yok olmayalım. Ki bu hiç de ufak bir çaba değil. Bu insanlık uğruna bir mücadele. Bazı sloganları var. Bir tanesi çok hoşuma gitti, "İnsan hücreye sığar mı?" Ne kadar doğru değil mi? Eğer çabalar, umutlar, tepkiler, sevgiler birleştirilebilirse kimsenin gücü yetmez zaten bir insanı hücreye atmaya. Neden olmasın güzel günlerimiz ha neden olmasın? Hala anlayamadık, herşey hatta gelecek bile bizim ellerimizde. Hiçbir şey için geç değil henüz. Ayrıca eğer gerçekten çabalarsak hiç de uzak değil F tipsiz, işkencesiz, aydınlık günler. Yani bizim inandığımız, çabaladığımız ve hakedeceğimiz günler. Açlık grevindeki arkadaşları yürekten kutluyorum. Mücadeleniz, mücadelemiz.. Unutmadık aslında hiç birimiz, hak verilmez alınır!

Veson bir söz: Tipi ne olursa olsun, bütün cezaevleri tipsizdir! Hücre tipine hayır! Sevgiler...

Deniz

Lemancılar Selam

Ben de yakın zamana kadar bu vurguncu, soyguncu düzenin çarklarına dişlilerine gres yağı gibi kullanılan düzenin, dişlilerinin mevcut gidişatı sağlamasında etken olan kendimce kandırılmış, vatan, milet, Sakarya nutuklarıyla. Boş karna kuru laf lakırtısıyla destek olan sıkı bir vatanperver Türk evladıydım. Fakat son gelişmeler, IMF milliyetçisi, IMF Atatürkçüsü, Yeşil sarı karışık renkli solculardan düzene destekçilerden birisiyken biraz şans, biraz sorgulamaya, yakın şüpheci ve de geçmişimin bana atalarımın genlerinden bana miras kalan haksızlığa, hukuksuzluğa baş kaldıran Dadaloğullarının, Koç, Köroğlularının, Karacaoğlanların, Pir Sultanların, Şeyh Bedrettinlerin, izinden gitmeyi o eski günleri baş kaldırı kültürünü benimseyip Amerikancı, Bürükselci ve de Washingtoncu işbirlikçilerin ekmeğine, halkı ezerek ve onlara destek olmayarak safhımı iyice belirtmem gerektiğini kendi kendime doğru olanın halkın bir parçası olarak halkın yanında, halkla beraber hareket etmem gerektiğini geç de olsa farkına vardım.

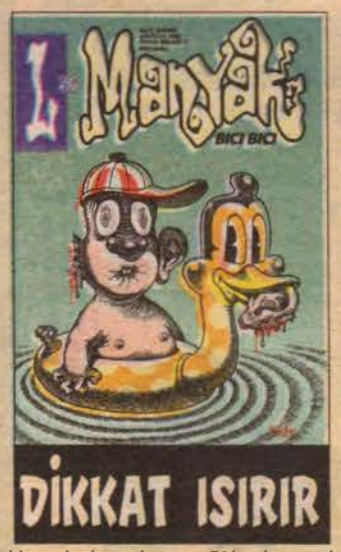

Mevcut idareciler hakkında da orjinali kendime ait olan şu benzetmeyi de en uygun olacağını sizlere de belirtmek isterim. Yaklaşık iki yıl önce zannedersem TV kanallarının birinde seyretmiş olduğum belgeselden esinlenerek 5-10 adet vahşi Afrika köpeğinin yavru bir ceylana adice, alçakça saldırıp, param parça edilişini ve diğer sürüdeki ceylanların buna sessiz kalışını örnek göstererek seyredişleridir. Ben de bu beceriksiz halk düşmanı, kabadayı, bürokrat, siyasetçi ve çeteci zihniyete karşı sessiz kalmamayı uyanmayı bunlara karşı mücadeleye geçmeyi her şartta, her yerde ve her zeminde kendime görev seçtim.. Sevgiler...

İsimsiz

İthal Eş

Türkçe basın organlarının birinde "Boşanma Probleminiz mi var, o halde hemen bizi arayın" diyordu. Türk vatandaşlarına yönelik yayın yapan Türk televizyonlarının birinde de boşanma konusuyla ilgili sokak röportajları yapıyorlardı.

Kadın sipiker soruyor "Neden çok sık boşanıyor avrupada insanlar?" 35 yaşlarında adam şöyle cevap veriyor. "Boşanmanın Hollanda'da sık sık olmasının sebebi kadınların ekonomik özgürlüğünden ileri geliyor. Türkiye'de böyle şey yok biliyorsunuz. Kadınlar sürekli erkeğe bağlı. Bu doğru mudur, değil midir tabii tartışılınabilinir... Ben sosyal daireye ve Türk konsolosluğu'na yakın olduğum için biliyorum. Her gün 2-3 kişi boşanmak için geliyor."

Sipiker bu sefer 24 yaşlarında genç bir kıza soruyor. "Son zamanlarda çok Türkiye'den evlenip buraya gelenler var bu konuda ne düşünüyorsunuz?" "Onları yalancı buluyorum", "Neden?" "Bazı erkekler ve kadınlar avrupa için Hollanda'ya geliyorlar." "Sen Türkiye'den evlenmeyecek misin?" Gülerek cevap veriyor "Hayır." İkinci kez tekrar gülerek cevap veriyor. "Hayır, kesinlikle."

Sipiker bu sefer 50 yaşlarında karı ve kocaya soruyor. "Son zamanlarda çok boşanmalar oluyor aile içi şiddet dayak bu konuda ne düşünüyorsunuz?" Kadın "Kızım ayrı ikinciden" "Neden?" "İşte dayak" "Damat Türkiye'den mi geldi, ithal miydi?" Erkek "Evet. Türkiye'den geldi. Uyum sağlayamadı haliyle." "Ne gibi bir problem yaşadınız?" "Türkiye'den gelen buraya uyum sağlayamıyor. Biz buradaki Türkler haliyle sıkıntıya gelemiyoruz. Türkiye'den gelenler de baskı yapmak istiyor. Baskı yapınca da tahammül edemiyor, edemeyince de huzursuzluk çıkıyor."

Sipiker bu sefer 25 yaşlarında genç bir erkeğe soruyor. "İthal misiniz?" "Allah korusun" "Niye Allah korusun?" "İthal damat durumuna düşmek olur mu ya?" "Niye, neyi varmış?" Gülerek cevaplıyor. "İthal damadın mı hiç bir şeyi" "Peki Türkiye'den evlendiğin zaman eşin ithal gelin olacak" "Türkiye'den evleneceğimi kim söyledi" "Evleneceğini farz edelim." "Farz etmesek ne olur" "Peki etmeyelim o zaman." "Bence de daha iyi olur." "Son zamanlarda gençler arasında çok boşanma olaylan oluyor. Sen bunu neye bağlıyorsun?" "Şimdi, avrupalı insanlar bilhassa Hollanda'da değişikliğe çok özen gösteren insanlar. Bizde entekrasyon amacıyla bunların arasında kaldığımızdan bunlara uymaya çalışıyoruz."

Bunları niye yazdım? Avrupalı gençlerle evlenecek gelin ve damat adayları evlenmeden önce bir düşünün istiyorum. Çünkü ben ilk önce ithat damat olarak Almanya'ya geldim. (Gerçi gelmeden önce de ben ilegal Almanya'da yaşıyor ve çalışıyordum. Bu şekilde on yıl Almanya'da kaldım, sonra da Almanya'da tanıştığım bir Türk kızıyla Türkiye'ye gidip resmi bir şekilde İzmir Almanya Başkonsolosluğu'ndan vizemi alarak ithal damak olarak tekrar Almanya'ya geldim.) Sonra da ithal eş getirdim. Yani iki sefer evlenip ayrıldım. İki sefer evlenmiş ve ayrılmış biri olarak bu durumdan dolayı övünüyor değilim. Üzülüyorum. Mutsuz süren evliliklerimi de sizler de takdir edersiniz ki zorla sürdüremezdim.

Evlenirken nikâh memurunun sarfettiği "iyi günde kötü günde" sözcüğünün "iyi günde" sözcüğü geçerli görüyor Avrupa'da. Gerçi kısmen de olsa bu durum Türkiye için de geçerli. Özellikle büyükşehirlerde. Ben izlenimlerimden biliyorum. Büyükşehirlerde de çok boşanmalar oluyor. Zaten şimdilerde nikah memurları da "iyi günde, kötü günde" sözcüğünü sarf etmiyor. Zaten bu sözler de eski Türk filmlerinde kaldı.

Biz yeni jenerasyon ailelerimiz verdikçe ve bizler de buldukça rahata ve lükse iyi alıştık. Hep lüks ve rahat yaşamak istiyoruz. Zırt pırt boşanıyoruz. Allah sonumuzu hayır etsin. Başka ne diyeyim. Ben de ikinci kez hata yapmamak için daha doğrusu üçüncü kez demek lazım Türkiye'ye temelli dönüyorum. Eşit koşullarda kozlarımızı paylaşırız diye. Kavga ettiğimizde ben de demem ki "Sen benimle Almanya için evlendin." O da demez ki "Senin Almanyan batsın."

Ayhan Küçükşahin - Almanya

Selam

Öncelikle tüm çalışanlannızı saygıyla selamlar teşekkürlerimi sunarım. Ben bu satırlan dört duvar arasından yazıyorum, umarım bu mektubumu yayınlayıp beni mutlu edersiniz. Böyle kapalı ve çaresizlik içinde kıvranırken bile bu güzel mizah anlaşıyınızla bizlere böyle kaliteli bir yayınla ulaşıp mutlu ettiğiniz için de ayrıca teşekkürlerimi sunarım. Gerçekten de meslek kariyerinizde bir numarasınız. Leman dergisini özgür tabir edilen hayatımda hep duyuyordum. Ama maalesef sadece son bir yıldır abonenizim. Abone olmaktan da çok memnun oldum. Mektup okurları köşenize mektup yazmak hiç aklıma gelmemişti. Cezaevinde bir çok kişiyi bu güzel dergi sayesinde çok güzel dostluklar kurduğuna şahit oldum. Ben de kendime güzel ve sade dostluklar kurmaya karar verdim. Benimle birlikte çok samimi bir arkadaşlan birlikte bu satırları yazıyoruz. Ben ve arkadaşım 28 yaşındayız. Ben 1.76, arkadaşım 1.70 boyundayız. Zevklerimiz seyahat etmeyi ve müzik dinlemek zevklerim izn başında geliyor. Bize burdan dışarıya açılan bir pencere olup dört duvar arasındaki dünyamıza ışık olmak isteyen tüm dostlara sesleniyorum. Mektuplarınız kesinlikle cevaplandırılacaktır. Sevgi ve saygılarımızla.

Hamit Kaplan ve Cebrail Aras
E Tipi Kapalı Cezaevi
B Blok Oda / 8 Muğla

LeM SAYI: 456. 5 AĞUSTOS 2000 CUMARTESİ HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● **Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.** ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ●**Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** Ilıcak Matbaası● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

YAZ BAHANE TİMSAH T-SHIRTLERİ ŞAHANE

HAVLU 6.000.000 TL.

RENKLER: Mor, Ekru, Lacivert, Fıstık Yeşili, Açık Kahve, Koyu Yeşil, Saks Mavisi, Bordo
KOD: LT 3, LT 4, HAVLU
BEDEN: Small, Medyum, Large, X Large

Adı: ..... Soyadı: .....
Ürünün Gideceği Ev - İş Adresi: .....
İl: ..... İlçe: ..... Tel: .....
Fax: ..... E-mail: .....

Ürünlerimizde yukarıda belirtilen renklerin hepsi mevcuttur.
(Posta ücreti fiyata dahildir)

L.M.Basın Yayın Ltd.Şti. Yapı Kredi Bankası Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100384-7Önemli Not: Doldurduğunuz ürün isteme formunu ve banka dekontunu (0212) 245 38 06 Numayara Fakslayınız. Ayrıntılı Bilgi İçin Tel: 0212 - 292 95 65 (4 Hat) Nolu telefonlardan Hülya Taşoğlu'na başvurabilirsiniz.

14. Sayfadan devam

Cinuçen Tanrıkorur

bir kadın, soğuk bir çekicilik vardı. Genç yaşta aldığı şeref nişanlarının ağırlığı ve üniformasının kalınlığı, önce dişiliğinden lezzeti sıyırdı, sonra, diken gibi dik kafalılığın bakışlarıyla vahşi yalnızlığa sürükledi onu. Soğukkanlılığının kabuklaştırdığı derisi ona, anıt gibi tunçlaştırdığı devrim bekçiliğinin hediyesiydi. Ve asla sönmüş bir yıldız değil, o bir 'ordusuz general'di. Bugün seslerini taklit edecek (himaye edecek) Bilkent Üniversitesi ve İstanbul Festivali dışında, varlıklarını-heyecanlarını onurla yadedecek dostları kalmadı. Devrik bir kraliçenin gururuyla kapılarını herkese kapamış, hiçbir düşünceyi, siyasetikendine kavalye kabul etmemekte. Cinsiyetleri ve şöhretleri kuşkuyla pohpohlanmış bu sanatçının yine de saçtanını özenle taradığına inanmak istiyorum. Birgün sahte apoletlerinden ve savaşlardan kurtulup, hepimize günah çıkarttığı, ihtiyarlamış günlerini heyecanla bekliyorum. Neden apoletli sanatçılar 'içtenliği' halklarına çok görür. Irmak gibi konuşuverseler, onların da dilleri dolansa... Herkesin kemalizmin ilk maddesinin, hammaddesinin şekline giremeyeceğini tarihin artık yüzyıl sonra hepimize öğrettiğini, Atatürk büstleriyle ve şeref nişanlarıyla dolu atölyesinden hepimize söyleyiverse.

Faruk Güvenç, klas bir eleştirmendi, çünkü, izinde, gölgesinde ve siyasi güçlerinin etkisinde büyüdüğü Adnan Saygunlar'ın Türk bestelerini hiçbir zaman sevmedi. Yazamadı ama, arkadaş çevresinde Türk bestekarların bestelen'yle eğlendi, ciddiye almadı. Doğrusu, batılılaşma maceramız içinde, Yunus Emre'yi kiliseye sokan Yunus Emre oratoryası, tarih karşısında ne denli maskara olduğumuzun anıtı gibi arşivlerdedir. Şark kültürü ya da alaturka müzik irticanın ta kendisiydi. Türk müziği çağ gen'si yobazlanndı, işte ömürlerini bu kartondan savaşlarla nihayet buldu!

İşte bu savaşın karşı cephesinde Sadetti'n Arel'in talebeleri ünlü tarihçi Yılmaz Öztuna ve ünlü koro şefi Nevzat Atlığı vardı, sağ siyasetleri etkileyip TRT'yi ele geçiren, Kültür Bakanlığı'nda yasaları çıkartıp, konservatuarları kuran bunlardı. Aynı cephede ama, Yılmaz Öztuna ve Nevzat Atlığı'nı hiç sevmeyen bağımsız, yalnız bir general vardı ki, 15-20 gün önce ölüm haberi gelen ünlü ud sanatçısı, bestekar Cinuçen Tanrıkorur'du. Yılmaz Öztuna'yı hiç sevmezdi, sanırım, adını ansiklopedisine almadığı için ve TRT'deki ayak oyunları yüzünden.

Cinuçen Bey, Nevzat Atlığı'da sevmezdi, çünkü, Atlığ, ona göre, evrensel müzikçilerin "çok sesli" nakaratlarının etkisinde kalıp, Türk müziğine koroyu getirmişti, Cinuçen bu koronun adını koyuverdi: Kilise korosu. Ve Türk müziğinde koro olmadığını, bir yabancı yazarın dediği gibi, "Türk müziği, bir kişinin söyleyip, diğerlerinin dinlediği müzik türü" tanımı vurgulayıp, durdu. Nevzat Atlığı'nı sevmezdi, çünkü, Türk müziği, şefin çubuğuyla havaya çizikler atmasıyla yönettilemezdi, kudüm, ritm saz şarttı, Nevzat Atlığ, yine evrensel müzikçilerin Türk müziğine "dümteke müziği" suçlamaları karşısında ezilip kalmış, bu yola başvurmuştu. Cinuçen Tanrıkorur'a göre, Türk Şanat Müziği, kavramındaki üç kelimede yanlışdı, ne demek Türk, 1940'a kadar böyle birşey yoktu, ne demek "sanat" diğerleri sanat değil mi ve "müzüğü", "büzüğü" gibi çirkin çağrışımlar yapıyordu. Yunanca kökünе daha uygun "musiki" daha mı uygundu, tartışmalarıyla onlarca makale yazdı.

Cinuçen Tanrıkorur, şu üçgünlük dünyada bu topraklarda gördüğüm eşsiz incelikte, kibarlıkta bir adamdı. Onunla konuşurken, ağzımdan çıkıveren alalade sözcüklerden utanır, sözlerim, giyimimle, sokak berduşu tipimle onu yüreğinden incitеceğim diye ödüm kopardı.

Cinuçen Bey, Faruk Güvenç'le merabalaştığını, işini soylu yaptığı için uzaktan sevdiğini söylerdi, ama kanısı Suna Kan, "Beni gördüğünde AIDS bulaşır gibi bir korkuyla başını çevirip kaçtığını" anlatır. Ancak, Cinuçen Tanrıkorur'da cepheden savaş verdiği, Hikmet Şimşek, Adnan Saygun, Suna Kan'ların tuzağına, oyunlarına gelmişti, şöyle... Cinuçen Tanrıkorur'da onlar gibi yurtdışında verdiği konserleri sanat hayatının en büyük nişanları gibi gördü. İki büyük seferi oldu, birinci, 1983 yılında verdiği Paris konseri. O yıllarda çıkarttığım dergide Cinuçen beyi kapak yapmış, Paris'te hakkında yazılanları dört sayfada özetlemiştik. Cinuçen Bey'in ikinci seferi Amerika'dır, 1995'terde.. kendisini Türkler'in değil, yabancıların dinleyip hayran kaldığını özellikle vurgulayarak, "evrensel müzikçiler"e, işte tüm dünya bizim "öz müziğimizi" istiyor diye, o da yurtdışı övgüleriyle-gazete kupürleriyle evrensel müzikçilerin metodlarıyla savaştı!

Evine gittiğimde iki şey şaşırttı beni, biri eşyaların tümünün beyaz oluşu, ikincisi, Uzakdoğulu, Malezyalı eşi. Eşi yüzünden CIA ajanı diye suçlamalara bile maruz kaldı.

Cinuçen Tanrıkorur yalnız kalmıştı, ama, TRT ve Kültür Bakanlığını yine rakiplerinin medotlarıyla etkilemeye başladı.

1990'lı yılların hemen başında Kültür Bakanlığı, sanırım Kemal Zeybek'in himayesiyle Amerika bir beyin ameliyatı geçirdi. Türk müziği üzerine en sert yazılan ise, 1995'li yıllarda Aksiyon dergisinde bu kibar beyfendi yapıverdi. Saygun'un ölümü ardından yazdığı "Güle Güle Saygun Bey" başlıklı yazı, müzik tarihimizin en sert, en acımasız yazısıdır!

Özel konuşmalarında Yılmaz Öztuna'nın meşhur Müzik ansiklopedisindeki maddelerle dalgasını geçer. Hikmet Şimşek ve Faruk Güvençler'in evrensel müziğiyle alaylı, nükteli konuşmalar yapardı. Hikmet Şimşek bir gün Japonya'ya konsere gider, Japonlar çaldığınız müzikten bizde var, siz iyisi mi, "mehter" çalın, der. O güne dek hayatında mehter çalmamış Hikmet Şimşek defalarca mehter çalar, Japonlar alkışlar, aşka gelir, yine çalar, Türkiye'ye dönüşünde Japonlar'ın mehter aşkını ekrandan ballandırarak anlatır. İşte Cinuçen Tanrıkorur, hemen hemen tüm makale ve seminerlerinde, askeri müziğin Atilla'dan beri Türkler'in icadı olduğunu, düşmanı korkutarak, savaşmadan esir almaya yardımcı olduğunu, bu yüzden Babürler'in askeri bando'yu Türkler'den aldığını defalarca yazmıştır ve Hikmet Şimşek'in bu anısıyla dalgasını geçmektedir.

Cinuçen Tanrıkorur'un Faruk Güvençler'e üstünlüğü şurdaydı, Cinuçen Bey, çok sesli konserleri kaçırmaz, ince kritiklerle herbirine koşardı. Faruk Güvençler ise, midesi bulanır, o tür salonlarda asla bulunmazlar. Faruk Güvenç'le arasında şaşırtıcı benzerlikleri vardı, bir defasında Cinuçen Bey'in konser afişleri-kertarnı üzerine çalışırken, afişlerin renkleri, tasarımı konusunda Cinuçen Bey'in gösterdiği aşırı titizlik hiçbirimizin gücümüzün kaldıramayacağı güçlükler çıkarıyordu. Sanatçı kimlikleri etrafındaki kılı kırk yaran inceliklerin filozofisine akıl erdirmek mümkün değildi. Faruk Güvençler gibi, Cinuçen Bey sıradan bir "sanatçı" asla değildi, sanatlarının müzik arşivlerine, kültürel derinliklerine hakimdiler. seminer ve kongrelere sunduğu tebliğler üzerine aylarca süren titiz çalışmalar yapardı ve sakin üslubuyla tüm dinleyicileri bir de "ses kayıtlarını" dinleterek etkisi altına alırdı!

İstiklal marşının bozuk bestesi üzerine bu topraklarda en çok konuşma yapan ve bu konuda en çok makale yazan odur! Usta sanatçılığının serinkanlılığıyla süslediği beyfendi kimliğini beyin ameliyatına kadar sürdürdü. Aksiyon dergisinde kaleme aldığı ya da Müzik kimliğimiz üzerine düşünceler kitabı (Ölüken Yay.) bu zarif ve yalnız generalin tüm iç sıkıntılarını da anlatıyor bize. Hayatının son günlerinde soğukkanlı üslubünü bozup, şiddetli çıkışlarla yıktığı kibar adam imajı benim de kafamı karıştırdı!

Çünkü, karşılıklı bir bozgun vardı, piyasa sanatçıları medyayı ele geçirmiş, Kültür Bakanlığı, TRT, piyasanının zevkine göre bayağılaşmış ve savaşan cepheler, hiç beklemedikleri bir yerden yenilmişlerdi! Sessizce ölümlerinde dahi, sanatçı üsluplarının kibar renkleri, kusursuz centilmenlerin herkesten gizlediği iççekişleri vardı!

Sanatlarına ve müziklerine aşkla bağlı bu eski zaman kahramanları, isteseler de piyasa müziği ve piyasa sanatçılarına karşı savaşacak hiçbir metodu ruhen bilmiyorlardı! İster öz müziğimiz, ister evrensel müzik, müzik, bilgiye, insanlık duygularına "zevkle" ulaşmanın tek yoluydu, kendi daracık odalarında öfkeli azaplar içinde bağırarak, ölüverdiler! Onların kıran kırana meydan savaşı verdiği TRT ve Kültür Bakanlığı koridorlarına bu gün cehaletin leş kokusundan girmek mümkün değildir.

Dünyaca ünlü şarkıcı Cohen, güçlü de bir şair, bir şiirinde şöyle der, "Vietnam'da 15 yaşında çekik gözlü kızları satıyorlar, neden Vietnam'ı yeniden uğrunda dövüşülecek bir ülke haline getiremiyoruz!"

Onların uğrunda dövüşebilecekleri bir Türkiye vardı! 80 öncesi gençlerin uğrunda feda oldukları bir ülke vardı... Artık hiçkimse ülkesini, uğrunda feda olacak, dövüşülecek "değer"de görmüyor!

Dev sanatçılar ölüyor, bu soruları, köleliğe özgü bir müzik ve siyaset yapan piyasa sanatçılarına, piyasa medyasına sormanın anlamını da kalmadı!

Faruk Güvenç çoktandır "Vivaldi'nin Mevsimleri" içinde uyuyor. Cinuçen Tanrıkorur, çok sevdiği kendi bestesi "Beyati Araban Mevlevi Ayini" melodisinin içinde.

Akşamsefası